

Denne dag med Gud

av Ellen G White

engelsk 1979, norsk 2020

Originaltittel: This day with God

norsk.ellenwhite.dk

Forord

En ny plan ble vedtatt om innsamling av materialer til denne andaktsbok av E. G. White. I stedet for å samle et utvalg med et sentralt tema, har vi valgt, nesten tilfeldig, passende, inspirerte budskaper fra hver dag i kalenderåret presentert i tale eller skrift av E. G. White. Skrivene, vanligvis et samlet hele, er valgt ut fra de førtiseks år av Ellen G. Whites syttiårige tjeneste. Å velge emner fra brever med råd og oppmuntring, predikener og artikler har gitt mulighet for å velge utsøkte temaer fra et bredt utvalg av emner som kan være til hjelp.

Dette opplegg har gitt noen interessante og ofte uvanlige innsyn i Guds spesielle budbringers tjeneste. For eksempel legger vi merke til hennes hyppige vane å skrive viktige råd tidlig på morgenen, mens resten av folket i huset sov. Således var det i 1905. Det nye år var bare en time gammel, da Ellen G. White sto opp den søndag morgen, gikk til sitt skriveværelse for å starte dagens aktiviteter. Om dette skrev hun:

”Det er en kjølig morgen. Jeg legger veden til rette og tenner på. Bøyer meg for Herren i bønn. Det er så mye som tynger mitt sinn. Jeg bad Herren Jesus om å veilede meg. Hva skal jeg først trekke frem med min penn? Åh, hvor sterkt jeg føler, at jeg trenger Den Hellige Ånds veiledning.” Manuskript 173. – 1905.

Hun befant seg i sin komfortable skrivestue på den østre side i andre etasje av Elmshaven, velkjent for mange syvende dags adventister. Den

morgen førte Den Hellige Ånd først hennes sinn til studentene på Oakwood College, til dem skrev hun et fire siders oppmuntringsbudskap. I årene før dette, hadde hun skrevet fra forskjellige steder som f. eks. fra hennes solrike hjem i Cooranbong i Australia, fra leiligheten i andre etasje på det sentrale forlagshus i Basel, Schweits, fra hennes Healdsburgske hjem nær Høyskolen i Det Nordlige California og fra hennes hjem i Battle Creek. I tidlige år i Battle Creek, da hennes hjem var lite og ofte fylt med barn og gjester, skrev hun fra et hjørne på biblioteket i Review and Herald's kontor.

Reiser med tog, båt eller hest og ”buggy” hindret henne ikke i å skrive. Ved slutten av denne bok vil det bli gitt en kort historikk over hennes aktiviteter og reiser, og vi vil få en sjenerell bakgrunn for en del av hennes skriv. Tidlig i sitt arbeid valgte Ellen White å inkludere personlige råd i sine utgitte bøker, fordi ”advarslene og instruksjonen” som be gitt en person ofte inneholdt prinsipper og råd som utmerket godt kunne hjelpe andre. (Se Testimonies for the Church 5: 658. 659) Hun fikk ikke bare lys til et enkelt individ som kunne trenge råd.

I 1905, da hun var 77 år gammel og nærmet seg slutten av sitt liv med krevende korrespondanse, skrev hun: ”Jeg forsøker ved Guds hjelp å skrive brever som kan være til hjelp, ikke blott for dem som de er adressert til, men til mange andre som trenger dem.” – Brev 79, 1905.

Slike brev kunne helt og holdent være viet et viktig budskap til personen det var adressert til, eller hvis det var skrevet til en bekjent, kunne det inneholde noen aktuelle emner og åndelige sannheter, basert på de mange syner, hun hadde hatt i løpet av livet. Utdrag fra de tusener av slike brev fra Ellen G. Whites skrifter fyller meget av denne bok. Noen er brever til Generalkonferensens presidenter, andre var skrevet til lokale konferensarbeidere. Et brev er skrevet til en plaget mor. Det er brever til sanatoriepersonell, til leger, til enkeltmennesker plaget av tunge fristelser, til unge mennesker og til helliggjorte mennesker i deres gyllne år. Det er brever til forretningsmenn og til forleggere i Review and Herald. Noen brever er skrevet til hennes egne sønner som i likhet med enhver annen Syvende Dags Adventist trengte råd og oppmuntring. Et antall brever var til kvinnelige arbeidere og arbeideres hustruer.

Også vanlige manuskripter skrevet til hjelp i forskjellige situasjoner ble tatt med i denne samlingen fra hennes utvidete daglige skriv og dagbøker. Disse flyter over av åndelige lærdommer, oppmuntringer og råd. Hundrevis av prekener ble stenografert og er arkivert som E. G. Whites manuskripter. Alle disse manuskripter er

rike åndelige kilder som alle kan øse av i denne bok.

Til forandring er noen få utdrag av hennes artikler fra blader som ble trykt ukentlig i utgaver av the Reveiw and Herald og Signs of the Times tatt med fra en periode av mer enn seksti år.

En kildehenvisning finnes for hver lesning og gir oss dets filreferanse så vel som navn, stilling og sted til den person som budskapet er adressert til. Hva angår prekenes og manuskripter er tittel sammen med år og dato oppgitt. Disse ekstra opplysninger danner bakgrunnen for det inspirerte budskap. Hvis adressaten hadde forskjellige stillinger i løpet av sitt liv blir han identifisert med den stilling han hadde da Ellen G. White skrev til ham.

Hvis et budskap som ble valgt til publisering av Ellen White var ytterst personlig eller fortrolig var hun omhyggelig med å beskytte identiteten til den person budskapet var adressert til. Med denne hennes praksis i tanke har vi utelatt noen få navn i denne bok. I alle andre tilfeller har vi imidlertid inkludert navnene og stedene, fordi de bidrar til en bedre forståelse av rådet som er gitt. Denne informasjon utvider opplysningen om ting som ellers ikke ville ha blitt kjent og hjelper til å gjøre denne hellige bok til en skatt for mennesker i alle aldre.

Visse navne nevnes hyppig: Dr. Kellogg, medisinsk leder av Battle Creek Sanatorium; Elders G. I. Butler og A. G. Daniells, presidenter i the General Conference; G. B. Starr, evangelist og Sanatoriets kappelan; J. A. Burden, som var sanatorieleder i Australia og i California; og W. C. White, som assisterte sin mor og hadde flere betydningsfulle lederroller i Kirken. Atskillige brever er adressert til hennes andre sønn, Edson White eller til Edson og Emma White etter deres bryllup i 1870. Noen utvalgte budskaper til nygifte ble skrevet til Edson og Emma i de første år av deres ekteskap. Edsons karriere førte ham gjennom forlagsledelse, sangforfatterskap og publisering, sabbatsskoleledelse og til sist banebrytende misjons arbeid blant de fargede i Sørstatene.

I tre eller fire tilfeller er paragrafer blitt omredigert, så at en utvalgt tekst ender i en positiv tone. Ellers er paragrafene skrevet som de først ble skrevet av Ellen White.

Det er vår bønn, at "Denne Dag Med Gud" vil hjelpe deg å møte hver dag med voksende takknemmelighet for Guds nåde og en fornyet beslutning om å leve i harmoni med Hans vilje, så vi alle til sist kan stå sammen med de frelste på glarhavet i Himmelen.

The Trustees of the Ellen G. White Estate

Løftet om fred. - 1. januar

"Den som er fast i sjel og sinn, lar du alltid ha fred, for han setter sin lit til Deg. Stol da alltid på Herren, for Herren er en evig klippe." Es. 26, 3. 4.

Jeg ønsker dere et godt nytt år. La oss legge bort all vantro og mangel på tillit til Jesus for alltid. La oss begynne et liv i barnlig tillit som ikke bygger på følelser men på tro.

Vanær ikke Jesus ved å tvile på Hans dyrebare løfter. Han ønsker, at vi skal stole på Ham med uforanderlig, fast og sikker tro. Det finnes mennesker som sier: "Jeg tror, jeg tror" og gjør krav på løftene som er gitt på betingelse av lydighet. Mens de krever å få alt som Gud har lovet, gjør de intet for å oppfylle betingelsene Gud har satt. De gjør ikke Guds gjerninger. Gud blir ikke æret ved en sådan tro, for den er feil. Så finnes det mennesker som forsøker å holde alle Guds bud, men mange av dem lever ikke opp til sin opphøyde posisjon som Guds barn, de ber ikke om Guds hjelp. Guds løfter er gitt til dem som holder Hans lover og gjør det som er velbehagelig i Hans øyne.

Jeg må kjempe troens gode strid hver eneste dag. Jeg må strekke troens krefter til det ytterste og ikke stole på følelser, jeg må handle som om jeg var overbevist om, at Herren hørte meg og ville svare meg og velsigne meg.. Tro er ikke en flytur i lykkerus på følelsenes vinger. Det er ganske enkelt å ta Gud på Hans Ord og tro og gjøre det Han har sagt. Jeg håper, at du på ingen måte vil bli motløs.

Gud ønsker, at du skal føle deg fri. Han ønsker, at du skal leve i tro, slutte å tvile, - bare tro. Må Herren hjelpe deg. Et nytt år har startet. La det bli et lykkelig nytt år. ... Hygg deg i Jesu beskyttende arme, kjemp deg ikke ut av Hans favntak. Tro kun og pris Gud og gå fremad. Vi er nesten hjemme.

Herren kommer. Se opp og gled deg, for din frelse er nær. Jeg ser i Jesus en medfølende, elskende Frelser, en som kan og vil frelse til det ytterste alle som kommer til Ham. Kast vekten av dine byrder på Guds løfter. Tro, at det er ditt privilegium å få lov å tro. (*Brev fra den 1. jan. 1887, til Martha Bourdeau, hustruen til en av de tidlige predikanter i Europa.*)

I Harmoni. - 2. Januar

"Den som sier, at han er i Ham, må leve slik Jesus levde." 1. Joh. 2, 6.

Mange oppholder seg på fiendens fortryllede grunn. Ting, som har liten betydning, tåpelige

sosiale selskap med sang, spøk og vitser fyller deres sinn og de tjener Gud av et delt hjerte. Når de gjør dette, er det en usett gjest til stede, han hjelper dem. Satan er til stede, full av djevlesk triumf. Kristi erklæring: ”Ingen kan tjene to herrer,” Matt. 6, 24, finner ingen grobunn.

Etter at Kristus var faret opp til himmelen, kom Den Hellige Ånd ikke ned med en gang. Det gikk 10 dager, før Den Hellige Ånd ble gitt. Denne tid benyttet disiplene til den mest grundige forberedelse, så de kunne motta den så dyrebare åndelige gave. De rike himmelske skatter ble gitt dem, etter at de omhyggelig hadde gransket sine egne hjerter omhyggelig og hadde gitt avkall på enhver avgud. De helliget seg for Gud, ydmyket sine sjeler, styrket sin tro, bekjente sine synder. Og deres hjerter kom i harmoni med hverandre. ”Da pinsedagen opprant, var de alle samlet. Med ett kom det et brus fra himmelen som når det blåser en sterk storm, og det fylte huset, hvor de satt.” (Ap. Gj. 2, 1. 2) Menigheten trenger en lignende erfaring akkurat her i arbeidets store hjerte. (Battle Creek, Michigan, Menighetens hovedkvarter fra 1855 til 1903) Gransker vi våre hjerter for å berede oss til å motta den himmelske nåde? Herren venter på å få anledning til å vise oss Sin nåde.

Herren vil åpenbare Seg Selv for Sitt folk, men de må være enige om å søke Gud. Det arbeid, som skal gjøres nå i denne tid, er ytterst betydningsfullt. Det er et spørsmål om liv og død.

Skal fienden (få lov), akkurat i denne høytidelige, alvorlige og farlige tid å gjøre oss verdslige og fornøyselsesyke, så vi blokkerer våre sinn med tomme, spøkefulle, vitsende tanker, så det ikke er noen plass til Gud, evigheten eller himmelen? *Manuskript 38, 1890, dagbok, Battle Creek, Michigan, 2. jan. 1890.*

Nabodøren til Himmelen. - 3. Januar

”For der hvor 2 eller 3 er samlet i Mitt Navn, der er Jeg midt iblant dem.” Matt. 18, 20.

Arbeid, våk og bed for sjelene som de som må gjøre regnskap. Prøv dette år det helsemiddel som Herren har ordinert til oss mot det onde. La enhver gjøre det som Herren krever av ham, idet han ser hen til Jesus som eier enhver sjel.

La små grupper samles om kvelden eller tidlig på morgenen for selv å studere sine Bibler. La dem ha en bønnestund, så de kan bli styrket, opplyst og helliggjort av Den Hellige Ånd. Hvis du vil gjøre dette, vil det komme en stor velsignelse fra Ham som viet hele Sitt liv til tjeneste, Han som frelste deg med Sitt eget liv. Du må ha Åndens kraft, ellers kan du ikke bli en seirvinner. Hvilke vitnesbyrd ville du ikke kunne bære frem om de

guddommelige kjærlighetsbånd, du ved Guds hjelp har knyttet til dine medarbeidere i disse verdifulle stunder, når dere har søkt Guds velsignelse sammen. La enhver fortelle sin erfaring med enkle ord.

Enhver troendes arbeid er en angriperes jobb. Det er en daglig kamp. Kristus sier: ”Dere er mine vitner” Es. 43, 10. Tenk det, tal det, gjør det. – Himmelen er å finne gjennom nærmeste dør. Åpn døren mot himmelen og luk døren mot jorden. Ønsker du å lytte til Hans stemme og åpne hjertets dør mot himmelen og lukke døren mot jorden? Vil du lytte til Jesu stemme og åpne hjertets dør for Ham? Vil du elske Ham som ga Sitt liv for deg?

La små grupper møtes for å studere Skriftene sammen. Du vil ikke gå glip av noe ved å gjøre dette, men du vil vinne en masse. Guds engler vil være midt iblant dere, og idet dere gjør dere til gode med Livets brød, vil dere få åndelige sener og muskler. Dere vil ernære dere som de gjorde før av Livets tre. Det er den eneste måte, vi kan beholde vår integritet på. Brorskap til Jesus Kristus vil sikre en ytterst dyrebare belønning. La hver sjel streve for å nå det evige liv, anerkjenne Kristus i ord og i ånd. Han har garantert oss i Sitt Ord, at Hans hjerte vil fylles av glede, og med fryd vil Han vedkjenne Seg deg og meg for Sin Himmelske Fader. (Matt. 10, 32) Er dette ikke verd å kjempe for? Gjør alt du kan for personlig å være tro mot prinsippene, praktiser fromhet og renhet i enhver fase av ditt liv; og du vil få se Hans herlighet. *Brev 2. 3. jan. 1900, til bror og søster Sisley*

Å dyrke jorden. - 4. januar

”For som jorden lar sine spirer skyte fram, og som en have lar sine vekster spire, således skal Herren Israels Gud, la rettferdighet og lovsang fremspire for alle folkenes åsyn.” Es. 61, 11.

De levende Guds Orakler: ”Det står skrevet” er blader fra livets tre som menneskelige vesener må spise for å få åndelig liv. Idet vi spiser Ordene fra Vår Herre Kristus, blir de til evig liv for oss, ”De Ord Jeg taler til dere” sa Jesus ”er ånd og er liv.” (Joh. 6, 63) Den helende, livgivende strøm fra Kristus leger sårene som synden har skapt.”

”Hvilken venn vi har i Jesus, som bærer alle våre synder og vår fortvilelses smerte. Hvilken forrett å få bære alt til Gud i bønn.”

Hvilken kurs andre enn velger å ta, så skal vi som individer arbeide ut vår egen frelse med frykt og beven. Hvorfor? Fordi det er Gud, som virker i oss å ville og virke til Hans velbehag. Ja, til forherligelse av Sitt Eget Navn arbeider Han i menneskenes sinn og hjerter som har stor verdi i

Hans øyne, om de blott ville tillate Ham å få arbeide der.

Da menneskene falt, begynte Gud å bekjempe Satans planer. Herren arbeider i menneskene. ”For vi er Guds medarbeidere, dere er Guds åkerland, Guds bygning.” (1.Kor. 3, 9) I begynnelsen ga Gud mennesket oppdraget å kultivere jorden. Denne oppgave ble mye vanskeligere på grunn av overtredelsen av Guds lov. Ved å overtrede motarbeidet menneskene sin egen nåværende tilværelse og sitt evige beste. Jorden ble forbannet. På grunn av ulydighet ga mennesket Satan anledning til å så ond sæd i det menneskelige hjerte. Jorden, som til å begynne med kun produserte gode planter, begynte å produsere ugress og ugressets vekst ble en vedvarende kamp.

Å dyrke jorden er en skole som kan gi menneskene åndelige lærdommer. Når mennesker dyrker jorden kan de som i et speil se gjenspeilet av Guds arbeid på den menneskelige sjel. Guds arbeid medfører fullkommenhet. Hvis arbeidet er gjort i forbindelse med Gud, vil det menneskelige redskap gjennom Kristus dag for dag vinne seir og ære i kampen. Gjennom den nåde som er gitt, vil han vinne seir og bli plassert i en gunstig posisjon som sikkerhetsvakt på en utviklingspost. *Brev 5, 4. jan. 1900, til bror Colcord.*

Du Herre ser meg. - 5. januar

”Og ingen skapning er usynlig for Hans Åsyn, men alt er nakent og bart for Hans øyne som vi har å gjøre med.” Hebr. 4, 13.

Sannhetens triumf er kun mulig i den grad, arbeiderne bærer med seg bevisstheten om Guds nærvær. De burde alltid være seg bevisst, at det er et trofast vitne til ethvert ord, enhver handling hjemme eller blant andre mennesker. Kristus skal bestemme enhver tenkt plan, ethvert arbeid. I alle komiteer, råd og styrer skulle medlemmene tale og handle som om et teppe var trukket til side, og de så seg selv handle i nærvær av det himmelske univers. For det er nemlig en kjensgjerning, at hele himmelen iakttar arbeiderne. Når de planlegger et aggressivt angrep, må de ikke la selvet komme i forgrunnen; selvet skal være fullkomment skjult i Kristus.

Alt som kan rystes vil bli rystet, og de ting som ikke kan rystes vil stå.

Herren krever våre udelte følelser. Hvis mennesker ikke er helhjertede, vil de falle på prøvelsens, bevisets og trengselens dag. Når fienden setter inn sine kamptropper mot dem, og kampen synes å være håpløs, på akkurat det tidspunkt, da all intellektuell styrke og kapasitet og all bruk av klok generalmannskløkt trengs for å

tvinge fienden tilbake, vil de som er halvhjertede, vende sine våpen mot egne soldater; de vil gjøre, hva de kan, for å svekke de hender som skulle være sterke i kampen. Gud prøver alle som har kunnskap om sannheten for å se, om Han kan stole på dem, når Herrens kriger skal utkjempes, når de blir hardt presset av myndigheter, makter og ledere i denne verdens mørke og ondskapens åndehær i det høyeste. Farefulle tider er foran oss, og vår eneste sikkerhet er å være i besittelse av Guds omvendende kraft hver eneste dag, idet vi overgir oss selv fullstendig til Ham, så vi gjør Hans vilje og vandrer i lyset fra Hans Åsyn. (se 1. Peter 2, 9)

Nu, når vi akkurat står på grensen til det forjettede land, la da ingen gjenta de utro speideres synd. De var klar over og innrømmet, at det land, de gikk opp for å se, var et godt land, men de erklærte, at innbyggerne var sterke, det fantes kjemper der, og at de selv i sammenligning med dem bare var for gresshopper å regne i folkets øyne, men også i egne øyne. Alle vanskelighetene ble forstørrede til uoverstigelige hindringer... Således gjennomsyrede de hele forsamlingen med sin vantro. *Manuskript 6. 5. jan. 1892 - ”Arbeid på Kristi Måte”*

Konflikten. - 6. januar

”Sannelig sier Jeg dere: før himmel og jord forgår, skal ikke den minste bokstav eller en eneste tøddel forgå av loven, før det er skjedd alt sammen.” Matt. 5, 18.

Da Jesus begynte Sin virksomhet, møtte Satan Ham og forsøkte å konkurrere med Ham inntil den minste detalj på alle tenkelige felt, og han brukte alle de evner og muligheter, han hadde til det ytterste, for å overvinne Jesus. Meget var involvert i denne kampen. Kjempestore og dype interesser stod på spill. Spørsmålene som skulle besvares var: ”Er Guds lov ufullkommen, trenger den å bli forbedret, trenger den tillegg eller trenger den å bli opphevet? Er den uforanderlig? Er Guds regjeringsform stabil? Eller trenger den å forandres?” Disse spørsmål skulle ikke bare besvares for å bringe svar til dem som bor i Guds stad, men de skulle også bringe svar til alle innbyggerne i hele det himmelske univers.

Fra krybben til graven fulgte Satan Guds Sønn. Fristelsene slo ned over Jesus som en storm. Men jo hetere kampen ble, jo mer kjent ble Jesus med de fristelser som møter menneskene, og desto bedre ble Han utrustet til å kunne hjelpe de fristede.

Alvoret av den prøve som Kristus måtte gjennomgå svarte til verdien av det som skulle vinnes eller tapes ved Hans suksess eller tap. Ikke

blott var denne ene verdens interesser inkludert. Denne verden var slagmarken, men alle verdener som Gud har skapt ble influert av resultatet av konflikten. Satan prøvde å få det til å se ut, som om han arbeidet for å frigjøre Universet. Selv da Jesus hang på korset besluttet fienden å gjøre sine argumenter så variable, så forførende, så lumske, at alle ville bli overbeviste om, at Guds lov var tyrannisk. Han selv la enhver plan, uttenkte enhver intrige, opphisset hvert enkelt individ til å plage Kristus. Han selv tilskyndet til de falske beskyldninger mot Den som bare hadde gjort godt. Han, i egen person, inspirerte de grusomme handlinger som utvidet Guds Sønnns lidelse – Den rene, den hellige og uskyldige led for å frelse oss.

Ved disse handlinger har Satan smidd den kjede, han selv skal bindes med. Det himmelske univers vil bli vitne til Guds rettferdighet, når Gud straffer ham. Himmelen selv så, hva Himmelen ville bli, hvis Satan ville være i den.

Ikke bare for noen få dødelige skapninger i denne verden, men for alle innbyggerne i det himmelske univers er Guds lovs uforanderlighet endelig slått fast. Med een røst hyllet de Gud for Hans rettferdighet, barmhjertighet, uselvskhet og presise, rettferdige dommer. - *Manuskript 1. 6. Januar 1902, "Gods Justice"*

Sett pris på løftene. - 7. januar

Vær ikke øyentjenere som bare vil gjøre mennesker til lags, men Kristi tjenere, som helhjertede gjør Guds vilje. Gjør tjenesten med iver, som for Herren og ikke for mennesker." Ef. 6, 6.7.

La oss hele vårt liv alltid streve etter å være et svar på Kristi bønn, at vi må være forent med hverandre og med Ham. La oss alltid, før vi foretar oss noe som helst, stille oss selv det spørsmål: "Vil dette behage min Frelser? Er dette i harmoni med Hans vilje? Bevisstheten om at vi bringer livet med Kristus inn i vår daglige erfaring vil gi hverdagslivets plikter hellig verdighet. Alt hva vi gjør vil bli gjort i trofasthet, så Mesteren kan bli æret. Således skal vi vise verden, hva kristendommen kan utrette for syndige menneskelige vesener, idet den gir oss stadig tiltakende effektivitet til å tjene i denne verden, samtidig med at den forbereder oss til en høyere tilværelse i den verden som kommer. *Manuskript 1. - 7. januar 1903. "En Appell"*

Jeg priser Herren, i morges sov jeg til klokken 4. Jeg våknet ikke, som jeg bruker å gjøre om natten. Dette er en stor velsignelse for meg, som jeg er meget takknemlig for. Jeg har lenge båret på en tung byrde, når jeg ser på Guds folks åndelige tilstand som ligger så uendelig langt under den

standard, som deres forrettigheter kunne gitt dem. Jeg ligger våken og bønnfaller min Himmelske Far om å komme oss til hjelp og kalle budbringere som vil bringe et budskap som fører direkte til poenget: "Ditt Ord er sannhet" (Joh. 17, 17) Jeg lengter etter fysisk styrke og kraft, så munnen kan tale beveget av Den Hellige Ånd ut fra overfloden i dypet av mitt hjerte.

Ofte i nattens syn taler jeg til store forsamlinger, og med sterk appell leser jeg inntrengende, gjentagne ganger for forsamlingen foran meg: - "Er dere da reist opp med Kristus, så søk det som er der oppe, hvor Kristus sitter ved Guds høyre hånd. La sinnet være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden. Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud. Men når Kristus, vårt liv åpenbarer Seg, da skal også dere åpenbares i herlighet sammen med Ham." Kol. 3, 1-4.

Hvor rikt et løfte er ikke dette som presenteres her for oss! La oss derfor vise, at vi setter pris på disse løfter og prøver på å arbeide os frem til å være fullt ut ærlig og takknemlig for en sådan forsikring. Det er til beste for oss selv og for alle som vi assosierer oss med i alle våre offentlige virksomheter, at vi må avsløre, at vi søker de ting som er oventil. - *Manuskript 173. - 7. januar 1905. Dagbok.*

Kristen Ydmykhet. - 8. januar

"Hold dere nær til Gud, så skal Han holde Seg nær til dere. Gjør hendene rene, dere syndere, rens hjertene, dere som har et delt sinn!" Jakob 4, 8.

Herren er langmodig med mennesker og når de viser, at de ønsker å følge sine egne beslutninger, tillater Herren dem det. Jeg har fått se den falne manns svakhet og uvitenhet, selv når han er på sitt beste. Etterhånden som han går dypere og dypere i sine refleksjoner og vokser i kunnskap om Herrens vilje og veier, forstår han bedre sin egen uvitenhet og avslører således, at han har gjort store framskritt.

Jo nærmere den kristne lever Gud, desto mer guddommelig lys trenger inn i hans sinn. Han får en klarere oppfatning av sin egen litenhet, han finner frem til egne karakterbrist og ser sin plikt i det lys som Gud presenterer den for ham i. Jo nærmere han kommer Jesus, jo klarere forståelse får han av egne mangler som tidligere unngikk hans oppmerksomhet. Nu ser han nødvendigheten av å ydmyke seg under Guds veldige hånd. Hvis han blir løftet opp, vil det ikke være, fordi han fremhever og roser seg selv, men fordi Herren roser Ham. Når han fester sitt øye på Jesu Kristi renhet og fullkommenhet, og han bekjenner og

retter seg etter Gud på alle måter, blir han ikke blind for egne feiltrinn og ufullkommenheter. Når hans holdninger i menneskers øyne er uklanderlige og ikke mulig å motbevise, leser Gud hjertets mål og planer.

Kristen ydmykhet er en vidunderlig nådegave, akkurat det motsatte av Satans opprør som inneholder vanhellig ambisjon og enhver villfarelse, han kan finne på. Ydmykhetens nåde gjennom Jesus Kristus vil få en ufullkommen mann til å bli klar over sine ufullkommenheter og modne ham til å gå inn for de helliges arv, hvor Gud er alt og i alle

Har Gud ikke irttesatt deg for din ferd? – Du har betrodde evner som kan forbedres betraktelig og gjøres virkningsfulle under Guds veiledning. Da vil Hans rettferdighet gå foran deg og Herrens herlighet vil være din lønn. ”Uten Meg kan dere intet gjøre.” Joh. 15, 5. Hvis du ikke tar hensyn til Hans råd er du i fare. *Brev 21c. 8. jan. 1892.*

Prektige klær. - 9. januar

”Sion, våkn opp, våkn opp og kle deg i kraft! Ta på deg din høytidsskrud, Jerusalem, du hellige by!” Jes. 52, 1.

I løpet av natten kom jeg gjennom en erfaring som lignet på den, jeg hadde i Salamanca, New York, for 2 år siden. Da jeg våknet etter min første korte søvn, synes det å være lys overalt omkring meg, rommet synes å være fylt med himmelske engler. Herrens Ånd var over meg og mitt hjerte var fylt til randen. O hvilken kjærlighet brente i mitt hjerte! Så jeg erklærte høyt: ”Herre Jesus jeg elsker Deg; Du vet, at jeg elsker Deg. Min Himmelske Far jeg priser deg av hele mitt hjerte.” ”For således elsket Gud Verden, at Han ga Sin Enbårne Sønn, for at enhver som tror på Ham ikke skal fortapes, men ha evig liv.” Joh. 3, 16. ”Rettferdiges sti er som strålende lys, som vokser i glans til høylys dag.” Ordspr. 4, 18. ”Jesus, min Frelser, Faderens Representant, Jeg stoler på Deg.”

Min fred var som en flod; jeg synes jeg var stengt inne hos Gud i søt forening med Ham gjennom mine våkne timer, men også i de timer jeg sov. Hvor høye og hellige privilegier synes jeg da å eie i Jesu kjærlighet, Hans liv og Hans lederskap.

Åh, hvorfor står Kristi Kirke ikke opp og tar på seg sine prektige klær! Hvorfor skinner hun ikke! Den store årsak til en sådan svak Kristenhet er, at de som påstår, at de tror på sannheten, har så liten kunnskap om Kristus, så lav en forståelse av, hva Han vil være for dem, og hva de selv kunne bety for Ham. Vi har de mest høytidelige, vekttinge sannheter som noensinne har vært betrodde dødelige.

Var våre ord, våre tanker, våre handlinger mer rene og opphøyede, mer i samsvar med den hellige tro, som vi bekjenner oss til, ville vi se på vårt ansvar i et helt annet lys. Hvor høytidelig, hvor hellig ville det ikke ha vist seg å være. Vi ville ha hatt en dypere forståelse av våre forpliktelser og skulle ha gjort det til vårt konstante mål å fullføre hellighet i Guds frykt. Jordiske, nåværende ting ville vært underordnet det himmelske og evige.

Jeg er så takknemlig for å ha den forrett å være forbunnet med Gud på alle måter. Jeg føler meg høyt æret. Alt hva jeg ønsker å be om er, at Herren i Sin store nåde og kjærlige elskelighet vil gi meg styrke som jeg kan bruke i Hans tjeneste. - *Brev 20a. - 9. jan. 1893. – Til kapt. C. Eldridge*

Motgift mot Apati. - 10. januar

”For jeg skammer meg ikke over evangeliet, for det er en Guds kraft til frelse for hver den, som tror; for jøde først, og så for greker.” Rom. 1, 16.

Guds frelsesplan har ingen mangler. Hvis evangeliet ikke er en kraft til frelse for enhver sjel er det ikke evangeliets skyld, men det er, fordi mennesker ikke er praktisk troende, praktiske mottakere av Kristi nåde og rettferdighet. – De, som bekjenner seg til å tro, velger ikke Kristus som sin personlige frelser, men følger Kristus på lang avstand. En årsak til denne mangel på personlig religion er, at de ikke har fått noen undervisning i disse livsviktige prinsipper. En annen årsak til apatien og likegyldigheten i våre kirker er, at de yngre medlemmer ikke er opplært med tålmodighet og utholdenhet i, hvordan de skal arbeide som trofaste soldater i Kristi hær.

Mange har mottatt sannheten uten å grave dypt ned for å forstå de grunnleggende prinsipper, og når sannheten møter motstand, glemmer de argumentene og bevisene som støtter den. Det burde understrekes for alle, at sann og vedvarende kunnskap kun kan tilegnes ved alvorlig anstrengelse og utholdende energi. Hvis folks sinn ble brakt under disiplin ved grundig undersøkelse av skriftene ville det vært hundrevis av omvendte, hvor det bare er en i dag.

Mange er like uvitende som de virkelige hedninger med hensyn til måten en synder kan komme til Gud på og bli rettferdiggjort i Hans øyne. De har ingen unnskyldning for sin uvitenhet; for de inspirerte orakelsvar forteller: ”Dine Ord gir lys, når de åpner seg, de gir uerfarne innsikt.” Sal 119, 130. ”Herrens frykt er begynnelsen til visdom. Ordspr. 9, 10.

En religiøs erfaring som ikke er grunnfestet i Kristus og i Ham alene har ingen verdi. ---

Mennesker som har intellektuell kraft trenger en klar presentasjon fra skriften om frelsesplanen. La sannheten i sin enkelhet og kraft bli presentert for dem. Hvis det ikke binder oppmerksomheten og vekker interesse, kan de aldri bli interessert i himmelske og guddommelige ting. I alle forsamlinger finnes det sjeler som ikke blir tilfredsstillt. Hver sabbat ønsker de å få høre noe sikkert om, hvordan de kan bli frelst, hvorledes de kan bli kristne. Det viktige for dem er å vite, hvordan en synder kan bli rettfærdiggjort for Gud. *Brev 23a. - 10. jan. 1893. - til bror E. H. Gates.*

Forsoning Først. - 11. Januar

”Dersom du bærer fram et offer til alteret og der kommer til å tenke på at en annen har noe å anklage deg for, så la offergaven ligge foran alteret og gå først å bli forlikt md ham. Kom så og bær fram ditt offer!” Matt. 5, 23. 24.

Når vår plikt er så tydelig beskrevet, hvordan kan det da ha seg, at så mange i kirken gjør det motsatte av det klare: ”Så sier Herren” De går og taler om sine vanskeligheter til noen som ikke kjenner noe til saken og til dem, vanskelighetene angår? - Jesus den store Lærer har fortalt oss, hva vår plikt er. Våre gaver, våre bønner er ikke akseptable for Gud, hvis vi ikke oppfyller vår plikt, men lar misunnensens, mistankens og sjalusiens gift få eie våre sjeler og få ødelegge vår enhet og vår lykke. Åh, hvor mye ulykke kunne ha vært unngått og hvor mange onde tanker ville ha vært uten virkning, hvis de troende ville ha tatt opp den praksis som Kristus sa skulle følges for å unngå å tenke ondt og tale ondt.

Et par forklarende bemerkninger kunne fullstendig ha forandret de ueniges synspunkter og fjernet deres bitre følelser. Vi kan ikke være lydige mot Guds Lov, før vi får fjernet alle uenigheter i våre sinn, før vi tillater Kristi Ånd å bløtgjøre våre hjerter og få dem under Jesu herredømme. Våre bønner blir hindret, stoppet av vårt hjertes stolthet, når vi nekter å bekjenne våre feil og fjerne misforståtte oppfattelser.

Vi må gjøre alt som står i vår makt for å fjerne enhver anstøtsstein for vår nabos eller vår brors føtter. Min sønn (Edson) gjør enhver innrømmelse, som det er mulig å komme på. La ikke en misforståelse ligge en lidende sjel til byrde, når veldyrket ydmykhet og hjertefølt interesse kunne ha fjernet den. Satan vil helt sikkert komme til det såre sinn og friste det til å feilkonstruere og misforstå, og det ville bli et fjell ut av et mulvarpeskudd. Et sinn som lett faller for fristelsen til å huse sårede følelser vil lett stable opp alle slags misforståtte ideer.

Herren Jesus har gitt spesielle direktiver med hensyn til, hva hvert enkelt av Hans ”små barn” skal gjøre. Når vi ber: ”Forlat oss vår skyld som vi forlater våre skyldnere.” Gjør vi da det, vi for vår del kan, for å leve opp til denne bønne? Hvis vår bror har noe å anklage oss for, skal vi etterlate den gave, vi har tenkt å gi Gud på alteret. - Først skal vi gå og forsone oss med vår bror, så kan vi bringe vår gave til Gud. Dette er den eneste måte vi kan beholde Guds fred i våre hjerter på. *Brev 12. - 11. januar, 1903, til Edson White.*

Sov ikke på jobben. - 12. januar

”Menneske, Jeg setter deg til vaktmann for Israels ætt. Når du hører et ord fra Min munn, skal du advare dem fra Meg.” Ezekiel 3, 17.

Gud har en ansvarsfull forpliktende stilling til enhver av dere. Han krever av dere, at dere ikke blott er trofaste vaktposter men også grundige arbeidsfolk. Vær aldri uinteresserte, aldri likegyldige og inaktive, sov aldri på post og gjør alltid deres beste ved å gjøre deres nøyaktige plikt, svarende til deres tillitsposisjon.

Det er behov for frisk, kvik, lystbetont beredvillighet, begeistring, endog alvorlig energi, dyp interesse og usvikelig troskap. Dere bør lære å springe til jobben, så snart plikten kaller. Hvor lang vår tildelte arbeidstid vil bli, vet vi ikke. Dette er Guds hemmelighet som av gode grunner ikke er avslørt for oss. Men la oss benytte den tid, vi har, til å arbeide som dem som skal avlegge regnskap. Åh, tenk alvorlig i evighetens perspektiv, hvor meget er det ikke som skal gjøres i vår verden for å vekke opp de likegyldige, de uoppmerksomme og uvitende, for at de skal bli kjent med Guds lover og få dem til å føle nødvendigheten av, til beste for seg selv og til Guds navns ære, å være lydige mot disse Guds lover. For overtredelse bringer ikke blott stor lidelse, men tap av liv i denne verden, og tap av udødelig liv i den neste verden. Dere burde overveie dette nøye og føle, hvor meget menneskers lykke eller smerte avhenger av dere.

Trofasthet fra deres side kan frelse mange sjeler, mens forsømmelse og likegyldighet kan resultere i tap av deres medskapninger både i denne og i fremtidens verden. Dere kan forhindre megen elendighet og mange overtredelser av Guds lov ved deres trofasthet og ved å være lysvåken som en pliktens vaktpost. - Vi må stå opp som en enhet og i Guds kraft åpne våre sanser for kravene for vår tid.

Rop til Gud i tro, at Han må spre ut Sitt lys og Sin nåde gjennom de kanaler, som Han har kalt til beste for dem som lider på grunn av mangel på kunnskap. Mens dere våker og ber med alvorlig

flid for å undertrykke det som er galt og står på vakt imot utsvevelse og motepåvirkede feiltakelser, skal dere klynge dere i levende tro til den Styrke som kan bli deres, så alle deres arbeidsoppgaver kan bli velsignet. - Dere kan samle lys, kunnskap og kraft; og deres innflytelse vil spre seg som salt i vann. Ethvert ansvar, dere bærer, vil øke og styrke dere til å gjøre fornyede forsøk og skyve arbeidet fram til suksess. *Brev 4a. - 12. januar, 1879. - til to unge leger ved Battle Creek Sanatorium.*

Agenter for Himmelen. - 13. januar

”Til slutt et ord til dere alle: Ha det samme sinn, vis medfølelse, elsk hverandre som søsken, vis hjertelag og ydmykhet (den engelske oversettelse: vis høflighet)” 1. Pet. 3, 8.

Hvor stort behov har vi ikke for å kultivere følsomhet og mildhet. Ingen burde skamme seg for å vise et ømt, medfølende sinn overfor dem som farer vill; for de som tror, at de ikke gjør noen feil er langt fra feilfri for Gud. Ingen trenger å tenke, at å vise medfølelse er noe å skamme seg over.

Når det blir en krise i et menneskes liv og en annen forsøker å gi råd, vil det råd som blir gitt kun få innflytelse til det gode, hvis rådgiverens eksempel og ånd har hopet opp gode gjerninger. Et konsekvent liv, åpenbaringen av en alvorlig Kristuslignende interesse for en sjel i fare, vil gjøre rådet effektivt og overtale og vinne sjelen tilbake til trygge stier. De, som er snare til å sensurere andre, som taler ord som kan skjære og skade en allerede såret sjel, gjør Satans gjerning og samarbeider med mørkets fyrste.

La de fristede og prøvede sjeler huske, at når refselse når dem, er det Herren som ønsker å frelse dem fra evig død. La sjelene som blir refset huske, at ”dem, Jeg elsker, refser og tukter Jeg” (Åp. 3, 19)

Den menneskelige representant fylt av Kristi Ånd vil våke over sjelene som en, som skal avlegge regnskap. Kristi krav hviler på oss, og vi må forstå vår plikt og gjøre den i Guds frykt, idet vi alene tenker på å gi Ham ære og ikke selv være utro. La ingen tanke på oss selv eller hensyn til naturlige følelser bli nært, så leppene forblir tause. Tal fryktløst. Med hjertet fylt av medlidenhet og kjærlighet til sjeler, advar, irettesett og be inntrengende.

Slutt aldri å arbeide for en sjel, mens det ennå er en gnist av håp. Dine ord kan ramme sjelen. Åh, da må du være forsiktig og kle dem i Jesu kjærlighet og mildhet. Bløtgjør ethvert uttrykk i din tale med kjærlighet og sympati. Som du

behandler andre, og som du dømmer andre, vil Herren behandle og dømme deg. La den som bekjenner seg til å være et Guds barn praktisere Kristi lærdommer. Hvis han føler seg tvunget til å såre, la ham da også føle plikten til å hele, like sterk. Sannheten skal alltid uttrykkes med Kristi kjærlighet dvelende i sjelen. *Brev 70. - 13. januar. 1894, til ”Dear Brethren in Responsible Positions in the Review and Herald Office.”*

Har du spurt? - 14. januar

“Herren er god mot dem, som venter på Ham og søker Ham. Det er godt å være stille og vente på hjelp fra Herren.” Klagesangene 3, 25. 26.

Herren ønsker, at vi skal be for å få. De himmelske budbærere venter på den alvorlige bønn, så drar de nær til den sultne, tørstige sjel. Søk derfor Gud av hele din sjel. Vent på Gud. De himmelske budbærere vil tømme seg selv opp i de gyllne rør og flyte ned i de gyllne oljekar som brukes til å opplyse andre. Hvis du ber og tror, vil du også motta. Gå aldri, aldri tom for den gyllne olje, for den vil holde dine lamper brennende.

Tro at du får de ting, du ber om, og du vil få dem. Kom med et ydmykt hjerte men legg frem løftet. Tro så at du vil få, og du vil få. Navnet, Vår Frelsers allmektige navn, er vår garanti og vår frimodighet. Gud selv presenterer Seg Selv for oss som En som hører bønnen. Hold deg nær til Gud på den faste grunn, så du kan få det vitnesbyrd av Den Hellige Ånd, at du er en av Hans utvalgte, trofaste og tillitsfulle.

Gi aldri Satan lov til å gjøre deg motløs. Legg deg ikke tillitsfull til rette i hendene til M____, men legg deg til rette i Guds hender. Be, dyrk ydmykhet og saktmodighet, overgi din sjel i Guds varetekt. Gjør deg i alt du foretar deg avhengig av Guds Ånd, for Han er din styrke og din effektivitet. Herren trener oss stadig gjennom vanskeligheter. Be, be, be uavlatelig. Overlat alt til Gud i bønn – dine forretningsaffærer, dine skuffelser, dine gleder, din frykt.

Gjør dette, N____, og du vil få en fornemmelse av Herrens nærvær, og takk og takknemmelighet vil strømme ut fra ditt hjerte og fra dine lepper i vokal pris. Ditt hjerte vil føle seg fylt og rikt og du vil synge for Gud i ditt hjerte.

Flytt opp på et høyere stade. Ta ikke del i billig tale, men la sjelen gjennom dine lepper uttrykke Jesu kjærlighet.

La oss alltid være nøkterne, edruelige, respektfulle når vi har med Guds Ord å gjøre. Vi må bruke vårt talent til å tale, synge eller enhver annen gave som vi har fått til å bruke og utvikle på rette måte, for det har evige konsekvenser. Vår

tale skal være ren, all slags konversasjon skal være hellig, idet vi drar nær til Gud og Han nær til oss. – *Brev 166 - 14. januar 1897. - til et ektepar i arbeidet*

Hjelpen er lovt. - 15.januar.

”Mitt ord, er ikke det som en ild, lik en slegge, som knuser fjell? Sier Herren.” Jer. 23, 29.

Herren ønsker, at Hans barn skal spille sin rolle på en god måte, og at de skal holde fred med hverandre gjennom Kristus, fredsgiveren. Når Kristus bor i hjertet arbeider kreftene i hele legemet i enhet og harmoni. Hele individets forstand og følelsene vet, hvordan de skal arbeide sammen som en enhet. Som en konge på sin trone styrer forstanden det arbeidende maskineri.

Det er nok mulig, at mye arbeid gjenstår på din karakters bygning, at du er en ru stein som må hugges til en firkant og poleres før den er egnet til å fylle en plass i Guds tempel. Du trenger ikke å bli overrasket, om Gud fjerner dine karakterbrist med hammer og meisel, inntil du er klar til å fylle den plass, Han har forberedt til deg. Intet menneske kan gjøre dette arbeid. Dette kan bare gjøres av Gud. Og vær sikker, Han vil ikke slå et mislykket slag. Hvert eneste slag er slått i kjærlighet til beste for din evige fremtid og lykke. Han kjenner dine sykdommer og arbeider for å helbrede, ikke for å ødelegge.

Hvorfor vender vi ryggen til guddommelig visdom og tar imot menneskelig visdom? Gud ser den vanære, vi viser Ham. Han vet, at vi ikke kan finne noen trøst for vår smerte hos mennesker, og Han har medlidenhet med oss, fordi vi er så trengende, likevel er vi uvillige til å gjøre Ham til vår fortrolige, vår byrdebærer. Han ser, at mennesker ser med ringeakt på den kjærlighet og barmhjertighet som er skaffet til veie til dem, og Han sier bedrøvet: ”Men dere vil ikke komme til Meg, slik at dere kan ha liv.” (Johannes 5, 40)

Vår vantro er en fornærmelse mot Den som har gjort så meget for oss. Han vil aldri forsømme dem som kommer til Ham. Til den stakkars døende sjel som er trett av å søke hjelp hos mennesker som kun har bedradd og glemt ham, sier Kristus: ”hvis de da ikke søker vern hos Meg, og slutter fred med Meg, ja, slutter fred med Meg.” (Den engelske tekst: ”La ham gripe tak i Min styrke, så Han kan slutte fred med Meg, og Han skal slutte fred med meg.” Esajas 27, 5.

Kristus ønsker å kunne si om Sitt folk som Han sa om Det Gamle Israel: ”Blant folkene gikk det ord om din skjønnhet, for den ble fullendt ved all den stas (Kristi rettferdighetskleddning) Jeg hadde på deg, lyder ordet fra Herren Gud.” Esekiel 16,

14. *Manuskript 5. - 15. januar 1901. - ”En meget betimelig hjelp.”*

Universets kraftsenter. - 16. januar.

”Vær ikke redd, for Jeg er med deg. Se deg ikke rådvill omkring, for Jeg er din Gud! Jeg gjør deg sterk og hjelper deg, ja, holder deg oppe med Min Frelserhånd.” (engelsk: ”Jeg vil holde deg oppe med den høyre hånd av Min rettferdighet”) Jesajas 41, 10.

Jesus Kristus er Verdens største lærer. Jeg har testet det og Han har bevist det for meg. Han har gjort meg til en budbringer, min oppgave har vært å formidle store åndelige sannheter til mange tusinder. – Hvor inderlig ønsker jeg ikke å presentere Hans undervisning, så at mange må bli ledet til Ham. Jeg stiller aldri spørsmål angående Hans ledelse, for jeg vet, at jeg blir holdt oppe av Den, som bød Sine disipler gå frem og forkynne evangeliets budskap: ”og lærer dem å holde alt det Jeg har befalt dere. Og se, Jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.” Matt. 28, 20.

Siden 1844 har jeg deltatt i offentlig virksomhet. Herren styrker meg alltid. Jeg legger merke til, at en kraft fra det høye blir en del av meg. Den gir meg fysisk, mental og åndelig effektivitet. Jeg har full sikkerhet for, at Kristus gir meg Sin oppholdende nåde og overbevisning om, at Han er Verdens lys. Jeg merker Hans kraft. Jeg ønsker å gjøre alt, jeg i det hele tatt kan for Ham, mens jeg lever. Jeg ønsker i rolig, fullkommen tillit å gi min sjel i Guds varetekt til den siste dag. Når mitt arbeid her er ferdig, skal jeg hvile. Jeg frykter ikke å få sove i Jesus. På oppstandelsens morgen skal jeg få se Ham, som Han er.”

La oss være sikre på, at våre egne sjeler er antakelige for Gud, så Han kan undervise oss, lede oss og åpenbare Sin vilje for oss. Jeg ber deg, at du overveier disse ting. La oss tilbringe mye tid med Gud i bønn. Herren er vår hjelper, styrke og festning. Hvis vi vandrer ydmykt med Ham, frykter og herliggjør Hans navn, vil Han bo i våre hjerter og vi vil bli forvandlet til Hans bilde. La oss flittig ransake våre egne hjerter og tilegne oss den visdom som alene Gud kan gi oss.

La oss huske, at tvil er farlige. Hvis de holdes ved like, fører de til vantro. – Hele vårt folk trenger nu å søke etter å få del i Den Hellige Ånd. - La ingen være uenig i det, legg bort alle skiller og all strid, og prøv å svare på den bønn, som er gjengitt i det syttende kapitel hos Johannes. Jeg bønnfaller dere inntrengende om å be, be, med hjerte, sjel og stemme.” - *Brev 58. 16. januar 1906, til brødrene Washburn, Prescott, Daniells, Colcord.*

Kristenhetens prøve. - 17. januar.

”Dere er jordens salt! Men om saltet mister sin kraft, kan det da bli til salt igjen? Det duger ikke lenger til noe, men kastes ut og trækkes ned av menneskene.” Matt. 5, 13.

De som har tillitsverv må ha handlefrihet, men de må aldri bruke denne autoritet til å nekte å hjelpe de trengende og de hjelpeløse. Autoritet må aldri brukes til å gjøre noen motløs eller gjøre en kjempende sjel nedtrykt. La dem som har fått innflytelsesrike posisjoner alltid huske, at Gud ønsker, at de skal ha Kristi sinnelag.

Sann gudsfrykt måles ved det arbeid som er gjort. Profesjon er intet, stilling er intet; en karakter lik Kristi karakter er det bevis, vi skal være. Vår karakter skal vitne om, at Gud har sendt Sin Sønn til Verden. De som bekjenner sig til å være kristne og likevel ikke handler som Kristus ville ha gjort om Han hadde vært i deres stilling er til stor skade for Guds sak. De misrepresenterer deres Frelser og kjemper under falsk flagg.

Den sanne disippel, i hvis hjerte Jesus bor, viser Verden Kristi kjærlighet til menneskene. Han er Guds hjelpende hånd. Glansen som følger åndelig helse vitaliserer, sitrer og skinner gjennom hele hans vesen, idet han mottar Frelserens barmhjertighet for å dele den ut til andre.

En ren og ubesmittet religion er ikke en mening eller en følelse, men det er å gjøre Guds gjerninger av kjærlighet og nåde. Denne religion er nødvendig for helse og lykke. Den kommer inn i det forurensede sjeletempel, og med en svøpe driver den ut den syndfulle inntrenger. Idet den overtar tronen, helliger den alt ved sitt nærvær, lyser opp i hjertet med de klare stråler fra Rettferdighetens Sol. Den åpner sjelens vinduer mot himmelen og slipper inn Guds kjærlighets solskinn. Med den følger klokskap, ro og fatning. Fysisk, mental og moralsk styrke tiltar, fordi himmelens atmosfære som et levende hjelpemiddel fyller sjelen.

Når kristne ikke gjenspeiler Kristus, hvilken verdi har de da? Er de da ikke som salt, som har mistet sin kraft, ”ikke brukbart til noe?” Men når de i deres liv viser sannhetens frelsende egenskaper blir stakkars syndherdede sjeler ikke overlatt til å forgå i en nedbrytende prosess. Gode gjerninger kan ikke skjules. Evangeliet levde ut i det virkelige liv er som salt som inneholder alle sine virkestoffer. Det er kraftfullt og kan frelse sjeler. *Brev 7. 17. januar 1901. - ”Brødre som har Tillitsposter”.*

Gjør alt du kan. - 18. januar.

”Det er forskjellige nådegaver, men Ånden er den samme. Det er forskjellige tjenester, men Herren er den samme. Det er forskjellige kraftige virkninger, men Gud er den samme, Han som virker alt i alle.” 1. Kor. 12, 4-6.

Det er ikke alltid, at de menn som tilsynelatende er i besittelse av de største evner har størst suksess i arbeidet. Herren bruker såkalte mindre begavede menn. Kanskje de ikke er veltalende, men hvis de er forbundet med Gud, vil Han velsigne dem rikelig. Deres litt grove, pålitelige ord som kommer direkte fra hjertet har stor verdi, og Herren setter pris på dem.

La ikke dem som står i Herrens tjeneste leite etter menn med større evner til å gjøre deres gjerning for dem. Gud står bak den som gjør sitt beste. La enhver arbeider stole på Hans makt og Han vil påvirke hjertene til dem, han arbeider for. Veldig meget godt kan gjøres av den alvorlige, ydmyke arbeider som forstår, at suksess ikke avhenger av fremtoning, men av Den som har gitt ham hans oppgave.

Herren ønsker et annet opplegg, en annen planlegging til Sin gjerning. La mennesker gå frem i arbeidet, idet de stoler på Herren, og Han vil gå med dem, idet Han vil overbevise og omvende sjeler. En arbeider kan være en dyktig taler, en annen en dyktig skribent, en annen kan ha den gave å kunne be alvorlige, ærlige, inderlige bønner, en annen har sangens gave. En annen kan ha spesiell kraft til å forklare Guds Ord klart og tydelig. Og hver gave blir en kraft fra Gud, fordi Han samarbeider med arbeideren. Til en gir Gud visdommens ord, til en annen kunnskap, til en annen tro. Men alle skal arbeide under samme Hode. (som er Kristus). De forskjellige gaver fører til forskjellige virkninger; ”men det er den samme Gud, som virker alt i alle.” 1. Kor. 12, 6.

La ingen forakte de antatte mindre gaver. La alle gå til arbeidet. La ingen folde sine hender i vantro, fordi han tror, at han ikke kan utføre noe storverk. Slutt å se på deg selv. Se på din leder. Gjør hva du kan i alvor, ydmykhet og kjærlighet. Gjør det, du kan.

Gud vil visselig velsigne helhjertede arbeidere. Hvis Herren velger dine føtter til å gjøre Hans gjerning, gi Ham dine føtter. Med dine føtter kan du jakte sjeler. *Brev 1. - 18. januar 1902. - Til Elder and Mrs. S. N. Haskell, who were engaged in city evangelism?*

En Dag ad Gangen. - 19. januar.

”Min frelse og min ære har sin grunn i Gud. Han er mitt faste fjell, jeg søker tilflukt hos Ham.” Salme 62, 8.)

Hvilken forrett har vi syndige dødelige, når vi kan tale med Gud i lønnkammeret, når vi går på gaten, også når vi er opptatt av arbeid, kan vi løfte våre hjerter opp til Gud og be om råd, våre sjeler kan dras til Gud, et åndepust fra Himmelen kan nå oss. Gud vil høre vår sjels lengsel. Alle våre vanskeligheter kan vi bringe til Gud. Hans hånd med ubegrenset kjærlighet beveges for å fylle våre behov. Hvor er jeg taknemmelig, fordi vi kun kan leve en dag ad gangen. En dag til å stabilisere våre sjeler, en dag til å våke, en dag til fremgang i vårt åndelige liv. Således kan våre dager bli frukt bærende og dyrebare for oss.

Vi må gjøre vår plikt som soldater i Herrens hær, vi har seire å vinne og må ikke være uvitende om Satans renkespill. La oss be og våke, så Satan ikke lykkes med å få oss til å glemme vårt behov for bønn, vårt behov for årvåkenhet og vårt behov for å være på vakt.

Vi må ha en skarp forståelse av fiendens bevegelser og en klar oppfattelse av oss selv, ellers vil vi bli fanget i Satans snare i de kristnes kamp som vi deltar i. Vår sikkerhet avhenger av vårt hjertes tilstand. Må Herren hjelpe oss til å passe oss for oss selv, ellers kan vi være sikre på, at vi mister Himmelen. Små avvik fra det rette, små tilfredsstillende som i øyeblikket synes å være så ubetydelige, vil ved Satans hjelp lede oss på en sti som vil fjerne oss fra rettferdighet og fra Gud. Vi ønsker ikke å følge våre egne veier, men Guds veier. Vi ønsker å kjempe med alle de krefter, Gud gir oss, så vi ved Hans hjelp kan tvinge Satan under fot og være sikre på, at vi har vår sak i orden hos Gud og har en klar rett til vår udødelige arv.

Kan hende det er nødvendig for oss å miste alt, før vi er villige til i ydmyk underkastelse å bli ledet, ført og kontrollert av Guds Ånd. Vi ønsker ydmyk, fortrøstningsfull, barnlig tillit, mildhet, sagtmodighet, ingen selvsikkerhet, men ydmyk tillit og tro på Jesus. Hvilke karaktertrekk er det, vi dyrker? De som varer i all evighet? Bruker vi vår tid til fortravlet travelhet som ikke er til velsignelse for våre egne sjeler og som ikke opphøyer eller forherliger Vår Himmelske Far? Det evige liv er verd en livslang, utholdende kamp, og vi har ikke råd til hastverk, som er lastverk. Vi har ikke råd til å holde Jesus i den ytre tempelgård, Han som er våre sjelers høyeste interesse. Han må ikke holdes borte fra våre sjeler. *Brev 81. - 19. januar 1887. Til Edson og Emma White.*

Himmelen på Min Side. - 20. januar.

”Det er øyet, som gir legemet lys. Er ditt øye friskt, blir hele ditt legeme lyst.” Matt 6, 22.

Satan jobber i dag som forfører og anklager. Herren erklærer, at han er brødrenes anklager dag og natt. Etter lang trening er Satan blitt overordentlig dyktig til å finne feil, og han utdanner gjerne enhver som han kan bruke til å hjelpe seg i denne gjerning. Mange er blitt forført av ham og beveger seg i blinde inn på de stier som Satan åpner for dem.

Den sentrale makt på Jorden er en demon. Hans trone er midt i denne verden, der Guds trone skulle ha vært. Han er blitt beskyttet av kirken, for kirken har føyd seg etter verden og lever i overtredelse av Guds Hellige Lov. Kristus ga Seg selv for å kjøpe mennesket fri fra ødeleggerens makt. Ved å bære Verdens synd knuste Han Satans makt. Han sa: ”Jeg vil være sentret for den frelste verden.”

”Alle hellige makter” sa Gud, ”vil jeg sette i gang for å kjempe mot den usynlige fiendes hære for å ødelegge hans makt. Den Hellige Ånds evige kraft skal redde menneskene fra syndens følger og gjenskape dem i Guds bilde.” Herren vil ikke tillate Sin menneskelige skatt i Kristus, dens Hode, å gå inn i fiendens rekke, uten at enhver bestrebelse for å redde dem er gjort. Deres eneste håp er å holde Guds bud. Dette er evangeliet som er blitt forkynt hele veien ned til vår tid.

Til alle sender Kristus denne invitasjon: ”Kom til Meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, så vil Jeg gi dere hvile. Ta Mitt åk på dere og lær av Meg, for Jeg er tålsom og ydmyk av hjertet, og dere skal finne hvile for deres sjeler. For Mitt åk er gagnlig og Min byrde lett.” Matt. 11, 28-30. I årtusener har denne invitasjon lydt i klare toner over verdens larm og tummel. Gud vil ikke overlate mennesker til å følge sine egne lyster og vilje, så de går fortapt, uten at Han gjør et besluttsomt forsøk på å redde dem. Målet med Kristi tjeneste, mulighetene for Hans langtrekkende barmhjertighet og makt er uten grenser. *Brev 78. - 20. januar 1900. - til bror og søster Haysmer.*

Mest Strålende og Best. - 21. januar

”Til dere blir gamle, er Jeg den samme, til håret gråner, vil Jeg bære dere. Det har Jeg gjort, og det skal jeg gjøre, ja jeg skal bære og berge dere.” Es. 46, 4.

Jeg er bekymret for, at vi som har kjent sannheten så lenge, på våre gamle dager skal bli åndelig tilfredse med oss selv og våre arbeidsmetoder; Gud ønsker, at vi skal forstå de enkle, dog betydningsfulle sannheter i den tredje engels

budskap og at vi skal motta disse sannheter i Guds kjærlighet og gi dem til andre.

Legg hver dag på Kristus. La din tillit være fast fra begynnelsen til slutten. Herren har ikke sviktet deg. Han ønsker, at du skal vokse i nåde og at din evne til å hjelpe folket må vokse. Men hvis du skal fange folkets interesse, må du gå rett på sak og du må stoppe, før du selv tror, at du har kommet halvveis igjennom.

Jeg kan ikke utholde den tanke, at noen av dere tilårskomne troende har mindre innflytelse og effektivitet nå enn før. Herren ønsker, at dere skal samarbeide med Ham ved selv å gjøre alt, hva dere kan. Hvis dere villig vil forene dere med Ham i dette arbeid, vil deres siste dager bli deres mest strålende og deres aller beste.

Åpn din sjels vinduer mot himmelen og lukk dem mot Jorden. La Rettferdighetens Sols stråler skinne inn i ditt sinns kamre. Å kultivere Kristi ydmykhet og saktmodighet, bære Hans åk og bære Hans byrder er leksen foran deg, og den vedrører deg og alle som du kommer i kontakt med. Dyrk de himmelske dyder. Rens din sjel for alt urent. Arbeid sådan, at Gud kan gjøre deg skikket til å bli et medlem av den kongelige familie.

Guds Ords undervisning midt i arbeidet med byggeplanene vil holde arbeidernes sinn oppmuntret i nåde og vil hjelpe dem til å fullføre deres jobb. Etterhånden som Gud påvirker deres sinn, vil de få de beste og fineste ideer av hverandre. Engler fra Gud er på (Sydney) Sanatoriets jord. La derfor arbeiderne tale ord som vil være til velsignelse for dem, som er omkring dem. Gjør din del min bror i kjærlighet og sannhet. Ha tro på Skriftene som Ordet fra Den Levende Gud. *Brev 11. – 21. Januar 1901. - til dr. M. G. Kellogg, som jobber i Australia.*

Betrakt Eksemplet. - 22. Januar

”Ditt Ord er en lykt for min fot, et lys på min sti.”
Salme 119, 105.

Guds arbeider er ikke etterlatt uten et mønster. Han har fått et eksempel som, hvis det blir fulgt, vil gjøre ham til et forbilde i verden for engler og for mennesker. Han har fått ordre om å herliggjøre Gud ved å realisere uselviske planer og hensikter. Herren forstår menneskets natur og viser ham Himmelenes rikes lover som han må ære og adlyde. Han gir ham Bibelen i hånden som en ledebok som vil fortelle ham, hva som er sannhet og hva han skal gjøre for å arve evig liv. Denne bok drar oppmerksomheten fra daglige gjøremål til åndelige realiteter. Den forteller mennesket, at selv om han er fallen og syndig, kan han bli en prins og en konge i det himmelske råd, en Guds arving og en medarving med Kristus.

Gud ser, hvor sterk menneskets lyst til å skaffe seg jordisk gods er, og midt i all forvirringen og travelheten lyder Hans stemme: ”Hva gagnar det et menneske, om han vinner den hele verden, men taper sin egen sjel.” (Mark. 8, 36.) ”Dere skal ikke samle dere skatter på jorden, hvor møll og rust ødelegger, og hvor tyver bryter inn og stjeler. Men dere skal samle dere skatter i Himmelen, der verken møll eller rust ødelegger og tyver ikke bryter inn og stjeler, for hvor din skatt er, der vil også ditt hjerte være.” (Matteus 6, 19-21)

Guds budbærere har som en offiser i en hær fått i oppdrag å ta opp den jobb som Kristus utførte, mens Han var på denne jord. De skal vie sine krefter til enhver form for tjeneste, som Han drev med. Med ærlighet og alvor skal de fortelle menneskene om de uransakelige rikdommer og Himmelenes udødelige skatter. De skal bli fylt med Den Hellige Ånd. De skal gjenta Himmelenes tilbud om fred og tilgivelse. De skal peke på gatene i Guds stad og si: ”Salige er de som vasker sine klær, så de får rett til å spise av Livets Tre og gå gjennom portene inn i byen.” (engelsk oversettelse: ”Salige er de, som holder Hans bud, for at de kan få rett til Livets Tre, og til å gå inn gjennom portene i Staden.”) Åp. 22, 14.

Gud forventer, at enhver skal arbeide for Ham med sine mangfoldige evner. Et menneskes aktivitetslyst må ikke bli undertrykt, men helliget og dirigert i rett retning. *Manuskript 27. - 22. januar 1907. - "The New England Sanatorium."*

Himmelske Dividender. - 23. januar

”Du lot landet skjelve og revne. Bøt det som er brutt! Det står for fall.” Salme 60, 4.

Se til at sannheten er innskrevet i ditt banner for all tid og på alle steder.

Som en nasjon nektet jødene å motta Kristus. Han hadde ledet dem på deres vandringer som deres usynlige, udødelige Fører. Han hadde fremlagt Sin vilje for dem, men da de ble prøvet, forkastet de Ham, deres eneste håp, deres eneste frelse, og Gud forkastet dem. ”Alle som tok imot Ham, dem ga Han rett til å bli Guds barn – de, som tror på Hans navn.” Joh. 1, 12. Til alle som mottar og adlyder hans betingelser, flyter Guds gaver i en stabil strøm, uten endring, uten stopp. Gud har tildelt menneskene Sine gaver, for at de skal brukes, ikke ifølge arv eller kunstferdige ideer, ikke ifølge naturlige impulser eller tilbøyelighet, men etter Hans vilje.

De som frykter Gud skal tenke selv. De skal ikke lenger overlate til andre å tenke for dem. Deres sinn skal ikke lenger tvinges nedover og bindes til feile overdrivelser, teorier og læresetninger. Uvitenhet og ondskap, kriminalitet og vold og

undertrykkelse i de høyere samfunnslag skal nå avsløres. Livets Lys var kommet til denne verden for å skinne midt i det moralske mørke. Evangeliet skulle nå forkynnes blant de fattige og de undertrykte. De som levde et ydmykt hverdagsliv skulle få anledning til å forstå de riktige og nødvendige kvalifikasjoner for å inngå i Guds Rike.

Også i dag må menn fra de lavere rangklasser innta sine stillinger og adlyde ordren: "Gå fremad". I tro skal de møte vanskeligheter, for de tør ikke gi etter for strid og vantrø tungers babbling. De må presse seg fremover fra et stade av suksess til et annet, idet de alltid ber og praktiserer den tro som besvarer bønn.

Guds hjelpemidler er mange! Men alle de som er villige til å arbeide i pakt med Guds plan er inkludert i ordene: "For vi er Guds medarbeidere, og dere er Guds åkerland, Guds bygning." (engelsk oversettelse: "Dere er Guds husholdere, dere er Guds bygning.") 1. Kor. 3, 9. Guds tjenere må bevege seg således, at ingen åndelig gave går tapt. Deres vilje skal holdes i åve, vente til Gud åpenbarer sin vilje, og når Guds tid kommer vil staven blomstre. Hvilken form arbeidet skal ta, er det ingen som kan vite, men Guds tjenere skal være tidsorienterte, i stand til å forstå deres leders veier og vilje. *Brev 8. - 23. Januar 1899. - til Dr. J. H. Kellog, medical superintendent of Battle Creek Sanatorium.*

Fullkommen i Ham. 24. - januar.

"Vær da fullkomne, slik som deres himmelske far er fullkommen." Matt. 5, 48.

Gud krever moralsk fullkommenhet av alle. De som har fått lys og anledninger, skulle som Guds husholdere streve etter fullkommenhet og aldri, aldri senke standarden for rettferdighet for å tilpasse den til nedarvede og fremdyrkede tendenser til det, som er galt. Kristus tok på Seg menneskelig natur og levde vårt liv for å vise oss, at vi skal bli Ham lik ved å få del i guddommelig natur. Vi skal være hellige, som Kristus var hellig i menneskelig natur. Hvordan kan det da være, at det finnes så mange ubehagelige og utålelige karakterer i verden? Det er fordi de ikke har mistanke om, at deres ubehagelige manerer og rå og uhøflige tale er et resultat av et vanhellig hjerte.

Det er duften av vår kjærlighet til våre medmennesker som avslører vår kjærlighet til Gud. Det er tålmodigheten i tjenesten som gir sjelen hvile. Det er ved ydmyke, flittige og trofaste arbeidere, at Israels velferd fremmes. Gud holder oppe og styrker den som er villig til å lære Kristi vei.

Alle sanne oppfinnelser og all fremgang har sin opprinnelse i Ham som er en vidunderlig Råd giver og en overlegen arbeider. Hva enn vi foretar oss, i hvilken som helst gren av arbeidet vi er plassert, ønsker Gud å utvikle og foredle oss. Han ønsker å kontrollere våre sinn, så vi kan gjøre fullkomment arbeid.

Den følsomme berøring av legens hånd, hans kontroll over nerver og muskler, hans kunnskap om kroppens fine deler er guddommelig krafts visdom som skal brukes til hjelp for den lidende menneskehet. Den dyktighet hvormed en snekker svinger sin hammer, den styrke, som smeden bruker til å forme ambolten, kommer fra Gud. Han har gitt mennesker evner og Han forventer, at de går til Ham for å få råd. Således kan de bruke Hans gaver med ufeilbarlig skikkethet, idet de til Guds ære beviser at de samarbeider med Gud. Således renser de sine sjeler gjennom helligelse ved Ånden og sannheten. Gjennom deres erfaring blir Kristi ord oppfylt, at De rene av hjertet skal se Gud. (Se Matteus 5, 8)

Alle burde føle, at de arbeider fram mot en stor avslutning. Arbeidet i enhver avdeling er Guds, og de, som utfører dette arbeid med nøyaktighet, uten feil, representerer Guds fullkommenhet. *Brev 9. - 24. januar 1899. - til dem som fyller betydningsfulle stillinger i Generalkonferensen.*

Guds Ledelse. 25. - januar

"Det er som når en mann skal reise utenlands: før han drar hjemmefra, overlater han styre og stell til tjenerne og gir hver av dem en oppgave, og pålegger dørwokteren å våke. Markus 13, 34.

Et stort arbeid ligger foran oss; det skal ikke utføres etter vår egne ideer eller planer. Hele himmelen er interessert i dette arbeid, og de som engasjerer seg må stå under prins Immanuels blodbestenkte banner. Herren vil, at vi skal stå med våre ansikter vendt mot fronten for å følge enhver av vår Leders bevegelser og være parat til å adlyde Hans ordrer. Han har gitt enhver sin oppgave. Gud har gitt menn og kvinner evner som ikke skal kastes bort til unyttig granskning og tilpassede følelser; de skal brukes til besluttsom handling. Våre muligheter skal ikke oppslukes av avledning og heller ikke skal de brukes til hensiktsløs travelhet. Alt i den ytre verden beveges av en kraft fra nedan. De, som kjenner sannheten, skal fylles med inspirasjon fra Gud Selv. Sjelens lamper må holdes i orden og må brenne.

Arbeidet vi gjør, er den minste del av vår byrde. Det er synden, som har festet seg til alt, hva vi gjør, som får oss til å føle oss utbrente. Gud

skapte ikke arbeidet til noe annet enn en velsignelse. Mennesket kunne aldri ha vært lykkelig, om han ikke hadde noe å gjøre. Da mennesket ikke hadde noen mørke, fordømmende tanker, - før syndefallet, var det ikke noen byrde å være alene, uten selskap; for han kunne studere hele naturen med de mest tilfredsstillende resultater. Men slangens slimete vei har etterlatt sine spor i en forherdet samvittighet. Arbeid fører ikke elendighet med seg. Arbeid bringer lovlige ting frem i overflod som utfordrer sinnets og legemets krefter. Et liv med det hardeste arbeid er mer tilfredsstillende enn et liv i lediggang.

Guds Ord er likefremt og tydelig med hensyn til arbeid. Ingen mann eller kvinne som er omvendt til Gud kan bli noe annet enn en arbeider.

Den siste invitasjon til kveldsmat blir gitt nu. Sjelens lampe må holdes trimmet og brennende ved på ny å fylle den med den hellige olje. (Sakarja 4, 11-14.) La enhver sjel i Herrens navn avstå fra all ondskap nu, for at Herrens dag ikke skal overraske ham som en tyv. Sannheten skal forkynnes i klare korrekte toner, og den skal alltid forkynnes, som den er i Jesus. *Brev 11. - 25. januar 1899. - to "Dear Brethren"*

Passet til Himmelen. - 26. januar.

"For de trengsler vi nå må bære, er lette, og de skaper for oss en evig rikdom av herlighet, som er uendelig mye større. Vi har ikke det synlige for øye, men det usynlige. For det synlige tar slutt, det usynlige er evig." 2. Kor. 4, 17. 18.

Jeg tenker på deg og dine barn. Jeg føler med deg i ditt tap og din sorg akkurat nå. Hvis jeg hadde vært hos deg, kunne jeg ha talt trøstende ord til deg, men fordi jeg ikke er der, kan jeg kun skrive noen få linjer og la deg vite, at jeg ikke glemmer deg i din sorg.

Vi har nådd til kvelden i denne verdens historie, og vi kan legge våre døde til hvile i fortrøstning til, at de er gjemt en liten tid, til vreden er over. Vi trenger ikke å sørge som de, der ikke har håp, for deres liv er skjult med Kristus i Gud. Vi har all mulig grunn til å glede oss.

De vanskeligheter, som de som er i Kristus og holder Hans bud må igjennom, er ikke etter Kristi vilje. "Hvis noen vil følge etter Meg, må han fornekte seg selv, ta sitt kors opp og følge Meg." (Matt. 16, 24). Intelligente sjelers plikt er å bevare sannheten og praktisere dyd. Vi er født uten lyst til å gjøre noen av delene. Det er nedslående å oppdage, at i egen kropp føler vi oss i opposisjon til dyder som er anbefalelsesverdige i Guds øyne så som for eksempel ettergivenhet, barmhjertighet, imøtekommende kjærlighet og forståelse og tålmodighet som ikke lar seg

provosere. Si til dere selv kjære barn: jeg er svak, men Gud er min styrke. Han har gitt meg ansvar, så jeg kan bli pliktoppfyllende. Generalen som jeg tjener befaler meg å bli en sejrvinner.

Måtte denne prøve som har ramt din familie bli til velsignelse for dere alle. Vår kjære søster, deres mor, elsket Jesus. Hennes kamp er slutt. Dere må huske, at hun hviler i håp. "Men når Kristus, vårt liv, åpenbarer Seg, da skal også dere åpenbares i herlighet sammen med Ham." (Kol. 3, 4). La freden og Den Hellige Ånds trøst komme inn i deres hjerter. Åpn opp deres hjertedører, så Jesus kan komme inn som æresgjest, og dere vil ha en trøster. "Dette er Mitt bud: Dere skal elske hverandre som Jeg har elsket dere." (Joh. 15, 12). La de levende komme hverandre nær. La alle forsøke å være en velsignelse for andre og ikke en hindring.

La oss forberede Menneskesønnens gjenkomst. La oss være tro mot Gud, og vi skal motta livets krone. *Brev 10. 26. januar 1898. - til bror Hare.*

Komme i Tritt. - 27. januar.

"Brødre, jeg formaner dere i Vår Herre Jesu navn at dere må vise enighet. La det ikke være splittelse blant dere, men la alt komme i rett stand, så dere har samme syn og samme tanke." 1.Kor. 1, 10.

Siste natt synes jeg å stå foran en stor forsamling som ikke var en enhet. - En ville stå på stedet hvil, en annen ville gå fremad. De kunne ikke bli enige med hverandre. Jeg så et himmelsk vesen vise seg for dem og hørte Ham si: Stil opp i rekken! Ingen kjemper en kamp på egne premisser. Forsamlingenes Herre sier: Stil opp i rekken!

Etter dette sov jeg ikke mer. Jeg lurte på, om de brødre som var til stede ved dette møte stilte opp i rekken. - Det er ofte meget vanskelig for en stor gruppe arbeidere å komme til full enighet; men alle, hver eneste en, må stille opp i geleddet og fylle sin anviste plass. Måtte Herren hjelpe Sine tjenere å gjøre dette er min bønn.

Selv om noen kan ha fulgt sine egne innskytelser en stund, er det mulig for dem å snu og komme seg inn i rekken. Herren ser, at det ikke er best for Hans barn å få gjøre akkurat det, de helst vil: nekte å forene seg med de brødre som ser på ting fra andre vinkler, enn de selv gjør.

Det finnes dem som ikke er særlig villige til å takke ja til invitasjonen om å gi avkall på sine egne ideer og komme i harmoni med Guds tanker. De foretrekker å gå egne veier. De som ønsker å gjøre det, har den frihet å få fortsette på sin egen vanhellige sti, men enden på den er sorg og tilintetgjørelse.

Herren har utvalgt menn, som Han vil bruke, så lenge de er villige til å bli brukt i samsvar med Hans gode vilje. – Han kan aldri bruke een som forsøker å ydmyke en annen. Ydmyk dere selv, brødre. Når dere gjør det, er det mulig for hellige engler å kommunisere med dere og gi dere en vaktposts stilling. Da vil deres erfaring, i stedet for å være en feiltakelse, bli fylt med glede og lykke. Forsøk å være i harmoni med Guds ledelse, da vil dere bli mottakelig for Guds Ånds tilskyndelser.

Herren kommer. Alle tings ende er nær. Vi har kun kort tid til å utvikle vår karakter. *Manuskript 47. 27. januar, 1910. "Still opp i geledd."*

Herre Du Vet Alt Om Dette! - 28. januar.

"For vi har ikke en kamp imot kjøtt og blod, men mot makter og myndigheter, mot verdens herskere i dette mørke, mot ondskapens åndehær i himmelrommet." Ef. 6, 12.

Etter at jeg kom til dette møte (biennial session, Pacific Union Conference) har jeg hatt en merkelig opplevelse. En dag, etter at jeg hadde stått foran forsamlingen for å fremføre en sak, fortsatte den byrde som hvilte på min sjel å sjenere meg, også etter at jeg var kommet tilbake til mitt rom. Jeg følte meg plaget. Den natt følte jeg, at det var risikabelt å falle i søvn. Det synes som om det var onde engler akkurat der i rommet, hvor jeg befant meg. Og mens jeg led psykisk, var det som om jeg hadde stor legemlig smerte. Min høyre arm som gjennom årene nesten alltid har vært beskyttet mot sykdom og lidelse følte kraftløs. Jeg kunne ikke løfte den. Deretter fikk jeg den mest intense ørepine; deretter en skrekkelig smerte i kjeven. Jeg følte trang til å skrike høyt. Men jeg fortsatte å si: "Herre, Du vet alt om dette."

Jeg hadde smerter overalt. Det synes som om min hjerne og enhver del av min kropp led. Inn imellom satte jeg meg opp og tenkte, "jeg vil ikke ligge her et eneste sekund mer." Så fulgte tanken: "Du kommer bare til å vekke dem som er i huset og de er ikke i stand til å gjøre noe som helst for deg." Så fortsatte jeg å se opp til Herren, idet jeg sa: "Herre, Du vet alt om denne smerte." Lidelsene fortsatte, til tider hadde jeg smerter i kjeven, så i hjernen og så andre steder i kroppen, det fortsatte til det nesten var dagslys. Akkurat før daggry falt jeg i søvn ca. en time.

Min arm er i orden nu til morgen. Legioner av onde engler var i det rom og hvis jeg ikke hadde klynget meg til Herren i tro, vet jeg ikke, hva kunne ha skjedd meg.

Jeg vil aldri bli i stand til å gi dere en beskrivelse av de sataniske krefter som var i aktivitet i det rom i natt, --- men siden jeg har stått foran dere i dag, har jeg ikke hatt smerter.

Jeg er blitt opplyst om, at hvis vi ikke får flere bevis på Guds Ånds virke, og dersom vi ikke får større åpenbaringer om, at guddommelig makt arbeider for oss i vår midte, vil mange i vårt folk bli overvunnet. Sataniske krefter vil komme inn, som de kom til meg. Men vi har ikke råd til å gi etter for fiendens makt. *Manuskript 25. - 28. januar 1910. "En henvendelse til arbeiderne, som var samlet ved The Pacific Union Conference."*

Den Kristnes Hvile. - 29. januar.

"Ta Mitt åk på dere og lær av meg, for Jeg er tålsom og ydmyk av hjertet, og dere skal finne hvile for deres sjeler. For Mitt åk er gagnlig og Min byrde lett" Matteus 11, 29.

Du (Addie Walling) er for meg som mitt eget barn. Jeg har siden du var seks år gammel vært som en mor for deg. Du er vevd inn i mitt liv, du har vært en del av meg og hvis du har vanskeligheter, hvis du mangler noe, hvis du trenger penger, forventer jeg, at du kommer til meg, som var jeg din mor.

Jeg håper, at min tanke om å få adoptere dere (Addie og May Walling) som mine barn blir en realitet, - jeg håper å få oppleve dere som dyktige kvinner, Guds barn, som former karakterer for boligene, som Jesus har gått for å berede til dem, som elsker Ham. Jeg ønsker av hele mitt hjerte, at dere vil gjøre dette til deres livs mål, hensikt og streben. Karakterdannelse er det mest betydningsfulle arbeid. Det slutter ikke i dette liv, det fortsetter i livet i fremtiden. Hva dere gjør dere selv til i dette liv gjennom Kristi fortjenester og nåde vil være sikret gjennom evige tider og jeg er ytterst ærlig, når jeg sier, at dere ikke burde streve etter en lav standard. "Lær av Meg" sier Den Store Lærer, "Jeg er ydmyk og saktmodig av hjertet, og dere skal finne hvile for deres sjeler." Den fred som Kristus gir vil aldri medføre sorg.

Vær edru og våk i bønn. Gransk deg selv kritisk og gjør en ærlig jobb. Vær alvorlig. Føl alltid, at Du er i Guds og de hellige englers nærhet, så at Herren kan se med tilfredshet på deg og bli æret og herliggjort ved ditt liv.

Addie, ha det som mål å bli en edel kvinne, en alvorlig kristen. Ha sannheten i ditt hjerte. Jeg ønsker, at du skal ha en overbevisning om, hvor dyrebar Kristi kjærlighet er. Hvis Jesus, herlighetens håp, blir formet i ditt hjerte, vil du helt sikkert være et bilde av Kristus, når du taler om Ham; hvis Hans fred er i ditt hjerte, vil du helt sikkert uttrykke det i dine ord og i dine

handlinger. Vær ærlig mot deg selv og vær ydmyk. Stå ikke forrest, når det skal tales, men vær beskjedent; ros aldri deg selv, men tenk mindre og mindre om deg selv og legg alle dine byrder på Jesus. Må Herren hjelpe deg til å oppnå evig liv.

Med stor kjærlighet, Din Tante Ellen. *Brev 92, 29. januar, 1886. Til Addie Walling, en datter av Ellen Whites niese, som EGW tok inn i sitt hjem for å la henne vokse opp der.*

Din Sak Er Ikke Håpløs. - 30. januar

”Det er disse Jeg ser nådig til: de hjelpeløse som kjenner seg knust og som skjelver for Mitt Ord. Es. 66, 2.

Du er blitt fremstilt for meg som en, som er i tvil og i fortvilelse. Kristus sa om deg som han sa til Peter: ”Simon, Simon! Satan har krevd å få sikte dere som hvete. Men Jeg bad for deg, at din tro ikke måtte svikte. Og når du igjen vender om, da skal du styrke dine brødre.” (Luk. 22, 31. 32) Jeg bringer deg gode nyheter; Jesus elsker deg, det har stormet voldsomt omkring deg, men din tro har ikke sviktet. - Satan har forsøkt å få deg til å tro, at din tro var forgyvet. - Se og lev. Kom til Kristus, akkurat som du er. Velg Ham som din personlige frelser.

Du har gjort feil, men ikke med vilje; du ble dratt av sted av fristelse. Ditt sinn ble forgiftet, fordi du var i besittelse av en stor mengde penger, og det ødela din dømmekraft. Du forsto ikke, hvordan midler skal anvendes med visdom til Guds ære. Likevel har du investert midler i Hans tjeneste, der de vil bli brukt til Hans ære. Min bror, selv om du ikke har vist all den visdom, som du kunne og skulle ha gjort, aksepterer Gud alt, du har gjort, for du hadde et ønske om å fremme Hans ære.

Disse ord ble presentert for meg til deg: ”Derfor måtte Han i et og alt bli sine brødre lik, så Han kunne være en barmhjertig og trofast øversteprest i tjenesten for Gud og sone folkets synder.” (Hebr. 2, 17) Den angrende synder skal tro på Kristus som sin personlige frelser. Det er hans eneste håp. Han må gripe tak i Kristi blods fortjenester, idet han presenterer Kristus, den korsfestede og oppstandne Frelser, som den som har gjort ham (den angrende synder) verdifull. Kristus har forært ham Sin fortjeneste. Ved at Kristus ofrede Seg selv, den uskyldige for den skyldige, blir enhver hindring fjernet, og Guds tilgiende kjærlighet flyter frem i rike strømmer av barmhjertighet til falne mennesker.

Kom til Jesus nu, mens det ennå er dag. Opplevelsen, som du har hatt, vil vise seg å være av høyeste verdi for deg, når du forener deg med Kristus under Hans åk. Du har frydet deg i

sannheten, du har trodd på sannheten og du tror stadigvekk med håp imot håp, fordi Den Hellige Ånd arbeider med deg.

Du har gjort dine veier krokede på grunn av fristelser. Men stå djevelen imot, så vil han fly fra deg; dra nær til Gud og Han vil dra nær til deg. *Brev 91. - 30. januar, 1895. - til en velhavende SDA forretningsmann.*

Gud Vil Arbeide Sammen Med Deg. - 31. januar.

”Jeg har utvalgt ham for at han skal pålegge sine sønner og etterkommere å holde seg til Herrens vei og gjøre det, som er rett og riktig, så Herren kan la ham få det Han har lovt ham.” 1. Mosebok 18, 19.

Jeg ville skrive ord for å trøste og berolige deg. Herren har ikke forlatt deg, Hans evige arme er under deg. Han har gitt deg en erfaring i kristent liv av høyeste verdi. Du har latt ditt lys skinne i din familie og de guddommelige stråler er blitt oppfattet. Likevel er det fare for, at dine følelser for dine barn vil lede deg til å stille krav til dem, som din egen dømmekraft vil si deg verken er til beste for dem eller til Guds forherligelse.

Du har vært Herrens utvalgte redskap, gjennom deg har Han virket og vil virke for å frelse dine barns sjeler. Du skal bære det vitnesbyrd, som Johannes bar, idet du gjentar Kristi ord om ”å elske hverandre som Kristus har elsket dere”. Den Hellige Ånd vil bære vitnesbyrd om deres enhet med Kristus, og troende så vel som vantro vil skjønne, at dere har vært sammen med Kristus og har lært av Ham. Når dere nå fortsetter med å søke kunnskap for å lære Herren å kjenne, vil dere reflektere Kristi karakter.

Du vil bli gjenstand for menneskers sykdommer, og du vil uten tvil gjøre feil, men den medfølende, kjærlige Frelser vil tilgi deg alle dine feiltakelser, fordi du søker råd hos Ham og fordi du elsker Ham. Din ånd vil ånde Kristi ydmykhet og vil være et lys i ditt hjem. Din tale vil være krydret med barmhjertighet, og en hellig inderlighet vil gjennomsyre dine bønner. Herren vil arbeide sammen med deg i dine bestrebelse nu, akkurat som Han har gjort det i fortiden, og ”Hans rettferdighet vil gå foran deg, og Herrens herlighet vil slutte toget.” Es. 58, 8.

Du har all grunn til å prise Gud for Hans kjærlige velvilje og ømme barmhjertighet. Hans forsonende blod er tilgjengelig for alle dine barn. Hvis du ikke overanstrenger dine fysiske krefter, kan du i Jesu navn gjøre meget dyrebart arbeid. Derfor for deg, som tror, er Han dyrebart. Gå i kjærlighet som Guds kjære barn. Guds Ånd

kjemper for og med barna og inviterer dem til Kristus, idet Han sier: ”Kom; for nu er alt rede” (Lukas 14, 17.) Vil dere ikke være lydige? – *Brev 94. - 31. januar 1895. - til en enke, en mor, til en stor barneflokk med voksne barn.*

Hva Gud Forventer. - 1. februar.

”Derfor heter det: Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir Han nåde - Ydmyk dere for Herren, så skal Han opphøye dere.” Jakob 4, 6. 10.

Når Gud viser mennesker den tillit å gi dem ansvar, forventer Han, at de er lydige mot Hans lov. De må handle rettferdig og være klar over, at Herren ser alt, hva de foretar seg overfor sine medmennesker, og at Han vil tukte enhver urettferdig, undertrykkende handling. Gud gir mennesker anledninger til å bli ett med Kristus og ett med Ham. De som vandrer i Guds frykt, idet de mediterer over Hans karakter, vil daglig bli mer og mer lik Kristus. De som velger ikke å kjenne Gud vil være pralende og skrytende.

Det er mange som later som om de har stor verdighet. Men i Herrens øyne er de tåper. De har ikke sett inn i det guddommelige speil, og de skjønner ikke, hvor latterlig deres forstilling er i en Hellig Guds øyne. Han som ser under overflaten forakter deres selvtilstrekkelighet. De kan ha ansvarsposisjoner i menigheten eller i verden, men så lenge de vanærer deres Skaper, idet de gjør seg selv til gjenstand for tilbedelse, er de en forargelse for Ham.

Gud har ikke behag i å straffe dem som motarbeider Ham ved å presentere Hans karakter på feil måte. Men hvis de ikke angrer, vil det komme en tid, da de må høste den sikre lønn for den retning, deres handlinger tar.

De som har inngått pakt med Gud bør frykte for at deres liv ikke vil vise kontrasten mellom sannhet og feiltakelser. De skal ikke vike av og tro på tomme syner, menneskelige gjetninger og på smiger. De rettferdiges liv skal vise hvilken skam, det er, å nekte å være trofast og lydig mot Gud. ... Gud kaller Sitt folk til å vandre for Hans ansikt i all ydmykhet. Han ønsker, at de skal komme stadig høyere og høyere opp på den åndelige kunnskaps stige. Han legger frem ethvert lokkemiddel for å lede mennesket tilbake til sin troskap mot Ham. . .

Herren forsøker å lede mennesker til å ydmyke seg selv, Han forsøker å lede dem til å plassere sine føtter i fotsporene til Den Store Legemisjonær. Men Frelseren blir ofte skuffet og korsfestet på ny av dem som bekjenner seg til å være noe stort. *Brev 61. – 1. februar. 1904. Til ”Mine brødre, som bærer ansvar.”*

Hvordan Gjøre et Inntrykk. - 2. februar.

”De undret seg over å se den frimodighet Peter og Johannes viste, for de forstod at de var ulærde lekfolk. De visste også at de hadde vært sammen med Jesus.” Ap. Gj. 4, 13.

Da Kristus var på denne jord oppfordret Han ikke fiskerne til å forlate sine nett og båter og gå til de jødiske lærere for å bli forberedt til å forkynne evangeliet.” En gang Jesus gikk langs Galileasjøen, fikk Han se to brødre: Simon, som også har navnet Peter, og Hans bror Andreas. De var i ferd med å kaste net i sjøen; de var fiskere. Han sa til dem: ”Følg Meg, så vil Jeg gjøre dere til menneskefiskere”. Straks lot de garnene ligge og fulgte Ham. Da Jesus gikk videre, så Han to andre brødre: Jakob, sønn av Sebedeus, og broren Johannes. De satt i båten sammen med sin far og bøtte garn. Han kalte dem, og straks forlot de båten og faren og fulgte Ham.” Matteus 4, 18-22.

Denne øyeblikkelige lydighet uten noe spørsmål, uten noe løfte om lønn er verd å legge merke til. Men Kristi ord var en invitasjon som innbefattet alt, Han mente, den skulle. Det var en tvingende makt i Hans ord. Han ga ikke noen lang forklaring, men det Han sa hadde en dragende kraft i seg.

Kristus ville knytte disse enkle fiskere til Seg, på den måte ville Han ta dem ut av Satans tjeneste og få dem til å tro på Seg. Han ville lære dem om Guds Rike. I dette arbeid ville de bli Hans prester, tjenere for Ham, menneskefiskere.

Kristus valgte ”det som verden ikke regnet for noe, de som verden kalte for ulærte og uvitende for å gjøre denne verdens vise til skamme”. Disiplene var ulærte med hensyn til de skriftlærdes tradisjoner, men med Kristus som deres eksempel og lærer, fikk de en utdanning på høyeste plan; for foran seg hadde de et guddommelig Eksempel. Kristus presenterte for dem sannheter av høyeste karakter.

De som Gud setter i arbeid i Sin tjeneste gjør Gud skikket til å arbeide på Hans måte. – De som forkynner Kristus må daglig lære av Ham for å forstå mysteriet om å frelse og tjene de sjeler for hvem Han døde. ... De skal etterligne Ham i alle ting, dele Hans inderlige medfølelse og Hans strengt mot alle som gjør ondt. *Brev 53. - 2. februar, 1905, til to ledende arbeidere ved det nylig etablerte Paradise Valley Sanatorium.*

Til de Fryktsomme, Svekkede og Svake. - 3. februar.

”Stol på Herren og gjør det gode, så skal du få bo i landet. Legg vind på troskap! (Den engelske teksten: ”Stol på Herren og gjør det gode, så skal du få bo i landet, og du er sikret mat.” (og visselig, du skal bli foret)” Salme 37, 3.

”Stol på Herren”. Hver dag har sine byrder, sine bekymringer og en følelse av rådløshet; og når vi møtes, hvor snare er vi da ikke til å fortelle om våre vanskeligheter og prøver. – Så mange innbilte vanskeligheter presser seg på, vi gir etter for frykt og gir uttrykk for en voldsom mengde engstelse. - Man skulle nesten tro, at vi slett ikke hadde en medfølende, kjærlig Frelser, rede til å lytte til alle våre bønner og parat til å være en nær hjelper for oss i enhver nødssituasjon.

Noen frykter alltid for og forutser vanskeligheter som aldri kommer. - Hver eneste dag er de omgitt av tegn på Guds kjærlighet, hver eneste dag nyter de Hans forsyns overflod; men de overser dagens velsignelser. - Deres sinn dveler til stadighet ved ubehageligheter, noe de frykter vil skje. - Det hender også, at en meget liten vanskelighet som virkelig eksisterer blinder deres øyne for de mange ting som burde vekke deres takknemmelighet. Fiendtlighetene de støter på driver dem ikke til Gud den eneste kilde til hjelp; i stedet skiller vanskelighetene dem fra Gud, fordi de gir rom for uro, gremmelse og klage.

Brødre og søstre, er det bra å være vantro på den måte? Hvorfor skulle vi være utakknemmelige og tillitsløse? Jesus er vår venn. Hele Himmelen er interessert i vår velferd; og vår engstelse og vår frykt volder Den Hellige Ånd sorg. Vi burde ikke gi etter for bekymring som kun plager og sliter oss ut men ikke hjelper oss til å bære og tåle prøver. Det må ikke gis rom for mistro til Gud, så vi forbereder fremtidige behov og gjør det til hovedformålet i livet, som om vår lykke besto av jordiske ting, og vi mener vi har lov til å skaffe oss dem, mens vi overser den kjensgjerning, at Gud kontrollerer alt.

Du kan bli forvirret, når du driver forretning; dine fremtidsutsikter kan se mørkere og mørkere ut, og kanskje du også trues av tap. Men bli ikke motløs; kast dine bekymringer på Gud og vær rolig og glad. Start hver eneste dag med alvorlig bønn, forsøm ikke pris og takk. Be om visdom til å takle dine forretninger med klokskap og motvirk således tap og ulykke. Gjør alt du er i stand til for din del for å få gunstige resultater. Jesus har lovt guddommelig støtte, men ikke uten at du gjør det, du kan. *The Review and Herald*. - 3. februar, 1885.

Hjelp til Studiet. - 4. februar.

”Anstreng deg for å stå din prøve fremfor Gud, så du kan være en arbeider, som ikke har noe å skamme seg over, men legger frem sannhetens ord uten å bøye av.” 2. Tim. 2, 15.

Vær forsiktig hvordan du tolker Skriften. Læs den med et hjerte som har åpnet seg for å ta imot Guds Ord, og du vil få himmelens lys, forståelse av det enkle. Dette betyr ikke, at den som forstår det enkle er evnesvak, men det er en som ikke strekker seg selv utover sine begrensede evner i forsøk på å se ut som original og uavhengig, men en som prøver å strekke seg etter sann kunnskap og får den.

Alle som fordyper seg i Guds Ord deltar i et meget høytidelig og hellig arbeid; for gjennom sin gransking mottar de lys og korrekt kunnskap som de kan gi dem som ikke kjenner sannheten. Utdannelse er innprenting av ideer som er lys og sannhet. Enhver som flittig og tålmodig gransker Skriftene, så han kan undervise andre, nærmer seg arbeidet på en korrekt måte med et ærlig hjerte, idet han legger sine forutinntatte meninger til side, hva de enn kan være og likeså de medfødte fordommer, før han begynner sin forskning. Hvis han gjør det, vil Han greie å tilegne seg sann kunnskap. Men det er lett å få feil forståelse av Skriften, legge vekt på noen vers og tillegge dem betydning, som ved første øyekast synes å være riktige, men ved nærmere ettersyn vil vise sig å være feil. Hvis den, som søker sannhet, sammenligner Skrift med Skrift, vil han finne nøkkelen som åpner skattekisten og gir ham sann forståelse av Guds Ord. Da vil han se, at hans første inntrykk ikke kunne tåle nærmere gransking, og hvis han hadde fortsatt å tro dem, ville han ha blandet falsk lære med sannhet.

Salmisten David opplevde mange stemningsskift i sitt sinn. Til tider, når han fikk se Guds vilje og veier, følte han seg høyt oppe. - Så når han fik øye på det motsatte av Guds barmhjertighet og uforanderlige kjærlighet, synes alt å være innhyllet i en sky av mørke. Men gjennom mørket fikk han se Guds egenskaper. Det fylte ham med tillit og styrket hans tro.

Etterhånden som han gråt og bad, fik han et klarere syn på Guds karakter og egenskaper, og idet han ble undervist av himmelske hjelpere fant han ut av, at hans ideer om Guds rettferd og strenghet var overdrevne. – *Manuskript 4. 4. februar 1896.*

Velsignelser Uten Tall. - 5. februar.

”Vent på Herren, vær frimodig og sterk! Ja, vent på Herren!” Salme. 27, 14. (Den engelske tekst: ”Vent på Herren, vær ved godt mot, og Han skal styrke ditt hjerte. Vent, sier jeg deg, på Herren).

Vær ved godt mot min søster. La oss holde ut litt lengre og vi skal se Gud. ”La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på Mig! I Min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, hadde Jeg sagt dere det. For Jeg går bort for å gjøre i stand et sted for dere. Og når jeg er gått bort og har gjort i stand et sted for dere, vil Jeg komme tilbake og ta dere til Meg, så dere skal være der Jeg er.” Joh. 14, 1-3.

Fyll ditt hjerte med nytt mot og håp til Herren. Jeg fryder meg over de strålende utsikter for fremtiden og det samme kan du også gjøre. La oss være glade og prise Gud for Hans kjærlige godhet mot menneskenes barn. Se ikke på det mørke. Ha tro til Gud. Vi er Kristi eiendom, la oss huske at Han elsker oss og vil være vår hjelper og vår Gud.

Siste natt lå jeg våken ganske lenge. Jeg var bekymret og engstelig; for jeg visste, at noen ble fristet og prøvd, og jeg tenkte på, hvordan jeg kunne hjelpe dem til å se hen til Jesus, så de kunne trøste sine hjerter i Hans kjærlighet. Jeg tenkte, hvis jeg bare kunne ta tak i Kristi hånd og høre Hans stemme, mens jeg ligger våken og ber for meg selv og enn mer for andre, som blir fristet og prøvd! Jeg kunne ikke sove etter kl 01. – Jeg var så lei meg, for jeg hadde skrivearbeid, jeg ønsket å utføre i dag, og jeg tenkte, at jeg ville være udugelig, om jeg ikke fikk sove. – Klokken 02 sto jeg opp, kledde meg på, tente ild og før frokost hadde jeg skrevet mange sider. Jeg har skrevet ennå flere sider etter frokost og har slet ikke følt meg trett.

La oss takke for enhver gunst. La oss forsøke å være solskinskristne. De sjeler som jeg bekymrer meg for, fordi jeg frykter, at de ikke vil holde ut helt til avslutningen, vil jeg overlate i Guds hender. Det som er guddommelig virkelighet vil skinne midt i det moralske mørke, fordi Kristi lys skinner på det. Vi skylder Ham konstant pris og takk; for vi blir båret ved Hans kraft gjennom tro. Vi kan ikke bære oss selv.

Vær ved godt mot. Herren elsker deg og har medynk med deg og enhver av dine svakheter. Han vil visselig styrke og velsigne deg, hvis du blott vil stole på Ham. Det vil ikke tilfredsstille Den Evige Gud å gi dem som elsker Hans Sønn en mindre velsignelse, enn Han gir Sin Sønn. *Brev 57. 5. februar 1905. - til Mrs. A. Breed, en predikants kone.*

**Et Takknemlig Hjerte. -
6. februar.**

”Takk alltid Gud, Faderen, for alle ting i Vår Herre Jesu Kristi navn.” Efeserne 5, 20.

Det ville behage Herren, om du ville anstrenge deg for å glemme deg selv. Begynn å takke Herren for ditt hjem og dine behagelige omgivelser og de mange verdslige velsignelser Han gir deg. Ved å takke Herren for Hans godhet kan du gjøre noe for Ham som har gjort alt for deg. Tenk over den uendelige dype medfølelse Frelseren har vist deg. Han ga Sitt liv for deg, led den grusomme død på korset for deg. Får du ikke lyst til å prise Herren for dette? Hvis du vil skjule ditt liv i Kristus, vil Han motta deg.

Hvis du vil bevise, at du har en levende tro ved hver dag å forsøke å bruke din viljekraft, vil dine evner vinne styrke. Jeg vet det av erfaring. Jeg husker, hvordan mine evner fikk tilbake sin fleksibilitet, straks jeg begynte å bruke dem. Vil du prøve det: gå omkring, vær fornøyd og ha en oppmuntrende ånd? Ha tillit til Jesus. Ha tro på Ham og vær føyelig i Hans hender. Du vil motta stor velsignelse ved å gjøre en forandring i dine vaner.

Elleve måneder etter å ha kommet til Australia fikk jeg en reumatisk infeksjon. Det var umulig for meg å løfte mine føtter opp fra gulvet uten stor smerte.

I disse elleve måneder fulle av lidelse besluttet jeg ikke å gi opp, min høyre arm fra albuen og nedad følte hel, så jeg kunne bruke en penn og jeg skrev 2500 sider på brevpapir til utgivelse. I løpet av den periode opplevde jeg den mest forferdelige lidelse i mitt liv.

Men denne erfaringen ble meget lys og oppmuntrende. Min Frelser synes å være meg meget nær. Jeg følte Hans Hellige Nærvær i mitt hjerte og jeg var takknemlig. Disse måneder med lidelse har vært de lykkeligste i mitt liv på grunn av samværet med min Frelser. Hans kjærlighet fylte mitt hjerte. Hele veien gjennom min sykdom har Hans kjærlighet, Hans ømhjertede medfølelse vært min trøst.

Se hen til Jesus, din medfølende, kjærlige Frelser. Hvis du kaster din hjelpeløse sjel på Kristus, vil Han bringe glede og fred til din sjel. Han kommer til å bli din krone av fryd, din overordentlige store lønn. - *Brev 34. - 6. februar 1907. til hustruen til en administrator i Konferensen i Australia.*

Det Himmelske Speil. - 7. februar.

”Og med utildekket ansikt ser vi alle Herrens herlighet som i et speil og vi blir forvandlet til det samme bilde, fra herlighet til herlighet. Dette skjer ved Herrens Ånd. 2. Kor. 3, 18.

Min kjære bror hva har du sett? Ved å betrakte menns og kvinners ufullkommenheter er du

gradvis blitt forandret til det samme bilde. Ta en fast beslutning: se på Jesus. Når du ser på Hans fullkommenhet kan du bli forandret til Hans bilde. Da vil Hans Ånd ta ditt sinn og din karakter i besittelse. Ved din medfølelse og gudfryktighet, ved dine ord og handlinger, ved din åndelige aktivitet for sannhet og rettferdighet vil du representere Kristus.

Når en mann vender seg bort fra menneskelige ufullkommenheter og ser på Jesus, skjer det en guddommelig forandring i hans karakter. Han fester sitt øye på Kristus som i et speil, som reflekterer Herrens herlighet og ved å betrakte det, blir han "forvandlet til det samme bilde, fra herlighet til herlighet. Dette skjer ved Herrens Ånd." (2. Kor. 3, 18). "Hvis en mann ikke har Kristi Ånd, er han ikke Hans. (Rom. 8, 9)

Vend dine øyne bort fra andres ufullkommenheter og fest dem stadig og støtt på Kristus. Studer Hans Liv og Hans Karakter med et angerfullt hjerte. Du trenger ikke bare å bli mer opplyst, men forfrisket ved å se den meny, som er satt frem til deg. Du kan spise og drikke Guds Sønns kjøtt og blod, som er Hans Ord. Ved å smake det gode Livets Ord, ved å spise av Livets brød, vil du se kraften fra den verden som skal komme og du vil bli skapt på ny i Kristus Jesus. Hvis du mottar Hans gaver vil du bli fornyet til hellighet og Hans nåde vil frembringe frukt i deg til ære for Gud.

Den Hellige Ånd avslører Kristus for sinnet, og troen griper tak i Ham. Hvis du aksepterer Jesus som din personlige Frelser, vil du av erfaring kjenne til verdien av det store offer som ble gjort til din fordel på Golgatas kors. Kristi Ånd som arbeider med ditt hjerte, omskaper det til Hans bilde; for Kristus er modellen som Den Hellige Ånd former oss etter. Ved hjelp av Guds Ords tjeneste, ved Hans forsyns styrelser og ved å omforme vårt indre, stempler Gud Kristi likhet på sjelen.

Å eie Kristus er din første oppgave og å åpenbare Ham som en der er i stand til å frelse til det ytterste, alle, som kommer til Ham, er din neste oppgave. - *Manuskript 10. - 7. februar 1897. - "Å Representere Kristus"*

Få Styrke Gjennom Kamp. - 8. Februar.

"Herren min Gud kommer Meg til hjelp, derfor skammer Jeg Meg ikke. Derfor gjør jeg ansiktet hardt som flint, Jeg vet, at Jeg ikke skal bli til skamme." Es. 50, 7.

Du er kjøpt med en uendelig høy pris, og du tilhører ikke deg selv. Sjel, legeme og ånd tilhører

Jesus Kristus, og du burde i al ydmykhet, dog med fasthet og besluttsomhet, si: "Jeg tilhører Herren. Jeg vil tjene Ham av hele mitt hjerte, sinn, makt og styrke."

Bli ikke mismodig på grunn av den motgang, du møter. Det kan akkurat nå se ut, som om det er mer behagelig å flyte med strømmen, for fallet fra rettferdighet og hellighet til mørke og overtredelse er lett, mens den, som søker å vinne de evige strender, må kjempe. Han må tåle forakt og hån, tåle å bli nedvurdert som stygg og må kjempe mot vinn og bølger. En tro og en religion, som ikke har en aggressiv ånd eller er heroisk i aksjon, men er korrumpert av verdslige strømninger, er den eneste religion, som er beundret og respektert og ansett for verdifull av verden.

Forakten og latterliggjørelsen fra dem, som forakter Guds sannhet, er en kompliment til den, som har en kristen karakter. Hvis du tilhørte verden ville du kunne glede deg over dens smil, dens smiger og dens bifall. Hvis Kristus bor i deg, håpet om herlighet, vil din åndelighet irettesette verdens stolthet og luksus.

Opposisjonen, du møter, kan vise seg å være en fordel for deg i mange henseender. Den vil utvikle en rekke kristne dyder som sjeldent springer ut fra stien med fremgang og solskinn. Tro, tålmodighet, overbærenhet, himmelsinnethet, tiltagende tillit til Forsynet er fruktene som blomstrer og modnes midt blant skyer og mørke, storm og uvær. Skogtreet, som står alene, utsatt for de kraftige vinder, stormen og uværet, vil ikke bli revet opp med roten av stormen, men vil strekke sine røtter dypt og spre sine grener til alle sider, idet den blir skjønnere og sterkere som følge av kampen mot storm og uvær. Dette kan bli din erfaring. Kanskje du mister sympati og menneskelig støtte og du føler at ditt eneste håp er å løfte opp dine hender i inntrengende bønn til Gud og feste din hjelpeløse sjel til din Frelser. - Den hjelp, som himmelen sender, vil være akkurat det, du trenger.

Hvis du frykter Gud, trenger du ikke å frykte noe. Hvis du behager Ham, er du sikret alt, hva din sjel kan ønske seg. *Brev 4a. - 8. februar 1880. - til søster Brigs.*

Det Nye Livet. - 9. februar.

"Han fortalte dem enda en lignelse: "Himmelriket kan liknes med en surdeig, som en kvinne la inn i tre mål mel, så det hele til slutt var gjennomsyret." Matt. 13, 33.

Når en surdeig blandes med mel, gjennomsyrer den alt, til det skjer en fullstendig forvandling. Således er det også med Den Hellig Ånds virke i det menneskelige hjerte. Sannheten som er mottatt og trodd introduserer nye regler og nye prinsipper

for alle handlinger i livet. En ny karakter-standard er satt opp: Kristi liv. De som således mottar sannheten gjør seg avhengig av Kristus og de mottar mer og stadig mer styrke og mer og stadig mer lys. Hver dag renser de sine hjerter for forfengelighet, tom stolthet, selvskhet og selvrettferdighet.

Etterhånden som de mottar Kristi ånd, skinner det lys fra dem i klare, tydelige stråler. De har en høytidelig forståelse av evige realiteter. Det skjer en fornyelse av hele deres sinn og deres hjerte. Som surdeigen, der ble blandet ned i melet, fikk alt sammen til å heve, således vil sannheten, som kommer inn i hjertet, trenge seg igjennom til sjel, legeme og ånd.

Forvandling av hjertet betyr en fullstendig forandring av hele mennesket. "Jesus svarte: "Sannelig, sannelig sier Jeg deg: Ingen kan se Guds rike, hvis han ikke blir født på ny." (Joh. 3, 3.) Denne forandring av hjertet er ikke synlig, for det er noe som skjer innvendig, og dog, det er synlig for det vises utvendig, det som skjer innvendig.

Har sannhetens surdeig arbeidet i ditt hjerte? Har den inntatt hele hjertet, alle følelser med sin helliggjørende makt.

Vår første oppgave er å jobbe med våre egne hjerter. Reformens sanne prinsipper skal praktiseres. Hjertet må være omvendt og helliggjort, hvis ikke, har vi ingen forbindelse med Kristus. Mens våre hjerter er delte, kan vi aldri, aldri være egnet til brukbarhet i dette eller det fremtidige liv. Som intelligente vesener trenger vi å sette oss ned og overveie, om vi virkelig søker Guds rike og Hans rettferdighet først. Det beste, vi kan gjøre, er å tenke nøkternt og oppriktig, om vi ønsker å bruke de nødvendige krefter for å oppnå det kristne håp og sikre oss den kristnes himmel. Dersom vi ved Kristi nåde beslutter å gjøre dette, blir det neste spørsmål: Hva skal jeg kutte ut av mitt liv for ikke å snuble? - *Manuskript 14. 9. februar 1898, - "Som En Surdeig."*

Løftet om Hans Nærvær. - 10. februar.

"Forkynn Ordet, stå klar i tide og utide, overbevis, tal strengt, tal trøst! Gi ikke opp når du lærer dem!" 2. Tim. 4, 2.

Enhver som forsøker seg på reformarbeid vil møte besluttsom opposisjon. Dette arbeid krever selvfornektelse.

Vi skal ikke stille oss selv spørsmål, om vi blir verdsatt eller ikke. Med dette har vi intet å gjøre. Se på den måte Kristus jobbet. Den som forsøker

seg på noen form for reformarbeid, den som forsøker å lede synderen til et selvfornektende og helliggjort liv, vil hver time trenge den forsikring som Kristus ga etter Sin oppstandelse: "Se, Jeg er med dere alle dager inntil verdens ende." Matt. 28, 20.

Ta Ordet. Lev Ordet. Forkynn Ordet, som du har gjort i fortiden. Den Herre Jesus har gitt deg løfte om Hans nærvær. Ta det, sett pris på det. Det er ikke din eller min oppgave å måle verdsettelsen vist for den selvfornektelse og den selvforsakelse som er gjort.

Reformarbeidet vil trenge all den tro, alle de tårer og bønner som menneskelig forstand kan klare å bære og tåle. Vårt oppdrag er å løfte korset, bære det etter Jesus, streb alltid for å få den samme ånd, som fikk Jesus til å lengte etter Sin forventede lidelsesdåp på korset.

I Getsemane hage ble lidelsens beger plassert i Frelserens hånd, og tanken kom til Ham: Skulle Han drikke den eller skulle Han overlate verden til fortapelse på grunn av synd? Hans lidelse er for stor for den menneskelige forståelse. Et menneske har ikke hjernekapasitet til å fatte Jesu lidelser. Da sjeleangsten og dødsqualen kom over Ham, "falt Hans svette som bloddråper til jorden" - ("Og Han kom i dødsangst og bad enda mer inderlig, så svetten falt som bloddråper til jorden.") (Lukas 22, 44). Det mystiske beger skjelvet i Hans hånd. I denne forferdelige krisetime, da alt sto på spill, kom den mektige engel, som står i Guds nærhet og stilte seg ved Kristi side, ikke for å ta begeret ut av Hans hånd men for å oppmuntre og styrke Ham til å drikke innholdet med forsikring om Faderes kjærlighet.

Kristus drakk av begeret, og det er årsaken til, at syndere kan komme til Gud og finne tilgivelse og nåde. Men de, som har del i Kristi herlighet, må også ha del i Hans lidelse.

Vil vi ta opp korset og med vår intelligens forstå, hva det betyr å følge Kristus, idet vi praktiserer selvfornektelse ved hvert trin? - *Brev 66. - 10. februar 1906. - Til Elder and Mrs. S. N. Haskell.*

Guds Godhet Demonstrert. - 11. februar.

"Men dere er en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk, som er Guds eiendom, for at dere skal forkynne Hans storverk, Han som kalte dere fra mørket til Sitt underfulle lys." 1. Pet. 2, 9.

Som lakken viser gjenparten av seglet, således mottar og beholder sjelen det moralske bilde av Gud. Vi blir fylt og forvandlet ved å se på Hans renhet og rettferdighet. Vår sjel vil bli lat og vår

tro svekket, hvis vi ikke vil stå opp og skaffe oss en stabil, aktiv tro.

Guds folks store synd i dag er, at vi ikke verdsetter verdien av de velsignelser, Gud har gitt oss. Vi tjener Gud av et delt hjerte. Vi dyrker en eller annen avgud og tilber ved dens alter. Guds sannhet er opphøyd og hellig og helliger sjelen, hvis den blir brakt inn i livet og vevd inn i karakteren. Gud forsøker med Sin sannhet å gjøre oss til et utskilt og spesielt folk. Dette er en følge av sannhetens innflytelse. Vår lydighet og helligelse svarer ikke til vårt lys og våre fortrin og de hellige forpliktelser som hviler på oss, for vi vandrer ikke som lysets barn, som vi skulle. Som kristne forsømmer vi å leve opp til vårt høye kall. De advarsler og irettesettelser som er gitt oss av Gud har kun hatt innflytelse på oss en begrenset tid, fordi vi ikke anser det for vår livsoppgave å presse oss framover og oppover til den standard, som Jesu syndoffers verdi har satt for vårt høye kall i Kristus Jesus.

Åh, om Guds folk ville bli klar over sine overlegent store fortrin og i lyset fra Guds Ord forstå, at de vil bli dømt i forhold til det lys som har skint på deres vei. Alle privilegiene og anledningene som Gud har gitt oss har til hensikt å gjøre oss til bedre menn og kvinner. Guds folk må flytte seg fra sin fastlåste posisjon og søke Guds Rike og Hans rettferdighet som første mål og deretter gå fra lys til stadig større lys.

Enhver sjel, som virkelig tror Guds Ord, vil vise det i sine gjerninger. Guds store godhet er stilt til skue i Hans vilje. Hva enn Hans vilje eller Ord krever, vil Guds barn i lydighet gjøre; de kan ikke være kristne, hvis de forsømmer å gjøre Guds vilje. Sannheten er i stand til å frelse våre sjeler, for Gud ved Sin Egen Ånd er en stadig vedblivende del av den og den guddommelige hjelper gjør sannheten til en helliggjørende makt. *Brev 8. – 11. februar 1887. - til Bror og Søster Lockwood.*

Ambassadører. - 12. februar.

”Så er vi da utsendinger for Kristus, og det er som Gud selv formaner gjennom oss: Vi ber dere på Kristi vegne, la dere forsonne med Gud.” 2. Kor. 5, 20.

I planen om å gjenskape mennesket til Guds bilde ble det bestemt, at Den Hellige Ånd skulle endre menneskers sinn, virke som Kristi nærvær og være en formende kraft på den menneskelige karakter. Når mennesker mottar sannheten, blir de mottakere av Kristi nåde og overgir sine helligede, menneskelige evner til arbeidet som Kristus

engasjerte. Seg i. Mennesker blir Guds medarbeidere. Det er for å gjøre dem til Guds utsendinger, at Gud åpner deres forståelse for guddommelig sannhet. Men jeg vil spørre menigheten, har dere levd opp til dette kall? - Har dere fullført Guds plan med å spre lyset med guddommelig sannhet ved å strø de dyrebare juveler med sannhet overalt omkring. (også utenlands)

Hva tror du, Guds engler tenker, når de ser på Kristi menighet og ser hvor sene de som bekjenner seg til å være Kristi etterfølgere er til å meddele sannhetslyset til verden som ligger i moralsk mørke? De himmelske hjelpere vet, at korset er det store sentrum for tiltrekning. De vet, at det er gjennom korset, at det falne menneske kan motta forsoningen og bli brakt til enhet med Gud.

De himmelske råd ser på deg som påstår å ha mottatt Kristus som din personlige Frelser, for å se om du gjør Guds frelse kjent for dem, som sitter i mørke. De ser etter om du gjør kjent betydningen av utgytelsen av Den Hellige Ånd; hvordan menneskers sinn, korrumpert og besmittet av synd, ved hjelp av Denne Guddommelige Hjelpers makt, kan bli frigjort fra Satans fortryllende løgner og falske framstillinger og vende seg til Kristus som deres eneste håp, deres personlige frelser.

”Kristus sier: ”Dere har ikke utvalgt Meg, men Jeg har utvalgt dere og har satt dere til å gå ut og bære frukt, frukt, som varer.” (Joh. 15, 16) Som Kristi ambassadør vil jeg alvorlig og inntrengende anmode alle, som leser disse linjer vokte seg, mens det ennå er dag. ”Hvis dere hører Hans stemme, da forherd ikke deres hjerter.” (Hebr. 3, 15; 4, 7.) Uten å tøve et sekund kan vi spørre: Hva betyr jeg for Kristus? Og hva betyr Kristus for meg? Hva er min oppgave? Hva slags frukt bærer jeg? *The Review and Herald. 12. februar 1895.*

Hjertets Tjeneste. - 13. februar.

”Han svarte: ”Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din kraft og av all din forstand, og din neste som deg selv.” Lukas 10, 27.

Hjertet er hele menneskets festning og inntil hjertet er fullt ut på Herrens side, vil fienden finne ubevoktede innganger, han kan bruke til å ta festningen i besittelse. ”Mine kjære, dere har jo alltid vært lydige mens jeg var hos dere. Så vær det enda mer nå når jeg er borte, og arbeid på deres frelse med frykt og beven! For det er Gud

som virker i dere både å ville og å gjøre etter Hans gode vilje.” (Fil. 2, 12. 13) Hvis du ønsker å ha lys, må du på intelligent vis beskytte det og konstant utøve tro uten å være kontrollert av følelser. Det er tydelig, at sannhet er blitt plantet i hjertet av Den Hellige Ånd, når den er elsket, ernært og betraktet som en hellig gave. Kjærlighet vil deretter springe opp i hjertet som en brønn med levende vann, der flyter ut og bringer evig liv. Når denne kjærlighet finnes i hjertet, vil misjonsarbeideren ikke bli trett i Kristi tjeneste.

La ikke en eneste lysstråle fra himmelen fremkalle spørsmål og tvil. Med stor kraft har Herren åpenbart Sin nåde for deg, Sin barmhjertighet og Sin kjærlighet; den, som anser Guds gjerning for utidig spenning og kaller den for fanatisme, står visselig på farlig grunn. Hvis slike ikke forandrer sine oppfatninger, vil deres samvittighet bli mer og mer ufølsom og de vil sette mindre og mindre pris på Guds Hellige Ånd. Det vil bli mer og mer vanskelig for dem å forstå Guds budskap. Hvorfor? - For de holder på å synde mot Den Hellige Ånd og som et resultat av deres motstand, anbringer de seg selv der, hvor de ikke kan gjenkjenne Guds Ånd, men setter sig til motverge mot enhver budbringer, som Gud kunne ha brukt for å frelse dem fra undergang. ”Hvilket tegn viser Du oss?” (Joh. 2, 18) sa jødene til Kristus, mens Hans liv og karakter, Hans undervisning og mirakler akkurat der og da var vedvarende tegn på Hans hellige misjon og guddommelighet.

Når Herren påvirker menneskers hjerter for å dra dem til Kristus virker det som om en tvingende makt kommer over dem og de tror og overgir seg selv til Guds Ånds innflytelse. Men hvis de ikke tar vare på den dyrebare seir, Gud har gitt; hvis de tillater gammel praksis og gamle vaner å leve opp igjen og gir etter for fornøyelse og verdslig luksus; hvis de forsømmer bønn og slutter med å yte motstand mot det onde, er Satans fristelser akseptert, og de blir ledet til å tvile på sannheten av sin tidligere erfaring. *The Review and Herald*. - 13. februar, 1894.

Guds Medarbeider. - 14. februar.

”For vi er Guds medarbeidere, og dere er Guds åkerland, Guds bygning.” 1. Kor. 3, 9. (“Guds åkerland” kan oversettes: “Guds bestyrelse eller administrasjon”)

Oppmunter deres hjerter som Kristus har gitt Sitt liv for. La dem forstå, at de ikke er avhengig av sine omgivelser i sin kristne erfaring. Det vil koste deg anstrengelse å få dem til å skjønne, at de har ansvar for å bli medarbeidere med Gud. Men legg merke til, at Kristus i årene med jordisk tjeneste

arbeidet hardt hele dagen lang, ofte uten suksess. Gi det påtrengende budskap til hver enkelt sjel, at det er forbundet med evig tap, som alle må lide, hvis de nekter å gi hjerte og sinn uten forbehold til Kristus. Hver dag, Kristus er nektet adgang til sjelen, er en tapt dag. Så vis dem, du arbeider for, hvor meget som kan vinnes ved å overgi seg til Gud.

Bønn gir Guds arbeider åndelig styrke til å holde ut i kampen. Bønn er kilden til din største styrke. Gud er fremstilt som en, der bøyer Seg ned fra Sitt sted i himmelen og med levende interesse følger dem, som arbeider for Ham og Han venter på å få tildele Sin nåde til dem som ber inntrengende ved Hans trone.

Glem aldri, at dere arbeider sammen med Gud og at det er deres privilegium alltid å være under beskyttelse av Hans nåde. Kristus iakttar enhver reformatorisk bevegelse som holder frem på jorden. Han kaller enhver som har nevnt Hans navn til å bli omvendt daglig, så han kan arbeide med forstand i Guds tjeneste under ledelse av Den Hellige Ånd.

Det er Guds hensikt, at Hans folk skal være et helliggjort, rensset, hellig folk som sprer lys til alle omkring seg. Men kun, når de holder fanen høyt løftet, kun, når de avslører, at den sannhet, som de bekjenner seg til å tro på, er i stand til å gi dem kraft til å leve rettferdig og støtte deres åndelige liv; kun, når de gjør sannhetens prinsipper til en del av deres daglige liv, kan de bli til pris og ære for Gud på jorden. Det er enhver kristens privilegium å motta nåde, så han kan stå fast på rettferdighetens prinsipper i tjenesten for Gud. *Brev 8. - 14. februar 1912. - til S. N. Haskell*

Den Fornuftige Gudsdyrkelse. - 15. Februar.

”For hvor misunnelse og selvheldelse rår, der er det uorden og alt som er ondt. Men visdommen ovenfra er først og fremst ren, dernest fredsæl, forsonlig og føyelig, rik på barmhjertighet og gode frukter, upartisk og uten hykleri. Jakob 3, 16. 17.

Det er en ting jeg er helt sikker på. Det er ikke Guds barns plikt å leve i et dårlig åndelig klima som resulterer i konstant dårlig helse. Mange av våre brødre har gjort dette og har mistet livet på grunn av det. På steder, hvor atmosfæren er fylt med friksjoner, hvor arbeidet er uhyre vanskelig på grunn av, at noen konstant motarbeider alt som gjøres og skaper intriger for å få overtaket. Da må den arbeider som utsettes for dette få flytte til et annet sted, hvor atmosfæren er mer åndelig sunn og hvor han kan ha mer håp om suksess.

Vi må huske på, at på alle de steder, vi arbeider på Herrens side, motarbeider vi sataniske krefters anstrengelser. Du har møtt prøver og du vil møte prøver av større eller mindre format, hvor du enn ferdes. Satan vil legge merke til enhver karaktersvakhet og vil strebe etter å få overtaket; men vi har ikke råd til å miste vår sjanse til å vinne seir for Herren. Vi møter stadig fiender, og hvis vi ikke er på vakt, vil vi miste dyrebare muligheter for å vinne seire.

Vanskelighetene som møter oss i denne tid tar forskjellig form, men Kristus har gått foran oss, og vi trenger ikke å føle oss usikre. Han har invitert oss: ”Kom til Meg, alle dere, som strever og bærer tunge byrder, så vil Jeg gi dere hvile. Ta mitt åk på dere og lær av Meg, for Jeg er tålsom og ydmyk av hjertet, og dere skal finne hvile for deres sjeler. For mitt åk er godt, og min byrde lett.” (Matt 11, 28-30) Løftet vil være: ”Når han kaller på meg, svarer Jeg; Jeg er med ham i nød og trengsel, Jeg frir ham ut og gir ham ære.” (Salme 91, 15)

Å, hvilken festning og høyt tårn er Han ikke for oss. Jeg har vært gjennom stor sorg, fordi noen av dem, som har hatt bevis for at Gud har brukt et svakt kar til å uttrykke store og evige sannheter, har vendt seg fra de levende brønner for å hugge ut og drikke av de sprukne kilder. Min sjel føler smerte natt etter natt. Jeg kan bare sove noen få timer, fordi tanken på dem som ferdes på feil vei plager min sjel. *Brev 80. - 15. februar 1906. - Til F. M. Wilcox, leder av the Boulder, Colorado Sanatorium og senere redaktør av the Review and Herald.*

Gud Hater Bedrag. - 16. februar.

“Rop høyt, spar ikke din strupe, løft din røst som en basun og forkynn mitt folk dets overtredelse og Jakobs hus dets synder!” (Jesaja 58, 1)

Hykleri er særlig motbydelig og krenkende for Gud. En stor majoritet av de menn og kvinner som bekjenner seg til å tro sannheten foretrekker glatte, velpussete, beroligende budskaper. De ønsker ikke å høre om sine synder og defekter. De ønsker tilpassede forsonende prester som ikke ønsker å vekke samvittigheten ved å forkynne sannheten. De foretrekker menn som vil smigre dem og de på deres side vil smigre den predikant som har vist så ”god” en ånd, mens de samtidig håner og spotter Guds trofaste tjener.

Mange roser den predikant som dveler ved Jesu nåde, barmhjertighet og kjærlighet men ikke er spesiell flink til å innprente plikter og tvungne tjenester og heller ikke advarer dem mot faren for hykleri eller forteller om angsten for Guds vrede.

Herrens gjerning er alvorlig og urokkelig, hevet over bedrageri og falskhet. Hans sanne hyrder vil ikke rose og opphøye mennesker. De vil komme frem for folket med et klart : ”Så sier Herren, Israels Hellige.” De vil bære Hans budskap, enten mennesker vil høre det eller ikke. Hvis mennesker forakter Guds Ord og driver med undertrykkelse av andre, hykleri og verdslighet, må de tåle Guds fordømmelse som vil ramme dem for om mulig å vekke dem opp til anger. Hvis de er for stolte til å angre og bekjenne sine feil og vende seg til Gud, byde Hans frelse velkommen og søke Hans gunst, vil Herren fjerne Sitt lys fra dem og overlate dem til å gå den vei, de selv har valgt.

De som forsøker å sette Herrens trofaste budbærere til veggs, som gjør dem mismodige, som stiller seg mellom dem og folket, så at deres budskap ikke får den innflytelse, Gud hadde tenkt, det skulle ha hatt, er ansvarlige for bedragene og feiltolkningene som kommer inn i menigheten som et resultat av deres ferd. De har et fryktelig regnskap å avlegge for Gud. Når Herren gjentatte ganger har advart Sitt folk og de stadig neker å lytte til Hans stemme, idet de ikke vil la seg belære, blir deres skyld spesiell avskyelig for Ham. Beretningen om deres opprør er nedskrevet i boken foran Ham og de vil bli konfrontert med den, når retten skal settes og bøkene skal åpnes. *Manuskript 10. - 16. februar 1899. "Advarselsord"*

Ta Tid Til å Bli Hellig - 17. februar.

”Og alt som før er skrevet, er skrevet for at vi skal lære av det: Vi skal ha håp gjennom det tålmod og den trøst, som Skriftene gir.” (Rom. 15, 4)

Vi sier til enhver: studer din Bibel som du aldri har studert den før. La sannheten bli bekreftet av menneskelepper under diktat av Den Hellige Ånd. Jeg henstiller inntrengende til alle om å våke og be for ikke å komme i fristelse.

Arbeidet som gjøres på verdensbasis betyr meget for oss alle. Det er nu, som det var, da budskapet ble forkynt på Noas` tid: invitasjonen gikk til alle som ønsket å gå inn i arken. Vi kan ikke vite, hvor snart det siste advarselsbudskap vil bli gitt og våre skjebner vil være avgjort for evigheten. Men Herren er barmhjertig og han gir oss invitasjonen: ”Kom; for nå er alt ferdig.” (Luk. 14, 17)

Det var håp for alle menneskene på Noas tid, de kunne ha gått inn i arken, før døren ble stengt. Etter at den var lukket, ble de som gikk inn testet meget grundig, for de befant seg i arken en hel uke, før regnet kom. Å hvor forferdelig hånen, spotten og trassen mot Gud vokste blant dem som nektet å gå inn! Men etter at uken var gått,

begynte regnet å falle så smått. Dette var noe helt nytt. Regnet fortsatte til hvert et levende vesen var borte fra Jordens overflate. Kun een familie, - den familie som gikk inn i arken, ble reddet.

Vi trenger nå å forberede oss til de avsluttende scener av denne jords historie. La alle flittig granske sine egne hjerter og omvende seg, for at deres synder må bli tilgitt. Verden blir mer og mer beslutsom i sin opposisjon mot Gud og mot Hans sannhet. Alle som ønsker å gjøre Guds vilje vil ha held med å skaffe seg kunnskap og deres erfaring vil bli verdifull. Vi må nå være forberedt på å utføre et kjempestort arbeid på kort tid. Vi må ha en individuell erfaring, og, hvis vi vil komme til Herren i ydmykhet, vil Han la Seg finne av oss og Han vil arbeide sammen med oss og Hans frelse vil bli åpenbart.

Dag og natt har jeg sendt mine bønner opp til Herren. Jeg har vært nedtrykt, når jeg har tenkt på deres situasjon som har hatt så stort lys og på tross av det likevel har fortsatt støtt skritt for skritt med å forkaste lyset. Jeg lengter etter å se vantroen bli knekket. Jeg lengter etter å se Satan slagen og utstøtt... Jeg fortsetter ved hjelp av troens gave. - *Brev 84, 17. - Februar 1906. – Til Elder and Mrs. E. W. Farnsworth, som arbeider i Battle Creek, Michigan.*

Himmelen Begynner Her. - 18. februar.

”Herre, hvor stor Din godhet er, som Du har beredt for dem, som frykter Deg, og vist mot dem som søker tilflukt hos Deg, like for menneskenes øyne.” Salme 31, 20

Nu mens jeg skriver, føler jeg en dyp takknemmelighet til vår Frelser for Hans kjærlige årvåkenhet for oss alle. Idet jeg leser Guds Ord og kneler ned i bønn, er jeg så påvirket av Guds godhet og barmhjertighet, at jeg ikke kan sende min bønn opp uten å gråte. Mit hjerte brister ved tanken på min himmelske Fars godhet og kjærlighet. Jeg hungrer og tørster etter mer og stadig mer av Jesus i dette liv. Kristus ble korsfestet for meg, skal jeg da klage, hvis jeg blir korsfestet med Ham?

Jeg har aldri følt en mer ærlig lengsel etter rettferdighet enn den, jeg har nu. I mine våkne timer om natten er min bønn: ”Herre, lær Ditt folk, hvordan de skal søke å frelse de tapte sauer.”

Vi kjenner ikke til det som ligger foran oss og vår eneste sikkerhet er å vandre med Kristus, med vår hånd i Hans, og våre hjerter fylt med fullkommen tillit. Har Han ikke sagt: ”La ham klynge seg til Min styrke, så han kan stifte fred med Meg; og han skal ha fred med Meg” Jesaja 27, 5 (Engelsk

oversettelse) La oss holde oss nær til vår Frelser. La oss vandre ydmykt med Ham, fylt med Hans saktmodighet. La selvet være skjult med Ham i Gud.

Mitt hjerte er fylt med smerte, når det blir vist meg, hvor mange som gjør selvet til deres avgud. Kristus har betalt frelsesprisen for dem. Ham tilhører alle deres krefters tjeneste. Men deres hjerter er fylt med kjærlighet til selvet og ønsket om å beundre seg selv. De tenker slett ikke på ordene: ”Den som vil følge etter Meg, må fornekte seg selv, ta sitt kors opp og følge Meg.” Mark. 8, 34.

Blant dem som vil få oppleve bitter skuffelse på den avsluttende regnskapsdag, vil det være noen som i det ytre har vært religiøse og som tilsynelatende har levd som kristne. Men selvet er vevd inn i alt, de gjør. De er stolte av sin moral, sin innflytelse, sin evne til å få tildelt høyere posisjoner enn andre, og de er stolte av sin kunnskap om sannheten, for de tror, at det vil vinne Kristi gunst. ”Herre” ber de inntrengende: ”Vi har jo spist og drukket sammen med Deg, og Du har undervist på gatene våre” (Luk. 13, 26) ”Har vi ikke profetert i Ditt navn? Og drevet ut onde ånder i Ditt navn? Og gjort mange mektige gjerninger i Ditt navn?” (Matt. 7, 22) - *Brev 91. - 18 februar 1904. – til W. C White.*

Fred i Hans Nærhet. - 19. februar.

”Jeg minnes Herrens gjerninger, minnes de under, Du gjorde før. Jeg tenker på hver dåd, du gjorde, og grunner på Dine storverk. (Salme 77, 12. 13)

Store ting venter oss, og vi ønsker å kalle folket ut av sin likegyldighet og forberede dem for den store dag. La oss ikke kaste vår tillit bort men ha fast sikkerhet, fastere enn noen gang før. Hittil har Herren hjulpet oss, og Han vil hjelpe oss helt til avslutningen. Vi vil se hen til de monumentale søyler som minner oss om, hva Herren har gjort for oss for å trøste og for å frelse oss fra ødeleggerens hånd. Vi ønsker å bevare i frisk erindring hver tåre, Herren har tørket bort fra våre øyne, enhver smerte, Han har dempet, enhver bekymring, Han har fjernet, enhver frykt, Han har fordrevet, enhver mangel, Han har skaffet forsyninger til, enhver barmhjertighet, Han har gitt oss, for at vi skal styrke oss selv til det som ligger foran ved å minnes vår pilgrimsferd.

Vi kan kun se fremad til nye innviklede utfordringer i den kommende konflikt, men med fordel kan vi både se tilbake og frem til det som skal komme og si: ”Hittil har Herren hjulpet oss” (1. Sam. 7, 12) ”Der tok Samuel en stein og satte den opp mellom Mispa og Jesjana. Han kalte den

for "Hjelpesteinen" og sa: "Hittil har Herren hjulpet oss." (1. Sam. 7, 12) "Som dine dager er, skal din styrke være" (5. Mos. 33,25) Trengselen vil ikke overgå den styrke som vil bli gitt oss, Gud vil gjøre det sådan, at vi kan tåle den.

Så la oss ta opp vår jobb, akkurat der vi finner den og la oss ikke klage med et eneste ord, men la oss tenke, at intet vil skje, uten at den kraft som svarer til prøven vil bli gitt. Våre barn er i Guds hender. Vår tro må våkne og gripe løftene, og vi må ikke klage, vi må ikke være utilfredse, for da vanærer vi Gud. Vi må be Gud om å gi oss en glad håpefull ramme om vårt sinn. Vår fred, den vi har nu, må ikke bli forstyrret av innbilte prøver, for Gud vil aldri forlate eller svikte en sjel som stoler på Ham. Hans godhet er større enn våre bekymringer. Dersom vi ville fremelske en sterk erindring om våre velsignelser, så vi husker situasjoner, hvor Gud har hjulpet oss mer, enn vi i vår frykt kunne ha forestilt oss. Med Sin makt og Sin nåde har Han grepet inn, når vi har vært svært forvirret og rådløse, Han har støttet oss, når vi har holdt på å falle, trøstet oss, når vi har følt sorg. Det er vantro å mistro Gud og fylle våre sinn med bekymring og engstelse. La Guds barmhjertighetsgjerninger bli husket og nydt daglig. Vi skal leve ved tro hver dag... Gled dere alltid i Herren. Pris Herren for Hans nåde i dag og fortsett med å prise Ham hver dag. – *Brev 11a. - 19. februar 1884. – Til Elder and Mrs. Uriah Smith.*

Allerede Den Unge Gutt. – 20. Februar.

"Allerede den unge gutt viser ved sine gjerninger, om hans gjerninger vil bli rene og rette." (Ordspr. 20, 11)

Da Kristus kun var barn, fant Josef og Hans mor Maria Ham i templet blant de lærde, Han lyttet til dem og stilte dem spørsmål. Ved disse spørsmål kastet Han veldig mye lys inn i deres tankeverden. Under dette besøk i Jerusalem ble Han fullt klar over, at Han virkelig var Guds Sønn og at en spesiell jobb ventet Ham.

Da sa Hans mor til Ham: "Sønn, hvorfor gjorde du dette mot oss? Se, din far og jeg har lett etter deg med smerte." Han sa til dem: "Hvorfor lette dere etter Meg?" Så med guddommelig lys skinnende fra sitt ansikt sa Han ytterst høytidelig: "Visste dere ikke, at Jeg må være i Min Fars hus?" (Luk, 48. 49) Etter dette vendte Han tilbake til Nasaret og var lydlig mot Sine foreldre. Likevel mistet Han ikke forståelsen av Sitt fremtidige arbeid, kunnskapen om, at Han måtte arbeide for å frelse de fortapte. Han visste, at Han måtte holde

et vaksomt øye ved enhver mulighet, for at Satan ikke skulle kunne få det minste overtak.

I alt Han gjorde, måtte Han vise, at Han var Guds Sønn, og at Han bodde blant mennesker som representant for Faderen. Hans jobb var å gjøre andre mennesker til Guds sønner og døtre, og Han måtte ikke forsømme noen anledning til å kaste surdeigen ned i melet, så annen ungdom og de i moden alder kunne se, at det ikke er trygt å forsømme å bli intellektuelt kvalifisert og bli samarbeidspartner med Gud. Han måtte lære Sine medmennesker å utnytte sine talenter til høyeste yteevne for å bli til det, de en dag ville ønske, at de hadde gjort seg selv til.

Kristus ble misforstått av Sine brødre, for Han var ikke lik dem. Han jobbet for å lindre enhver lidelse, Han så, og Han lyktes alltid. Han hadde lite penger, Han kunne gi, men ofte ga Han bort Sin enkle mat til dem som Han så trengte den mer, enn Han selv gjorde. Hans brødre følte, at Han kunne gå langt for å motarbeide deres innflytelse, for når de talte hardt til stakkarene som de kom i kontakt med, søkte Kristus de samme menneskene opp og talte oppmuntrende til dem. - Hvis Han ikke greidde å utrette mer godt i familiekretsen, ville Han, så stille og hemmelig som mulig, gi de skakkjorte, Han forsøkte å hjelpe, koppen med det kjølige vann, Han hadde og deretter plassere sitt eget måltid i deres hender. *Manuskript 22. – 20. februar 1898, "Kristus, Den Store Misjonæren"*

Sterk i Hans Styrke. – 21. februar.

"La derfor ikke synden herske i deres dødelige legeme, så dere lyder dets lyster." Rom. 6, 12.

Lær alltid av Jesus, la alltid troen, nåden og kunnskapen om Gud vokse. Vi gjør en stor gjerning og Gud er vår hjelper, Herren er vårt skjold. Han vil ikke slippe eller forlate oss. Guds engler er engasjerte i dette arbeid å forkynne advarselsbudskapet for Verden. I oss selv kan vi ikke utrette noe som helst. Vi er så svake som vann uten Guds Ånd. Vår styrke består i å skjule oss i Jesus. La Kristus få vise sig som helt igjennom elskelig, høvdingen blant ti tusinder.

Igjen, jeg råder deg til å ta godt vare på den bolig, Gud har gitt deg. La ikke synden få herske i din dødelige kropp og spill ikke de psykiske krefter, Gud har gitt deg, men plei din styrke, idet du fester hele din tillit til en fullkommen frelser. Han ønsker, at du skal seire og bære en juvelbesatt krone til sist.

Himmel, søte Himmel er de helliges evige hjem. Vi skal til sist få hvile. La oss derfor bruke våre krefter uten å misbruke dem, så Gud kan la dem vokse og helliggjøre dem og løfte dem til den høyeste yteevne. Måtte Herren være deg meget

nær og gi deg kraftig innflytelse til å slå ned feiltolkninger, overtro og Satans renkespill.

Vi kan be Gud om store ting og Han vil gi oss dem. Vi skal bli sterke i Hans kraft. Du vil få motstand fra prestene, når du lever opp til og lærer andre om Bibelens høye standard for religion; forakt og hån, baktalelse og falskhet vil følge deg. Dine ord, dine motiver, dine handlinger vil bli misforstått, feiltolket og fordømt. Men, hvis du fortsetter ditt arbeid, uten å ta hensyn til det åndelige overgrep du er utsatt for, hvis du gjør det rette, hvis du er ydmyk og saktmodig i Ånden, lykkelig i Gud, vil du gjøre inntrykk og få innflytelse. - Du vil vinne de ærlige og forstandiges sympati.

Hold frem Livets Ord, da vil opposisjonens storm løye av i sitt eget raseri og falle til ro. Protesten vil dø ut... Sannhetens harmoni vil bli observert, følt og adlydt av de ærlige og gudfryktige. *Brev 16. - 21. februar 1879. - til Elder J. G. Matteson, pioner prest i Danmark.*

Hvorsomhelst, Herre. – 22. februar

”Ikke at jeg sier dette av trang; for jeg har lært å nøyes med det, jeg har;” (Fil. 4, 11.)

Den tanke har kommet opp i mitt sinn, at fordi jeg ikke ser noen endring i min fysiske helse, er det nok ikke det beste å fortelle om mine smerter eller om de timer jeg tilbringer uten å kunne sove om natten. Dag etter dag går, og min erfaring er den samme. Min kropp er full av reumatiske smerter. Jeg har ingen appetitt eller glede av å spise og når jeg har sittet en liten stund, er det meget smertefullt for meg å reise meg. Mine lemmer nekter å adlyde min vilje og hvis jeg beveger dem litt, må jeg tåle mange smerter.

Jeg har mange tanker om, at Herren ikke har sendt meg til dette land (Australia). Til tider føler jeg meg sikker på, at det var Herrens vilje, at jeg skulle ha blitt i California i mitt eget hjem og skrive om Kristi liv, ettersom Gud ga meg kraft til. - Men det er en annen ting, jeg også er sikker på, at folket her i dette land trenger hjelp. Og jeg frykter for at selvisheten i meg eller søken etter egen bekvemmelighet kunne ha fått meg til å nekte å reise til Australia.

I løpet av mitt liv har jeg forsøkt ikke å gjøre det som jeg selv hadde lyst til, for Kristus, vårt forbilde, levde for ikke å behage Seg selv. Gjentagne ganger forsøkte jeg ved hjelp av store utlegg å sikre meg et sted, jeg kunne trekke meg tilbake til og hvile, hvor jeg kunne skrive mer om Kristi liv; men så kom et alvorlig kall annetsteds fra, de hadde bruk for hjelp, og jeg ble bedt om å komme og bære frem mitt vitnesbyrd for menighetene. Jeg torde ikke nekte. Jeg svarte

straks, at jeg ville komme og arbeide med den kraft, Gud ville gi meg. Etter å ha fullført den jobb i min svakhet, ble jeg kalt til andre plikter i Battle Creek, der var kravet å bære arbeidsbyrden natt som dag, så jeg bad meget om natten, når jeg ikke kunne sove.

Da jeg reiste til California, trodde jeg, at jeg skulle bli der gjennom vinteren, men mange uttrykte, at nu var tiden inne til å dra til Australia. Jeg torde ikke slå meg til ro, men reiste i overensstemmelse med stemmen og lyset fra mine brødre. Nu, etter at jeg ankom Australia, kom byrden over meg og jeg jobbet som jeg hadde gjort fram til nå. ... *Manuskript 29. – 22. februar 1892. – fra dagbok, skrevet i Melbourne, Australia.*

Intet å Frykte. – 23. februar

”Idet de styrket disiplenes sjeler og formante dem til å holde fast ved troen og sa: Vi må gå inn i Guds Rike gjennom mange trengsler.” (Ap. Gj. 14, 22)

Gud vil, at vi skal stole på Ham og nyte Hans godhet. Dag etter dag legger Han frem for oss Sine gaver, og vi må ha øye for og mottakelige sinn for å forstå, at de er Guds kjærlighetsgaver til oss. I himmelen vil vi skjønne, hvor stor og herlig den fulle og fullkomne befrielse fra det vonde er; men ikke alt skal vente til den endelige befrielse. Gud bringer allerede nå befrielsen inn i våre liv. Vi trenger daglig å fremelske tro på, at Frelseren alltid er oss nær, vi trenger å stole på en makt utenfor og over oss selv, å utøve tro på usynlig støtte og kraft som venter på krav fra de nødlidende og de avhengige; vi kan stole på Guds hjelp midt blant skyene, men også på solskinnsdagene er Han nær, når vi synger om Hans befrielse her og nå og gleden i Hans kjærlighet hver dag. Livet vi nå lever må være et liv i troen på Guds Sønn.

Den kristnes liv er en merkelig blanding av sorger og gleder, skuffelser og håp, frykt og tillit. Den kristne vil føle seg dypt skuffet over seg selv, når han betrakter sitt eget hjerte, for det er så dypt opprørsk, gjennomtrengt av lidenskap med alt det bærer med seg; - og så følger samvittighetsnag, sorg, anger og bekjennelse, fulgt av fred og dype skjulte gleder, for den kristne vet, at hans tro kan gripe løftene som er åpenbart i Guds Ord og at han har den langmodige Frelserens tilgiende kjærlighet. – Akkurat den Frelser forsøker han å få inn i sitt liv, Frelserens karakter skal veves inn i hans karakter.

Det er disse åpenbaringer og oppdagelser av Guds godhet, som gjør sjelen ydmyk og får den til å rope ut i takknemmelighet: ”Jeg lever ikke

lenger selv, men Kristus lever i meg. Det liv jeg nå lever her på jorden, det lever jeg i troen på Guds Sønn, som elsket meg og ga seg selv for meg.” (Gal. 2, 20). Vi har grunn til å føle oss trøstet. Alvorlige ytre prøver kan presse seg på rundt den sjel, hvor Jesus bor. La oss vende oss til Ham for å finne den trøst som Han har forsynt oss med i Sitt Ord. Krefter nede fra, onde krefter, skimter håp, og det kan se ut som om, vi ikke får hjelp, men de øvre kilder, som forsyner Guds elv med vann, strømmer med full vannforsyning og kan ikke tørkes ut. Gud ønsker, at du skal se bort fra årsaken til dine plager, sorger, lidelser og i stedet snu dine øyne mot Ham som eier sjel, legeme og ånd. Han er den som elsker sjelen. Han kjenner sjelens verdi. Han er det sanne vintre og vi er grenene. Vi skal ikke ha noen annen næring enn den, som kommer fra Jesus som er sjelens liv. - *Brev 10. - 23. februar 1887. - til dr. J. H. Kellogg.*

Hvordan Kvitte Seg med Skyld. – 24. februar

”Den ugudelige forlate sin vei og den urettferdige sine tanker og omvende seg til Herren, så skal Han forbarme Seg over ham, og til vår Gud, for Han skal mangfoldig forlate.” Es. 55, 7.

Min kjære søster jeg har bevis for, at Gud elsker deg. Og at vår dyrebare Frelser som ga Sitt liv for deg, for at du skulle bli frelst, ikke vil kaste deg fra Seg, fordi du er fristet og fordi du i din svakhet kan ha blitt overvunnet.

Engst deg ikke ut av vår kjære Jesu armer men hvil tillitsfullt i tro. Han elsker deg, Han tar vare på deg, Han velsigner deg og Han vil skjenke deg Sin fred og Sin nåde. Han sier til deg: ”Dine synder er deg forlatt,” (Lukas 5, 23) Jeg sier deg, at Jesus elsker oss, selv om vi feiler, blir bedratt og faller i synd. Han vil tilgi oss, Han vil forlate oss, og det, overordentlig rikelig. Oppsummer og ta inn i din sjel Guds søte løfter!

Se bort fra din egen ynkelighet, se på Kristi fullkommenhet. Vi kan ikke fabrikere en rettferdighet til oss selv. Kristus har i sine hender rettferdighetens rene klær og Han vil Selv kle oss i dem. Han vil tale søte ord om tilgivelse og løfter. Og Han viser den tørstige sjel kilder med levende vann, ved hvilke vi kan bli forfrisket. Han byder oss å komme til Ham med alle våre byrder, alle våre fortvilelser og Han lover, at vi skal finne hvile. Vi må derfor tro Ham, når Han taler om tilgivelse og vi må vise vår tro ved å hvile i Hans kjærlighet.

Skyldfølelsen skal legges ned ved foten av Golgatas kors. Syndfølelsen har forgiftet livets kilder og sann lykke. Nu sier Jesus: ”Legg alt i hop på Meg; Jeg vil ta din synd, Jeg vil gi deg fred. Ødelegg ikke lenger din selvrespekt, for Jeg har kjøpt deg for prisen av Mitt eget blod. Du er Min, din svekkede vilje vil Jeg styrke; din sorg over synden vil Jeg fjerne.” Vend da ditt takknemmelige hjerte som skjelver av uvisshet og ta tak i håpet som er satt foran deg. Gud aksepterer ditt brutte, angerfulle, knuste hjerte. Han tilbyr deg fri tilgivelse. Han tilbyr å adoptere deg inn i Sin familie med Sin nåde for å avhjelpe din svakhet og den kjære Jesus vil lede deg skritt for skritt, hvis du blott vil legge din hånd i Hans og la Ham veilede deg.

Søk etter Guds dyrebare løfter. Hvis Satan kaster trusler inn i ditt sinn, snu deg fra dem og klyng deg til løftene. *Brev 38. – 24. februar 1887. - Til ”Min Kjære Søster”*

Tro og Adlyd. – 25. februar.

”Så sier Herren: Forbannet er den mann som setter sin lit til mennesker og holder kjøtt for sin arm og hvis hjerte viker fra Herren. Han skal bli som en hjelpeløs mann på den øde mark og ikke få se, at det kommer noe godt; men han skal bo på avsvidde steder i ørkenen, i et saltland som ingen bor i. Velsignet er den mann, som stoler på Herren, og hvis tillit Herren er.” Jeremias 17, 5-7.

Lik Jødene på Kristi tid er det mange som lytter og tror, men de er ikke villige til å gå ut på lydighetens plattform og akseptere sannheten som den er i Jesus. De er redd for å miste verdslige fordeler. Deres sinn samtykker i sannheten men å være lydige betyr å løfte selvforsakelsens og offerets kors, slutte å stole på mennesker og regne mennesker som sine beskyttere og således snu ryggen til korset. De kunne ha sittet daglig ved Jesu føtter og lært av Ham som er det evige liv for alle som kjenner Ham rett, men de ville ikke.

Enhver som er frelst må oppgi sine egne planer og sine ambisiøse beregninger om selvopphøyelse og i stedet følge der, Kristus leder. – Den frelstes forståelse må være samstemt med Kristi. Jesus skal rense, fimpusse og desinfisere. Dette vil alltid skje, når en rett forståelse av Herren Jesu lære er gitt. Det er vanskelig for selvet å dø daglig, selv når den vidunderlige beretning om Guds nåde blir presentert med Hans kjærlighets rikdom som Han bretter ut for å fylle sjelens behov.

Vi trenger sårt til en mer intim forbindelse med Herren Jesus. Vi trenger å gå inn i Hans vilje og bære frem Hans planer, idet vi sier av hele vårt hjerte: ”Herre, hva vil Du, at jeg skal gjøre?” Å

hvor jeg lenges etter å se våre menigheter i en annen tilstand, forskjellig fra den de har nå!: – der de dag for dag gjør Den Hellige Ånd sorg med sine lunkne religiøse liv, et liv som verken er kaldt eller varmt. Kristus sier: ”Jeg vet om dine gjerninger, at du verken er kald eller varm, gid du var kald eller varm! Derfor, da du er lunken og verken kald eller varm, vil Jeg utspy deg av Min munn.” (Åp. 3, 15. 16)

Å, hvor æret og herliggjort foran de irreligiøse, verdslige menn og kvinner ville ikke Kristus ha blitt, hvis Hans etterfølgere var, hva de hevder å være: - sanne kristne. Kristi kjærlighet tvinger dem til å gjøre Ham kjent foran en avguderisk verden som viser den bemerkelsesverdige kontrasten mellom dem, som tjener Gud og de, som ikke gjør det. – Vi skal fortelle andre om Kristi kjærlighet og for å gjøre det, bør vi av erfaring vite, hva det betyr å ha denne kjærlighet i våre egne hjerter. Alle vil få rikelig av anledninger til å arbeide, hvis de vil gjøre god bruk av de muligheter som kommer til dem. *Brev 35. - 25. februar 1903. Til søster L. M. Hall, en trofast medarbeider og mangeårig forstanderinne på Battle Creek Sanatorium.*

Helligjørelsens hemmelighet. – 26. februar.

”For Gud, som bød at lys skulle skinne frem av mørke, han er den som også har latt det skinne i våre hjerter, for at kunnskapen om Guds herlighet i Jesu Kristi åsyn skulle stråle frem fra oss.” 2. Kor. 4, 6.

Kristus sender oss for å skinne som lys i verden til å reflektere Guds lys som ses i Jesu Kristi ansikt. Hvem blant oss lyser sådan? Er våre liv i full flamme med dette vidunderlige lys? Gud forventer at hver og en av oss skal reflektere Hans bilde for verden. Vi er blitt ført skritt for skritt for å gjøre framskritt. Vi har vandret og jobbet i tro og vi trenger å disiplinere oss til å tåle vanskeligheter som gode soldater for Jesus Kristus.

Vi trenger å ha gode sterke sinn, så vi ikke lett blir motløse, sinn, som er utdannet til å takle de vanskeligheter vi møter, sinn, som kan kjempe mot og vinne over de alvorlige problemer som kommer i vår vei. .. Vi må løfte sannhetens fane i bygdene og storbyene omkring oss. Vi må forstå, hva som skal gjøres, og vi må utføre det i Guds kjærlighet og frykt. Når vi har gått akkurat så langt, vi er i stand til i tro, vil Herren ta over på våre vegne. Det er Gud som har inspirert oss til å starte dette arbeidet. Vi har gått fremad skritt for skritt, bedt, trodd, arbeidet. Gud er troens

opphavsmann, og når vi alle tar vår individuelle del av jobben, fullfører Han det, idet Han herliggjør Sitt Eget Navn, når Han fullfører det. Herren inspirerer Sine helliggjorte arbeidere til å jobbe, ikke ut fra det de ser, men ut fra det Herren ser.

Vi trenger å styrke våre sjeler med håp, tvillingsøsteren til tro. Guds arbeidere må leve i fullkommen underkastelse av Guds vilje. Det er fare for, at vi kan arbeide på tvers av Guds hensikter, for mennesker liker å gå sine egne veier. Mennesket gjør det, han selv tror er den beste måte å fullføre Guds planer på. Men vi kan ikke ha vår egen vei og vilje. Gud må arbeide i oss, ved oss og gjennom oss. Vi må være i Guds hender som leiret i pottemakerens hender, så Han kan danne oss til likhet med Sitt bilde.

Våre hjerter trenger å bli fullkommen helligt til Gud. La oss ikke søke å beholde vår egen vei og vilje. Gud har gitt oss sannheten, for at den skal helliggjøre, forfine og foredle hele vår skapning. ”For dette er Guds vilje, deres helliggjørelse;” (1. Tess. 4, 3) ”Ettersom Hans guddommelige makt har gitt oss alt som tjener til liv og gudsfrykt, ved kunnskapen om ham som kalte oss ved Sin egen herlighet og kraft.” (2. Peter 1, 3) *Manuskript 70. - 26. februar 1899. - ”Medarbeidere med Gud.”*

Riktig Måte å Tenke På. – 27. februar.

”Derfor, omgjord deres sinns lender, vær edrue, og sett deres håp fullt og fast til den nåde som blir dere til del i Jesu Kristi åpenbarelse!” 1. Peter 1, 13.

Tankene må trenes. Omgjord deres sinns lender, så tankene arbeider i riktig retning med orden og etter velformede planer, så at hvert trin er et fremskritt, at ingen anstrengelse eller tid går tapt ved å følge usikre ideer og tilfeldige planer. Vi må tenke nøye over livets hensikt og mening og alltid ha verdige mål for øye. Hver dag må tankene trenes og holdes konsentrert i fokus som kompasset til polpunktet. Alle skal ha sine mål og sine planer og skal forme alle tanker og handlinger etter det, så at de kan fullføre det som var planlagt. Tankene må kontrolleres. Det må være en fast vilje til å gjennomføre det som skal gjøres.

Ingen annen enn du selv kan kontrollere dine tanker. I kampen for å nå den høyeste standard, vil suksess eller nederlag for en stor del avhenge av karakteren og måten tankene er blitt disiplinert på. Hvis tankene er godt beskyttet, ”ombundet” som Gud forventer de skal være hver dag, vil ordene være blant de ting som vil hjelpe oss til større

hellighet og hengivenhet. Hvis tankene er riktige, vil ordene som en følge av det også bli rette; handlingene vil bli av en sådan karakter, at de bringer glede, trøst og hvile til sjeler.

De som ferdes uten omtanke beveger seg uklokt. De gjør lunefulle, uberegnelige utfall, slår i både den ene og den annen retning, begynner på det ene og så det andre, men det fører ikke til noe. De ligner på vintreet som har slyngtråder som ikke er kultiverte og som slynger seg bortover i alle retninger og fester seg til hvilket som helst rask som de kan nå. Før vintreet kan bli til noen som helst nytte må disse slyngtråder fjernes fra avfallet som de har festet seg til og kultiveres til å slynge seg omkring ting som vil gjøre dem yndige og velformede.

Den elev som stadig gransker vil hele tiden finne nytt lys, nye ideer, nye sannhetsspirer og vil gripe dem med stor iver. Han tenker omhyggelig og grundig; sinnets lover krever av ham, at han må tenke. Menneskets hjerne utvikler og utvider seg, og livskraft og presisjon blir større ved å bli utfordret. Sinnet må arbeide ellers vil det skrumpe inn, miste sin styrke og sin kraft. Det vil hungre, hvis det ikke stadig fores med friske emner å tenke på. Hvis du ikke tvinges til å tenke dypt, vil du helt sikkert miste evnen til å tenke. *Brev 33. - 27. februar 1886. - til en prest, som jobber i Europa.*

Underhyrder. – 28. februar.

”Som en hyrde skal Han vokte Sin hjord; i Sin arm skal Han samle lammene, og ved Sin barm skal Han bære dem; de sauer som har lam, skal Han lede.” Es. 40, 11.

I det synlige univers er den guddommelige visdom uttrykt i en uendelig variasjon av prosesser. Ensartethet eller uniformitet er ikke den regel som følges i naturens verden. Dette gjelder heller ikke i nådens rike. På forskjellig vis arbeider Gud for å oppnå ett mål: sjelers frelse. Ved hjelp av forskjellige midler arbeider den nådige Frelser med forskjellige sinn. Forvandlingen av hjertet blir utført like virkelig og sikkert ved een prosess som ved en annen. Det er Herren som arbeider med sinnene og former karakterene.

Alle blir ikke ført til Gud på presis samme måte. Menneskelige vesener kan ikke forstå måten Gud arbeider med menneskenes sinn på, de kan ikke forstå og definere, egenmektige og sneversynte som de er. - Kanskje det er lett for een å tilegne seg åndelig styrke og forståelse, mens en annen må være tilfreds med ”en torn i kjøttet.” (2. Kor. 12, 7). Til tider kan det se ut, som om han vil forlate høydetraket han står på og hoppe utfor

stupet. - Likevel, hvem tør si, at Gud ikke fortsatt elsker og anser ham for Sitt barn, selv om han så sårt hegner om sin skjødesynd. - Er Guds hånd ikke fortsatt strakt ut for å frelse?

Den Himmelske Hyrde vet, hvor Han skal finne lammene som forviller seg bort fra sauekveen. Han vil samle dem inn. Han kaller på prester og legfolk, for at de skal våkne opp til sitt ansvar og forene seg med Ham i dette arbeid. Det er de kristnes spesielle plikt å oppsøke og frelse de fortapte. Prestere og legfolk skal oppmuntre og hjelpe dem som er tett omringet av fristelse og som ikke skjønner hvilken vei, de skal vende seg. Min bror, ved Guds nåde kan du bli en av dem som er i stand til å føre dem tilbake som har gått seg vill.

Som i Elias` dager da Gud hadde 7 tusen som ikke hadde bøyd kne for Baal, således er det mange i verden i dag som vandrer i all det lys, de har mottatt. Gud har et helt firmament av utvalgte som Han har i reserve og som siden vil komme til å skinne midt i mørket. På steder der man kun kan vente torn og tistler, vil det vokse opp frukt bærende tre med rettferdighets frukter. På sådanne steder vil det være mennesker som vil blomstre mer velbehagelig for Herren enn mange som bor mer fordelaktig til. Overalt omkring seg vil de spre vellukten av Hans nåde, selv om de blomstrer på de minst lovende steder. *Brev 39. - 28. februar 1903. - Til J. Wessells.*

I Hans Fotspor. – 29. februar.

”For vi er Hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud forut har lagt ferdige, at vi skulle vandre i dem.” Ef. 2, 10.

Herren aksepterer ikke deres tjeneste som lever et ikke effektivt ”gjør ingenting” liv. De utøver en innflytelse som leder bort fra Kristus. Selvfornektelse og edle hensikter karakteriserte Hans liv. Fra starten til slutten av Sitt jordiske liv gikk Han omkring og gjorde vel. Ingen synd dukket opp i Hans liv. Ingen selvskhet vansiret Hans ord eller handling. ”Hvem av dere kan overbevise Meg om noen synd?” (Joh. 8, 46) spurte Han fariseerne. Han visste, at de ikke kunne finne noe, de kunne anklage Ham for. Og under rettsprosessen mot Ham erklærte Pilatus empatisk: ”Jeg finner ingen skyld hos Ham.” (Johannes 18, 38)

Kristus erklærer, at vi skal leve som Han levde. ”Den som vil følge etter Meg, Han må fornekte seg selv og ta sitt kors opp og følge Meg. (Mark. 8, 34) - Hans fotefar leder oss fremad på ofringens vei.

Etterhånden som vi passerer gjennom livet vil vi få mange anledninger til å tjene. Hele veien

omkring oss er der åpne dører for prestatjeneste. Ved den rette bruk av talens talent kan vi gjøre meget for Mesteren. Ord er en makt til det gode, hvis de er utstyrt med Kristi følsomhet og sympati. Penger, innflytelse, takt, tid og styrke er gaver som er betrodd oss for å gjøre oss til bedre hjelp for dem som er omkring oss og til større ære for vår Skaper.

Mange føler, at det ville være et privilegium å besøke de steder, Jesus levde, da Han var her på jorden. De vil så gjerne gå der, Han gikk, se på den sjø, Han så, få oppleve å være der, Han elsket å undervise, betrakte de daler og se på de høyder som Hans øyne så ofte hvilte på, men vi trenger ikke å reise til Palestina for å gå i Jesu fotspor. Vi kan finne Hans fotspor ved siden av sykesengen, i den fattiges usle hytte, i de folkerike alleer i den store by og på alle steder, der det finnes hjerter som trenger trøst.

Alle kan finne noe å gjøre. "De fattige har dere alltid iblant dere", (Johannes 12, 8) sa Jesus, og ingen trenger å føle, at det ikke finnes en plass, hvor han eller hun kan jobbe for Ham.

Kristi regel for livet som alle må stå eller falle i dommen for er: "Hva som helst dere ønsker, at menneskene skal gjøre mot dere, det skal dere også gjøre mot dem." (Matt. 7, 12). *The Review and Herald*. – 29. februar 1912.

Den Eneste Sikkerhet. – 1. mars.

"Tal til Israels barn og si: Mine sabbater skal dere holde; for det er et tegn mellom Meg og dere fra slekt til slekt, for at dere skal vite, at Jeg er Herren som helliger dere." 2. Mos. 31, 13.

La enhver selv søke Herren for seg selv. Evigheten står foran oss. Du har ikke råd til å la ennå en dag passere uten å innta din stilling på Herrens side. - Vil du ikke gjøre det, som Herren har utsett deg til å gjøre i de avsluttende scener av verdens historie?

Det er umulig å beskrive Guds folks erfaring, når deres tidligere vonde ulykkesdager og himmelsk herlighet blandes. - Den opplevelse vil de få, som vil være i live på jorden før Jesus kommer igjen. - De vil vandre i lyset som utgår fra Guds trone. Ved hjelp av englene vil det være en konstant forbindelse mellom himmel og jord. Og Satan, omgitt av onde engler, vil hevde, at han er Gud, og han vil utføre alle slags mirakler, for om mulig å bedra endog de utvalgte. Guds folk vil ikke finne sin sikkerhet i å utføre mirakler; for Satan vil etterligne ethvert mirakel, som vil bli utført. Guds prøvede og testede folk vil finne sin kraft i tegnet, som er omtalt i 2. Mos. 31, 12-18. De må ta deres sikre ståsted i Det Levende Ord: - "Det

står skrevet." Det er det eneste fundament, de trygt kan stå på. De som har brutt sin pakt med Gud vil på den dag være uten håp og Gud i verden.

Et spesielt kjennetegn på dem, som tilber Gud, vil være deres ærefrykt og aktelse for det fjerde bud. - siden dette er tegnet på Guds skapermakt og vitnesbyrdet om Hans krav på menneskers respekt, ærefrykt og hyllest. - De onde vil kjennes på deres bestrebelse for å rive ned Skaperens minnesmerke og for å opphøye Roms bestemmelse. ("lov"). Med dette stridsemne som bakgrunn vil hele kristenheten dele seg i to store klasser: - De som holder Guds bud og har Jesu tro, og de som tilber Dyret og dets bilde og mottar dets merke.

Forferdelige tester og prøver venter Guds folk. Stridsånden oppildnes fra den ene ende av jorden til den andre. Men midt i trengselstiden, som kommer, - en trengselstid som ikke har hatt sin make siden nasjonene oppsto, - vil Guds utvalgte folk stå urørlig. Satan og hans engler kan ikke ødelegge dem; for engler overlegne i styrke vil beskytte dem. – *Brev 119*. – 1. mars 1904, - til J. J. Wessells.

Provoser Kjærligheten Frem. – 2. mars.

"Jeg sa: Jeg vil vokte mine veier, så jeg ikke synder med min tunge; jeg vil legge munnkurv på min munn, så lenge den ugudelige ennå er for mine øyne." Salme 39, 1.

Mine barn, våk i bønn, og bli mer og mer forsiktig med deres ord og deres holdninger. "Våk og bed, for at dere ikke skal komme i fristelse." (Matt. 26, 41) Det er dårlig politikk å gi fienden den minste fordel. Min sønn, oppfør deg som en gentleman, en mann med ridderlig opptreden og du vil øke din innflytelse på dem, du arbeider med. Tal aldri uoverveid. La din respekt for deg selv som Kristi representant forhindre deg i å uttrykke vrede. Hvis vi respekterer oss selv som mennesker, der bærer Kristi åk, vil vi mangfoldiggjøre vår innflytelse ti ganger.

Menneskenatur vil fortsette å være menneskenatur, men den kan løftes opp og bli foredlet, hvis den blir forent med guddommelig natur. Det er ved å få del i guddommelig natur, at menn og kvinner kan "fly fra fordervelsen i verden, som kommer av lysten". (2. Pet. 1, 4)

Sannheten må praktiseres, om den skal bli en kraft i verden. Når sannheten bor i hjertet, vil den daglige erfaring være en åpenbaring av Kristi nådes kontrollerende makt. Begrens ikke

sannheten til den ytre forgård. La Den Hellige Ånd stemple den på sjelen.

Ær Gud og Hans kjøpte eiendom. Vær forsiktig med dine manerer, for du er Kristi representant. Vokt omhyggelig dine ord og arbeid ærlig for synderes overbevisning og omvendelse. Hold ditt hjerte løftet opp til Gud i bønn. Når det tales uvennlige, usanne ord til deg, mist da ikke kontrollen over deg selv. Husk, at et "mildt svar stiller harme" og at den som styrer sitt sinn er større enn han, som inntar byen.

Den sanne kristne er en gentleman. Den innbilske tror, at det er hans privilegium å si mange ting som det hadde vært bedre ikke å nevne. Færre ord og flere vennlige gjerninger ville ha gjort den kristne til en makt i det godes tjeneste. Gud erklærer: "Ja, etter dine ord skal du kjennes rettfærdig, og etter dine ord skal du dømmes skyldig." (Matt. 12, 37). Alle våre ord og handlinger gode som vonde passerer revy for Gud. Hvor alvorlig er ikke den tanke!

Guds Ord advarer oss mot å provosere hverandre til sinne; men det finnes en slags provosering som kan forsvares. Paulus skriver: "La oss ha omtanke for hverandre, så vi oppgløder hverandre til kjærlighet og gode gjerninger." (Hebr. 10, 24) - *Brev 38. - 2. mars 1903. - til Edson og Emma White.*

Akseptabel Ambisjon. – 3. mars

"Han svarte: "Jeg vil gå forbi deg i all min godhet og rope ut for deg Mitt Navn, Herren. For Jeg er nådig mot den, Jeg viser nåde, og barmhjertig mot den, Jeg forbarmer Meg over." 2. Mos. 33, 19.

Ved denne fremstilling ønsket Herren å lære oss den lekse, at Han forventer å finne en ren karakter og en hellig livsførsel hos Sitt folk. Han ønsker, de skal åpenbare følgende egenskaper: gjensidig barmhjertighet, elskelig vennlighet og tålmodighet. Han ønsker, at Hans folk skal demonstrere, at "Guds lov er fullkommen, vederkveger sjelen." Salme 19, 8. Den engelske oversettelse sier: "Herrens lov er fullkommen, omvender sjelen." Herren er villig til å vise Seg for oss, hvis våre hjerter søker og tjener Ham. Det er for evig Hans ønske å skjenke de rikeste velsignelser til dem som tjener Ham av et rent hjerte. Kristus vil være vår læremester, hvis vi vil åpne våre hjerter for Hans instruksjoner og lyde Hans stemme.

Det er Herrens vilje, at du skal være en sterk innflytelse til det gode. Har du bestemt deg for å være en fast besluttet trofast kristen? Da svikt ikke og bli ikke motløs. La ditt arbeid bli en oppløftende innflytelse, så du kan være en

medarbeider for Gud. Herren vil, at vi alle skal herliggjøre Hans navn.

Siste natt hvilte en tung byrde på meg vedrørende det store arbeid som skal gjøres. Det er et arbeid som krever, at alle de evner, talenter og muligheter som mennesker har til rådighet blir satt i arbeid. Vil du ikke bruke dine gaver på en måte som vil gjøre deg fullkommen til ett med Jesus Kristus? Som foreldre og lærere må vi samarbeide med den guddommelige lærer. Vi må arbeide for å reparere sansen for moralsk forpliktelse som har gått tapt hos både menn og kvinner. La alle foreldre samarbeide i overensstemmelse med den himmelske plan og således samarbeide med Gud.

Alle våre forskjellige evner tilhører Gud. Han har kjøpt oss, da Han sendte Sin Enbårne Sønn som gave, og de som har sans for deres forpliktelse overfor Gud vil arbeide i samsvar med den guddommelige hensikt. De som bærer ansvar i dette arbeid, å gi den tredje engels budskap til verden, må være fast besluttet på å fremme Guds verk. Hjerte, sjel og stemme skal helliges til Ham, så de kan nå det høyeste mål av fortrinlighet – likhet med Guds karakter. Enhver evne som Gud har gitt oss skal brukes til å løfte opp våre medmennesker. Hvis vi vil gjøre vårt beste, arbeide med en uselvisk ånd, vil Herren akseptere vår tjeneste. – *Brev 50. - 3. mars 1909. - til en lege i privat praksis.*

Ethvert Skritt På Veien. – 4.mars.

"For av nåde er dere frelst ved tro; og det er ikke av dere selv, det er Guds gave. (Ef. 2, 8)

Vi kan ikke engang skape tro i oss selv. "Det er en gave fra Gud". (Ef. 2, 8). Hele vår frelse kommer gjennom gaven fra Vår Herre og Frelser Jesus Kristus. Hvor er jeg glad for, at det kommer fra en slik kilde som ingen kan tvile på. Og Han er "opphavsmannen", - stopper det der? - Stopper det der? – "Troens Opphavsmann og Fullender" (Hebr. 12, 2) Takk Gud. Han er hos oss ved hvert et skritt hele veien igjennom, hvis vi er villige til å bli frelst på Kristi anviste måte: lydighet mot Hans krav. "For ved nåde er dere frelst ved tro; og det er ikke av dere selv, det er Guds gave." (Ef. 2, 8) "Arbeid, på deres egen frelse med frykt og beven." (Fil. 2, 12) Hva betyr dette? Er det en motsigelse her? - La oss se hva det siste betyr? "Arbeid ut deres egen frelse med frykt og beven. For det er Gud, som arbeider i dere både å ville og virke til Hans velbehag." (vers 12 og 13) Pris Gud. Hvem kan da være mismodig? Hvem vil svime av? Det er ikke gitt oss svake, skrøpelige dødelige å arbeide ut vår egen frelse på vår egen måte. Det er Kristus som arbeider i oss. Og dette er den fordel som enhver sønn og datter av Adam

har. Men vi må arbeide, vi må ikke gå ledige. Vi er satt her i denne verden for å arbeide. Vi er ikke her for å sitte med ledige hender. - *Manuskript 18. – 4. mars 1894. "Laborer Together With God."*

Kristus underviste i sannheten, for Han var sannheten. Hans egen tanke, Hans karakter, Hans livserfaring var innbefattet i Hans lære. Sådan er det også med Hans tjenere: De som ønsker å undervise Ordet må gjøre det til sitt eget, Ordet må være flettet inn i deres egen personlige erfaring. De behøver å vite, hva det vil si å ha Kristus gjort til visdom, rettferdighet, helligelse og frelse for dem. Når de forkynner Guds Ord for andre, må de ikke si: "jeg antar at", eller et "kanskje det er så." De skal erklære med apostelen Peter: "For ikke var det kløktig uttenkte eventyr, vi fulgte, da vi kunngjorde dere Vår Herre Jesu Kristi makt og gjenkomst, men vi hadde vært øyenvitner til Hans storhet." 2. Pet. 1, 16.

Etterhånden som en arbeider gir seg betingelsesløst til Herrens tjeneste, får han en erfaring som gjør ham i stand til å jobbe mer og mer suksessrikt for Mesteren. – *Brev 86. 4. mars 1907. Til "våre menigheter i store byer."*

Mer Enn Ord. – 5. mars

"Bevar ditt hjerte fremfor alt du bevarer, for livet går ut fra det."

Uten grundig renselse av livet, uten saktmodighet og ydmykhet av hjertet, kan ikke de som bekjenner seg til å være Kristi etterfølgere ære Ham for verden. Hvis Kristi nådegaver ikke er synlige i deres liv, kan de aldri få tilgang til de himmelske boliger som Han gikk for å berede til dem som elsker Ham og holder Hans bud.

Iblant våre menighetsmedlemmer er det mange som, mens de bekjenner seg til å vandre på Herrens veier, bringer de inn i sin bekjennelse manerene og vanene fra et uomvendt selv, og dette ødelegger deres karakterer. Så meget som er lettsindig og tankeløst blir brakt inn i hjemmet og i menighetslivet så Kristi Ånd bedrøves. Hele familier blant oss vil med mindre de våkner opp fra deres søvnige likegyldighet gå fortapt. For de blir ikke omvendt daglig; de forstår ikke den sanne gudsfrykts guddommelige vitenskap; derfor blir de ikke til kar som Mesteren kan bruke. De har tillatt Satan å få ledelse og kontroll over sine ord og handlinger og de er ikke klar over hvor stor skade de har gjort andres sjeler ved sin selvopphøyelse. De har såret Kristi hjerte ved å skade dem som er kjøpt med Hans blod. Jeg er befalt å si til disse uomvendte bekjennere: "Grav dypt og legg din grunnvoll fast på Klippen Kristus Jesus. Det er ikke nok for oss å tale om det høyere

liv. Våre daglige handlinger skal gi andre en forståelse av, hva det høyere liv virkelig består av.

Det fremtidige evige liv for hvert enkelt individ avhenger ikke av ord, ikke av bekjennelse, men av ærlige handlinger. Vi trenger å gjøre besluttsomme anstrengelser for å bevare våre hjerter med all utholdenhet, mens vi ser hen til Jesus som opphavet og fullenderen av vår tro. Vi trenger å vokte oss for en uregjerlig tunge; vi trenger å finne muligheter til å gjøre godt, slik som Jesus gjorde. Evangeliets forkynnere, forkynn Kristus. Bring Hans himmelske nåde inn i deres liv og deres tanker. Vær sannferdige og hold dere alltid under Guds Ords disiplin. Vi skal frelses på Guds anviste måte. Vi må støtte oss til Hans råd og forene oss med Ham i Hans gjerninger. Et angerfullt hjerte er alltid følsomt. Lær hvert individ som bekjenner seg til å være et Guds barn, at en velbygget karakter alltid vil ligne det guddommelige forbilde. *Brev 78. 5. mars 1907, til medlemmer i Berkeley Menighetene.*

Åpn Døren. – 6. mars.

"Se Jeg står for døren og banker; om noen hører Min Røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til Ham og holde måltid, Jeg med ham og han med Meg." Åp. 3, 20.

Når hjertet er fritt for tanken om egen betydning og storhet, vil døren være åpen for Kristus, for du vil da kunne gjenkjenne Hans banken. Men dersom du ikke fjerner rotet som holder Herren Jesus utenfor, har Han ingen mulighet for å gå inn, for Han tvinger Seg ikke innpå.

I nattens syner har jeg fått det sikre vitnesbyrd, at Herren Jesus vil bli funnet av alle som vil søke Ham av hele deres hjerte og vil gripe tak i Ham i tro. Jeg talte til dere intenst og alvorlig. Svar positivt på Kristi bønn om enhet og legg bort mistankene som Satan har forsøkt å villedere dere med. Send fienden bort og så vil Herrens Ånd løfte opp en fane mot fienden for dere.

Om sjelen skal lykkes avhenger av Kristi forsonende offer. Han kom til denne verden for å skaffe oss tilgivelse. Vår første oppgave blir da å strebe intenst for å få motta åndelige velsignelser, for at vi kan stå lojale og trofaste midt blant farerne i disse siste dager, beskyttet fra å gi det aller minste etter for Satans påfunn. Det er enhvers plikt å jevne ut stiene foran seg, for at de halte og de skrøpelige ikke skal bli skubbet ut av veien. Vi har ingen tid å miste. Sjelens fremgang avhenger av enheten som Kristus bad om måtte eksistere blant dem som tror på Ham. De skal være ett med Ham som Han er ett med Faderen. Det er ikke Guds plan, at vi skal lage skiller og

trekke tov med hverandre, men det er vår kunstferdige fiendes plan.

Vi bør ta oss i vare for dem som benekter sin tidligere erfaring og som med spesielle påfunn forsøker om mulig å forføre de utvalgte. Han som er vår advokat i de himmelske domslokaler er kjent med enhver detalj i de bedrageriske knep, som de bruker, der gjør dette verk. De, som holder på å fjerne seg fra troen, arbeider for å undergrave andres tillit, sådan har de holdt på i årevis. Våre advarsler kommer fra Ham, som er interessert i oss, fordi Han ser våre farer og er kjent med deres planer, som opponerer mot Hans sannhet.

Han som går i forbønn for oss for de himmelske domstoler vil renske Sitt folk. Kristus vil fullkommengjøre Sine Hellige. *Brev 90. – 6. mars 1906. – Til brødrene, som er samlet i Graysville, Tennessee*

Åpn De Øverste Vinduer! – 7. mars.

”Spør etter Herren og Hans makt, søk alltid Hans åsyn!” Krøn. 16, 11.

Nu, akkurat nu, er det vår anledning å åpne sjelens vinduer mot himmelen og å stenge vinduene som vender ned mot jorden. Nu er tiden kommet, at ethvert kirkemedlem kan si: Jeg vil lukke mitt hjerte for alt som vil hindre min kommunikasjon med Kristus; jeg vil åpne min sjels vinduer mot himmelen, så jeg kan forstå åndelige ting.

Troende trenger å tale med Gud om sine individuelle behov for Den Hellige Ånd. Guds Ord må være deres sikkerhet. Hele himmelen inviterer oss til å motta de klare stråler fra Rettferdighetens Sol i våre liv. Hvis vi ville tale tro og håp og mot ville våre sjeler bli styrket, og vårt håp og vårt mot og tro vil vokse. La oss søke denne store gave fra Rettferdighetens Sol, at den må skinne ut fra våre liv til andres. La oss søke Herren, så vi kan lære, hvordan vi skal utføre Hans gjerninger i verden. Det vil gjøre oss til suksessrike misjonærer, i stand til å hjelpe andre til en oppmuntrende erfaring full av håp og nytt mot.

Overse ikke de små ting når dere arbeider for Mesteren. Ethvert menneskelig vesen skal fullføre en veveoppgave i løpet av sitt liv. Og når mønstret er ferdig og er fullkommen til slutt, må han arbeide med hver enkelt tråd I mønstret omhyggelig og trofast. Kristi nåde vil gjøre oss i stand til å veve med dyktighet. Dag etter dag må vi gjøre personlige og flittige anstrengelser for å gjøre fremgang. Hver dag må vi bruke vår kristne intelligens i arbeidet for å styrke de svake og for å oppmuntre de fortvilte og motløse. Enhver sjel må gjennomgå en kjempestor prøve. Skal vi derfor

ikke arbeide, våke, be og prise Herren? Dette vil gi oss en ytterst dyrebar erfaring. Svært meget har gått tapt for mange troende, fordi de har forsømt å søke Herren med alvor og med en tro som ikke kan avvises.

Ord som er talt og handlinger som er gjort på en enkel ydmyk og oppmuntrende, motbringende måte vil fremme troen i andres hjerter. Herren skal komme snart, og det naturlige hjerte skal omvendes hver eneste dag. Vi må lære å tale ord i Kristi ydmykhet. Våre handlinger og vår ånd skal vitne om, at vi tjener Gud. *Brev 54. - 7. mars 1909, til pastor S. N. Haskell, en Konferenseformann.*

Hva Kjærligheten gjør. – 8. mars.

”Jeg vil love Herren så lenge jeg lever, og synge for min Gud så lenge jeg er til.” Salme 146, 2.

Et halvt hundrede år har jeg vært Herrens budbringer, og så lenge jeg lever, skal jeg fortsette å bringe de budskaper som Herren gir meg til Sitt folk. Jeg tar ingen ære til inntekt for meg selv. Da jeg var ung gjorde Herren meg til Sin budbærer for å formidle vitnesbyrd til oppmuntring, advarsel og irettesettelse for Sitt folk. I seksti år har jeg hatt forbindelse med himmelske budbærere, og jeg har stadig fått undervisning om guddommelige ting og den måte Gud stadig arbeider på for å lede sjeler fra deres feiltakelser til lys i Guds lys.”

Jeg elsker Gud. Jeg elsker Jesus Kristus, Guds Sønn og føler en intens interesse for hver sjel som hevder å være et Guds barn. Jeg har besluttet å være en trofast husholder, så lenge Gud vil bevare mitt liv. Jeg skal ikke svikte ei heller bli motløs.

Men i flere måneder har min sjel følt intens smerte på vegne av dem som har mottatt Satans villedende tankespinn. (panteistiske læresetninger); (se Testimonies for the Church, 255-304) Forferdelig er det, at de bringer disse tanker videre til andre, idet de gjør seg enhver tenkelig anstrengelse for å ødelegge tilliten til budskapene, gitt til den siste generasjon og til det spesielle budskap, som Gud har gitt meg å gi. Jeg vet, at Herren har gitt meg denne oppgave, og jeg har ingen unnskyldning for det, jeg har gjort. I min erfaring mottar jeg konstant bevis på Guds mirakelgjørende makt i min kropp og på min sjel, som jeg har innviet til Gud. Jeg hører ikke meg selv til. Jeg er kjøpt for en pris. Og jeg har en sådan sikkerhet for, at Herren arbeider til beste for meg, at jeg kun kan legge merke til det og takke for Hans overordentlige overflod av nåde. Jeg elsker Herren; jeg elsker min Frelser, og mitt liv er fullstendig i Guds hender. Så lenge Han

oppholder meg, skal jeg bringe et fast besluttet, trofast vitnesbyrd.

Hvorfor skulle jeg klage? Herren har reist meg opp fra sykesengen så mange ganger, Han har støttet meg på vidunderlig vis, så jeg kan aldri tvile. Jeg har så mange ufeilbare bevis på Hans spesielle velsignelser, at det er umulig for meg å tvile. Han gir meg frimodighet og frihet til å tale Sin Sannhet til store forsamlinger av mennesker. *Brev 86. – 8. mars 1906, - til pastor G. I. Butler, president of the Southern Union Conference.*

Følg Direktivene. – 9. mars.

“Våre fedre spiste manna I ørkenen, slik det star skrevet: Brød fra himmelen ga Han dem å spise.” - Joh. 6, 31.

Israelittenes utdannelse inkluderte alle deres livsvaner. Alt som vedrørte deres velferd var gjenstand for guddommelig omtanke og var innbefattet i den guddommelige lov. Det var fordi Herren ønsket å gjøre dem til Sine representanter, at Han ga dem spesiell opplæring. De fikk omhyggelige restriksjoner med hensyn til deres diett. Bruken av kjøtt var nesten helt forbudt. Folket skulle være hellig og Herren visste at bruken av kjøtt ville være en hindring for deres fremgang i det åndelige liv. Ved et barmhjertighetens mirakel velsignet Han dem med brød fra himmelen. Maten som ble skaffet til veie til dem var av en sådan beskaffenhet, at den kunne fremme psykisk, mental og moralsk styrke, og Guds visdoms valg for dem ble gjennomført på en måte, som de ikke kunne motsi. På tross av alle prøvelsene i deres ørkentilværelse var det ikke een svak i alle deres stammer.

Hvis israelittene hadde fått den diett, de var blitt vant til, mens de var i Egypten, ville de ha vist samme uregjerlige ånd som verden viser i dag. I dietten som menn og kvinner bruker i denne tidsalder er mange ting inkludert, som Herren ikke ville ha tillatt Israel å spise. Den menneskelige familie, som den er i dag, er en illustrasjon på, hva Israels barn ville ha vært, hvis Gud hadde tillatt dem å spise maten og følge vanene og skikkene til Egypterne.

Historien om Israels ørkenliv ble skrevet til fordel for Guds Israel ved tidens avslutning. Beretningen om Guds omsorg for vandrerne på alle deres marsjer frem og tilbake, utsatt for sult, tørst og utmattelse og de bemerkelsesverdige åpenbaringer av Hans makt for å redde dem er fylt med advarsler og instruksjon til Hans folk i denne tid. Hebreernes forskjellige erfaringer var en forberedelsesskole til deres lovede hjem i Kanaan. Gud ønsker, at Hans folk skal se tilbake på de

dager med et ydmykt hjerte og en lærvillig ånd, se tilbake på de prøver som det gamle Israel måtte igjennom, så de kan gjøre sin egen forberedelse til det himmelske Kanaan. - *Brev 44. – 9. mars 1903. - Til Pastor J. A. Burden. Manager, Sydney Sanitarium.*

Rettferdighetens Regel. – 10. mars.

”Fredens Gud, Han som førte Den Store Hyrde for hjorden, Vår Herre Jesus Kristus, opp fra de døde i kraft av en evig pakts blod, måtte Han gjøre dere skikken til alt som godt er, slik at dere gjør Hans vilje. Ja, måtte Han ved Jesus Kristus virke i oss det som er etter Guds gode vilje. Ham være ære i all evighet! Amen.” Hebr. 13, 20. 21.

Når dere kommer sammen for å tilbe og søke Herren, skulle det være deres eneste ønske å ære Ham, hvis krav alle er rette og rettferdige. Hans vilje uttrykt til deg i Hans Ord skal følges til punkt og prikke. Rettferdighetens regel åpenbart i Hans bekjennende folks liv vil gjøre dem bemerkelsesverdige, noen å legge merke til. Vi skal leve med øyet alene rettet mot Guds herlighet, idet vi alltid søker å være kristne i enhver betydning av ordet.

Disse ord ble uttalt av Vår Læremester: ”Dere må være under Guds kontroll. Lær hvordan dere skal skape harmoni: Elske som brødre, være barmhjertige, være høflige. Guds bud er rettferdige og rette. Alle Hans arbeidere skal æres som Guds medarbeidere.

De forskjellige interesser i arbeidet skal bygges opp med omhu. Fra nå av og framover vil ansvarene vokse hurtig. Guds vilje, rettferdighetens fullkomne regel, skal vises i din gjerning. Kommuniser ofte, - hver dag med din Gud og lytt til stemmen som sier til deg: ”Vær stille, og kjenn at Jeg er Gud.” (Salme 46, 10) Etter hvert som dine ansvar øker og budskapet går frem, vil fristelsene også tilta. Etter hvert som arbeidets mangfoldighet øver press på sjelen, skal du ydmyke ditt hjerte for Gud. Gjør trofast din del av arbeidet og stå trofast i ditt individuelle ansvar for Gud. Hos Gud er det ingen personsanseelse. Den som gjør rettferdighet er rettferdig. En bekjennelse alene har ingen verdi, og kunnskap er uten verdi, hvis den ikke blir brukt rett.

”Klag ikke; vær ikke skuffet; begjær ikke; skjendes ikke; slåss ikke; Vår Læremester fortsatte: ”Når du er prøvet, og sorg tynger deg ned, se hen til Den Store Lege. Du trenger å glede deg og ydmyke deg selv for Gud. Når vi gir etter for en selvvisk ånd blir vi smålige og sneversynte; følgen er, at vi ikke kan skjelne mellom årsak og effekt. Herrens Ord skal være din veileder i alle

ting. ”Herren er i Sitt Hellige Tempel; Vær stille for Ham all jorden!”

Herren kaller nu på de menn som er utvalgt til å gjøre Hans gjerning; Han kaller dem til å stå som een mann til fremme for Kristi verk. - *Brev 112. – 10. mars 1907. - To the directors of the Nashville Sanitarium and the Southern Union Conference*

Den Sjarmerende Kristne. – 11. mars.

”Elsk hverandre inderlig som søsken, sett de andre høyere enn dere selv.” Rom. 12, 10.

Vi kan ikke sette oss selv som et mønster som andre skal etterligne. Men vi kan vise ekte hjertevarme og helhjertet begeistring for å fremme lykken til alle som vi er i forbindelse med. Vi har plikt til å fjerne alt som er selvisk fra våre planer, og vi har plikt til å føle personlig ansvar, så vi handler som Kristus ville ha handlet i omstendigheter lik dem, vi er omgitt av. Da vil vi gjøre inntrykk på andres sinn på en slik måte, at Gud vil bli æret.

Som Kristi etterfølgere skulle vi søke å gjøre det mest gunstige inntrykk på alle vi har forbindelse med, for å kaste glans over den religion vi bekjenner oss til, og våre liv skal også inspirere dem til edle tanker. Noen vil bli berørt av vår innflytelse for tid og evighet.

Hvis vi ønsker å undervise andre, må vi selv daglig lære lekser av Kristus. Det finnes noen som ikke forstår helligheten av Guds arbeid. De som har minst evne, de mest tankeløse og selv den mest late, makelige ungdom trenger spesielt vår mest omhyggelige omtanke, når vi ber. Vi trenger spesiell visdom for å vite, hvordan vi kan hjelpe dem, som synes å være ureflekterte og tankeløse. David sa: ”Du gir meg din frelse til skjold, bøyer Deg ned og gjør meg stor.” (2. Samuel 22, 36. – Salme 18, 35)

I arbeidet for å hjelpe andre kan vi vinne de mest dyrebare seire. Vi må overgi oss til Gud med utrettelig iver, med alvorlig troskap, med selvfornektelse og med tålmodighet arbeide for å oppmuntre dem, som trenger vekst. Vennlige, oppmuntrende ord vil gjøre underverker. Det er mange som ville vise seg å bli i stand til forbedring, hvis de blir møtt med en stabil oppmuntrende holdning uten forsøk på å finne feil og fri for trettesyke.

Vi må samarbeide med Herren Jesus i å restaurere de ineffektive og de feilende til forståelse og hellig renhet. Vi er kalt av Gud til å vise en utrettelig, tålmodig interesse for å frelse dem, som trenger guddommelig polering.

Gud holder ikke visdom tilbake fra dem, som søker den. Han gir nåde til den som vil gi den videre til en annen trengende sjel. *Brev 94. – 11. mars 1905. til søster Josephine Gotzian, en filantropisk adventist enke.*

Personlig, Praktisk Barmhjertighet, - 12. mars.

”Måtte Han gi deres hjertes øye lys, så dere forstår hvilket håp, Han har kalt dere til, hvor rik og herlig arven er for de hellige. Ef. 1, 18.

Måtte din forstands øye være så skjerpet, at det vil påvirke ditt hjerte, og måtte sjelens tempel bli så fylt av guddommelig barmhjertighet og medfølelse med sjeler på vei til fortapelse, fordi de aldri har hørt budskapet, at du vil våkne opp og gjøre praktiske tiltak for dem. Når vi således får våre øyne åpnet for behovene for de forsømte marker omkring oss, vil det resultere i, at vi glemmer våre egne innbilte behov. Vårt misjonsarbeid ville bli langt mer omfattende. Selvforsakelse og selvfornektelse burde bli praktisert på en måte som det aldri har vært tidligere.

Det er når vi jobber aktivt for å fylle Guds saks behov, at vi bringer våre sjeler i berøring med Kilden til all kraft. Men la ingen få den ide, at de som har mottatt sannheten vil komme til å gi ut mer, enn de har fått. Dine åndelige utgifter kommer ikke til å overstige din åndelige inntekt. Det første er vesentlig for det andre. Forsøm det ene, så vil det andre også bli forsømt. De mest interesserte og aktive Guds tjenere i enhver tidsalder har vært dem som har hatt den mest levende og praktiske fromhet. Deres åndelige behov ble fylt fra den aldri sviktende kraftkilde, så de hadde noe å gi til andre. - Når vårt øye kun dveler ved Guds herlighet, framelsker vi vår egen personlige fromhet.

Det er fare for, at vår religiøse aktivitet taper i dybde, når den utvider seg på overflaten. Det er fare for, at våre arbeidere stoler på menneskelige agenter, på lokalitetene og store forberedelser og mister sin faste tro på Gud, idet de gjør enhver ytre foranstaltning for å vise fremgang, mens arbeidet i hjertet blir forsømt. Filantropi, hvor omfattende og vidt utbredt den enn kan være, kan ikke erstatte den personlige fromhet. Fare lurer overalt omkring oss, så vi trenger alltid å være avhengig av Gud, så Hans Hellige Ånd kan rense våre hjerter, gjøre oss uselviske og hurtige til å oppfatte ordrene ovenfra.

Det er intet betydningsløst i Guds arbeid og den trofasthet, hvormed arbeidet er utført, betyr mer enn mengden av arbeidet, når enhvers lønn skal

beregnes. Kvalitet teller mer enn kvantitet. Arbeidet som den har gjort som kun har en talent er like verdifullt i Guds øyne som det, den med de fem talenter har utført. – *Manuskript 25. – 12. mars 1899. "Trosthet i Guds gjerning"*

Vær Lys På Veien. – 13. mars

"Gjør alt uten misnøye og innvendinger, så dere kan være uklanderlige og rene, Guds barn uten feil, midt i en vrang og fordervet slekt. Dere skinner blant dem som lys i verden." Fil. 2, 14. 15. – R.S.V.

Kristne skal være lysgivere, idet de fremlegger livets ord. Apostelen anbefaler dem å nå til de høyeste mål av fromhet. - Verden lar seg ikke overbevise av det som blir sagt fra talerstolen eller fra kateteret, men den legger merke til, hvordan menigheten lever. Veien til himmelen er mørk eller strålende, ettersom menigheten gir et klart og sterkt eller et tvilsomt og et neddimmet lys. Predikanten forkynner fra talerstolen evangeliets teori, men menighetens praktiske fromhet viser evangeliets virkelige verdi.

Evangeliet er et system av praktiske sannheter bestemt til å skape store forandringer i den menneskelige karakter. Hvis evangeliet ikke endrer livet, vanene og praksis i menneskers liv, da er det ikke sannhet for dem som påstår, at de tror det. Mennesket skal helliges ved sannheten. "Og da sa Jesus: "Ditt Ord er sannhet" (Joh. 17, 17). Med mindre Guds sannhet løfter et menneske ut av hans fordervelse, hans drikkfeldighet og lastefulle vaner og får ham til å være et speilbilde av Gud, er han fortapt.

Deres liv mine brødre og søstre bør være av annen art, enn den dere har fulgt hitinntil. Dere skal nå konstituere den demonstrasjon i himmelens og jordens påsyn, at dere er lys i verden, idet dere fremholder livets ord. Menighetsmedlemmenes fromhet er verdens målestokk for evangeliet. La derfor ethvert menighetsmedlem i St. Clare gjøre sin plikt på en god måte; for dere er Guds medarbeidere. La ditt eksempel være i overensstemmelse med det store mønster.

Gjør alt uten klage og diskusjoner, uten knurr, uten misunnelse. Gjenta ikke eller tro den gamle løgn som mannen med den ene talent fremførte mot Gud: "Da kom det en som sa: "Herre, her er pundet Ditt! Jeg har hatt det liggende i et tørkle, fordi jeg var redd deg. For du er en streng mann som tar ut penger, som du ikke har satt inn, og høster der du ikke har sådd." (Luk. 19, 20. 21) Denne lignelse fremstiller de mange religionsbekjennere som begrenser sin fromhet for

å nå den lavest mulige standard og likevel unngå fortapelsen.

Det er behov for, at dere blir flittige, bedende bibelgranskere, da vil dere få se det opphøyde målet og trakte etter å nå det. – *Brev 14. – 13. mars 1885. – Til menigheten i St. Clare, Nevada.*

Innfødsrettens Velsignelser. – 14. mars.

"Jeg vil lære deg og vise deg den veien, du skal gå. Jeg lar Mitt Øye hvile på deg og gi deg råd." Salme 32, 8.

Det er like meget ethvert menighetsmedlems individuelle privilegium ut fra Guds Ord å kjenne Guds vilje med hensyn til hans spesielle arbeidsfelt som det er for konferensens president eller for en annen tillitsmann. Alle burde søke Herren for å få opplysning og bli influert av Den Hellige Ånd. Gud er parat til å kommunisere med Sitt folk.

Hver enkelt må selv personlig søke Gud alvorlig i bønn for selv å kjenne Guds Ord og få hjelp til å utføre det. Kun ved å ha tillit til Gud dag etter dag, ikke tillit til kjøttets arm, kan en sjel oppnå den erfaring som er nødvendig for å være et svar på Kristi bønn: "Og dette er det evige liv, at de kjenner Deg, den eneste sanne Gud og Jesus Kristus som Du sendte." (Joh. 17, 3) Dette er den lekse som er gitt til enhver sjel som har begynt det nye året. Midt blant alle dine nåværende bekymringer, alle dine plikter og engstelser, vent på Herren. Stol ikke på prinser eller menneskebarn, fordi de tilfeldigvis er plassert i tillitsverv. Herren har forent ditt hjerte med Seg. Hvis du elsker Ham og er akseptert i Hans tjeneste, bring alle dine byrder både offentlige og private til Herren og vent på Ham. Du vil da få en individuell erfaring, en overbevisning om Hans nærvær og Hans villighet til å lytte til din bønn om visdom og undervisning, som vil gi deg sikkerhet for og tillit til, at Herren vil hjelpe deg og støtte deg i din forvirring og rådløshet.

Han ønsker, at du skal glede deg og prise Ham hver eneste dag for det privilegium, Han har gitt deg i Kristi ord: "Kom til Meg, alle dere som arbeider og har tungt å bære, og Jeg vil gi dere hvile." (Matt. 11, 28) – Legg frem din sak for Herren og hva enn dine engstelser og prøver består av, vil din ånd bli styrket og stålsatt til utholdenhet. Veien vil bli åpnet for deg, så du kan frigjøre deg fra hindringer og vanskeligheter. Du trenger ikke å gå til neste by eller til jordens ender for å finne ut av, hvilken kurs du skal velge. Stol på Gud som din nåværende hjelper som vil overstyre alt, Han alene er Den som vet best. –

Manuskript 15. – 14. mars 1897. "Individuell Erfaring Nødvendig."

Den Høflige Kristne. – 15. mars.

"Vær gode mot hverandre, og vis medfølelse, så dere tilgir hverandre slik Gud har tilgitt dere i Kristus." Ef. 4, 32.

Vi trenger å nære kjærlighet i våre hjerter. Vi burde ikke være villige til å tenke ondt om våre brødre. Vi burde legge liten vekt på, hva de gjør eller hva de sier. Vi skal være Bibelkristne. "Ved å lyde sannheten har dere rensset dere, så dere kan leve i oppriktig kjærlighet til brødrene. Elsk da hverandre inderlig og helhjertet." – (1. Peter. 1, 22)

"Ransak dere selv om dere er i troen, prøv dere selv!" (2. Kor. 13, 5)

Vi burde ikke fortsette å være likegyldige. Vi må sette spørsmål ved vår karakter, våre tanker og følelser, vårt temperament, våre mål, ord og handlinger. Vi er ikke trygge med mindre vi konstant og suksessfullt kjemper mot vår egen syndefulle natur. Vi må overveie, om vi er et eksempel på kristelig hellighet og om vi har tro. Med mindre vi forsker intelligent, idet vi gransker våre hjerter i Guds Ords lys, vil egenkjærligheten hjelpe oss til å få en meget bedre forståelse av oss selv, enn vi burde hatt. Vi må ikke bli så alvorlig opptatt med å rette på andres feil, at vi forsømmer våre egne sjeler. Vi trenger ikke å være så ivrige for våre brødre, at vi forsømmer å gjøre det arbeid, som skulle gjøres for oss selv. En annens feil vil ikke gjøre vår sak mer riktig. Det skal gjøres et individuelt arbeid for oss selv, som vi på ingen måte må forsømme.

Hvis vi er fylt av Guds barmhjertighet og kjærlighet vil en tilsvarende holdning bli produsert i andre. Vi har intet å prale av. Alt er gave fra en uendelig raus Frelser. Vi må flittig granske våre egne sjeler. Vi må vandre i ydmykhet. Vi ønsker ikke å være kledd i stridens klær men i fredens og rettferdighetens klær. Måtte Herren lære oss, hvorledes vi skal bære Hans åk og Hans byrder. Alt i denne sak og i dette verk skal fullføres i en vennlig, forsonlig ånd. Vi kan være høflige til enhver tid og trenger aldri å være redd for å overdrive. – Vi må øve oss i alltid å vise en god vilje overfor alle mennesker. *Brev 11. – 15. mars 1880. til en av Generalkonferensens embetsmenn.*

Seieren er Sikker. – 16. mars.

"Han som ga Seg Selv i døden for våre synders skyld, for å fri oss fra den nåværende onde verden, etter Gud vår Fars vilje." Gal. 1, 4.

Ved å gi Sitt liv for Verdens liv dannet Kristus en bro over sluket som synden hadde skapt, idet Han forbant denne syndsforbannede jord med himmelens univers som en del av Sitt domene. Gud valgte denne verden til å være utstillingsscenen for Sine mektige nådesgjerninger. Mens fordømmelsens dom hvilte over jorden på grunn av innbyggernes opprør, mens vredens skyer samlet seg på grunn av overtredelsen av Guds lov, ble en mystisk røst hørt i himmelen: "Slaktoffer og gave bryr Du Deg ikke om, - Du har åpnet Mitt øre; brennoffer og syndoffer krever Du ikke. Da sa Jeg: Se her kommer Jeg. I bokrullen er det skrevet om Mig." (Salme 40, 7. 8) – Vår Stedfortreder og Vår Garanti kom fra Himmelen og erklærte, at Han hadde brakt med Seg den uvurderlige gave, det evige liv. Alle som vil være lydige mot Guds Ti Bud har fått tilbud om frelse. Men det finnes noen som nekter å akseptere et "så sier Herren". De vil ikke ære og respektere Hans Lov. De gjør strenge menneskelige vedtak i opposisjon mot et "så sier Herren" og ved forskrift og eksempel leder de menn, kvinner og barn inn i synd. De opphøyer menneskelige vedtak over den Gudgitte lov. Men Guds fordømmelse og vrede er holdt i sjakk og er utsatt men venter likevel de ulydige. Guds rettferdige doms skyer holder på å samle seg. Materialet som skal brukes til å ødelegge har hopet seg opp gjennom årtier og likevel vokser frafallet, opprøret og trassen mot Gud kontinuerlig. Den lille rest av Guds folk som holder Hans bud vil forstå det ord som Daniel talte: "Mange skal bli rensset og tvettet og lutret. Men de ugudelige skal fortsette i sin ugudelighet, og ingen av dem skal skjønne noe. Men de forstandige skal forstå." Dan. 12, 10.

Satan har kalt denne verden for sitt territorium. Her har han sitt sete og han binder alle sine trofaste undersåtter til seg, alle som nekter å holde Guds Bud og som forkaster et enkelt "så sier Herren". De står under fiendens fane; for det er kun to partier i verden. - Alle står enten under de lydige banner eller under banneret til de ulydige.

Jesus sender nå Sitt budskap til en fallen verden. Han fryder Seg over å gjenerobre tilsynelatende håpløst materiale, de som Satan har virket igjennom; dem vil Han gjøre til gjenstand for Sin nåde. Han fryder Seg over å redde dem fra vreden som skal ramme de ugudelige. – *Manuskript 41. - 16. mars 1898. – "Guds kjærlighets målebånd."*

Talenter skal brukes. - 17. mars.

”Tjen hverandre, hver med den nådegave han har fått, som gode forvaltere over Guds mangfoldige nåde. 1. Peter 4, 10.N.E.B.

Hvor mange av Guds gaver er ikke blitt misbrukt, fordi de som hadde fått dem ikke hadde den lykke å huse Kristi kjærlighet i sjelen. Det er stort behov for, at enhver gjør sitt beste. Det finnes mennesker som ville ha brukt de talenter de fikk på en klok måte, hvis de hadde vært overlatt til å kjempe og vært avhengig av sine evner. Men de fikk penger og mistet motivasjonen for å kultivere sine talenter og gjøre alt som var mulig for å gi videre det, de hadde. En overflod av penger ødela dem og hindret dem i trofast å fullføre sitt forvalteransvar.

La alle som hevder å være kristne behandle Herrens velsignelser med visdom. Gud fører regnskap med de penger, Han har lånt deg og med de åndelige fordeler Han har gitt deg. - Vil du som forvalter føre et omhyggelig regnskap? - Vil du tenke over, om du bruker alle de penger som Gud har stilt til rådighet for deg på rette måte, eller om du holder på å sløse bort Herrens goder ved selvisk bruk for å vise deg frem? Jeg skulle ønske, at alt som er kjøpt unødvendig var lagt til side som skatter i Himmelen.

Herren gir mer enn penger til Sine forvaltere. Ditt talent til å formidle er en gave. Hvordan deler du Guds gaver ut med dine ord, med din inderlige sympati? - Tillater du, at dine penger kommer inn i fiendens rekke for å ødelegge dem, du prøver å hjelpe? Kunnskapen om sannheten er et talent. Der er mange hjerter som hungrer etter sympati, de er på fortapelsens vei, de vandrer bort fra Gud. Din sympati kan hjelpe dem.

Det første arbeid som alle kristne skulle ta seg til er å ransake Skriftene med den mest alvorlige bønn om å få den tro som virker i kjærlighet og renser sjelen fra hver en tråd av selviskhet. Hvis sannheten er mottatt i hjertet, arbeider den som en god surdeig, inntil enhver evne og kraft blir lagt inn under Guds vilje. - Da kan du like lite for, at du skinner, som solen kan. - *Manuskript 42. - 17. mars 1898. - ”Hver mann på sin post”.*

Syndens Prislapp. - 18. mars.

”Alt skapte Han vakkert i sin tid. Også evigheten har Han lagt i menneskenes hjerter.” Forkynneren 3, 11.

Han (Gud) ønsker at vi skal se den naturlige skjønnhet i vår verden. Han ønsker, at vi skal se dette for å undervise våre barn til å se, at dette er et uttrykk for Guds kjærlighet til menneskene. Her er det en stemme som taler til dere foreldre for å bløtgjøre og betvinge deres hjerter. Tenk alltid på

Ham som skapte Himmel og Jord og kledde verden med sitt grønne fløyelsteppe og som har gitt oss de høyreste trer og har kledd dem med deres grønne løvverk. Men i stedet for å tale om og å prise Gud som har skapt alt dette, taler mennesker om tingene som mennesker har skapt og de tenker på sine hus som er så skjønne og på sine klær som er så rikt dekorert. Alt dette koster tid og penger og det betyr sjeler. Gud har gitt oss penger, så vi kan bruke dem til ære for Ham. Å, om gardinet kunne blitt rullet til side, om vi blott kunne få et glimt av Guds kjærlighet som overgår all kunnskap. Jeg tør nesten ikke røre dette emne, jeg tør nesten ikke nevne den herlighet som er i reserve. Til hvem? Enhver sjel som er blitt testet og prøvd, som alene er opptatt av Guds herlighet og som vil være lojal mot sannheten fra Himmelen. Verdens ære, verdens herlighet, verdens applaus betyr ingen ting for oss.

Enhver sjel som tror på Jesus Kristus som sin personlige Frelser, hva skjer med ham? - Så flyter kjærligheten fra Gud til hans hjerte. Hva gjør hjertet så? - Det omvender sig for å tjene Gud og holde Hans bud, for at det ikke skal bli funnet å være i samme stand som Adams og Evas hjerter etter deres overtredelse. Vi har ikke råd til det. Vi har ikke råd til å synde. Synd er en kostbar affære.

Vi ønsker å gå inn gjennom portene til den evige stad. Når perleportene blir åpnet, ønsker vi å høre en stemme som ønsker oss velkommen. Vi ønsker å få de udødeliges herlighetskroner plassert på vår panne. Vi ønsker å få den kledning som er vevd i Himmelenes vev, hvit, som ingen bleker på jorden er i stand til å bleke den; vi ønsker å se Kongen i Hans skjønnhet og få oppleve Hans makeløse personlighet. Jeg bønnfaller deg anbring dine skatter i Himmelen. Friggjør deg fra alt som vil forvirre ditt sinn så du ikke kan skjelne mellom det hellige og det alminnelige. *Manuskript 20. - 18. mars 1894. - ”Vår Fars Omsorg For Sine Barn.”*

Å Velge og Å Handle. - 19. mars

”Han bar våre synder på Sitt legeme opp på korstreet, så vi skulle dø bort fra synden og leve for rettferdigheten. Ved Hans sår har vi fått legedom.” 1. Peter 2, 24.

Det er fordi, Han (Kristus) har båret straffen i Sitt eget legeme på korset, at mennesket har fått en nr. 2 prøvetid. Et menneske kan, om han vil, returnere denne lojalitet. Men hvis han nekter å adlyde Guds bud, hvis han forkaster advarslene og budskapene som Gud sender Ham og foretrekker å lytte til feilslutningene fra dem som siterer bedragerens ord, er han bevisst uvitende og Guds

fordømmelse hviler over ham. Han velger ulydigheten, fordi lydigheten betyr, at han må løfte korset og praktisere selvfornektelse og følge Kristus på lydighetens vei.

Det naturlige sinn har tilbøyelighet til fornøyelse og selvtilfredsstillelse og det er Satans politikk å skape en masse av den slags, for at menneskene kan fylles med spenning og travelhet, så ingen får tid til å overveie spørsmålet: Hvordan har min sjel det? Kjærligheten til fornøyelser er smittende. Når man først har fått basillen, haster sinnet fra en fornøyelse til den neste stadig søkende en eller annen atspredelse.

Evnen til å nyte herlighetens rikdommer vil bli utviklet i forhold til ønsket om å eie disse rikdommer. Hvordan skal en verdsettelse av Gud og himmelske ting kunne utvikles, hvis det ikke skjer i dette liv? Hvis kravene og bekymringene i denne verden får lov til å oppta all vår tid og oppmerksomhet, vil våre åndelige krefter svekkes og dø, fordi de ikke blir brukt. I et sinn som helt har konsentrert seg om jordiske ting, er hver eneste inngangsport som lyset fra Himmelen kunne ha kommet inn gjennom stengt. Guds gjenskapende nåde har ingen innvirkning på sinn og karakter. Talentene som skulle ha vært brukt til aktiv fromhet er oversette og forsømte. Hvordan er det da mulig å svare, når invitasjonen lyder: "Kom; for alle ting er rede"? (Luk. 14, 17) Hvordan er det mulig for et menneske å motta anerkjennelsen: "Vel gjort, du gode og trofaste tjener" når han har vært ulydig, utakknemmelig og vanhellig? Han har trent sitt sinn til å misforstå Guds enkleste fordringer og misliker religiøse ting. Han elsker de jordiske ting mer enn de himmelske ting.

Lydighet mot Guds bud vil skrive vårt navn inn i Lammets bok til liv, den vi kaller for Livets Bok, "Vi har jo fått del i Kristus". (Hebr. 3, 14) - *Manuskript 28, - 19. mars 1899. - "Tro Ikke At Jeg Er Kommet For Å Oppheve Loven". (Engelsk Bibel direkte oversatt: "Tro ikke, at Jeg er kommet for å ødelegge loven".)*

Botemiddelet Mot Ruin. – 20.mars.

"Men jeg vil aldri rose meg av noe annet enn av vår Herre Jesu Kristi kors. Ved det er verden blitt korsfestet for meg og jeg for verden." Gal. 6, 14.

Se på Golgatas kors. Korset er en stående garanti for Vår himmelske Fars grenseløse kjærlighet og barmhjertighet. O, om alle ville angre og gjøre sine første gjerninger. Når menighetene gjør dette, vil de elske Gud over alle ting og sin neste som seg selv. Efraim vil ikke være sjalu på Juda, og Juda vil ikke mere ergre seg over Efraim.

Uoverensstemmelser vil da forsvinne, kampens og stridens uhyggelige larm vil ikke mer høres ved grensene til Israel. Gjennom den nåde som så fritt ble gitt dem av Gud, vil alle forsøke å bli et svar på Kristi bønn om, at Hans disipler måtte være ett, likesom Han og Faderen er ett. Fred, kjærlighet, barmhjertighet og godhet vil være de konstante prinsipper i sjelen. Kristi kjærlighet vil være hver tunges tema og det sanne vitne skal ikke mer si: "Jeg har dette imot deg, at du har glemt din første kjærlighet." (Åp. 2, 4) Guds folk vil dvele i Kristus, Jesu kjærlighet vil bli synlig, og een Ånd vil fylle alle hjerter med liv og iver, gjenskape og forny alle til et bilde av Kristus og forme alle hjerter til det samme bilde. Som levende grener på det sanne Vintre vil alle bli forent i Kristus, Det Levende Hode. Kristus vil bo i hvert hjerte, lede, trøste, hellige og presentere for verden enheten av Jesu etterfølgere, som således bærer vitnesbyrdet om, at de himmelske introduksjons kjennetegn er gitt til den siste rest av menigheten. Ved enheten i Kristi Menighet vil det bli bevist, at Gud sendte Sin Enbårne Sønn til denne verden.

Gjæringer kan ikke dekke prisen for en inngangsbillett til Himmelen for oss. Det Ene Store Offer som er gjort er tilstrekkelig for alle som ønsker å tro. Kristi kjærlighet vil utstyre den troende med nytt liv. Den som drikker vannet fra livets kilde vil fylles av kongedømmets nye vin. Tro på Kristus vil være midlet, hvorved den rette Ånd og det rette motiv vil drive den troende, og all godhet og himmelskinnethet vil gå ut fra den som ser hen til Jesus, opphavet og fullføreren av hans tro. Se opp til Gud, se ikke på mennesker. Gud er din himmelske Far som er villig til tålmodig å tåle dine sykdommer, tilgi og helbrede dem. – *The Review and Herald. - 20. mars 1894.*

Anger, Bekjennelse, Samarbeide. – 21. mars

"Men dersom vi bekjenner våre synder, er Han trofast og rettferdig, så Han tilgir oss syndene og renser oss fra all urett." 1. Joh. 1, 9.

Fiendens fristelser vil komme, men skal vi gi ham adgang til å bryte ned alle våre forsvarsverker ved å gi etter og ta avstand fra de strengeste lojalitetsprinsipper? Hvis dere gir den minste smule etter, vil han la den ene fristelse følge den neste, inntil dere gjør det direkte motsatte av de klareste forskrifter i Guds Ord og følger Satans sinn og vilje. Satan og hans forbund av onde engler er alltid på vakt for å finne ut, hvordan de kan forføre og ødelegge de sjeler som har innrullert seg under Prins Immanuels blodstenkte

banner. - Du løp bra en sesong, du smakte og så, at Herren er god; men da du falt i synd, vandret du i mørke. – Du kunne umulig ha gitt etter for fristelse, om du hadde sett hen til Jesus opprinnelsen til og fullføreren av din tro. Etter at du har bekjent dine synder, må du tro, at Guds Ord ikke kan svikte og at Han er trofast som har gitt deg løftet. Det er like meget din plikt å tro, at Gud vil oppfylle Sitt Ord og tilgi deg dine synder som det er din plikt å bekjenne dine synder. Du må utøve tro på Gud som på Een, der vil gjøre nøyaktig det som Han har lovet i Sitt Ord. Han vil tilgi deg alle dine overtredelser.

Hvordan kan vi vite, at Herren i sannhet er vår syndstilgivende Frelser og bevise, hva velsignelsen, barmhjertigheten, nåden og kjærligheten som er i Ham betyr for oss? Åh, vi burde tro Hans Ord betingelsesløst og tilegne oss en angerfull og lydige ånd! Det finns ingen grunn til å klage og stadig angre og leve under en sky av kontinuerlig fordømmelse. Tro Guds Ord, fortsett å se på Jesus, dvel ved Hans dyder og Hans barmhjertighet. Det vil skape i deg en sterk avsky for det som er ondt. Du vil være blant dem som hungre og tørster etter rettferdighet. – Jo bedre vi kjenner Jesus, jo nærmere vi kommer Ham, desto klarere ser vi våre egne karakterdefekter.

Etterhånden som vi oppdager våre feiltrinn, må vi bekjenne dem for Jesus og med sann, angerfull, sønderknust sjel må vi samarbeide med Den Hellige Ånds guddommelige kraft for å overvinne alt som er ondt. Hvis vi bekjenner våre synder, må vi tro, at de er tilgitt, for løftet er sikkert. *The Review and Herald*. - 21. mars 1912.

Prøvetid og Fullkommenhet. – 22. mars.

”Den som tjener, skal tjene med den styrke, som Gud gir. Slik skal Gud i et og alt bli æret ved Jesus Kristus. Ham tilhører herligheten og makten i all evighet. Amen”. 1. Pet. 4, 11. N.E.B.

Alle de forskjellige deler som mennesker består av: sjel, legeme og ånd er gitt av Gud for å bli opplært og trent for å nå det høyest mulige mål for utvikling. Mennesket må arbeide i samsvar med den himmelske plan, og når han gjør det, blir han omtalt som Guds medarbeider. Hver evne, hver egenskap som Gud har tildelt oss, skal brukes til Hans navns ære. Mennesket må samarbeide med Kristus for å gjenskape det moralske bilde av Gud i seg selv. Ved å bære Kristi åk og daglig lære Kristi ydmykhet og saktmodighet, kan Kristus bruke ham til en velsignelse for andre mennesker

Først og fremst skal han være undervist av Kristus, deretter skal han være ledet av sitt eget sinn og sin egen sjel, så kan han tjene den hellige hensikt å løfte sin egen tanke opp til det som er rent og oppløftende og gjennom ord og eksempel vekke sjelene til sine medmennesker til helligelse og takknemlighet til Gud. Når han gjør det, er han Guds medarbeider. Han skal ikke bruke sin betrodde gave til å opphøye seg selv og søke ros av mennesker, men han skal bruke den til å opphøye Gud og inspirere andre – ikke til å tenke på hvilken forherligelse de kan oppnå, men hvorledes de kan være til velsignelse for andre mennesker og bli den mest suksessfulle formidler til å få andre til å tenke dypt over himmelske ting. - Han skal undervise andre i ord og gjerninger, så også de kan forstå, hvordan de skal vandre i Kristi fotspor. Så vil hans eget sinn bli velbalansert og hans åndelige egenskaper vil bli verdsatt som en Guds gave som skal settes i arbeide i Guds store plan for å hjelpe på enhver mulig måte. Ved harmonisk samarbeid med Gud i Hans store plan, vil han fylle sin anviste plass. Han vil føre seg selv tilbake og få del i Guds rene sinn ved den nåde Gud gir ham til å fullkommengjøre Kristi karakter. Selv oppløftet ved Guds nåde er han forberedt til ved egen karakterforvandling å løfte opp sine medmennesker både ved undervisning og eksempel.

Alle Guds gaver er gitt for å brukes til å produsere så vel som til å konsumere. I intet tilfelle kan denne jobb bli et selvsentrert arbeid utenfor medarbeidernes arbeidsfelt.

Denne prøvetid her i livet er gitt for å bringe mennesket tilbake til fullkommenhet. En fullkommen karakter skal besjele alle som blir frelst. Guds lov er en refleksjon av hans karakter. – *Brev 46*. – 22. mars 1900. – til David Steed, en Australisk troende.

Legg Merke Til Hans Omsorg! - 23 mars.

”Ta på Guds fulle rustning, så dere kan holde stand mot djevelens lumske angrep.” Ef. 6, 11.

Stormfulle tider er foran oss. Jorden er korrumpert, og korrupsjonen vil tilta. Men du trenger å ha fullkommen tillit til Kristus. Til tross for volden, kriminaliteten, ranet utført av mennesker med penger som de ikke har noen rett til; det er en Gud som er konge over Universet. Vi er Hans barn, vi er ikke bare gjenstander med en lunefull skjebne. Vi har, ja, du har, når du leser de oppmuntrende ord talt av Kristus, det hellige løfte som vil forny håpets kilder. Du kan glede deg over en levende

Frelser. Han er vår oppstandne Herre. Hans løfter gjelder alle som vil ta imot Ham.

De guddommelige lekser i Guds Ord viser oss, at hele mennesket skal behandles med respekt. Sinnets krefter, de sterke drifter skal ikke knuses som fiender, men skal bringes under kontroll av Kristus, rustes til Hans tjeneste. Kledd i full rustning skal vi kjempe for sannhet og rettferdighet. Alle våre krefter skal være helliget de reneste prosjekter.

Kristus kom for å frelse menneskeheten. Han er interessert i alle våre handlinger. Han ønsker å danne og forme oss etter det guddommelige forbilde. Ikke før enhver skjebne er avgjort vil Kristus være tilfreds. Jeg har fått lov til å se Hans omsorg og den overordentlig store kjærlighet, Han har elsket oss med. Jeg er ikke i minste tvil om Hans forsyns ledelse i fortidens historie av vår bevegelse. Jeg ville være like skyldig som Israels barn, hvis jeg ikke kunne lære av de advarsler, Han ga dem. Ulydighet må og vil bli straffet, hvis menn og kvinner ikke omvender seg fra overtredelser og synd og gjør sine svakeste punkter til sine sterkeste ved kontinuerlig vaktksomhet. - Mørke vil bli forvandlet til lys ved lydighet.

Kristus har gitt oss budskapet fylt med Hans Krafts velsignelser. Han kom for å frelse menneskeheten og Han vil fortsette å sende budskap etter budskap for å frelse Sin flokk fra sataniske forførelser. Han vil ikke slutte med å sende Sine budskaper, før det frelste univers har nådd frem til hvilen. *Brev 100. – 23. mars 1906. – To Brother and Sister Stephen Belden, aged self-supporting workers.*

Den Trofaste Kristne. – 24. mars

”Gud er lys i Ham finnes det ikke mørke. Sier vi at vi har samfunn med Ham, men vandrer i mørket, da lyver vi og følger ikke sannheten. Men dersom vi vandrer i lyset, slik Han selv er i lyset, da har vi samfunn med hverandre, og Jesu, Hans Sønn’s blod renses oss for all synd.”
1. Joh. 1, 5-7.

Det er en kristens forrett å ha forbindelse med Lysets Kilde og gjennom denne levende forbindelse bli verdens lys. Kristi sanne etterfølgere vil vandre i lyset som Han er i lyset og derfor vil de ikke reise på en tvilsom vei, snublende, fordi de vandrer i mørke. Den Store Lærer skaper i sine elever den velsignelse som de kan være i verden. Solen er et bilde på deres arbeid, idet den stiger opp i øst og sprer tåken og mørkets skygger. Det tidlige morgengry viker plassen for dagen. Solen som forgyller, farger og deretter herliggjør himlene med sitt lysskjær, er et

symbol på det kristne liv. Som solens lys er lys og liv og velsignelse for alle som lever, således skulle kristne ved sine gode gjerninger, ved sin glede og sitt mot være lyset i verden. Som solens lys jager bort nattens skygger og sprer ut sine herlige stråler på daler og bakker, således vil de kristne reflektere Rettferdighetens Sol som skinner på dem.

Med Kristi sanne etterfølgeres overbevisende liv for øye vil uvitenhet, overtro og mørke forsvinne, likesom solen jager bort nattens uhygge. På samme måte vil Jesu disipler gå inn på de mørke steder på jorden og spre ut sannhetens lys, inntil den sti som de, der lever i mørke vandrer på, blir opplyst av sannhetens lys.

Hvilken kontrast er ikke dette til den, som bekjenner seg til å være et Guds barn, men likevel er som salt uten kraft. Han har ikke noen levende forbindelse med Gud, han er som det ubrukelige saltet, som Kristus beskriver som uanvendelig, til ingen nytte, kun dugelig til å kastes ut og trækkes ned av menneskers føtter; - han har ingen frelsende egenskaper. Således er livet til den bekjennende Kristi etterfølger, når han ikke har en levende forbindelse med Jesus Kristus. Disse solløse beklennere er skygger av mørke.

Ethvert uttrykk for tvil styrker vantro. Enhver tanke og ethvert ord som bringer håp, mot, lys og kjærlighet styrker troen og væpner sjelen til å motstå det moralske mørke som eksisterer i verden. De som taler tro, vil ha tro og de som taler mismot, vil fylles med mismot. Ved betraktning forandres vi. – *Brev nr. 16. - 24. mars 1880. Til en ansatt i General Konferensen.*

Få Din Prøve Til Å Balansere, - 25. mars.

”Prøv alt, behold det gode.” 1. Tess. 5, 21.

Brødre, vi må senke våre hamre dypt ned i sannhetens mine. Du kan stille spørsmål ved saker som enkeltperson eller sammen med andre, hvis du blott gjør det i rette ånd; men alt for ofte er selvet for stort, og så snart som undersøkelsen starter, kommer en ukristelig ånd til syne. Det er akkurat det, Satan fryder seg over, men vi skulle komme med et ydmykt hjerte for selv å finne ut av, hva som er sannhet. Tiden kommer, da vi skal bli skilt og spredt og hver for seg må stå uten det privilegium å kunne kommunisere med dem som har samme dyrebare tro; og hvorledes kan du stå uten Gud ved din side, og uten at du er overbevist om, at Han leder og veileder deg? Når som helst vi kommer for å undersøke Bibelens sannhet, kommer Mesteren sammen med oss. Herren forlater ikke skipet et øyeblikk for å la det bli styrt

av uvitende kaptajner. Vi kan motta våre ordrer fra Vår Frelses Kaptajn.

Hvis en bror forkynner villfarelser, burde de som har ansvarsfulle stillinger skjønne det; og hvis han lærer sannhet, bør de stille opp ved hans side. Vi burde alle kjenne til, hva som blir undervist blant oss, for hvis det er sannhet, trenger vi å kjenne den. Sabbatsskolelæreren trenger å kjenne den, og enhver elev i Sabbatsskolen burde forstå den. Vi har alle den plikt overfor Gud å kjenne det, Han sender til oss. Han har gitt oss direktiver, så vi kan teste enhver læresetning. – ”Til loven og til vitnesbyrdet: hvis de ikke taler i overensstemmelse med dette ord, er det, fordi det ikke er noe lys i dem.” (Es. 8, 10) Hvis den består denne prøve, bør du ikke være så full av fordom, at du ikke kan si deg enig i et poeng, når det blir framført for deg, - ganske enkelt fordi det ikke svarer til dine ideer.

La deg ikke fange av enhver innsigelse, hvor liten den enn kan være, og blås den ikke opp så stor som mulig til fremtidig bruk. Ingen har sagt oss, at vi skal finne fullkommenhet i noe menneskes forskning, men dette vet jeg for sikkert, at våre menigheter holder på å dø av mangel på undervisning om emnet rettferdighet ved tro på Kristus og lignende, beslektede sannheter.

Likegyldig hvem lyset blir sendt gjennom, burde vi åpne våre hjerter for å motta det i Kristi ydmykhet. – *The Review and Herald*. – 25. mars 1890.

Å Skille Seg av Med Synden. - 26. mars.

”Er dere da reist opp med Kristus, så søk det, som er der oppe, hvor Kristus sitter ved Guds høyre hånd. La sinnet være vendt mot det, som er der oppe, ikke mot det, som er på jorden. Kol. 3, 1. 2.

Guds krav er lagt klart frem for oss, spørsmålet er derfor, vil vi føye oss etter dem? Vil vi akseptere betingelsene som er nedlagt i Hans Ord – Å skille oss fra verden? Dette er ikke et arbeid som kan gjøres på et øyeblikk eller på en dag. Det er ikke fullført ved å bøye seg ned ved familiealteret og benytte seg av leppenes tjeneste, heller ikke kan det gjøres ved offentlig formaning, oppmuntring eller bønn. Det er et livslangt verk. Vår helligelse til Gud må være et levende prinsipp, vevd inn i livet, som kan lede oss til selvfornektelse og selvoppgivelse. Det skal være bakgrunnen for alle våre tanker og være kilden til enhver handling. Dette vil heve oss over verden og skille oss fra dens forurensende innflytelse.

Alle våre handlinger er influert av vår religiøse erfaring, og hvis denne erfaring er fundert på Gud og vi forstår gudfryktighetens hemmeligheter, hvis vi daglig mottar kraft fra den verden som kommer og holder forbindelsen med Gud og har Åndens fellesskap; - hvis vi hver dag tar et fastere grep om det høyere liv og drar nærmere og stadig nærmere til Frelserens blødende side, vil vi få innarbeidet i oss prinsipper som er hellige og høynende. Da vil det bli like naturlig for oss å søke renhet, hellighet og skille oss fra verden, som det er for herlighetens engler å utføre sin anviste jobb, kjærlighetens tjeneste som består i å frelse dødelige mennesker fra verdens nedbrytende innflytelse. Enhver som går inn gjennom perleportene i Guds stad, vil være en Ordets gjører. Han vil ha del i guddommelig natur, idet han har flyktet fra korrupsjonen som finnes i verden ved lysten. Det er vårt privilegium å finne frem til helheten som er i Kristus og bli velsignet ved den forsoning som er gjort av Ham. Rikelig forsyning er brakt til veie, for at vi skulle bli løftet opp fra jordens lave standard og få vår hengivenhet festet til Gud og himmelske ting.

Vil denne atskillelse fra verden, i lydighet mot det guddommelige bud, gjøre oss uskikkede til å utføre Herrens gjerning som Han har overlatt til oss? Vil det forhindre oss i å gjøre godt mot dem som er omkring oss? Nei, jo fastere grep vi har på himmelen, desto sterkere vil vår kraft til brukbarhet i verden bli. – *Manuskript 1*. – 26. mars 1869. – ”*Flid i Forberedelsesarbeidet.*”

Å Bosette Seg i Frelsen. – 27. mars.

”Til slutt: bli sterke i Herren, i Hans veldige kraft!” Ef. 6, 10.

Hvis dere er tett forbundet med Jesus Kristus, Kilden til alt lys og all visdom, kan dere bli sterke menn og kvinner i Kristus. Vi er så villige til å være tilfreds uten noe spesielt bevis på vår nærhet til Gud, så vi feiler, hvor vi kanskje kunne hatt suksess. Ethvert middel er skaffet til veie av Jesus, vi kan ikke blott tro på en upopulær sannhet, men vi kan samtidig ha glede i Ham. Sannheten virker ved kjærlighet og tro virker i kjærlighet og det renser sjelen.

Nå kommer spørsmålet: vokser du i kjennskap til sannheten? Har du en levende forbindelse med Jesus Kristus? Du ser, Abraham hadde det. Han talte med engler og han kunne be dem om deres gunst. Du finner også, at Moses hadde en levende forbindelse med Gud, og Hans alvorlige bønn var å få lov til å se Guds herlighet. ”Vis meg Din herlighet” var hans bønn. Vel, Herren irettesatte ham ikke for å fremsette et sådant ønske; han gjorde seg ikke skyldig i formastelse, selv om han

prøvde å få større kjennskap til Gud og Hans herlighet. Men vi ser, at denne mektige troens mann ble skjult i en sprekke i klippen og at Herrens hånd var anbrakt over klippen og da avslørte Herren Sin Herlighet for Moses.

Vi har ikke tilstrekkelig alvor i vår tro eller i vår erfaring – Jeg håper ikke, at en eneste av dere vil slå seg til ro og være tilfreds med å tro sannheten. Så lenge det finnes en sjel å frelse i denne verden, må dere presse dere tett inn til Opphavet til all lys og makt, så dere kan frelse disse sjeler. Dere ønsker ikke å ha en jordisk, verdslig innflytelse som en del av deres erfaring. Dere er sjeler som skal frelses eller fortapes og dere ønsker en stor del mer av Jesus i deres karakter og erfaring. Dere kan være til hjelp og velsignelse for hverandre ved å være sanne og trofaste i enhver posisjon dere har, idet dere føler, at dere er Guds representanter på jorden.

Tillat ikke at sannheten, fordi den blir gjentatt så ofte for dere, blir en sak som det ikke er knyttet spesiell interesse til; men la sannheten tilpasse oss dag for dag til selskap med himmelske engler i Guds Rike. – *Manuskript 19 a. 27. mars 1886. – Lærdommer fra Abrahams Liv*”

Hans Iboende Nærvær. - 28. mars.

**”Du lærer meg livets vei. For Ditt åsyn er det en fylde av glede, ved din hånd en evig fryd.”
Salme 16, 11.**

Denne verden er vår skole – en disiplinerings- og en treningsskole. Vi er plassert her for å forme karakterer som er lik Kristi karakter og for å oppnå vaner og lære språket til et høyere liv. Innflytelser, motsatt det gode, finns i rikelig mon på alle sider. Syndens utvikling holder på å være så moden, så dyp, så avskyelig for Gud, at Han snart vil reise Seg i majestet for å ryste jorden på forferdelig vis. Så oppfinnsomme er fiendens planer, så tilsynelatende ekte de situasjoner han skaper, at de som er svake i troen ikke kan gjenkjenne hans bedrag. De faller i de feller som er forberedt til dem av Satan som arbeider gjennom mennesker, som lar seg bruke til å forføre, hvis mulig endog de spesielt utvalgte. Kun de som er tett knyttet til Gud vil være i stand til å gjenkjenne fiendens falsknerier og intriger.

Tenk på den herlighet som venter på dem som seirer! De vil få se Hans ansikt, i hvis nærhet det er fullkommen glede og ved hvis høyre hånd det er evige gleder. La Gud kontrollere våre sinn. La oss ikke si eller gjøre noe som vil få et medmenneske til å vende seg bort fra den rette vei

Jeg føler meg dypt tyngt av sorg, når jeg tenker på hvor få som viser at de har smakt det dype, velsignede samfunn med en Frelser som sto opp

fra de døde og som for opp til Himmelen. Verdslige mennesker strever for å få overherredømmet. Guds etterfølgere må alltid ha Kristus for øye, idet de spør er dette Herrens måte å gjøre ting på? Et hellig ønske om å få leve Kristi liv må fylle våre hjerter. I Ham dveler hele Guddomsfylden legemlig. I Ham er alle visdommens og kunnskapens skatter skjulte.

Å om Vårt Folk kunne bli klar over, hvilke fordeler som ville ha vært deres, hvis de ville se konstant på Jesus! ”Og alle ser vi med utildekket ansikt Herrens herlighet som i et speil og blir forvandlet til det samme bilde, fra herlighet til herlighet. Dette skjer ved Herrens Ånd.” (2. Kor. 3, 18). Han er vårt Alfa og vår Omega. Når vi presser oss tett inn til Hans side og holder kontakten med Ham, blir vi som Ham. Ved Kristi Ånds forvandlende kraft blir vi forandret i hjerte og liv. Hans Ord er inngravert på sjelens tavler og vi er Hans vitner, idet vi representerer Ham i vårt daglige liv. *Brev 47. - 28. mars 1903. - Til F. C. Gilbert, en jødisk prest, som arbeider for sitt eget folk.*

Gi Det Du Har Fått. - 29. mars.

**”Den som sprer velsignelse trives godt, den som kvikker opp andre, blir oppkvikkert selv.”
Ordspr. 11, 25.**

Gavmildhet er en av de ting, Den Helligånd lærer oss og når de som bekjenner seg til å være Guds folk holder tilbake fra Herren Hans eget i form av tiende og ofringer, lider de et åndelig tap. Herren belønner ikke en begrenset gavmildhet. Han kaller på Sitt folk, for at de kan ære Ham med sine midler og med førstegrøden av all sin inntekt.

Det er ikke mulig å sette regler i hvert enkelt tilfelle; for i mange tilfeller ville slik praksis volde giveren sorg. Omstendighetene, under hvilke noen er plassert og som Gud har utsett til dem, må vurderes. Herren forventer, at en mann gir av det, han har, ikke av det, han ikke har. For noen vil en tiendedel av inntekten ikke rettmessig representere den del, de skulle gi til Gud, mens det for andre ville være en rettferdig og rimelig tilbakebetaling.

Hvor mange er det ikke som mister rike velsignelser og blir til åndelige dverger, fordi de holder tilbake det som hører Gud til. Guds og menneskets fiende arbeider konstant for å få tak i de midler som hører Gud til, men som mennesker bruker til å behage, ære og opphøye seg selv med. Min familie trenger dette eller hint, sier de; og ting de har lyst på, men ikke nødvendigvis trenger, blir kjøpt inn til huset av møbler, klær og godbiter til bordet. De glemmer å begrense sine

ønsker! hvis de husket å gjøre det, ville det være til velsignelse for dem selv og for deres familier.

Gud har gjort oss til almisseeutdelere, samarbeidere med Ham i den store gjerning å fremme Hans Rike på jord. – Vi kan gjøre som den utro tjener og således miste de største privilegier noensinne gitt til mennesker. - I tusinder av år har Gud arbeidet gjennom menneskelige redskaper; men hvis det behager Ham, kan Han kutte ut de selviske, de som elsker penger, de griske. Han kan fortsette Sin gjerning, selv om vi ikke tar noen del i den! - Men hvem blant oss ville være lykkelig, om Herren gjorde det?

Herren leser hver tanke i hjertet, enhver impuls i sinnet. Hvis vi ikke har lyst til å gi frivillig, spotter vi Ham.

Når vi viser verden, englene og menneskene, at Guds saks fremme er vår primære tanke og vårt første valg, vil Gud velsigne oss. – *Manuskript 47. – 29.mars 1899. "Gud elsker en glad giver."*

Gi Meg Olje i Min Lampe. – 30. mars.

"Da tok Han til orde og sa til meg: Dette er Herrens ord til Serubabel: ikke ved makt og ikke ved styrke, men ved Min Ånd, sier Herren Allhærs Gud." Sakarja 4, 6.

Vi trenger ikke å tenke, at fordi vi kun er et lille bitte lys, trenger vi ikke være så nøye med å skinne. Den store verdi ved vårt lys ligger i dets stabilitet, idet det skinner midt i verdens moralske mørke. Det skinner ikke for å behage oss eller forherlige oss selv, men det skinner for å ære Gud for alt, Han har gitt oss. Hvis vi gjør tjeneste for Gud og vårt arbeid svarer til den evne, Han har gitt oss, er det alt, Han forventer av oss.

Vi vet, at lampene, som forsyner oss med lys, ikke har noe lys i seg selv. De kan ikke fylles automatisk av seg selv. Så de hellige utvalgte må tømme den gyllne olje i de gyllne rør. Og den himmelske ild, når den blir lagt til, gjør dem til skinnende lys. Våre hjerter kan ikke reflektere lys, før de har en levende forbindelse med himmelen. Dette alene kan få dem til å brenne stabilt med hellig, uselvvisk kjærlighet til Jesus og til alle som er kjøpt med Hans blod. Og med mindre vi konstant er fylt på ny med den gyllne oljen, vil flammen dø ut. Med mindre Guds kjærlighet er et iboende prinsipp i våre hjerter, vil vårt lys slokne.

Satan og hans forbund av engler peker på dem som bekjenner seg til å være Guds barn, men som ved sine holdninger og gjerninger viser, at de er en etterlikning av motstanderen. Satan og hans engler spotter Kristus og de hellige engler på

grunn av dem. - Hvor lenge skal vi således korsfeste Guds Sønn på ny, så Gud må skamme Seg over å kalle oss Sine sønner og døtre? Er det ikke på tide, at vi legger barnslige ting til side? Skal vi høre til blant de mange som alltid er i lære, men likevel aldri vil være i stand til å oppnå kunnskap om sannheten?

Det er den gyllne oljen som de himmelske budbærere tømmer opp i de gyllne rør for å bli ledet ned i den gyllne skål som skaper et vedvarende, strålende og skinnende lys. Det er Guds kjærlighet som kontinuerlig blir overført til det menneskelige redskap som bevarer ham som et strålende og skinnende lys for Gud, så han kan kommunisere lys og sannhet til alle som er i mørke, villfarelse og synd. Den gyllne olje er ikke fabrikkert ved hjelp av noen menneskelig dyktighet. Det er den usynlige kraft fra de hellige budbærere som står foran Guds trone. Den kraft kan de overføre til enhver som er i mørke, så han kan spre himmelens lys. Guds gyllne kjærlighets olje flyter fritt inn i deres hjerter som er forent med Gud i tro. *Manuskript 27. – 30. mars 1897. – "Kirken, et Oppbevaringssted for Sannhet."*

Hans Kjøpte Eiendom. – 31. mars.

"For våre stridsvåpen er ikke kjødelige, men mektige for Gud til å omstyrte festningsverker, idet vi omstyrter tankebygninger og enhver høyde som reiser seg mot kunnskapen om Gud, og tar enhver tanke til fange under lydighet mot Gud. 2. Kor. 10, 4. 5. - R.S.V.

Når vi har med ufornuftige og onde mennesker å gjøre, må de som tror sannheten være forsiktige ikke å bringe seg selv ned på det samme niveau, der de vil bruke de samme sataniske våpen som deres fiender bruker, idet de gir sterke personlige følelser fritt løp. Således motarbeider de selv det arbeid, Herren har gitt dem å utføre, idet de vekker til live litenskap, raseri og bitter fiendskap mot seg selv og mot Herrens gjerning. Hold Jesus høyt opphøyd. Vi er Guds medarbeidere. Vi er utstyrte med åndelige våpen, som er mektige til å bryte ned fiendens festninger. Vi må ikke i noe tilfelle misrepresentere vår tro ved å veve inn ukristelige karaktertrekk i arbeidet. Vi skal opphøye Guds lov som binder oss til Jesus Kristus og til alle som elsker Ham og holder Hans bud. Vi skal også vise kjærlighet til de sjeler for hvem Kristus har gitt Sitt liv. Vår tro skal demonstreres som en kraft som Kristus er opprinnelsen til. Og Bibelen, Hans Ord, skal gjøre oss vise til frelse.

La Kristi rettferdighet med dens livgivende innflytelse komme inn i sjelen; så kan du synges, for Han tilgir deg alle dine misgjerninger og overtredelser. Du sier, du er full av åndelig

sykdom. Den Store Lege kaller på deg, Han ber deg om å komme til Seg, så Han kan helbrede deg. Han helbreder alle dine sykdommer. De verste av disse sykdommene er misunnelse, sjalusi, ondskapsfulle antakelser og mistanker, baktalelse, et ønske om å følge planer som motarbeider Guds verk. Hvert enkelts liv burde være hellig, men det er fylt av fordervelse og ondskap og på grunn av det, er mennesket et lett bytte for Satans fristelser. Men hvis Kristus bor i ditt hjerte, kan du si: Han frelser vårt liv fra ødeleggelsen: Han kroner oss med elskelig vennlighet og mild, medfølende barmhjertighet. La derfor sanger med lovprisning være på våre lepper og fyll våre hjerter. Mediter over Kristi lidelser for oss. I stedet for å leite etter noe å anklage og fordømme andre for, takk Herren for, at det finnes tilgivelse hos Ham. Kristus fylles med sorg, når vi kritiserer og anklager, for dette er Satans verk. La oss dra vann opp fra frelsens kilder og prise Herren.

Det er ikke seremoniene, som er bevis for, at sjelen er født på ny. Det å sette pris på Kristi omsorg for sauene på Hans beitemarker er et bevis på, at den nye fødsel har funnet sted. – *Manuskript 46. – 31. mars 1898. "Arbeidet, som er lagt til rette for Guds Folk."*

Møt Kravene. – 1. April.

"Omgås i visdom med dem som er utenfor, så dere kjøper den beleilige tid. Deres tale være alltid tekkelig, krydret med salt, så dere vet, hvorledes dere bør svare enhver." Kol. 4, 5. 6. – En nyere oversettelse lyder slik: "Vis forstand i omgang med dem, som står utenfor, og kjøp den rette tid. Tal alltid vennlige ord, men la dem ha salt og kraft, så dere vet, hvordan dere skal svare hver enkelt." Kol. 4, 5. 6. – R.S.V.

Forstørr ikke oppgavene så meget, at tiden blir brukt til ting som ikke er absolutt nødvendige! Alvoret i dette spørsmål presser seg inn i mitt sinn med en intensitet som jeg ikke kan uttrykke. Tiden går, og når jeg blir presentert for de mange menigheter som ikke er forberedt til å arbeide for Mesteren men er i en likegyldig, uberørt tilstand, for de tror at arbeidet ikke angår dem, blir jeg skremt og spør: Hva kan jeg si, hva kan jeg gjøre for å forandre denne innstilling? Jeg kan si: "Hva gagnar det et menneske, om det vinner den hele verden, men taper sin sjel?" – Mark. 8, 36. 37.

Jeg tror, at ingen av oss er i en sådan tilstand, at vi kan forstå, at vi skal være Guds medarbeidere. Mange skjønner ikke, hva sann omvendelse innbefatter. Og nå taler jeg til deg og din familie, for at du kan bli vekket opp og få et inntrykk av den høytidelige plikt å arbeide for å vekke alle til

en forståelse av behovet for den mest intense årvåkenhet for å prøve å frelse de sjeler som Kristus døde for og som nå holder på å gå fortapt. Hver dag burde vi advare noen som ikke vet, at alle tings ende er nær.

Ikke en tøddel eller den minste smule av Guds hellige lov vil noensinne bli forandret for å komme mennesket i møte i hans uforberedte tilstand. Guds hellige ord vil aldri bli forandret eller bli opphevet. Verden sover i sine synder. Himmell og jord skal forgå, men Hans Ord kan aldri forgå. Vi skal alle ha Guds Ord som vår ledestjerne. For en stor jobb vi har foran oss, og de som bekjenner seg til å følge Jesus Kristus, skjønner det ikke. "Sannelig sier Jeg dere: "uten dere vender om og blir som barn, kommer dere ikke inn i himmelriket." Matt. 18, 3.

Hvor få det er som legger merke til virkningen av de små detaljer i dette liv. - De som kan takle og tåle testen, Guds prøvelse, vil Kristus kjennes ved. Når den frelsende livgivende sannhet i Guds Ord blir etterlevd, vil den forme oss, så vi kan være i selskap med de frelste. Gud hjelp oss å sette pris på moralsk ypperlighet. - Rensede mentale kvaliteter som er helliggjorte har høyere verdi enn gullet fra Ophir. Dannelsen av et sant moralsk ståsted med Gud er et livslangt verk. Undervis dette min kjære bror og søster i forskrift og eksempel. – *Brev 37 a. – 1. april 1903. – Til Bror og Søster Burden ved Sanatoriet i Sydney, Australia.*

Himmelsk Evaluering. – 2. april.

"Jeg formaner dere altså, brødre, ved Guds miskunn, at dere fremstiller deres legemer som et levende, hellig, Gud velbehagelig offer – dette er deres åndelige gudstjeneste. Rom. 12, 1.

Det foregår en konstant karaktervurdering av oss. Guds engler veier vår moralske verdi, legger merke til våre behov og bærer vår sak frem for Gud. Hvor alvorlig skulle vi ikke anstrenge oss for å tilfredsstille Guds Ånd! - Åh, hvor takknemmelige burde vi ikke være, at hjelp kommer fra Den som er mektig til å frelse!

Uttrykker du utålmodighet og ytrer du forhastede ord? Er du full av selvbevissthet? Kretser dine tanker rundt syndig lyst og praksis? Gjør du ting som er i direkte motstrid med Guds hensikter? Robber du din himmelske Far ved å holde tilbake dine talenter og ditt hjerte fra Ham? - Hvorfor ikke slutte å leve på den måte? Hvorfor ikke overgi deg fullt og helt til Gud? Han vil skjenke deg Sitt lys og Sin fred og du vil få smake Hans frelse. Bring ikke mer et lamt, sykt offer. Dine evner, mentale og fysiske, er svekket på grunn av,

at du selv velger å leve et liv i overtredelser; men et sådant offer blir ikke akseptert i Himmelen. Hvorfor går du ikke og blir helbredet for dine sykdommer, så du kan ofre et levende offer, hellig og uten lyte? Har du robbet Gud for tiende og ofringer? Her er oppfordringen til deg: Således sier Herren: "Bring hele tienden til forrådshuset, så det kan finnes mat i mitt hus og prøv Meg på denne måten, sier Herren, Allhærs Gud. Da skal Jeg åpne himmelens luker og øse ut over dere velsignelse i rikt mål." – (Mal. 3, 10) – Hvorfor ikke prøve Herren på Hans Ord? Det er vårt privilegium å få erfare Kristi glede.

Det vil være vanskelig å overbevise dem som har smakt av Kristi rike kunnskap om, at Kristus er som en rot kommet opp av tørr jord, uten form og skjønnhet; for våre sjeler kan Han bli "Den som skiller seg ut blant ti tusen menn." "alt ved Ham er tiltrekkelige." (Høysangen 5, 10. 16). Jeg elsker Ham! Jeg elsker Ham! Jeg ser i Jesus makeløse, tiltrekkelige karakteregenskaper. Jeg ser i Ham alt man kan ønske seg i et menneskebarn. La oss komme til "Det Guds Lam, som fjerner allverdens synder." (Joh. 1, 29) La oss gjennom Hans fortjenester og Hans rettferdighet oppnå en tilpasning til himmelen. Det sønderknuste og angerfulle hjerte vil Han ikke forakte. *The Review and Herald*, - 2. april 1889.

Sannhetens Triumf. – 3. april.

"Vær selv et eksempel for dem i gode gjerninger! La læren være uforfalsket og båret frem med alvor. Da blir din forkynnelse sunn og uangripelig, og enhver motstander blir til skamme fordi han ikke har noe vondt å si om oss." Den engelske bibeloversettelse sier: "Vis deg i alle ting, å være et mønster for gode gjerninger, la læren være ukorrupt, alvorlig, ærlig, la talen være sunn, så den ikke kan fordømmes." – Titus 2, 7. 8.

Sannhetens triumf er avhengig av deres innflytelse som tror på den. Ved personlig arbeid, ved et velordnet liv, ved fromhet, tro og finfølt, varm medfølelse skal vi fremme sannheten. Vi har en himmel å vinne. De høyeste belønninger blir gitt til seiervinneren. Ja, en evig vekt av herlighet blir holdt frem foran oss for å få oss til å løpe således, at vi kan skaffe oss livets krone som ikke falmer bort.

Den som beslutter å ville vinne seir har en kamp foran seg, som han ikke kan slippe unna. Som en mann må han kjempe troens gode strid. Han må kjempe som loven foreskriver, idet han dag etter dag søker renhet og moralsk fortrinlighet. Dette krever Gud, at han skal gjøre, for at han skal kunne representere Kristus. Han må tro på Guds

løfter og stole på Kristus, så han kan vise dem, han har omkring seg, at han har et uuttømmelig skattkammer å hente fra. Hans ord må være de riktige, hans ånd må være den rette. Hans hender må aldri bli for svake til å utføre den gjerning, Gud har gitt ham å gjøre. Han vil møte prøvelser, men han må alltid være modig, ved godt mot og til oppmuntring for alle. Han skal behandle alle som Kristi blods dyrekjøpte fortjeneste, uten partiskhet og uten hykleri. Den Hellige Ånd er hans hjelper. Gjennom Kristus som styrker ham er han i stand til å tåle alt.

De talenter som Herren har betrodd mennesker skal brukes som en tilbakebetaling til Ham. Gud aksepterer "det en mann har, og ikke det han ikke har." (2. Kor. 8, 12) Han forventer ikke av en mann som kun har et talent det samme som Han forventer av den som fikk fem talenter. Hvis de rike velger å tilfredsstill ethvert selvisk ønske om å nyte de gode ting i dette liv, vil de bli dømt svarende til det. De nekter å ære Kristus ved i ydmyk lydighet å løfte korset. De lever for å behage og tilfredsstill seg selv og vanærer på den måte Gud; og Han erklærer: "Jeg vil ære dem, som ærer Meg." (1. Samuel 2, 30)

Kun de som handler trofast med sine talenter og som har en høytidelig sans for sitt ansvar gjør et stort arbeid på grunn av sin stabile trofasthet. Kun de, som herliggjør Ham ved på klok måte å oppgradere de gaver Han har lånt dem til å støtte Herrens gjerning med, er store i Hans øyne. – *Manuskript 53. – 3. april 1899. – "Undervisende ord til dem, som er forbundet med Sanatoriet."*

Ubeskrivelig Herlighet. – 4. april.

"Fra gammel tid har jo ingen spurt eller hørt, og intet øye sett noen annen Gud, ved siden av Deg, hva Han har beredt for den, som venter på Ham." – Es. 64, 3.

(Dette er et svar til Mrs. Stewart, en kunstner, som bad Ellen White om å beskrive Det Nye Jerusalem.) Du uttrykker et ønske om, at jeg skal beskrive ting vedrørende Det Nye Jerusalem. Jeg nekter helt å gjøre noe sådant. Mine evner ville være både utilstrekkelige og utilpassede til å gjøre det, jeg tør ikke nærme meg det emnet og jeg råder deg til ikke å gjøre noe forsøk på å få en spesiell introduksjon med den hensikt å skape inntrykk av at det er en representasjon av Det Nye Jerusalem. Den mest veltalende representasjon av Det Nye Jerusalem er kun... et forsøk på å presentere den.

Enhver som beskjeftiger seg med fremtidens usette verden, kan best beskrive dens ubeskrevne herligheter ved å sitere Pauli ord: "men som skrevet er: Hva øye ikke så og øre ikke hørte, og

hva ikke oppkom i noe menneskes hjerte, har Gud beredt for dem, som elsker Ham.” (1. Kor. 2, 9) Jeg føler at mange nærmer seg hellige ting som om deres begrensede evner var i stand til å fatte dem.

Det er så stort et antall som trækker på hellig grunn med vanhellige føtter, at vi er meget forsiktige med, endog i uttalelser som vi presenterer for dem angående hellige og evige ting, fordi begrensede og alminnelige ideer blir blandet med det hellige og det høyhellige. Mennesket kan forsøke med sine betrodde og kultiverte evner å presentere noe av himmelen, og han vil forkludre det hele.

Din kapasitet som kunstner vil, når den er strakt ut til sitt ytterste, ikke strekke til i det hele tatt (”falle ned, besvimt og trett”), når den forsøker seg på å ta inn inntrykk fra den usette verden, - og enda vil det være en evighet på den annen side. Med disse utsagn vil du unnskyldte meg for ikke å forsøke meg på å male for dine øyne noe angående Den Store Mester- Kunstners arbeider.

La folkets forestillingsevner strekkes til det ytterste for å meditere over Det Nye Jerusalems herligheter og da vil de likevel blott ha kommet inn på grensene til den evige vekt av herlighet som skal bli til virkelighet for den trofaste seirvinner. - Ta av skoene dine, for den grunn du står på, er hellig. - Dette er det aller beste svar jeg kan besvare ditt spørsmål med. - *Brev 54. - 4. april 1886. - Til søster Stewart.*

Himmelsk Garanti. - 5. april.

”Bed, så skal dere gis, let, så skal dere finne, bank på, så skal det lukkes opp for dere. Matt. 7, 7.

Åh, om enhver gjennom personlig erfaring blott kunne fatte, hvor meget av den lofte himmelske hvile som er sikret sjelen, endog nu, ved oppriktig bønn. - Hvis noen ikke har lært denne lekse ville det vært best, at ingen annen lekse om livet ble gitt ham, før han i Kristi skole har lært, hvorledes han skal mestre denne lekse.

Som kristne ønsker vi oss en ny og levende erfaring hver dag. Vi ønsker å lære, hvordan vi skal stole på Jesus, vi ønsker å tro på Ham og betro alt til Ham. Jakob vokste fra å være en mann med svakhet og defekter; ved tro på Gud i bønn ble han til en prins hos Gud. Han seiret ved tro. Gud er allmektig. Mennesket er begrenset. Når vi samtaler med Gud kan vi legge sjelens største hemmelighet åpen for Ham for Han kjenner til alt sammen; - Vi kan ikke betro oss på samme måte til et menneske.

Vær ikke skjødesløs og skill deg ikke fra Kilden til din styrke. Vokt dine tanker, vokt dine ord, og i

alt du forsøker å gjøre, prøv å herliggjøre Gud. Jo nærmere du hviler ved korsets fot, desto klarere vil du se Jesu makeløse karakter og den uforlignelige kjærlighet som Han har vist falne mennesker.

La ikke ditt arbeidspress skille deg fra Gud, for hvis du noen gang trenger råd, klar forutplanlegging og kloke ideer, er det, når du har mye å gjøre. Det er da du trenger å ta tid til bønn for å få forstørret tro og ubetinget tillit til rådene fra Sjefslegen. Bed Ham om å hjelpe deg. Bed oftere jo mer komplisert arbeid du har å utføre.

Åh, hvilket emne å fordype seg i, at mennesket fordervet og fortapt i sin naturlige tilstand kan bli fornyet og frelst ved den nådefulle hjelp som Kristus gir ham i evangeliet. Jesu kjærlighet i sjelen vil drive ut fienden som forsøker å ta ham i besittelse. Enhver prøve som er båret med tålmodighet, enhver velsignelse mottatt med takknemmelighet, enhver fristelse som er motstått i trofasthet vil gjøre deg til en sterk mann i Jesus Kristus. All denne nåde kan oppnås i troens bønn.

Ta tak i styrken fra oven. Selv Jesus forberedte Seg til store prøver ved å trekke Seg tilbake til fjellenes ensomhet for at tilbringe natten i bønn til Sin Far. - *Brev 11, 5. - April 1886. - til dr. Gibbs, en lege ved St. Helena Sanitarium.*

Å Korrigere Det Gale. - 6. April.

”Men om din bror synder imot deg, da gå bort og irettesett ham i enrom! Hører han på deg, da har du vunnet din bror;” Matt. 18, 15.

Når du går til en du antar har begått feil, se til at du taler på en ydmyk og beskjeden måte for et menneskes vrede fremmer ikke Guds rettferdighet. Den feilende kan ikke restaureres og oppbygges på noen annen måte enn i ydmykhetens, mildhetens og den sarte kjærlighets ånd. Vær forsiktig hvordan du ordlegger deg. Unngå alt i blick eller kroppsspråk, ord eller tonefall som kan minne om stolthet eller selvtilstrekkelighet. Vokt deg for ord eller miner som kan heve deg selv opp over den andre eller sette din godhet og rettferdighet opp som kontrast mot hans feiltrinn. Vokt deg for den fjerneste antydning av hån overbærenhet eller forakt. Vær omhyggelig med å unngå enhver form for vrede, og selv om du bruker klar tale, la det ikke være noen bebreidelse, ingen spottende anklage, ikke noe tegn til opphetning, kun den ekte, oppriktige kjærlighet.

Fremfor alt, la det ikke være noen skygge av hat eller dårlig vilje, ingen bitterhet eller uttrykk for sårede følelser. Intet uten vennlighet og mildhet kan flyte frem fra et hjerte fylt av kjærlighet. Dog, alle disse dyrebare frukter trenger ikke å hindre

deg i å tale på den mest seriøse, høytidelige måte, som om englene hadde rettet sine øyne på deg, og du handlet med henblikk på den kommende dom.

Husk, at irrettesettelsens suksess avhenger for en stor del av den ånd den blir gitt i. Forsøm ikke alvorlig bønn, så du kan eie et ydmykt og beskjedent sinn, så at Guds engler kan forberede hjertene på dem som du prøver å nå, for således å bløtgjøre dem ved hjelp av himmelske inntrykk, så dine anstrengelser kan lykkes. Hvis noe godt blir gjort, ta ikke æren for det. Gud alene skal opphøyes. Gud alene har utrettet alt.

Alle dine anstrengelser for å frelse de feilende kan være forgjeves. De kan gjengjelde deg med ondt for godt. De kan bli rasende i stedet for overbeviste. Hva om de ikke lytter til noe godt forslag i det hele tatt, men fortsetter den onde ferd de har begynt på? Dette vil ofte være tilfellet. Somme tider vil den mildeste og mest følsomme tilrettevisning ikke ha noen god virkning. I så fall vil den velsignelse du ønsket en annen skulle få ved å følge en rettferdig livsstil, slutte å gjøre ondt og i stedet lære seg å gjøre godt vende tilbake i din egen favn. Dersom den feilende lever videre i synd, behandl ham vennlig og overlat ham til din Himmelske Far. - *Brev 30. - 6. april 1868. Til Bror og Søster Rogers.*

Kristus, Magneten. 7. april.

”Peter opplot da sin munn og sa: Jeg skjønner i sannhet at Gud ikke gjør forskjell på folk; men blant ethvert folkeslag tar Han imot den, som frykter Ham og gjør rettferdighet.” Ap. Gjæringer. 10, 34. 35.

Kristus legger ikke vekt på kaste eller nasjonalitet. Han anser det for Sin forrett, guddommelig og uimotsigelig, at arbeide i overensstemmelse med Sin egen makt og vilje. Den medfølende Frelser arbeider blant alle klasser. Da den lamme ble heist ned gjennom taket og senket ned foran Hans føtter, så Han med et øyekast den lidendes problem, og øyeblikkelig benyttet Han Sin makt som en syndstilgivende Frelser. ”Vær frimodig, sønn!”, sa Han, ”Dine synder er deg forlatt.” Matt. 9, 2.

”Men noen av de skriftlærde satt der og tenkte i sine hjerter: ”Hvorfor taler denne mann sådan? Han spotter Gud; hvem kan forlate synder uten en, det er Gud?” (Mark. 2, 7) Hvor forskrekket ble de ikke, da deres uuttalte tanker ble åpent avslørt foran dem: ”Og Jesus kjente straks i Sin Ånd, at de tenkte så ved seg selv, og Han sa til dem: Hvorfor tenker dere slikt i deres hjerter? Hva er lettest, enten å si til den verkbrudne: Dine synder er deg forlatt, eller å si: Stå opp og ta din seng og gå? Men for at dere skal vite, at Menneskesønnen

har makt på jorden til å forlate synder – så sier Han til den verkbrudne: Jeg sier deg: Stå opp og ta din seng og gå hjem til ditt hus!” (Mark. 2, 8-11.)

Kristus forandret synderens forbindelse med Gud, idet Han fjernet skylden fra hans innerste sjel. Den rike tåpe døde i sin fedme og rikdom, men den hjelpeløse synder ble brakt til Kristus, og fordi han beviste sin tro på, at Kristus kunne helbrede ham, ble han ikke skuffet. Hans syke sinn ble først helbredet, og deretter helbredet Den Store Lege hans legemlige sykdommer.

Således trakk Kristus folket til Seg. Han blottla sannheter på høyeste plan. Den kunnskap, Han kom for å tildele, var evangeliet i all sin rikdom og kraft. Syndebæreren forstår alle de redsler, som synd bringer til sjelen, og Han kom til denne verden med budskap om frigjørelse.

Hva er kristendom? – Guds verktøy til å omvende syndere. Jesus vil stille alle dem til regnskap som ikke er brakt inn under Hans kontroll, de som ikke demonstrerer innflytelsen av Golgatas kors i sine liv. - Kristus skulle løftes opp av dem, som Han frelste, da Han døde på korset. Manuskript 56. - 7. april 1899. - ”Å Følge Kristus”

Undervisning til vitnetjeneste. - 8. april.

”Og Jesus trådte frem, talte til dem og sa: Mig er gitt all makt i himmel og på jord; gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn, og lærer dem å holde alt det Jeg har befalt dere. Og se, Jeg er med dere alle dager inntil verdens ende!” Matt. 28, 18-20.

De som her hjemme har en kunnskap om sannheten og om de velsignelser som denne kunnskapen gir burde huske på deres behov som arbeider på nye arbeidsfelt hvor arbeidet er hardt og hjelpemidlene og bygningene er få.

Den instruksjon som gis i det 10. kapittel hos Matteus viser, at Herren ser på dem som går frem for å jobbe for Ham på nye felter. Les dette kapittel. Studer det som Kristus sier med hensyn til farene og vanskelighetene som Hans budbærere måtte tåle. ”Se, jeg sender dere som sauer midt blant ulver,” sa Han til Sine disipler: vær derfor vise som slanger og enfoldige som duer.” (Matt. 10, 16) I dag møter de som jobber på nye steder mange prøver og vanskeligheter. De trenger sine brødres hjelp og sympati hjemmefra, der mulighetene for å jobbe er mangfoldige og der det er lettere å skaffe midler.

Kristi siste ord til Sine disipler viser betydningen av å være plassert i arbeid for å sprede sannheten. Akkurat før Sin himmelfart ga Han dem dette

oppdrag: ”Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn, og lærer dem å holde alt det, Jeg har befalt dere. Og se, Jeg er med dere alle dager inntil verdens ende!” (Matt. 28, 19. 20)

Kristus begrenset ikke Sine arbeider til et sted. Vi leser om Hans arbeid: ”Men Han sa til dem: Også i andre byer må Jeg forkynne evangeliet om Guds Rike; for dertil er Jeg utsendt. Og Han forkynte Ordet i synagogene i Galilea.” (Luk. 4, 43. 44)

Hvis alle som har sannhetens lys ville følge det eksempel som Kristus har satt og ikke bruke den tid, de muligheter og midler Gud har gitt dem på ett eller to steder. Mens deres virkelige oppdrag var å spre sannhetens lys til hele verden. Den vidunderlige praktutfoldelse av nåde som er framvist i evangeliets budskap skal bæres ut til alle steder. Brev 92. - 8. april 1902. – til - ”Mine Brødre i Ansvarsfulle Stillinger i Det Medisinske Misjonsarbeide.”

Å Leve Det Nye Livet. – 9. april.

”Derfor, alt det dere vil at menneskene skal gjøre mot dere, det skal også dere gjøre mot dem; for dette er loven og profetene.” Matt. 7, 12.

Kristus kom for å lære oss, ikke bare hva vi burde vite og tro, men også hva vi burde gjøre i vårt forhold til Gud og til våre medmennesker. Den gyllne regel om likhet krever, at vi gjør mot andre det, vi ønsker, de skal gjøre mot oss. Vi bør ha deres evige interesser i sikte, la oss si til oss selv: ”De er kjøpt med Frelserens blod, de er kjøpt for en høy pris.”

Vi skal i alt vi gjør for våre medmennesker behandle dem, enten de er troende eller ikke, som Kristus ville ha gjort, om Han hadde vært i vårt sted. Det er til vårt beste nå og i evigheten å adlyde Guds lov, det ville også være til beste for dem nå og for evig å gjøre det samme. Vårt høyeste mål er å bli medisinsk misjonspersonell for dem på Kristi vis. (TDG 108, 3) Alle som går gjennom perleportene inn i Guds stad må ha vist Kristus i alt, de har gjort. Det er dette som gjør dem skikket til å være Kristi sendebud, Hans vitner. De skal målbære et enkelt, sikkert vitnesbyrd mot alle onde handlinger, idet de viser hen til Det Guds Lam som fjerner all synd fra verden. Alle som tar imot Ham gir Han makt til å bli sønner av Gud.

Regenerasjon eller gjenskapelse er den eneste sti vi kan gå på for å nå Den Hellige Stad. Den er smal og porten vi skal gå inn gjennom er trang, men på denne sti skal vi lede menn, kvinner og barn, idet vi lærer dem, at for å bli frelst må de ha

et nytt hjerte og en ny ånd. De gamle nedarvede karaktertrekk skal overvinnnes. Sjelens naturlige ønsker skal endres. All misforståelse, all falsk lære, all ond tale skal legges bort. Det nye liv som gjør menn og kvinner lik Kristus skal leves. Vi må som før svømme mot strømmen av ondt.

Veien til himmelen er smal, Jehovas guddommelige lov danner en hekk på hver side av veien. De som vandrer på den vei må stadig gi avkall på selvet. De må adlyde Kristi lære. La oss ikke stole på mennesker, men la oss stole på Jesus Kristus som døde for å vinne rettferdighet som Han kunne gi til oss. – *Brev 103. – 9. april 1905. Til E. S. Ballenger, en administrator ved Paradise Valley Sanitarium.*

Beskyttelseskjoldet. – 10. april.

”Han kom til Sitt Eget, og Hans egne tok ikke imot Ham.” Joh. 1, 11.

Han som kjøpte den menneskelige familie med Sitt Eget Blod regner enhver fornærmelse eller forulemping mot et av Hans barn for en fornærmelse eller forulemping rettet mot Ham Selv. Hans lov er der for å utvide tryggheten bak den guddommelige beskyttelse av enhver sjel som stoler på Ham.

Kristi skarpe irettesettelser, de ulykker som Han forutså ble etterfulgt av uttrykk for den dypeste sorg...

Akkurat før korsfestelsen så Han byen (Jerusalem) og Han gråt over den, idet Han sa: ”Visste også du, om enn først på denne din dag, hva som tjener til din fred! Men nå er det skjult for dine øyne.” (Luk. 19, 42) Så holdt Han en pause. De hadde nådd toppen av Oljeberget, og disiplene, idet de så Jerusalem, skulle til å briste ut i jubel og pris; men de så, at deres Lærer, i stedet for å være glad, følte smerte og Hans øyne var fulle av tårer.

Kristus nærmet Seg slutten på Sin misjon, og Han visste, at når den tid kom, ville Jerusalems nådetid også slutte. Men Han tøvet med å erklære dommen. I tre år hadde Han kommet for å leite etter frukt, men fant ingen. I løpet av disse år tynget een ting alltid Hans sjel – Han ønsket å presentere for Sitt utaknemmelige, ulydige folk de høytidelige advarsler og nådige invitasjoner fra himmelen. Hvor inderlig ønsket Han dog, at folket ville ta imot Hans Ord.

Hvor nådig hadde Han invitert dem. Hvor ivrig og alvorlig hadde Han arbeidet for å vekke deres hjerter til å forstå, at Han var Israels eneste håp, Den lofte Messias. - Hans livsoppgave var å overbevise Sitt ulydige folk om, at Han var deres eneste håp. Han bar dem på Sitt hjerte. Han gjorde alt som var mulig for Ham for å frelse dem. Men

ved avslutningen av Sitt arbeid i denne verden var Han tvunget til med smerter og tårer å si: "Dere ville ikke komme til Meg for at dere kunne få liv."

Skyen med Guddommelig vrede holdt på å samle seg over Jerusalem. Kristus så byen beleiret. Han så den fortapt. Med gråtkvalt stemme utbrøt Han: "Visste du blott, på denne din dag, hva som tjente til din fred! Men nå er det skjult for dine øyne." (vers 42)

Jeg presenterer denne svake beskrivelse for dem som i dag gjør det samme, idet de nekter å ta imot budskapene om Guds nåde. – *Brev 317a. – 10. april 1905. Til - "Mine Kjære Brødre i Forkynnergjerningen og i Den Medisinske Misjonsvirksomhet"*

Guds Majestet. – 11. april

"En Gud, såre forferdelig i de helliges hemmelige råd og fryktelig for alle dem som er omkring Ham? Herre, Hærskarenes Gud, Hvem er sterk som du, Herre? Og Din trofasthet er rundt omkring Deg. Du er den som hersker over havets overmot; når dets bølger reiser seg, lar Du dem legge seg." Salme 89, 8-10.

I går tok bror (Charles) Chittendon et antall av oss med seg i sin båt. Vi ble på vannet og på stranden hele dagen. Vi seilte ut fra the Golden Gate ut på havet. Bølgene sto høyt og vi ble kastet opp og ned, meget grundig. Vannspruten sto over oss. Den vaksomme kaptajn ga sine ordrer, hendene var parate til å gjøre det, han sa. Vinden blåste sterkt og jeg har aldri nydt noe så meget i mitt liv.

Jeg skulle i dag skrive om Kristus, idet Han vandrede på vannet og stilte stormen på sjøen. Åh, hvor denne scene gjorde inntrykk på mitt sinn. Guds majestet og Hans gjerninger beskjefte mine tanker. Han holder vindene i Sine hender, Han kontrollerer vannene. Dødelige vesener, bare prikker på de brede, dype vann in the Pacific, var vi i Herrens øyne, likevel hadde Han sendt engler fra himmelen, fra Sin ubeskrivelige herlighet for å beskytte den lille seilbåt som krenget på sin vei over bølgene.

Hvor levende for mitt sinn ble ikke båten med disiplene i kamp med bølgene. Natten var mørk og stormfull. Deres Mester var fraværende. Sjøen gikk høyt, de hadde motvind. Hadde Jesus, deres Frelser vært hos dem, ville de ha følt seg trygge. Gjennom hele den lange, - uendelig lange natt, satt de bøyet over sine årer, kjempende sin vei gjennom vinden og bølgene. De var overveldet av faren og redselen. Dette var sterke menn, vant til harde tårn og vanskeligheter og ikke så lette å skremme, heller ikke i fare.

De hadde ventet å ta Frelseren om bord i båten på et forut planlagt sted, men hvorledes kunne de i det hele tatt nå det sted uten Ham? - Alt var nytteløst, vinden var imot dem. Roernes styrke var redusert, likevel hadde den ubarmhjertige storm ikke minket, men pisket opp bølgene til raseri, som synes å ville oppsluke båten og dem. – Åh, hvor de lengtet etter Jesus.

I den time de følte den største fare, da de anså alt for tapt, mens lynene blinket i den fjerde nattevakt, åpenbarte Jesus seg for dem, vandrende på vannet. Åh, da hadde Han likevel ikke glemt dem! Hans våkende øye, fylt av medfølelse sympati og barmhjertig kjærlighet, hadde iaktatt dem hele veien gjennom den forferdelige storm. I deres største nød var Han meget nær. – *Brev 5. – 11. april 1876. - Til James White.*

Vennlighet, En Dyd. – 12.april.

"Og dere fedre! Egg ikke deres barn til vrede, men fostre dem opp i Herrens tukt og formaning!" Ef. 6, 4.

Gud kaller troende til å slutte med å leite etter feil, slutt å fabrikkere forhastet, uvennlig tale. Foreldre, la ordene dere taler til deres barm være vennlige og behagelige, så englene kan få hjelp til å dra dem til Kristus. En grundig reformasjon trenges i den lokale menighet. La den begynne med en gang. La all utilfredshet, utålmodighet og skjenn opphøre. De som uttrykker utilfredshet og skjenner, stenger himmelens engler ute og åpner døren for de onde engler.

La mann og kone huske, at de har byrder nok å bære, de trenger ikke å forbitre sine liv ved å tillate seg å skjendes. De som irriterer seg over små forskjeller, inviterer Satan til sitt hjem. Barna oppfatter stridsånden, tar den inn og finner ut, at det er mulig å slå om bagateller. Onde ånder gjør deres del for å få foreldre og barn til å være illojale mot Gud.

Mine brødre og søstre, ønsker dere ikke å samarbeide med Gud, å arbeide for fred og harmoni. Bed om å få Den Hellige Ånds søte, mildnende innflytelse. La din leppe være vaktet av vennlighetens lov. Nekt å være sur, uhøflig, uvennlig. Vær tro mot din trosbekjennelse...

Når du samtykker i å bære Kristi kors, når du tar imot invitasjonen: "Ta Mitt åk på dere og lær av Meg! For Jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet; så skal dere finne hvile for deres sjeler." (Matt. 11, 29), da vil du slutte med å legge åk på andres nakker. Du vil slutte med å leite opp feil hos andre. Du vil ikke lenger anse det for en dyd å være uenig med andre. Du vil finne de punkter, dere kan være enige om.

Vi holder på å forberede oss til å møte vår Herre, når Han kommer i himmelens skyer med makt og stor herlighet. I dette store og edle verk må vi hjelpe hverandre. Foreldre bør bringe all det solskinn og all den glede, de kan inn i sine hjem. De skal fylle sine hjem med solskinn ved vennlige ord og handlinger.

Tjen ikke Guds fiende ved å framvise en hard og uvennlig ånd. Kun de vil komme inn i himmelen som har overvunnet fristelsen til å tale og handle uvennlig og hardt. Vis Kristi sinnelag, tal Kristi ord og Herren Jesus vil ved Sin Hellige Ånd være gjest i deres hjem. – Brev 133. – 12. april 1904. - til Edson og Emma White.

Kristus, Livets Brød. – 13. april.

”Sannelig sier Jeg dere: Den som tror har evig liv. Jeg er livsens brød. Deres fedre åt manna i ørkenen og døde; dette er det brød, som kommer ned fra himmelen, for at en skal ete av det og ikke dø. Jeg er det levende brød, som er kommet ned fra himmelen; om noen eter av dette brød, skal han leve evinnelig; og det brød, Jeg vil gi, er Mitt kjøtt, som Jeg vil gi for verdens liv.” Joh. 6, 47-51.

Spørsmålet stilles, hva skal vi gjøre for å utføre Guds gjerninger? Hva skal vi gjøre for å vinne himmelen? Dette betydningsfulle spørsmål er besvart for alle, som ønsker å vite svaret. ”Jesus svarte og sa til dem: Dette er Guds gjerning, at dere skal tro på den, Han har utsendt.” (Joh. 6, 29)... ”For Guds brød er det som kommer ned fra himmelen og gir verden liv.” (vers 33) ”Jesus sa til dem: Jeg er livsens brød; den som kommer til Meg, skal ikke hungre, og den, som tror på Meg, skal aldri noensinne tørste.” (vers 35)

Kristus lar dem forstå, at et menneske trenger å bli undervist av Gud for å forstå disse ting. Dette er årsaken til at det finnes så mye billig kunnskap om Skriftene i dagens kirker. Prestene taler kun ut fra deler av Ordet og nekter å praktisere endog det, de selv forkynner. Dette fører til misforståelser av Ordet og av læren, det skaper feiltolkninger og misforståelser av Skriften...

Mennesker kan undervise oss, så vi ser sannheten klart, men Gud alene kan lære hjertet å motta sannheten på en trygg måte, det vil si å motta det evige livs Ord i gode og ærlige hjerter. Herren venter tålmodig på å få instruere enhver villig sjel som ønsker å bli undervist. Feilen ligger ikke hos Den Villige Instruktør, Den Største Lærer verden noensinne har sett, men hos eleven som tviholder på sine egne inntrykk og ideer og ikke vil gi opp sine menneskelige teorier og komme i ydmykhet for å bli undervist. Eleven vil ikke tillate, at hans samvittighet og hans hjerte skal bli opplært,

disiplinert og trent – bearbeidet som når en landmann dyrker jorden eller som når en arkitekt konstruerer en bygning.

Alle trenger bearbeiding, oppmjuking og forming etter det himmelske forbilde. - Kristus forteller oss, mine kjære venner, unge som gamle, den evige sannhet: ”Jesus sier da til dem: Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Dersom dere ikke eter Menneskesønnens kjøtt og drikker Hans blod, har dere ikke liv i dere.” (vers 53)

Hvis dere ikke tar Kristi Ord som rådgiveren i deres forsamling, vil dere ikke speile Hans visdom eller Hans åndelige liv. – Brev 88. – 13. april 1900. – Til Lederne Og Lærerne i the Avondale School.

Bli Hans Budbringer. 14. april.

”Og Han sa til dem: Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapningen! Den som tror og blir døpt, skal bli frelst; men den som ikke tror, skal bli fordømt.” Mark. 16, 15. 16.

Arbeiderne i Guds gjerning kan lære verdifulle lekser av den instruksjon Jesus ga Sine sytti disipler og av deres erfaringer. Disse disipler ble sendt ut til byene og bygdene, hvor Jesus selv ville komme senere. De skulle vekke interesse for Jesu arbeid og forberede folket til å motta de store sannheter som Han ville innplante i dem.

”Siden utvalgte Herren også sytti andre og sendte dem ut, to og to, i forveien for seg til hver by og hvert sted, hvor Han selv skulle komme. Og Han sa til dem: Høsten er stor, men arbeiderne er få; bed derfor Høstens Herre, at Han vil drive arbeidere ut til Sin høst! Gå av sted! Se Jeg sender dere som lam midt iblant ulver.” (Luk. 10, 1-3)

”Og hvor dere kommer inn i en by og de ikke tar imot dere, der skal dere gå ut på dens gater og si: Endog støvet som er blitt hengende ved våre føtter av deres by, stryker vi av til dere; men dette skal dere vite, at Guds Rike er kommet nær.” (versene 8, 9)

Dette skulle være det sentrale i deres budskap. De skulle ikke miste dette budskap av syne, heller ikke skulle de gå inn i noen tvist om saker som var uvesentlige eller som ville stenge døren for de viktige budskaper, Jesus hadde befalt dem å undervise om. De skulle undervise fra Det Gamle Testamente, idet de ut fra profetiene skulle forklare Kristi misjon og arbeid. De skulle presentere sannheter, som ville formilde folkets hjerter, så de kunne være beredt til at motta Kristus, når Han fulgte etter.

De sytti hadde ikke som de tolv vært konstant sammen med Jesus, men de hadde ofte lyttet til Hans instruksjonsforedrag. De ble sendt ut etter anvisning av Ham for å jobbe på samme måte,

som Han gjorde. Hvor de enn gikk skulle de forkynne dette budskap: ”Guds Rike er kommet nær til dere. Alle som vil motta Hans budskap og Hans Budbærer skal få komme inn i Hans Rike. Dette er deres besøkedag.” – De skulle presentere Guds sannhet slik, at folket kunne bli veiledet til å ta tak i de velsignelser som var plassert innenfor deres rekkevidde. – *Brev 119. – 14. april 1905, til medlemmer i Nashville menighet.*

Jeg Skal Bevare Deg. - 15. april.

”Fordi du har tatt vare på Mitt Ord om tålmodighet, vil jeg fri deg ut fra den prøvelsens stund som skal komme over hele jorderike, for å prøve dem, som bor på jorden.” Åp. 3, 10.

Disse ord er viktige og høytidelige og det ville være en fordel om vi ville ta dem til oss og granske Skriftene i den hensikt å finne deres sanne betydning. Prøvelsens stund skal komme over hele verden for å teste dem som bor på jorden; og selv om vi ikke ønsker å skape en trengselstid selv og heller ikke ønsker å klage over prøvelser i fremtiden, burde vi likevel være så tett forbundet med Gud, at vi ikke vil falle for denne fristelse, når den kommer. ”Hvem blant dere frykter Herren og hører på Hans tjeners røst? Når Han vandrer i mørke, og intet lys skinner for ham, skal han sette sin lit til Herrens navn og stole på sin Gud.”

Herren vil løfte et banner opp for oss mot fienden. Vi skal tro, at vi har en hjelper i Gud, at vi ikke trenger å frykte og heller ikke trenger å fylles med undring og forbauselse; for vi vet, at Israels Gud har vært med Sitt folk helt fra begynnelsen, - helt fra den spede begynnelse av denne verdens historie har Gud vært hos Sine lydige barn. Vi må vise, at vi har tillit til Gud og gjøre det klart for verden, at vi kan stole på Ham, fordi vi tror på Ham. Hans Ord er pantet på, at det ikke skal komme noen fristelse over oss, uten at det vil bli sørget for hjelp til å holde oss oppe.

Vi forventer, at det vil komme prøvelser i disse siste dager; vi ser ikke etter noe annet; men måtte Gud gi oss den nåde, at vi kan tåle prøvelsene, når de kommer, og at vi ikke svikter under forfølgelsen. Vi ønsker ikke å være uten kraft, uten styrke, når den tid kommer. La oss derfor bli kjent med Gud nå.

Gud har et folk som ikke vil ta Dyrets Merke på sin panne eller i sin høyre hånd. Gud har en plass som Guds folk skal fylle i denne verden, de skal reflektere Hans lys. Dere er Guds soldater. Kristus sier til Sitt folk: ”Dere er denne verdens lys. En by, som ligger på et fjell, kan ikke skjules.” (Matt. 5, 14) Gud skapte Sin Lov for hele universet. Han

skapte mennesket, Han skjenker oss rikelig av naturens forråd, Han holder vår ånde og vårt liv i Sine hender. Han skal gjenkjennes, bli lagt merke til og Hans lov skal æres foran alle de store menn og de høyeste makter på jorden. – *The Review and Herald. – 15. april 1890.*

Gi Det Du Har Fått. – 16. april.

”For intet har dere fått det, for intet skal dere gi det.” (Matt. 10, 8)

Ikke forventede talenter vil dukke opp og vil bli utviklet i dem som ellers lever vanlige liv. Hvis menn og kvinner bare kunne få sannhetens budskap, ville mange som hører den, motta den. Det vil være mennesker fra alle samfunnslag, høye som lave, rike og fattige som vil akseptere sannheten for denne tid. Noen som blir ansett for å være uskolerte vil bli kalt til å gjøre tjeneste for Mesteren, akkurat som de enkle, ulærde fiskere ble kalt av Frelseren. Menn vil bli kalt fra plogen, således som Elisa. De vil bli drevet til å ta opp den jobb som Gud har valgt ut til dem. De vil starte å jobbe i enkelhet og stillhet, idet de leser og forklarer skriftene for andre. Deres enkle anstrengelser vil lykkes.

Hus til hus arbeid vil bli gjort av menn og kvinner som vil skjønne, at de kan arbeide for Herren, fordi Han har lagt Sin Ånd på dem. Idet de går frem i ydmyk tro, vil Kristus skjenke dem nåde som de vil skjenke videre til andre. Herren vil gi dem samme kjærlighet til sjeler som holder på å gå fortapt, som Han ga til Sine disipler i gamle dager.

I framtiden vil mennesker som englene kan arbeide igjennom ta imot sannheten. - I fortiden har himmelske budbærere samarbeidet med menneskelige redskaper, idet de har gitt dem kraft til å tale og makt til å vinne innflytelse ved å forsyne dem med overbevisende argumenter som har nådd frem til sjelers festningsverker. Arbeiderne, tilsynelatende ulærde menn, har ofte en vidunderlig innflytelse til det gode.

Ingen av dem, som fanger inn de guddommelige stråler fra Rettferdighetens Sol, vil mangle passende ord. De vil ikke tale retorisk, det som verden regner for retorisk, men de vil tale med himmelsk veltalenhet. De vil tale ord som går rett inn i sinnene, vekker opp overbevisning og får deres tilhørere til å spørre: hva er sannhet?

Sådanne arbeidere kan vi gi mot ved å si: Jeg er sikker på, at du vil utøve en innflytelse til det gode i dette overordentlige store og hellige verk, idet du nå vil observere deg selv, fordi du skjønner, at du er gjenstand for frelsende nåde og at du er brakt inn i den hellige familierelasjon til Gud gjennom Jesus Kristus og har fått i oppdrag å

jobbe for å frelse sjeler. – *Brev 123. – 16. april 1905. – Til Pastor S. H. Lane, President i Conferencen i New York.*

Styrke For Dagen. – 17. april.

”Som dine dager er, skal din styrke være. Ingen er som Jesjuruns Gud. Han farer frem over Himmelen og kommer deg til hjelp, Han rir på skyene i Sin velde. En bolig er den eldgamle Gud, her nede er Hans evige armer. Han drev fienden foran deg og sa: ”Bare rydd ham ut!” (5. Mos. 33, 25b – 27)

Jeg er så takknemlig til min himmelske Far for Hans daglige velsignelser til meg. For en uke siden følte jeg meg helt utslitt av de anstrengelser jeg hadde gjort meg med å skrive. Min hjerne ville ikke fungere og jeg følte meg temmelig deprimert. Jeg hadde nesten gitt opp håpet om noensinne å få føle meg uthvilt igjen. Men en natt bad jeg meget alvorlig om, at Hans styrkende og legende makt måtte hvile på meg, så jeg kunne bli i stand til å skrive ut noe som burde bli offentliggjort. Jeg la meg til å sove. I løpet av natten synes jeg, at jeg talte til forskjellige forsamlinger om den helbredende, oppkvikkende makt Den Helligånd hadde. Jeg våknet kl. 02, 30. Min hovedpine var borte og den behagelige innflytelse av Guds Ånd hvilte på meg. Jeg gikk over gulvet på mitt rom og priste Gud. Så tok jeg min penn i min hånd og fant, at min tanke var klar, så jeg kunne skrive så bra som noen gang før. Siden den erfaring, har jeg skrevet en hel del. Vår Frelser er den flinkeste lege i verden. Jeg priser Ham for den bemerkelsesverdige velsignelse han ga meg den natt.

Sann religion er en religion som stadig har Guds ære og herlighet for øye. Vi bør betrakte vår Himmelske Far med hellig ærefrykt og respekt. Han krever av Sin blod-kjøpte arv glad og villig lydighet. Når vi betrakter Hans store kjærlighet, vil våre hjerter bli inspirert til takknemlighet og vi vil tjene Ham med glede og stole fast og tillitsfullt på Ham.

Jeg lenges etter å uttrykke Kristi glede i mit livs tjeneste. Jeg lenges etter å bli fylt med Hans Ånd, så jeg kan være til velsignelse for andre. Vi har dette løfte: ”Jeg vil gi dem ett sinn og lære dem een vei, så de alltid frykter meg til gagn for dem selv og deres etterkommere. Jeg slutter en evig pakt med dem, Jeg vil ikke vende Meg bort fra dem, men gjøre vel imot dem. Jeg gir dem gudsfrykt i hjertet, så de aldri mer viker bort fra Meg.” (Jer. 32, 39. 40)

Gud er flg.: ”Du som er stor i råd og mektig i gjerning, Du hvis øyne er opplatt over alle menneskebarns veier for å gi enhver etter hans

ferd og etter hans gjerningers frukt.” (vers 19) – *Brev 139. 17. april 1904. – Til Robert Vickery, en legmann i The Illinois Conference Committee.*

Konstant Forbindelse Med Gud. – 18. april.

”Vær derfor også dere beredt! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke venter.” Matt. 24, 44.

Jeg tror, at vi står ved selve grensen til den evige verden og jeg forsøker å holde meg i konstant forbindelse med Gud. Jeg verdsetter det evige liv meget høyt og intet skal skille meg fra Guds kjærlighet. Jeg ønsker konstant å øve min sjel i å støtte seg til Kristus og trekke åndelig styrke fra Ham. Gud har til hensikt å gi oss en eksperimentell kunnskap om Kristus, så vi kan bli trofaste vitner for Gud, idet vi beviser Kristi nåde i ord og gjerninger ved bevisst og ubevisst innflytelse.

Jeg frykter veldig meget, at mange av de unge som er forbundet med Guds verk ikke kjenner min Frelser. Når jeg tenker på den gjerning som Gud gjør for falne mennesker, undrer jeg meg over, at Gud vil ta stakkars falne vesener og tildele dem moralsk makt, så Hans nåde kan få arbeide i deres indre, forvandle deres karakter og gjøre dem skikket til å bo i herskapsboligene, Gud forbereder til dem, Han vil omskape dem til vesener som passer til å være i Guds nærhet, skikket til å være englers ledsagere og være i forbindelse med Gud. Åh, hvor mitt hjerte lengter etter å bli en som kan vandre sammen med Jesus Kristus på den nyskapede jord.

Vår livsgjerning nå burde være å forberede oss til evigheten. Vi kan ikke vite, hvor fort vårt livsverk her kan ta slutt og hvor viktig er det da, at vår lave, syndefulle natur er beseiret og vi forvandlet til et bilde av Kristus. Vi har ikke et øyeblikk å spille. Vi trenger daglig å forberede oss for evigheten. Våre liv er gitt oss, for at vi skal søke gaven, det evige liv. Gud har gitt oss en prøvetid og hvis vi lever våre tre snes år pluss ti, hvor kort er ikke den tidsperiode til å arbeide ut vår frelse! Sammenlign deretter denne periode med livet som måles med Guds liv. Vår korte test- og bevisperiode kan slutte når som helst. Hvor alvorlige og ærlige burde vi ikke være for å sikre oss en klar rett til et hjem på den jord som Gud vil gjenskape.

Min største iver gjelder den gjerning, Mesteren har gitt meg å gjøre og måtte ikke noe som helst forhindre meg i å fullføre den. Vi må søke å bli til ett med Gud. Hans interesse skal være vår interesse, Hans oppfatninger og Hans ønsker skal

være våre. Vi kjenner Guds kjærlighet til syndere og vi vet om det ubegrensede offer Han har gitt for å frelse sjeler på vei til fortapelse; la oss derfor forene oss med Kristus i dette store verk. – *Brev 82. – 18. april 1887. Til Edson og Emma White.*

Bekjennelse og Reformasjon. – 19. april.

”Hellige dem i sannheten, Ditt Ord er sannhet. (Joh. 17, 17) - (Den engelske tekst: ”Hellige dem gjennom Din sannhet, Ditt Ord er sannhet.”)

Herren kaller oss til å ta en fast beslutning om å gjennomføre en reformasjon. Mine brødre, vis sann anger, for dere har skilt dere fra Gud. La engler og mennesker få se, at det er tilgivelse for synd å få hos Gud. Ualminnelig sterk kraft fra Gud må få tak i Syvendedagsadventistkirkene. Gjennomvendelser må skje blant medlemmene, så at de som Guds vitner kan være bevis på sannhetens autoritære makt som helliggjør sjelen.

De som blir helliggjorte gjennom sannheten vil vise, at sannheten har utført en reformasjon i deres liv, at den forbereder dem til forvandling til den himmelske verden. Men så lenge som stolthet, misunnelse og vonde mistanker og gjetninger dominerer deres liv, er Kristus ikke herskeren i deres hjerter. Hans kjærlighet er ikke i deres sjeler.

I deres liv som har del i guddommelig natur skjer en korsfestelse av den stolte, hovmodige, selvtilstrekkelige ånd som fører til selvopphøyelse. I stedet kommer Kristi Ånd og Åndens frukter til syne. Idet de har Kristi sinnelag, viser Hans etterfølgere Hans karaktertrekk, dyder, skapt ved Guds nåde.

Intet mindre kan gjøre mennesker akseptable for Gud. Intet mindre enn dette kan gi dem den rene hellige karakter som de må ha som får adgang til himmelen. Straks et menneske blir iført Kristus, vil beviset på forandringen ses i ånd, ord og handling. En himmelsk atmosfære omgir hans sjel, for Kristus bor der inne.

Åh, hvor få som i sine liv viser prinsippene av dette liv! ”Men den som spiser Mitt legeme og drikker Mitt blod har evig liv og Jeg skal reise ham opp på den siste dag. For Mitt legeme er den sanne mat, og Mitt blod den sanne drikk. Den som spiser Mitt legeme og drikker Mitt blod, blir i Meg og Jeg i ham. Likesom Faderen, den levende, har sendt Meg, og Jeg har liv ved Ham, slik skal også den som spiser Meg, ha liv ved meg.” (Joh. 6, 54-57).

Tror du disse vidunderlige setninger? Mottar du Kristi Ord? Jeg sier deg, når du mottar dem i

sannhet, vil du praktisere sannheten i overensstemmelse med Kristi undervisning. – *Brev 63. – 19. april 1903. – Til Våre Brødre Ved The Medical Missionary Council.*

Studer For Å Vinne Guds Bifall. (Rettferdighet.) - 20. april.

”Det du har hørt av meg i mange vitners nærvær, skal du overgi til pålitelige mennesker som er i stand til å undervise andre. – og med mildhet vise dem til rette som sier imot. For kanskje vil Gud engang gi dem omvendelse, så de lærer sannheten å kjenne.” 2. Tim. 2, 24. 25.

Alle som deltar i arbeidet trenger å ha disse ord i ramme og hengt opp i hukommelsens hall. ”For vi er Guds medarbeidere, og dere er Guds åkerland, Guds bygning.” (1.Kor.3,9) Da vil det ikke bli så mange planlagte feiltakelser i bestrebelsene for å vinne sjeler for Jesus Kristus. Det er behov for å bringe mennesker til grunnvollen og bygge dem opp der til en fast bygning som kan stå i brannene på Den Siste Store Dag. Folkene kan ikke nåes og deres hjerter kan ikke bli knust uten ved guddommelig makt. (Se 1. Kor. 3, 9-15)

La de menn som er engasjert i det høytidelige arbeid å bære det siste budskap til verden følge Pauli råd: ”Forkynn Ordet.” Ikke frenologiens vitenskap eller produktene av menneskelige spekulasjoner, men lytt til inspirasjonens ord adressert til Timoteus: ”For Guds og Jesu Kristi ansikt, Han som skal dømme levende og døde, pålegger jeg deg, så sant som Han kommer og oppretter Sitt Rike: - Forkynn Ordet, stå klar i tide og utide, overbevis, tal strengt, tal trøst! Gi ikke opp, når du lærer dem! For det skal komme en tid da folk ikke lengre kan tåle den sunne lære; men slik de finner for godt, skal de ta seg lærere i mengdevis, for de vil ha det, som klør i øret. De skal vende sitt øre fra sannheten og holde seg til myter.” (2. Tim. 4, 1-4)

Evangeliets Forkynner vil aldri bli lært opp til å bli en smart, utspekulert predikant, en populær taler, men blir pålagt flg.: ”Legg vinn på å fremstille deg selv for Gud som en som holder prøve, som en arbeider, som ikke har noe å skamme seg over, idet du rettelig lærer sannhetens ord. Men hold deg fra den vanhellige tomme snak! For de går alltid videre i ugudelighet.” (2. Tim. 2, 15. 16) Måtte enhver av Guds budbringere legge disse ord på sinne? Vi er Guds medarbeidere og hvis ikke de som har tatt på seg ansvaret for å holde fram Livets Ord for andre, ikke daglig tar opp Kristi åk, løfter Hans byrder og lærer av Jesus dag for dag, ville det være bedre for dem å søke et annet yrke. – *Manuskript 29. –*

20. april 1893. – Til "Å Gi Arbeidere Mulighet Til Å Tilegne Seg Lekser Ved Korsets Fot."

Den Evige Skjebne. - 21. april.

"Det er Ånden, som gjør levende; her kan mennesket intet utrette. De ord, som Jeg har talt er ånd og liv. Men det er noen av dere som ikke tror." Jesus visste fra første stund hvem som ikke trodde, og hvem som skulle forråde Ham, Og Han la til: "Derfor sa Jeg til dere at ingen kan komme til Meg uten at det er gitt Ham av Faderen." Etter dette trakk mange av Hans disipler seg tilbake og gikk ikke lenger omkring sammen med Ham. Da spurte Jesus de tolv: "Vil også dere gå bort?" Men Simon Peter svarte: "Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, og vi tror og vet at Du er Guds Hellige." (Joh. 6, 63-69)

For dem som er lydige er Guds Ord livets tre. Det er frelsens ord mottatt til evig liv. De som følger dets lærdommer spiser kjøttet og drikker blodet av Guds Sønn. Vår evige skjebne avhenger av hvilket resultat dette ord produserer i oss. Det inneholder de elementer som er nødvendige for dannelsen av en perfekt karakter. Den kristne er utvalgt til å forbinde seg med Gud i så nær relasjon (slektskap), at hans liv er bundet til Kristi liv i Guds evige liv.

I Sin vidunderlige bønn sa Kristus: "Jeg ber ikke bare for dem, men også for dem, som ved deres ord kommer til tro på Meg." (Joh. 17, 20) Dette innbefatter alle som tror på evangeliet. "Jeg ber om, at de alle må være ett, likesom Du, Far, er i Meg og Jeg i Deg. Slik skal også de være ett i Oss, for at verden skal tro, at Du har sendt Meg." (Joh. 17, 21) Vår enhet og kjærlighet til hverandre er det vitnesbyrd som beviser for verden, at Gud har sendt Sin Sønn for å frelse syndere.

"Jeg har gitt dem den herlighet du har gitt Meg, for at de skal være ett likesom vi er ett; Jeg er i dem og Du i Meg, så de helt og fullt kan være ett. Da vil verden skjønne at Du har sendt Meg og at Du har elsket dem slik Du har elsket Meg." (Joh. 17, 22. 23.) Hver gang jeg leser disse ord, forekommer det meg, at det er nesten for godt til å være sant. Men jeg mottar det og jeg tror det og jeg takker Gud for Hans fullverdige og mangfoldige løfter gitt på betingelse av, at vi oppfyller målet for Kristi rettferdighet.

Livets Ord er det den kristne skal leve av. Fra dette Ord skal vi stadig motta mer kunnskap om sannheten. Fra det skal vi samle lys, renhet, godhet og en tro som arbeider i kjærlighet og renses sjelen. Ordet er gitt oss, for at vi kan bli frelst og presentert feilfri foran den guddommelige herlighets trone. Vidunderlige seir,

vunnet av Kristus til beste for mennesket! – Brev 60. – 21. april 1900. – Til en ung mann, som søkte Ellen Whites råd.

Beskrivelse Av Enhet. – 22. april.

"For dersom dere tilgir mennesker den urett de gjør mot dere, skal også den Far dere har i himmelen, tilgi dere. Men om dere selv ikke tilgir, skal heller ikke Han tilgi det dere har forbrutt." Matt. 6, 14. 15.

Det er noe jeg ønsker å si til deg angående dine følelser overfor bror A. Du står i fare for å føle alt for sterkt angående de skader, du antar, han har påført deg. - Min bror, hvis han virkelig hadde gjort deg vondt, kan du da ikke se, at han ville bli den skadelidende og ikke du? Jeg er sikker på, at du skal være den kristne gentleman i denne sak, tilgi ham og tillat ikke deg selv å holde denne din bror på avstand.

Husk din egen store gjeld til Herren og hvor meget du trenger Hans tilgivelse, Hans medynk og kjærlighet? Husk at "om dere ikke selv tilgir, skal heller ikke Han tilgi det dere har forbrutt." (Se Matt. 6, 15)

Bruk din evne til å gjøre alt som står i din makt for å skape enhet med bror A? Skriv til ham som til en bror. Bryt ned enhver skillelinje og lat det ikke være noen uoverensstemmelser mellom dere. Elsk som brødre, vær medfølende, vær høflige. Jeg skriver ut en resept på Kristi kjærlighet som skal taes inn i store doser, den vil resultere i en stor forandring for den har vidunderlige, helende egenskaper.

Tror du ikke, at hele himmelen ville se på deg med tilfredshet, hvis du ville åpne ditt hjerte for Kristi medynksfulle kjærlighet? - Pastor A vil ruge over denne sak og det vil du også, så lenge som denne uoverensstemmelse mellom dere eksisterer og blir dyrket av dere. Derfor la enhver rot av bitterhet bli gravd opp og bli begravd.

Det er mulig at dine synspunkter angående pastor A's virkelige motiver er feil. Og igjen, du kan tenke, tale og føle sterkere enn du burde, slik kan du misforstå din bror.

Satan vil være ytterst tilfreds, om dere nærer og pleier en utilgivende ånd i stedet for å trekke lasset sammen og være samstemte. Kristus har gitt oss et eksempel i Sitt liv. Han kom ikke for å ødelegge menneskers liv men for å frelse dem. Han brukte Sine evner og krefter til å velsigne, aldri til å skade eller plage. Hans ord, Hans holdning og Hans gjerning var fylt med guddommelig mildhet. Intet kunne forstyrre Hans absolutte tålmodighet eller tirre Ham til hevngjerrighet. – Brev 46. – 22. april 1887. Til dr. J. H. Kellogg.

Naturens Lover og Liv. – 24. april.

Se På Den Lyse Side. – 23. april.

”Den dag Jeg gjør Mitt verk, sier Herren Allhærs Gud, skal de være Min eiendom, og Jeg vil være mild mot dem, likesom en mann er mild mot sin sønn, som tjener Ham.” (Mal. 3, 17)

Jeg har oppmuntrende ord til deg. Jesus elsker deg. Han ga Sitt dyrebare liv, for at du ikke skulle gå fortapt men få evig liv. Så løft dine øyne opp til Ham. Se på den lyse side. Det vil ikke gjøre deg noe godt å betrakte den mørke side. Vær tålmodig, komme, hva som komme vil. Du kan samle kraft hos Jesus for i Ham bor all fylle. Når fortvilelse feier over din sjel, fortsett å se hen til Jesus. Kast din hjelpeløse sjel på Ham. Han lever evig for å gå i forbønn for deg. Du er dyrebar i Hans øyne. Han som ser med interesse på den lille grå spurv ser med kjærlighet og medlidenhet på Sitt prøvede, sørgende barn.

Det er av hensyn til vår nåværende lykke og til beste for oss i all fremtid, at Gud utsetter oss for disiplin. Den største velsignelse, Hans barn får, er den disiplin, Han sender dem. Han leder dem aldri annerledes, enn de selv ville ha valgt å bli ledet, om de hadde kunnet se slutten fra begynnelsen og forstå herligheten ved den plan som de følger som medarbeidere hos Ham.

Den guddommelige Arbeider bruker lite tid på verdiløst materiale. Bare de kostbare juveler polerer Han etter mønstret av et palass, idet han kutter bort de grove kanter. Prosessen er smertefull og prøvende; Kristus fjerner den for høye overflate. Han setter steinen hen til det polerende hjul, presser den tett inn til, så alle ujevnheter kan bli fjernet. Så, når Han løfter juvelen opp til lyset, ser Mesteren, at den reflekterer Ham selv, og Han erklærer den for verdig til en plass i smykeskrinet.

Min kjære bror se alltid til Jesus og bring himmelen inn i ditt liv her nede. Veien til himmelen er smal og porten trang, men alle som vil, kan passere gjennom porten og vandre på den smale sti. Hvis vi skal nå himmelen til sist, må himmelen begynne her nede. Jo mer av himmelen vi bringer inn i livet hernede, desto større vil vår lykke bli i hjemmet der oppe.

La ditt sinn dvele ved Guds godhet og ved den store kjærlighet, Han har elsket deg med. Hadde Han ikke elsket deg, ville Han ikke ha tillatt Jesus å dø for deg. Hans Evige Arme er under deg. Når du lider, lider Han. ”Stor er den styrke som Herren gir oss gjennom Sin Evige Sønn.” – *Brev 69. – 23. april 1903. - Til en ung mann, tynget av sorg og prøvelse.*

”Du elskede! Jeg ønsker at du i alle deler må ha det godt og være ved god helse, likesom din sjel har det godt.” 3. Joh. 1, 2.

Tusinder, ja millioner som går på jorden, lider på grunn av egne feile vaner. - Skulle ikke de som Kristus har gitt Sitt liv for, verdsette sin egen lykke, fred og helse ved å adlyde naturens lover? - Vi er Herrens eiendom på grunn av skapelsen og på grunn av frelsen; og Gud trenger, at vi studerer, hvordan vi skal ta vare på våre legemer, idet vi omhyggelig følger livets lover for helse og renhet.

Det er vår plikt å bevare og respektere våre legemer, for at vi ikke ved forsømmelse, ved selvisk tilfredsstillelse, ved fordervet appetitt og lidenskaper, skal skape oss ødelagte, urene legemer, avskyelige for Gud; - døende, mens livet fortsetter.

Hvor sterkt og strålende skinner ikke Guds barmhjertighet, kjærlighet og elskelige vesen i Hans behandling av Sin arv. - Hele himmelen har den dypeste interesse for vår velferd, ingen der oppe vil, at Satan skal kontrollere oss og forvandle oss, så vi blir som ham. ”For se, dagen kommer, brennende som en ovn, da skal alle overmodige og hver den, som lever ugudelig, være som halm, og dagen som kommer, skal sette dem i brann, sier Herren, Hærskarenes Gud, så den ikke levner dem rot eller gren. Men for dere som frykter Mitt navn, skal rettferdighetens sol gå opp med legedom under sine vinger; og dere skal gå ut og hoppe som gjøkaver.” (Mal. 4, 1. 2)

Ved å vise forakt for naturens lover, legger menn og kvinner grunnlaget for elendighet og lidelse. Men Jesus som regner mennesket for svært verdifullt sørger over å se uoverensstemmelser blant brødre. Jeg ønsker, at vi alle kunne være som Jesus. - På grunn av deres moralske kapasitets svakhet blir noen foraktelige, usle slaver av lidenskap. Andre graver sin egen grav med sine tenner; andre igjen besmitter sjel og legeme og svekker sin hjerne ved å gi etter for skammelige vaner og moralsk forurensing. Ved dette lukker de Guds Stads porter for seg selv. For straffen for overtrådte lover vil bli realisert. Straffen må komme. Der er lekser å lære i denne retning, som hvis de blir praktisert, vil bringe helse til legeme og sjel. Hvis spise- og drikkevanene blir holdt under kontroll på en intelligent måte av det menneskelige redskap, og han spiser og drikker til Guds ære vil hans liv bli forlenget. Spis for å leve; lev ikke for å spise. *Manuskript 53. – 24. april 1896. ”Kunnskap om Fysiologi Nødvendig i Utdannelsen.”*

Alltid Fremad. – 25. april.

”Men jeg sier dere sannheten: Det er til gagn for dere at Jeg går bort; for går Jeg ikke bort, da kommer Talsmannen ikke til dere; men går Jeg bort, da skal Jeg sende Ham til dere. Og når Han kommer, skal Han overbevise om synd, om rettferdighet og om dom.” Joh. 16, 7. 8.

Det er ved Den Hellige Ånds mektige hjelp at Satans regjering skal overvinnest og underkastes. Det er Den Hellige Ånd som overbeviser om synd og fjerner den fra sjelen etter samtykke med det menneskelige redskap. Sinnet blir da brakt inn under en ny lov, og denne lov er Frihetens Kongelige Lov. Jesus kom ned for å fjerne syndsslaveriets lenker fra sjelen; for synden kan bare triumfere, når sjelens frihet er opphevet. Jesus nådde ned til selve dypet av menneskelig smerte og elendighet og ved Sin kjærlighet drar Han mennesket opp til Seg. Ved hjelp av Helligåndens virksomhet løfter Han sinnet opp fra dets nedverdiggelse og fester det til den evige virkelighet. Gjennom Kristi fortjeneste kan mennesket bli i stand til å aktivere de edleste krefter i sitt vesen og fjerne synd fra sin sjel.

Idet vi vandrer i overensstemmelse med Guds lover, følger vi den vei som er skapt til Herrens løskjøpte. De trofaste fra alle tidsaldrer har vandret på denne vei og de har skinnest som lys i verden. I vår tidsalder har lyset som er overført fra dem skinnest med tiltakende klarhet på stien til dem som vandrer i mørke. Noen har mottatt sannheten, troet den og adlydt den. Den tredje engels budskaps lys har trengt inn i mangt et formørket sinn. Lyset fra Guds visdom, godhet, barmhjertighet og kjærlighet har lyst frem fra Hans Hellige Ord. Vi er ikke der, hvor våre forfedre var. Avansert lys skinner på oss i disse siste dager. Vi kan ikke bli akseptert av Gud, vi kan ikke ære Ham ved å gi tilbake den samme tjeneste og utføre det samme arbeid som våre fedre gjorde.

For å bli erklært skyldfri hos Gud må vi være like trofaste i vår tid til å følge og adlyde vårt lys som de var trofaste til å følge og adlyde det lys som skinte på dem. Av ethvert enkelt medlem i Sin menighet krever Vår Himmelske Far tro og frukter svarende til den nåde og det lys som er gitt. Gud kan ikke akseptere mindre. Enhver sjel burde plassere seg selv der, hvor lyset vil skinne på ham. Han skulle verdsette enhver stråle meget høyt så han kan lyse opp og velsigne andre sjeler med den himmelsendte stråleglans. – *The Review and Herald*. – 25. april 1893.

Den Kristne Soldat. – 26. april.

”Ikle dere Guds fulle rustning, så dere kan stå dere mot Djevelens listige angrep;” Ef. 6, 11.

Herren vil arbeide sammen med enhver alvorlig, hengiven Korsets stridsmann. Men ingen kan være en god soldat, hvis han tror, han skal jobbe uavhengig av sine medarbeidere og regner sine egne resonnementer for å være best. Guds arbeidere skal blande seg med hinannen, idet den ene supplerer opp det, den andre mangler.

Gjør vi de forberedelser, det er vårt privilegium å gjøre for å stå imot fiendens list? Skjønner vi Guds arbeids hellige karakter og nødvendigheten av å våke over sjeler som dem, der skal avlegge regnskap? Vi skal være på vakt, ”Og dette må vi gjøre, da vi kjenner tiden, at timen er kommet, da vi skal våkne opp av søvne; for frelsen er oss nærmere nå enn den gang, vi kom til troen. Natten svinder bort, og det stunder mot dag; la oss derfor avlegge mørkets gjerninger og ikle oss lysets våpen.” (Rom. 13, 11.12)

Har vi lært å overse våre egne ønsker? Eller blir selvet ennå med på råd i den grad, at når vi jobber sammen med våre brødre, anser vi vår bedømmelse av en sak for å være den beste? Gud forbyde at vi skulle tillate selvbevisstheten om egen makt å få herredømmet i vårt sinn og således miste de velsignelser, Gud gir til de ydmyke og saktmodige. De som i sannhet herliggjør Gud, vil gemme sitt eget selv i Kristus og fryde seg, hvis Gud kan bli herliggjort ved de arbeider som blir utført av andre som de er knyttet til. Ingen kan lykkes i Guds verk, hvis han setter seg selv for høyt. Etterhånden som tiden går, vokser hans følelse av suverenitet og snart vil han tenke, at han foretrekker å jobbe alene fremfor å forene seg med sine brødre.

La oss legge bort enhver følelse av selvopphøyethet og egen betydning. La oss forberede oss på å være korsets gode stridsmenn ved å lære de lekser Kristus ga, da Han sa: ”Ta mitt åk på dere og lær av Meg! For Jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet; så skal dere finne hvile for deres sjeler.” (Matt. 11, 29)

Den som har knust alle ønsker om selv å bli sett vil helt sikkert bli lagt merke til på grunn av uselvskheten i sine handlinger. For å hjelpe og oppmuntre andre er han villig til å sette egne ønsker til side, idet han blir allting for alle for at han på en eller annen måte kan frelse noen. Sådan en mann er en edel leder i Kristi hær. – *brev 67*. – 26. april 1900. – *Til Elder and Mrs. S. N. Haskell, som var engasjert i evangelisering av byer*.

Forsvaret av Vårt Budskap. – 27. april.

”Men Ånden sier med tydelige ord at i de kommende tider skal noen falle fra troen, idet de holder seg til forførende ånder og djevlers lærdommer ved hykleri av falske lærere, som er brennemerket i sin egen samvittighet.” 1. Tim. 4, 1.2.

Herren har instruert meg ved Sin udødelige kraft om, at Han har bevart Sin budbringers høyre hånd i mer enn et halvt århundrede, for at sannheten kan bli skrevet ned på den måte, Han befaler meg og bli offentliggjort i tidsskrifter og bøker, hvorfor? – For hvis den ikke ble skrevet ned på den måte, ville mange nye i troen inn imellom akseptere forkjerte tanker og farlige falske oppfatninger som sannhet, når troens pionerer er døde. Av og til er det som mennesker fremstiller som ”spesielt lys” i virkeligheten forførende, falsk lære, der som ugress sådd blant hvete, vil springe ut og produsere en truende, ødeleggende høst. - Slike teorier vil oppta noen helt til avslutningen av denne jords historie.

Noen aksepterer villførende teorier og strever for å få dem stadfestet ved å samle uttalelser som er sanne fra mine skrifter og bruke dem ved å skille dem fra sin egentlige sammenheng og fordreie dem ved å blande dem sammen med vranglære. Således blir villfarelsenes frø som springer opp og fort gror til sterke planter omgitt av mange dyrebare sannhetsplanter og på denne måte blir det gjort et mektig arbeid for å forsvare ektheten av de falske planter.

Således var det med kjetteriene forkynt i Levende Tempel. (En bok, som uttrykte panteistiske oppfatninger utgitt av J. H. Kellogg) De vanskelig forklarlige villfarelser i denne bok ble publisert sammen med mange skjønne sannheter. – Satans forføriske feilslutninger underminerte tilliten til den sanne tros pilarer som har sitt fundament i bibelsk bevis. Sannheten støttes av et rent: ”Så sier Herren”. Men her var det innfletting av villfarelser og bruken av Skriftene var tatt ut av sin naturlige sammenheng for å stadfeste falsk lære som ville forføre, hvis det var mulig, endog de utvalgte.

La ikke tiden gå og dyrebare anledninger forsømmes til å søke Herren av hele hjerte, sinn og sjel. Dersom vi ikke aksepterer sannheten i kjærlighet til den, kan vi bli blant dem som vil se Satans mirakler i disse siste dager og tro dem. – *Brev 136. – 27. april 1906, til brødrene Butler, Daniells, og Irwin.*

Lærebok til Frelse. – 28. april.

”Men bli du i det som du har lært, og som du er blitt overbevist om, da du vet hvem du har lært det av, og da du fra barndommen av kjenner De Hellige Skrifter, som kan gjøre deg vis til frelse ved troen på Kristus Jesus.” 2. Tim. 3, 14. 15.

Det produseres mange menneskelige tankespinn for å forklare Ordet for at studenter skal forstå det og se det gjennom lærde menns briller. - Men det er galt. Gud har ikke gjort mottakelsen av sannheten avhengig av resonnementer. Evangeliet er tilpasset, åndelig føde som skal tilfredsstille menneskets åndelige appetitt. I enhver situasjon er Ordet akkurat det mennesker trenger.

Guds Ord er den store lærebok. Men selv om mange påstår, at de respekterer Det, plasserer de andre bøker foran Det. Den menneskelige forstand blir fremhevet fremfor den guddommelige. Kan jeg tale rett fram og framsette et klart og tydelig vitnesbyrd? – Hvis Guds Ord hadde blitt betraktet som det alltid skulle ha vært betraktet: – som Guds stemme til menneskene, som kilden til all visdom, all sannhet, all høyere utdanning, – da ville barn, ungdom og foreldre ha gjort det, ikke blott til deres studie, men de ville ha gjort det til deres lærer og deres veileder, ”for at Han i de kommende tider kunne vise Sin nådes overvettes rikdom i godhet mot oss i Kristus Jesus”. (Ef. 2, 7)

”I de kommende tider”. Hvilken historie ville disse tider folde ut. Hvordan kan verdens barn fortsette å se inn i høydene og dybdene av den evighet som apostelen kaller for ”de kommende tider”? Hva kan bli avslørt om disse ”kommende tider”?

Bibelen er tekstboken og den skal granskes flittig, - ikke som en bok mellom mange bøker. For oss bør den være den bok som tilfredsstiller sjelens lengsler. Denne bok vil gjøre det menneske som studerer og adlyder den vis til frelse. Som mat ikke kan ernære kroppen uten at den blir spist og fordøyd, kan heller ikke Den Levende Guds Ord gagne sjelen, om Det ikke blir mottatt som Læreren på høyeste utdanningsmessige plan, hevet over alle menneskelige tankebygninger; Guds Ord kan ikke gagne sjelen med mindre dets prinsipper blir fulgt, fordi det er visdommen fra Gud.

Gud vil selv arbeide ut Sin egen plan, idet Han vil ta det menneskelige redskap med inn i fellesskapet i Hans store frelsesfirma og gjøre ham til alt, Han har lovet i samsvar med Sitt Ord: ”Jeg vil gjøre folk sjeldnere en fint gull og mennesker sjeldnere enn gull fra Ofir.” (Den engelske oversettelse: ”Jeg vil gjøre mennesket mer dyrebare, kostbarere enn fint gull, (Es 13, 12a) - *Manuskript 50. – 28. april 1898. – ”Jødene Krever Et Tegn.”*

Full Overgivelse. – 29. april.

”Hør Israel! Herren Vår Gud, Herren er een. Og du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av all din sjel og av all din makt.” 5. Mosebok 6, 4. 5.

Engler ble drevet ut av himmelen, fordi de ikke ville arbeide i harmoni med Gud. De falt fra deres høye stilling, fordi de ønsket å opphøye seg selv og de glemte, at deres personlige skjønnhet og skjønnheten av deres karakter kom fra Herren Jesus. Denne kjensgjerning ville de falne engler skjule: at Kristus var den enbårne Sønn av Gud og de besluttet, at de ikke ville rådføre seg med Kristus.

En engel begynte striden og fortsatte den, inntil det ble opprør i himmelen mellom englene. De ble oppblåste på grunn av den skjønnhet, Gud hadde utstyrt dem med.

Alle burde lære denne lekse, at de er individuelt avhengige av Gud. Når de elsker Gud av hele hjertet, vil de bli vise til frelse. De vil gjøre Hans vilje og Hans lys vil alltid være deres herlighet og være uforminset, fordi de kjenner og frykter og tjener deres Herre. En høytidelig innsats skal gjøres av enhver for å skjønne, at han er en Jesu Kristi tjener, høytidelig bundet av sin dåpspakts løfter: at han skal ikle seg Kristi rettferdighet? – Ønsker vi å være et levende eksempel for Herren Jesus?

Jeg er instruert om, at enhver troende må våke i bønn, ellers vil han tape i kristenlivets kamp. Enhver sjel må av hele hjertet oppriktig og alvorlig beslutte å søke Herren daglig, morgen, middag og natt og la sinnet dvele ved Guds Ord for å forstå Hans krav.

Den eneste altoverskyggende betydningsfulle sak er å tjene Herren av et helt og fullt hjerte og strebe etter å tilhøre Ham, hjerte og sinn. Alle, som kommer til Frelseren for å få råd, vil få akkurat den hjelp, de trenger, hvis de vil komme i ydmykhet og i tillit vil klynge seg til flg. løfte: ”Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere. (Matt. 7, 7)

Løft standarden opp, begynn med full overgivelse og fortsett i lydighetens enkelhet mot alle Herrens bud i overensstemmelse med Hans spesielle direktiver. Intet av de betydningsfulle ting som er beskrevet i Hans Ord skal forsømmes. – *Brev 42. – 29. april 1910, - Til pastor D. A. Parsons, en prest i det sydlige California.*

Guddommelig Oppskrift. – 30. april.

”Min sønn! Akt på mine ord, bøy ditt øre til min tale! La dem ikke vike fra dine øyne, bevar dem dypt i ditt hjerte! For de er liv for hver den, som finner dem, og legedom for hele hans legeme.” Ordspr. 4, 20-22.

Vi lever midt i de siste tiders farer. Guds Ånd trekkes tilbake fra jorden, men Herren har ikke forlatt deg, min bror. Det er pålagt meg å oppmuntre deg til å tro, at ditt liv ikke har vært forgjeves. Våkn opp, min bror og Herren vil lede deg til det arbeid, Han har til deg. Men la ikke fienden lenger ha den glede, at du gir etter for fristelsen til å fortvile. La Guds Sannhet være som solen og den livgivende luft for din sjel.

Min bror, ønsker du å samarbeide med Den Store Helbreder? Det er nødvendig, at du trener dine muskler så vel som dine nerver. – Hendene, føttene, alle organer med muskler er skapt til bruk. Og dersom du ikke aktiverer de fysiske organer og din hjernekapasitet til samme grad, vil du miste den vitalitet som du skulle bevare. (TDG 129, 3) Herren har instruert meg om, at jeg skal fortelle deg, at du skal bruke lemmene i ditt legeme så vel som hjernen. Finn noe du kan gjøre, rundt der du er, og gjør det til en spesiell utfordring å bruke lemmene, men også talens organer skal aktiveres.

Jeg husker en av våre arbeidere som for noen år tilbake kom til institusjonen på St. Helena. Han var så svak, at han følte, han ikke kunne komme ut av sengen. Overlegen som hadde ansvar for ham fortalte meg: ”Jeg kan ikke se noe håp for ham, hvis vi ikke får ham ut av sengen og får ham til å bruke sine lemmer og sitt vett på et eller annet vis.” Jeg rådet legen til å overtale pasienten til å kle på seg til en kort spaseretur i den hensikt å spørre ham om hans synspunkter angående noe. Det viste seg, at det var meget vanskelig å få ham ut av sengen, men legen lyktes, og dagen etter gikk pasienten litt lengre. Etter 3 uker trengte han ingen overtalelse mer, og etter hvert fikk han god appetitt for hygienisk mat. Dette var for 17 år siden og mannen lever ennå, har sterk hjerne, sterke ben og muskler.

Min bror, du kan ikke bli det du skulle være psykisk, med mindre du trener alle din kropps muligheter like mye. Herren er Din Hjelper og Din Gud. Han ønsker å ta din sak i Sin hånd og Han vil samarbeide med deg, når du forsøker å få hjerne, ben og muskler til å fungere. Vil du følge denne resept fra Den Store Lege? *Brev 160. - 30. april 1907. – Til bror og søster J. A. Starr.*

Ellen Whites Investeringer. – 1. Mai.

”Selg det dere eier, og gi pengene til de fattige. Skaff dere punger, som ikke slites ut, og en uforgjengelig skatt i himmelen, hvor tyver ikke

kommer til, og møll ikke ødelegger.” Lukas 12, 33.

Vi har det alle bra denne morgen. I går kveld besøkte Mr. Og Mrs. A. oss. Vi hadde en fin kveld. Konversasjonen dreide seg om børser, om hvordan mange ble rike ved å investere deres midler. Noen tapte også. Således ble tap og gevinster diskutert av Mr. Og Mrs. A og Søster B og C.

”Nå må Mrs. White si noe,” sa mrs. A. ”Hun må fortelle oss, hva hun tenker. Hun har ennå ikke sagt et ord.”

”Vel,” sa jeg langsomt, ”Jeg har i mange år investert i bank-aksjer og har ikke tapt noe, jeg fikk tilbake alle pengene pluss gode renter.”

Alle så forbauset opp. C smilte. Mr. A spurte: ”Hvor har du investert?”

I Den Himmelske Banks børser. Jeg har holdt på å sende min skatt foran meg inn i himmelen. Eieren av denne Himmelske Børs har advart meg og sagt: ”Legg deg ikke opp skatter på jorden og Han har fortalt meg faren for å lide store tap; men Han rådet meg til, ”Legg deg opp skatter i Himmelen, hvor verken møll eller rust ødelegger, og hvor tyver ikke bryter inn og stjeler. Denne investering er sikker og vil gi umåtelig stor avkastning.”

Mrs. A. svarte: ”Og det vil lønne seg hver eneste dag, så lenge du lever. Du behøver ikke å vente på oppgang og nedgang på børsen. Tilbakebetalingene er sikre, det er ingen fare for tap.”

Vi ønsket dem god natt og overlot emnet til deres egne vurderinger. Pris Herrens navn for at vi daglig har bevis for, at vår skatt blir lagt i himmelen; det er en dyrebar investering. Jeg ønsker dag for dag å ha den forsikring, at Jesus er min og jeg er Hans. – *Brev 20. – 1. mai 1876.*

”Byd dem som er rike i den nåværende verden, at de ikke skal være overmodige eller sette sitt håp til den uvisse rikdom, men til Gud, som gir oss rikelig, så vi kan nyte alle ting og gjøre godt, være rike på gode gjerninger, gavmilde, godgjørende, så de legger seg opp en god grunnvoll for den kommende tid, at de kan gripe det sanne liv.” (1. Tim. 6, 17-19) Her beskrives en viis og fullkommen sikker investering. Gode gjerninger er her nevnt i rekkefølge og det er anbefalt oss å praktisere dem. Anbefalingene gjelder både deg og meg. Her er det gullkantede profitter å hente. Det vil ikke være noen fare for tap. – (*Testimonies for the Church 1, 693*)

Fremgang i Kristus. – 2. mai.

”Og nå overgir jeg dere til Gud og Hans nådes Ord, Han som er mektig til å oppbygge dere og

gi dere arvelodd blant alle dem, som er blitt helliget.” Ap. Gj. 20, 32.

Kunnskapen om Herrens vei er tiltakende og vil fortsette å tilta. Kjetteri og overtro holder på å kle verden i opprørets og overtredelsenes sekkelerrets-klær. Litteratur og billig diktning i alle former er i omløp som vissent løv om høsten; og tusinder av sinn er så opptatt av irreligiøs, billig affalds-tenkning, at det ikke blir noen plass til skikkelig lesestoff. Guds Ord, og alt som kunne løfte mennesket opp fra dets degraderte posisjon, blir forbigått med likegyldighet.

Men Guds Ord inneholder sannheten og alle de som støtter Guds sannhet for denne tid utfører sin gjerning for tid og evighet. De som bringer Guds Ord inn i sinn og hjerte holder på å ta et klart standpunkt på Guds og det himmelske univers` side. De vil stå hjerte ved hjerte og hånd i hånd i forsvar for det hellige og sanne, det som vil bestå sin prøve gjennom alle tider. De som forsvarer feiltolkninger med penn og stemme og undertrykker dem som identifiserer seg med sannhet, befinner seg på den motsatte side og har alliert seg med den første store motstander og med onde mennesker som er hans medhjelpere. Ordet erklærer, at disse vil ”vokse seg verre og verre, idet de forfører og blir forført.” Og for en av disse to sider vil mennesker arbeide helt til alt slutter.

Alle våre evner tilhører Gud. De er Hans i kraft av skapelsen og i kraft av forsoningen. Gud har gitt hvert enkelt menneske tilmålte evner og krefter, og Han forventer, at enhver skal vise dem frem på sannhetens arena. Således skal de skinne og lyse opp. Den kristne må stå med udelt interesse på Herrens side. ”Der råder troen, håpet og kjærligheten.” Troen ser tvers igjennom nedslående vanskeligheter og griper tak i det usette, endog i Allmakten, derfor kan troen ikke overvinnes. Tro, håp og kjærlighet er søstrer, og deres gjerninger mikses fullkomment for å skinne midt i verdens moralske mørke. Barna og de unge skal instrueres, de uvitende skal undervises ved tålmodig arbeid, så de kan finne ut av, hva sannhet er. – Vi skal gi dem påbud på påbud. – *Manuskript 46. – 2. mai 1897. – ”Forståelsen av Ditt Ord bringer lys”*

Himmelsk Invitasjon. - 3. Mai.

”For hver den, som opphøyer seg selv, skal fornedres, og den, som fornedrer seg selv, skal opphøyes.” Lukas 14, 11.

La ingen fremheve seg selv, tale om seg selv, skryte av egne evner, prale av sin kunnskap og fremme sin egen innbildskhet. La ingen forsøke å rive ned andres arbeid, fordi de ikke følger deres oppskrift. Den Himmelske Lærer gir oss

invitasjonen: ”Kom til Meg, alle dere som strever og har tungt å bære og Jeg vil gi dere hvile! Ta Mitt åk på dere og lær av Meg! For Jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet, så skal dere finne hvile for deres sjeler. For Mitt åk er gagnlig og Min byrde er lett.” Matt 11, 28-30. Kristus huset aldri selvtilitt eller fanatisk, religiøs, sneversynt selvtilfredshet: ”Jesus svarte da og sa til dem: sannelig, sannelig sier Jeg dere: Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, men bare det, Han ser at Faderen gjør, for det, Han gjør, det gjør Sønnen likeså.” Joh. 5, 19.

Intet menneske har rett til å kalle seg sin egen. Og intet menneske eier noe godt som han kan kalle for sitt eget. Alle mennesker og alle ting er Guds eiendom. Alt som mennesket mottar fra himmelens overflod, tilhører for evig Gud. Enhver verdi som vi disponerer bør vi bruke til beste for våre medmennesker, for at de skal bli verdifulle arbeidere. Enhver energi, enhver evne og gave er et talent som skal bidra til Herrens herliggjørelse ved å bruke det i Hans tjeneste. Våre Gudgitte evner skulle ikke anvendes til selviske formål. Vi skulle alltid være villige til å gi, dele med andre det, vi vet; og vi bør glede oss over, om de i deres arbeide fremelsker en energi og en intelligens større og mer fremragende enn den, vi har fått til.

Guds gaver er ikke gitt oss for å opphøye oss selv, men skal gis også til andre formidlere, så at Gud skal få motta Sitt Eget med renter. La ingen forsøke å sikre seg storhet, glede lykke eller selvtilfredsstillelse ved å bruke sine evner på annen måte enn den, Gud har tenkt; for ved å gjøre det, vanærer vi Giveren og feiler ved ikke å oppfylle den hensikt, Han har skapt oss til å fullføre. Alle våre evner kommer fra Gud og skal brukes til å fremheve Hans herlighet...

Ingen har det minste å prale av. Ingen har noen grunn til å herliggjøre eller opphøye sig selv, selv om han har anstrengt seg til det ytterste. – *Brev 10. - 3. mai 1884. - til en banebrytende prest i Danmark.*

Arbeidets Velsignelse. – 4. mai.

”Dere skal sette deres ære i å føre et stillferdig liv, passe deres egne plikter og arbeide med hendene, slik vi har pålagt dere. Da kan dere leve som det sømmer seg i forholdet til dem som står utenfor, og ikke trenge hjelp av noen. 1. Tess. 4, 11. 12.

Mange ser på arbeide som en forbannelse, opprinnelig fra sjelenes fiende. Det er en feiltakelse. Gud ga arbeidet til mennesket som en velsignelse, for å beskjeftige og styrke hans sinn, styrke hans kropp og utvikle hans evner. Adam arbeidet i Edens have, og i mental og fysisk

aktivitet fant han de høyeste gleder i sin hellige tilværelse. Da han ble drevet bort fra det skønne hjem som et resultat av sin ulydighet og ble tvunget til å kjempe med gjenstridig jord for å få sitt daglige brød, var den jobb en lindring for hans sørgende sjel, en sikkerhet mot fristelse.

Utfordrende arbeid er uunnværlig både for vår rases lykke og utvikling. Det gjør den svake sterk, den fryktsomme modig, den fattige rik, og stakkaren lykkelig. Våre forskjellige oppgaver blir tildelt oss etter våre forskjellige evner, og Gud forventer tilsvarende resultater tilbake fra Sine tjenere. Det er ikke talentenes størrelse der bestemmer belønningen, men det er måten de brukes på. – Trofastheten som livets plikter blir utført med blir målestokken i smått så vel som stort.

Uvirksomhet er en av de største forbannelser som kan ramme et menneske; for ondskap og kriminalitet følger i dens spor. Satan ligger i bakhold, parat til å overraske og ødelegge dem som er ubeskyttede, deres ledige tid gir ham mulighet til å innynde seg hos dem under en eller annen tiltrekkende forkledning. Satan har aldri større suksess, enn når han kommer i menneskers ledige stunder.

Den største forbannelse som følger rikdom er den fasjonable ide at arbeid er degraderende. ”Se, hovmod er synden, som din søster Sodoma gjorde seg skyldig i. Hun og døtrene hennes hadde rikelig med brød og levde i ro og trygghet. Men hun sørget ikke for de ulykkelige og fattige.” (Ez. 16, 49) Her presenteres for oss i ordene fra Den Hellige Skrift de forferdelige følger av lediggang. Det var dette som var årsaken til ødeleggelsen av byene på sletten. Lediggang svekker sinnet, nedverdiger sjelen og forvrenger forståelsen, idet den forvandler det som var gitt som en velsignelse til en forbannelse. *The Signs of the Times, 4. mai 1882.*

Å Frigjøre Seg fra Synd. - 5. mai.

”Den som skjuler sine misgjerninger, har ingen lykke, men den, som bekjenner dem og vender seg fra dem, finner miskunnhet.” Ordspr. 28, 13.

For en babylonisk kappe og en ussel skatt av gull og sølv var Akan villig til å selge seg til det onde, bringe Guds forbannelse over sin sjel, miste all rett til en rik eiendom i Kanaan og tape enhver utsikt for fremtiden til en udødelig arv på en nyskapt jord.

Så stor hadde hans frekkhet og påståelighet vært, at Josva til slutt fryktet, at han ville hevde sin uskyld på en sådan måte, at han ville vinne menighetens sympati og lede dem til å vanære

Gud. Han ville ikke ha tilstått, om han ikke hadde håpet på således å unngå følgene av sin kriminelle handling. Det var dette håp som førte til hans tilsynelatende åpenhet, da han bekjente sin skyld og beskrev detaljene. Når enhver sak er avgjort til liv eller død og alle de fordømte står uten håp foran Guds domstol, vil de skyldige bekjenne på samme måte som Akan. - Bekjennelser vil på dette tidspunkt komme for sent til å kunne frelse synderen.

Det er mange bekjennende kristne, hvis bekjennelser av synd likner på Akans. De vil på helt alminnelig grunnlag erkjenne sin uverdighet, men de nekter å bekjenne de synder, hvis skyld tynger deres samvittighet og som har skapt Guds mishag. Således skjuler mange: selviske synder, overgrep, uærlighet overfor Gud og nesten-synder i familien og mange andre synder som burde bekjennes offentlig.

Ekte anger springer ut fra en fornemmelse av syndens offensive karakter. Disse alminnelige bekjennelser er ikke frukten av sjelens sanne, helhjertede ydmykhet for Gud. De etterlater synderen med en selvtilfreds ånd, så han tror, at han kan fortsette som før, men hans samvittighet blir forherdet, inntil advarsler som før kunne vekke ham nesten ikke greier å produsere en fornemmelse av fare og etter en stund vil hans syndefulle ferd forekomme ham å være både rett og riktig. Altfor sent vil hans synder finne ham utenfor; da kan hans synder ikke lengre renses ved offer eller ofring for evig. - Det er kjempestor forskjell på å tilstå fakta, etter at de er bevist, og å bekjenne synder som kun er kjent av oss selv og av Gud. – *The Signs of The Times*, - 5. mai 1881.

Frelsens Innerste Hemmeligheter. – 6. mai.

”For dere var fordem mørke, men nå er dere lys i Herren; vandre som lysets barn ” Ef. 5, 8.

Han som bød lyset å skinne ut fra mørket, sprer lyset inn i sinnet til enhver som virkelig ønsker å se Ham ordentlig på alvor, som elsker Ham mer enn alt annet og som viser usvikelig tro og tillit til Ham. Hans lys skinner inn i sinnets kamre og inn i sjelens tempel. Hjertet blir fylt med lyset fra kunnskapen som skinner i Jesu Kristi ansikt. Og med lyset følger åndelig forståelse.

Idet vi villig gir etter for sannhets bevis og vandrer i det lys som skinner på vår sti, mottar vi stadig større lys. Ved kraften som kommer gjennom Guddommelig herlighets åpenbarelse vokser vår åndelige forståelse stadig.

Kristi kunnskap om sannhet var direkte, positiv, uten noen skygge. Jo nærmere samkvem et

menneske har med Jesus Kristus, desto mer omhyggelig vil han være med å behandle sine medmennesker respektfylt, høflig og rettferdig. Han har lært av Kristus og han følger Hans eksempel i ord og handling. Ved tro er han forent med Kristus. ”Vi er Guds medarbeidere.” 1. Kor. 3, 9.

Kristi forbønn gjaldt enighet og samhold blant Hans etterfølgere. Det er denne enhet som vil overbevise verden om at Gud sendte Sin Sønn for å frelse syndere. Vi tjener Kristus ved å vise sann, ren og hellig kjærlighet til hverandre. De som er utvalgt til å knytte seg til Guds institusjoner må være overgitte, selvfornektende og selvoppofrende mennesker som ikke lever for å behage seg selv men for å behage deres Mester. Disse er mennesker som vil være til ære for Herrens institusjoner.

Kunnskap om Gud og om Kristus er avgjørende viktig for frelse. Vi taper uendelig meget hver eneste dag, hvis vi ikke til stadighet lærer mer om Kristi ydmykhet og sagtmodighet. De som lærer av Kristus oppnår den aller høyeste utdanning. Gjennom tro og avhengighet av Kristi frelsende nåde vokser Hans elever i kunnskap og visdom. De elsker og priser Frelseren.

De som er frelst må i dette liv gjøre det til sin daglige oppgave å motta Guds nåde, ikke for å samle i selvishet, men for å gi velsignelsen Gud ga dem videre til dem som er forbundet med dem for å hjelpe dem til også å oppnå en utdanning i åndelige ting. – *Brev 191*. - 6. mai 1901. – til W. L. Hoover

Oppskriften på en God Helse. - 7. mai.

”Enten dere altså spiser eller drikker, eller hva dere gjør, så gjør alt til Guds ære!” 1.Kor. 10, 31.

Herren forlanger ikke, at Hans budbærere skal presentere de skjønne sannheter i helsereformen på en måte som vil skape fordom i andres sinn. La ingen legge snublesteiner i veien for dem som lever i mørke og uvitenhet. Presenter avholdsprinsippene i deres mest tiltrekkende form. La alle som arbeider for å fremme helsereformen anstrenge seg alvorlig for å gjøre den til alt, de påstår, den er.

Spørsmålet angående diet burde studeres tålmodig. Vi trenger kunnskap og kloke avgjørelser for å bevege oss fornuftig i denne sak. Naturens lover skal ikke avvises men adlydes. Helsen burde få omhyggelig oppmerksomhet. Noen avstår samvittighetsfullt fra å spise upassende føde, men samtidig feiler de ved ikke å

spise de matvarer som er nødvendige for skikkelig og tilstrekkelig næring til kroppen. Motarbeid aldri helsereformen ved å unnlate å spise sunn, tiltalende mat i stedet for de skadelige fødemidler som vi har kassert.

Stor takt og forsiktighet bør utvises, når man tilbereder retter som skal erstatte det som hittil har vært den alminnelig brukte diett hos mange familier. Dette arbeid krever både tro, ærlig og oppriktig hensikt og forent anstrengelse av alle, ellers vil det bli motstand mot helsereformen. Vi er alle dødelige og må forsyne oss med tiltalende, sunn mat. De som ikke forstår å koke hygienisk bør lære å sette gode ingredienser sammen på en sådan måte, at det blir til appetittvekkende retter.

La oss gjøre intelligente fremskritt ved å forenkle vår diett. På grunn av Guds forsyn produserer alle land fødevarer som inneholder tilstrekkelig næring til å bygge opp systemet. Disse kan gjøres til helsebringende appetittvekkende retter.

Uten kontinuerlig å bruke genialitet og oppfinnsomhet kan ingen utmerke seg i helsebringende kokekunst. Men alle som er åpne for inntrykk og forslag fra Den Store Lærer vil vokse i kunnskap og i dyktighet. De vil lære seg mange ting og vil også være i stand til å undervise andre; for Kristus vil gi dyktighet og forståelse. *Brev 177. – 7. mai 1901. – Til brødrene og søstrene i The Iowa Conferense.*

Forberedelse til Himmelen. – 8. mai.

”For hvem gir vel deg fortrin? Og hva har du, som du ikke har fått? Men om du nå har fått noe, hvorfor roser du deg da som om du ikke hadde fått det?” 1. Kor. 4, 7.

Det er for at mennesket skal oppnå det liv, som kan måles med Guds liv, at Gud ødelegger hans verdslige ambisiøse planer, som, hvis de hadde fått fylle sinnet, ville ha gjort ham uskikket til den fremtidige verden.

Gud tester oss alle. Han viser oss Sin tillit ved å utstyre oss med talenter for å se, om vi vil være fullkommen uselviske i den måte vi bruker dem på. Han sier klart til oss: ”Den som er tro i smått, er også tro i stort, og den som er uredelig i smått, er også uredelig i stort.” (Luk. 16, 10) ”Og dersom dere ikke har vært tro i det, som hører andre til, hvem vil da gi dere noe til eget eie?” (vers 12)

La oss huske at vi skal testes av Kristi kongedømmes lover. Vi er ikke våre egne, så vi kan gjøre, hva vi har lyst til. Vi er kjøpt for en pris, og Kristi kongerikes lover, de hellige 10 bud presenterer den standard som vi skal nå. Herren er skinnyrk, nidkjær, når det gjelder Hans lov. Han prøver ethvert menneske for å se, om det vil adlyde eller ikke.

Mennesket syndet og døden er syndens straff. Kristus bar straffen og sikret mennesket en nådetid. Vi lever nå i denne nådetid. Vi har fått den mulighet å bevise vår verdi for Ham som ga Sin enbårne Sønn, for at vi ikke skulle fortapes men få evig liv.

En er Vår Mester, nemlig Kristus. Vi bør huske, at vi er Hans blod-kjøpte arv. Guds vilje skal bli vår vilje. Fysiske, mentale og åndelige gaver er plassert i vår besittelse. I Bibelen er Guds vilje fremsatt klart og enkelt. Gud forventer, at alle mennesker skal bruke sine evner på en måte som vil gi dem en voksende kunnskap om de ting som hører Gud til og vil sette dem i stand til å gjøre fremskritt, så de blir mer og mer avsløpne, foredlede og rensede.

I denne verden skal menn og kvinner kvalifisere seg til en plass blant Himmelenes adel. I denne verden skal de forberede seg, så de er tilpasset livet ved hoffet deroppe. De som tar opp denne gjerning som Bibelen fordrer vil, ved Kristi nåde, bli eksempler på det som alle må være som går inn gjennom portene til staden. – *Brev 80. – 8. mai 1903. – Til dr. J. H. Kellogg.*

En Advarende Drøm. – 9. mai.

”Ve den som gir sin neste å drikke av sin brennende vredes skål, ja drikker dem drukne,” Habakuk 2, 15. (Den engelske tekst: ”Ve den, som gir sin nabo å drikke, som setter din flaske foran ham og gjør ham full.”)

Jeg drømte, at jeg undret meg over, hvorfor du, (denne bror eide en lystbåt på vestkysten) var så meget borte fra ditt hjem og din familie, fra Guds Hus på sabbaten og fra bønnemøtet. - Straks befant jeg meg om bord i din båt. Der så jeg en jovial gruppe menn som talte og lo, fortalte vitser og spilte kort. Du var ett med dem. Jeg så at bordene var dekket med en matkvalitet, egnet til å imøtekomme selskapets forvente appetitt. Jeg hørte, at de ropte og krevde alkohol.

Jeg så forskrekket opp, da jeg hørte din stemme, ___ ___, en bekjennende Kristi disippel si: ”Her, mine herrer”. Forskjellige viner ble plassert foran dem, de delte dem og du drakk sammen med dem.

Den unge mann, som så mange ganger forklarte mine drømmer for meg, talte til deg og sa: ”Spise og drikke med drankeren.... Hvem kjøpte disse flasker med alkohol?” Du svarte: ”Jeg kjøpte dem, for jeg kunne ikke få kammeratene til å seile med meg, hvis jeg ikke tilfredsstilte deres appetitt i den retning.”

Dette er tilstrekkelig bevis for, at du ikke behager Gud og at du anbringer deg selv der, hvor Satan kan friste deg. Du gjør et farefullt offer for å tilfredsstille din ualminnelig store trang til å være

på vannet. Hvis du velger dette fremfor å utføre det arbeid, Gud ønsker, du skal gjøre, vil du ikke få lov til å fortsette din kurs lenge. Du vil miste begge verdener.

Etter denne drøm har jeg hatt en annen. Jeg drømte, at du igjen brukte tobakk. Jeg tenkte, at disse elendige vaner som du tidligere vant seir over igjen er blitt introdusert i ditt liv og at du nå går tilbake, skritt for skritt, til mørkret og selger din sjel på billigsalg. Det får meg til å spørre deg, — —, Hva tenker du å gjøre? Du er i ytterste fare. Faren er truende nær.

Jeg advarer deg som en mor ville ha advart sin sønn, unngå disse ting som er en fare for din moral og vil kaste skam på deg, idet du dyrker en fordervet appetitt. Jeg skriver disse få sider som en ambassadør for Kristus. Akt deg, så du ikke ser bort fra advarselen som er gitt. – I kjærlighet! - *Ellen G. White. – Brev 5, - 9. mai 1877.*

Å Leve For Gud. – 10. mai.

”Derfor, hver den som kjennes ved Meg for menneskene, ham skal også Jeg kjennes ved for Min Far i Himmelen.; men den som fornektet Meg for menneskene, ham skal også Jeg fornekte for Min Far i Himmelen.” Matt. 10, 32. 33.

Hvordan er det? Bekjenner vi Kristus i vårt daglige liv? Bekjenner vi Ham i vår påkledning, smykker vi oss selv med et enkelt, beskjedent vesen? Er vårt smykke en ydmyk og stille ånd, som har så stor verdi i Guds øyne? Forsøker vi å fremme Mesterens sak? Er skillelinjen mellom deg og verden tydelig, eller prøver du på å følge denne degenererte slekts moter? Er det noen forskjell på deg og et verdslig menneske? Arbeider den samme ånd i deg som i ulydighetens barn?

Hvis vi er kristne, skal vi følge Kristus, selv om den vei, vi skal vandre, strider mot våre naturlige tilbøyeligheter. Det nytter ikke å fortelle deg, at du ikke skal kle deg i dit eller dat, for hvis du elsker disse tomme ting i ditt hjerte, vil det å kutte ut dine prydelser kun være som å kutte av bladhanget på et tre. Tilbøyelighetene i det naturlige hjerte vil igjen dukke opp. Du trenger å ha din egen overbevisning.

Å, om vi husket, at Kristus ble fattig, for at vi ved Hans fattigdom kunne bli rike, ville vi da ikke søke å ære Hans navn og fremme Hans Rike? Vi skal leve i Ham som grenen lever i vintreet. Jesus sier: ”Jeg er vintreet, dere er grenene; den som blir i Meg og Jeg i ham, han bærer megen frukt; for uten Meg kan dere intet gjøre. – Derved er Min Far herliggjort, at dere bærer megen frukt, og dere skal bli Mine disipler.” (Joh. 15, 5. 8)

Hvis vi fulgte denne Herrens kommando, ville det være en annen tilstand i våre menigheter og vi ville vite, hva det er å føle Guds Ånds dype påvirkning. Hva vi ønsker er, at øksen skal ligge ved roten av treet. Vi ønsker å være døde for verden, døde fra selvet, men levende for Gud. Vårt liv må være skjult med Kristus i Gud, så at vi, når Han viser Seg, også skal være med Ham i herlighet. Vi trenger å komme nær til Kristus, så at mennesker kan vite, at vi har vært med Kristus og har lært av Ham. – Hold ditt øye festet på Kristus. Søk Kristi nærhet med et ydmykt sinn. - Med ord, med holdning og med liv, bekjenn Kristus. – *The Review and Herald. – 10. mai 1892.*

Veien, Sannheten og Livet. – 11. mai.

”Dersom dere blir i Meg, og Mine Ord blir i dere, da bed om hva dere vil, og dere skal få det.” Joh. 15, 7.

Det er mange som hever seg opp over Jesu Kristi enkelhet, idet de antar, at de må gjøre et eller annet stort for å gjøre Guds gjerninger. - Andre retter sin altoppslukende oppmerksomhet mot ting av forgjengelig natur og de har liten tid og tanke for evige realiteter. Utmattede av bekymringer som trekker deres sinn bort fra åndelige ting, greier de ikke å finne tid til å kommunisere med Gud. Konstant stiller de seg selv det spørsmål, hvordan skal jeg få tid til å studere og praktisere Guds Ord?

Kristus kjenner til vanskelighetene som tester enhver sjel og Han sier: ”Bli i Meg, så blir Jeg i dere! Likesom grenen ikke kan bære frukt av seg selv, men bare når den blir i vintreet, således heller ikke dere uten at dere blir i Meg. Jeg er vintreet, dere er grenene; den som blir i Meg, og Jeg i ham, han bærer megen frukt; for uten Meg kan dere intet gjøre.” (Joh. 15, 4. 5)

Vår første og høyeste plikt er å vite, at vi lever i Kristus. Han må utføre arbeidet. Vi skal finne ut av: ”Hva sier Herren”, og deretter overlater vi våre liv til Hans ledelse. Når vi besjeles av en iboende Kristus, vil alt se annerledes ut. Frelseren alene kan gi oss den hvile og fred som vi så sårt trenger. Enhver invitasjon, Han har gitt oss til å søke Ham, så vi kan finne Ham, er samtidig et kall, en oppfordring til å bli i Ham. Dette er ikke kun en invitasjon om å komme til Ham, men en invitasjon til å forbli i Ham. Det er Guds Ånd som beveger oss til å komme. Når vi har denne hvile og denne fred vil våre daglige bekymringer ikke lede oss til å bli uslepne, rå og uhøflige. Vi skal ikke lengre følge vår egen vei og vilje. Vi ønsker å gjøre Guds vilje, bli i Kristus som grener i vintreet.

Kristus erklærer Seg Selv for å være: "Veien, Sannheten og Livet. (Joh. 14, 6) Veien til Himmelen er fremstilt som en snever sti, laget for at Herrens forløste skal kunne vandre på den. Men Sannheten opplyser denne stien ved hvert skritt.

Frelse betyr for oss sjelens, legemets og åndens fulle overgivelse. På grunn av vår naturs uregjerlige elementer får våre lidenskaper ofte overtaket. En synders eneste håp er å slutte å synde. Således vil han komme i harmoni med Kristi vilje. Hans sjel vil bli brakt inn i fellesskapet med Gud. – *Manuskript 73. – 11. mai 1899. – "Bli i Meg"*

Bed, Tro, Krev. – 12. mai.

"Falske lepper er en vederstyggelighet for Herren: men de som går frem med ærlighet, er Ham til velbehag." Ordspr. 12, 22.

Jeg har et arbeid å gjøre og i Kristi nåde skal jeg utføre det. Min eneste bekymring gjelder dem som har så mye lettere for å tro en løgn enn en sannhet. Hva skal jeg gjøre for dem? Hva skal jeg gjøre for å frelse dem, så de ikke skal konstruere løgn eller elske løgnen, etter at den er skapt? Alt jeg kan gjøre er å presentere Jesus for dem som deres forbilde og dyrebare Frelser. Hvis de elsker Jesus, vil de bli rene, uskadelige, ubesmittede. De vil heller omgi seg med troens atmosfære enn med en atmosfære av tvil, skeptisisme og vantro. De vil tale om Jesus, om himmelen, om de kristne plikter, den kristne kamp og hvorledes de kan motstå Satans krefter med suksess. De vil ikke være som rovgriske gribber som mesker seg med sitt bytte: det de antar for å være andres feil.

Å, måtte Jesus åpenbares for dem! Å, måtte vi alle elske å dvele ved Hans uforlignelige, betagende personlighet! Å, måtte våre hjerter kunne lære å se med Hans kjærlighets øyne, da ville vi ikke være uvitende om Satans utpekerte forførelser. Våre våpen ville vendes mot våre mest dødelige fiender. I tro burde vi se det klare lys og de himmelske englers øyne intens rettet mot oss i kjærlighet for å legge merke til vår hengivenhet, (helligelse). I tro burde vi se Satan iakttatt oss ved hvert feiltrinn, - alt han kan bruke imot oss, idet han drar fordel av vår mangel på enhet og kjærlighet, så han kan skape krokede veier og med jublende triumf anklage våre feiltrinn inn for Guds engler.

Mens vi står maktesløse i vår kamp for å motstå syndens gjerninger og Satan, har Gud sørget for hjelp. Bed og dere skal få. To eller tre kan gjøre krav på løftet; hvis de ber om noe i Hans navn, vil Han gjøre det. Vi vil be Ham gjøre disse ting for oss.

Å, min bror, føl deg ikke så uavhengig, at du ikke vil be om hjelp hos Den Eneste som kan gi deg den assistanse, du trenger for å bryte Satans snare. Du er nødt til å være vaktstom, ivrig, trofast og sann, ydmyk og tillitsfull, full av mildhet og medfølelse. –

Begynn arbeidet i ditt eget hjerte og led så dine barn til Guds Lam med ditt hjerte døpt med Kristi Ånd. – *Brev 11. – 12. mai 1883, - til en legbror i California.*

Å Elske å Adlyde. – 13. mai.

"Dersom dere holder Mine bud, da blir dere i Min kjærlighet, likesom Jeg har holdt Min Fars bud og blir i Hans kjærlighet." Joh. 15, 10.

Kristus legger vekt på betydningen av Sitt folks lydighet mot Guds lover. De må ha en intelligent kunnskap om dem og må bringe dem inn i deres daglige liv. Det er ikke mulig for et menneske å holde Guds lov. Kun hvis han er i Kristus og Kristus er i ham kan han holde budene. Det er ikke mulig for ham å være i Kristus og å ha lys over Hans bud samtidig med at han overser det minste av dem. Ved stødig, villig lydighet mot Hans Ord beviser han sin kjærlighet til Guds Utsendte.

Å Ikke holde Guds Bud er ikke å elske Ham. Ingen vil holde Guds Lov som ikke elsker Ham som er Faderens Enbårne. Og det er ikke mindre sikkert, at hvis de elsker Ham, vil de uttrykke sin kjærlighet ved lydighet mot Ham. Alle som elsker Kristus vil bli elsket av Faderen og Han vil åpenbare Seg for dem. – I alle deres nødssituasjoner og når de føler seg forvirret, vil de ha en hjelper i Jesus Kristus.

At Kristus skulle vise Seg for dem og samtidig være usynlig for verden, var et mysterium for Hans disipler. De forsto ikke Kristi Ord i deres åndelige betydning. De tenkte på den ytre, synlige fremtoning. De kunne ikke forstå den kjensgjerning, at de kunne ha Kristi nærvær hos seg og likevel kunne Han være usett i verden. De forsto ikke betydningen av en åndelig åpenbarelse.

Den Store Lærer lengtet etter å gi disiplene all den oppmuntring og trøst som mulig, for de skulle testes grundig med smerte. Det var vanskelig for dem å skjønne Hans ord. De måtte ennå lære, at det innvortes åndelige liv, duftsatt med kjærlighetens lydighet, ville gi dem den åndelige kraft, de trengte.

Selve bildet av Gud skal inntrykkes og reflekteres av menneskeheten. Det kalde hjerte skal bli oppkvikket og gløde av guddommelig kjærlighet –

en kjærlighet som slår i takt med Frelserens kjærlighet som Han har bevist for deg.

Hvis ingen prøver forstyrrer Guds folk, vil folkets tro aldri bli kjent, heller ikke vil noen få se styrken av det anker som holder den menneskelige seilbåt sikker. -*Manuskript 44. – 13. mai 1897. – "Kristi Representanter"*

Den Medfølende Kristne. – 14. mai.

"Jeg skal heretter ikke tale meget med dere; for verdens fyrste kommer, og han har intet i Meg." Joh. 14, 30.

I alle Sine levevaner ga Frelseren et eksempel på, hva Gud ønsker Hans menighet på Jorden skal være. Fortell dette til folket. Kristus ønsker å presentere Sin menighet for Faderen uten flekk eller lyte.

Fra Sine første leveår var Frelserens liv et liv i fattigdom. Hans barndom ble tilbrakt i slit. Arbeidende ved tømmerens benk, bærende de byrder som tilfalt Ham som et medlem av familien gjorde Ham ofte trøtt. Han levde i en korrump tid. Likevel var Han uberørt av det onde som omga Ham, Han var upåvirket av dem som var kunstlete og onde. På de åpne sletter og midt i naturlandskapene fant Han hvile fra arbeidet og mat til det åndelige liv. Idet Han søkte under overflaten, samlet Han kunnskap fra naturens mysterier som fylte Ham med fred og glede.

Gjennom de år Han arbeidet offentlig, ble Frelseren konstant overvåket av slu, utspekulerte, hyklerske og skinnhellige menn. Spioner var alltid på sporet av Ham for å oppfange noe fra Hans lepper som de kunne bruke til å skape fordom imot Ham. Igjen og igjen forsøkte de å få det til å se ut, som om Han var skyldig i noe galt. De skapte anledninger, der de la feller for Ham ved å presentere spørsmål for Ham, hvis svar de håpet å kunne bruke til å fremkalle folkets fordømmelse mot Ham. Men ved hvert forsøk ble de tvunget til trekke seg tilbake fra slagmarken, forbitrede og forvirrede, slått. Deres aksjoner ble avslørt i deres sanne lys ved Kristi svar. Frelserens taler presenterte en sannhetens kraft for folkemengdene, som lyttet. Til og med de som ble sendt ut for å spionere på Hans bevegelser var tvunget til å vende tilbake med følgende rapport til dem som sendte dem: "Aldri har noe menneske talt som Han" (Joh. 7, 46)

La din konversasjon være elskelig, for Kristus lytter til de ord, du taler. La medfølelse for andre være blandet i alt du sier, da vil du åpenbare Kristi karakter. Kristi oppførsel var mild og fordringsløs. Som Hans etterfølgere skal vi ha del i Hans natur. Vi trenger å være Den Store Lærers elever hver eneste dag, for at atmosfæren omkring sjelen kan

være fylt med åndelig liv. – *Brev 158. – 14. mai 1908. – til Edson White*

Trin for Trin. – 15. mai.

"Hans Herre sa til Ham: Vel du gode og tro tjener! Du har vært tro over lite, Jeg vil sette deg over meget; gå inn til Din Herres glede!" Matt. 25, 21.

Å. hvor mange er det ikke som venter på anledningen til å gjøre et stort selvpoppofrende arbeid og som overser den lille daglige prøve som Gud sender for å bevise selvpoppofrelsen. Det er de små ting i livet som utvikler menns og kvinners ånd og utgjør deres karakter. Disse små hendelser kan ikke forsømmes for da vil vi ikke være forberedt til å tåle de alvorlige prøver, når de kommer for å bæres.

Din karakterdannelse er på ingen måte slutt. Hver eneste dag blir en god eller en dårlig stein plassert i muren. Enten bygger du skjevt eller nøyaktig og korrekt og skaper et skjønt tempel for Gud. Derfor, vent ikke på store anledninger, så du forsømmer de nåtidige små anledninger til å gjøre små vennlige handlinger. Med ord, ved stemmeføring, ved bevegelser og med blick kan du representere Jesu ånd. Den som forsømmer disse små ting og likevel smigrer seg selv med, at han er parat til å utføre vidunderlige ting for Mesteren, vil stå i fare for å feile totalt.

Livet består ikke av store ofre og vidunderlige foretak men av små ting. Vennlighet, kjærlighet og høflighet er kjennetegnene på en kristen. Du trenger å ta inn de dyrebare kvaliteter som eksisterte i Jesu karakter. I vårt samkvem med hverandre bør vi alltid huske, at det finnes kapitler i andres erfaring som er skjult for dødeliges øyne. Det er tragiske historier som står oppteget i himmelens bøker som blir hellig bevoktet mot byttesøkende øyne. Der står det registrert lange, harde kamper under prøvende omstendigheter, begynnende i selve hjemmet, som dag etter dag suger ut motet, troen og tilliten, inntil selve manndommens frimodighet synes å falle i ruiner. Men Jesus vet om alt sammen og Han glemmer aldri. For sådanne er vennlige og følelsesladede ord velkomne som et smil fra en engel. Et sterkt, hjelpende håndtrykk fra en sann venn er mer verdt enn gull og sølv. Det hjelper en mann å gjenvinne sin mandighet. – *Brev 16. – 15. mai 1886. – Til to leger ved Helena Sanitarium.*

Overgivelse Uten Reservasjon. – 16. mai.

”Jeg er korsfestet med Kristus, jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg, og det liv jeg nu lever i kjødet, det lever jeg i troen på Guds Sønn, som elsket meg og ga Seg Selv for meg.” Gal. 2, 20.

Gud vil ikke akseptere noe mindre enn overgivelse uten reservasjoner. Halvhjertede, syndefulle kristne kan aldri komme inn i Himmelen. Der ville de ikke finne noen lykke; for de kjenner ikke noe til de høye, hellige prinsipper som styrer medlemmene av den kongelige familie. Den sanne kristne holder sjelens vinduer åpen mot himmelen. Han lever i samfunn med Kristus. Hans vilje er undergitt Kristi vilje. Hans høyeste ønske er å bli mer og mer lik Kristus.

Alvorlig og utrettelig bør vi streve for å nå Guds ideal for oss. Ikke som en botsgang eller en plage, men fordi det er eneste måte å oppnå sann lykke på. Den eneste måte å vinne fred og glede på er å ha en levende forbindelse med Ham som ga Sitt Liv for oss. Han døde for at vi skal kunne leve og Han lever for å forene Sin Makt med de anstrengelser som de gjør, som strever for å seire.

Hellighet er alltid å være enig med Gud. Bør vi ikke streve for å bli til det, Kristus så inderlig ønsker, vi skal være - Kristne i gjerning og i sannhet - så verden i våre liv kan se en åpenbaring av sannhetens frelsende makt? Denne verden er vår forberedelsesskole. Mens vi er her, skal vi møte prøver og vanskeligheter. Guds fiende vil konstant forsøke å dra oss bort fra vår troskap og vår lydighet. Men så lenge vi klynger oss til Ham som ga Sig Selv for oss, er vi trygge.

Hele verden var samlet i Kristi favntak. Han døde på korset for å ødelegge ham som hadde dødens makt og for å fjerne enhver troende sjels synd. Han kaller på oss, for å gi oss anledning til å ofre oss selv på tjenestens alter, et levende fortærende offer. Vi må hellige oss uforbeholdent til Gud med alt vi har og er.

I denne lavere skole på jorden skal vi tilegne oss leksene, som vil forberede oss til opptak i den høyere skole, hvor vår utdanning vil fortsette under Kristi personlige instruksjon. Så vil Han åpenbare for oss Sitt Ords virkelige mening. Skal ikke vi, i de få nådedager vi ennå har tilbake, oppføre oss som menn og kvinner som søker livet i Guds kongerike, ja, vi søker endog en evighet i fullkommen lykke? - *The Review and Herald*, - 16. mai 1907.

Hjertets Hellighet. - 17. mai.

”Men dette er den pakt Jeg vil opprette med Israels hus etter de dager, sier Herren: Jeg vil gi Min Lov i deres sinn og skrive den i deres

hjerter, og Jeg vil være deres Gud, og de skal være Mitt folk.” Jer. 31, 33. R.S.V.

Når Herrens Lov er skrevet i hjertet vil det finne uttrykk i et rent og hellig liv. Guds bud er ikke noe dødt brev. Det er ånd og liv, idet det bringer forestillinger og endog tankene inn under Kristi vilje. Hjertet det er innskrevet i vil omhyggelig bli bevart, for ut fra det springer livet. Alle som elsker Jesus og holder Hans bud vil forsøke å unngå alt som kan se ut som ondskap; ikke fordi de er tvunget til å gjøre det, men fordi de kopierer en ren modell og føler avsky for alt som er det motsatte av den lov som er skrevet i deres hjerter. De ønsker ikke å føle seg selvtilstrekkelige, men deres tillit vil være i Gud som alene er i stand til å bevare dem fra synd og urenheter. Atmosfæren omkring dem er ren; de ønsker ikke å forurense sine egne sjeler eller andres sjeler. Det er deres glede og behag å handle rettferdig, å elske barmhjertighet og å vandre ydmykt for Gud.

Faren som truer dem som lever i disse siste dager er fravær av ren religion, fravær av hjertets hellighet. Guds omvendende kraft har ikke nådd inn og forvandlet deres karakterer. De bekjenner seg til å tro hellige sannheter likesom den jødiske nasjon; men idet de unnlater å praktisere sannheten viser de uvitenhet både om Skriftene og Guds kraft. Guds Lovs kraft og innflytelse er rundt omkring men ikke inne i sjelen, fornyende den i sann hellighet.

Gud ønsker at en bibellærer i sin karakter og i sitt privatliv skal være et eksempel på sannhetens prinsipper som han underviser sine medmennesker i.

Hva en mann er har større innflytelse, enn det han sier. Det stille, utholdende, gudhengivne liv er et levende brev, kjent og lest av alle mennesker. En mann kan tale og skrive som en engel, men hans gjerninger kan ligne en fallen djevels. - En sann karakter er ikke noe som er skapt utefra eller noe påtatt, den er noe som stråler ut, innefra. Hvis sann godhet, renhet, ydmykhet, saktmodighet og rettferdighet bor i hjertet, vil den bli et faktum, reflektert i karakteren og en sådan karakter er full av kraft. - *The Review and Herald*. - 17. mai 1887.

Troskap mot Faderens Familie. - 18. mai.

”For at det ikke skal være splid i legemet, men lemmene skal ha samme omsorg for hverandre. Og om ett lem lider, da lider alle lemmene med, og om et lem hedres, da gleder alle lemmene seg med. Men nå er dere i Kristi legeme og

Hans lemmer, hver etter sin del.” 1. Kor. 12, 25-27.

I Kristus er vi alle medlemmer av en familie. Gud er vår Far, og Han forventer, at vi fatter interesse for medlemmene i Hans hus. – Som grener i det faderlige vintre får vi næring fra samme kilde og ved villig lydighet blir vi ett med Kristus.

Hvis et medlem i Kristi familie faller i fristelse, skal de andre medlemmer ta vare på ham med vennlig interesse, idet de søker å stoppe de føtter som går seg vill på feile veier og vinne ham tilbake til et rent, hellig liv. Denne tjeneste krever Gud av ethvert medlem i Sin menighet. (Se 1. Kor. 12, 12-27)

Noen har ingen levende åndelig erfaring, fordi de ikke mottar og spreder lys. De blir ofte overrasket av fristelser som kommer i så fascinerende former, at de ikke gjenkjenner dem som svikefulle bedrag fra den lumske fiende. Hvor viktig er det ikke, at de tilegner seg den nødvendige erfaring som de bør ha. Medlemmene i Herrens familie skal være vise og årvåkne, idet de gjør alt i deres makt for å frelse deres svakere brødre fra Satans hemmelige skjulte nett.

Dette er hjemmemisjonsarbeid og det er like hjelpsomt for dem som utfører det, som for dem det blir gjort for. Den vennlige interesse vi viser i vår hjemmekrets, de sympatiske ord vi taltaler våre brødre og søstre med, kvalifiserer oss til arbeidet for medlemmene i Herrens hus som vi skal leve sammen med gjennom evighetenes evighet, hvis vi fortsetter å være lojale mot Kristus.

”Vær tro inntil døden” sier Kristus, ”Og Jeg vil gi dere livets krone” (Åpenbaringen 2, 10) Derfor, hvor omhyggelig skulle medlemmene i Guds familie ikke vokte sine brødre og søstre! Gjør deg til deres venn! Hvis de er fattige og mangler mat og klær hjelp dem med deres fysiske som med deres åndelige behov. Således vil du bli en dobbel velsignelse for dem.

Hvor nennsom skulle vi ikke være i vår omgang med dem som strever for å få livets krone. Den som i kjærlighet og følsomhet har hjulpet en sjel i nød kan kanskje en annen gang selv trenge medfølelse ord med håp og mot. – *Manuskript 63. – 18. mai 1898. – ”Hjemmemisjonsarbeid.”*

Lydighet er Helligelse. – 19. mai.

”Og vandre i kjærlighet, likesom Kristus elsket dere og ga Seg Selv for oss som en gave og et offer, Gud til en velbehagelig duft.” Ef. 5, 2.

I hele Sin Guddomsfylle, i hele herligheten fra Sin plettfrø menneskelighet, ga Kristus Seg Selv for oss som et fullt og et fritt offer, og enhver som

kommer til Ham burde verdsette Jesus Kristus og Hans frelsesgjerning som om han selv var den eneste denne pris var blitt betalt for. Som alle dør i Adam, således skal også alle vekkes til live i Kristus, for de lydige skal stå opp til udødelighet, og overtrederen vil stå opp fra de døde for å dø, straffen for å overtrede loven.

Lydighet mot Guds lov er helliggjørelse. Det er mange som har feilaktige oppfatninger om dette arbeid i sjelen, men Jesus bad om, at Hans disipler måtte bli helliget gjennom sannheten og tilføyde ”Ditt ord er sannhet”. Helliggjørelse er ikke et øyeblikks arbeid men et fremadskridende verk, likesom lydighet følges av en konstant fortsettelse. Så lenge som Satan presser sine fristelser på oss må kampen for å seire over selvet gjentas mange ganger; men ved lydighet vil sannheten hellige sjelen. De som er lojale mot sannheten vil på grunn av Kristi fortjenester overvinne enhver karaktersvakhet; denne kampen har gjort, at de blir formet ved hjelp av enhver skiftende omstendighet i livet.

Mange har antatt det standpunkt, at de ikke kan synde, fordi de er helliggjorte, men det er en villførende felle fra Den Onde. Det er stadig fare for å falle i synd, Kristus har advart oss og bedt oss å våge og be, for at vi ikke skal falle i fristelse. Hvis vi er oppmerksomme på selvets svakhet, blir vi ikke selvtillitsfulle og likegyldige i fare, men vi kommer til å føle nødvendigheten av å søke Kilden til vår styrke: Jesus vår rettferdighet. Vi skal komme angrende og sønderknuste med en fortvilet følelse av vår egen begrensethet og svakhet og lære, at vi daglig må ty til Kristi blods fortjenester, så vi kan bli kar som Mesteren kan bruke. Når vi på den måte gjør oss avhengige av Gud, vil vi ikke være blant dem som kjemper mot sannheten, men vi vil alltid være i stand til å ta standpunkt for det som er rett. Vi vil klynge oss til Bibelens lære og ikke følge verdens skikker og tradisjoner. – *The Signs of The Times. – 19. mai 1890.*

Kristi Mirakuløse Kroning. – 20. mai.

”En stor mengde av jødene fikk da vite at Han var der, og de kom, ikke bare for Jesu skyld, men også for å se Lasarus, som Han hadde oppvakt fra de døde.” Joh. 12, 9.

Festen i Simons hus brakte mange av jødene sammen; for de visste, at Kristus var der. Og de kom ikke bare for å se Jesus, men Lasarus som Han hadde oppreist fra de døde. Oppvekkelsen av Lasarus var kronen på Kristi livs mirakler. Det siste bevis var gitt til den jødiske nasjon, Lasarus

var blitt vekket opp fra de døde for å bære frem et vitnesbyrd for Kristus.

Mange trodde, at Lasarus ville ha en vidunderlig erfaring å berette. De ble forbauset, da han ikke fortalte dem noe som helst. Men Lasarus hadde ikke noe å fortelle. Inspirasjonens penn har kastet lys over dette emne: "De døde vet intet - deres kjærlighet, og deres hat, - er nu forsvunnet". (Pred. 9, 5.6)

I stedet hadde Lasarus et vidunderlig vitnesbyrd å bringe om Kristi gjerning. Han var et levende vitnesbyrd om guddommelig makt. Med overbevisning og kraft erklærte han, at Kristus var Guds Sønn og spurte folket, hva de ville vinne ved å la Kristus drepe.

Overveldende bevis ble gitt prestene angående Kristi guddom. Men de hadde bestemt seg for å motstå alt lys og de lukket sine sinns kamre, for at ingen lysstråle skulle få slippe inn.

Æren som ble vist Jesus gjorde de skriftlærte og fariseerne rasende. De rådslo og talte om, at de også ville drepe Lasarus; "fordi mange av jødene for hans skyld gikk dit og trodde på Jesus". (Joh. 12, 11) den engelske teksten sier: "fordi på grunn av ham gikk mange av jødene hen og trodde på Jesus." Lasarus' vitnesbyrd var så klart og overbevisende, at prestene ikke kunne motsi argumentene. Derfor la de planer om å drepe Lasarus. De hadde til hensikt å fjerne Lasarus hemmelig, så ville det bli mindre publisitet omkring Kristi død. Hensikten helliger midlet, sa de og de skjønnte, at de ikke kunne innkalle Nikodemus og Josef av Aritmetea til sine rådslagninger, for da ville deres morderiske planer ha møtt motstand.

De kunne ikke finne noe å anklage Lasarus for, så helre enn å innrømme at beviset ikke kunne benektes, planla de å drepe Ham. Således gjør mennesker, når de skiller seg fra Gud. Når vantro etter hvert tar makten over sinnet, blir hjertet forherdet og ingen makt kan bløtgjøre det. – *Manuskript 47. - 20. mai 1897, "Judas"*

Et Med Kristus. – 21. mai.

"Men Guds faste grunnvoll står og har dette segl: Herren kjenner sine, og: Hver den som nevner Herrens navn skal avstå fra urettferdighet! Men i et stort hus er det ikke bare kar av gull og sølv, men også kar av tre og ler, og noen til ære, andre til vanære. Holder da noen seg ren fra disse, da vil han være et kar til ære, helliget, nyttig for husbonden, rede til all god gjerning". (2. Tim. 2, 19-21)

Enhet med Kristus avhenger av en fornyelse av sinnet ved Den Hellige Ånd. Således blir vi styrket til å vandre i et nytt liv, idet vi mottar

tilgivelse for våre synder fra Kristus. Den som har den tro, som virker i kjærlighet og renser sjelen, er et rensed kar, helliggjort og klar til å kunne brukes i Herrens tjeneste. Selvet er dødt.

All uoverensstemmelse, alle selviske tanker, ord og handlinger er resultat av, at en vanhellig ånd arbeider med sinnet. Under innflytelse av denne ånd blir det talt ord som ikke åpenbarer Frelseren. Kristus blir ikke formet innvendig, håpet om herlighet. De som lever på den måte er syndere, selv om de kanskje er forkledd som hellige.

De som mottar Kristus er ydmyke og har ingen store tanker om seg selv i sine hjerter. Kristus åpner i deres hjerter en levende kilde med vann som springer frem til evig liv, forfriskende for andres sjeler. De som spiser livets brød og drikker av frelsens vann, deres liv vil bli rensed ved Guds nåde. (TDG 150, 4) La alle studere ordet. La ingen legge på sin sjel så mange byrder, at han ikke kan studere de dyrebare lekser, Kristus har gitt oss.

Guds Ord er ikke halvveis forstått. Hvis hver enkelt ville utrope en faste for sin egen sjel, studere Guds Ord under alvorlig bønn og bare lese de bøker som kan hjelpe ham til å tilegne seg en klarere kunnskap og forståelse av Ordet, ville Guds folk ha mye større åndelig helse og styrke, mye større åndelig kunnskap og forståelse, enn de viser nå. Vi trenger å søke Gud, så vi kan skjønne, at Han er dyrebare for våre sjeler. Vi trenger å beholde Ham som vår iboende gjest og ledsager, idet vi aldri skiller oss fra Ham.

Å være ett med Kristus i Gud er enhver sjels forrett. Men for at dette skal kunne skje, må vi være ydmyke og saktmodige, lærvillige og lydige. Skal vi ikke være av dem, som gjør det til vår oppgave ved alvorlig, oppriktig og ærlig bønn og trofast praksis å sikre oss den tro, som virker i kjærlighet og renser sjelen? – *Brev 75. – 21. mai 1900. Til Pastor G. A. Irwin, president of the General Conference.*

Den Rensende Process. - 22.mai.

"For derved at Han selv har lidt og har vært fristet, kan Han komme dem til hjelp som blir fristet." Hebr. 2, 18.

Jeg blir vekket kl. 12, så jeg kan skrive ned den instruksjon som er blitt gitt meg.

Ordene som ble talt var følgende: "Jeg er Verdens lys. Tenn din sjels lys med visdom fra menneskelige redskaper og ditt lys vil slukkes og bli til mørke. Søk Min visdom og du vil bli ledet av ufeilbare råd. Denne ledelse er det ethvert Guds barns forrett å ha. Bed og dere skal få; men bed i tro, troende. (in faith believing) Bed om det

som er i samsvar med Guds Ord. Når dere tror, skal dere få.”

Kristus er kilden til vår styrke. La oss studere det, Han har lært oss. Idet Faderen ga Sin Enbårne Sønn til å leve i denne Verden, utsatt for fristelse, så Han kunne undervise oss om, hvordan vi kan seire, har Han gitt oss rikelig forråd, så fienden ikke kan ta oss til fange. Da Kristus møtte den falne fiende, vant Han seir til menneskehetens beste. Han ble fristet på alle områder som oss, men Han sto imot i guddommelig styrke, så Han kunne bli i stand til å komme oss til hjelp, når vi blir fristet.

Idet vi får del i guddommelig natur, må vi lære å gjenkjenne Satans fristelser og i Kristi nådes styrke overvinne fordervelsen som er i verden, dens lyst. Den som engang var et syndig menneskelig vesen kan bli foredlet og rensset gjennom Kristi meddelte fortjenester og stå foran sine medmennesker som en som samarbeider med Gud. Den guddommelige natur er garantert den som ærlig og alvorlig søker Gud, Kristi medfølelse er ham sikret.

Satan arbeider med all sin genialitet for å føre sjeler på villspor. Hva skal vi gjøre? La oss tro, at Herren er villig til å reise opp og styrke de svake.

Du vil finne din største styrke i å dvele ved det som er åndelig. La helliggjørelsen gjennom Guds Ords sannhet bli realisert i ditt liv. La dette hjelpemiddel forfine og adle din sjel. Herren ønsker, at Hans tjenere skal vandre ydmykt for Ham. ”Ta Mitt åk på dere og lær av Meg! for Jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet; så skal dere finne hvile for deres sjeler. For Mitt åk er gagnlig og Min byrde er lett.” (Matt. 11, 29. 30) – *Brev 166. – 22 mai 1908. Til W. W. Prescott, redaktør av Review and Herald.*

Å Sikre Vår Arv. – 23. mai.

”Likesom Sodoma og Gomorra og byene der omkring, som på samme måte som disse drev hor og gikk etter fremmed kjøtt, ligger for våre øyne som et eksempel, idet de lider en evig ilds straff.” (Judas 1, 7)

Et blick på vår verdens fremtid er i sannhet meget alarmerende. Gud holder på å dra Sin Ånd fra de onde byer, som er blitt som byene før syndfloden og som Sodoma og Gomorra. Innbyggerne i disse byer er blitt testet og prøvd. Vi har nådd en tid, da Gud tenker på å straffe dem som i overmot gjør det onde (formastelse), som nekter å holde Hans bud og ikke bryr seg om Hans advarselsbudskaper. Han som er langmodig overfor dem som gjør ondt gir alle en anledning til å søke Ham og ydmyke sine hjerter for Ham.

Alle har anledning til å komme til Kristus og bli omvendt, så Han kan helbrede dem. Men det vil komme en tid, da barmhjertighet ikke lengre er et tilbud. Kostbare herskapsboliger, vidundere av arkitektonisk dyktighet vil bli ødelagt uten et øyeblikks varsel, når Herren ser, at eierne har passert grensene for tilgivelse. De staselige bygninger, enda de var ansett for å være brannsikre, ble ødelagt av ild. Dette er en illustrasjon som viser, hvorledes jordens arkitektur om en kort stund vil ligge i ruiner.

Det 24. kapittel hos Matteus gir oss et innblikk i det som vil komme over verden. Vi lever midt i de siste dagers farer. De som holder på å gå fortapt i synd skal advares. Herren kaller på enhver som Han har betrodd pengenes talent, at de arbeider som Hans hjelpende hånd ved å gi sine penger til fremme for Hans verk. Våre penger er en skatt, lånt oss av Herren og den skal investeres i arbeidet for å gi verden det siste advarselsbudskap.

Den som ser på jordiske ting som et hovedgode og som bruker sitt liv i forsøk på å skaffe seg verdslige rikdommer gjør i sannhet en dårlig investering. For sent vil han se det han trodde på forsvinne som støv. Det er kun ved selvpoppofrelse, ved å ofre de jordiske skatter, at de evige skatter kan oppnås. Det er gjennom store prøver, mange gjenvordigheter, at den kristne får gå inn i Himmelenes kongedømme. Konstant må han kjempe den gode strid og ikke legge ned sine våpen, før Kristus byder Ham å hvile. Kun ved å gi alt til Kristus kan han sikre seg arven som vil vare i all evighet. – *Brev 90. – 23. mai 1902. – Til bror Johnson, en legmann.*

Iver For Sannheten. – 24. mai.

Og Herren, Han som drar foran deg, Han skal være med deg – Han skal ikke slippe deg og ikke forlate deg; du skal ikke frykte og ikke reddes.” - 5. Mos. 31, 8.

Intet i denne verden, ingen jordiske yndlingsbeskjeftigel-ser eller noen fornøyelse kan erstatte Guds gunst. Uten Ham som vår venn og vår del er vi i sannhet alene. Vi kan ha mange andre venner, men de kan aldri bli det som Kristus er for oss.

De som ønsker å finne tilgivelse for tidligere overtredelser må komme til Kristus akkurat som de er, idet de sier: ”Herre, selv om jeg er kjøpt for en ufattelig høy pris, og selv om jeg er Din eiendom har jeg i det siste nektet å overgi meg til Deg. Jeg er nå klar over, at jeg ikke er min egen herre, at jeg ikke kan gjøre det som behager meg. Ta meg som jeg er: en stakkars, syndfull skapning, tvett og rens meg fra all synd. Du bærer min synd som var den Din. Jeg fortjener ikke

dette, men Du er den eneste som kan frelse meg. Fjern min synd og gi meg Din rettferdighet. Jeg ønsker ikke å forbli i synd en dag til. Gi meg Din rettferdighet i mitt indre og bevar meg fra all overtredelse av Din Hellige Lov.”

Begrens ikke Israels Hellige. Ønsk deg mer av Hans kjærlighet i ditt liv, så du kan vinne andre til kunnskapen om Hans godhet.

Herren har svoret i Sin herlige fullkommenhet, at de som søker Ham med ydmykhet i hjertet, idet de bekjenner og angrer sine synder, vil finne, at Han er dyrebare for deres sjeler. Mens de som nekter å være lydige mot Gud av frykt for jordiske venner ikke kan være Hans venner.

Adlyd, adlyd, for Kristi og for din egen sjels saks skyld. Adlyd det som din samvittighet forteller deg er sannhet. Aksepter Kristi nåde og rettferdighet. Gud kaller inderlig og mildt på deg: ”Kom til Meg, alle dere, som strever og har tungt å bære, og Jeg vil gi dere hvile! Ta Mitt åk på dere og lær av Meg! For Jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet; så skal dere finne hvile for deres sjeler. For Mitt åk er gagnlig, og Min byrde er lett.” (Matt. 11, 28 – 30) Hvis du nekter å ta imot invitasjonen til å angre, til frihet fra synd, vil du på den store dag finne deg selv uten håp, uten beskyttelse, du vil finne deg selv blant de ulydige, en overtredelse av Guds Lov. Gud vil på den dag ikke være i stand til å gi deg en plass i Sitt kongerike. Måtte Herren hjelpe deg til å komme nu, er min bønn. – *Brev 80. – 24. mai 1900. Til en legmann i Australia.*

Dvel i Hans Skygge. – 25. mai.

”Og det er Han som ga oss noen til apostler, noen til profeter, noen til evangelister, noen til hyrder og lærere; for at de hellige kunne bli fullkommengjort til tjenestegjerning, til Kristi legemes oppbyggelse.” (Ef. 4, 11. 12)

Herren har ikke kvalifisert noen av oss til å bære byrden av Herrens verk alene. Han har samlet menn med ulike sinn sammen, for at de skal rådføre seg med og støtte seg til hverandre. På denne måte blir manglene på erfaring og evnene til den ene supplert opp med erfaringene og evnene til en annen. Vi burde alle omhyggelig studere instruksjonen gitt til Korinterne og Efeserne angående vår forbindelse med hverandre som medlemmer av Kristi legeme.

I din jobb, Edson, må du finne ut av, hva hver enkelt arbeider betyr for de andre arbeidere som er forbundet med Guds verk. Du må huske, at andre så vel som du selv har et arbeid å utføre i forbindelse med dette verk. Du må ikke barrikadere ditt sinn mot råd.

Vi er forbundet med Guds tjeneste og verk og som individer må vi innse, at vi er en del av et stort hele. Vi må søke visdom hos Gud og lære, hva det betyr å ha en ventende, våkende ånd og gå til vår Frelser, når vi er trøtte og nedtrykte. Stol på Gud, ikke på menneskers dømmekraft alene.

Du må lære å gi slipp på din vilje og din måte å tenke på og motta lys fra dem som Gud har gjort til Sin hjelpende hånd, de som Han har utvalgt til å hjelpe deg. Gå til Kristus for å finne trøst. Klyng deg til ham. Bli der lenge nok til å overgi din vilje til Guds vilje. Mange har det alt for travelt til å be. Med for travle skritt går de gjennom skyggen av Kristi kjærlighetsfulle nærvær, idet de stopper opp noen få øyeblikk innenfor Guds hellige innhegning omkring helligdommen, men de venter ikke på noe råd. De har ikke tid til å sette seg ned, ingen tid å tilbringe sammen med den guddommelige lærer. Med sine byrder vender de tilbake til sitt arbeid.

Fest dine tanker på Jesus. Fjern deg fra verdens travelhet og sett deg ned under Kristi skygge. Dette må du gjøre hvis du vil motta de rike velsignelser som Han venter å gi deg. La dine tanker konsentrere seg om høye og hellige ting. Så, midt i drønnet fra det daglige slit og den daglige kamp, vil din åndelige styrke bli fornyet. *Brev 80. – 25. mai 1902. – Til Edson White, opptatt med arbeidet blant negrene i De Sydlige Stater.*

Å Kreve Privilegiene. – 26. mai.

”Gå inn gjennom den trange port! For den port er vid, og den vei er bred som fører til fortapelsen, og mange er de, som går inn gjennom den, for den port er trang, og den vei er smal som fører til livet, og få er de, som finner den.” Matt. 7, 13. 14.

Gjør hva du kan og veien vil åpne seg foran deg. Ethvert øyeblikk er gyllent. Sjeler som hører Kristus til skal overtale til å gripe tak i håpet i evangeliet.

Vi lever ikke her i verden for å behage oss selv. Vi har tungt, strengt, alvorlig arbeid å utføre alle dager i våre liv. I tro ser vi de ting som ikke ses og idet vi gjør det, mister vi synet av prøvelsene og strabassene på veien. Himmelen er vårt hjem. Vi tør ikke løpe noen risiko for å miste det eneste håp som vi har hatt så lenge, om å få se Jesus som Han er og bli gjort Ham lik. Vi håper, du vil vokte dine skritt. Lev bønnens og troens liv og vinn den uforgjengelige herlighetskronen.

Det finnes ikke noen annen vei til frelse for noen av oss enn den vei som vår Frelser har banet. Han har i sitt liv på jorden vist oss en praktisk illustrasjon av selvfornektelse og selvpoffrelse

som Han ønsker vi skal følge. ”Jeg kom ikke,” sier Kristus, ”for å gjøre Min Egen vilje, men Hans som sendte Meg” (Se Joh. 6, 38)

Vi kan ikke være kristne samtidig med at vi lever for å behage oss selv. Vi må gå inn gjennom den snevre selvfornektelsens port, hvis vi vil følge Mesteren. Denne smale, selvoppofrende sti er for trang for mange som bekjenner seg til gudfryktighet. De ønsker seg en lettere sti og klatrer over et annet sted. De nekter å følge i vår Frelasers fotspor. Kristus kaller alle sådanne for tyver og røvere. De tar på seg Kristi navn som ikke tilhører dem, fordi de ikke representerer Kristus i sine liv. De gjør krav på de privilegier som tilhører Guds sønner, mens de ikke er det. De lever selvske liv på jorden og har ikke utrettet noe for sannheten og for sjelers frelse, således som de burde ha gjort. Det er i sannhet trist for disse selvbedratte mennesker. De vil aldri få himmelen å se, fordi de ikke var villige til å dele skammen og forakten med Jesus som led for dem.

Kjære barn, la Kristus bli stengt inne i deres hjerters smykkeskrin og dere vil elske alle som Jesus døde for og dere vil gjøre alt, dere kan, for å frelse dem. – *Brev 30. – 26. mai 1874, - til hennes barn.*

Gled dere i Herren. – 27. mai.

”For vi vandrer i tro, ikke i beskuelse.” - 2. Kor. 5, 7.

Mitt hode er trøtt denne morgen. Tåke og skyer henger over mitt sinn; men jeg vil ikke gi etter for fiendens fristelse til ikke å stole på Herren. Nå er min tid kommet til å kjempe den gode tros strid. Nå er den situasjon kommet som trenger en stø tro som virker gjennom kjærlighet og rensar min sjel. Den får meg til å søke Herren i mer oppriktig alvor.

I 1. Krøn. 28, 9. gir David sin utfordring til Salomo: ”Og du, min sønn Salomo, lær din Fars Gud å kjenne og tjen Ham med udelt hjerte og med villig sjel! For Herren ransaker alle hjerter og forstår alle menneskers tanker og råd, dersom du søker Ham, skal Han la Seg finne av deg, men dersom Du forlater Ham, skal Han forlate deg for alltid.”

Budskapet ble brakt Asa ved Herrens profet: ”Og han gikk ut mot Asa og sa til ham: Hør på meg, Asa og hele Juda og Benjamin! Herren er med dere, når dere er med ham, og dersom dere søker Ham, skal Han la Seg finne av dere, men dersom dere forlater Ham, skal Han forlate dere.” (2. Krøn. 15, 2) og (Jeremias 29, 11-13) Mitt hjerte går ut i tro. Tro er ikke følelse; tro er ikke syn. ”Men tro er full visshet om det som håpes, en

overbevisning om ting, som ikke ses.” (Hebr. 11, 1)

Jeg talte i Rechabite`s hall kl. 3 på ettermiddagen over ordene i Fil. 4, 4-7: ”Gled dere i Herren alltid! Atter vil jeg si: Gled dere! Eders saktmodighet bli vitterlig for alle mennesker! Herren er nær. Vær ikke bekymret for noe, men la i alle ting deres begjæringer komme frem for Gud i påkallelse og bønn og takksigelse; og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og deres tanker i Kristus Jesus.” Jeg tror at løftet er til meg og jeg tilegner meg det personlig. Løftet i seg selv har ingen verdi med mindre, at jeg fullt ut tror, at Han som har gitt løftet er i stand til å oppfylle det i rikelig mål og at Han har ubegrenset makt til å oppfylle det, Han har lovt.

Budskapet som Herren ga meg var et troens budskap. Vi kan ikke vanære Gud mer enn ved ikke å tro på Hans Ord. Følelse er slett ikke til å stole på. En religion næret og vedlikeholdt av følelser er verdiløs. Guds Ord er det fundament som våre håp kan hvile trygt på og i tilliten, vi har til Guds Ord, er vi grunnfestede, styrket, stålsatte og naglet til Den Evige Klippe. Da vil Pauli bønn være besvart.

”Helt fra den dag vi fikk høre om dette, har vi ikke holdt opp med å be for dere. Vår bønn er, at dere må bli fylt med kunnskap om Guds vilje og at dere må få all den visdom og innsikt som Ånden gir. Da kan dere leve et liv som er Herren verdig og som fullt ut er etter Hans gode vilje. Da bærer dere frukt i all god gjerning og vokser i kjennskap til Gud.” (Kol. 1, 9. 10) – *Manuskript 80. – 27. mai 1893. – Dagbok.*

Den Iboende Kristus. – 28. mai.

”Den som sier at han er i lyset og som hater sin bror, han er ennå i mørket. Den som elsker sin bror, han blir i lyset, og det er ikke anstøt i ham.” (1. Joh. 2, 9. 10)

I går natt drømte jeg, at et lite selskap var samlet for å ha et religiøst åndelig møte. - Det kom een inn og satte seg i et mørkt hjørne, hvor han kun kunne vekke lite oppmerksomhet. Det var ingen fri ånd til stede. Guds Ånd var bundet. Menighetens forstander kom med noen bemerkninger. Det synes som om han forsøkte å såre en annen. Jeg så et uttrykk av sorg i den fremmedes ansikt. Det var helt tydelig, at det ikke var noen kjærlighet til Jesus i menighetsmedlemmenes hjerter, men de hevdet, at de trodde på sannheten og det ble, som et sikkert resultat, et fravær av Kristi Ånd og en stor mangel både i tanker og følelser av kjærlighet til Gud og kjærlighet til hverandre. Møtet hadde alt i

alt ikke vært til noen oppbyggelse for noen som helst.

Da møtet holdt på å avslutte, reiste den fremmede seg og med en stemme full av sorg og med tårer, sa han til dem, at de hadde et stort behov i sine sjeler og i sin erfaring for Jesu kjærlighet, som ville ha vært rikelig til stede i ethvert hjerte, om Kristus hadde hatt Sin bolig der. Ethvert hjerte som var fornyet ved Guds Ånd, ville ikke blott elske Gud men også sin bror og hvis den bror gjorde feil eller tok feil, ville han ha blitt behandlet i overensstemmelse med Evangeliets plan. Ethvert trin skulle følges etter de direktiver som var gitt i Guds Ord. ”Brødre! om også et menneske blir overlistet av noen synd, da hjelp ham til rette, dere åndelige, med saktmodighets ånd; men se til deg selv, at ikke du og blir fristet!” (Gal. 6, 1). ”Husker dere ikke Kristi bønn, akkurat før Han forlot Sine disipler og før Han gikk inn i Sin lange, smertefulle kamp i Getsemane hage, før forrederiet, før rettsforhandlingene og før Hans korsfestelse?” – (Se Joh. 17, 15-23): ”Jeg ber Deg ikke, at Du skal ta dem ut av verden, men at Du skal bevare dem fra det onde. De er ikke av verden, likesom Jeg ikke er av verden. Hellige dem i sannheten! Ditt Ord er sannhet. Likesom Du har utsendt Meg til verden, har også Jeg utsendt dem til verden, og Jeg helliger Meg for dem, for at også de skal være helliget i sannhet! Men Jeg ber ikke for disse alene, men også for dem som ved deres ord kommer til å tro på Meg, at de alle må være ett, likesom Du Fader, i Meg, og Jeg i Deg, at også de må være ett i Oss, for at verden skal tro, at Du har utsendt Meg. Og den herlighet, som Du har gitt Meg, den har Jeg gitt dem, for at de skal være ett, likesom Vi er ett. Jeg i dem, og Du i Meg, for at de skal være fullkomment til ett, så at verden kan kjenne at Du har utsendt Meg og elsket dem, likesom Du har elsket Meg.” (Joh. 17, 15-23)

Vær hensynsfull, legg merke til, hvordan du behandler Kristi blods dyrekjøpte hjord. Det vil bli behov for likefrem og trofast irettesettelse av onde gjerninger, men la den som påtar seg denne gjerning være forvissset om, at han ikke selv er skilt fra Kristus på grunn av onde gjerninger. Han må være åndelig og gjenoppbygge sin bror med en ydmyk ånd...

Kristi Ånd og karakter er virkeliggjort i Guds utvalgte ved deres himmelske konversasjon, deres ydmykhet, deres feilfrie holdning. Så mange som er ledet av Guds Ånd er Guds sønner. – *Manuskript 32. – 28. mai 1887. Dagbok. – ”Besøk i Tyskland.”*

Respekter Verket. – 29 mai.

”De skal eie troens hemmelighet i en ren samvittighet.” - 1. Tim. 3, 9.

Denne morgen priser jeg Herren for freden jeg nyter. Det er fullkommen hvile for meg i Herren. Jeg stoler på Hans kjærlighet. Hvorfor skulle vi ikke hvile i Guds kjærlighet, Hans ords sikkerhet? Hva sa Jesus? ”Kom til Meg, alle dere som strever og har tungt å bære, så vil Jeg gi dere hvile. Ta Mitt åk på dere og lær av Meg, for Jeg er tålsom og ydmyk av hjertet, og dere skal finne hvile for deres sjeler. For Mitt åk er gagnlig og Min byrde lett.” (Matt. 11, 28-30) - Så kom! - la oss som tror på Jesus Kristus ikke tøve et sekund men komme.

Alle viser Gud stor vanære, når de tviholder på seg selv, som om de frykter, at Herren Jesus, på tross av alt det Han gjør, ikke mener det, Han sier. Når vi holder oss borte fra Jesus, forteller våre handlinger: ”Jeg tror ikke, at Herren Jesus mener alvor?” Du behandler ikke dine menneskelige venner på denne tvilende, mistenkelige måte. Hvis de viser deg respekt, hvis de lover deg noe, sier du ikke, ”Jeg tror ikke; jeg kan ikke tro på noen av dine løfter. Dette er meget vanskelig for meg, jeg greier ikke å tro på ditt ord.”

I virkeligheten forteller du Gud alt dette ved dine handlinger. Du har alltid funnet hvile, når du har kommet til Ham, men nå begynner du å stille spørsmål, ser på deg selv og klager over deg selv. - Slutt med alt dette. Ta av deg åket som du selv har konstruert til din egen hals, det plager deg så forferdelig; - ta på deg Kristi åk som Kristus erklærer er lett.

Den Hellige Ånd er Trøsteren, din Trøster. Har Den Hellige Ånd sviktet i å fullføre Sin del av jobben? Hvis det er tilfellet, kan ingen bebreide deg. Men løftet er sikkert og holder. Når du sier, at du ikke tror på Gud, gjør du Gud til en løgner og viser, at du ikke tror på Den Hellige Ånds arbeid, Han er alltid parat til å hjelpe deg med dine mangler. Han venter alltid ved din dør, banker alltid på for å få adgang. Luk Ham inn. Alt du trenger å gjøre er å legge din vilje over på Herrens side. Du trenger løftet, men det er Den Evige bak løftet som du trenger å ha fullkommen tillit til. Si: ”Jeg tilhører Herren. Jeg tror virkelig på Ham.” Få bort enhver tvil fra sjelen. Ha tro på Gud. Han elsker deg. Tillat aldri, aldri deg selv å tvile på eller nære mistillit til Ham. – *Manuskript 80. – 29. mai 1893. Dagbok.*

Uten Plett. 30 Mai.

”Dere menn skal elske hustruene deres, slik Kristus elsket kirken og ga Seg selv for den for å hellige den og rense den med badet i vann i kraft av et ord. Slik ville Han stille den fram for Seg i herlighet, uten flekk og rynke eller

noe slikt; hellig og uten feil skulle den være.” (Ef. 5, 25-27)

Vi bærer kristenavnet. La oss være tro mot dette navnet. Å være en kristen betyr å være lik Kristus. Det betyr å følge Kristus i selvforsakelse, å løfte Hans kjærlighetsbanner høyt, å ære Ham ved uselviske ord og handlinger. I livet til en sann kristen finnes det intet selvisk – selv et er dødt. Det var ingen selvishet i det liv som Kristus levde mens Han var på denne jord. Selv mens Han bar på vår natur levde Han et liv helt viet til andres beste.

I ord og gjerning må Kristi etterfølgere være rene og sanne. I denne verden, en verden av ondskap og korrupsjon, skal kristne vise Kristi dyder. Alt hva de gjør og sier skal være fri for selvishet. Kristus ønsker å presentere dem for Faderen ”uten flekk, eller rynke, eller noe slikt”, rensset ved Hans nåde og lik Ham.

I Sin store kjærlighet ga Kristus Seg Selv for oss. Han ga Seg Selv for oss for å komme den strevende, kjempende sjels behov i møte. Vi må overgi oss selv til Ham. Når denne overgivelse blir fullstendig kan Kristus avslutte det arbeid Han begynte for oss ved å overgi Seg Selv. Da kan Han skjenke oss fullkommen restaurasjon.

Kristus ga Seg Selv for å frelse menneskeslekten, for at alle som tror på Ham skal få evig liv. De som verdsetter dette store offer mottar fra Frelseren den dyrebareste av alle gaver: et rent hjerte. De får en erfaring som er mer verdifull enn gull og sølv eller kostbare steiner. De sitter sammen på hellige steder i Kristus og nyter sammen med Ham den glede og den fred som Han alene kan gi. De elsker Ham med hjerte og sinn, sjel og styrke, samtidig med at de skjønner, at de er Hans blod-kjøpte arv. Deres åndelige syn er ikke svekket av verdslig politikk eller verdslige mål. De er ett med Kristus som Han er ett med Faderen.

Tror du ikke at Kristus verdsetter dem som lever helt og fullt for Ham? Tror du ikke, at Han besøker dem som lik den elskede Johannes for Hans skyld oppholder seg på harde og prøvende steder? Han finner Sine trofaste og holder forbindelsen med dem, gir dem nytt mot og styrker dem. *The Review and Herald*. – 30. mai 1907.

Våre Skytsengler. – 31. mai.

”For du sier: ”Herren er min tilflukt.” Den Høyeste har du gjort til din bolig. Du skal ikke rammes av noe vondt, og ingen plage skal nå ditt telt. For Han skal gi Sine engler befaling om å bevare deg på alle dine veier.” Sal. 91, 9-11.

Engler blir sendt for å våke over hver familie. Hver enkelt har en hellig beskyttende engel til å våke over seg. Disse englene er usynlige, men av og til lar de sine lys skinne så klart og tydelig, at det blir oppfattet. Jeg tror, at det kan være tilfellet i den åpenbaring, du har hatt. Denne åpenbaring lærer deg, at Herren elsker deg, og at Hans engler vokter deg. Du blir holdt oppe ved Guds kraft.

Mange ting av lignende karakter vil finne sted. Denne åpenbaring av lys skal oppmuntre deg til å gjøre det som er rett. Som du sier, opplevelsen av lyset har allerede oppmuntret deg. Du har sett et glimt av Guds lys og la dette gi ditt hjerte nytt mot og gjøre deg takknemlig. Vi burde alle til enhver tid være takknemlige for den sannhet, at himmelske engler iakttar oss fra sekund til sekund. Veldig mange ville jublet og vært takknemlige, hvis de hadde sett lyset, som du har sett.

Når du gransker Skriftene for å forsøke å tenke rett og gjøre rett blir englene som følger deg jublende glade. Himmelske engler kommer på en markert måte til dem som søker bevis på sannhet og ønsker å være lydige mot den. Og hvis disse engler ikke alltid er synlige, må du huske på, at de likevel er til stede, det eneste er kun, at dine naturlige øyne ikke er styrket til å kunne oppfatte lyset.

Den store vanskelighet for oss alle er, at vi ikke tar oss tid til å tenke på, at himmelske skapninger er oss nær for å hjelpe oss med absolutt ethvert ønske om å gjøre rett. Himmelsk lys er kommet deg veldig nær. Du har fått bevis på, at Herren elsker deg og tar vare på deg. Du kan fatte mot og føle, at du mottar styrke og nåde til å gjøre alt det gode, du er i stand til å gjøre.

Takk Herren, ditt hjerte er blitt oppvikket, for du har hatt det privilegium å se noen lysstråler fra de himmelske budbærere. - Du kan se, hvor meget du kan gjøre for å hjelpe din mor og de andre medlemmer i familien. En kristen er et menneske som daglig lærer av Kristus, tar opp de små plikter i livet og bærer andres byrder. Således vil du være ett med Kristus. – *Brev 82, 31. mai 1900, - Til Elsie Atkins, et ungt menighetsmedlem i Australia.*

Den Sanne Kristne, - 1. juni.

”Den som er tro i smått, er også tro i stort, og den som er uredelig i smått, er også uredelig i stort.” Luk. 16, 10.

Den sanne kristne er en Kristi tjener. Hans arbeid for Kristus må være grundig. Intet må fjerne hans oppmerksomhet fra tjenesten. Andre oppgaver kan kreve å få skikkelig oppmerksomhet, men de bør likevel regnes for underordnede. Kristi tjeneste krever hele mennesket: hjertet, sinnet, sjelen,

styrken. Kristus vil ikke akseptere et delt hjerte. Han forventer av oss, at vi gjør vårt beste. Og ikke noe som er utført i troskap til Ham er uten betydning i Hans øyne.

Det forventes, at enhver mann skal gjøre det arbeid, Gud har bestemt ham til. Vi skulle være villige til å gjøre små tjenester, utføre de ting som skal gjøres, det, som noen må gjøre, og slik forbedre de små jobbers status. Hvis disse er de eneste muligheter, vi har, burde vi fortløpende arbeide trofast. Den som spilder timer, dager, uker, fordi han er uvillig til å gjøre det foranliggende arbeid, enkelt, som det kan være, må avlegge regnskap for Gud for misbrukt tid. Hvis han føler, at han har råd til ikke å foreta seg noe, fordi han ikke kan oppnå den ønskede lønn, da la ham stanse opp og tenke, at den dag, at den ene dag, er Herrens. Han er Herrens tjener. Han kan ikke sløse bort Guds tid. La ham tenke, jeg vil bruke den tid til å gjøre noe og vil gi alt, jeg tjener til fremme for Guds verk. Jeg vil ikke være blant de uvirksomme.

Når en mann elsker Gud over alle ting og sin neste som seg selv, vil han ikke stoppe opp for å spørre, om det han kan gjøre er meget innbringende eller mindre lønnsom. Han vil gjøre jobben og akseptere lønnen, som er tilbudt. Han vil ikke være et eksempel på en som nekter å jobbe, fordi han ikke kan regne med så stor lønn som han tror, han burde få.

Herren bedømmer et menneskes karakter ut fra de prinsipper, han handler ut fra, når han har med sine medmennesker å gjøre. Hvis hans transaksjoner i alminnelig forretning er defekte, vil det samme gjøre seg gjeldende i hans åndelige tjeneste for Gud. Trådene blir vevd inn i hele hans religiøse liv. Hvis du regner deg for stor til å jobbe for små beløp i egen bedrift, da jobb for Mesteren; Betal overskuddene til Guds skatkammer. Gi et takkeoffer til Gud, for Han har skånet ditt liv. Men vær under ingen omstendigheter uvirksom. – *Manuskript 20. – 1. juni 1896.*

Vår Edle Rause Herre. – 2. juni.

”Ingen kan tjene to herrer. Han vil hate den ene og elske den andre, eller holde seg til den ene og forakte den andre. Dere kan ikke tjene både Gud og mammon.” (Matt. 6, 24)

Det står tydelig skrevet på det ufornyete hjerte og på en fallen verden, at alle søker sitt eget. Selvskhet er den store lov i vår degenererte natur. Selvskhet opptar den plass i sjelen, der Jesus skulle ha sittet på Sin trone. Men Herren krever full lydighet; og hvis vi i sannhet ønsker å tjene Ham, vil det ikke være noe spørsmål i våre sinn,

om vi skal oppfylle Hans krav eller søke våre egne verdslige interesser.

Herlighetens Herre søkte ikke Sin lyst, Sitt behag eller Sin fornøyelse, da Han forlot Sin posisjon som høyest kommanderende for å bli en sorgenes mann og en mann vel kjent med fortvilelse og sykdom, en som aksepterte forgiengelighet og død for å redde menneskene fra følgene av deres ulydighet. Jesus døde ikke for å frelse oss i våre synder men fra våre synder. Vi må forlate våre avveier, ta opp vårt kors og følge Kristus, fornekte selvet og lyde Gud, hva enn det vil koste.

De som bekjenner seg til å tjene Gud men i virkeligheten tjener mammon vil bli hjemsokt av dommer. Ingen vil bli rettferdiggjort, mens de er ulydige, fordi de søker verdslig profitt. Hvis Gud ville unnskyldte ett menneske, måtte Han unnskyldte alle. De som ikke tar hensyn til Herrens uttrykte pålegg angående personlige fordeler samler seg fremtidig ulykke. Kristus sa: ”Og Han lærte dem: ”Er det ikke skrevet: Mitt hus skal være et bønnens hus for alle folkeslag? Men dere har gjort det til en røverhule.” (Mark. 11, 17). Guds folk skulle alvorlig og omhyggelig spørre seg selv, om de ikke som jødene i gamle dager har gjort Guds hus til et forretningsanliggende, en markeds plass.

Mange faller for den synd å ofre sin religion for verdslig vinnings skyld, idet de bevarer en form for fromhet, selv om de har gitt hele sitt sinn over til verdslig strev. Men Guds lov må vektlegges frem for alt og må adlydes i ånd og i bokstav. Jesus, vårt store forbilde, lærte oss den strengeste lydighet i Sitt liv og ved Sin død. Han døde, den rettferdige for de urettferdige, den uskyldige for de skyldige, for at Guds lovs ære måtte bli bevart og mennesket likevel ikke omkomme.

Gud har ikke tilbakeholdt noe fra mennesket som kunne fremme hans lykke eller sikre ham evige rikdommer. Han har kledd jorden med skjønnhet og utstyrt den med alt som er nødvendig for å fylle menneskets behov gjennom det jordiske liv. – *The Signs of the Times. – 2. juni 1887.*

Døren står Ennå Åpen. – 3. juni.

”For det er Herren som gir visdom, kunnskap og innsikt går ut av Hans munn.” Ordspr. 2, 6.

I en verden som vår, hvor sannhet og falskhet er så tett sammenblandet, at det er vanskelig å skjelne mellom dem, er det en farlig sak å forsømme å søke visdom fra det høye. De som nå vil ta dette på alvor og vende seg til Herren uten tøven, idet de inntar sin posisjon på den sanne grunnvoll, vil bli tilgitt. All vranglære er blandet med sannhet, dette gjør, at Satans bedrag er vanskeligere å få øye på. Men når prøvens og

testens tid kommer til oss, vil man kunne se forskjell mellom rettferdigheten hos de rettferdige og ondskaper hos de onde.

Enhver villfarelse er synd, og enhver synd er opprinnelig fra Satan. Forkjerte handlinger har blindet øynene og ødelagt menn og kvinners forstandsevner. Vi trenger nå å bli beskyttet på alle måter.

Verdens innbyggere blir nu under Satans lederskap bunnet i bunter parat til å bli brent. Vi har ingen tid, ikke et øyeblikk å miste. Herrens dommer er i landet og de, som står hårdnakkede og ikke er overbeviste av advarslene Gud sender, vil bli bundet inn i bunter parate til å bli brent. La predikanter og menighetsmedlemmer gå av sted inn i vingården. De vil finne moden høst, hvor de enn vil forkynne Bibelens glemte sannheter. Misjonærer, menn og kvinner, trengs. De vil finne dem som vil motta sannheten og innta sin stilling ved siden av deres lærere for å vinne sjeler for Kristus.

Masse av mennesker skal samles inn i folden. Mange som har kjent sannheten har korrumpert sin vei for Gud og har forlatt troen. De brutte rekker vil bli fylt opp av dem som Kristus betegner som dem der kommer i elfte time. Guds Ånd arbeider med veldig mange.

Tiden for Guds destruktive dommer er også tiden for å vise dem barmhjertighet som ikke har hatt noen mulighet for å lære, hva som er sannhet. Med mildhet vil Herren se på dem. Hans barmhjertige hjerte vil røres; Hans hånd er ennå rakt ut for å frelse, selv om døren er lukket for dem som ikke ønsket å gå inn. Store antall vil bli lukket inn som i disse siste dager hører sannheten for første gang. – *Brev 103. - 3. juni 1903. – Til Pastor og Mrs. George B. Starr, arbeidere med omfattende erfaring i samarbeidet med E. G. White i USA og i Australia.*

La Ingen Forføre Deg. – 4. juni.

”For det skal komme en tid, da folk ikke lenger kan tåle den sunne lære; men slik de finner det for godt, skal de ta seg lærere i mengdevis, for de vil ha det, som klør i øret. De skal vende sitt øre fra sannheten og holde seg til myter.” 2. Tim 4, 3. 4.)

Forut for og ved Kristi første komme fremsatte religiøse lærere merkverdige ideer som var så sammenblandede med deler av sannhet, at de ble fulle av forførende makt og førte sjeler bort fra Gud; likevel bevarte disse falske lærere utseendet av å være sanne tilbedere. Vi finner en lignende tilstand i samfunnet i disse siste dager. De som fjerner seg fra troen, blander sin tro med en mangfoldighet av menneskelige synspunkter.

Bibelen blir kritisert. Er det på grunn av at skriftene er uoverensstemmende og selvmotsigende, at predikanter har så vidt forskjellige tolkninger? – Nei, vanskeligheten er, at mennesker i dag gjør det samme som de gjorde på Kristi tid, de underviser i menneskeskapte lover og forteller, at de falske lover er Guds læresetninger. Religionslærere er i samme tilstand som Fariseerne. Kristus omtalte dem så: ”Men Jesus svarte: ”De farer vill, fordi dere ikke kjenner Skriftene og heller ikke Guds makt.” (Se Matt. 22, 29) Akkurat de menn som disse ord ble talt til var regnet for å være folkets lærere og fortolkere av Skriftene.

Er Skriftene vage og uoverensstemmende? Finnes det noe grunnlag for de sprikende meninger og forskjellige personlige oppfattelser og læresetninger som finner troverdighet i den religiøse verden? - Hvis så, kunne vi kanskje komme i tvil om deres guddommelige opprinnelse, for det er ikke Guds inspirasjon som leder mennesker til å komme til forskjellige slutninger. De som gir seg til å forklare Bibelen har forfalsket Guds Ord og fjernet Ordet fra dets sanne betydning ved å prøve å få Guds sannhet til å stemme overens med menneskers tankespinn og læresetninger. Skriftene blir forvanskede og anvendt feil, og sannhetsspirer blir satt inn i en ramme av villfarelse. Disse lærere er blindede og kan ikke se klart det som er Skriftenes sanne mening.

Jesus som ga Sitt liv for å frelse menneskene har advart oss om det som skal skje i de siste dager. Disiplene kom til Ham privat for å spørre Ham om det som vedrørte jordens avslutning og Jesus svarte: ”Jesus tok til orde og sa: ”Pass på at ikke noen fører dere vill! For mange skal komme i Mitt navn og si: ”Jeg er Messias.” og de skal villedes mange.” (Matt. 24, 4. 5). – *Signs of the Times. – 4. juni 1894.*

Individuell Forberedelse. – 5. juni.

”Et nytt bud gir Jeg dere: Dere skal elske hverandre. Som Jeg har elsket dere, skal dere elske hverandre.” - Joh. 13, 34.

Disse ordene er ikke noe menneskes ord, men ordene fra vår Frelser; og hvor viktig er det ikke, at vi fullfører den instruksjon som Han har gitt! Det finnes intet som kan svekke menighetens innflytelse mer enn mangel på kjærlighet. Kristus sier: ”Jeg sender dere som sauer blant ulver. Vær kloke som slanger og troskyldige som duer! (Matt. 10, 16) Hvis vi skal møte motstand fra våre fiender som er presentert som ulver, la oss da ta oss i vare, at vi ikke viser den samme ånd oss imellom.

Fienden vet meget vel, at hvis vi ikke elsker hverandre, kan han fremme sin sak og skade og svekke menigheten ved å skape skillelinjer mellom brødrene. Han kan lede dem til å vekke mistanke om ondt seg imellom, tale vondt, beskyldte, fordømme og hate hverandre; på denne måte vanæres Guds sak, Kristi navn lider skam og menneskers sjeler blir påført usigelig skade.

Hvor forsiktige skulle vi ikke være, at våre ord og handlinger alle er i overensstemmelse med den hellige sannhet som Gud har overlatt til oss! Verdens mennesker ser på oss for å finne ut av, hva vår tro utretter i vår karakter og i våre liv. De er nysgjerrige for å se, om den har en helliggjørende virkning på våre hjerter og om vi blir forandret til likhet med Kristus. De er parat til å oppdage enhver mangel i våre liv, enhver mangel på logikk i våre handlinger. La dem ikke få noen mulighet til å angripe vår tro.

Det er ikke motstanden fra verden som vil bli vår største fare; det er det vonde som anses for å være rett i vår midte som vil vise sig å være vår mest alvorlige katastrofe. Det er det vanhellige liv til halvhjertede bekjennere som sinker sannhetens arbeid og kaster mørke over Guds menighet.

Gud vil, at vi individuelt skal komme i en posisjon, hvor Han kan betro oss sin kjærlighet. Han har satt en høy verdi på ethvert menneske og har frelst oss ved offeret av Sin Enbårne Sønn, og vi bør i våre medmennesker se mennesker som er kjøpt med Jesu Kristi blod. Hvis vi har denne kjærlighet til hverandre, skal vi vokse i kjærlighet til Gud og til sannheten. – *The Review and Herald*. – 5. juni 1888.

Frelsens Pris. – 6. juni.

”Har dere glemt de manende ord som taler til dere som til sønner: Min sønn, forakt ikke Herrens tuktt, mist ikke motet når Han refser deg. For Herren tukter den Han elsker, og refser hver sønn, han tar seg av.” (Hebr. 12, 5.6)

Kristus er vårt forbilde. Han ble utsatt for vanskeligheter. Han tålte lidelser, Han ydmyket Seg Selv for menneskeheten. Kristus bar sine byrder uten utålmodighet, uten vantro, uten klage. Selv om Han var Guds Sønn og var Gud, følte Han likevel Sine prøvelser. Det finnes ingen ulykke, forvirring eller vanskelighet som ikke presset med likeså stor styrke på Guds Sønn som på oss; Det finnes ingen sorg som Hans hjerte ikke ble utsatt for. Hans følelser ble såret like lett som våre. Likevel var Kristi liv feilfritt og Hans karakter fullkommen. Hans karakter besto av moralske kvaliteter som innbefattet alt som er rent, sant, elskelig og alt som fortjener ros.

Gud har gitt oss et fullkomment, feilfritt mønster. Gud hadde tenkt å gjøre deg til en dugelig, effektiv arbeider. Det sinn, Han ville skape, skulle være rensset, opphøyet, foredlet. Hvis sinnet kun får mulighet til å bli trent på småsaker, vil det bli svakt som resultat av uforanderlige lover. Gud ønsker, at Hans tjenere skal utvide sine tankers og arbeidsplaners synsfelt og bringe sine talenter og evner i levende kontakt med ting som er virkelig store, oppbyggende, foredlende. Det vil bringe nye muligheter til de intellektuelle evner. Hans tanker vil velge et videre synsfelt og han vil samle sine krefter til å yte et mer omfattende, dypere, prektigere arbeid, svømmende i dype og store vann, hvor det ikke finnes bunn eller kyst.

Gud vurderer menns hjerter og karakterer, også når de ikke selv ser sin egen tilstand korrekt. Han ser, at Hans verk og sak vil lide, hvis feil som eksisterer ikke er observert og derfor heller ikke er korrigeret. Kristus kaller oss tjenere, hvis vi gjør det, Han byder oss å gjøre. Hvert menneske har fått tildelt sitt spesielle område, sted og arbeid og Gud forventer like meget og like lite av den med lav stilling som av den med den høyeste stilling. Han forventer, at alle fullfører sine kall. Vi er ikke vår egen eiendom, Vi eier ikke oss selv. Vi er blitt Kristi tjenere av nåde. Vi er kjøpt med Guds Sønnns dyrebare blod. – *Brev 16*. – 6. juni 1875. – *Til Pastor G. I. Butler, tidligere president for Generalkonferensen*.

Hans Nåde Er Tilstrekkelig. – 7. juni.

”Mine kjære, dere har jo alltid vært lydige mens jeg var hos dere. Så vær det da enda mer nå når jeg er borte, og arbeid på deres frelse med frykt og beven. For det er Gud som virker i dere både å ville og gjøre etter Sin gode vilje.” (Fil. 2, 12.13)

Enhver av oss har et arbeid å gjøre for vår egen frelse, det består i å møte ethvert av Guds krav. Gud gjør ikke noe uavhengig av hjelp fra den, for hvem dette arbeid skal gjøres. Hans nåde er tilstrekkelig til å arbeide i og med dem som tilhører Ham, idet hvert løfte oppfylles, mens den som har fått denne nåde tilført må følge enhver befaling.

Følgene av Guds krav får Hans folk til å skille seg ut fra verden og bli annerledes, idet de ikke har noe til felles med mørkets ufruktbare gjerninger. Uten hellighet ”skal ingen se Herren” (Hebr. 12, 14). - ”Den som... vil være venn med verden er fiende av Gud.” (Jakob 4, 4) (TDG 167, 3) Mens Herren jobber med oss, skal vi hjelpe Ham og arbeide med oss selv. Når Herren sender

Sine tjenere til oss med irettesettelser, med formaning, med advarsler, skal vi ikke snu oss bort og nekte å motta budskapet, fordi det ikke kommer fra lærde menn. Vi skal ikke si, at dette budskap trengs ikke. Ethvert budskap, sendt deg av Guds budbærer, er til beste for deg, det er gitt deg for å lære deg frelsens vei mer fullkomment. Hvilke muligheter har Gud ellers til å formidle Sin vilje til mennesker, om Han ikke skulle sende Sine budskaper gjennom sine utvalgte budbærere? Frykter du ikke for å skille ut den del av budskapet som passer deg og forkaste det som krysser din tankeverden?

Du må ikke gi uttrykk for dine tvil. Tvil er en følge av Satans forførelse. Hvis du ikke vil respektere Guds veier og midler til å nå deg, bør du tenke over, hvilke midler Han har i reserve for å nå frem til deg og din sak? Har dere ikke regnet det for en total feil å kritisere Guds talerør, predikantene og tale overfladisk og tankeløst om dem som apostelen har anbefalt dere å akte høyt for deres gjernings skyld? Skal menn og kvinner med begrenset erfaring nekte å få hjelp av akkurat de formidlere som Gud har ordinert til Sine predikanter?

Hvilken form for respekt, tror dere, at deres barn vil få for Guds budbærere, etter at dere har tillatt dere å tale nedsettende om disse menn, sådan som dere har gjort? *Manuskript 37. – 7. juni 1887. - "Å Arbeide sammen Med Gud."*

Gå Arbeid i Dag. – 8. juni.

"Frykt for Herren er opphav til visdom, å kjenne Den Hellige er forstand." Ordspr. 9, 10.

Enhver sjel er utrustet med betroede evner, talenter som skal utvikles ved trofast tjeneste, så at Kristus ved sitt komme kan motta Sitt Eget pluss avkastning.

Vi hører meget om høyere utdanning, sådan som verden ser på den. Men de som er uvitende om den høyere utdanning der ble vist og demonstrert i Kristi liv er også uvitende om, hva den høyere utdanning egentlig består av. Høyere utdanning betyr å samtykke i frelsens betingelser. Det innbefatter erfaringen ved daglig å se hen til Jesus og arbeide sammen med Ham for å frelse dem som holder på å gå fortapt.

Lediggang er synd, for det er en hel verden å arbeide for. Kristus ga Sitt liv i arbeidet for å løfte opp det falne og det syndige. Selv om Han var Himmelens Prins, levde Han, led og døde under skjellsord og hån fra falne mennesker og dette gjorde Han for å kunne forberede boliger til den menneskelige familie ved det himmelske hoff. Kristus ga instruksjon på høyeste plan. Kan vi

forestille oss en høyere utdanning enn å bli utvalgt til å samarbeide med Ham?

Nu er det vår tid til å arbeide. Alle tings ende er for hånden; snart kommer natten, da ingen kan arbeide. Denne natt er meget nærmere enn mange antar. Løft opp Mannen fra Golgata for dem som lever i synd. Arbeid med penn og stemme for å fortrenge de falske ideer som har tatt menneskers sinn i besittelse med hensyn til den høyere utdanning. Til enhver arbeider gir Kristus ordren: gå i dag og arbeid i Min vingård til Mitt navns forherligelse. Presenter for verden, tyngt av korrupsjon, velsignelsen ved sann høyere utdanning. Lyset skal lyse frem fra enhver troende. Den trette, den tungt lastede, den sønderknuste og den forvirrede skal henvises til Kristus, kilden til all åndelig liv og styrke.

Søk den høyere utdanning som er en full overgivelse til Guds vilje og du vil helt sikkert høste belønningen som kommer som et resultat av, at utdanningen er mottatt. Når dere til enhver tid plasserer dere selv der, hvor dere kan bli mottakere av Guds velsignelser, vil Herrens navn bli forherliget gjennom deres liv. – *Brev 102. - 8. juni 1909. – Til E. A. Sutherland and P. T. Magan, tidligere lærere ved Battle Creek og Berrien Springs, men som nå arbeider ved skolen i Madison, Tennessee.*

I Beundring For Evangeliet. - 9. juni.

"Fra Hans leppers bud vek jeg ikke; fremfor min egen lov aktet jeg på Hans munns ord." Job 23, 12. Den engelske oversettelse lyder slik: "Ikke har jeg veket av fra Hans leppers bud, men jeg har vurdert ordene fra Hans munn høyere enn min nødvendige mat." Job 23, 12.

Kun for dem, som leser Skriftene som Guds stemme, der taler til dem som sanne elever og til dem, som skjelver for Guds Ord, er Ordet en levende realitet. De studerer, fordi de søker den skjulte skatt. De åpner sin forstand og sine hjerter for å motta og de ber om himmelsk nåde, så de kan forberede fremtiden, det evige liv.

Idet den himmelske fakkell blir plassert i hans hånd, ser mannen sin egen skrøpeligheit, sin sykeligheit og sin håpløshet. I seg selv finner han ingen rettferdigheit. Der finner han intet som kan anbefale ham hos Gud. Han ber om, at Den Hellige Ånd, Kristi representant og stedfortreder, alltid må være hans leder og lede ham til full sannhet.

Bare å være enige om sannheten er ikke bibelsk religion. - Det finnes mange kristne, hvis hjerter er sperret inne i en så sterk rustning av selvrettferdigheit, at Herrens super -effektive pil, forsynt med mothake og med sannhet, håndtert av

englers hender, ikke er i stand til å trenge igjennom. Sannheten preller av og sjelen blir ikke truffet. Mennesket må først søke Gud alene for seg selv, så vil Den Hellige Ånd ta den dyrebare sannhet som faller fra Jesu lepper og som står langt over pengers pris og lede den levende kraft som i et rør til det lydige hjerte. Sannheten mottatt i hjertet blir en oppkvikkende makt som vekker opp enhver evne. Den er en guddommelig innflytelse som rører hjertet og skaper den himmelske musikk som flyter fram fra lepper i ren takk og pris.

Å, hva kan jeg si for å vekke sinnene til dem som bekjenner seg til å tro på sannheten, så de må beundre evangeliet med en tro som viser seg virksom ved kjærlighet og som rensker sjelen. Kristus byder dere å se hen til Ham som en illuminator eller et lys for deres formørkede sjeler. Menneskenes nysgjerrighet har ført dem til å søke hen til kunnskapens tre; og ofte tror de, at de plukker en veldig betydningsfull frukt; da finner de som Salomo i sin granskning, at alt er tomhet og intethet i sammenligning med vitenskapen om sann hellighet som vil åpne Guds bys porter for dem.

Enhver menneskelig agent må forstå, at det store og viktige arbeid for ham i dette liv er å motta hjelp til å ligne det guddommelige forbilde, å forberede en karakter for det fremtidige liv. Han skal tilpasse de himmelske sannheter til sitt spesielle behov i det praktiske liv. – *Manuskript 67. – 9. juni 1898. – "Gransk Skriftene."*

Høsttiden. – 10. juni.

"Og dette må vi gjøre, da vi kjenner tiden, at timen er kommet da vi skal våkne opp av søvne; for frelsen er oss nærmere nu enn den gang vi kom til troen. Det lider med natten, og det stunder til dag; la oss derfor avlegge mørkets gjerninger og ikle oss lysets våpen."
Rom. 13, 11. 12.

Vi er en del av menneskehetens store vev og en gjensidig innflytelse flyter fra den ene til den andre, ikke blott i menigheten, men familien i himmelen blander seg med familien på jorden, for at Kristus kan bli til en maktfaktor i Verden. Alle sannhetens juveler, som ble gitt til patriarker og profeter og som har hopet seg opp fra år til år, fra en generasjon til den neste, skal samles sammen og forvaltes som arvede skatter, en betrodd arv.

De hellige innflytelser fra nålevende og tidligere generasjoner utgjør et sterkt og kraftfullt vitne for Gud, i stand til å stå ikke mot kjøtt og blod men mot myndigheter og makter og ondskapens åndehær på høye steder. Guds Folk i dag har alle de privilegier og muligheter som tidligere

generasjoner har gitt dem og de har tiltagende lys, hvilket skulle gjøre dem mer kraftfulle i arbeidet for Gud enn folk fra tidligere generasjoner. Disse fortrinn fordrer tilsvarende respons. Våre bestrebelser for å åpne vei for andre bør svare til våre betrodde himmelske skatter.

Herren er nær. Himmelske myndigheter forent med helliggjorte innflytelser på jorden skal forkynne den tredje engels budskap og rope ut advarselen: at alle tings ende er nær. "For ennå er det bare så kort en stund, så kommer Han som komme skal, og Han skal ikke dryge." (Hebr. 10, 37). Et folk skal beredes til å stå på Herrens dag og etter å ha fullført alt, skal de stå. - De som samler seg sammen i byer og landsbyer gjør en alvorlig feil, de forsømmer å utvide sin innflytelse, idet de ikke beveger seg omkring i større og større sirkler, strekkende seg til de ytterste deler av verden; således forsømmer de å stå på sin plikts post.

I Sin bønn for Sine disipler kort før Sin himmelfart, sa Kristus: "Men Jeg ber ikke for disse alene, men også for dem som ved deres ord kommer til å tro på Meg, at de alle må være ett, likesom Du, Fader, i Meg, og Jeg i Deg, at også de må være ett i oss, for at verden må tro, at Du har utsendt Meg." (Joh. 17, 20. 21). Å, om disse velsignede ord måtte bli skrevet med Guds finger på ethvert hjerte. – *Manuskript 7. – 10. juni 1891. – "Kristen Tjeneste i Den Levende Kirke."*

Utholdende Bønn. - 11. juni.

"Vær edrue, våk! Deres motstander djevelen går omkring som en brølende løve og søker hvem han kan oppsluke." 1. Peter 5, 8.

Vi har en listig djevel å motarbeide! Bare Kristus er mektig og fullt ut kapabel til å stille opp til en like kamp mot hans makt, derfor må vi være besjelet av Jesus hvert sekund. Vi er søvnige og dumme, vi fatter ikke Satans kunster, påfunn og fellene som han legger foran rastløse, uforsiktige, troskyldige føtter. Derfor må vi være sikker på, hvor vi går, at hver bevegelse er i Gud. Selvet må ikke komme inn her for å gjøre seg bemerket.

Å ødelegge sjeler er Satans og hans agents faste beskjeftigelse på jord. Å frelse sjeler er enhver Kristi etterfølgers jobb, hvor skrøpelig og svak han enn synes å være. Når menneskets selviske interesser kommer først og sjelers frelse i annen rekke, - om den interesse i det hele tatt finnes i et menneske, - arbeider mennesket på Satans side, for selve hykleriet er en felle som kan lede andre bort fra veien, så de ikke søker Guds Rike og Hans rettferdighet først. Satan holder på å få tak i alle sådanne arbeidere. Sjelers frelse kommer først, alltid! men Satan vandrer omkring som en

brølende løve for å finne frem til dem, han kan sluke. Vi må snappe sjeler bort fra hans sti. Vi må ha klart fremtidssyn, forståelse og tro og arbeide i den hensikt å frelse forgjengelige liv, så vi ikke, ved en eller annen form for likegyldighet fra vår side, kunne bli årsaken til død.

Misjonsarbeid, Gud hjelp oss å forstå, hva det er og hvordan vi kan ta del i det. Enhver misjonær skal tilhøre Herren hundrede prosent, idet han presser seg fremad for å oppnå fullkommengjørelsen av en kristen karakter. Målet for fromhet bør heves høyt. Enhver form for avguderi må ofres. Sjeler, dyrebare sjeler, skal frelses.

Da den skotske kirke holdt på å gjøre noen beslutninger om å kompromittere troen og oppgi sine faste prinsipper, besluttet en mann seg for aldri å vike en tomme. Han bøyet sine kne for Gud og bønnfalt således: "Gi meg Skottland eller jeg dør." Hans betydningsfulle bønn ble hørt. Å, om den alvorlige troens bønn måtte våkne overalt. "Gi meg sjeler som nu er begravd i villfarelsens avfall eller jeg dør! Led dem frem til kunnskap om sannheten som den er i Jesus.

Vi må bære byrden av sjeler på våre hjerter; enhver selvisk tankeflukt må vike plassen for dette. Prisen som Kristi blod betalte viser sjelens verdi. – *Brev 20. – 11. juni 1883. - Til W. C. White.*

Guds Omsorg For Sin Menighet. – 12. juni.

"Men jeg formaner dere brødre, til å holde øye med dem som volder tvedrakten og anstøtene imot den lære som dere har lært, og gå av veien for dem; Rom. 16, 17.

Til alle tider i denne verden har der vært mennesker som tror at de har et arbeid å gjøre for Herren og ikke viser respekt for dem som Herren har brukt til å utføre Sin gjerning. De tolker ikke Skriften på rette måte, de fordreier Skriftene til støtte for deres egne ideer. Hva enn deres påstander kan være, så er de i Satans tjeneste, de som trekker seg tilbake fra legemet for å forkynne teorier som de selv har funnet på for å komme med noe nytt som kan skille sjeler fra sannheten for denne tid.

Ta dere i vare for dem som dukker frem med stor byrde for å klage på og nedvurdere menigheten. De utvalgte som står og trosser opposisjonsstormen fra verden og som løfter opp Guds nedtrådte Bud for å opphøye dem som hellige og ærverdige er i sannhet verdens lys. Hvordan tør dødelige mennesker fordømme dem og kalle menigheten for en skjøge, Babylon, en

røverhule, et tilholdssted for enhver uren og hatefull fugl, bosted for djevler som gjør nasjonene drukne av sin utukts harmes vin, og kongene og stormennene på jorden har sammensvoret seg med henne og gjort seg rike ved overfloden av hennes vellevnet og erklært, at hennes synder har nådd opp til Himmelen og Gud har husket hennes urenheter? Er det budskapet, vi trenger å gi til Syvende Dags Adventister? Jeg sier dere, Nei! Gud har ikke gitt noe menneske et slikt budskap. La disse mennesker ydmyke sine hjerter for Gud og i sann sønderknuselse angre at de, om det enn kun var for en kort stund, sto ved siden av brødrenes anklager som anklaget dem for Gud dag som natt.

Hvis dette falske budskap var det som alle skulle høre i denne tid, "Gå ut fra henne, Mitt folk" hvor skulle vi da gå hen?

Jeg sier dere, mine brødre, Herren har et organisert legeme som Han vil jobbe igjennom. Det kan være flere enn en snes (20) Judas'er mellom dem; Det kan være en for rask Peter, som under prøvende omstendigheter vil fornekte sin Herre; det kan være personer som minner om Johannes, som Jesus elsket, som når han ble for ivrig, kunne tenke på å ønske andre menneskers undergang ved å nedkalle ild fra himmelen over dem for å hevne en fornærmelse mot Kristus og mot sannheten. Men Den Store Lærer forsøker å gi lekser med instruksjon for å korrigere disse eksisterende onder. – *Manuskript 21. - 12. juni 1893.*

Den Støttende Ånd. – 13. juni.

"Og Gud er mektig til å gi dere all nåde i rikelig mål, for at dere alltid i alle ting kan ha alt det, dere trenger til, og således rikelig kan gjøre all god gjerning." (2. Kor. 9, 8).

Vi (Ellen White assisterte med evangeliske kveldsmøter i San Jose, California.) står opp kl. 5, spiser kl. 6.30, så tar herrene arbeidsgruppen til teltet og vier en og en halv time til bibelstudium og samtale, idet de drøfter sine erfaringer fra dagen før med hverandre og får undervisning om, hvilke vaner som er rette og som skal utvikles og nødvendigheten av å overvinne enhver karakterbrist. Dette er en undervisning som alle trenger.

The L...s er velmenende gutter, men de har store mangler, - De har ikke orden på ting, de forsømmer de enkleste plikter, tar ikke vare på noe eller noen og de gjør ikke de plikter som ligger naturlig like foran dem. Det er nå dags for dem å tilegne seg ferdigheter som kan gjøre dem skikket til å ta del i arbeidet eller vente, og i stedet fullføre den del av deres utdanning som har vært

forsømt, inntil de har oppnådd en vel- fungerende karakter. Før dette har skjedd, vil de aldri være kvalifisert til å gå alene eller utføre noe arbeid. Vi trenger alle mer av Guds Ånd, mer alvorlig tro, mer konstant, inntrengende bønn, så vi kan oppdage de sørgelige ufullkommenheter i våre beste arbeider og vår fullstendige mangel i oss selv til å nå opp til den guddommelige standard.

Å, hvilken mektig oppgave det er å frelse sjeler! Hvor få føler det! Hvor få er det som gjør alt de kan for å samle sjeler til Kristus! Satan arbeider med hele sin makt – utholdende, flittig, utrettelig – mens mange som bekjenner seg til sannheten sover, de gjør intet for å redde sjeler, heller ikke lever de ut sannheten som de bekjenner seg til. Det er ikke et tamt vitnesbyrd som skal gis til folket. Vi skal nå folket gjennom Gud. Vi må bli føyelige i Guds hender, så vi kan formes som leiret i Pottemakerens hender. Guds nåde er tilstrekkelig til å forsyne hver eneste time med konflikt og enhver prøvende stund med nødvendig kraft. La oss klynge oss til Gud med et fastere grep. Hans Ånd vil hjelpe, Hans Ånd vil styrke og støtte.

Som vi kommer Gud nærmere, vil vi bli mer oppmerksomme på vår egen intethet og lære å bli mer avhengig av Jesus Kristus og da vil vi få klart bevis på Jesu kjærlighet. Vi vil se godheten og barmhjertigheten åpenbart i Hans forsyns styrelse. – *Brev 21. 13. juni 1883, til W. C. White.*

Vokt Portene. – 14. juni.

”De som sår med gråt skal høste med fryderop. De sår gråtende og bærer den sæd de strør ut; de kommer hjem med fryderop og bærer sine kornbånd.” Salme 126, 5. 6.

Mange ganger er vi (James og Ellen White) skuffet, fordi våre forventninger er så store, men når vi så får se, at Herren jobber for oss, når vi anstrenger oss, og sjeler kommer til Kristus, glemmer vi vår tretthet, våre skuffelser og de vanskeligheter som vi møter i forbindelse med dette arbeid og vi føler oss æret av Gud, fordi vi får lov til å ha en del i det. Vi har hatt noen meget dyrebare bønnestunder med noen som var mismodige og nesten fortvilet (ved et teltmøte i Iowa). Vi gledet oss sammen med dem, da lyset skinte inn i sjelens formørkede kamre. Herren har i sannhet oppmuntret våre hjerter og styrket oss til vårt store arbeid. Vi tror virkelig, at det vil komme rikelig frukt som resultat av dette møte.

La deres bønner, mine barn (Edson og Emma), gå opp til himmelen for oss, at Gud vil bringe kunnskap om sannheten til sjeler som lever i mørke og villfarelse. Lys, dyrebart lys skinner på ethvert blad i Guds Ord. Der finner vi våre råd.

Når vi studerer dets sider med et dyptfølt ønske om å lære vår plikt å kjenne er englene tett ved vår side for å gjøre inntrykk på våre sinn og styrke forestillingsevnen til å forstå hellige ting som er åpenbart i Guds Ord.

Enhver tanke, ord og gjerning skal prøves med Guds åpenbarte vilje. I alle ting skal spørsmålet være: Vil dette behage Gud? Vil det være i overensstemmelse med Hans Ords lære? Og hvis vi føler oss usikre angående vår plikt, vil vårt naturlige hjerte be om å få lov til å følge sin egen tilbøyelighet. Men la oss alltid følge den sikre kurs, hvor megen selvoppofrelse den enn kan koste. La oss beslutte ikke å ta noen risiko hvor evige interesser står på spill.

Kjære sønn, Edson, vokt trofast dine tanker. Hold enhver inngang til ditt hjerte vel bevoktet. Du må sette opp stengslene mot Satans angrep. Det er ikke nok å vokte et område mens andre områder blir forsømt. Een vekters slappe unnlattelse vil være en fare for hele hæren. Å unnlate å vokte een sti til fortet kan føre til tap av hele byen. - Det finnes farer foran oss, som vi må møte og vår eneste sikkerhet er i Gud. – *Brev 32. – 14. juni 1876. – til Edson og Emma White.*

Udødelig Arv. – 15. juni.

”For Guds nåde er åpenbart til frelse for alle mennesker, idet den optukter oss til å fornekte ugudelighet og de verdslige lyster og leve tuktig og rettferdig og gudfryktig i den nåværende verden.” Titus, 2, 11, 12.

Guds engler oppnår ingen høyere kunnskap enn den å kjenne Guds vilje; og det er deres høyeste glede å utføre Den Himmelske Faders perfekte ønske. Det falne menneske har den forrett å få forstand til å kjenne Guds vilje. Fordi vi har fått en nådetid i gave, skulle vi utvikle våre evner til høyest mulig kapasitet, for å gjøre oss selv til alt, som er mulig; og mens vi strever for å oppnå en høy grad av intelligens, skulle vi føle vår avhengighet av Gud, for uten Hans nåde kan våre anstrengelser ikke bringe varig fordel. Det er ved Guds nåde, at vi skal bli seirvinnere; ved Hans blods fortjenester kan vi bli inkludert i det antall mennesker, hvis navne ikke vil bli slettet i Livets Bok. De som er endelige seirvinnere vil få et liv som løper parallelt med Guds liv og de vil få bære den seirendes krone. Når vi forventer så stor og evig belønning, burde vi løpe løpet med tålmodighet, idet vi ser hen til Jesus, vår tros opphav og fullender.

Vi kan ikke vente med å fortelle deg, at du for å oppnå udødelig liv og evig tilværelse må bli seiervinner i dette nådetids- gitte liv. Alt som skjemmer og pletter sjelen må fjernes, det må

renses bort fra hjertet. Vi må vite, hva det vil si å være delaktig i guddommelig natur, idet vi har flydd fra korrupsjonene som finnes i verden på grunn av lyst. Er du villig til å erklære krig mot kjøttets lyster? Er du parat til å kjempe mot Guds og menneskets fiende? Satan står beslutsomt parat til å gjøre enhver sjel til slave, hvis han kan; for han spiller en desperat lek for å lede menneskesjelene bort fra Kristus og det evige liv. Vil du tillate ham å stjele Guds Ånds nådegaver fra deg og la ham implantere sin egen korrupte karakter i deg? Eller vil du ta imot den store forsyning av frelse og gjennom det Stadige Offers fortjenester, gitt til fordel for deg, bli gjort delaktig i guddommelig natur? Gud har gitt Sin Enbårne Sønn, for at vi gjennom Hans skam, lidelse og død kunne få herlighet, ære og uøddelighet. – *The Signs of The Times*. – 15. juni 1891.

Korsets Under – 16. juni.

”For dere vet, at dere ikke med forgjengelige ting, sølv eller gull, ble løskjøpt fra deres dårlige ferd, som var arvet fra fedrene, men med Kristi dyre blod som blodet av et ulastelig og lyteløst lam.” (1. Peter 1, 18. 19)

Dette var en god dag for folket i Iowa. Vårt møte sluttet ikke før omkring kl. 1. – Frelsens dyrebare gave og redningen av alle som ønsker å motta frelsen forekom oss å være så fantastisk, så langt over vår begrensede forståelse, at språk ble for fattig og kunne ikke beskrive de uendelige velsignelser brakt innenfor vår rekkevidde av Verdens Frelser. Hans storhet steg ned til vår svakhet.

Jesus, dyrebare Frelser! Vi kan studere Faderens kjærlighet, da Han ga Sin kjære Sønn for å dø for en fallen verden. Idet vi studerer denne ubeskrivelige kjærlighet i lyset fra Golgatas kors, fylles vi med undring og forbauselse. Vi ser barmhjertighet, mildhet og tilgivelse blandet harmonisk med rettferdighet, verdighet og makt. Jesus byder synderen å se hen til Ham og leve. ”Jeg”, sier han, ”har funnet en løsesum.” Fortapelsens avgrunn som synden skapte har Golgatas kors dannet bro over. Angrende troende sjeler kan få se en tilgiende Fader som gjenforener oss med Seg selv ved Golgatas Kors.

Kunnskapen om Kristus avslører syndens dybder og dens aggressive karakter, mens vi ved tro kan se den rensende strøm, Kristi blod, som vasker bort enhver plett, ethvert spor av synd. Denne frelse er ikke halvveis verdsatt. Frelsen som er brakt til oss gjennom Jesu blod blir ikke oppfattet som en helt uvurderlig verdi. Ved tro burde denne gave bli mottatt som Guds store gave gjennom

Jesus Kristus. Våre synders og sorgers byrde ble lagt på Ham som er barmhjertig til å tilgi og mektig til å frelse.

Hvorfor er vi så kalde? Hvorfor er vi så verdslige? Hvorfor er vi så likegyldige? Hvorfor brenner Jesu kjærlighet ikke på alteret i våre hjerter? Han bar byrden av våre synder, av våre sorger; hvorfor har vi ikke større tro? Hvorfor stoler vi ikke fullt på Ham og mottar alt fra den hånd som ble naglet til korset, for at den kunne bli allmechtig til å frelse? Hvorfor stoler vi ikke på den kjærlighet som er kommet til uttrykk ved et slik uendelig offer, for at vi skal leve?

Se i tro hen til korset. Se og lev. Dette vil bli vårt studium og vår sang i all evighet. – *Brev 6*. – 16. juni 1881. – *Til Edson og Emma White*.

La Os Holde Fast. – 17. juni.

”Og Han sa til meg: Min nåde er deg nok; for Min kraft fullendes i skrøpeliget. Derfor vil jeg helst rose meg av min skrøpeliget, for at Kristi kraft kan bo i meg.” (2. Kor. 12, 9)

Siste natt sov jeg kun litt. Jeg prøvde å se hen til Jesus, å overgi meg selv i Den Store Leges hender. Han har sagt: ”Min nåde er deg nok.” (2. Kor. 12, 9) Kristi nåde leder mennesker til å tale de rette ord i alle situasjoner. Legemlig lidelse er ikke noen unnskyldning for en ukristelig opptreden eller for ukristelige handlinger.

Gjennom disse søvnløse timer har emnet om å seire vært mine tankers byrde. ”Den som seirer” erklærer Herren, ”vil Jeg gi å sitte med Meg på Min trone, likesom Jeg også har seiret og har satt Meg med Min Far på Hans trone.” (Åpenbaringen 3, 21)

Det finnes dem som alltid vil skape unnskyldninger for å gå fiendens ærender. Noen tror, at fordi de har fysiske lidelser, har de den forrett å kunne tale gretne ord og oppføre seg ubehagelig. Men har Jesus ikke gjort noe forebyggende for slike, så de kan overvinne fristelse? Trenger de å være utakknemmelige og vanhellige på grunn av prøver og lidelse? Er Kristi rettferdighets stråler ikke intense nok til å oppløse Satans skygge?

Guds nåde blir omtalt som tilstrekkelig til å fjerne alle sykdommer og prøver som mennesker har å kjempe imot. Er den derfor maktesløs mot fysisk sykdom? Skal guddommelig nåde vike, mens Satan overtar makten, fordi han greier å beholde offeret i kraft av sine onde fristelsers makt?

Å, hvor dyrebare er Jesus dog for den sjel som stoler på Ham. Men mange vandrer i mørke, fordi de graver sin tro ned i Satans skygge. De har ikke gjort det som det ved Jesu Kristi nåde sto i deres makt å gjøre. De har ikke talt tro, håp og mot.

Aldri skulle vi tillate Satan for et øyeblikk å tro, at hans makt til å plage og såre er sterkere enn Kristi makt til å bygge opp og styrke.

”Mennesker burde alltid be, og ikke bli trøtte” (Luk. 18, 1) Enhver oppriktig bønn som blir sendt opp til Gud er blandet med Kristi blods effekt. Hvis svaret blir forsinket eller utsatt er det fordi Gud ønsker, at vi skal vise hellig frimodighet, når vi krever Guds garanterte løfter. Han som har gitt løftene er trofast. – *Manuskript 19. – 17. juni 1892.*

Troskap i Tjenesten. – 18. juni.

”Han som ikke skjelte igjen, når Han ble utskjelt, ikke truet, når Han led, men overlot det til Ham, som dømmer rettfærdig.” (1. Peter 2, 23)

Jeg håper, at du ikke blir utålmodig under kritikk og dømmesyke; men hvis kritikken skulle komme, da tenk på, at heller ikke du er fullkommen, at feil kan oppstå, og at mange feil i løpet av et livsløp kan forårsake mistenkeligjørelse, selv om de som kritiserer gjør lignende feil i sine egne liv. Mange gjør seg ingen tanker om dette og som et resultat av dette er de ubarmhjertige mot andre, idet de bedømmer andre ut fra seg selv og tror, at andre har de samme eller verre svakheter, enn de selv har. Men vi må selv som individer holde en kurs fri for tanker om hevn.

Vi må vise den største visdom, idet vi vandrer frem og utfører vårt arbeid med troskap, uten å vike av verken til høyre eller venstre, idet vi går rett frem og kun har øye for Guds herlighet. Det gjelder ikke å demonstrere hvor mye følelse vi kan vise ved urettferdig behandling og slik prøve å bevise vår karakterstyrke, men det er selvkontrollen, det faste lokk som blir lagt på en sterk følelse som beviser karakterstyrke og Jesu Ånd. Livets tre midt i Guds Paradis skal gis til seirvinneren. Det er lønnen gitt til erobreren for hans slit og hans selvpoffrelse og er lønnen til den arbeidende kristne som ønsker å kjempe den gode troskamp. Vi må streve og kjempe edelt for å vinne seir. Guds nåde vil bli gitt til alle som kjemper på lovens premisser.

Nu, min sønn (Edson), legg så lite merke som mulig til, hva mennesker sier. La dem si, hva de vil, men la ikke ved ord eller holdning vise, at ditt selv holder på å våkne. Herren ønsker at du skal følge en sådan kurs, at du vil bli ansett for å være een som er verdig til tillit og tiltro. Du har evner beregnet til å gjøre godt mot andre, hvis du ikke tillater deg selv å bli avledet av impuls. Hvis du beviser, at du har en fast og sikker tillit til Gud, vil du samle respekt og tiltro, og da vil du øve en innflytelse til det gode. Du vil la ditt lys skinne til

fordel for det beste. Du vil prøve å representere Jesus. Du vet, at Vår Frelser ble utskjelt, men han skjelte ikke igjen. Han ble foraktet og forkastet av mennesker. Kan Hans etterfølgere forvente seg noe bedre i dette liv? Måtte vår nådige himmelske Fader skjenke oss mer nåde og måtte vi glede oss i Hans kjærlighet. – *Brev 99. – 18. juni 1886. – Til Edson og Emma White*

Ethvert Medlem En Misjonær. – 19. juni.

”Han sier: Er det for lite at Du er Min tjener til å gjenreise Jakobs stammer og føre den frelste rest av Israel tilbake; så vil Jeg da gjøre Deg til hedningenes lys, for at Min frelse må nå til jordens ende.” (Es. 49, 6)

Tirsdag morgen, 19. juni. Jeg har akkurat sett på min klokke. Klokken er 02. Jeg klær meg på, søker Herren og prøver å skrive noen få ord som skal sendes til Afrika nå denne morgen. Må Herren hjelpe meg til å huske hver linje.

Se Es. 49. Jeg kan ikke skrive hele dette kapittel ned. Les det omhyggelig og høytidelig. Hvilke ord er disse! ”Og Han sa til Meg: Du er Min tjener, Du er Israel, på hvem Jeg vil åpenbare Min herlighet.” (Es. 49, 3) Hvor mange er parate til å uttrykke seg med Skriftens ord, etter at de har gjort sitt beste under de mest prøvende omstendigheter, har manglet passende fasiliteter og de helt nødvendige midler: ”Men Jeg sa: Forgjeves har Jeg arbeidet Meg trøtt, og til ingen nytte har Jeg fortært Min kraft; men Min rett er likevel hos Herren, og Min lønn hos Min Gud.” (4. vers)

Alle advarslene skal gis. Sannheten, Bibelsk sannhet, skal forkynnes på våre store leirstevner, så menighetene kan høre sannheten. De har anledningen. Alle har kanskje ikke lyst til å høre. Mange motsetter seg alt som handler om selvforsakelse. De er ikke villige til å akseptere sabbaten. I 2. Mosebok 31, 12 – 18 fremheves det klart i fastsatte, bestemte setninger, hva Gud forventer av sitt folk, og den fastsatte følge av å forkaste Guds bestemmelser er døden. På tross av dette, vil mange nekte å adlyde, fordi sannheten innbefatter selvfornektelse og selvpoffrelse.

Mange av prestene vil ikke høre og ønsker ikke å bli overbeviste. De vil ikke gå inn i sannhetens helligdom for å motta kunnskapen om Sannheten fra Ordet, men de vil fjerne kunnskapens nøkkel fra folket ved å forvanske Skriftene, fordreie Guds Ord fra Dets sanne betydning. Derfor krever ethvert steg fremover for å nå folket for å frelse dem fra å gå fortapt på grunn av villfarelse og ulydighet en hard, konstant krig, - men skal den

stoppe? - Nei, løft flagget opp. - Plant minner om Guds sannhet på ethvert sted, det er mulig, - arbeid på nye felter og det vil skje omvendelser. Noen, som ikke tar sine beslutninger straks, vil hjelpe og fremskynde arbeidet med sine midler og sin sympati og vil selv ta sin stilling på Herrens side. Gud vil ha sine representanter på alle steder, i alle deler av verden. - *Brev 86. – 19. juni 1900. – Til A. G. Daniells.*

Den Herlige Arv. – 20. juni.

”Halleluja! Lov Gud i Hans Helligdom, lov Ham i Hans mektige hvelving! Lov Ham for Hans mektige gjerninger, lov Ham etter Hans storhets fylde! Lov Ham med basunklang, lov Ham med harpe og citar! Lov Ham med pauke og dans, lov Ham med strengelek og fløyte! Lov Ham med tonende bekkener, lov Ham med høyt klingende bekkener! Alt som har ånde, love Herren! Halleluja!

I går kl. 10 nådde vi frem til dette stedet – East Portland, Oregon. På vår vei fra Walla Walla stanset bilene tirsdag morgen som de vanligvis gjør i tyve minutter ved Multnomah Falls. Nesten alle forlot bilene for å klatre opp på høydedraget for å danne seg et klart bilde av dette vidunderlige skjønne, prektige syn.

Det var bygget trinn inn i skråningen, så kom en smal siksak sti, så flere tretrapper. Dette ble gjentatt mange ganger, inntil vi nådde og gikk inn på en enkel, ikke kunstferdig utsmykket bro som dannet en forbindelse over en dyp kløft med det første vannfall. Det store vannfall ligger over dette og kalles for the Bridal Veil. Vannet faller fra et sted i omkring 900 fots høyde. Idet vannet faller ned brytes det av de ujevne klippefremspring, og spres i vide, skjønne formasjoner. Det er et praktfullt syn.

Jeg ville ha vært glad, om jeg hadde kunnet tilbringe hele dagen på dette sted omgitt av skjønne landskaper. Men vi var takknemlige for å få stirre på naturens herlige storslåtte landskap i noen få sekunder, selv om det hadde kostet oss intens klatring å nå det. – Til sist sto vi på broen som var laget til dette formål.

Jeg gjenkalte salmistens ord, når han oppfordrer alt som har ånde til å prise Gud, både den levende og den livløse skapning blir oppfordret til å delta i koret for å prise og takke Gud. At Gud således kaller på alt som lever og på ting som slett ikke er utstyrt med forstand er den mest kraftfulle irettesettelse til dem som er utrustet med intelligens, men hvis sjeler ikke gløder og hvis lepper ikke forkynner Guds majestet og herlighet.

”Lov Ham, sol og måne, lov Ham, alle dere lysende stjerner! Lov Ham. Dere himlenes himler

og dere vann som er ovenover himlene! De skal love Herrens navn, for Han bød, og de ble skapt og Han satte dem på deres sted for all tid, for evig; Han ga en lov som ingen av dem overskrider. Lov Herren fra jorden, dere store sjødyr og alle vanddyp, ild og hagl, snø og damp, stormvind, som setter Hans ord i verk.” (Sal. 148, 3-8) Alle disse Guds hjelpere i naturen blir tilkalt for å gjøre sitt for å prise Gud, Den Høyeste. Og hvem blant Guds skapninger kan forholde seg taus, når alle stjerner baner seg vei gjennom alle hindringer, enhver bris som feier henover jorden, enhver sky som fordunkler firmamentet, ethvert regnskyll og hver solstråle – alle istemmer koret som ærer og priser Gud som råder i himlene? - *Manuskript 9. – 20. juni 1884. – ”Besøket til Multnomah Falls”*

Invitasjon Til Alle. – 21. juni.

”Og Han sa til dem: Høsten er stor, men arbeiderne er få; bed derfor høstens herre at Han vil drive arbeidere ut til Sin høst!” Luk. 10, 2.

Jeg hadde vært ute av stand til å ride noen tid på grunn av hofter – og ryggproblemer, og da jeg reiste hjem (fra Healdsburg College), ble jeg meget trøtt. Men jeg er så takknemlig til min himmelske Far, fordi Han styrker meg.

For nylig holdt våre brødre friluftsmøter i Calistoga (California) – De neste møter vil bli holdt nær St. Helena, hvis det er mulig å finne et passende sted der. Vi ønsker å gjøre alt det vi kan for å advare dem omkring oss om vår Frelzers snare komme. Jeg tror det kan gjøres mye godt, når vi tar opp dette arbeid. Mitt hjerte dras til dem som lever i mørke og ikke kjenner sannheten.

Jeg håper snart å kunne besøke soldathjemmet i Yountville. En gruppe arbeidere har gått der annen hver sabbat for å holde en sanggudstjeneste der. Til å begynne med hadde de kun få tilhørere, men nå er der fra 75 til 100 personer til stede hver gang. Av og til blir det også holdt en 30 minutters tale over et eller annet bibelsk emne. Ved et møte for noen få uker siden spurte man soldatene, om de ville sette pris på å få et kort Bibelstudium etter sanggudstjenesten. Omkring et dusin sa, at det ville de gjerne. Men da tiden kom og bibelstudiet skulle begynne var det mer enn 50 til stede. Arbeiderne leser Bibelen sammen med dem, og når man spør soldatene, om de liker det, lyser deres ansikter opp og deres hender strekkes ivrig ut for å motta bøkene og papirene.

Siste sabbat kom det en intelligent utseende mann fra hjemmet og sa til en av våre brødre: ”Før dere kom hit for å synge for oss, brukte jeg nesten all min tid til å drikke og ture med mine kammerater. Men siden dere har kommet her, har jeg funnet en

meget bedre måte å bruke min tid på. Jeg har sluttet å drikke og bruker min fritid til å lese ”Jesu Liv” (”Slektenes Håp”)

Vi håper at arbeidet for soldatene vil fortsette. Atskillige er interessert, og de som leder hjemmet legger merke til det gode arbeid som blir gjort. Jeg tror fullt og fast på at noen av disse gamle menn, kanskje mange vil bli frelst. Jeg ønsker, at hele vårt folk kunne se de mange dører som står åpne for dem. *Brev 112. – 21. juni 1903. – Til Elder and Mrs. J. A Burden, mens de jobbet i Australia.*

Å Elske Er Å Tjene. – 22. juni.

”Lovet være Gud og Vår Herre Jesu Kristi Fader, Han som etter Sin store miskunn har gjenfødt oss til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde, til en uforgjengelig og usmittet og uvisnelig arv, som er gjemt i Himlene til dere.” (1. Peter 1, 3. 4)

Jesu Kristi religion betyr noe mer enn blot og bar tale. Kristi rettferdighet består av riktige handlinger og gode gjerninger fra rene, uselviske motiver. Ytre rettferdighet, mens den indre prydelse mangler, vil være til ingen nytte. ”Og dette er det budskap som vi har hørt av Ham og forkynner dere, at Gud er lys, og det er intet mørke i Ham. Dersom vi sier, at vi har samfunn med Ham, og vandrer i mørket, da lyver vi og lever ikke i sannheten; men dersom vi vandrer i lyset, likesom Han er i lyset, da har vi samfunn med hverandre, og Jesu, Hans Sønnns blod rensar oss fra all synd.” (1. Joh. 1, 5-7) Hvis vi ikke har lyset og kjærligheten fra Gud er vi ikke Hans barn. Hvis vi ikke samler med Kristus, sprer vi omkring oss. Vi øver alle en innflytelse og den innflytelse kan leses i andres skjebner, deres nåværende og deres fremtidige beste eller deres evige fortapelse.

Alle har noe å lære i Kristi skole for å gjøre sine kristne karakterer fullkomne og oppnå enhet med Kristus. Dette sa Kristus til Sine disipler: ”Sannelig sier Jeg dere: Uten at dere omvender dere og blir som barn, kommer dere ingenlunde inn i Himmels Rike.” (Matt. 18, 3) Han forklarte dem Sin mening. Han ønsket ikke, at de skulle ha en barnslig forstand, men at de skulle være som barn i forhold til ondskap. Små barn viser ikke noen bevissthet om overmakt og aristokrati. De er enkle og naturlige i sin fremtoning. Kristus ønsker at hans etterfølgere skulle kultivere ukunstlede manerer, at hele deres fremtoning skulle uttrykke ydmykhet og likhet med Kristus. Han gjorde det til vår plikt å leve til beste for andre. Han kom fra de kongelige himmelske saler til denne jord for å bevise, hvor stor interesse Han hadde for mennesker; og den

uendelige pris som ble betalt for menneskets frelse viser, at mennesket har så stor verdi, at Kristus kunne ofre Sine rikdommer og Sin ære ved Det Himmelske Hoff for å løfte oss opp fra syndens nedverdiggelse.

Hvis Himmels Majestet kunne gjøre så meget for å bevise Sin kjærlighet til mennesket, hva burde mennesker da ikke gjøre for hverandre for å hjelpe hverandre opp og ut av mørkets og lidelsens avgrunn? – *The Review and Herald. – 22. juni 1886.*

Guds Måte Å Behandle Mennesker På. - 23. juni.

”Hør dog mine elskede brødre; Har ikke Gud utvalgt dem som er fattige på verdens gods til å være rike i troen og arvinger til det rike Han har lovt dem som elsker Ham?” (Jakob 2, 5)

I lignelsen om den rike mann og Lasarus ruller Den Store Lærer gardinet bort og viser oss, at Gud er fundamentet for all tro, all godhet og barmhjertighet. – *Manuskript 81. – 23. juni 1898. – ”Den Rike Mann og Lasarus”*

Menneskelig sympati burde næres i ethvert hjerte. Det er en Guds evne som aldri burde fjernes. ”Dere er alle brødre” (Matt. 23, 8). Gud har lagt den forpliktelse på mennesker, at ethvert hjerte skal være medmenneskelig sympati for sine medmennesker, det er et av Guds egenskaper som aldri må forsømmes, de nødlidende, de sårede og de skadde skal hjelpes. Mange er demoraliserte på grunn av sitt eget handlingsmønster; men hvem i den menneskelige familie kan forstå årsaken til sin elendighet på samme måte som Gud?

Det finns mange sårede i verden i dag, gledeløse hjerter uten lindring. Herren har helpere til å lyse opp for dem som ikke finner trøst. Vi burde alle bruke våre talenter til å fjerne skyene og la håpets og troens sollys treng inn fra Ham som ”således elsket verden, at Han ga Sin enbårne sønn, for at enhver som tror på Ham ikke skal fortapes men ha evig liv.” (Joh. 3, 16)

Kristus har vist oss, at det vil komme en tid, da de rike, som ikke har gjort seg avhengige av Gud må bytte ut sin plass med de fattige som har gjort seg avhengig av Gud. De som er fattige på denne verdens gods men som likevel er tålmodig under lidelse og som stoler på Gud vil en dag bli rangsjert høyere enn mange av dem som har de høyeste posisjoner, Verden kan gi.

Herren behandler oss ikke som mennesker gjør. Han ga Sin Sønn som et uendelig stort offer for å vinne oss til Sin tjeneste og med Ham ga Han hele Himmelen. Dette gjorde Han for å vise, hvilken

verdi Han satte på de skapninger, Han hadde skapt. – Ibid.

Ledelse igjennom Forvirring. – 24. juni.

”Og når du viker av til høyre eller til venstre, skal dine ører høre et ord lyde bak deg: dette er veien, gå på den!” (Es. 30, 21)

Du (Edson) trenger en rådgiver som ikke kan ta feil; en som folkesnakk ikke kan skape fordom imot; en hvis dom ikke kan anses for ubalansert på grunn av sneversyn. En vei åpner seg på en side, men om det er en vei, du skal vandre på eller en du skal unngå, er noe du ikke skjønner og ingen dødelig er i stand til å fortelle deg det. En annen sti stenges foran deg, og om du skal gå til side i en annen retning, eller du skal prøve å gjennomføre det, du har bestemt deg for, er det ingen som er vise nok til å avgjøre. Du trenger en Leder til å lede dine veier, En Makt, usett av dødelige som kan bedømme dine motiver, planene, hensiktene og innholdet i ditt hjerte. Stjernen i Østen vil lede dine veier, hvis du bare vil følge den.

Du er aldri alene. Du er aldri på noe sted, hvor det ikke finnes noen som har interesse for deg. Vår himmelske Far har gitt Sin Sønn for å dø for deg. Golgatas kors beviste, at Han nærer en dyp interesse for din velferd, for du er kjøpt av Guds Sønn og du er gjenstand for mange bønner.

Hvis du blott føler rett og gjør rett er alt bra. Hvis du ber om Guds hjelp, vil du ikke be forgjeves. Herren arbeider på mange måter for å vinne ditt hjertes tillit. Det er intet, Han gleder Seg mer over enn å se deg fri for byrder; gå til Ham for å få lys og styrke og Han har lovt, at du skal finne hvile for din sjel. Hvis du vil bruke hjerte og stemme og be, er det sikkert, at Han vil høre og en arm vil bli strakt ned for å frelse deg. Det er en Gud som hører bønn og når all annen hjelp svikter, er Han din tilflukt, en meget nær hjelp i trengselstid.

Hvis du går til Gud med et ydmykt, troende hjerte for å søke Hans ledelse i din forvirring, er det din forrett å legge din sak ned foran Ham. Himmel og Jord vil forsvinne, før løftet vil svikte. Ta derfor Gud på Hans Ord. Du trodde på Hans løfter, da du bare var tre år gammel. Bevar barnets enkelhet nå og kom til Jesus i klyngende tro. Stol på Herren av hele ditt hjerte og din tillit vil aldri bli neglisjert, den vil aldri bli skuffet. Se på Jakob, idet han bønnfalt Gud på slettene ved Penuel. Hans bønn ble hørt og besvart og Han vant en kjempeseier. – *Brev 2. – 24. juni 1886. – Til Edson og Emma White.*

Å Leve Sundt. – 25. juni.

”Eller vet dere ikke, at deres legeme er et tempel for Den Hellige Ånd, som bor i dere, og som dere har fra Gud, og at dere ikke hører dere selv til? For dere er dyrt kjøpt. Ær derfor Gud i deres legeme!” den engelske bibeltekst fører til i det 20. vers: ”Ær derfor Gud i deres legeme og i deres Ånd, som er Guds.” (1. Kor. 6, 19, 20)

De første evangelieforkynnere ble sendt av sted med ordene: ”Og når dere går av sted, da forkynn dette budskap: Himmelens Rike er kommet nær!” (Matt. 10, 7) Dette er vårt budskap i dag. Vi må huske, at arbeidet med å nå sjeler ikke kan begrenses til blott een metode. Evangelisk legemisjonsarbeid skal føres videre, ikke nøyaktig på een manns måte men på Kristi måte. Alt som gjøres må bære inntrykket av Den Hellige Ånd. Vi skal jobbe på samme praktiske måte som Kristus gjorde, da kan vi være trygge.

Det guddommelige oppdrag trenger ingen reform. Kristi måte å presentere sannhet på kan ikke forbedres. Arbeideren, som forsøker å innføre metoder som kan tiltrekke verdsligsindede, minker sin innflytelse, når han tror, at det vil fjerne motviljen, de føler for å ta opp korset. Bevar gudfryktighetens enkelhet. Herrens velsignelse hviler ikke på den predikant, hvis tale bærer verdslighetens stempel. Men Han velsigner dens tale som står for sann rettferdighets enkelhet.

Vårt arbeid skal være praktisk. Vi må huske, at mennesket har et legeme så vel som en sjel å frelse. Vår oppgave inkluderer langt mer enn å stå foran folket for å forkynne for dem. I vår gjerning skal vi hjelpe alle, vi kommer i kontakt med, med deres psykiske lidelser. Vi skal presentere helsereformens prinsipper, gi våre tilhørere den tanke, at de selv må gjøre noe for å holde seg i form.

Legemet må holdes i en sunn tilstand, for at sjelen kan være frisk. Legemets tilstand påvirker sjelens tilstand. Den som vil ha fysisk og åndelig styrke må trene sine spisevaner på rette måte. Han må være forsiktig ikke å belaste sjelen ved å overanstrenge sine fysiske eller åndelige krefter. Trofast lydighet mot rette prinsipper med hensyn til mat, drikke og klær er en plikt som Gud har lagt på menneskelige vesener.

Herren ønsker, at vi skal adlyde helsens og livets lover. Han holder enhver ansvarlig for å ta skikkelig vare på sin kropp, så den kan holdes i form. – *Brev 123. – 25. Juni 1903. Til Edson og Emma White.*

Åndens Arbeid. – 26. juni.

”Men da Han ble spurt av fariseerne når Guds Rike skulle komme, svarte Han dem og sa: Guds Rike kommer ikke på den måte, at en kan se det med sine øyne; heller ikke skal de si: se her eller se der er det! For se, Guds rike er inne i dere.” (Luk. 17, 20. 21)

Himmeriket kan fornemmes, men det kan ikke ses. Guds Ånds arbeid i vårt indre blir sammenliknet med en surdeig. Kristus illustrerer det menneskelige hjerte med dette bilde. Sannhetens surdeig som arbeider i det indre vil komme til syne i livet. Hjertet må renses for all urenheter, mennesket må være utstyrt med karaktertrekk som vil gjøre ham i stand til å gjøre tjeneste for Gud på alle fronter. Mens surdeigen forandrer melmassen, er prosessen usynlig, men den arbeider til melet er forandret til brød. Således må Guds Ånd skape en total forvandling. Nye evner blir ikke lagt til, men det skjer en fullstendig endring i måten å bruke dem på. De naturlige tilbøyeligheter blir mjuknet opp og undertrykt. Nye tanker, nye følelser, nye motiver blir plantet inn. Men selv, når enhver evne blir fornyet, mister et menneske likevel ikke sin personlighet, sin identitet.

Skriftene er den store kraft som skaper denne forvandlingen. Kristus bad: ”Hellige dem i sannheten; Ditt Ord er sannhet!” (Joh. 17, 17) I dette store arbeid samarbeider vi med Gud. Det må være samarbeide mellom det guddommelige fellesskap og det menneskelige instrument.

Det melet som surdeigen ble gjemt i representerer hjertet som tror og mottar Jesus. Kristus demonstrerer gjennom mennesker de prinsipper som Han som den eneste er i stand til å bringe inn i hjertet. Verden ser på denne gruppe mennesker som et mysterium de ikke kan fatte. Den selviske, penge-elskende mann lever for å spise og drikke og nyte sine verdslige goder. Men Han tenker ikke på evigheten. Han stenger den evige verden ute fra sin tankeverden. Men den som mottar og tror på sannheten har den tro som gir seg til kjenne i kjærlighet og som renses sjelen fra alt som er sensuelt. Verden forstår dem ikke, for i motsetning til den holder Guds barn blikket festet på de evige realiteter. En motiveringskraft arbeider innvendig for å omskape karakteren. En bremsende innflytelse mottatt fra Himmelen arbeider som surdeigen i melet. Jesu kjærlighet er kommet inn i hjertet med sin frelsende makt for å gjenerobre hele individet bestående av sjel, legeme og ånd. – *Manuskript 82, - 26. juni 1898.* – ”*Sannhetens Surdeig.*”

Bønnens Kraft. – 27. juni.

”Herren er ikke sen med løftet, således som noen akter det for senhet, men Han har langmodighet med dere, da Han ikke vil at noen skal fortapes, men at alle skal komme til omvendelse. (2. Peter 3, 9)

Det undrer meg meget, at Gud vil tåle menneskenes perversitet så lenge, tåle deres ulydighet og likevel la dem leve, misbruke Hans barmhjertighets gaver og bære falsk vitnesbyrd mot Ham i de mest ondskapsfulle ordelag. Men Guds veier er ikke som våre veier, og vi skal ikke undre oss over Hans kjærlige tålmodighet, milde overbærenhet og uendelige medfølelse, for Han har gitt oss et ufeilbart bevis på, at akkurat dette er Hans karakter: sen til vrede og miskunnhet mot tusen av dem som elsker Ham og holder Hans bud.

Jeg er i sannhet takknemmelig for den søte fred, jeg nyter denne morgen. Jeg sov bra i går natt og føler at min sjel kan hvile i Gud til morgen. Han vil ikke slippe eller svikte meg. Han vil for meg være en meget nær tilstedeværende hjelp i nødens stund...

Sjeler forgår i Sine synder på alle sider. Min sjel lengter etter å være med til å lede dem til frelse. Jeg lengter etter å vekke dem opp av deres bevisstløse åndelige tilstand som fører til død. Å, hvor mange har aldri ennå vært advart, de har aldri hørt sannheten; mens andre som ikke bryr seg, både blir irettesatt, blir advart og bedt for, likevel forkaster de privilegier og muligheter som kunne ha frelst dem, hvis de hadde brydd seg. De synes å være frosset fast. Men våre egne hjerter må være varmet opp av guddommelig ild; våre egne kristne anstrengelser og vårt kristne eksempel må være alvorlig og kraftfullt.

Pliktene som hviler på oss er ikke små. Vår fornemmelse av avhengighet vil bringe os nærmere til Gud, og vår følelse for de plikter som skal utføres vil drive oss til innsats kombinert med våre alvorlige bønner, gjerninger, tro og kontinuerlig bønn. - Kraft! Kraft! - Vårt inderlige rop om kraft uten grenser stiger opp! Kraften venter på oss. Vi skal bare tilegne oss den; vi skal kun ta Herren på Hans Ord; vi skal kun praktisere tro og stå fast på løftene; vi skal bare kjempe for å motta Guds nåde. Opplæring er ikke nødvendig; genialitet er ikke nødvendig; veltalenhet kan kanskje mangle; men Gud hører bønnen fra den knuste, i ånden nedbøyde med det angerfulle hjerte, og når Herren lytter, finnes det intet på jorden som kan hindre. Guds kraft vil gjøre oss effektive. – *Brev 35. – 27. juni 1878. – Til Generalkonferensens formann, E. G. Whites mann.*

Et Lys På Vår Sti. – 28. juni.

”Dine Ords åpenbaring opplyser, de gjør enfoldige forstandige. Jeg åpnet min munn og sukket av lengsel; for jeg stunder etter Dine bud. Vend Deg til meg og vær meg nådig, som rett er mot dem som elsker Ditt navn! Gjør mine trin faste ved Ditt ord, og la ingen urett herske over meg!”

Jeg så en engel stå ved din side, han pekte oppover. Denne engel tjente din far og din mor og har tilbudt deg sin beskyttelse, men du har ofte vendt deg bort fra ham og har søkt å følge din egen vei. På den måte er du blitt fremmed for Gud.

Lykkelig er den mann som har fått den overbevisning, at Guds Ord er en lampe for hans føtter og et lys på hans sti, et lys som skinner på et mørkt sted. Det er Himmels direktiv til mennesket. Men det er så mange, å så mange, som ikke har noen annen rettesnor å følge enn dødelige menneskers meninger, fordommer, lidenskaper eller sine egne foranderlige følelser. Deres sinn er i en irritert og tvilende tilstand. De lider av konstant mental feber.

Hvis du hadde fulgt Kristus, ville Guds Ord vært en skystøtte om dagen og en ildstøtte om natten for deg. Men du har ikke gjort Guds Ære til ditt livsverks første valg. Du har Bibelen. Studer den for deg selv, veiledningen der er av Himmelsk opprinnelse og skal verken ignoreres eller fordreies. Det Guddommelige Sinn vil lede dem som ønsker å bli veiledet. Sannhet er sannhet og den vil opplyse alle som søker den med ydmyke hjerter. Villfarelse er villfarelser og ingen porsjon av verdslig filosofi kan forandre den til sannhet.

”For dere er dyrt kjøpte, ær derfor Gud i deres legeme og i deres ånd som er Guds.” (1. Kor. 6, 20) Hva krever Gud av Sine Dyrt kjøpte arvinger? - Helliggjørelsen av hele skapningen, en renhet lik Kristi renhet, fullkommen overgivelse av viljen til Gud. Hva er det som sjelens skjønnhet består av? Nærværet av Guds nåde, Han som ga Sitt liv for å frelse menn og kvinner fra evig død.

Ingen inntrengende bønner er så fremmede og gagnlige, ingen lærdommer så enkle, ingen kommandoer så kraftfulle og så beskyttende, ingen løfter så omfattende som dem som viser synderen hen til kilden som er åpnet for å vaske bort skylden fra den menneskelige sjel. – *Brev 207. – 28. juni 1904. – Til en ”gjøre kjent med” uke i Battle Creek.*

Til Hvem Skal Vi Gå? – 29. juni.

”Han er den stein, som ble forkastet av dere bygningsmenn; men som er blitt hjørnestein. Og det er ikke frelse i noen annen; for det er heller ikke noe annet navn under Himmelen,

gitt blant mennesker, ved hvilket vi skal bli frelst. (Ap. Gj. 4, 11. 12)

Da så mange av Kristi etterfølgere forlot Ham spurte Frelseren de tolv: ”Vil dere også forlate Meg?” Simon Peter svarte: ”Herre, til hvem skal vi gå? Du har det evige livs ord” (Joh. 6, 68) Det fylte Kristi hjerte med sorg å se noen forlate Ham, fordi Han visste, at tro på Hans navn og på Hans misjon er menneskets eneste håp. At Hans disipler valgte å forlate Ham var en ydmykelse for Ham. Å, hvor lite menneskelige vesener forstår, de ser ikke hvilken sorg som fylte Guds uendelige kjærlighets hjerte, når slike ting skjedde.

Ingen i verden lengtet noen gang mer ærlig og oppriktig etter å bli satt pris på og etter fellesskap med andre enn Kristus gjorde. Han hungret etter sympati. Hans hjerte var fylt av et lengselsfullt ønske om, at menneskelige skapninger skulle sette pris på Guds gave til verden og ære Ham ved å tro på Hans Ord og tale Hans pris. ”For så har Gud elsket verden, at Han ga Sin Sønn, den enbårne, for at hver den, som tror på Ham, ikke skal fortapes men ha evig liv.” (Joh. 3, 16)

Hvor lengselsfulle og sorgtunge lød ikke ordene: ”Vil dere også forlate Meg?” De rørte alle disiplenes hjerter unntagen een. Denne ene var Judas. Han hadde kun hjerte for penger. Hans høyeste ønske var å være den største.

Vel kunne disiplene si: ”Herre, til hvem skal vi gå? Du har det evige livs ord.” Tenk over hva Kristus var. Han var Den Høyestes Sønn, likevel var Han en sorgenes mann og vel kjent med dyp smerte. Har vi erfart velsignelsen som kommer av å stole på Ham av hele vårt hjerte og ære Ham ved alltid å vise kjærlighet og full overgivelse til Ham. Kristus hungret etter frukt – frukt som vil tilfredsstille Hans sjels hunger for vår skyld. Det er Hans ønske, at vi skal bære ”megen frukt”.

La oss holde våre hjerter åpne for Hans kjærlighet. ”For hva gagnar det et menneske, om han vinner den hele verden, men taper sin egen sjel?” (Mark. 8, 36). Å, om vi virkelig med forståelse kunne si de ord som Peter uttrykte: ”Herre, til hvem skal vi gå? Du har det evige livs ord.”, da ville vidunderlige velsignelser komme til oss. – *Brev 171. – 29. juni 1905. Til Edson og Emma White.*

Kristen Holdning og Ambisjoner. – 30. juni.

”Jeg har skrevet til dere, dere fedre, fordi dere kjenner Ham, som er fra begynnelsen; jeg har skrevet til dere, dere unge, fordi dere er sterke, og Guds ord blir i dere, og dere har seiret over Den Onde.” (1. Joh. 2, 14. 15)

Min ånd er opprørt inne i meg, når jeg ser og forstår, at vi kun har kort tid til å arbeide i. Aldri har det vært en tid, da det har vært forventet så store resultater av oss som et folk. Aldri har det vært en tid som nå, da ungdom i enhver alder fra alle land trengs til å utføre alvorlig arbeid.

Samfunnet har bruk for ungdommen i dag. De menn, som har stått forrest i kampen, båret dagens byrde og hete, vil stige ned fra det aktive livs plattform. Hvor finns det unge menn til å fylle deres plasser, når disse vise instruktører og rådgivere ikke greier å bære sine byrder mer? Disse plikter må falle på de unge. Hvor viktig er det derfor, at ungdommen utdanner seg selv, for disse plikter vil bli overført til dem.

Forbered deg min sønn (William C.) til å utføre dine plikter med ukorrupt troskap. Jeg ønsker, at jeg kunne påvirke unge menn til å skjønne, hva de kunne være og hva de kunne gjøre, hvis de ville forstå, hvilke krav Gud har til dem. Han har utstyrt dem med evner som ikke må stagnere i uvirksomhet, men som skal styrkes og utvikles gjennom edel aktivisering.

Willie, mitt største ønske er ikke, at du skal utvikle deg til å bli en stor mann etter verdens standard, men en god mann, idet du hver dag gjør noen fremskritt for å nå Guds standard for rett.

Karakteren skal dannes. Den er et resultat av et helt livs gjerning. Det er et arbeid som krever meditasjon og tanke. Rettsbevisstheten må være veltrent, flid og utholdenhet etablert og styrket. Du kan bli oppmuntret av andre i ditt arbeid, men de kan aldri utføre din oppgave som er å seire over fristelse. Du kan ikke være ærlig og sannferdig, flittig og livbringende for dem, heller ikke kan de være det for deg. På et vis må du stå alene og kjempe dine egne kamper. Dog ikke alene, for du har Jesus og Guds engler til å hjelpe deg. Men bare få når opp til den høyeste karakterutvikling, som de kunne ha oppnådd, hvis de hadde satt sine mål høyt nok. Fremgang og lykke vil aldri gro av seg selv. Den er et resultat av arbeid, frukten av lang kultivering. – *Brev 22. – 30. juni 1875. Til W. C. White, hennes 20 årige sønn.*

En Medfølende Frelser. - 1. Juli.

”Derfor sender jeg ham dess snarere, for at dere kan glede dere ved å se ham igjen, og jeg være mer fri for sorg. Ta derfor imot ham i Herren med all glede, og hold slike i ære; for det var for Kristi gjernings skyld han kom døden nær, da han våget sitt liv for å utfylle savnet av dere i tjenesten for meg.” (Fil. 2, 28–30)

Apostelen Paulus som hadde mottatt mange åpenbaringer fra Herren, møtte vanskeligheter fra forskjellige sider, men midt i alle sine konflikter og skuffelser mistet han ikke sin tro og sin tillit til Gud. Under Den Hellige Ånds spesielle veiledning ble hans rettsbevissthet rensket, forfinet, opphøyet og helliget. Mennekelige veseners og fiendens utspekulerte angrep mot ham betød for ham midler til disiplin og utdanning og han erklærer, at han således samlet seg den mest utmerkede kunnskap, fordi han gjorde seg avhengig av den Herre Jesus Kristus. ”Ja, jeg akter i sannhet alt for tap, fordi kunnskapen om Kristus Jesus, min Herre er så meget mer verd, Han for hvis skyld jeg har lidt tap på alt, og jeg akter det for skarn, for at jeg kan vinne Kristus.” (Fil. 3, 8)

Jesus føler hvert et stikk av smerte som rammer dem som er helliget til Hans gjerning og som gjør Hans gjerning under store vanskeligheter. La oss dvele ved Jesu kjærlighet, for at vi kan få mot og tro. Herren lever og regjerer. Der vil komme uvise rådgivere som vil forvirre oss, men la oss se opp til Jesus og stole på Ham til alle tider. Han har vært vår hjelper og Han vil fortsette å være vår hjelper. Jeg er somme tider meget forvirret og vet ikke, hva jeg skal foreta meg, men jeg vil ikke være deprimert. Jeg har besluttet, at jeg vil bringe all det solskinn inn i min tilværelse som er mulig.

Gjelden som jeg har pådratt meg, når jeg har forsøkt å fremme Guds sak, bekymrer meg av og til. Jeg fikk gjeld, da jeg forsøkte å skyve arbeidet i Australia fremover. Utgivelsen av ”Slektenes Håp” (Desire of Ages) var en tung utgift, og jeg skylder ennå forlagshusene noe.

Huset som jeg bor i nå ble betalt med lånte penger. Jeg er like villig til å gi avkall på min bolig som jeg var til å kjøpe den. Jeg har intet blivende sted i denne verden. Når Herren sier: ”Gå og bygg opp arbeidet på nye steder,” vil jeg gladelig gå!

Min tillit vakler ikke. Jeg er ikke bekymret, for jeg kan holde i Kristi hånd. La oss alltid være glade for ellers kan andre fange opp mismotets ånd fra oss. – *Brev. 127. – 1. juli 1903. – Til Pastor S. N. Haskell, som i mange år arbeidet sammen med Ellen G. White, i arbeidet for evangelisering av byer.*

Dere Er Alle Brødre. – 2. juli.

”Vokt den Guds hjord som er hos dere, og ha tilsyn med den, ikke av tvang, men frivillig, ikke for ussel vinnings skyld, men av et villig hjerte, heller ikke som de som vil herske over sine menigheter, men således at dere blir et mønster for hjorden.” (1. Peter 5, 2. 3)

Hvem ga mennesket liv? Hvem ga Ham forstand? Var det ikke Gud som gjorde det? La ikke den kristne som er avhengig av Gud for hvert åndedrag føle seg hevet over sine brødre. Han bør ikke diktere dem noe som helst, som om det var ham som hadde skjenket dem liv og intelligens og at de derfor var ansvarlige overfor ham.

Det holder på å komme en ånd inn blant oss som Gud ikke vil tillate å regjere. Aldri skulle kristne føle, at de er herrer over Guds arvinger. Det skulle ikke blant kristne finnes en ånd som gjør noen til overordnede, andre til underordnede. Guds Bud forbyr dette. "Dere er alle brødre" (Matt. 23, 8). Ingen mann skal tro, at han eier sine brødres sinn og evner. Han har ikke lov til å tenke, at andre skal underkaste seg hans diktat. Han er i stand til å feile, i stand til å gjøre feil som alle andre mennesker. Han har ikke lov til å prøve på å kontrollere ting i overensstemmelse med sine ideer.

Den som gir etter for denne selvopphøyelsens ånd, plasserer seg selv under fiendens kontroll. Hvis evangeliets tjenere ikke er enig med ham i alle hans ideer og forestillinger, vender han seg bort fra dem og taler imot dem, idet han heller ut sitt hjertes bitterhet og sarkasme over prester og presteskap.

Intet av dette arbeid bærer Himmelens signatur. Kristne skulle vise Kristi mildhet og det vil de gjøre, hvis Kristus bor i deres hjerte. De vil gjenkjenne Kristus i sine brødre. De vil motta gode råd fra hverandre. Hvis de mørke kapitlene i den menneskelige historie ble kjent og sannheten kom frem, hvor meget ville da være smigrende for dem som utøver så stor autoritet, at de føler seg kompetente til å si, at andre skal gjøre det, de beordrer.

Jesus har med Sitt liv gitt oss et eksempel på renhet og fullkommen hellighet. Den høyest opphøyede i Himmelen var den som sto parat til å tjene. Den mest ærede degraderte Seg Selv og steg ned for å tjene dem som en kort stund tidligere hadde diskutert, hvem som skulle bli den største i Hans kongerike.

Å søke å bli den som blir foretrukket fremfor andre synes for noen å være en yndet erfaring. – *Brev 92. – 2. juli 1900. – Til Dr. J. H. Kellogg.*

Ingen Plass til Stolthet. – 3. juli.

"Likeså skal dere yngre underordne dere under de eldre, og dere alle skal ikle dere ydmykhet mot hverandre; for Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir Han nåde. Ydmyk dere derfor under Guds veldige hånd, for at Han kan opphøye dere i sin tid. 1. Peter 5, 5. 6.

Herren har skjenket oss rikelig bevis på sannheten i Sine løfter og Sine advarsler. Hans folk kan stole på Hans Ord. Vil de da, når de ser lyset og hører bevisene likevel følge sine egne lyster uavhengig av Guds ordinerte hjelpere? Endog gode menn trenger beskyttelse fra alle sider, for at de ikke skal bli så oppblåste av de velsignelser, Gud har gitt dem, at applausen og rosen fra verdensmennesker kan bli som en stimulans for dem til å glimre med sin store visdom og sine fortrinn.

Herren ser. Herren vet. Han vil visselig fjerne alle sådanne tilbøyeligheter; for Han hater stolthet, selvskhet og begjær. Jo mer fremragende arbeidet er i seg selv, dess mindre sømmer det seg for mennesker å opphøye seg selv, som om det var dem som skulle opphøyes. Gud må være vår tillit. Han har utstyrt oss med evner og muligheter, så vi kan spille en fremrakende rolle i Hans verk. La oss lære den rette måte å fremheve oss selv på.

Tiden til å favorisere Sion vil snart komme. Herren har skaffet menn og midler til veie, ved hvilke Hans arbeid skal bli fullført. Han vil ikke etterlate sitt folk i skam, men Han vil fullføre Sitt verk. Hans verk vil utvikle seg akkurat på den måte som Han har bestemt det skal. Vår pakt med Kristus forener i oss Majesteteten til en udødelig Evig Konge og mildheten og følsomheten fra en omsorgsfull sauehyrde. - Vær så snill! - les selv det 42. kapittel hos Esaias.

Gud ønsker, at mennesker skal forstå de krav, Han stiller til dem. Han vil dømme enhver som prøver på å gå imellom Ham og andre mennesker for å lede dem på stier som ikke er beregnet til dem som er kjøpt med Lammets blod. "Alle Hans gjerninger er kjent av Gud fra Verdens begynnelse" (engelsk oversettelse) (Ap. Gj. 15, 18) Han har bestemt at Hans gjerninger skal åpenbares for verden i klare, hellige, sakrale former. Guds rike kommer ikke, så man kan se det, men det kommer med den milde virkning av inspirasjonen som kommer av Hans Ords påvirkning på sjelen. Hans verk på mange steder i verden ville i øyeblikket vært kommet langt lengre, hadde mennesker ikke stilt seg imellom folket og Gud for å gjøre en gjerning Gud ikke har kalt dem til. – *Brev 93 – 3. juli 1900. – To Elder G. A. Irwin, president of the General Conference*

Jesus Bryr Seg. – 4. juli.

"Kast all deres sorg på Ham! For Han har omsorg for dere!" (1 Peter 5, 7)

Jeg henviser dere til den eneste sikre og ufeilbare beskyttelse. Bed Gud for Kristi skyld å våke og velsigne dere og deres kjære barn. Han vil gjøre det; Løftet er sikkert. Gud, din Himmelske Fader

vil stå ved din manns side, så han kan rådføre seg med Ham som kan vise vei og trøste etter behov. Å! søk alltid hjelp hos Den Allmektige, Hans utstrakte arm vil frelse.

Selv om din sak er en prøvelse, gi ikke etter for svartsyn eller fortvilelse. Beskytt deg mot det. Ditt hjerte kan verke i deg og kan være nær ved å briste, men stol fortsatt, håp fortsatt. ”for det er ikke av hjertet Han plager eller bedrøver menneskenes barn.” (Klagesangene 3, 33). Tillat aldri deg selv å klage. Vær alltid full av håp, gled deg alltid i Herren og en mer strålende dag vil komme etterpå.

Tålmodig utholdenhet, når du gjør godt, vil lede deg igjennom denne sorgens og stridens verden til herlighet, ære og evig liv. Ha Gud inne i deg og Gud over deg, og du har intet å frykte. Bibelen er et lys for dem som er i mørke. Ved synet av en fullkommen lykkelig, udødelig tilværelse som tilbys dem som holder ut helt til avslutningen, vil du finne en høynende kraft, en styrke, du trenger for å kunne motstå fristelse. Stå fast i prøvelsens stund og du vil til sist vinne kronen som aldri vil forvitte.

Du trenger ledelse fra oven. Stol på Herren din Gud av hele ditt hjerte. Han vil aldri skuffe din tillit. Hvis du vil be Gud om hjelp, ber du ikke forgjeves. For å oppmuntre oss til å ha tillit og stole på Ham, kommer Han nær til oss ved Sitt Hellige Ord og ved Sin Ånd og prøver på tusen måter å vinne vår tillit. Men intet gleder Ham mer, enn når Han må ta imot den svake som kommer til Ham for å få styrke. Når vi ber av heile hjertet med vår stemme, er det helt sikkert, at Han vil lytte oppmerksomt og frelse oss med Sin sterke arm.

Gud har aldri et eneste øyeblikk skjult Sitt Ansikt for Sitt folks inderlige bønner. Når alle andre resurser har slått feil, har Han vært en nær tilstedeværende hjelp i enhver nød. Gud velsigne deg, du stakkars, slagne, sårede sjel. Klyng deg til Hans hånd; hold fast! Han vil ta deg, dine barn og alle dine dypeste sorger og byrder og bære dem, hvis du blott vil legge dem på Ham. – Brev 42. - 4. Juli 1875. – Til en søster, som nylig, på det tidspunkt, hadde mistet sin mann.

Sannheten Skal Triumfere. – 5. juli.

”Men vi har sagt oss løs fra alle skammelige snikveier og farer ikke frem med list, heller ikke forfalsket vi Guds ord, men ved å kunngjøre sannheten anbefaler vi oss til alle menneskers samvittighet for Guds åsyn.” (2. Kor. 4, 2)

Det skal ikke bli noen undergraving av de grunnleggende sannheter som Herren har lagt

fram for oss ved mange mirakuløse bevis. Det skal lyde en stemme som klart og tydelig understreker sannheten som motsetning til skeptisismen og feiltolkingene som har kommet inn fra sannhetens fiende. Reformere vil finne sted og å leve ut prinsippene for guddommelig sannhet, vil bringe vekst i nåde, for de guddommelige hjelpere er effektive, når det gjelder å opplyse og hellige den menneskelige forståelse.

Sannheten som den er i Jesus, slik den ble forkynt av Ham, da Han var skjult i den bølgende sky, er ekte og sann den dag i dag, og den vil like sikkert forny mottakerens sinn i dag som den fornyede sinnene i fortiden. Kristus har sagt: ”Men Han sa til ham: Hører de ikke Moses og Profetene, da vil de heller ikke tro, om noen står opp fra de døde.” (Luk. 16, 31)

Som et folk skal vi forberede Herrens vei; under Den Hellige Ånds overordnede ledelse skal vi spre det rene evangelium. Strømmen av levende vann skal bli dypere og bredere, etterhånden som den baner seg fremover på sin ferd. På alle steder, nære som fjerne, vil menn bli kalt fra ploget og fra mer vanlige yrker, som for en stor del har opptatt deres sinn, og de vil bli utdannet av menn med erfaring – menn som forstår sannheten. Gud vil gjøre de vidunderligste gjerninger; således vil fjell av vanskeligheter bli fjernet og kastet i havet.

De som forkynner sannheten vil bestrebe seg for å demonstrere sannheten ved et velordnet liv og en gudfryktig konversasjon. Og idet de gjør dette vil de bli fylt med Guds kraft og være effektive, når de forkynner sannheten, fordi de leverer den nødvendige tilføyelse, slik Gud har gitt dem den.

Kallet skal lyde: ”Sønn, gå og arbeid i Min vingård.” Etterhånden som dette kall blir adlydt, vil budskapet som betyr så meget for jordens beboere bli hørt og forstått. Menn vil forstå, hva som er sannhet. Fremad og stadig frem vil arbeidet utvides og spre seg. Og Forsynets bemerkelsesverdige gjerninger vil ses og bli gjenkjent i dommer og i velsignelser. Sannheten vil løfte seieren videre. – Brev 230. – 5. juli 1906. – Til Eldsterådet i Battle Creeks kirke og til pastorer og leger.

Forkynn Evangeliet. 6. juli.

”Dere skal ikke kalle alt det for sammensvergelse som dette folk kaller for sammensvergelse, og hva folket frykter, skal dere ikke frykte og ikke reddes for.” (Es. 8, 12)

Vårt arbeid er å forkynne for verden den første, den annen og den tredje engels budskaper. I utførelsen av denne vår plikt skal vi verken forakte eller frykte våre fiender. Å binde oss selv

til dem som ikke har vår tro ved å skrive kontrakt med dem er ikke det, Gud ønsker, vi skal gjøre.

Vi skal behandle dem som nekter å være lojale mot Gud med vennlighet, men vi må aldri, aldri forene oss med dem i rådslagning vedrørende Guds saks vitale interesser, for det er ikke Herrens måte å gjøre det på. - I tillit til Gud skal vi stadig bevege oss fremad og utføre Hans gjerning i uselvskhet og ydmyk avhengighet av Ham, idet vi overgir oss selv og alt som vedrører vår nåtid og vår fremtid til Hans vise forsyn, og idet vi bevarer vår faste tillit til Ham fra begynnelsen helt til avslutningen. Vi må huske, at det ikke er på grunn av vår fortjeneste, at vi mottar himmelens velsignelser, men det er på grunn av Kristi fortjeneste, og fordi vi har akseptert Hans fortjeneste ved tro på Ham, at vi mottar Guds uendelig rike nåde.

Jeg ber om, at mine brødre må skjønne, at den tredje engels budskap betyr meget for oss; og å holde den sanne sabbat skal bli tegnet som atskiller dem som tjener Gud fra dem som ikke tjener Ham. La dem våkne opp som nå er blitt sløve og likegyldige. Vi er kalt til å være hellige og vi burde omhyggelig unngå å gi det utseende av, at det har liten betydning, om vi bevarer eller ikke bevarer de spesielle særtrekk i vår tro. På oss hviler det en høytidelig forpliktelse til å ta et mer beslutsomt standpunkt for sannhet og rettferdighet enn det vi har gjort i fortiden.

Markeringsgrensen mellom dem som holder Guds bud og dem som ikke gjør det skal komme klart til syne med ufeilbarlig tydelighet. Vi skal samvittighetsfullt ære Gud, idet vi flittig benytter alle midler til å holde oss i paktsforhold til Ham, så vi kan motta Hans velsignelser – velsignelsene der er så viktige for det folk som skal prøves så alvorlig. Å gi andre det inntrykk, at vår tro, vår religion, ikke er en dominerende kraft i våre liv, er å vanære Gud i allerhøyeste grad. – *Brev 128. – 6. juli 1902. – Til The General Conference Comitee and The Medical Missionary Board.*

Angerens Frukt. – 7. juli.

”Ve dere, dere skriftlærde og fariseere, dere hyklere, dere som rensar beger og fat utvendig, men innvendig er de fulle av rov og griskhet!” (Matt. 23, 25)

Da Johannes forkynte i Judeas ørken og Fariseerne og Sadukeerne kom til hans dåp, tiltalte denne fryktløse rettferdighetens predikant dem slik: ”Men da han så mange av fariseerne og saddukeerne komme til dåpen hans, sa han til dem: Orme yngel! Hvem har lært dere å fly for den kommende vrede? Bær derfor frukt som er omvendelsen verdig.” (Matt. 3, 7. 8) Da de kom

til Johannes var disse menn ikke drevet av de rette motiver. De var korrupte av prinsipp og i praksis; likevel hadde de ingen ide om sin sanne tilstand. Fylt av stolthet og ambisjon ville de ikke ha betenkt seg et eneste øyeblikk på å benytte seg av hvilket som helst middel for å opphøye seg selv og styrke sin innflytelse over folket og å la seg døpe av denne populære unge lærer kunne, tenkte de, styrke deres posisjon blant folket mer suksessfullt!

Deres motiver var ikke skjulte for Johannes og han møtte dem med det ransakende spørsmål: ”Hvem har lært dere å fly fra den kommende vrede?” Hadde de hørt Guds stemme tale til deres hjerter, ville beviset ha vært angerens frukter. Sådan frukt fantes ikke. De hadde kun oppfattet, at et menneske hadde advart dem. De var sjarmert av den kraft og frimodighet som preget Johannes; men Guds Ånd sendte ingen overbevisning til deres hjerter og som et sikkert resultat av dette, frembrakte ordet som ble talt ingen frukt til evigt liv.

Ingen er fjernere fra Guds Rike enn selvrettferdige formalister som kan være fylt med stolthet over sine egne foretagender, mens de er helt blottet for Kristi Ånd; i stedet er de kontrollert av misunnelse og sjalusi og de setter stor pris på ros og popularitet. De tilhører den klasse som Johannes betegnet som en generasjon av slanger, barn av Den Onde. De tjener Satans sak mer effektivt enn den vondeste og mest lastefulle, for sistnevnte skjuler ikke sin sanne karakter; han viser, hvem han virkelig er.

Intet mindre enn et forandret liv, angerens frukt, kan tilfredsstillende Guds krav. Uten sådan frukt er vår trosbekjennelse uten verdi. – *The Signs of the Times. – 7. juli 1887.*

Herre, Kom Snart! – 8. juli.

”Men alle tings ende er kommet nær; vær derfor sindige og edrue, så dere kan bede.” (1. Peter 4, 7)

Enden er nær og vi må være forberedt på det, vi er nødt til å møte. Våre liv må være skjult med Kristus i Gud. Vi trenger Den Hellige Ånds utdanning, undervisningen som Den Hellige Ånd gir.

Det er vår forrett å være fylt av glede og oppmuntring. Av og til har jeg vært fristet til å føle meg deprimert i min sjel, når jeg ser, hvor blinde og villfarne mange av våre brødre er. Jeg får vondt i hjertet av å tenke på de menn som er vankelmodige og usikre og som har mistet sine holdninger. Måtte Herren fjerne skyen av usikkerhet, så sannhet og rettferdighet kan seire. Det synes nesten å være umulig, at feiltakelsens makt kan være så sterk. Jeg har medlidenhet med

disse menn, men inntrykket de har etterlatt seg i andres sinn er så sterk, at det får meg til å skjelve. En stormfull fremtid er i vente, men vi har med oss Een som er mektig til å seire.

Av og til når jeg ser en sky på himmelen utbryter jeg uvilkårlig: "Kom, Herre Jesus, kom snart!" Disse tider vil gi et klart bilde av karakteren. Jeg lengter etter å se fiendens forførende makt brutt. Men vi vil ikke la vår tro svikte. Den eneste sanne trøst jeg finner, når jeg ser på avslutningen av denne konflikt og hører den indre jubel, når Guds herlighet sprer stråleglans over de seirende. Profetien viser klart det sikre resultat av kampen, og i tro kan vi få se den. Jeg lengter etter å få oppleve de erfaringer som ble vist meg i de syner som Herren har gitt meg.

Guds Ånds hemmende kraft holder på å bli dratt tilbake fra Jorden. Vårt arbeid skal utføres fort. Vi må gjøre alt som står i vår makt for å frelse sjeler fra døden. Snart vil Herren Gud i Himmelen sette opp Sitt Rike som aldri skal forgå. Nå er tiden kommet, da vi skal utvikle en ren, himmelsk karakter. Arbeidet vil bli mer og mer alvorlig og intens før avslutningen. Vi trenger en større tro. Vi må våke i bønn.

I ukevis har jeg vært som en vogn, parkert i sitt skjul, ikke fordi jeg har det minste spørsmål vedrørende det Guds verk som Han har gitt meg å gjøre eller på grunn av noe ønske om å unngå det ansvar Han har plassert på meg, men mitt hjerte lengter i smerte etter dem som vandrer i blinde og har gale oppfattelser, fordi de har mistet sin dømmekraft, så de ikke er i stand til å skjelne mellom sannhet og villfarelse. – *Brev 226.* – 8. juli 1906. – *Til Elder G. I. Butler, en mangeårig forbindelse i arbeidet og president for the Southern Union Conference.*

Et Vern Mot Fienden. – 9. Juli.

"Når fienden kommer som en flod, vil Herrens Ånd løfte opp et banner imot ham." (Es. 59, 19)

Gud ønsker at enhver mann skal forstå sin plikt og adlyde sitt kall, idet han arbeider på Herrens måte, ikke etter eget forgodtbefinnende. Herren lønner alltid Sitt folks tillit. Veien til barmhjertighetens trone er alltid åpen. Gud ser Sitt folks behov like klart i mørket som omgir det ved midnatt som i lysglansen ved middagstid. Å søke Gud om hjelp er alltid vår sikkerhet.

Gud lover oss i Sin store nåde Sin beskyttelse og sier: "Dere er Mine medarbeidere". Hvis vi holder Herrens bud midt blant de største farer er vi trygge. Når Satan forsøker å bedra troens og tillitens barn, setter Gud opp et vern mot fienden til fordel for dem som samvittighetsfullt arbeider i harmoni med Ham. Den fane, det vern eller den

festning Han bygger, er Hans lov. De som arbeider på rette måte har en alltid tilstedeværende venn til hjelp. I nød, i vanskeligheter eller ved forvirring er Han nær hos dem. Når de fristes, viser Han Seg som deres forsvarer, idet Han sier: "Jeg vil lede deg med Mitt Øye. Jeg vil fri deg ut av forvirringen og være et hemmelig skjulested for deg i tungenes kamp." (Sal. 31, 21. – Es. 57, 18. – etc.)

Herren ser ikke som mennesker. De som Han elsker og ærer mest er ofte gjenstand for forakt og latterliggjørelse av fienden. Han ønsker, at vi skal lære den lekse, at vi ikke skal oppnå suksess i arbeidet ved å følge verden eller menneskers påfunn.

Hykleri og skinnhellighet har ingen plass hos Gud; alt hva vi gjør er gjort foran øynene på de himmelske vesener. Alle sinnets tanker, alle sjelens hensikter blir ikke målt ved hjelp av noe ytre eller på grunn av menneskers ros, men ved godhet og barmhjertighet og mild, følsom medfølelse og besluttet lydighet mot Guds lov.

Guds folk står i fare for å følge verdens skikker på tross av det store lys som skinner på deres vei.

La oss være tro mot våre farger. La oss løfte det banner, hvorpå det er skrevet: "Guds bud og Jesu tro." – *Brev 99.* – 9. juli 1900. *Til en lege i Australia.*

Guds Er Æren. – 10. juli.

"Så skal det ikke være blant dere, men den som vil bli stor blant dere, han skal være deres tjener, og den som vil være den første blant dere, han skal være deres træl." (Matt. 20, 26. 27)

Intet menneskelig vesen skal sette seg på det høyeste sete, ta imot andres ros og glemme, at hans skatter tilhører Gud. Guds velsignelse er lovet dem som hungrer og tørster etter rettferdighet, men intet er så motbydelig og anstøtelig som å hungre og tørste etter menneskers ros.

Herren bruker vektskålene i helligdommen til å vurdere gjerningene til dem som har strevd etter å bli først. Når Guds barn ser, hvorledes Han vurderer et sådant strev, vil de bøye seg dypt ned for Hans fotskammel og skamme seg over sin ferd. Alle kan ikke være først, alle kan ikke være ledere. Vandre derfor ydmykt for Gud, idet du erkjenner Ham som din Herre. Det er en stor ulykke, hvis du ikke er i stand til å se, at andre kan være utstyrt med større fortrin og evner til å fremme Guds verk enn du.

Hvis vi ønsker å ha del i guddommelig natur, vil Gud gjøre oss i stand til å finne lykke i arbeidet og hvile under Kristi åk, idet vi bruker de gaver, Gud

har gitt oss på rette måte. Når vi ber, venter, våker, arbeider og bærer Kristi åk og daglig lærer av Ham å være ydmyke og saktmodige av hjertet, vil det bringe stor glede inn i våre liv.

Hadde det ikke vært på grunn av Herrens nådige gaver og velsignelser, ville vi ha vært bankerott for evigheten. La derfor ingen rose seg av seg selv og brødføde seg på sin egen innbilte visdom. Hvis et menneske selv hadde skapt sine egne talenter, ville det være noen konsistens bak hans eller hennes selvros. Men mennesket har ikke noe som er hans eget. La oss ikke avsløre vår mangel på sann visdom ved å opphøye oss selv. La oss bøye oss dypt for Hans føtter som har vist oss den tillit å utruste oss med våre talenter. La oss bruke og utvikle disse talenter, idet vi gir disse talenter tilbake til Giveren.

Som et hellig ansvar skal hvert talent brukes rett. De som Gud har gjort til Sine husholdere skal undersøke Skriftene ærlig, så de kan gi dets sannheter videre til andre, lede dem til stien som er banet for Herrens løskjøpte. Ved forskrift og eksempel skal vi undervise andre om, at ved Kristi nåde kan vi være lydige mot alle Guds bud og stå kledd i Kristi rettferdighet. "Salige er de som tvetter sine kjortler, så de må få rett til livsens tre og gjennom portene komme inn i Staden." (Åp. 22, 14). – *Manuskript 88. – 10. juli 1898. "Lignelsen om Husholderen"*

Åndelig Salt. – 11. juli.

"Dere er jordens salt." (Matt. 5, 13)

Gud krever, at de som bekjenner seg til å tro på Bibelen, Kristi karakters standard, skal bringe Kristi likhet inn i hele sin livsførsel, at ikke en partikkel av saltet skal miste sin bevarende innflytelse. Likheten med Kristus skal alltid være til stede. Sinnet og hjertet skal renses fra all synd, all ulikhet med Kristus skal bort.

Gud har forberedt plikter til alle i Sin tjeneste, til ethvert medlem i menigheten. Hans folk skal fremheve lovens makt over menneskelig dom. Ved å bringe hele individet med legeme, sjel og ånd i overensstemmelse med loven skal Hans folk levendegjøre loven.

Herren vil bane vei for sine undersåtter, så de kan utføre uselviske gjerninger i alle sammenheng, i alle deres forbindelser med verden. Ved deres vennlighet og kjærlighet skal de vise, at de har motvilje mot griskhet og selviskhet og at de representerer himmelens rike i vår verden. Ved uselviskhet, ved å gi avkall på den inntekt de eventuelt kunne ha fått, skal de unnfly synden, for at de i overensstemmelse med Guds Rikes Lover kan presentere Sannheten i all sin skjønnhet.

Men dersom våre ord og handlinger er ukristelige; hvis den ånd vi har ikke er hjelpsom; hvis vi tviholder på de gamle avskyelige karaktertrekk og forsøker å få det beste ut av alt på andres bekostning; hvis vi ikke tenker over, at det er vår plikt å hjelpe andre, hvis det bekymrer oss lite, om vi skader eller ødelegger en brors fremtidsplaner, er vi som salt, der har mistet sin kraft, - ikke brukelig til noe annet enn å bli kastet ut og tråkket ned som verdiløst. - Vi kan vinne noen fordeler selv, men hvilken hjelp har vi vært for verden?

Hvordan kan vi ha bevarende karakter-kvaliteter, der er som salt der bevarer sin kraft? Hvordan kan vi utøve en bevarende innflytelse? Ved å adlyde de klare Guds Bud til minste detalj i enhver livssituasjon; ved å være vennlige, velvillige, menneskekjærlige, sjenerøse; ved å se Guds saks behov og prøve på å avhjelpe dem; ved å gjøre den gjerning som skal gjøres for å representere sannheten som den er i Jesus. – *Brev 79. – 11. juli 1901. – Til A. G. Daniells, nyutnevnt president for Generalkonferensen*

Makeløs Kjærlighet. – 12. juli.

"Og den herlighet som Du har gitt Meg, den har Jeg gitt dem, for at de skal være eet, likesom Vi er eet, Jeg i dem, og Du i Meg, for at de skal være fullkomment til eet, så verden kan kjenne at Du har utsendt Meg og elsket dem, likesom Du har elsket Meg." (Joh. 17, 22, 23)

Å hvilken kjærlighet, hvilken makeløs kjærlighet! Falne menneskelige vesener kan bli så tett forent med Kristus, at de blir herliggjort med Ham. Her på jorden har de fulgt i Hans fotspor, idet de har arbeidet for sjeler på samme måte som Han gjorde for de sjeler, Han døde for, og når Han kommer for å kreve Sitt eget, vil de gå inn til Hans glede og sitte med Ham ved Hans bord i Hans kongerike. "Der hvor Jeg er, sier Han, der skal også Min tjener være" (Joh. 12, 26)

Hvilken vidunderlig tanke, at vi stakkars, falne syndere kan bli eet med Kristus, delaktige i guddommelig natur, ved Hans nåde foredlet, rensset, herliggjort. Vi kan seire og sette oss sammen med Kristus. Vi skal omformes til Hans bilde. Han elsker oss og Han vil hjelpe oss. Vi skal bli som leiret i Hans hender.

Vi har Hans løfte. Vi gjør rette gjerninger for å få landeiendom i herlighetens kongedømme. Aldri har paktens gjerninger blitt utført mer persist ifølge loven eller underskrevet mer lovmessig, enn når de gir Guds folk rett til de himmelske herskapshjem. "La ikke ditt hjerte engstes", sier Kristus, "tro på Gud og tro også på Meg, i Min Fars hus er det mange boliger; hvis det ikke hadde

vært så, ville Jeg ha sagt dere det. Jeg går bort for å berede dere plass. Og når Jeg er gått bort og har beredt dere plass, kommer Jeg igjen for å ta dere til Meg; for der Jeg er, der skal også dere være.” (Joh. 14, 1-3)

Alle som ønsker det kan komme inn under paktsløftet. Kostbar er prisen som ble betalt for vår frelse – Guds enbårne Sønns blod. Kristus ble prøvet i sorgens og lidelsens skarpe test. Hans menneskelige natur ble prøvet til det ytterste. Han bar dødsstraffen for menneskenes overtredelser. Han ble synderens stedfortreder og sikkerhet. Han er i stand til å vise frukten av Sine lidelser og Sin død i oppstandelsen fra de døde. Fra Josefs åpnede grav lyder erklæringen: ”Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på Meg og gjør de rettferdige gjerninger som Jeg gjør er rettferdiggjort, helliggjort, gjort hvit og er testet. Han har oppnådd gudfryktighet og arver evig liv.” – *Brev 144. – 12. juli 1903. Til Edson White.*

Arbeidet er en Velsignelse. – 13. juli.

”Dere minnes jo, brødre, vårt strev og vår møye: under arbeid natt og dag, for ikke å falle noen av dere til byrde, forkynte vi Guds evangelium for dere.” (1. Tess. 2, 9)

Skjønt Paulus satt som en flink og flittig elev ved Gamaliels føtter, lærte han også et yrke. Han ble utdannet som teltmaker. Det var tradisjon blant jødene, blant de rike så vel som blant de fattigere klasser, å utdanne sine sønner og døtre til et eller annet brukbart yrke, så at de ikke skulle bli avhengig av andre, hvis det skulle bli dårlige tider, men de ville ha en utdanning, så de hadde evne til å dekke egne behov. De kunne bli utdannet litterært, men de måtte også lære et håndverk. Dette ble ansett for en uunnværlig del av deres utdanning.

Det fortelles, at Paulus og Aquilas var teltmakere av profesjon. Mens de forkynte evangeliet, levde Paulus og hans ledsager av deres yrke som teltmakere og idet de gjorde dette, kunne de gi en mer grundig kunnskap om Kristus til dem som hørte på dem. De arbeidet for å skaffe seg midler til støtte for arbeidet.

I Korint hadde han (Paulus) levd og arbeidet sammen med Aquila og Priscilla, idet han hadde undervist dem mer fullkomment i sannheten. Den store apostel skammet seg ikke over og var ikke redd for å arbeide, og han behandlet ikke teltmakerjobben på noe vis som en lavere beskjeftigelse enn forkynnergjerningen.

Skikken å støtte menn og kvinner som er arbeidsløse ved private gaver eller menighetsmidler kan oppmuntre dem til syndefulle vaner, og en sådan kurs burde

samvittighetsfullt unngås. Enhver mann, enhver kvinne og ethvert barn burde utdannes til å utføre praktisk, nødvendig arbeid. Alle skulle lære et eller annet yrke. Det kan være teltmaker, eller det kan være annen beskjeftigelse; men alle skal utdannes til å bruke legemets krefter til et eller annet, og Gud er parat og villig til å hjelpe alle som ønsker å utdanne seg i praktiske fag til større kapabilitet.

Hvis en mann i god fysisk form har eiendom og ikke trenger å arbeide for egen del, burde han jobbe for å skaffe midler til fremme for Guds sak og verk. Han bør ikke være: ”lunken i sin iver; men være brennende i ånden; og tjene Herren!” (Rom. 12, 11) Gud vil velsigne alle som vil bruke sin innflytelse til gode for andre på denne måte. – *Manuskript 93. – 13. juli 1899.*

Fullkommen Tro. – 14. juli.

”Sett din lit til Herren av hele ditt hjerte, og stol ikke på din forstand!” (Ordspr. 3, 5)

Gud er en meget nær tilstedeværende hjelp, når det er behov for det. Dersom du vil sette din lit til Ham, vil Han la Sin godhet passere forbi deg; Han vil lede deg med Sitt råd. Hans Hellige Ånd, Hans forsyns styrelse, Hans Ords lærdommer – alle vil være hjelpemidler til å undervise deg og lede deg på Hans vei. Herrens Ord til deg er: ”Jeg vil aldri slippe eller forlate deg.” (Hebr. 13, 5). Derfor kan du med ydmykhet, likevel med sikker tillit si: ”Denne Gud er min Gud for evig og alltid.”

Jeg fikk den beskjed, at jeg skulle si til deg: ”Stol ikke på deg selv, men stol på Gud. Dette er det mål, vi skal måles med i himmelens påsyn: – vår tro på Gud. Søk alvorlig å utføre Guds gjerninger. Praktiser alltid sann gudfryktighets enkelhet.” Den som ikke finner Meg, skader seg selv; alle de som hater Meg, elsker døden.” (Ordspr. 8, 36) Studer Skriftene; for det finnes intet som vil stabilisere din tro på Gud så grundig eller binde din tro så fast til Hans sannhet som det. Hvis du vil feste din tillit til Gud, kan du ikke unngå å komme seirende ut.

Tal ikke om prøvelser og skuffelser. Se bort fra sådant, se på Kristus. ”Se Det Guds Lam, som fjerner verdens synd.” (Joh. 1, 29) Du er kjøpt med Hans blod. Skuff ikke Ham som ga Sitt liv for at du skal få mulighet til å bli en seiervinner. Han ble fristet på ethvert punkt som kan friste deg og meg. For å bli i stand til å stå imot tilbrakte Han hele netter i bønn, i fortrolig samtale med Sin Far. Kristus forlot ikke denne jord, før Han hadde gjort det mulig for enhver sjel å leve et liv i fullkommen tro og lydighet og å få en fullkommen karakter.

Kristus har gjort det mulig for deg å leve Hans liv. Du har Hans dyrebare ord i Bibelen; tro på dem, lev ut lærdommene. Tvil aldri på Guds Ord, hvis det blir mottatt i ditt liv vil det foredle og hellige deg og utvide din brukbarhet. Det er din forrett å hjelpe dem som trenger hjelp og tale oppmuntrende ord til dem som trenger oppmuntring. Husk alltid på at du skal vise verden lyset fra Guds herlighet. – Brev 206. - 14. juli 1908. – Et personlig vitnesbyrd.

Tåpelig Fanatisme. 15. juli.

”Så de ikke gir seg av med jødiske eventyr og bud av mennesker som vender seg bort fra sannheten.” (Titus 1, 14.)

Det har kommet brever til meg, der mennesker spør meg angående læren om, at intet som har liv burde drepes, enn ikke insekter, hvor plagsomme eller farlige de enn kan være. - Er det mulig, at noen med rette kan påstå, at Gud har gitt dem dette budskap til folket? - Herren har aldri gitt et menneskelig vesen et sådant budskap.

Folket trenger å bli opplyst om, hva som er sant. Disse sidetemaer er som hø, tre og stubber sammenlignet med sannheten for disse siste dager.

Unyttige fabler blir samlet inn som viktig sannhet og av noen blir de endog satt opp som prøver. Budskaper om hvor grusomt det er å drepe dyr for å skaffe seg mat blir spredt. Disse budskaper er sanne, men de kommer fra noen som har fått den ide, at ingen insekter burde bli drept. Med dette har man skapt strid, og menneskers sinn har blitt avledet fra den nåtidige sannhet.

Gud har ikke fortalt noen, at det er en synd å drepe de insekter som forstyrrer vår fred og vår hvile. I all Sin undervisning ga Kristus ingen budskaper av denne art, og Hans disipler skal kun undervise i det, Han har beordret dem til.

Jeg ville fortelle mine brødre og søstre: ”Følg nøye den instruksjon vi finner i Guds Ord. Dvel ved de rike sannheter i Skriftene. Det er den eneste måten, du kan oppnå enhet med Kristus på. Du har ikke tid til å ta del i noen strid angående drap av insekter. Jesus har ikke lagt den byrde på deg. Hva har kornet med agnene å gjøre?” (Jer. 23, 28) Kristi egenskaper skal studeres og søkes av hele hjertet, for at hver troende må bli fullkommen i Ham, idet de åpenbarer Hans karakters skjønnhet. Vi har ikke tid til tom, tåpelig tale. La oss dvele ved høytidelige, hellige sannheter for vår tid.

Gud ønsker, at menn og kvinner skal tenke nøkternt og ærlig. De skal stadig stige opp til høyere og høyere stade og få en stadig videre og større horisont. Idet de ser hen til Jesus skal de forandres til Hans bilde. De skal bruke sin tid til å

søke frem de dype, evigvarende himmelske sannheter. – Brev 82. – 15. juli 1901. – Til ”Kjære brødre og søstre.”

Spis for Livet. – 16. juli.

”Min sønn! Akt på mine ord, bøy ditt øre til min tale! La dem ikke vike fra dine øyne, bevar dem dypt i ditt hjerte! For de er liv for hver den, som finner dem, og legedom for hele hans legeme.” (Ordspr. 4, 20-22)

Feilaktige meninger, akseptert på grunn av mangelfull opplæring i hjemmet, er brakt videre fra barn til barnebarn, og tilfredsstillelse av en fordervet appetitt har blitt vane, hvilket har resultert i ødelagt helse hos tusinder. Våre sanatorier skulle være steder, hvor korrekt undervisning angående liv og helse kan gis til mange. Spisevanene burde omhyggelig vernes, for at ingen skal gjøre seg selv syk ved å tilfredsstille appetitten. Det behager ikke Herren, når Hans folk, kjøpt ved offeret av Hans elskede Sønn, tankeløst skulle skade seg selv ved forkjerte livsvaner. Etterhånden som vi kommer igjennom denne verden, burde vi undervise alle som vil lære, hvorledes vi skal unngå og hvorledes vi skal vinne seier over selvtilfredsstillende praksiser.

Hvis vi tror på Jesus Kristus bør vi søke forstandsmessig kunnskap om, hvordan vi skal holde hjernen klar og aktiv, for at ikke den minste del av vår innflytelse skal gå tapt. Vi skulle streve etter å samarbeide med Gud ved å holde systemet i en sådan tilstand, at vi kan yte fullkommen tjeneste. Det er virkelig dårlig politikk å mishandle fordøyelsesorganene, for hele menneskets lykke avhenger veldig meget av magen. Når magen blir forstyrret, blir sinnet forstyrret og hjernens nervekraft blir redusert. Det er derfor en religiøs plikt for enhver å tilegne seg vitenskapen om en helsebringende livsstil, å ha tanke for spørsmålet om dietten i sinne og å behandle saken samvittighetsfullt.

Apostelen Paulus erklærer, at vi ikke tilhører oss selv, for vi er kjøpt for en ubeskrivelig høy pris. Hvis vi virkelig elsker Ham som ga Sitt liv for oss, bør vi føle oss høytidelig forpliktet til å unngå sykdom.

Styrken av fristelsen til å tilfredsstille en fordervet appetitt kan kun måles med Kristi utholdende lidelse under Hans lange faste i ørkenen. Kristus visste at for at fullføre frelsesplanen, måtte Han begynne frelsesverket akkurat der, hvor ødeleggelsen startet. Det samme er tilfellet i vår erfaring. Vi må begynne reformarbeidet akkurat der degenerasjonens følger merkes så tydelig. – Brev 218. – 16. juli 1908. – Til en president i en konferanse.

Betrodde talenter til bruk i tjeneste. – 18. juli.

Et Liv Som Hans. – 17. juli.

”La således deres lys skinne for menneskene, for at de kan se deres gode gjerninger og prise deres Far i Himmelen!” (Matt. 5, 16)

Sannheten i sjelen vil ses i et forstandsmessig styrt liv. En lettsindig holdning og upassende intimitet vil ikke finnes. Hvis alle som bekjenner seg til å være Guds barn ville pleie vennlighetens og kjærlighetens ånd, som er fri for lave tanker og upassende oppmerksomhet, og vie sine Gudgitte evner til å spre sannheten og således søke å frelse sjeler, hvilket herlig og stabilt lys ville da få skinne i verden!

Hvis vi tror, at Kristus alene kan frelse sjeler ved sin uforlignelige nåde, hvor alvorlig ville det da ikke bli for den enkelte å løfte Kristus opp, leve i bønn som Han og i levende tro be om meget i Hans navn, så han kan motta Guds gave og være villig til å bruke velsignelsene, men også være villig til selv å bli brukt som en velsignelse til å vinne sjeler til Kristus. La alle som bekjenner seg til å være Kristne åpne sine hjertedører for Hans Ånd og for Hans nåde; Da vil Kristi fred herske i deres hjerter og bli åpenbart i deres karakterer på en sådan måte, at det ikke vil være noen mislyd, ingen strid, ingen konkurranse, ingen biting eller fortæring av hverandre, ingen som søker å få overtaket. Den store og alvorlige bestrebelse vil være å leve Kristi liv. Vi skal presentere Hans barmhjertighets Ånd og ikke gi noen, noen som helst anledning til å følge vårt eksempel når vi gjør noe ondt.

Jesus var høflig og velvillig. Han var lydig mot alle Sin Fars bud, alt var innbefattet og det var ingen spørsmål om bekvemmelighet eller noen som helst selvisk interesse. Det er nok for oss å vite, at Gud har talt; og når vi kjenner Hans vilje som den er åpenbart i Hans Ord, må vi adlyde den.

Verdens Frelser taler til oss; la oss høre, hva Han sier: ”Salige er de, som tvetter sine kjortler, så de må få rett til livsens tre og gjennom portene komme inn i staden. (Åp. 22, 14) Det finnes noen, som ser Guds krav i Hans Ord, men ikke følger dem, idet de unnskylder sin forsømmelse og sin bevisste ringeakt for Guds krav. Deres livsførsel vitner om, at de ikke er inkludert i det velsignede løfte gitt på betingelse av lydighet. De hører ikke til dem, som vil ha rett til adgang til livets tre, men de hører til dem, som synder med vilje mot Guds lov, til dem sier Jesus: ”Jeg vet ikke, hvor dere er fra; vik bort fra Meg alle dere, som gjorde urett!” (Luk. 13, 27) – *Manuskript 15. – 17. juli 1885. ”Innflytelse fra vanhellige arbeidere.”*

”Således er vi mange eet legeme i Kristus, men hver for seg er vi hverandres lemmer. Og da vi har ulike nådegaver, alt etter den nåde, som er oss gitt, så la oss, om vi har profetisk gave, bruke den etter som vi har tro til.” (Rom. 12, 5. 6)

Gud har gitt hvert menneske betrodde talenter. Enhver har fått et arbeid av Gud. Det kan ikke være lediggang i Hans vingård. Enhver har en ytterst alvorlig, hellig, høytidelig jobb å utføre for Mesteren. Alle har fått betrodd et arbeid å gjøre, og ingen er unnskyldt. Den avsluttende regnskapsdag vil komme, da gjør Herren opp regnskapet med Sine tjenere. Overhyrden er Dommer og illustrerer de store prinsipper som skal bestemme prosedyrene på regnskapsdagen for Hans tjenere som er rettferdiggjorte ved tro, dømt av sine gjerninger. Tro virksom i kjærlighet renser sjelen for moralsk besmittelse, så den kan bli et tempel for Herren.

Betrodde talenter er ikke reservert til å favorisere noen få, som er bedre stillet enn sine medmennesker utdannelsesmessig, forstandsmessig, intelligensmessig. Talenter er velsignelser, evner eller begavelse gitt til Herrens familie individuelt, til den i den laveste og minst synlige stilling og til dem i de høyeste stillingsposter. De betrodde gaver er delt ut i form av våre forskjellige evner og alle skal bruke disse evner til Guds ære. Vi skal mangfoldiggjøre deres brukbarhet, for idet vi bruker dem, blir vi mer og bedre kvalifisert til å behandle vår Herres goder som vil vokse ved bruk. Sannhetens lys og alle åndelige fordeler er Herrens gaver. De bør bli verdsatt og få innflytelse på sinnet og karakteren. Vi bør returnere til Gud en avkastning svarende til gavene som er betrodd.

Av nåde er vi blitt valgt til Hans tjenere. En tjener betyr en arbeider, en som bærer bekymringer, byrder og ansvar. Vi må forstå, at det ikke er våre goder, velsignelser, vi håndterer, men Mesterens betrodde midler til oss, så vi kan investere dem til avkastning. Vi kan ikke legge Herrens midler på kistebunnen og ikke gjøre noe med dem; således gjorde den late tjener med sitt ene pund, og han mistet sin sjel. Enhver mann har et høytidelig verk å utføre, og han må ikke undervurdere oppgaven og spille sin tid. Han får ikke skusle bort sine privilegier og de muligheter som er gitt ham. Hans karakter må utvikles, han må bli dyktig, egnet til å takle sine privilegier og muligheter, så han kan bli en fullkommen arbeider i Herrens tjeneste. – *Manuskript 81. – 18. juli 1893.*

En Alltid Nærværende Hjelp. – 19. juli.

”Herren er god, et vern på trengselens dag, og Han kjenner dem, som tar sin tilflukt til Ham.” (Nahum 1, 7)

Vi har rike løfter i Guds ord, hvis vi blott tror og stoler på Ham. Vi står i fare for å stole på våre egne stakkars menneskelige anstrengelser og for ikke å stole på Gud. Enhver som har den minste del å gjøre i denne store forberedelse av Guds verk for disse siste dager skulle komme nær til Gud. Når Gud sender ut sine arbeidere for å gjøre et spesielt arbeid for Ham, har Han forpliktet Seg til å være ett med dem, hvis de vil være ett med Ham. Men hvis de skiller seg fra Gud og forsøker å utføre dette arbeid i egen kraft, vil de møte vanskeligheter og skuffelser ved hvert skritt. Her har vi løfte om, at når vi arbeider for Herren, er Han ved vår høyre hånd for å hjelpe oss og jobbe sammen med oss.

Det ville være den største dumhet av verden, om vi kreditterte noe som helst til oss selv for en eller annen suksess, vi kunne ha. Jo mer ydmykt vi vandrer med Gud, dess mer vil Han åpenbare Seg for oss for å hjelpe oss. Herren har aldri tenkt å sende Sine tjenere ut for å jobbe for Seg med full motstand fra Satan og de onde engler uten å gi dem guddommelig hjelp. Årsaken til, at vi ikke har større suksess i arbeidet, er fordi vi stoler på våre egne anstrengelser i stedet for å stole på den hjelp som Gud vil gi oss. Det er vårt privilegium å føle vår svakhet, vår uverdighet, og så kreve hjelpen som Gud har skaffet oss. I vår nød kan vi ta Ordet til inntekt og mens vi føler byrden for sjelers frelse hvile på oss, kan vi si: ”Her Herre, Du har lovt og jeg stoler på Ditt ord.”

Vi må lære å gå til vår himmelske Far akkurat som et barn går til sine jordiske foreldre. Han sier: ”Eller hvilket menneske iblant dere er det vel som vil gi sin sønn en stein, når han ber ham om brød, eller vil gi ham en orm, når han ber om en fisk? Dersom da dere, som er onde, vet å gi deres barn gode gaver, hvor meget mer skal deres Far i himmelen gi dem gode gaver som ber Ham!” (Matt. 7, 9-11)

Mens enhver av Guds arbeidere skulle kultivere sine evner til størst mulig yteevne, skulle han likevel ikke stole på disse evnene. Gjør selv alt som er mulig for deg selv å gjøre og overlat i tillit resten til Gud. – *Manuskript 8. – 19. juli 1886. – ”Å Seire Over Selvet”*

Spis For Å Vinne Styrke. – 20. juli.

”Lykkelige land som har en konge av edel ætt, og hvis fyrster holder måltid i sømmelig tid, som menn og ikke som drankere!” (Predik.10, 17)

Den engelske bibeloversettelse: ”Velsignet er du land, når din konge er sønn av edle, og dine prinser spiser til rette tid for å vinne styrke og ikke for å bli drukne!” (Pred. 10, 17) Helselovene skal adlydes. Det er viktig, at fordøyelsesorganene ikke blir overanstrengte. Det er mange som holder magen i kontinuerlig arbeid. Den får ikke mulighet for å gjenvinne sin styrke, resultatet må bli fordøyelsesproblemer.

Det bør ikke spises mellom måltidene, og vi bør tillate magen å få en pause på minst 5 timer mellom måltidene. Fordøyelsesvansker er resultatet av å ta inn mat i magen, før fordøyelsesorganene har hatt tid til å kvitte seg med det foregående måltid.

Tre måltider er tilstrekkelig, og to måltider er bedre enn tre. I de siste 30 år har jeg kun spist 2 måltider om dagen. Den svekkelse som folk lider av skyldes ofte, at de har spist for meget og at de har spist til irregulære tider. Magebesvær forårsaker fortvilelse og depresjon, og en som lider av denne sykdom, selv om han bekjenner seg til å være en kristen, oppfører seg på en ukristelig måte.

Noen hevder, at lysten til å spise er en tilstrekkelig veileder. Man kan få for vane å spise atskillige ganger om dagen, men dette vil ikke være det beste. Sådant vane vil skape sykdom, fordi fordøyelsesorganene vil være overanstrengte.

Praktiser helsereformen og nekt å forlate den rette sti. Gi ikke opp, men bruk viljestyrken til å bringe deres appetitt under kontroll ved ærlig motivering.

Gud ga Adam herredømmet over Edens Hage, han skulle dyrke den og ta vare på den, og om treerne og plantene som satte frø, sa Han: ”De skal være til føde for dere” (Se 1. Mosebok 1, 29; 3, 18) Senere ble det lov å spise kjøtt som en følge av syndefallet. Før syndfloden ble det ikke gitt noen tillatelse til å bruke dyrisk føde.

Prøv å leve uten kjøtt i seks måneder og se, om ikke det skjer en forandring til det bedre. Jeg ber dere gjøre dette straks. La deres forestillingsevne bli helliggjort. La deres sinn og deres samvittighet bli vekket, la hele deres vesen våkne. Vokt dere for å vise dere selv for stor medlidenhet. Vær heltemodige. Beslutt dere for å overvinne en fordervet appetitt. – *Brev 208. – 20. juli 1905. – Til en lege og hans kone.*

La Ditt Lys Skinne. – 21. juli.

”Men dere skal få kraft, når den Hellige Ånd kommer over dere, og dere skal være Mine vitner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ende.” (Ap. Gj. 1, 8.)

Mitt hjerte frydet seg over å se så mange unge menn og kvinner blant de omvendte, (ved Willis Michigan) deres hjerter var bløtgjorte og åpne for Jesu kjærlighet, idet de forsto det gode arbeid Gud hadde gjort for deres sjeler. Det ble i sannhet en dyrebare opplevelse. ”For med hjertet tror en til rettferdighet, og med munnen bekjenner en til frelse.” (Rom. 10, 10)

Det er vesentlig, at disse som nylig er kommet til tro har en fornemmelse av deres plikt overfor Gud som har kalt dem til kunnskap om sannheten og har fylt deres hjerter med Sin Hellige fred, så de kan utøve en helligende innflytelse overalt, hvor de kommer. ”Dere er Mine vitner, sier Herren.” (Es. 43, 10) Hver eneste har fått den oppgave av Gud, at de skal gjøre Hans frelse kjent over hele verden.

I sann religion finnes det ikke noe selvisk eller eksklusivt. Kristi evangelium er gjennomtrengende og påtrengende. Det er beskrevet som jordens salt og som den forvandlende surdeig og som lyset som skinner i mørket. Det er umulig å beholde Guds anerkjennelse og kjærlighet og glede seg over samfunn med Ham uten å føle ansvar for de sjeler som Kristus døde for, - de som er feilinformerte og i mørke og går fortapt på grunn av sine synder. Hvis de som bekjenner seg til å være Kristi etterfølgere forsømmer å skinne som lys i verden, vil den levende kraft forlate dem og de vil bli kalde og uten Kristus. Likegyldighetens fortryllelse vil hvile over dem, en dødsliknende latskap i sjelen som vil gjøre dem til dødens håndlangere i stedet for levende representanter for Jesus.

Enhver må løfte korset og i beskjenhet, ydmykhet og sagtmødighet i sinnet ta opp sine Gudgitte plikter, idet han engasjerer seg personlig for dem som er omkring ham og som trenger hjelp og lys. Alle som vil akseptere disse plikter vil ha en rik og variert erfaring, deres egne hjerter vil gløde av iver, varme og inderlighet og de vil bli styrket og stimulert til med fornyede anstrengelser å realisere sin egen frelse med frykt og beven, for det er Gud som virker i dem både å ville og virke etter Sin Gode Vilje. – *The Review and Herald*. - 21. juli 1891.

En Åpen Dør. – 22. juli.

”For Han kjenner den vei, jeg holder meg til; prøvde Han meg, så skulle jeg gå frem av prøven som gullet.” (Job. 23, 10)

Det aller beste bevis på, at vi er på rett vei, er ofte, at det minste fremskritt koster oss store anstrengelser og at skodde skjuler vår sti. Det har vært min erfaring, at de høyeste troserfaringer kun kan realiseres gjennom mørke og skyer.

Det er ikke trygt å nære tvil og frykt, for sådanne tanker formerer seg, når man betrakter dem og taler om dem. Jeg føler, at jeg må strekke opp min hånd og gripe Kristi hånd som den synkende disippel gjorde på den stormfulle sjø. Jeg ønsker å utføre min gjerning med troskap, så at jeg, når jeg skal stå foran den store hvite trone og blir kalt frem for å gjøre opp regnskapet for de ting som er utført ved legemet, hvilket alt sammen står nedtegnet i boken, også får møte mennesker der som kan bevitne, at jeg advarte dem, jeg bønnfalt dem om å se på Det Guds Lam som tar bort verdens synder.

Å, måtte det dog være sjeler der, som er frelst på grunn av, at Gud brukte meg som Sitt instrument? Gjennom Kristus ønsket jeg å sette en åpen dør foran folket. ”Se, Jeg har satt en åpen dør foran deg og ingen kan stenge den.” (Åp. 3, 8)

Guds by med alle sine attraksjoner sier, ”Kom.” Dersom vi ved et hellig liv, ved inntrengende henvendelser, ved bønner, ved advarsler, viser synderen veien til nødutgangen og fester hans oppmerksomhet på de himmelske porter som står åpne for å ta imot ham; hvis han ved tro kan se, at inngangen til livet er en åpen dør, er alt vunnet. De jordiske tiltreknninger vil visne bort, det himmelske vil vinne og bergta sjelen.

Vi er selv hindringen som står i veien, når vi skal utvikle en fullkommen karakter. I oss selv finnes de stengsler som hindrer oss i å fullkomme de kristne karaktertrekk. Jesus kan fjerne dem. Korset, Han forventer, vi skal bære, vil skape mer kraft i oss, enn vi bruker, og det vil fjerne våre tyngste byrder, så vi kan bære Kristi byrde som er lett. Vi vil få møte både konflikter og prøvelser under utførelsen av vår plikt. Kristus har kalt oss til herlighet og dyd. Livet, som han gjennom Sin egen lidelse og død har forberedt til oss, ville aldri ha kostet oss en smerte eller plage, om vi aldri hadde forlatt det. Enhver selvfornektelse og ethvert offer vi gjør ved å følge Kristus er som å gå i så mange av den fortapte saus fotspor, det er mulig å følge, idet den vender tilbake til sauekveen. – *Brev 7*. – 22. juli 1877. – *Til Edson og Emma White*.

Kjenner Du Din Herre? – 23. juli.

”Den som tror på Guds Sønn, har vitnesbyrdet i seg selv; den som ikke tror på Gud, har gjort ham til en løgner; for han har ikke trodd på det vitnesbyrd som Gud har vitnet om Sin Sønn. Og dette er vitnesbyrdet at Gud har gitt oss evig liv, og dette liv er i Hans Sønn. Den som har Sønnen, han har livet; den som ikke har Guds Sønn, han har ikke livet. (1. Johs. 5, 10–12)

Siden vi på en måte kjenner Kristus og vet, at Han er verdens Frelser, betyr det likevel, at Han er langt mer enn dette. - Vi bør ha en personlig kunnskap og erfaring i Kristus Jesus, en eksperimentell kunnskap om Kristus, om hva Han er for oss, og hva vi er for Ham. - Det er den erfaring som alle ønsker seg. - Vel! jeg kan ikke tilegne meg den på deres vegne, heller ikke kan dere få den på mine vegne. Den gjerning som skal gjøres for oss skal komme som en åpenbaring av Guds Hellige Ånds virkning på menneskers sinn og hjerter. Hjertet må renses og helliggjøres.

Jeg trenger ikke å fortelle dere, at det er slik, for dere vet det. Ikke en eneste av oss trenger å være i tvil om, hvor vi er eller å tenke: ”Jeg skulle ønske jeg visste, hvor jeg sto i forhold til Gud”; men i levende tro skal vi selv senke oss ned, begrave oss i Gud; når vi gjør det, vil Hans liv skinne på oss. Vårt legeme har ikke det minste behov for å være i denne tilstand av ineffektivitet og kulde. Hva er det, vi mangler? ”Men dersom noen av dere mangler visdom, da bede han til Gud, Han som gir alle villig og uten onde ord og den skal gis ham. Men han bede i tro, uten å tvile; for den som tviler, ligner havsbølgen, som drives og kastes av vinden.” Det skal gis ham. Det er ingen ”hvis” eller ”og” i denne forbindelse. ”men la ham be i tro, uten å tvile.” (Jakob 1, 5, 6.)

Du ber og søker Gud for å få visdom, styrke og effektivitet og føler, at du trenger det. Men kanskje, straks etter den bønn, vil det forekomme deg, at en avgrunnsdyp helvetes skygge blir kastet tvers over din sti, og du kan ikke få øye på noe på den annen side. Hva skjedde? Hvorfor? Djevelen ønsket å tåkelegge din tro - Men det er ikke nødvendig for deg å tåkelegge troen. - Skal følelse være vårt kjennemerke eller skal Den Levende Guds Ord kjennetegne oss? - Skal vi begrave vår tro i den mørke sky? Det er, hva Satan ønsker vi skal gjøre.

Jeg har til tider hatt den sky festet til meg, men jeg visste, at Gud var der likevel.. ”Bed i tro, uten å tvile.” La ikke et eneste forslag fra djevelen feste seg i ditt sinn. La det ikke være noen tvil. ”For den som tviler er som en havets bølge.” (Jakob 1, 6). Herren vil gjøre store ting for oss, hvis vi blott vil vise vår tillit til Ham. - *Manuskript 93a. – 23. juli 1899.*

Så Ved Alle Vann. – 24. juli.

”Og når dere går av sted, da forkynn dette budskap: Himlenes rike er kommet nær! Helbred syke, oppvekk døde, rens spedalske, driv ut onde ånder! For intet har dere fått det, for intet skal dere gi det. Dere skal ikke ta gull eller sølv eller kobber med i deres belter, ikke skreppe til reisen, ikke to kjortler, ikke sko, ikke stav; for arbeideren er sin føde verd.” (Matt. 10, 7-10)

Paulus hedningenes store apostel lærte å lage telter. Det var høyere og lavere former for teltmakeri. Paulus hadde lært seg de mer avanserte former og han kunne også mestre de alminnelige former, når omstendighetene krevde det.

Grekerne ved kysten var dyktige handelsfolk. De hadde utdannet seg og hadde utspekulerte handelsrutiner. De var kommet så langt, at de trodde, at vinning var det samme som gudfryktighet og at evnen til å skaffe seg fortjeneste, om det var ved ærlige midler eller ved bedrag, var det samme, bare det å kunne skaffe seg fortjeneste var rosverdig, god nokk grunn til å bli hedret. - Paulus kjente deres onde praksis og han ville ikke gi dem noen sjanse til å fortelle, at han og hans medarbeidere forkynte for å bli brødfødt av evangeliet.

Selv om det var fullkommen korrekt av ham å bli understøttet på denne måte, (for ”arbeideren er sin lønn verd.”) skjønte han, at dersom han ville gjøre det, ville innflytelsen på hans medarbeidere og på dem, han forkynte for, ikke være den beste. Paulus fryktet for, at hvis han levde av å forkynne evangeliet, kunne han kanskje bli mistenkt for selviske motiver. - Han måtte vise, at han var villig til at engasjere seg i hvilket som helst brukbart arbeid. Han ville ikke gi noen en unnskyldning for å bryte ned evangeliets renommé ved å tilskrive det selviske motiver hos dem som forkynte Ordet. Han ville ikke gi de kloke Grekere noen anledning til å skade Guds tjeneres innflytelse.

Paulus resonerte som så: Hvorledes kunne han undervise dem om budene som krevde, at han skulle elske Gud med hjerte, sjel, styrke, sinn og sin neste som seg selv, hvis han ga noen grunn til å tro, at han elsket seg selv mer enn sin neste eller sin Gud, at han fulgte grekernes tradisjon: å handle klokt i den hensikt å tjene penger i stedet for å følge evangeliets prinsipper. Hvordan kunne han lede folket til Kristus, hvis han tok alt, hva han kunne få ut av dem? Paulus besluttet, at han ikke ville gi disse ivrige, kritiske, skruppelløse handelsmenn anledning til å anta, at Guds tjenere arbeidet like utspekulert og fulgte like uærlige metoder som de gjorde. - *Manuskript 97. – 24. juli 1899. – ”Presten og Psykisk Arbeid.”*

Bygger Du På Klippen? – 25. juli.

”For ingen kan legge en annen grunnvoll enn den, som er lagt, det er Jesus Kristus.” (1. Kor. 3, 11)

Idet folkene satt på bakkeskråningen og lyttet til Kristi Ord kunne de se dalene og kløftene, gjennom hvilke fjellbekkene fant vei til sjøen. Om sommeren forsvant disse strømmer ofte fullstendig, idet de kun etterlot seg en tør og støvfyllt kanal. Men når vinterstormene virvlet over bakkedragene, ble elvene voldsomme, oppslukende strømmer som til tider oversvømmet dalene og førte alt med seg bort, motstandsfritt. Ofte skjedde det da, at uthusene som bøndene hadde bygd på de gresskleddede sletter som tilsynelatende var utenfor fare likevel ble revet bort. Men høyt oppe på fjellpartiet ovenover var det hus som var bygget på klippen. I noen deler av landet ble husene bygget av bare stein og mange av dem hadde motstått stormene i tusen år. Disse hus ble bygget med møyne under store vanskeligheter. Det var ikke lett å komme dit. Deres beliggenhet var langt vanskeligere å komme til enn til bebyggelsen på den gresskleddede slette. Men de var fundert på klippen; og vind, flod og storm angrep dem til ingen nytte.

De som hører og følger Kristi Ord bygger på klippen, og når stormene kommer, vil deres huse ikke bli ødelagt. De vil ved tro på Kristus Jesus vinne evig liv. De som er hørere, men ikke gjørere av Hans Ord bygger på en grunnvoll av usikkerhet som er som sand, og ulykke vil overvinne dem.

Hadde Adam og Eva rettet seg etter de ord som Gud hadde talt til dem fra begynnelsen, ville de ikke ha mistet sitt første hjem. Vår Frelser møtte fristelse i en sterkere og skarpere form, enn den Adam ble utsatt for, og Hans eneste våpen var ett som er innenfor alles rekkevidde – Guds Ord. Da Satan kom til Kristus i Hans svakhet og oppfordret Ham til å tilfredsstille sin sult ved å forvandle stein til brød for således å bevise, at Han var Guds Sønn, svarte Kristus: ”Men Han svarte og sa: det er skrevet, Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn.” (Matt. 4, 4)

Vi kommer til å møte falske læresetninger av alle slag, og med mindre vi er kjent med det som Kristus har sagt og følger hans instruksjoner, vil vi bli forført. *Manuskript 27. – 25. juli 1886. – ”Å Bygge På Klippen.”*

I Samsvar med Din Tro. – 26. juli.

”Da rørte Han ved deres øyne og sa: Det skje dere etter deres tro!” (Matt. 9, 29)

Det er vår plikt som Guds barn å tale tro, ikke tvil. Vi skal være fulle av håp og glede i Herren. La oss ikke se på de mørke sider av omstendighetene, men la oss se opp og tro på Ham som Gud ga til verden for å frelse oss fra våre synder. Kristus fullender vår frelse ved inspirerende tro i våre hjerter og tro på sannheten. Sannheten gjør fri; og de som Sønnen gjør fri er frie i sannhet. La oss anstrenge oss for å ære Gud ved å vise en konstant voksende tillit i forvissningen om, at Han vil akseptere enhver sjel som tjener Ham i fullt alvor.

Vi er Vår Herres små barn, og vi skal ledes og oppholdes av Ham. Hvis vi vil lære leksene om Jesu vennlighet, tålmodighet og mildhet, vil vi være en velsignelse for alle som vi kommer i forbindelse med. Herren vil ha oss til å søke trøst i Hans løfter og prise Ham langt mer, enn vi gjør. ”Den som ofrer takksigelse, ærer Meg, og den som går den rette vei, ham vil Jeg la skue Guds frelse.” (Sal. 50, 23)

La oss lære, hvorledes vi skal uttrykke vår takknemlighet til Gud for Hans vidunderlige barmhjertighet og kjærlighet til menneskenes barn, den Han viste ved å være villig til å stige ned fra Sin opphøyde stilling i Himmelen og nedverdige Seg Selv til å bli menneske.

Den enbårne Guds Sønn ga Sitt samtykke til å forlate det kongelige hoff og komme til vår verden for å leve sammen med et utakknemmeligt folk som takket nei til Hans nådige barmhjertighet. Han ga Sitt samtykke til å leve et liv i fattigdom og til å tåle lidelse og fristelse. Han ble en sorgenes Mann og vel kjent med smerte. Og Ordet erklærer: ”Vi skjulte våre ansikter for Ham”. (Es. 53, 3) Hans egne disipler, Peter, fornektet Ham, og Judas svek Ham. Folket som Han kom for å velsigne forkastet Ham. De utsatte Ham for skam og ubeskrivelig lidelse. De satte en tornekrone på Hans hode som gjennomtrengte Hans hellige tinninger. De pisket Ham med svøpe og så naglet de Ham til korset. Likevel midt i alt dette unnslopp det ikke et klagende ord fra Hans lepper.

Kristus bar all denne lidelse for å oppnå retten til å overføre evig rettferdighet til så mange som ville tro på Ham. Å, når jeg tenker på dette, føler jeg, at ingen klage noensinne burde slippe ut mellom mine lepper.

Når vi gjennomlever vanskelige tider la oss da huske på, hvor meget vår frelse kostet Universets Gud. – *Brev 232. – 26. juli 1908. – Til bror og søster M. Hare, arbeidere fra De Sørlege Stater.*

Små menn – Store Emner. – 27. juli.

Vi ønsker ikke å drikke av de grumsete strømmer i dalen. Vi ønsker ikke utroskapens korruperte spissfindigheter og villedende resonnementer. Fordi det er så mange som er parate til å gi etter for tvilen og spørsmålene, blir de utro frimodige. Måtte Herren hjelpe oss til å drikke av de rene strømmer som strømmer frem under Guds trone. Vi kan drikke og fortsette å drikke, og dersom du tørster etter kunnskap er det rikelig av den her.

Mon Libanons snø går bort på det høye fjell? Eller uttørkes de fremmede, kjølige, rinnende vann?” (Jer. 18, 14)

Mange mener om seg selv, at de er vidunderlig vise, fordi de forstår de utro skribenters personlige oppfatninger, men de vil oppdage, at de bygger på et sandholdig fundament. De bygger ikke på den solide, faste Klippe. Forfølgelsens storm og prøvelsens storm kommer og feier deres fundament bort, og de vil ikke ha noe å stå på. Hva vi ønsker er å nagle våre sjeler fast til Den Evige Klippe.

Broder (Alfred S.) Hutchins red engang omkring i Vermont og traff en sakfører. ”Vel”, sa advokaten, ”Jeg forstår, at De er en Syvende-Dags Adventist.” ”Ja”. - ”Vel”, sa han, ”dere er bare små mennesker.” - ”Ja, vi vet det,” sa bror Hutchins, ”men vi arbeider med kjempestore emner. Det er ved å studere og å prøve å forstå disse mektige temaer, at vi søker å bringe sannhet frem til folket.” Dette er også hva vi ønsker: - de store emner som vil gjøre mennesker vise til frelse.

Straks dere begynner å tenke, at dere er store menn og at dere er så fantastisk kyndige, at dere kan forstå og kan sortere ut alt som er verdifullt hos troløse skribenter og at dere greier å utelate alt som er ondt, da er dere visere enn det som står skrevet i teksten. Djevelen står rett ved deres side, og de onde engler er til stede. Djevelen er en hel del smartere, enn dere er, og dere kan ikke skjønne, hva han driver med. Han vil på kløktig vis veve sine forførelser inn i disse forfatters tanker, så det vil være umulig å skille ut de villfarelser som de inneholder.

Hvis du ønsker å bli regnet for en vis mann i Guds øyne, gå da rett til Golgatas kors og få tak i den inspirasjon som kommer derfra og ditt navn vil bli nedtegnet som en vis manns navn, en vis mann som bygget sitt hus på Klippen. *Manuskript 8b. – 27. juli 1891. – ”Tale til Lærerne.”*

Belønning for Troskap. – 28. juli.

”Men vakt dere at ikke deres hjerte noen tid tynges av rus og svir og timelige bekymringer, så hin dag kommer uventet over dere som en snare!” (Luk. 21, 34)

Kjære kristne venn, stans og tenk. Du handler med din Herres penger; og hvilken bruk har du gjort av dem? Du kan la ditt sinn bli overfylt med forretningsoverføringer og dette livs bekymringer, men du kan ikke bære disse tingene med deg inn i den andre verden. Det vil ikke være bruk for slik utdannelse der. Så hvorfor bruker du ikke dine talenter til å bygge opp Kristi kongedømme? Hvorfor gir du ikke din takt, din dyktighet og energi, dine gudgitte gaver som har gitt deg suksess i forretningsverdenen til Guds tjeneste? Denne verdens resultater vil forsvinne. Ville det ikke ha vært bedre, om du hadde brukt noe av din tenkeevne til Guds gjerning og bygget der, hvor resultatet vil vare og du ikke kan lide tap?

Ditt hjertes stadige byrde burde være: Hva kan jeg gjøre for å frelse sjeler som Kristus døde for? Overalt omkring meg er det dyrebare sjeler, slaver under ondskap, de går fortapt, hvis ingen arbeider for deres sjeler. Hvordan kan jeg best nå disse omflakkende mennesker, så jeg kan bringe dem til Guds herlige stad og presentere dem for tronen, idet jeg sier: Her er jeg og de barn som Herren har gitt meg?

Noen vil kanskje unnskyldte sig ved å si, jeg har ingen erfaring med den slags arbeid; jeg har kun brukt min arbeidsevne til vanlige ting i livet. Vel, du må selv avgjøre, om du vil fortsette å vie din tid og din kraft til verdslige formål eller du ønsker å bruke dem i Guds tjeneste. Ingen av oss vil bli tvunget inn i denne gjerning. Hvis vi ønsker å bruke våre evner til verdslige ting, vil ingen hindre oss i det. Men hvorfor fortsetter vi å samle skatter her i stedet for i himmelen? Anta, at du skulle finne på å endre disse tingenes tilstand og likevel gemme noen av dine skatter i himmelen, ville du da ikke juble, når du får dem tilbake i evigheten, uforgjengelige?

Kristus har anvist ethvert menneske dets arbeid. Den andre død vil bli deres del som ikke arbeider, og de forferdelige ord vil lyde: ”Og da skal Jeg vitne for dem: ”Jeg har aldri kjent dere; vik bort fra Meg, dere som gjorde urett!” (Matt. 7, 23). Men de trofaste tjenere skal ikke miste sin belønning. De vil vinne det evige livet og få høre ordene: ”Vel, du gode og tro tjener! Du har vært tro over lite, Jeg vil sette deg over meget; gå inn til Din Herres glede!” (Matt. 25, 23) Disse ord vil lyde som den søtteste musikk i deres ører. – *The Signs of the Times. – 28. juli 1887.*

Guds Løfter til Foreldre. – 29. juli.

”For at våre sønner må være som planter, høyt vokste i sin ungdom, våre døtre som hjørnestolper, hugget som til et slott.” (Sal. 144, 12)

Vi er som grove steiner tatt ut av verdens steinbrudd ved hjelp av sannhetens atskillende, kløvende evne og er plassert i Herrens verksted. Den som har ekte tro på Kristus som sin personlige Frelser vil finne at sannheten utfører et skjellsettende arbeid i ham. Hans tro er en virksom tro og troen arbeider ved hjelp av kjærlighet og renser sjelen. Herren Jesus har betalt løsepengene for oss; Han har gitt Sitt Eget Liv, for at de som tror på Ham ikke skal gå fortapt; men ha evig liv. De som mottar sannheten i tro vil være et vitnesbyrd om kvaliteten av den tro som de praktiserer. De vil stadig gjøre fremskritt, idet de ser på Jesus som er grunnleggeren og fullenderen av deres tro. – Vi kan ikke skape vår tro; men vi kan være Kristi medarbeidere, idet vi fremskynder troens vekst og triumf.

Kristi arbeid i hjertet ødelegger ikke menneskers evner. Kristus instruerer, styrker, foredler og helliger sjelens evner. Det er ved personlig samvær med Ham, at vi blir kvalifisert til å representere Hans karakter for Verden. Johannes sier: ”Men alle dem, som tok imot Ham, dem ga Han rett til å bli Guds barn, dem som tror på Hans navn.” (Joh. 1, 12) Og igjen: ”For av Hans fylde har vi alle fått, og det nåde over nåde;” (vers 16)

Kristus skal representeres i hjemmets krets. Fedre og mødre bærer et tungt ansvar; for de vil bli holdt ansvarlig for, om de har gitt korrekt undervisning til sine barn. De skal tale vennlig til dem, de må være tålmodige med dem, våge i bønn for dem, idet de ber Herren om å mildne og forme deres barns hjerter. Men mens de ber Gud om å danne og forme sine barns karakterer, må mødre og fedre gjøre sin del, idet de gir sine etterkommere en levende presentasjon av det guddommelige forbilde. Gud vil ikke akseptere forhastet arbeid fra deres side. Deres barn er Guds arv og himmelske engler ser etter, om både foreldre og barn samarbeider med Gud i å bygge karakterer etter det guddommelige mønster. – *Manuskript 32. – 29. juli 1894. - ”Møte ved Seven Hills.”*

Styrke For Dagen. – 30. juli.

”Og derved har gitt oss de største og dyreste løfter, for at dere ved dem skulle få del i guddommelig natur, idet dere flyr bort fra fordervelsen i verden, som kommer av lysten.” (2. Peter 1, 4)

Jeg lengter etter å få fysisk styrke og helse og også mental klarhet, så jeg kan yte akseptabel tjeneste for Gud. ”Dere har ikke valgt Meg, men Jeg har utvalgt dere og satt dere til å gå ut og bære frukt, frukt, som varer, for at Faderen skal gi dere alt det, dere beder Ham om i Mitt Navn.” (Joh. 15, 16)

Ordet er fylt med verdifulle løfter. Jeg skal få synsstyrke. Jeg skal få hjernekapasitet, jeg skal få klar forståelse og jeg skal få inspirasjon ved Den Hellige Ånd, fordi jeg ber i Jesu navn! - Dyrebare Frelser! - Han ga Sitt liv for meg. ”O Dyp av rikdom og visdom og kunnskap hos Gud! Hvor uransakelige Hans dommer er, og hvor usporlige Hans veier! For hvem kjenner Herrens sinn? Eller hvem var Hans rådgiver? Eller hvem ga Ham noe først, så Han skulle få vederlag igjen? For av Ham og ved Ham og til Ham er alle ting; Ham være æren i Evighet! Amen.” (Rom. 11, 33-36)

Jeg lengter etter å motta de velsignelser, vi alle kan få ved tro. Nu er det vår tur til å gjemme våre liv med Kristus i Gud. Ethvert øyeblikk av vår tid er kostbar. De dyrebare talenter som Gud har lånt oss skal brukes i Hans tjeneste. ”Eller vet dere ikke, at deres legeme er et tempel for Den Hellige Ånd, som bor i dere, og som dere har fra Gud, og at dere ikke hører dere selv til? For dere er dyrt kjøpt. Ær da Gud i deres legeme!” (1. Kor. 6, 19, 20)

Ja, vi er Herrens blod-kjøpte arv. ”Enten dere altså spiser eller drikker, eller hva dere gjør, da gjør alt til Guds ære.” (1. Kor. 10, 31) Dette krever Gud av enhver som skal være en del av Hans familie i himmelens rike. All selvishet skal overvinnnes. Vi må være trofaste mot Gud. Stabile som stål, lydige mot Hans bud. Menneskelige vesener lager lover og er meget ivrige for å sette dem i kraft. Samtidig overtrer de den Høyeste Lov fra Den Høyeste Suverene Hersker. De prøver å utslette Guds Lov. De opphøyer det menneskelige over det guddommelige. ”Skulle Jeg ikke straffe slikt, sier Herren, eller skulle Min Sjel ikke hevne Seg på folk som dette?” (Jer. 5, 9) Jo, Gud vil lønne enhver etter hans gjerninger. – *Manuskript 70. – 30. juli 1897. – Dagbok.*

Hvordan møte Opposisjon. – 31. juli.

”Timoteus! Ta vare på det som er deg overgitt, så du vender deg bort fra den vanhellige tomme snakk og motsigelsene fra den kunnskap som falskelig kalles så, som noen bekjenner seg til, så de har faret vill i troen. Nåden være med deg! (1. Tim. 6, 20, 21)

I vårt arbeid for Herren vil vi møte megen motstand. Ved hjelp av villfarelse og feiltakelser kjempet jødene for å holde folket i uvitenhet vedrørende troen på Kristus. I dag vil falske lærere benytte seg av enhver slags tankespinn for å hindre, at folk tilegner seg kunnskap om sannheten. Det finnes dem som elsker vranglære mer, enn de elsker Gud, fordi sannheten er det motsatte av, hva de er tilbøyelige til og det motsatte av det liv, de lever. De nekter å angre og

bli omvendt, selv om sannhetens beviser er klare og overbevisende. De ønsker ikke å granske Guds Ord, for de ønsker ikke å vite, om tingene virkelig forholder seg så. Der ligger korset som skal løftes, men de føler uvilje mot å fornekte seg selv. Gud ber dem om å holde Hans sabbat hellig, men de nekter å gi opp sin egen vei.

Et stort og høytidelig arbeid venter Guds folk som må komme nær til Kristus i selvfornektelse og selvoppofrelse, deres eneste mål skal være å bringe barmhjertighetens budskap til hele verden. Noen vil jobbe på en måte og noen på en annen, ettersom Herren vil kalle og lede dem. Men de skal alle kjempe sammen, idet de vil bestrebe seg for å få verket til å bli til et perfekt hele. Med penn og med stemme skal Guds tjenere jobbe for Ham. Det trykte sannhets ord skal oversettes til forskjellige språk. Evangeliet skal forkynnes for alle folk.

Vanhellige sinn vil plassere hindringer i veien for Guds verk, det samme skjedde i fortiden. Men slutt ikke å gå inn i kamp og skape uoverensstemmende temaer. Hvis du blir forhindret på en vei, vær rede til å ære Gud ved å jobbe på en vei som står åpen. Når tiden er moden, vil hindringer som nu synes uoverstigelige bli fjernet. Gud kan fjerne hindringer på de mest uventede måter, når Han ser at ved å gjøre dette, kan Han best ære Sitt Navn.

Prøver vil komme, for det er mange som vandrer på veier som krysser Guds planer. Forviss deg om, at du vandrer for Ham i saktmodighet og ydmykhet. Du kan, ja, du vil bli mistolket, men baktalerne vil bli til skamme, hvis du alltid viser Kristi karakters skjønnhet. – *Brev 193. – 31. juli 1901. – Til "Kjære Barn"*

Innehavere av Guddommelig Natur. - 1. august.

"Ve dem som kaller det onde godt og det gode ondt, som gjør mørke til lys og lys til mørke, som gjør bittert til søtt og søtt til bittert! Ve dem som er vise i egne øyne, og forstandige i egne tanker!" (Es. 5, 20. 21)

Herren krever av enhver, at han må være på sin post og gjøre akkurat den gjerning som Herren har vist ham, at han skal gjøre. La hver eneste bevegelse bli forberedt med ydmyk, alvorlig og inderlig bønn. Sannheten skal gå frem som en lampe som brenner. De som er sannhetens voktere skal handle som menn som er lysvåkne.

Kristus nedkaller et ve over alle som overtrer Guds lov. Han uttalte et ve over de skriftlærde som levde på Hans tid, fordi de brukte sin makt til å plage dem som så hen til dem for rettferdighet

og dom. Alle de fryktelige følger av synd vil nå dem som på tross av, at de er bekjennende kristne, likevel regner det for en liten sak å sette Jehovas lov til side og ikke gjøre noen forskjell på godt og ondt.

I de fremstillinger Herren har gitt meg, har jeg sett dem som følger sine egne tilbøyeligheter og således misrepresenterer sannheten, undertrykker sine brødre og skaper vanskeligheter for dem. Karakterer blir utviklet her og nå og mennesker velger side, noen velger å stå på Kristi side, andre velger å stå på Satan og Hans englers side. Herren kaller på alle som ønsker å være trofaste og lydige mot Hans Lov, Han ber dem om å gå ut og komme seg bort fra all forbindelse med dem som har plassert seg på fiendens side. Utfør deres navne står det skrevet: "Tekel: - Du er veid på vektskålen og er funnet for lett." (Dan. 5, 27)

Det finnes mange mennesker, tilsynelatende moralske, men de er ikke kristne. De er bedradd og har ingen forståelse av, hva sann kristendom egentlig består av. Deres karakterer består av en metallblanding som ødelegger gulletts verdi og de kan ikke besegles med Guds Segl for guddommelig anerkjennelse. De må kasseres som urent, verdiløst metall.

Vi kan ikke i oss selv danne en fullkommen, sann moralsk karakter, men vi kan ta imot Kristi rettferdighet. Vi kan bli delaktig i guddommelig natur og unngå fordervelsen som er i verden på grunn av lyst. Kristus har gitt oss et fullkomment mønster og vist oss, hva vi skal være som Guds sønner og døtre. *Brev 256. – 1. august 1906. – Til "Mine Tjenende Brødre i Australia"*.

Jesus, Din Venn i Rettssalen. – 2. August.

"For så har Gud elsket verden, at Han ga Sin Sønn, den enbårne, for at enhver som tror på Ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv." (Joh. 3, 16)

Når vi har et løfte, så rikt og så omfattende som Joh. 3, 14 - 19, spør jeg: "hvilken grunn har noen av oss til vantro? Hvilken unnskyldning har du for å si: "Jeg tror ikke, at Herren hører min bønn; jeg ønsker, at jeg kunne tro, at jeg var en kristen, at jeg kunne ha en overbevisning om, at jeg var et Guds barn?" Følelser forandres meget lett, men her gjelder det evige livs dyrebare ord.

Hva er overbevisning? Er det en flyktig følelse? Er det en av hjertets fornemmelser som gir deg bevis for, at du er et Guds barn? – I Guds Ord finnes det dyrebare ordet om evig liv og det gir oss forsikringen om, at vi kan gripe tak i håpet

som er satt frem for oss i Evangeliet ved levende tro.

Vi kan nå opp til Jesus Kristus som er vår advokat (talsmann) i den himmelske rettssal. Vi trenger en venn i domssalen. Vi har syndet, vært ulydige, vært overtredere, og det er av den høyeste betydning for oss, at vi har en Venn i retten til å gå i forbønn for oss hos Faderen. Han sier: "Hvis Jeg blir løftet opp, vil Jeg dra alle mennesker til Meg". - Vel, er det så, at alle mennesker ønsker å bli dradd opp til Ham? Kristus drar, men vil de la seg dra? "Og Ånden og Bruden sier: Kom! Og den som hører det, sier: Kom! Og den som tørster, han komme, og den som vil, han ta livsens vann uforskyldt!" (Åp. 22, 17)

Det er ikke bare presten, som skal si: "kom". Men la den, som hører kallet også si: "kom". Da lytter du til et kall, og når du hører budskapet, begynner du å forkynne det, og du sier: "Kom". Dette "kom" betyr alt for deg. Og idet du opplever, at du kan komme, føler du, at privilegiet er så stort, så ufortjent, at du ønsker, at alle andre skal ha det samme privilegium som du har: å samarbeide med Gud. Det er vår jobb.

Gud sier: "Kom", Ånden sier: "Kom", Bruden sier: "Kom", og hver den, som hører sier: "Kom". Å, om flere med utholdenhet vil leve et gudfryktig liv og med ord fra sine lepper si: "Kom". Det er ikke blott ved forskrift men ved eksempel, at du bærer det levende forbilde med deg, og det forteller, at himmelen er noe verdt, og at det er verdt å kjempe og streve for kristendommen. – *Manuskript 10. – 2. August 1891.*

Sannhetens Makt. – 3. august.

"Er ikke dette den faste Jeg finner behag i, at dere løser ugudelighets lenker, sprenger åkets bånd, slipper undertrykte fri og bryter hvert et åk?" (Es. 58, 6)

Sannhet, dyrebar sannhet, har en helliggjørende innflytelse. Sjelens helligelse ved Den Hellige Ånd er å plante Kristi natur inn i mennesket. Det er Vår Herre Jesu Kristi nåde, åpenbart i karakteren, og Kristi nådegaver brakt inn i aktiv tjeneste ved gode gjerninger. Således blir karakteren forvandlet mer og mer fullkomment etter Kristi bilde, i rettferdighet og i sann helligelse. Det stilles omfattende krav til guddommelig sannhet som blir rakt ut og stilt til skue i den ene gode gjerning etter den annen. Sannhetene i evangeliet er ikke uten forbindelse med hverandre; når man forener dem, utgjør de et kjede av himmelske juveler, slik som det ble sett i det personlige arbeid som Kristus utførte, og som gyllne tråder veves de inn i hele det kristne arbeid og den kristnes erfaring.

La det prentes inn i sinnet, at Guds barmhjertighet og kjærlighet skal uttrykkes, så Guds barn får erfare dem. Søk i himmel og på jord og du vil ikke finne noen sannhet som har vist seg mer virkningsfull, enn den som viser seg i barmhjertighet mot akkurat dem som trenger din sympati og støtte til å bryte åket og sette de undertrykte fri. Her leves sannheten, sannheten blir fulgt, sannheten blir undervist, slik som den er i Jesus.

Mange bekjenner seg til å tro en stor del sannhet, men sannhet praktisert ved å lindre, hjelpe og trøste våre medmennesker har overordentlig stor betydning, den når opp til himmelen og rekker frem til evigheten. Enhver sjel i vår verden er på prøve; ethvert menneskes erfaring, den alminnelige livshistorie, forteller i ufeilbart språk, om han er en Kristi Ords og gjerningers gjører. Det skjer uavlatelig en lang rekke av små ting som Gud alene legger merke til; å leve ut disse ting i pakt med sannhetens prinsipper vil bringe en dyrebar lønn. De store og betydningsfulle ting blir lagt merke til av nesten alle, men å knytte dem sammen med de tilsynelatende mindre ting i livet og sette dem tett sammen til ett blir for sjeldent gjort av bekjennende kristne. Religion er for mye bekjennelse og for lite realitet.

Guddommelig sannhet har kun liten innflytelse på våre medmennesker, men den skulle ha gjort sterkt inntrykk ved vår praksis. Sannhet, dyrebar sannhet er å ha Jesus i livet som et levende, virkende, virksomt prinsipp. – *Manuskript 34. – 3. august 1894*

Ord er Betydningsfulle. – 4. august.

"La min munns ord og mitt hjertes tanke være til velbehag for ditt åsyn, Herre, min klippe og min gjeløser!" (Sal. 19, 14.)

Vi trenger alle å studere Kristi liv og de leksjoner Han ga, så vi kan vite, hvordan vi skal forholde oss i de relasjoner, vi har til hverandre. Innordne dere under den mildnende innflytelse av Guds Ånd. Husk! at talen er et talent av stor verdi, hvis den blir brukt rett, og at munnen taler det som hjertet flyter over av. Husk også, at du skal rettferdiggjøres ved dine ord, og at du skal dømmes på grunn av dine ord. Uoverveide ord kan ofte skape vanskeligheter som ellers ikke ville ha eksistert.

Vi er anbrakt i denne verden for å være Guds barn og for å forberede oss på det fremtidige udødelige liv. Tal ingen uvennlige, tankeløse ord. Når du deltar i familielivet, bør du være omhyggelig med å tale vennlige, milde ord som vil trøste og gi mot. Glem ikke de små vennlige handlinger som betyr så meget for å hjelpe det

familiemedlem som strever med lidelser som ingen, uten han selv kan forstå.

Det lønner seg ikke å insistere på å gå egne veier, være uvillig til å gi etter i småting som har små konsekvenser, og således bringe bitterhet og vrede inn i hjemmet. Livet er for kort, for fullt av sorg. Vi har ingen tid å spille, ingen tid til at å såre et følsomt, fristet hjerte.

La hver enkelt være vennlig og omtenkstom mot den andre. La aldri solen gå ned over din vrede. Luk aldri dine øyne for å sove uten å gjøre opp for de små, gretne setninger som smerter og sårer sjelen.

Når du fristes til å tenke eller tale uklokt, knel hvor enn du befinner deg og bed, inntil du finner hvile i Jesus. Jeg er sikker på, at Han ikke vil forlate eller svikte deg. Du kan forakte deg selv på grunn av dine lidenskapelige ytringer, men husk at Jesus har medlidenhet med deg, og Han vil helbrede deg, legeme og sjel, hvis du vil følge Hans befalinger. Her er Hans ord til deg: "dersom de da ikke skulle søke vern hos Meg, gjøre fred med Meg, ja gjøre fred med Meg." (Es. 27, 5) Den engelske tekst sier: "La ham ta tak i Min Styrke, så Han kan gjøre fred med Meg, og Han skal gjøre fred med Meg" (Es. 27, 5)

Jesus ønsker å skape høytidelig, gledesfylt harmoni i din sjel. Les Hans ord, ikke i mismot, men med tillit og håp. Lytt til de velsignede ord som Gud taler til deg. Å vandre med Gud betyr å tro, at Kristus, selv om Han ikke er synlig, vandrer ved din side. – *Brev 104. – 4. august 1901. – Til E. K. Beaman.*

Dekket av Kristi Rettferdighet. – 5. august.

"Og finnes i Ham, ikke med min rettferdighet, den som er av loven, men den som fås ved troen på Kristus, rettferdigheten av Gud på grunn av troen." (Fil. 3, 9)

Josva, som står foran Herrens Engel i skitne klær, representerer dem, hvis religiøse liv har vært mangelfullt, de er blitt overvunnet av Satans fristelser og er uverdige til Guds gunst. I dag står menneskelige vesener med skitne klær. All deres rettferdighet er "som urene filler" (Es. 64, 6). Satan bruker sin mesterlige fordømmende makt imot dem, idet han peker på deres ufullkommenheter som bevis på deres svakhet. Han peker hånlige på feiltakelsene til dem som bekjenner seg til å gjøre Guds gjerning. De er blitt bedradd av ham og han tigger om å få tillatelse til å utslette dem.

Men de stoler på Kristus, og Kristus vil ikke svikte dem. Han kom til denne verden for å fjerne

deres synder og for å tilregne dem Sin rettferdighet. Han erklærer, at ved tro på Hans navn kan de få tilgivelse og fullkomme en karakter som ligner på Kristi karakter. De har bekjent sine synder for Ham og har bedt om tilgivelse og Kristus erklærer, at fordi de ser hen til Ham og har tillit til Ham, vil Han skjenke dem kraft til å bli sønner av Gud.

Deres karakterer er mangelfulle, men fordi de ikke har stolt på sin egen fortjeneste og ikke har unnskyldt sine synder, men fordi de har bedt om tilgivelse og bedt om, at Kristi fortjeneste skal bli deres, tar Herren imot dem og irttesetter Satan. Fordi de har ydmyket seg selv og bekjenner sine synder, nekter Han å lytte til fiendens anklager. Han har rikelig tilgitt de angrende og vil fortsette med å la Sin frelsende kjærlighet arbeide i dem, hvis de vil fortsette å tro på Ham og stole på Ham.

De, som ved guddommelig nåde har vunnet herredømmet over sine feil, skal undervise andre om, hvordan de skal vinne seir, idet de henviser dem til Kilden til all styrke. Enhver omvendt sjel har fått det privilegium å hjelpe dem som er omkring ham, - Han skal hjelpe enhver som ikke kan glede seg over det lys, som han har del i. - De bør også få kjenne den glede, som han har fått. "Men alle dem som tok imot Ham ga Han rett til å bli Guds barn, dem som tror på Hans navn." (Joh. 1, 12) Disse sist ankomne skal også innta sin plass i verden som Guds lysbærere. *Brev 173. – 5. august 1903. – Til "Mine Kjære Brødre"*

Gud Verdsetter Ydmykhet. – 6. august.

"For så sier Den Høye, Den Opphøyede, Han som troner evinnelig, og Hvis navn er hellig: I det høye og hellige bor Jeg, og hos den som er sønderknust og nedbøyet i ånden, for å gjenopplive de nedbøyes ånd og gjøre de sønderknustes hjerter levende." (Es. 57, 15)

Kristus aksepterer og kommuniserer med de mest saktmodige. Han favoriserer ikke mennesker, fordi de er veltalende, men fordi de søker Hans ansikt og ønsker Hans hjelp. Hans Ånd, som beveger hjertet, vekker opp hver evne til livskraftig handling. I disse fordringsløse mennesker ser Herren det mest dyrebare materiale som kan motstå storm og uvejr, hede og stress. Gud ser ikke på samme sett som mennesker.

De som har Guds kjærlighet i sine hjerter fortjener sann ære. Vårt mål, når vi arbeider for Mesteren, bør være, at Hans navn skal bli herliggjort, når syndere omvender seg. De, som jobber for å vinne bifall av mennesker, vinner

ikke Guds gunst. Herren forventer, at Hans tjenere skal arbeide ut fra et helt annet motiv.

Det er mange som vil bruke sine evner og ønsker å bli brukt til å vinne sjeler for Kristus. I lydighet mot den store misjonsbefaling vil de gå frem for å arbeide for Mesteren. Under englers veiledning og hjelp vil alminnelige menn, drevet av Guds Ånd, advare folk overalt på større og mindre steder. Ydmyke menn som ikke stoler på egne evner, men som jobber i all enkelhet, idet de alltid stoler på Gud, vil ta del i Frelserens glede etterhånden som deres utholdende bønner bringer sjeler til korset. Vi burde si til dem: "Gå frem, brødre. Gjør ditt beste, ydmykt og alvorlig, og Gud vil arbeide sammen med deg." De burde bli styrket og bli oppmuntret til så hurtig som mulig å gjøre seg skikket til arbeidet, så suksess må krone deres anstrengelser. De samarbeider harmonisk med usette himmelske agenter. De samarbeider med Gud, og deres brødre skulle ønske dem hell og lykke og be for dem, idet de jobber i Kristi navn. Ingen er autorisert til å hindre sådanne arbeidere. De burde behandles med stor respekt. Ingen skulle tale et nedsettende ord om dem, som på de vanskelige steder på jorden sår evangeliets frø.

Kristus vil være med disse ydmyke arbeidere. Himmels engler vil samarbeide med dem i deres selvoppofrende anstrengelser. Ved Den Hellige Ånds kraft vil Jesus påvirke hjertene. Gud vil gjøre mirakler ved å omvende syndere. Menn og kvinner vil bli samlet sammen til menighetsfelleskap. – *Brev 109. - 6. august 1901. – Til J. O. Johnston.*

Synspunkter angående Plikten. - 7. august.

"Fordi du sier: Jeg er rik og har overflod og fattes intet, og du vet ikke, at du er ussel og ynkelig og fattig og blind og naken." (Åp. 3, 17)

Hva består usselheten og nakenheten av hos dem, som selv føler seg rike og overlesset av goder? – Det er mangel på Kristi rettferdighet! - I sin egen rettferdighet blir de presentert som kledd i skitne kluter og på tross av denne tilstand, roser de seg av, at de er kledd i Kristi rettferdighet. - Kunne feilvurderingen vært større? - Som profeten fremstiller det, synes de å rope: "Herrens tempel, vi er Herrens tempel." (se Jer. 7, 4), mens deres hjerter er fylt med vanhellig vandel og uredelig tuskhandel.

Sjelens tempels palass kan være tilholdssted for misunnelse, stolthet, vrede, lidenskap, sinne, onde antydninger, bitterhet og tom og falsk formalisme. Kristus ser full av sorg på Sitt bekjennende folk som anser seg for rike og avanserte i kunnskap og

sannhet og som likevel er blottet for sannheten i liv og karakter og uten anelse om sin mangelfulle tilstand. I synd og vantro ser de lett på advarslene og rådene fra Hans tjenere og behandler dem med hån og forakt, og deres irettesettelser blir ansett for meningsløse ytringer (eventyr). Korrekt forståelse synes å ha forsvunnet, og de har ikke evne til å skjelne mellom det lys som Gud sender dem og mørket fra deres sjelefiende.

Da Jesus forlot denne verden, betrodde Han Sitt arbeid med alle dets forgreninger til mennesker, og enhver sann Kristi etterfølger har et eller annet arbeid som han skal utføre for Ham, dette arbeid er han ansvarlig for overfor sin egen Herre, og dette arbeid er det forventet, at han skal utføre i troskap, idet han venter på kommando og veiledning fra sin Leder. Vi er Guds ansvarlige agenter og er blitt utstyrt med himmelske gaver, og vi bør kun ha øye for Hans herlighet som har kalt oss. For vår del bør vi gjøre vår plikt i troskap, idet vi utfører den oppgave, vi er satt til med hele vår betrodde kapasitet. Intet levende vesen kan gjøre vårt arbeid i stedet for oss. Vi skal utføre vårt arbeid ved flittig bruk av det intellekt som Gud har gitt oss, idet vi vokser i kunnskap og effektivitet etterhånden som vi gjør fremskritt i vårt arbeid. *The Review and Herald. – 7. august 1894.*

Som Stjernene Evig og Alltid. – 8. august.

"Men de forstandige skal skinne som himmelhvelvingen skinner, og de som har ført de mange til rettferdighet, skal skinne som stjernene evinnelig og alltid." (Dan. 12, 3)

Vi har det høytidelige ansvar hvilende på oss, at vi skal presentere sannheten for vantro på den mest overbevisende måte. Hvor omhyggelige burde vi ikke være for ikke å presentere sannheten på en måte som kan drive mennesker bort fra den. Religiøse lærere står der, hvor de kan gjøre uendelig meget godt eller volde uendelig stor skade. Hvis alle vil våkne opp i dag til å ta på seg det ansvar som hviler på dem og beslutte seg til ikke å sette seg på dommersetet for å kritisere og fordømme andre men gå til arbeidet med å forkynne sannheten som aldri før til dem som sitter i mørke, vil mange sjeler bli ført fra grov ondskap til rettferdighet.

Trofaste forvaltere trengs. Gud vil arbeide sammen med enhver som vil la seg bearbeide. Den Hellige Ånd vil lede mange sjeler til Kristus. I følge med Ham vil de bli skikket til boligene der oppe. De som samarbeider med Gud vil bli dyktige til å vinne sjeler. De vil lære av Den Store

Lærer, og mens de presenterer bibelske emner for dem, de prøver å hjelpe, vil Kristi nåde fylle deres hjerter, og Guds Ord vil åpne seg for dem og deres egen tørst vil bli slukket, mens de lar kallet lyde: "La den som tørster komme og den som vil, skal få livets vann for intet." (Åp. 22, 17)

Nå trenger alle å være trofaste mot Gud, idet vi samler opp smulene, så intet går tapt. Gud kaller til flittig, trofast tjeneste. Det må ikke være mangel på penger; den minste øre bør legges omhyggelig i skattkammeret. Vi bør huske leksen, som Kristus ga Sine disipler, etter at Han hadde mettet folkemengden med 5 brød og 2 fisk. Da alle var blitt mette, sa Kristus til Sine disipler: "Sank sammen stykkene som er blitt til overs, for at ikke noe skal spilles!" (Joh. 6, 12)

Vi skal motta sannheten fra Kristus og dele den ut til folket. Utroskap og all slags ondskap sprer sig fortere og fortere, og Herrens tjeneres iver og alvor må tilta i samme fart. Dersom vi tilbakeholder vår kjærlighetstjeneste fra Gud, etterlater vi syndere uten advarsel. – *Brev 177. – 8. august 1903. - Til Edson White.*

Mors Kjærlighet. – 9. august.

"Glemmer vel en kvinne sitt diende barn, så hun ikke forbarmer seg over sitt livs sønn? Om også de glemmer, så glemmer ikke Jeg deg." Es. 49, 15.

Jeg er takknemlig til vår barmhjertige himmelske Far, for at du (Edson White) kan nyte velsignelsen av å ha en god helse. Få mest mulig ut av denne dyrebare gave og bli ikke likegyldig, så du overtrer helselovene. Lev så enkelt, at helsen bevares.

Gå fremad min sønn, og hvis du gjør Gud til din tilflukt, din styrke og din rådgiver, vil du seire til sist. Gå med et saktmodig sinn, akt andre høyere enn deg selv og må Gud gi deg visdom, så du kan styre deg selv med så stor klokskap, at du kan være et instrument i Hans hender til å gjøre meget godt for Hans sak, idet du fremskynder det viktige arbeid for disse siste dager. Tenk ikke, at din mor er kritisk og streng. Hun føler den mest intense interesse for deg, for at du skal kunne gjøre en suksess ut av dette liv og vinne det fremtidige, udødelige livet.

Gud elsker deg. Han spør: "Kan en kvinne glemme sitt diende barn?" (Es. 49, 15) Du har sannsynligvis hørt den sørgelige historie om moren som med sin mann og sitt barn forsøkte å krysse De Grønne Fjellene midtvinters. Deres vandring ble stoppet av en storm om natten. Mannen gikk for å søke hjelp og gikk seg vill i mørket og den drivende snø, og det tok ham lang tid å finne tilbake. Moren følte, at dødens iskulde

innhentet henne, og hun blottet sitt bryst for frostvinden og den fallende snø, så hun kunne gi alt som ennå var tilbake av hennes eget liv for å redde livet til sitt barn. Da morgenen kom, fant man den levende baby svøpt i morens sjal, idet den forgjeves prøvde med smil og på et spedbarns skjønne måte å tiltrekke seg morens fikserte og frosne blick, idet den undret seg over, hvorfor hun ikke våknet av søvne.

Her ser man en kjærlighet sterkere enn døden som binder morens hjerte til sitt barns. Og likevel sier Gud, at det er lettere for en mor å glemme sitt barn, enn det er for Ham å glemme en sjel som stoler på Ham. At Herren elsker oss skulle være tilstrekkelig til å vekke den dypeste takknemlighet til live i oss hver eneste stund, vi lever. Guds kjærlighet taler til deg. Vær oppmerksom! ellers kan det skje, at du ikke vil sette Hans Ord i forbindelse med deg selv! - Stol kun på Jesu kjærlighet og du vil erfare den dypeste glede. – *Brev 12. – 9. august 1873. – Til Edson og Emma White.*

Satans Villedende Resonnementer. – 10. august.

"Men et naturlig menneske tar ikke imot det, som hører Guds Ånd til; for det er ham en dårskap, og han kan ikke kjenne det, for det dømmes åndelig," 1. Kor. 2, 14.

Alt hva ledende vitenskapelige sinn kan gjette seg til ved siden av det som Kristus, Verdens Lys, opplyser dem om, er for agner å regne, sammenlignet med hvete. Kristus sørger over, at det er så få som forstår vitenskapen om enhet med Ham. Sinn som ikke er under guddommelig ledelse kan ikke forstå frelsens vitenskap. Guddommens mysterium kan kun finnes i den troende som er blottet for selvet. Den største i himmelens rike er den som vil være lærvillig som et lite barn.

Nikodemus` kunnskap og utdanning ble ansett for å være omfattende og dyp, men Kristus viste ham, at hans kunnskap ikke hadde noen verdi i Guds øyne. Han måtte fødes på ny. Han måtte få nye ideer og forstå, at Gud er i all sann vitenskap. Herren ikke blott forventer, at mennesket skal gjøre sitt beste, men at han også skal lære og utdanne andre. Så kan Han si: "Jeg vet på hvem, jeg tror. Jesus er Livets brød. Hvis jeg livnærer meg av Ham vil jeg bli ett med Kristus i Gud."

I vår forbindelse med hvilket som helst område i Guds verk skal vi bruke hellig ild. Antatt menneskelig evne og effektivitet er alminnelig ild, men den er ikke godkjent av Gud. En fast, besluttsom stillingtagen skal fattes på sannhetens

høye plattform. Tiden har kommet, da alle som arbeider i Kristi rekke vil ha Guds merke, i ord, i Ånd, i karakter, i deres ærbødighet for Immanuel. Mens så mange i vårt folk har hånet troens og guddommelighetens mysterium, kunne de ha løst saken ved å erklære: "Jeg vet, at Kristus er min del for alltid. Hans barmhjertighet, Hans mildhet har gjort meg stor."

Guds sannhet er ikke blitt forsterket, forherliget i Hans troende folk, fordi de ikke har brakt den inn i deres personlige erfaring. De retter seg etter verden og gjør seg avhengig av den for å få innflytelse. De tillater verden å omvende seg og presenterer den alminnelige ild, som om den var og skal ta over i stedet for den hellige ild, for at de på deres arbeidsfelt kan leve opp til verdens standard. Man burde ikke gjøre disse anstrengelser for å leve opp til verdens skikker. Dette er alminnelig, Ikke hellig ild. Det Levende Brød som kommer ned fra Himmelen burde ikke blott beundres, men det burde spises. Det Brød som kommer ned fra Himmelen vil gi sjelen liv. – *Manuskript 96. – 10. august 1898. – "Kristus Vår Del."*

Å Vandre Med Den Usynlige Gud. – 11. august.

"Hvor stor Din godhet er, som Du har gjemt for dem, som frykter Deg, som Du har vist mot dem, som tar sin tilflukt til Deg, for menneskenes barns øyne!" (Salme 31, 20) Den engelske tekst: "Du skal skjule dem i hemmeligheten i Ditt Nærvær fra menneskets stolthet og hovmod."

Selv om Guds Ord blir så lite praktisert, er dette likevel det eneste hjelpemiddel til helbredelse av individuelle og nasjonale lidelser? Mennesker kan ikke bøye sine kne på gatene og på markedsplassen for å sende opp sine bønner til Gud, men glem aldri, hvor du enn befinner deg, der er det en Gud, du kan kalle på, så du kan få visdom. "Se jeg har satt en åpen dør foran deg, og intet menneske kan lukke den; for du har lite kraft, og har holdt Mitt Ord, og har ikke fornektet Mitt navn." (Åp. 3, 8)

Enok vandrede med den usynlige Gud. På de travleste steder var Gud med ham. La alle som følger sannheten i enkelhet og kjærlighet huske dette. De menn som har mest å gjøre har størst behov for alltid å ha Gud i tanke. Når fristeren presser sine bedrag inn i deres sinn, kan de, hvis de innordner seg under et "Så sier Herren", bli dratt inn i Den Høyestes hemmelige skjul. Hans løfter vil være deres sikkerhetsvakt. Midt i all

forvirringen og forretningsjaget, vil de finne et stille hvilested.

Ta Gud med på ethvert sted. Døren står åpen for enhver sønn og datter av Gud. Herren er ikke langt borte fra den sjel som søker Ham. Årsaken til, at så mange er overlatt til seg selv på fristelsenes jaktmarker, er fordi de ikke har "satt Herren foran seg" til enhver tid. Det er på de steder, hvor du tenker minst på Gud, at du trenger å ha livets lampe med deg. Hvis Gud er ute av syne, hvis din tro og ditt samkvem med Gud ikke er a jour ført, er sjelen virkelig i fare. Integriteten vil ikke være på plass.

Gud er vår hjelper, vårt forsvar. Gud har sørget for, at ingen sjel som stoler på Ham skal bli overvunnet av fristelse. Kristus er like meget til stede hos sine troende, når de er tvunget til på et eller annet felt å assosiere seg med verden, som når de møter frem i Hans Hus for å tilbe Ham. Tenk på disse setninger: "Dog har du noen få navn i Sardes som ikke har smittet sine klær, og de skal gå med Meg i hvite klær, for de er det verd." (Åp. 3, 4, 5) – *Manuskript 97. - 11. august 1898. "Nødvendigheten av å vandre tett sammen med Gud."*

Se Hen Til Lyset. – 12. august.

"Vær glade i håpet, tålmodige i trengselen, vedholdende i bønner." (Rom. 12, 12)

Gud forlanger av oss, at vi til enhver tid praktiserer inderlig fromhet i alt og under alle omstendigheter i harmoni med Jesus Kristus. Gjør alt for å arbeide i Hans kamprekke, for det er frukten av sann gudsfrykt. Vinn sjeler for Jesus.

Hvis du tillater deg å klage og syte over tap, som du har lidd, uten at du har kunnet hindre det, ting, som det ikke har stått i din makt å forandre eller endre, risikerer du å forsømme de nære plikter som nu ligger direkte på din vei. Se hen til Jesus som er Begynnelsen og Fullenderen av din tro. Vend din oppmerksomhet bort fra de emner som gjør deg nedtrykt og deprimert, for da blir du en agent i fiendens hender og sprer dysterhet og mørke, og du vil gjøre atmosfæren som omgir din sjel mørk og frastøtende. Selv om alvorlige lidelser skulle nå deg, er det din oppgave å se opp og se lyset i Jesus.

Hvis du helt utelukkende er opptatt med dine egne sorger og ditt eget mørke, idet du tenker, at Gud har handlet hardt mot deg, er din religion ikke oppløftende, men nedtrykkende. Du blir en mørkets skygge, hard og klagende, når du sperrer deg selv inne i dine egne sorger.

Sister McCalpin var til stede og hun gjorde dette. Hun hadde mistet sin sønn som ikke var forberedt på å dø. Hun talte med andre på det sosiale møte.

Å, hennes hjerte var så tungt og bedrøvet, men hun sa, at hun fant trøst i de ord, som søster White hadde talt. Vi hadde et fint givende sosialt møte, da denne prøvede søster talte til meg om hennes sønn, som de hadde begravd noen få uker tidligere og som døde uten håp, og hun fortalte videre om sorgen og fortvilelsen, hun hadde følt. Jeg bad henne inntrengende om å slutte med å klage over den døde, som det ikke nyttet å sørge over; at hun som mor i stedet, viselig og barmhjertig, skulle ta vare på sine levende barn og at hun ikke hadde et øyeblikk å spille til unyttig klage, i stedet skulle hun binde opp om sitt sinns lender og ta fatt på arbeidet med å føre sine andre barn til Jesus og overgi seg selv til Kristus, så hun kunne vokse i nåde og kunnskap om Kristus. Ved å slutte seg til Kristi kamptropper ville hun aldri bli kald, men hun ville bli inkludert med Frelseren i alle Hans planer. *Manuskript 83. – 12. august 1893. - Dagbok.*

Ta Aldri Motet Fra Noen. – 13. august.

”Vær alltid glade, bed uavlatelig, takk for alt! For dette er Guds vilje i Kristus Jesus til dere.” (1. Tess. 5, 16-18)

Tro tar Gud på Hans Ord. Guds Sønn bereder deg et sted i boligene der oppe. Uttrykk din takknemmelighet for dette. Tenk ikke, at du ikke er Hans barn, fordi du ikke alltid føler deg ovenpå. Ta fatt med ydmykhet og iver på det arbeid, Han ber deg om. Sett pris på enhver anledning til å gjøre en gjerning som vil gjøre deg til en velsignelse for dem omkring deg. Måtte det være din beslutning å gjøre ditt til å gjøre det sted, du befinner deg, til et sted, som Gud kan anerkjenne og velsigne.

Ransak Skriftene sammen med din ledsager. Den Hellige Ånd vil veilede dem som søker Herren for å få vite, hvordan de skal utføre Hans arbeid. Mens du forsøker å oppnå en fullkommen kristen karakter, vær hjelpsom, hvor du enn befinner deg. Pris Herren til enhver tid. Se på de lyse sider av omstendighetene, ikke på de mørke. Vær på vakt og i bønn og Herren vil velsigne, lede og styrke deg. Finn ut, hvor meget du kan gjøre for å være til velsignelse for andre.

Du er dyrebar i Herrens øyne. Han ønsker, at ydmykhetens og hjertets takknemmelighet må fylle ditt liv. Bruk enhver anledning du har til å skaffe deg en utdannelse, så du kan gi til andre det, du selv har lært. Det finns mange som trenger din hjelp. Den Hellige Ånd vil bruke enhver som ønsker å bli brukt.

Sannheten er rensende i sin natur. La sannhet og rettferdighet være en del av ditt liv, da blir det å leite opp andres feil utelukket. Jeg ber, at Herren må lede deg og styrke deg. Studer Guds Ord. Praktiser det, og du vil være trygg.

Etterhånden som du studerer Guds Ord og tillater sannheten å forme ditt liv, kan Herren gjøre deg til en brukbar arbeider for Seg. Alle som utgjør en del av menighetens arbeidsstyrke skulle slutte seg til Herrens arbeidshær. Men hvis de naturlige karaktertrekk blir etterlatt ukontrollerte, vil de oppmuntrende ord som trengs bli forvandlet til mismot og håpløshet og legge en tung byrde på menigheten. Se konstant hen til Jesus som er Opprinnelsen og Fullføreren av din tro. Vandre ydmykt med Gud og tal ikke mismot. – *Brev 246, - 13. august 1908. Til W. R. Strother*

Noas Dager og Vår Tid. – 14. august.

”Ved tro bygget Noa, varslet av Gud om det som ennå ikke var sett, i hellig frykt en ark til frelse for sitt hus; ved den fordømte Han verden og ble arving til rettferdigheten av tro.” (Hebr. 11, 7)

Noas` utholdende tro kombinert med hans utrettelige arbeid fordømte verden. Han ikke blott forkynte den nærværende sannhet på den tid, men han levde ut enhver preken. Hvis han aldri hadde løftet sin stemme til advarsel, ville hans gjerninger, hans hellige karakter blant de korruperte og gudløse ikke vært fordømmende prekener for de ugudelige og tøylesløse i den tidsalder. Han viste en Kristuslignende tålmodighet og ydmyket seg under utfordrende fornærmelser, spott og hån. Hans stemme ble ofte hørt i bønn til Gud, han bad om Guds makt og hjelp til å holde alle Hans bud. Dette var en kraftfull fordømmelse av de vantro.

Men tiden kom, da Noas` siste advarsel ble gitt til den skyldige slekt. Han tilbyr dem ennå engang å ta advarselsbudskapet på alvor og søke tilflukt i arken. Han strekker ut sine hender og bønnfaller dem med en stemme full av sympati. Med skjelvende lepper og tårefylte øyne forteller han dem, at hans arbeid er fullført, men den høyrøstede, grove hån, spotten og fornærmelsene blir ennå mer beslutsomt dynget over Noa: Entusiast, fanatiker, tосsehode er ordene, som når hans ører. Han sier farvel til alle, han og hans familie går inn i arken og Gud lukker døren. Den dør, som låste Noa inn, lukket verden ute. Det var en lukket dør på Noas tid, og Herren stengte ham inne. Inntil da hadde Gud åpnet en dør, gjennom hvilken innbyggerne i den gamle verden kunne finne ly, hvis de trodde budskapet som Gud sendte dem. Men den dør ble nå stengt, og intet menneske kunne åpne den. Nådetiden var til ende.

Guds lange overbærenhet var slutt, tallene i Guds regnskapsbøker hadde hopet seg opp, de urettferdiges beger var fylt opp. Barmhjertigheten hørte opp, og rettferdigheten tok frem hevners sverd.

Det endte med en lukket dør på Noas tid. Da Sodoma ble ødelagt, endte alt opp med en lukket dør for de vantro, men det var en åpen dør for Lot. Innbyggerne i Tyrus sto også foran en stengt dør, og det gjorde Jerusalems innbyggere også... døren var stengt for de vantro, men den sto åpen for de ydmyke, de troende, de som adlød Gud. Således vil det også være ved tidenes ende. – *Manuskript 17. - 14. august 1885, "Shipboard Meditations."*

Den Guddommelige Stedfortreder. – 15. august.

"Ham som ikke visste av synd, har Han gjort til synd for oss, for at vi i Ham skal bli rettferdige for Gud." (2. Kor. 5, 21)

"Andre har Han frelst, Seg Selv kan Han ikke frelse." (Mark. 15, 31) Det var fordi Kristus ikke ville frelse Seg Selv, at synderen har fått et ufortjent håp om tilgivelse og gunst hos Gud. Hvis Kristus, da Han forsøkte å frelse synderen hadde sviktet eller var blitt mismodig, ville det siste håpet til enhver sønn og datter av Adam ha opphørt. Hele Kristi liv var et liv i selvfornektelse og selvoppofrelse og grunnen til, at det er så få tilregnelige kristne, er fordi de søker selvnyttelse og selvtilfredsstillelse, det som behager dem selv i stedet for å søke selvfornektelse og selvoppofrelse.

Å, hvilken sjelehunger og lengsel fylte Kristus for å frelse de fortapte! Det legeme som ble hengt på korset tok ikke fra Ham Hans Guddom. Gudsmakten til å frelse ved å ofre Seg som menneske gjaldt alle som ville ta imot Hans rettferdighet. Ved å dø på korset overførte Han overtredersens personlige skyld til Seg Selv som den guddommelige Stedfortreder, og ved tro på Ham som sin personlige Frelser blir syndere frelst. Syndene fra en skyldig verden, som bildet beskriver som "røde som blod", ble tilregnet Den Guddommelige Redningsmann.

Guddommen gjorde Sin gjerning, mens Mennesket led på grunn av hatet og hevnen fra et folk som hatet Gud. De hatet Kristus, fordi Han hadde innrømmet, at Han var Guds Sønn. Han alene kunne forsvare den stakkars lidende tyv. Han alene hadde rett til å ta seg av den skyldige kriminelles frelse. Den døende Frelser så, at røveren var langt mindre skyldig enn de som hadde dømt Ham til døden, langt mindre skyldig

enn prestene, de skriftlærte og lederne som hadde tatt aktivt del i å forlange Guds Sønnens død.

Hvilken tro den døende tyv dog hadde på korset! Han tok imot Kristus, da det så ut til å være en avgjort umulighet, at Han kunne være Guds Sønn, Verdens Frelser. I denne stakkars røvers bønn var det en tone av noe annet enn det, som var omkring på alle sider; det var en troens tone, og den nådde frem til Kristus. Den døende manns tro på Ham var som den søtteste musikk i Kristi ører. Den glade tone med budskap om Redning og Frelse ble hørt av Kristus midt blant alle Hans dødssmerter. Gud ble herliggjort i og gjennom Sin Sønn. – *Manuskript 84a. – 15. august 1897. "Kristus på Korset."*

Kan Du Gjøre Krav På Guds Segl. - 16. august.

"Lytt, Mitt folk, til Min lære, bøy deres ører til Min munns ord!" (Sal. 78, 1)

Vi har et budskap å bære til dem som ikke har hatt lyset fra den nærværende sannhet; og i vår jobb har vi ikke lov til å fornekte vår tro. En studie av Israels barns historie vil hjelpe oss til å lære lekser som vil hindre oss i å gjenta de feil som ødela beretningen om dem. Herren befridde dette folk på en vidunderlig måte fra deres trelleliv under en undertrykkende konge og Herren tok selv kommandoen over deres kjempestore hær. Han ledet dem i en skystøtte om dagen og en ildsøyle om natten. Skyen og ildstøtten skjulte Hans Personlige tilstedeværelse. Han forsynte dem med mat i ørkenen, og menneskene fikk spise englemat...

Kort tid etter at Israel hadde slått leir ved Sinai ble Moses kalt opp på fjellet for å møte Gud. Alene klatret han opp ad den steile og ujevne sti og dro nær til den sky som tilkjennega stedet for Jehovas nærvær. Israel skulle nå bringes inn i nær og spesiell forbindelse med den Høyeste Gud. Som en nasjon skulle de komme under Guds spesielle lederskap.

Midt mellom tordendrånnene og lynene forkynte Gud Sin lov for en kjempesvær menneskemengde. Gud gjorde forkynnelsen av loven til en tildragelse av fryktinngytende storhet. Han ønsket, at Hans folk skulle forstå Hans Lovs opphøyde karakter. Folket måtte lære, at alt vedrørende Hans tjeneste skulle betraktes med den største ærbødighet...

Den tid som er overlatt oss er meget kort. La oss legge bort all selvtilfredsstillelse; for dette svekker den fysiske, mentale og moralske styrke og gjør den menneskelige agent ute av stand til å ha en

sann og rett oppfattelse av Guds fordringers hellighet.

Kan du kreve å få Den Levende Guds segl? Våger du å påstå, at du er helliget ved sannheten? Vi har ikke som et folk gitt Guds Lov den opphøyde stilling, som den skulle ha hatt. Vi står i fare for å søke å behage oss selv på Sabbatsdagen.

Dyrebar instruksjon er gitt til vårt folk i de bøker, jeg har fått i oppdrag å skrive. Hvor mange leser og studerer disse bøker? Lyset som Gud har gitt, kan bli betraktet med likegyldighet og vantro, men dette lys vil fordømme alle som ikke har valgt å ta imot det og adlyde det. – *Brev 258. – 16. august 1907. Til Edson og Emma White.*

Oppelsk en Lykkelig Ånd. – 17. august.

”For det tykkes meg, at Gud har vist oss apostler frem som de ringeste, som dødsdømte; for et skuespill er vi blitt for verden, både for engler og mennesker.” (1. Kor. 4, 9)

Herren er god og burde prises rikelig. La oss lære å prise Ham med våre stemmer og forstå, at vi til enhver tid er i utsøkt selskap – tenk hvor stort, vi er i følge med Gud og med Hans sønn, Jesus. Vi er et skuespill for de ufalne verdener, for englene og for våre medmennesker. En forståelse av dette vil lede oss til å gå frem på den vei, som Herren viser oss med et fast, velbarrikerert hjerte.

La oss våke i bønn! Dette vil hjelpe oss til å bli klar over, at vi til enhver tid må være under Kristi kontroll, vår guddommelige Leder. Han utstyrer oss med en stødig ånd, med ydmyke Kristuslignende impulser og med sund dømmekraft, idet Han gir oss evne til å tenke klart og likevel vennlig. Tiden er i det hele tatt alt for kort til, at vi skal gjøre oss selv ulykkelige. La oss min kjære bror og søster fremelske den lykkelige ånd, fordi vi vet, at vi har en Frelser som elsker oss og som vil velsigne oss, hvis vi vil byde Hans nærvær velkommen i våre hjerter.

Vi har ikke råd til å bruke talens talent på en måte som ikke vil gagne noen. Guds Ord regulerer kilden til våre følelser og handlinger overfor hverandre, hjertets tilstand regulerer prinsippene for det indre liv. Rene, uforfalskede prinsipper vil tilskynde til rette ord og gjerninger. Våre talenter må tilta ellers vil de avta.

Vi må bli Kristi små barn, lære av Ham. Vi må tro fullt og fast og praktisere den sannhet, vi bekjenner oss til, - at tidens ende er kommet. Ethvert øyeblikk må vi være forberedt på å bli vitne til utfoldelsen av vidunderlige hendelser. Hver dag skal vi innvie våre liv på ny til Herrens tjeneste og åpne våre hjerters dører for å byde Den

Himmelske Gjest velkommen og motta Hans kjærlighet.

I løpet av natten har jeg bedt meget om en større fylde av min Frelseres kjærlighet. Skjønt jeg aldri mister Hans kjærlighet i mitt hjerte, ønsker jeg ikke desto mindre meget sterkt, at den vil vokse seg større og større, inntil man kan si om meg: ”Og dere er fylt i Ham, som er hodet for all makt og myndighet.” (Kol. 2, 10)

La oss alltid tale oppmuntrende ord, aldri tillate et vredt ord å falle fra våre lepper; for slikt ord kan ramme en stakkars sjel som kjemper for å motta den livgivende atmosfære fra himmelen. – *Brev 185. – 17. august 1903. - Til Elder and Mrs. S. N. Haskell.*

Dyrk Mildhet og Følsomhet i Hjemmet. 18. August.

”Å ha fremfor alle ting inderlig kjærlighet til hverandre! For kjærligheten skjuler en mangfoldighet av synder.” (1. Peter 4, 8)

Den unge mann som kom til Jesus, spurte Jesus, hva han skulle gjøre for å arve evig liv. Jesus bad ham om å holde budene og ramset opp atskillige av lovens bud. ”Den unge mann sa til ham: ”Alt dette har jeg holdt; hva fattes meg ennå?” (Matt. 19, 20) De første fire bud pålegger mennesker plikt til å elske Gud over alle ting og de siste seks presenterer kravet om å elske sin neste som seg selv. Hvor mange kjemper virkelig alvorlig og helhjertet for å gjøre det?

Herren kommer om en liten stund! - Utfører vi de plikter som er resultatet av rettferdighet? Kjærlighet er grunnlaget for gudfryktighet. Intet menneske elsker Gud, hvilken profesjon han enn har, om han ikke elsker sin bror med uselvvisk kjærlighet. Fordi vi elsker Gud og fordi Han elsket oss først, skal vi elske alle som Kristus døde for. Vi har ikke lov til å føle, at vi kan tillate oss å la en sjel som er i største fare eller i største nød gå, før vi har advart ham eller har arbeidet for ham og tatt vare på ham. Vi skal ikke føle, at vi skal holde dem som tar feil borte fra vår forsamling og opptre kritiske og bydende overfor dem eller at vi skal etterlate dem ensomme, så de kan famle seg videre inn i depresjon og motløshet for til sist å falle på Satans krigsplass, for Gud vil behandle oss, som Han behandler våre brødre eller de yngre medlemmer av Herrens familie.

Dyrk mildhet, forståelse og medfølelse av hjertet; omgi dere selv og deres familieliv med en kjærlighetens atmosfære. Den ånd som for en stor del har invadert menigheten vekker forargelse hos Gud. Enhver som har følt seg fri til å fordømme og gjøre andre motløse, enhver som ikke har vist

medfølende vennlighet, sympati med de prøvede vil i sin egen erfaring bli brakt dit, hvor andre har gått og har lidd av mangel på sympati, inntil han selv vil føle avsky for sitt hjertes hardhet og åpne døren for Jesus, så Han kan komme inn.

Guds omvendende makt må komme over enhver sjel som har forbindelse med arbeidet og Guds verk; måtte hver enkelt bli fylt med Kristi kjærlighet og medfølelse, hvis ikke dette skjer, vil mange aldri få se Himmelske Rike. *Manuskript 62. - 18. august 1894. "Hjemmemisjonsarbeid."*

Faren for Tvilrådighet. – 19. august.

"En tvesindet mann er ustø på alle sine veier." Jakob 1, 8.

Det er mange, som ville tjene Kristus, dersom de også kunne tjene seg selv samtidig. Men det går ikke. Herren vil ikke akseptere feiginger i Sin hær. Det er ikke rom for hykleri. Kristi etterfølgere må alltid stå rede til å tjene Ham til alle tider og på enhver måte +som kan bli krevd. Gud vil kun akseptere menn med trofaste, ærlige og sannferdige hjerter, joviale, omgjengelige og hjelpsomme, praktiske menn. "Den som ikke er med meg er imot meg," erklærte Kristus, "og den som ikke samler med meg, spreder." (Matt. 12, 30)

Mange har forsøkt å holde seg nøytrale i en krise, men de har tapt. Ingen kan forholde seg nøytrale. De som forsøker å gjøre det vil være oppfyllelsen av Kristi Ord: "Ingen kan tjene to herrer; for han vil enten hate den ene og elske den andre, eller holde seg til den ene og forakte den andre; dere kan ikke tjene Gud og mammon." (Matt. 6, 24) De som begynner sitt kristenliv med å være halvveis på den ene siden og halvveis på den annen, hva enn deres motivasjon for det kan være, vil til sist befinne seg på fiendens side.

Tvesinnede menn og kvinner er Satans beste allierte. Om de enn har en veldig positiv oppfattelse av seg selv, er de likevel hyklere. Alle som er lojale mot Gud og sannheten må stå fast på retten, fordi det er rett. At gå under åk med de vanhellige og likevel være lojal mot sannheten er simpelthen en umulighet. Vi kan ikke gjøre oss til ett med dem som tjener seg selv eller som arbeider på verdslige planer uten å miste vår forbindelse med Den Himmelske Rådgiver. Kanskje vi kan redde oss selv fra fiendens snare, men vi er sårede og forslåtte og vår erfaring er å sammenligne med en åndelig dvergs. "Dere utro! Vet dere ikke at vennskap med verden er fiendskap mot Gud? Den altså som vil være verdens venn blir Guds fiende." (Jak. 4, 4)

"Den som elsker sitt liv mister det, og den som hater sitt liv i denne verden skal bevare det til evig

liv." (Joh. 12, 25). Når en mann mister en følsom samvittighets beskyttelse, vet han, at han har mistet samarbeidet med himmelske engler. Gud arbeider ikke i ham. En annen Ånd inspirerer ham. Å være en frafallen, en bedrager mot Herrens verk er meget mer alvorlig enn døden; for det betyr tapet av evig liv. – *Manuskript 87 – 19. august 1897. – "Alle som ønsker å leve gudfryktig i Kristus Jesus skal bli forfulgt."*

Gjennom Naturen til Naturens Gud. – 20. august.

"Og Gud så på alt det, Han hadde gjort, og se, det var såre godt. Og det ble aften, og det ble morgen, sjette dag." (1. Mosebok 1, 31)

Gud taler til oss i naturen. Det er Hans stemme, vi hører, når vi stirrer på skjønnheten og rikdommen i den naturlige verden. Vi ser Hans herlighet i de skjønne ting, Hans Hender har formet. Vi ser Hans skaperverk utilsørt. Gud har gitt oss disse ting, for at vi, når vi ser Hans henders verk, kan lære om Ham.

Gud har gitt oss disse dyrebare ting som et uttrykk for Sin kjærlighet. Herren elsker det skjønne og for å glede og tilfredsstill oss har Han spredt naturens skjønnheter ut foran oss, akkurat som en jordisk far eller mor forsøker å plassere pene ting foran de barn, de elsker. Det behager alltid Herren å se oss lykkelige. Selv om denne jord er full av synd og ufullkommenheter har Herren likevel ødslet rundhåndet med både nyttige ting og skjønnhet. De skjønne blomsters fargenyanser forteller oss om Hans hensynsfulle ømhet og kjærlighet. De har sitt eget språk og minner oss om Giveren.

Vi kan se opp gjennom naturen til naturens Gud. I de skjønne, imponerende og høyreiste treer, i buskene og i blomstene åpenbarer Gud Sin karakter. Han kan sammenliknes med de skjønneste liljer, roser og nelliker. Jeg elsker å betrakte Guds gaver i naturen, for Gud innpoder i dem Sin karakter. I kjærlighet til oss har Han gitt dem og Hans hensikt er, at vi skal ha glede av dem. Derfor la oss ikke tilbe de skjønne ting i naturen, men la oss se opp gjennom dem til naturens Gud og bli ledet frem, så vi tilber Giveren. La disse skjønne kjærlighetens tjenere få oppfylle Guds hensikt: å dra våre hjerter til Ham, så vi kan fylles med Hans karakters skjønnhet og beundre Hans godhet, Hans medfølelse og Hans utsigelige kjærlighet.

Gud er god og skal prises overmåte meget. Hans barmhjertighet har vært utøst over oss uten begrensning. Han har omgitt oss med tegn på Sin kjærlighet. Hedningene kan rase og forestille seg

tomme ting, men Herren er uforanderlig. Han har skapt styrken i de evige klipper, så de kan bli et trygt tilfluktssted for Hans folk. Han har forberedt fjellene og hulene til Sine undertrykte og forfulgte barn. Vi kan synges: "Gud er vår tilflukt og styrke i prøvens tid." Han som skapte de tårnhøye fjeller, de evige høyder – Ham kan vi se hen til. – *Manuskript 100. - 20. august 1898. "Gjennom naturen til naturens Gud."*

Kontrollert av Den Store Designer. - 21.august.

"Og dette evangelium om riket skal forkynnes over hele jorderike til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og da skal enden komme. (Matt. 24, 14)

Menigheten skal jobbe aktivt som en organisert enhet for å spre innflytelsen av Kristi kors overalt på jorden. De som arbeider uselvsk for å bringe sannheten til alle nær som fjern er registrert i rådssalene der oppe som "Guds medarbeidere, Guds husholdere, Guds bygning." Kontrollert av Den Store Designer viser de, hva menneskelige vesener kan være, når de bærer Kristi åk og lærer Hans ydmykhet og saktmodighet.

Det er fordi så mange av dem som bekjenner seg til å være Kristi etterfølgere søker å være først, at Han ikke kan stole på dem. Dersom de hadde vært ydmyke, villige til å bli undervist av Ham, ville de ha vært en kraft til å vise verden sannhetens innflytelse på den menneskelige karakter. De som jobber som Kristi kamptropper vil aldri søke å fremheve seg selv men vil vise konstant aktivitet og stødig fremgang i misjonsprosjekter. De vil ikke føle seg tilfreds med mindre menighet føyes til menighet.

Gud forventer, at de som deltar i Hans tjeneste argumenterer, diskuterer og deltar alvorlig i kampen for troen som engang ble overlevert de hellige. Vårt aggressive misjonsarbeid skal øke atskillig mer, enn det har gjort i fortiden. Mer territorium skal legges til; troens fane skal plantes på nye steder; menigheter skal opprettes; alt som er mulig å gjøre skal gjøres for å fullføre befalingen: "Gå derfor ut og undervis alle nasjoner." (Matt. 28, 19)

Livet i menigheten avhenger av den interesse som dens medlemmer viser overfor dem som er utenfor folden. La Guds menighet huske at Kristus ga Seg selv som et offer for å redde verden fra ødeleggelse. For vår skyld ble Han fattig, for at vi gjennom Hans fattigdom kunne komme i besittelse av evige rikdommer. Skal de som Gud har velsignet med kunnskap om sannheten huse sneversynte planer? La dem våkne opp til

bevissthet om deres uhyre store forpliktelser, idet de skjærer bort enhver tråd av selvskhet, så Herren kan utgyde Sin Hellige Ånd over dem.

La dem søke Herren, mens det er mulig å finne Ham og kalle på Ham, mens Han er nær. De har ingen grunn til å være vantro og klage. La dem slutte med å finne feil hos hinannen og klage, la dem i stedet dyrke frem en takknemmelig ånd for tidligere barmhjertighetsbevis og velsignelser. La dem prise Gud i ærlig takknemmelighet for lyset fra Hans Ord. – *The Signs of the Times. – 21. august 1901.*

Guds Krav til Deg. – 22. august.

"By heller ikke deres lemmer frem for synden som urettferdighets våpen, men by dere frem for Gud som de som av døde er blitt levende, og deres lemmer som rettferdighets våpen for Gud!" (Rom. 6, 13)

Hvis du forventer, at Gud skal elske deg og sikre deg nærværet av hellige engler, må du ha en lærvillig og underkastende ånd. Du må være villig til å bli instruert og ledet. Og du må søke å følge stien for dyd og hellighet.

Gud har krav på deg. Han har velsignet deg med liv, med helse, med muligheter og evner til å resonere, som du, hvis du vil, kan forbedre rikelig eller ødelegge ved å overlate disse krefter eller kvaliteter til Satans kontroll. Du er ansvarlig for den mulighet Gud har gitt deg. Du kan ved å gjøre mest mulig ut av dine fortrin utvikle deg til å innta en posisjon av brukbarhet og plikt. Du trenger ikke å streve for å gjøre en stor gjerning, streve etter store ting; men du kan gjøre din gjerning hvor liten den enn synes å være og føle ditt ansvar for å gjøre dette arbeid akseptabelt for Gud. Og hvis du utfører denne lille gjerning tilfredsstillende, vil Gud betro deg en stadig større gjerning. Det har betydning, hvilken kurs du anstrender deg for å følge. Guds engler iakttar Mary (ikke identifisert på annen måte) for å se, hvilken karakter hun utvikler. Gud vurderer moralsk verdi og en rapport over alle dine handlinger og gjerninger blir oppbevart i himmelen, denne oversikt vil du få møte litt etter litt.

Husk! Gud vil gjøre bruk av alle Sine barn, hvis de vil overgi seg til Ham. Han har plass og arbeid til alle. Det er mange, du er iblant dem som tror, at det ikke er mulig for Gud å bruke dem. Tenk ikke sådan mer. Du kan utføre din lille gjerning på en måte som forherliger Gud. Bekkefaret nekter ikke å fortsette i sitt snevre leie, fordi det ikke er en elv. Gresset nekter ikke å gro, fordi det ikke har proporsjonene til de majestetiske trær. Stjernen nekter ikke å skinne, fordi den ikke er sol. Åh, nei.

Alt i naturen har sin anviste plass og klager ikke over sin posisjon. I åndelige ting har enhver mann og kvinne sitt eget særlige område og kall. Den avkastning, Gud forventer å finne, vil stå i forhold til den betrodde kapital som igjen vil gjenspeile Kristi gaves mål. – Nå er det din tur og ditt privilegium å vise karakter-stabilitet som vil gjøre deg virkelig moralsk verdifull. Kristus har krav på din tjeneste. Overgi deg til Ham av hele hjertet. – *Brev 30. – 22. august 1875. – "Kjære søster Mary."*

Prøven på Seriositet. – 23. august.

"Men vær Ordets gjørere, og ikke bare dets hørere, idet dere dårer dere selv." (Jakob 1, 22)

Herren krever tjeneste av enhver sjel. De for hvem de levende orakler er blitt åpnet, som ser sannheten og som overgir seg med legeme, sjel og ånd til Gud vil forstå Frelserens Ord, "Gå arbeid i dag i min vingård." (Matt. 21, 28), De vil forstå, at det ligger et spørsmål i kravet, ikke en tvang. Guds vilje er kunngjort i Hans Ord, og de som tror på Kristus vil handle ut fra sin tro. De vil være Ordets gjørere.

Testen på seriositeten ligger ikke i ordene men i gjerningene. Kristus spør ikke: "Hva uttrykker dere bedre enn andre?" men "Hva gjør dere bedre enn andre?" Fylt med dyp mening lyder Hans Ord: "Hvis dere skjønner disse ting, lykkelige er dere da, hvis dere gjør dem." (Joh. 13, 17). Ord har ingen verdi, med mindre de er talt i alvor og i sannhet. Talens talent er gjort effektivt og får verdi, når den etterfølges av tilsvarende handlinger. Det er livsviktig for enhver sjel å høre Ordet og bli en Ordets gjører.

"Gå inn gjennom den trange port! For den port er vid og den vei er bred som fører til fortapelsen, og mange er de som går inn gjennom den." (Matt. 7, 13)

Vi har bevis for, at det er mange forførrere i verden, menn som sier: "Jeg går min herre," men de går ikke. De kan tale behagelige ord og holde fine taler, men de bedrar; deres liv avslører, at deres ord ikke er grunnfestet i Gud. Det praktiske liv gir en klar innsikt i karakteren. Ved våre ord og gjerninger avslører vi for verden, for engler og for mennesker, om vi tror på Kristus som vår personlige Frelser.

Vi kan ikke med gode gjerninger kjøpe Guds kjærlighet, men gode gjerninger avslører, om vi har den kjærlighet. Hvis vi overlater vår vilje og vår vei til Gud, vil vi ikke streve for å oppnå Guds kjærlighet, vi vil adlyde Guds bud, fordi det er rett å gjøre således. Disippelen Johannes skrev: "Vi elsker Ham, fordi Han elsket oss først." (1. Joh. 4, 19). Det sanne åndelige liv vil komme til syne i

enhver sjel som gjør tjeneste for Kristus. De som er levende for Kristus er fylte med Hans Ånd og de kan ikke la det være å arbeide i Hans vingård. Det er naturlig for dem å utføre Guds gjerning. La enhver sjel overveie saken i bønn, så han kan handle med fasthet. – *Manuskript 120. – 23. august 1899. – "Gå, arbeid i dag i Min vingård."*

Grip Tak I Den Guddommelige Styrke. – 24. august.

"Den gang talte du i et syn til dine fromme og sa: Jeg har nedlagt hjelp hos en helt, jeg har opphøyd en ung mann av folket." (Sal. 89, 20)

Herren elsker deg. Herren har inderlig medfølelse. Hans løfte lyder: "Hold dere nær til Gud, og Han skal holde Seg nær til dere! Tverttendene, dere syndere, og rens hjertene, dere tvesinnede!" (Jak. 4, 8) Når fienden kommer inn som en flod, skal Herrens Ånd sette opp et banner for deg imot ham. Husk, at Jesus Kristus er ditt håp. I de triste, nedslående timer som vil ramme deg iblant, sier Kristus til deg: "La ham ta tak i Min styrke, så han kan stifte fred med Meg; og han skal gjøre fred med Meg!" (Es. 27, 5)

Din oppgave er å ta tak i den styrke som er like solid som den evige trone. Tro på Gud. Stol på Ham. Vær glad under alle omstendigheter. Selv om du kan få oppleve prøver, vit, at Kristus har lidd seg gjennom alle disse tyngende ting til hjelp for Sine etterkommere. Intet er så kjært for Herren som Hans menighet. Herren ser på hjertet. Han vet, hvem som hører Ham til. Herren vil teste og prøve enhver sjel som lever. "Mange skal bli rensset, tvettet og prøvd; men de ugudelige skal bli ved å være ugudelige, og ingen ugudelig skal forstå det; men de forstandige skal forstå det." (Dan. 12, 10)

La de som elsker Gud og som er Hans Ords gjørere synge Hans pris og takke Ham fremfor å tale fordømmende, finne feil og å klage. Herren vil velsigne dem som stifter fred.

Stol på Herren, la ikke følelsene, talene eller holdningene til noen menneskelig agent gjøre deg deprimeret. Vær forsiktig, så du ikke i ord eller ved handlinger inviterer andre til å få mulighet til å få overtaket på deg og smerte deg. Fortsett å se på Jesus. Han er din styrke. Ved å se på Jesus vil du bli forandret, så du ligner Ham. Han vil være ditt ansikts helse og din Gud.

Menigheten trenger deg, og du trenger å mildne og undertvinge dine egne følelser for Kristi skyld. Han ønsker, at du skal ha Hans Hellige Ånd til å bearbeide deg, da kan du skjenke menigheten liv og fred. La dine ord være velvalgte, så du kan være en virkelig velsignelse for menigheten. Plag

ikke din sjel med andres tvesinn. Ta hverandres hender og stå fast og stødig i alle ting. – *Brev 125. – 24. august 1900. – Til bror og søster James, nye troende i Australia.*

Herrens Lov er Uforanderlig. – 25. august.

”Rettfærd og rett er Din trones grunnvoll; nåde og sannhet går frem for Ditt åsyn. (Sal. 89, 14)

Det er ikke rart, at overtredere av Guds Lov nu for tiden vil flykte så langt bort fra den som mulig, for den fordømmer dem. Men de som hevder, at De Ti Bud ble opphevet ved Jesu korsfestelse, er fallet for et lignende bedrag som det, jødene falt for. Den tanke, at Guds Lov er streng, hard, og umulig å holde, kaster forakt over Ham som styrer Universet ved dens hellige forskrifter. Et slør dekker deres øyne som fastholder dette synspunkt, etter at de har lest både Det Gamle og Det Nye Testamente. Straffen for den minste overtredelse av Loven er evig død, og hadde det ikke vært for Kristus, synders Advokat, ville straffen til slutt ha ramt enhver overtredelse. Rettfærd og barmhjertighet er blandet i hop. Kristus og Loven står side om side. Loven overbeviser synderen om synd og Kristus bønnfaller inderlig på vegne av synderen.

Ved Kristi første komme ble en tid med større lys og herlighet føyd til i verdenshistorien; men det ville i sannhet være syndig utakknemmelighet å forakte og latterliggjøre det mindre lys, fordi et fullere og mer herlig lys har demret. De som forakter velsignelsene og den jødiske tids herlighet er ikke forberedt til å bli velsignet med evangeliet. Faderens herlighets stråleglans og Hans Hellige Lovs opphøyethet og fullkommenhet kan kun forstås gjennom forsoningen på Golgata ved Hans Kjære Sønn; men til og med forsoningen mister sin betydning, hvis Guds Lov forkastes.

Kristi liv var et ytterst fullkomment og grundig forsvar for Hans Faders Lov og Hans Død attesterte Lovens uforanderlighet. Kristus løste ikke mennesket fra plikten til å adlyde Loven ved å bære synders skyld; for hvis loven kunne ha blitt forandret eller opphevet hadde det ikke vært nødvendig for Kristus å komme til denne verden for å lide og dø. Selve den kjensgjerning at Kristus døde for verdens synder, understreker Faderens Lovs uforanderlige karakter.

Jødene hadde fjernet seg fra Gud, og i deres lære hadde de erstattet Den Guddommelige Lov med sine egne tradisjoner. Kristi liv og lære gjorde prinsippene i Hans skadde lov klare og tydelige.

Den himmelske hærske forsto at hensikten med Hans misjon var å opphøye Faderens Lov og vise den ærbødighet og rettferdiggjøre dens krav. *The Signs of the Times. – 25. august 1887.*

Hold Deg Borte fra Det Okkulte. (Spiritisme) – 26. august.

”Og når de sier til dere: Søk til dødningemanene og sannsigerne; som hvisker og mumler, da skal dere svare: Skal ikke et folk søke sin Gud? Skal en søke til de døde for de levende.” Es. 8, 19.

Spiritisme er et mesterstykke av blendverk. Den er Satans mest suksessrike og fascinerende villfarelse, – en villfarelse som er beregnet til å vinne deres interesse som har lagt sine kjære i graven. Onde engler kommer i skikkelse av deres kjære og forteller episoder fra de avdødes liv og gjør ting som de gjorde, mens de levde. På den måte leder de folk til å tro, at deres døde venner er engler som svæver over dem og kommuniserer med dem. Disse onde engler som påtar seg å være de avdøde venner blir betraktet med en vis form for avguderi og hos mange har deres ord større vekt enn Guds Ord. Således blir menn og kvinner ledet til å forkaste sannheten og ”rette sin oppmerksomhet mot forførende ånder”

Guds Ord erklærer i positive vendinger, at ”de levende vet at de skal dø, men de døde vet ikke noen ting, og de får ikke lenger noen lønn, for minnet om dem er glemt. Både deres kjærlighet og deres hat og deres ærgjerrighet er det for lenge siden forbi med, og de har i al evighet ingen del mer i alt det, som hender under solen.” (Pred. 9, 5. 6) Disse klare vers gjendriver Spiritismens lære direkte, og hvis man hadde lagt vekt på dem, ville disse ord ha reddet sjeler ut av fiendens snarer.

Mange undersøker spiritismen av ren og skjær nysgjerrighet. De har ingen virkelig tro på den og de ville vike tilbake i redsel ved tanken om å bli medier; men de har våget seg inn på et forbudt og farlig område. Når de er fanget fast i forførerens garn, vil de finne, at de står under hans makt som gjør sine undersåtter til de mest elendige, foraktelige og usle slaver, og kun Guds makt kan befri dem. Vår eneste sikkerhet er å stole ubetinget på Guds Ord og trofast følge dets undervisning. Bibelen er det eneste navigeringskart som har markert den smale sti som går utenom ødeleggelsens fallgruver.

Hvilken kjærlighet, hvilken vidunderlig kjærlighet, at Gud bærer over med Sitt forvilledde, skakkjorte Folk og sender hjelp til enhver sjel som ønsker å gjøre hans vilje og gi avkall på synd! Hvis mennesker blott ville samarbeide med de

himmelske hjelpere, ville de bli mer enn seirvinnere. Falne skapninger, som vi er, i stand til å gjøre de mest avskyelige kriminelle handlinger, kan likevel bli seirvinnere. – *The Signs of the Times*. – 26. august 1889.

I Verden, Men ikke av Verden. – 27. august.

”Dere avgudsdyrkere og horer, dere utro! Vet dere ikke, at vennskap med verden er fiendskap mot Gud? Den altså som vil være verdens venn, han blir Guds fiende.” Jak. 4, 4.

Herrens store dag er nær. Når Kristus viser Seg i himmelens skyer, vil de som ikke har søkt Ham av hele hjertet, de som har tillatt seg å bli bedratt helt sikkert omkomme. Vår eneste sikkerhet finnes i anger, omvendelse og syndsforlatelse. De som nu vil søke Herren alvorlig og ærlig, idet de ydmyker sine hjerter for Ham og gir avkall på sine synder, vil gjennom sannhetens helligelse bli skikket til å bli forent med medlemmer i den kongelige familie og vil få se Kongen i Hans skjønnhet.

Kun den som er klar over, at han skal avlegge regnskap for Gud og samtidig er ledet av Den Hellige Ånd kan bli en effektiv lærer og en suksessfull sjelevinner for Gud og for dem som blir brakt inn under hans innflytelse. Skal de som ikke respekterer de guddommelige råd bli anerkjent som ledere på Herrens institusjoner? – Gud forbyde dette. Hvorledes kan vi anse dem som viser en vantro ånd for å være trygge veiledere, de som i ord og karakter mangler sann gudfryktighet?

”Sannelig sier Jeg dere: Uten at dere omvender dere og blir som barn, kommer dere ingenlunde inn i himmelens rike.” (Matt. 18, 3)

Selvet trenger å bli ledet til å gå inn under Kristi åk. Den Store Lærer inviterer alle til å lære av Ham. ”Menneskesønnen er kommet for å frelse det som var forlatt.” (vers 11) Men de som ønsker å bli frelst må være villig til å la seg frelse på Herrens anviste måte og ikke på den måte, de selv ønsker. Guds frie nåde er menneskets eneste håp. Gud mener alvor med hver eneste een av oss.

Vi er kalt til å være Herrens spesielle folk i meget høyere betydning enn mange er klar over. Verden ligger under for det onde og Guds folk må komme seg ut av verden og bli skilt ut. De må bli fri for verdslige skikker og vaner. De må ikke følge verdslige personers oppfatninger men må skille seg ut som Herrens spesielle folk, oppriktige og alvorlige i sin tjeneste. De må ikke ha noe til felles med mørkets gjerninger. – *Brev 280*. – 27. august 1906. – *Til ”mine brødre og søstre i Denver og Boulder.”*

Å Etterligne Kristi Metoder. – 28. august.

”Og da Jesus hørte det, sa Han til dem: De friske trenger ikke til lege, men de som har det ondt; jeg er ikke kommet for å kalle rettfærdige, men for å kalle syndere.” (Markus 2, 17)

Ingen lærer har noensinne vist mennesker en så iøynefallende ære som vår Herre og Mester har gjort. Han var kjent for å være ”venn med tollere og syndere.” Han blandet Seg med alle klasser i samfunnet, for at alle skulle få del i de velsignelser, Han var kommet for å gi. Han ble funnet i synagogen og på markedet. Han delte det sosiale liv med Sine landsmenn og ved Sitt nærvær gledet han alle de hjem, Han ble invitert til. Men han tvang Seg aldri innpå uten invitasjon.

Han var beskjefteget med å lindre enhver form for menneskelig elendighet som Han fikk kunnskap til av mennesker som kom i tro for å finne lindring. Men Han brukte ikke helbredende kraft uten omtanke. Han helbredet ikke dem som viste en uavhengig og selvisk eksklusiv holdning og som ikke ønsket å gi uttrykk for sine sorger eller be om den hjelp, de så sårt trengte. Alle som oppsøkte Ham i tro var Han parat og villig til å helbrede. Sorg flyktet ved Hans nærvær, urett og undertrykking forsvant ved Hans tilrettevisning og døden, den grusomme ødelegger av vår syndsbelastede rase, adlød Hans ordrer.

I alle tidsaldrer, siden Kristus var blant mennesker, har det vært noen som, mens de bekjente seg til å være kristne, likevel har fulgt en tradisjon med utestenging eller fariseisk overopphøyelse. De har ikke vært til velsignelse for deres medmennesker. Heller ikke har de funnet noen unnskyldning i Kristi liv for dette selvreteferdige sneversyn, for Hans karakter var mild og godgjørende. Han ville ha blitt ekskludert fra enhver klosterorden på jord, for Han overtrådte deres foreskrevne regler. I enhver kirke, menighet og ethvert samfunn kan man finne elementer som ville ha bebreidet Ham Hans frigjørende barmhjertighet.

De som Gud har betrodd Sin Sannhet må planlegge sitt samkvem med verden slik, at de kan sikre seg en rolig, hellig fred så vel som en hellig og en ytterst grundig kunnskap om, hvorledes man skal behandle mennesker med deres fordommer, der de er, og formidle til dem lyset, gleden og freden som fås ved å akseptere Guds sannhet. - De burde benytte seg av eksemplet fra Kristi inspirerende, autorative og sosiale liv. De bør fremelske den samme godgjørende ånd som Han

hadde og må underordne seg de samme vidtfavnende aksjonsplaner som besjelet Ham ved å komme mennesker i møte der, de er. - *Brev 2. – 28. august 1878. – Til "Kjære brødre (i Schweits)."*

Kristen klokskap. – 29. august.

"Derfor, den som er klok, han tier i denne tid; for det er en ond tid." (Amos 5, 13)

Forsiktighet skal utvises under bønn av alle som tror på sannheten. Det er prøvende scener foran oss og vi trenger å vise stor forsiktighet, idet vi stenger døren til våre lepper, mens de onde står foran oss. I vår erfaring kommer vi til å møte menn med fanatisk iver som vil provosere dem som hater sannheten og det vil være nødvendig å bevare en rolig fattet holdning og ikke komme frem med alt; for vi vet, at menneskelige sinn vil bli påført sterke inntrykk som under Satans innflytelse vil vokse seg kjempestore.

Det er bruk for å våge og be. De onder vi skal møte har lenge samlet seg, og som en storm vil de komme over mange, når de minst venter det. - De kan ikke anklages for å ha forårsaket det onde, men de fremskyndet stormen. Anklager vil bli fremført som de troende ikke kan gjendrive, fordi de ikke har vist visdom verken ved bruk av penn eller stemme.

Mange lover vil bli satt i kraft for å styre nasjonene, beregnet til å undertrykke; og gamle lover som praktisk sett har vært uten effekt vil bli tatt frem igjen. Vi trenger å gå fremad i vårt arbeid med forståelse og i tro, under ledelse av Jesus Kristus som vår vise general. Det skal gjøres et stort arbeid for Mesteren, det siste barmhjertighetens budskap til vår verden skal forkynnes, og vi er avhengige av autoriteter og makter for å finne vei fra den ene ende av verden til en annen, og så lenge vi er avhengige av de makter, som rår, må vi ikke skille oss selv fra dem, for dette er et verdensomspennende budskap.

Vi må bevege oss stille fremover, og når vår vei ser ut til å være blokkert i een retning, skal vi ikke uttale noen fordømmelse over de makter, som rår, for hvis vi gjør det, informerer vi andre om, hvordan de skal arbeide for å stenge veien for oss. Vi skal ikke vekke opp motarbeidende krefter eller fremprovosere gjengjeldelse eller hevn. Klimakset vil komme tidlig nok. Det lister allerede sin vei frem som en tyv om natten. Vi kan framholde bibelsannheter som ikke vil sette oppopperende innflytelser i gang. – *Manuskript 90. – 29. august 1893. – "Vår Holdning Overfor De Makter, Som Rår."*

Ekte Helligelse. – 30. august.

"Og Han sa til alle: Vil noen komme etter Meg, da må han fornekte seg selv, og hver dag ta sitt kors opp og følge Meg." (Luk. 9, 23)

Mandagens morgenmøte startet kl. halv seks i teltet. Jeg talte i cirka 30 minutter om nødvendigheten av å være økonomisk med henblikk på klær og bruk av midler. Det er fare for å bli tankeløs og likegyldig, når Herrens midler skal brukes. Unge predikanter som deltar i teltarbeide bør være forsiktede og ikke skape høye utgifter. Virksomhetens behov er mange, etterhånden som teltene inntar nye felter og etterhånden som misjonsarbeidet utvides. Denne sak trenger den mest stramme økonomi, uten gjerrighet.

Vårt morgenmøte ble holdt i teltet. Jeg talte igjen i omkring 30 minutter om ekte helliggjørelse, som ikke er noe mindre enn daglig å dø fra selvet og daglig å føye seg etter Guds vilje. Pauli helligelse var en daglig kamp mot selvet. Han sa: "Jeg dør daglig" (1. Kor. 15, 31). Hans vilje og ønsker var i daglig konflikt med plikten og Guds vilje. I stedet for å følge sin tilbøyelighet, fulgte han Guds vilje, hvor ubehagelig og korsfestende det enn kunne være for hans natur. Årsaken til, at mange i denne tid ikke gjør større fremskritt i deres guddommelige liv, er fordi de oppfatter og mener, at det de selv ønsker, er akkurat det samme som Gud ønsker. De gjør akkurat det, de selv ønsker og smigrer seg med, at de retter seg etter Guds vilje. De behager seg selv i alle ting og har ingen kamp mot selvet.

I begynnelsen lykkes mange i deres kamp mot selviske ønsker om fornøyelser og mot latskap. De er alvorlige og ærlige men blir trette ved langvarig anstrengelse; for å dø daglig og den uavlatelige kamp for å motstå Satans fristelser gjør, at uvirksomhet synes tiltrekkende, døden fra selvet for selvbekjempende, så de lukker de søvntunge øyenlokk og faller for fristelsen i stedet for å motstå den. Moteriktige synder, formastelse (hofferdighet), synes ikke å være så veldig avskrekkende.

Det finnes ingen kompromisser i Guds Ord for dem som tilpasser seg verden. Guds sønn har vist, at Han kan dra alle mennesker til Seg, men Han kom ikke for å lulle verden i søvn, ikke for å sende fred, men sverd. Kristi etterfølgere må vandre i Hans strålende eksempel, og hvilket offer vi enn må bringe, om det dreier seg om å ofre bekvemmelighet eller selvisk tilfredsstillelse, om det gjelder arbeid eller lidelser, skal vi likevel fortsette den konstante kamp mot selvet og løfte evangeliets fane. *Brev 49a. – 30. august 1878.*

Mysteriet: - Åndelig Vekst. – 31. august.

”Inntil vi alle når frem til enhet i tro på Guds Sønn og i kjennskap til Ham, til manns modenhet, til aldersmålet for Kristi fylde.” (Ef. 4, 13)

Hvis Kristi etterfølgere blott hadde søkt alvorlig og ærlig etter visdom, ville de ha blitt ført inn i rike områder med sannhet, ukjente for dem. Den som vil overgi seg til Gud helt og fullt som Moses vil bli ledet av den guddommelige hånd like virkelig som Israels store leder ble det. - Han kan være uanselig og tilsynelatende ubegavet, likevel, hvis han har et kjærligt, tillitsfullt hjerte og er lydig mot enhver fortrolig åpenbaring av Guds vilje, vil hans evner bli rensset, foredlet, fylt med energi, og hans muligheter vil øke. Ettersom han verdsetter undervisning med guddommelig visdom høyt, vil han få et hellig oppdrag betrodd; han vil bli i stand til å gjøre sitt liv til en ære for Gud og en velsignelse for verden.

I dag er det mange som er like uvitende om Den Hellige Ånds arbeid på hjertet som de troende i Efesus. (Se Ap. Gj. 19, 1- 6); likevel er ikke noen sannhet blitt framholdt klarere i Guds Ord. Profeter og apostler har dvelt ved dette emne. Kristus selv leder vår oppmerksomhet til veksten i den grønne verden som en illustrasjon på Hans Ånds påvirkning til støtte for det åndelige liv. Vintreets sevje som kommer fra roten blir spredt ut til grenene, støtter veksten, fremkaller blomstring og produserer frukt. Således er det med den Hellige Ånds livgivende kraft som springer ut fra Frelseren, gjennomtrenger sjelen, fornyer motivene og følelsene og bringer endog tankene inn under lydighet mot Guds vilje og gir mottakeren evne til å bære den dyrebare frukt: de hellige handlinger.

Opprinnelsen til dette åndelige liv er usett og den nøyaktige metode ved hvilken det liv blir overført til oss og opprettholdt der er overmåte mer enn menneskelig filosofi evner å forklare. Men Åndens virkninger er alltid i samsvar med det skrevne Ord. Som i den naturlige, således er det også i den åndelige verden. Det naturlige liv blir bevart øyeblikk for øyeblikk ved guddommelig makt; dog er det ikke gjort ved et direkte mirakel men ved bruk av velsignelser som er lagt innenfor vår rekkevidde. Således får det åndelige liv støtte ved bruk av de midler som forsynet har gitt oss. Hvis Krist etterfølger vil vokse opp ”til en fullkommen mann, til Kristi fyldes mål av vekst.” (Ef. 4, 13), må han spise livets brød og drikke av frelsens vann. – (*The Review and Herald.* – 31. august 1911.

Ta Imot Så Du kan Gi. – 1. september.

”Men den som planter, og den som vanner, er ett, dog skal enhver av dem få sin egen lønn etter sitt eget arbeid.” (1.Kor. 3, 8)

Da Kristus kalte Sine disipler fra fiskegarnene, fortalte Han dem, at de skulle bli menneskefiskere. På den måte gjorde Kristus det klart for dem, at de skulle arbeide. Ved å formidle sannheten til andre skulle de kaste sine nett på den rette side av båten. Med dette mente Kristus å si, at de skulle arbeide i tro for å frelse sjeler. Og denne jobb for enkelt- individer ville ved Guds forsyns styrelse lede dem til å arbeide for større enheter, samfunn. De skulle ikke tenke på seg selv som deler av forskjellige arbeidssystemer, men de skulle betrakte seg selv som individuelle tråder i en stor helhet, uatskillelig forent som ledd i en kjede forent med sine medmennesker og med Gud.

Gud ønsker at ungdom skal bli dyktige, grundige arbeidere som bærer Kristi åk og løfter Hans byrder. ”Dere er medarbeidere med Gud,” sier Han. Barna og de unge skulle anstrenge seg for å vokse i forståelse og i mentale ferdigheter; deres mål burde være i åndelige så vel som i timelige ting å planlegge vekst. ”så legg og just derfor all vinn på i deres tro å vise dyd, og i dyden skjønnsomhet, og i skjønnsomheten avhold, og i avholdet tålmod, og i tålmodet gudsfrykt, og i gudsfrykten broderkjærlighet, og i broderkjærligheten kjærlighet til alle. For når disse ting finnes hos dere og får vokse, da viser de, at dere ikke er uvirksomme eller ufruktbare i kunnskapen om Vår Herre Jesus Kristus;” (2. Peter 1, 5-8)

Framgang i sann utdanning passer ikke sammen med selviskheter. Sann kunnskap kommer fra Gud og vender igjen tilbake til Gud. Hans barn må motta, så de har noe å gi videre. De som ved Guds nåde har mottatt intellektuelle og åndelige goder, må etterhånden som de selv avanserer, dra andre med seg i en høyere utvikling. Og dette arbeid utført til beste for andre vil få usette hjelpere som medarbeidere. Etterhånden som vi trofast fortsetter arbeidet skal vi ha høye mål for rettferdighet, hellighet og en perfekt kunnskap om Gud. Vi vil selv bli fullkomne i Kristus i dette liv og vil bringe med oss til rettssalene der oppe våre foredledte evner for der å fortsette vår høyere utdanning. *Manuskript 108. – 1. sept. 1898. – ”Høyere Utdanninge”*

Skrevet til Advarsel For Oss. – 2. september.

”Han leder de saktmodige i det som er rett, og lærer de saktmodige Sin vei.” (Salmen 25, 9)

Gud vil arbeide sammen med dem som vil lytte til Hans røst.

Guds Ord skal være vår rådgiver og skal lede vår erfaring. Lærdommene fra Det Gamle Testamentes historie, grundig gjennomgått, vil lære oss, hvordan dette kan skje. Kristus skjult i skytøtten om dagen og i ildstøtten om natten var Lederen og Lyset for Israels barn under deres ørkenvandring. Her var det en Leder som ikke kunne ta feil.

I alle deres erfaringer prøvde Gud å lære dem lydighet mot deres himmelske Leder og å tro på Hans makt til å befri dem. Deres utfrielse fra slaveriet i Egypten og deres overgang gjennom Rødehavet viste dem Hans makt til å frelse. Når de gjorde opprør mot Ham og gikk imot Hans vilje, straffet Han dem. Når de med overlegg fortsatte sitt opprør og besluttet å fortsette på sin egen vei, ga Gud dem det de bad om og på den måte viste Han dem, at det Han holdt tilbake fra dem, holdt Han tilbake til beste for dem. Enhver dom som kom som et resultat av deres klager var en lekse til den enorme folkemengde om, at sorg og lidelse alltid er en følge av overtredelse av Guds lover.

Det Gamle Testamentes historie ble nedskrevet til beste for de etterfølgende generasjoner. Leksene fra Det Nye Testamente er like nødvendige. Her er Kristus igjen instruktøren som leder Sitt Folk til å søke den visdom som kommer ovenfra og gir den instruksjon i rettferdighet som vil danne karakteren i likhet med det guddommelige mønster. Både Det Gamle og Det Nye Testamente setter lydighetsprinsippene mot Guds lover som betingelse for å sikre oss det liv som måles med Guds liv for det er gjennom lydighet, at vi blir delaktige i guddommelig natur og lærer å unngå fordervelsen i denne verden som kommer av lysten. (2. Pet. 1, 4) Derfor bør dets regler studeres, dets lover adlydes, dets prinsipper som er mer dyrebare enn gull bringes inn i det daglige liv. – *Brev 342. – 2. september 1907, til arbeiderne i Det Sydlig California.*

Mer Privilegerte Enn Engler. – 3. september.

”For hos Deg er forlatelsen, for at Du må fryktes.” Sal. 130, 4.

Herren oppmuntrer dem som har våget seg inn på rare stier. Han vil akseptere deres bønner, hvis de vil angre og omvende seg. Ved Kristi uendelige offer og ved troen på Hans navn kan de motta Guds løfter. Adams sønner kan bli Guds sønner.

Å, hvor fulle av takknemmelighet burde vi ikke være, fordi Kristus tok på seg menneskelighet, så falne mennesker ved Guds nåde kunne få tilbud om en prøvetid nr. 2. - Kristus plasserer dem på et fordelaktig sted, en utkikspost. Ved forbindelse med Ham kan de bli Guds medarbeidere. Ved den nåde som daglig blir skjenket av Kristus kan de bli løftet opp og foredlet til å bli Guds sønner og døtre. Sådan kjærlighet er uten sidestykke.

Jesu ber om perfekt lydighet. Det må gjøres grundig, praktisk arbeid. Daglig skal vi tilta i kunnskap om den guddommelige vilje. Kristus vil tildele Sin Ånd til alle som vil arbeide forent i ydmykhet.

”Eller vet dere ikke, at deres legeme er et tempel for Den Hellige Ånd, som bor i dere, og som dere har fra Gud, og at dere ikke hører dere selv til? For dere er dyrt kjøpt. Ær da Gud i deres legeme!” (1. Kor. 6, 19. 20). Hvilken forunderlig høy pris ble betalt for å frelse den falne rase! Burde ikke enhver sjel gå inn i Herrens tjeneste, idet han forsøker å forbedre de talenter som han har fått betrodd, så de kan bli returnert til Gud med renter?

”Kom til Meg,” sier Jesus, ”alle dere som arbeider og har tungt å bære, og Jeg vil gi dere hvile. Ta Mitt åk på dere og lær av Meg; for Jeg er ydmyk av hjertet; og (ved å lære og praktisere disse lekser) skal dere finne hvile for deres sjeler.” (Matt. 11, 28. 29) Hvis vi vil leve et kristent liv må vi alltid samarbeide med Gud og miste selvet i avhengighet av Jesus Kristus. Hver dag skulle vi arbeide som for evigheten.

Mennesket ble skapt litt ringere enn englene. Dog vil mennesket, når det er rensket, forvandlet og tilpasset det himmelske hoff bli endog mer privilegert enn englene.

Alt hva dine brødre og søstre trenger, alt, hva enhver av oss trenger, er å leve et ydmykt, kristent liv, idet vi i vår karakter avslører den styrke som vi har mottatt fra Jesus gjennom enhet med Ham. – *Brev 196. – 3. september 1903. Til en forretningsmann.*

Usette Styrker i Konflikt. – 4. september.

”Dere har Djvelen til far, og dere vil gjøre deres Fars lyster; han var en manndreper fra begynnelsen og står ikke i sannheten; for sannhet er ikke i ham. Når han taler løgn, taler han av sitt eget, for han er en løgner og løgnens far.” (Joh. 8, 44)

Vi bør alle forstå, at det finnes en fallen engel som engang sto rangert til æresposisjonen nest etter Kristus i den himmelske hærske. Hans

virksomhet som forfører ble utført i så stor hemmelighet, at englene i mindre fremstående stillinger antok, at han var Himmelen regent. Satan fremstilte saken som om alle feile antakelser som eksisterte i himmelen opprinnelig kom fra englene, men fakta var, at han selv hadde kommet med antydninger, som englene aldri ville ha drøftet, om han ikke hadde vakt deres forestillinger om dem. Med stor kunstferdighet presenterte han disse ting for Gud, som om de kom fra englene, mens virkeligheten var, at de opprinnelig alle kom fra ham selv.

For di han ikke var i stand til å liste seg inn på Kristus med sine fristelser, besluttet han å undergrave Ham med falske påstander og beretninger. Resultatet ble en kamp i Himmelen, og Satan ble kastet ut. Han ble Kristi mest dødelige fiende. Hans konstante mål var på alle mulige måter å motarbeide Kristi store verk for å frelse sjeler.

Kristus hadde arbeidet i de himmelske rådssaler for å overbevise Satan om hans forferdelige feiltakelse, inntil Den Onde og hans sympatisører ble funnet i åpent opprør mot Gud Selv. Så erklærte han sin rett til å innta en stilling over Kristus som en skjermende Kjerub. Utelukket fra Himmelen kom han til denne jord med en fast beslutning om å motarbeide Kristus. - Det er ingen fare for, at han kan miste de engler som han forførte. Han har dem under sin fane, vervet til å kjempe mot Guds Sønn.

Da Jesus kom til denne verden var Satan stadig på sporet etter Ham. Han gjorde sitt ytterste for å gjøre Jesu arbeid nyttesløs. Når Kristus helbredet de syke og de plagede var Satan i nærheten og forsøkte å gjøre arbeidet for å frelse sjeler så vanskelig som mulig.

Når sjeler som var overbeviste og klar over sin fare begynte å spørre: "Hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?" var Satan til stede for å forvirre prestenes og regentenes sinn og således hindre Frelserens verk og stoppe Hans framgang. Men Kristus viste Seg alltid å være Satans overmann. Idet Han irettesatte Satans hjelpere satte Han de stakkars sjeler fri, de som var bunnet med Satans lenker og Han bød dem å gå, - fritt. - *Brev 292. - 4. september 1906. - Til Dr. og Mrs. D. H. Kress, ved Sydney Sanitarium, Australia.*

Vår Ledestjerne Inn i All Sannhet. – 5. september.

"Og Jeg vil be Faderen, og Han skal gi dere en annen Talsmann, for at Han kan være hos dere evinnelig." (Joh. 14, 16)

Kristus erklærte, at etter Sin himmelfart, ville Han sende Trøsteren til Sin menighet som en kronende gave. Trøsteren skulle innta Hans plass.. Denne Trøsteren er Den Hellige Ånd. – Hans livs sjel, Hans menighets effektivitet, lyset og livet i verden. Med Sin Ånd sender Kristus en forsonende innflytelse og en kraft til å fjerne synd.

Gud har instruert meg om å fortelle dere og hele Sitt folk, at dere må være meget forsiktige, så dere ikke motarbeider Den Hellige Ånd. – Trøsteren, som Kristus sender. - Frykt for å ta det første formastelige skritt til motstand. Når Kristus talte til disiplene om Den Hellige Ånd, søkte Han å løfte deres tanker og utvide deres forventninger om å gripe den høyeste forståelse av opphøyethet. La oss bestrebe oss for å forstå Hans Ord. La oss strebe etter å verdsette verdien av den vidunderlige gave, Han har gitt oss. La oss søke etter å få hele fyllen av Den Hellige Ånd.

Jeg ser ingen annen vei for oss enn å lytte til og følge Kristi ord: "Da sa Jesus til Sine disipler: Vil noen komme etter Meg, da må han fornekte seg selv og ta sitt kors opp og følge Meg." (Matt. 16, 24) Disse ord må vi adlyde, hvis vi skal oppnå evig liv. Himmelen Majestet kom til denne verden for å lære oss denne lekse ved et liv i konstant selvfornektelse. Skal vi ikke legge merke til og følge Hans undervisning?

For å bli frelst må vi ha en full og hel erfaring i de ting som hører Gud til. Forsoningen for synd er en gave fra Den Evige Guds Sønn.

Det er Trøsterens, Den Hellige Ånds oppgave å bringe synderen til Kristus. Frelseren er Det Guddommelige Eksempel, Hellighetens Fullkommenhet og Han skaper sjelen på ny. Vi er privilegerte, for Kristus vil gi oss alle de fortrin som vi trenger for å fullkomme karakteren. Men for at vi skal oppnå dette høye mål, må vi vise mer selvfornektelse, mer selvoppofrelse.

Kristus har gitt oss ethvert hjelpemiddel, for at vi kan være Guds barn. Å, - mitt hjerte sier: pris Hans Hellige navn, for at vi ved Hans overstrømmende nåde kan motta Hans fylde. La oss anstrenge oss for å motta Hans Ord, så vi kan nå fullkommenhetens høye standard. Vi er kun trygge, når vi prøver å oppnå de kvaliteter som gjør oss til Guds barn, eiere av helliget opphøyethet. - *Brev 155. - 5. september 1902. - To Judge og Mrs. Arthur, Adventist attorney at The Battle Creek Sanatarium.*

Du Kan vinne. – 6. september

"Deg, mine fedres Gud, takker og priser jeg, fordi du har gitt meg visdom og styrke og nå har kunngjort meg, hva vi bad om; for det,

som kongen ville vite, har Du kunngjort oss.” (Dan. 2, 23)

I denne tid, en tid med satanistiske undere, vil alt som er mulig å forstå bli sagt og gjort for å forføre de utvalgte om det er mulig. La de troende ikke si noe som kan rose Satans makt. Herren vil skille ut sitt lovlidige folk med kjennetegn på Hans velvilje, hvis de vil la seg forme og tilpasse av Hans Ånd og la seg bygge opp i den mest hellige tro, idet de lytter intenst til stemmen fra Hans Ord. La oss ydmyke våre sjeler for Gud. La oss arbeide med Hans ære som eneste motiv. La Hans pris stadig lyde fra våre lepper; for godene Han gir oss blir daglig fornyet og burde kvitteres med takksigelse! Gud er langmodig, mild og barmhjertig. Om Han skulle behandle oss etter vår syndighet, vår tåpelige, planløse kurs, vår ustabilitet, hva skulle det da ha blitt til med oss? ”Men Han kjenner vår skapning, Han husker, at vi er støv”. (Salme 103, 14). Husk, at intet menneskelig vesen er i seg selv i stand til å motstå den listige, lumske fiende. Skjul deg i Gud og vær sikker på, at Den Hellige Ånd er med deg. Du kan kun bekjempe fienden, når Herren går foran deg.

Hvis vi står på Herrens Store Dag med Kristus som vår tilflukt, vårt høye tårn, må vi legge all misunnelse, all kamp om overherredømme bort. Vi må fullstendig ødelegge røttene til disse vanhellige holdninger, så de ikke spirer frem igjen i livet. Vi må anbringe oss selv helt på Herrens side.

Søk rettferdighet og stå under Den Allmektiges altomfattende beskyttelse. Dette er vår eneste sikkerhet. Herren kaller på deg, Han vil, at du skal søke Ham med et ydmykt hjerte. Les Daniels bønn og se, om din erfaring kan stå i ildprøven. Gud vil rikelig velsigne dem som ydmyker seg selv for Ham.

Vi må ikke tillate oss selv å bli kjølt ned, - kjølt til døde av dem som ikke vet, hva det vil si å vandre med Gud... Vi må ikke tillate oss selv å gå inn i strid, tvist eller konkurranse. Vi skal tale ord som skaper fred, nåde og sannhet. Vi må granske våre hjerter flittig, ydmyke oss selv for Gud. Vi skal respektere våre brødre, men vi må ikke plassere dem der, hvor Gud skal være, for de er kun mennesker. *Brev 195. – 6. september 1903, til W. C. White.*

Hovmod går forut for et Fall. – 7. september.

”Derfor, den som tykkes seg å stå, han se til, at han ikke faller.” (1. Kor. 10, 12)

Akkurat før Peters fall sa Kristus til ham: ”Simon! Simon! Se, Satan krevde å få dere i vold for å sikte dere som hvete.” (Luk. 22, 31)

Hvor sant og oppriktig var ikke Frelserens vennskap til Peter! Hvor medfølende Hans advarsel! Men advarselen ble oversett. I sin selvtilstrekkelighet erklærte Peter tillitsfullt, at han aldri kunne gjøre det som Kristus advarte ham imot. ”Herre”, sa han, ”Jeg er parat til å følge Deg, både i fengsel og i døden. (vers 33) Hans selvtilitt beviste hans mangel. Han fristet Satan til å friste seg og han falt for den listige fiendes kyndighet. Da Kristus trengte ham mest, sto han på fiendens side og fornektet sin Herre i alles påhør.

Mange står der Peter sto den dag, da han i selvtilitt erklærte, at han ikke ville fornekte sin Herre. Og på grunn av deres selvsikkerhet, faller de som et lett bytte for Satans list. De som er klar over sin svakhet stoler på en makt som er større enn deres. Og når de ser hen til Gud, har Satan ingen makt over dem. Men de som stoler på seg selv blir lett overvunnet. La oss huske på, at hvis vi ikke retter oss etter de forsiktighetsadvarsler, Gud gir oss, venter det oss et fall. Kristus vil ikke redde oss fra sår som vi pådrar oss, fordi vi stiller oss på fiendens grunn, uten at Han har befalt det. Han lar den selvtilfredse som ter seg som om han vet mer enn sin Herre gå på sin antatte styrke. Følgen blir lidelse og et forkrøplet liv eller kanskje både nederlag og død.

I kampen får fienden overtaket på de svakeste punkter i forsvaret til den, han angriper. Der gjør han sine mest intense angrep. Den kristne skulle ikke ha noen svake punkter i sitt forsvar. Han skulle være barrikadert ved den støtte som Skriften gir til den som gjør Guds vilje. Den fristede sjel vil seire, hvis han følger eksemplet til den som møtte fristeren med ordene: ”Det står skrevet.” Han kan være trygg under beskyttelsen av et ”Så sier Herren”

Herren tillater, at Hans barn faller; og så hvis de angret det, de har gjort feil, hjelper Han dem til å stå på sikker grunn, - en utkikspost. - Som Han renser gull, således renser Kristus Sitt folk gjennom fristelse og prøver. *Manuskript 115. - 7. september 1902. - ”Faren ved å føle seg god nok.”*

At Din Tro Ikke Må Svikte. – 8. september.

”Min sjel skal rose seg av Herren; de saktmødige skal høre det og glede seg.” (Salme 34, 3)

Når du arbeider for å frelse sjeler, og syndere føler seg overbeviste om sine synder, og du har bevis for, at Kristus har følt medlidenhet med dem, at nytt håp har spiret i deres hjerter, er det ikke korrekt å si: "Vi bad for ham og han ga sitt hjerte til Gud og ble frelst." Dette er å villede! Det er synderens privilegium å si, høytidelig, alvorlig og glad: "Jeg tror, at Gud har tilgitt min synd." Oppmunter enhver sjel til å ha håp og tro, men si aldri om noen at "Han er frelst."

Tålmodig, medlidende følsomhet skal vises overfor dem som tar feil, for å vinne de bortkomne sauer tilbake. Vi har et eksempel på dette i den måte Jesus behandlet Peter på, han som fornektet sin Herre med banning og sverging. Peter trodde selv, at han var sterk. Han sa: "Herre! hvorfor kan jeg ikke følge Deg nu? Jeg vil sette mitt liv til for deg." (Johannes 13, 37) Men Jesus svarte ham: "Vil du sette ditt liv til for Meg? Sannelig, sannelig sier Jeg deg: denne dag, endog denne natt, før hanen galer 2 ganger, skal du fornekte Meg 3 ganger." (Mark. 14, 30) "Men Peter ble ved sitt og sa: Om jeg så skal dø med Deg, vil jeg ikke fornekte Deg, det samme sa de alle." (vers 31.)

Det er ikke klokt å skryte. Peter falt, fordi han ikke kjente sin egen svakhet.

Herren hadde fortalt Peter: "Simon! Simon! Se, Satan krevde å få dere i sin vold for å sikte dere som hvete; men Jeg bad for deg, at din tro ikke måtte svikte, og når du engang omvender deg, da styrk dine brødre!" (Luk. 22, 31. 32)

Hvis Satan hadde fått sin vilje, ville det ikke ha vært noe håp for Peter. Hans tro ville ha vært et totalvrak. Dersom Peter alvorlig og ydmykt hadde søkt guddommelig hjelp, hvis han hadde gransket sitt eget hjerte i hemmelighet, ville han ikke ha blitt siktet fra, da han ble prøvd. Satan kan ikke overvinne en ydmyk Kristi lærling som vandrer fylt med bønn fram for Gud. "Når fienden kommer som en flod, skal Herrens Ånd løfte opp et banner mot fienden for ham" Kristus går imellom, som et ly, et tilfluktssted og den onde kan ikke beseire sitt bytte. *Manuskript 109. - 8. september 1898. - "Peters Fall og Oppreisning."*

Samvittighetsnag for Synder, Som er Tilgitt. – 9. september.

"Han skal vokse, jeg skal avta." (Joh. 3, 30)

Jeg føler meg meget sorgtung, når jeg ser mangelen på praktisk religion midt iblant oss. Selvet er sterkt fremhevet, som på utstilling, Kristi Ånd får ingen oppmerksomhet, blir ikke lagt merke til. Vi trenger det himmelske lys til å

opplyse oss. Vi ønsker å forny vår helligelse til Gud hver dag.

Hvorfor føler vi oss ikke overbeviste om, at våre synder er tilgitt? Det er, fordi vi er vantro. Vi praktiserer ikke Kristi lærdommer og bringer ikke Hans dyder inn i våre liv. Hvis gleden, jubelen og håpet ble tildelt oss av Den Herre Jesus Kristus, ville det resultere i, at mange av oss ville bli selvbevisste og stolte. Når Jesus kommer til stede i hjertet ved tro, vil leksjonene som Kristus har gitt oss bli praktisert. Vi ville ha så opphøyde tanker om Jesus Kristus, at selvet ville bli nedprioritert. Våre følelser ville ha sitt senter i Jesus, våre tanker ville bli dratt opp mot himmelen med stor kraft. Kristus skal tilta, jeg skal avta.

Sinnet må trenes til å dvele ved himmelske ting. Ydmykhet vil komme som et resultat av å betrakte Jesu Kristi elskelighet. Ved å dvele ved Kristi ypperligste karaktertrekk vil vi forstå syndens motbydelige karakter og i tro vil vi gripe etter Jesu Kristi rettferdighet. Kristus vil fremelske dydene som bor i Ham, så vi kan gjenspeile Hans karakter for andre. Når vi ser hen til Golgatas kors, vil vi ikke opphøre selvet men stadig se vår uverdighet og hvor mye vår frelse kostet Himmelen, vi vil merke oss Kristi uforlignelige kjærlighet.

Mange tillater sine sinn å dvele ved sin uverdighet, som om dette var en dyd. Det hindrer dem i å komme til Jesus i troens fulle tillit. De burde føle deres uverdighet og på grunn av den – på grunn av sin syndighet – burde de føle nødvendigheten av å komme til Frelseren som er deres fortjeneste og deres rettferdighet, hvis de angret og ydmyker seg selv. Deres uverdighet er en selvvinnlysende, overbevisende kjensgjerning. Jesu Kristi fortjeneste er sikker. La derfor enhver tvilende sjel fatte håp og mot, fordi det finnes Een som er verdig til å være hans Frelser. Hans eneste frelseshåp er å gripe tak ved tro i en verdi, han ikke har men som blir tilregnet ham av Jesus Kristus, Vår Rettferdighet. – *Manuskript 21. – 9. september 1889. – Dagbok.*

Kristus er Ikke Splittet og Delt. – 10. september.

"Men nu satte Gud lemmene, hvert især av dem, på legemet, således som Han ville. Var de derimot alle ett lem, hvor ble det da av legemet? Men nå er de mange lemmer, men ett legeme. Øyet kan ikke si til hånden: Jeg trenger ikke til dere, eller hodet til føttene: Jeg trenger ikke til dere." (1. Kor. 12, 18-21)

Selv om mennesker ikke har samme type karakter gir det dem ingen grunn til å ta avstand fra hverandre. Hvis vi er barn av den himmelske konge, vil vi ikke være så forskjellige, at den ene vil stå i veien for den andre.

Det er Herrens vilje, at Hans tjenere skal ha forskjellige gaver. Det er på grunn av, at Han har valgt dem, at mennesker med forskjellige typer sinn blir brakt inn i menigheten for å samarbeide med Ham. Vi skal møte mange forskjellige slags sinn, og forskjellige gaver trengs. Guds tjenere skal arbeide sammen i perfekt harmoni. Jeg takker Herren, fordi vi ikke alle er nøyaktig ens, men vi skal alle få den samme ånd – Den Ånd som bodde i Kristus. Apostelen Johannes var ikke den samme som apostelen Peter. Hver for seg måtte de undertvinge sine særtrekk og mildne sitt temperament, så de kunne hjelpe hverandre ved tro på sannheten og ved helliggjørelse gjennom sannheten.

Det er Kristi rettferdighet som går foran oss. Det er Hans karakter, vi skal kopiere. Og hva så? – Herrens herlighet skal slutte toget, være vår baktropp. Vår Leder går foran oss, og idet vi følger Ham, innplanter Han i oss Sin rettferdighet som blir synlig i våre liv ved et velorganisert liv med gudfryktig konversasjon. Det er tro og gjerninger som gjør oss til kristne, idet det forbereder oss til å sitte sammen på himmelske steder med Kristus.

Er Kristus delt? – Nei, Kristus som bor i sjelen vil ikke krangle mot Kristus i en annen sjel. Vi må lære å tåle de særtrekk som de som omgir oss har. Hvis vår vilje blir kontrollert av Kristi vilje, hvordan kan det da ha seg, at vi kan være uenig med våre brødre? Hvis våre forskjeller skaper strid, må vi forstå, at det er, fordi selvet skal korsfestes. Den som Kristus gjør fri er i sannhet fri. Vi er ikke fullkomne i Kristus, hvis vi ikke elsker hverandre, som Kristus elsket oss. Når vi gjør det som Kristus har befalt oss, skal vi være et bevis på, at vi er fullkomne i Ham.

Vi må ha den tro som profetene forutsa og apostlene forkynte – troen som er virksom i kjærlighet og derved renser sjelen. – Brev 141. – 10. september 1902. – *Til Pastor S. N. Haskell. Byevangelist i New York City.*

Hold Kjølen i Likevekt. – 11. september.

”For Jeg har gitt dere et forbilde, for at dere skal gjøre som Jeg har gjort med dere.” (Joh. 13, 15)

Vi former karakterer for himmelen. Ingen karakter kan bli fullkommen uten prøver og

lidelse. Vi må testes, vi skal prøves. Kristus gjennomgikk karaktertesten til beste for oss, så at vi også kan gjennomgå denne test ved hjelp av guddommelig styrke, som Han har tilveiebrakt for oss. Kristus er vårt eksempel i tålmodighet, i overbærenhet, i ydmykhet og saktmodighet. Han var forskjellig fra og i kamp med hele den ugudelige verden, likevel ga Han ikke plass til lidenskap og vold verken i ord eller handlinger, men Han mottok skammelige skjellsord som lønn for gode gjerninger. Han ble plaget, Han ble forkastet og foraktet, dog gjengjeldte Han det ikke. Han eide selvkontroll, verdighet og majestet. Han led stille og besvarte ukvemsord med medfølelse, barmhjertighet og kjærlighet.

Etterlign din Frelser i disse ting. Bli ikke opprørt når ting går galt. La ikke selvet komme til syne, mist ikke din selvkontroll, fordi du forestiller deg, at ting ikke fungerer, som de skulle. Fordi andre gjør feil gir det ikke deg noen unnskyldning for også å gjøre feil. To feil sammenlagt gir ikke een riktig handling. Du må vinne flere seire for å seire som Kristus seiret.

Kristus klaget aldri, var aldri utilfreds, uttrykte aldri utilfredshet, ubehag eller sinne. Han var aldri motløs, mismodig, ertelysten, plagsom eller irriterende. Han var tålmodig, rolig og selvkontrollert under de mest nervepirrende og prøvende omstendigheter. Alle hans arbeider ble utført med en stille og avslappet, naturlig verdighet, uten hensyn til oppstyret omkring Ham. Bifall påvirket Ham ikke. Han fryktet ikke Sine fienders trusler. Han beveget Seg midt i en spenningens, voldens og kriminalitetens verden, som solen beveger seg over skyene. Menneskelige lidenskaper, bevegelser og prøver var under Hans kontroll. Han svevde som solen over dem alle. Likevel stillet Han Seg ikke likegyldig til andre menneskers smerter. Hans hjerte var alltid like berørt av Sine Brødres lidelser og nødvendige behov som var Han selv i deres situasjon. Han hadde en avslappet, naturlig indre glede, en fred, en tydelig, stille sinnsro. Hans vilje var alltid ett med Faderens vilje. Skje ikke Min vilje men Din lød det fra Hans bleke og skjelvende lepper. *Brev 51a. – 11. september 1874. – til Edson og Emma White.*

Kristne Akkurat Nu. – 12. september.

”Og nu, mine barn, bli i Ham, for at vi, når Han åpenbares, kan ha frimodighet og ikke bli til skamme for Ham ved Hans komme!”

Mange har tenkt å bli kristne engang, men de ønsker ikke å begynne akkurat nå. - Ikke blott

mister dere selv veldig mye ved å forære fienden den aller beste del av deres liv, men dere lar også deres barn vokse opp i forsømmelse og mangel på evige perspektiver. Barna har sett deres eksempel: alt var på den gale siden. Deres forsømmelser berøver barna selve kunnskapen som Gud har gjort til deres plikt å gi dem, for at de må lære å elske, ære og adlyde Hans krav.

Deres små er hurtige og observerer fort, når de er i nærheten av voksne mennesker. Dere påvirker deres sinn til å tenke som dere gjør og handle som dere gjør; de bøyer ikke sine kne for Den Allmektige i Universet, fordi dere ikke gjør det. Det er galt nok og fryktelig nok å tenke på, at dere selv taper deres sjeler, hvis dere ikke overgir dere til Gud, galt nok å tenke på, at dere ikke selv går inn gjennom døren som leder til frelse; men det er ennå mer forferdelig å tenke på, at dere stenger og barrikaderer veien og døren til frelse for deres barn. – Glem for en gangs skyld alt om egen verdighet og sosial posisjon og start for øynene av deres barn som elever i Kristi skole. Fortell dem åpent og ærlig, at dere har feilet ved å forsømme å betrakte dere selv som Guds barn. Fortell dem, at dere nå ønsker som en familie å begynne å leve for Gud, les så og bed sammen med deres barn.

Dere kan kun finne hvile og fred, når dere finner den i Jesus. Verden, dens høydepunkter og dens skikker er grunnlaget for utallige lidelser. Mange lider på grunn av uoppfylte ønsker. De legger byrder på seg selv: - sine uoppfylte ønsker. – De føler samvittighetsnag, fordi de ikke er i harmoni med Gud, og de frykter Hans mishag og vrede. Deres tilværelse er en vedvarende, kontinuerlig engstelse. Det er mangel på himmelsk trøst under lidelse. De er redde for straff. Det er en engstelig forutanelse, en frykt for fremtiden.

Et offer er gitt for sjeler, et uendelig, ubegrenset offer. En fyrste dør for sine rebelske undersåtter, for at de skal bli i stand til å fly fra synd, korrupsjon og elendighet. De kan alle motta tilgivelse, renhet og himmelen gjennom den store degradering som Guds Sønn gjennomgikk.

Kom mens barmhjertighetens søte stemme inviterer deg. *Brev 26. – 12. september 1879. – Et personlig vitnesbyrd til en mann og hans hustru.*

Vokt Dine Ord. – 13. september.

”Det står skrevet – Igjen står det skrevet – For det står skrevet.” (Matt. 4, 4-10)

Noen som tidligere har vært æret av Gud er blitt bergtatt av fiendens bedrag. De er blitt advart om, at de er i fare, men de har nektet å lytte til de advarsler som er blitt sendt dem, derfor er de blitt mer og mer bergtatt, inntil de til slutt finnes der,

hvor de kjemper mot Herren og imot Hans arbeidere.

De som står på den evige sannhets klippe vil av og til møte slik opposisjon, og det vil kreve meget beslutsom handling. I slike situasjoner bør ethvert ord være nøye overveid, for at du ikke skal skade de sjeler, du ønsker å hjelpe. Behersk din tunge som med et bittel. Husk, at Herren ikke har gitt deg til oppgave å dømme dine brødre.

Saml fra Guds Ord all den trøst og oppmuntring som det er mulig å samle, og presenter dette for sjeler som kjemper med forvirring og vanskeligheter. Men fremfør aldri en spottende anklage mot dem, som er bedratt.

Da Kristus møtte fienden i ørkenen var Hans svar på Satans onde hentydninger: ”Det står skrevet.” Da Satan formastet seg til å gjøre krav på eierskapet til hele verden og befalte Jesus å tilbe ham som Gud, svarte Jesus, som med et ord kunne ha tilkalt legioner av engler til Sin assistanse, ganske enkelt: ”Vik bak Meg Satan: for det er skrevet, du skal tilbe Herren Din Gud, og Ham alene skal du tjene” (Matt. 4, 10) Intensiteten av denne konflikten forstår vi bare delvis. Det så ut som om Frelseren ville dø på slagmarken, men Han motsto den listige fiende. Hans ord var så omhyggelig valgt og var så skarpe som et tveegget sverd, at Satan ble grundig slått. Satan ble klar over, at Livets Prins ikke kunne forføres av noe villedende resonnement.

Vi befinner oss nå på slagmarken.

La Guds Ord være vårt studium.

Så mange som tror på Ham gir Kristus kraft til å bli Guds Sønner og døtre. De som er utvalgt på denne måte til medlemmer av den kongelige familie, vil leve for Ham som er forsoningen for deres synder. Mens de følger Ham for å lære sannheten å kjenne, blir deres føtter satt på den sikre grunnvoll. Verken flod eller storm kan feie bort deres grunnvoll. *Brev 289. – 13. september 1905. – til ”Mine brødre i prestetjenesten.”*

Dyrk Den Kristuslignende Kjærlighet. – 14. september.

”For den som vil elske livet og se gode dager, han holde sin tunge fra ondt og sine lepper fra å tale svik;” (1. Peter 3, 10)

Den kristne forelder burde aldri miste fornemmelsen av å være et av Guds små barn og at han bør kultivere en høflig, medfølende holdning, fordi han er en lærer fra Gud. Han skal presentere Jesus for sine barn. I sin omgang med dem må det ikke komme noen impulsivitet eller vold til syne og heller ikke må det finnes en kall, iskald verdighet som fryser kjærligheten i hjertene

deres til is. Han skal være så vennlig, så følsom, at barnas hjerter vil bli bløtgjort og mildnet, forberedt til å ta imot Kristi kjærlighet og nåde. Ingen harde ord skulle tales av noen kristen til noen, gammel eller ung. Slike ord er inspirert av fienden.

Guds Ord lærer oss å være vennlige, milde, barmhjertige og høflige. Oppelsk en Kristuslignende kjærlighet. La alt dere gjør bære preg av denne kjærlighet. De som ikke taler Kristi ord og ikke utfører Kristi gjerninger forsøker å klatre inn i himmelen ad en annen vei enn gjennom døren.

Forsøk ikke å bevare deres kalle ikke Kristuslignende verdighet. Dette er ikke religion; det er ikke kristent. Hva dere trenger er lyset som skinner i Kristi ansikt som kan få alles ansikter til å skinne med stråleglansen fra Hans kjærlighet. Legg bort deres seperasjonsmentalitet, deres nedvurderings verdighet. Gud har ikke fortalt dere, at dere skal nære noe sånt. La deres hjerter være fylt av Kristi kjærlighet. Da vil en Kristuslignende sympati lyse frem fra deres ansikter.

Det finnes noen som arbeider med hellige ting som ikke har noen tro på Gud og Hans makt. De mangedobler sine anstrengelser for å arve evig liv etter deres egne planer. Hvor ynkelige er deres forgjeves anstrengelser for å rettferdiggjøre seg selv og å forsøke å demme opp for den nedadførende strøm av ondt. De er maktesløse; for de gjør ikke Gud til sin tillit, sin hjelp og sin støtte.

Gud er den ubegrensede evige ikke skapte kilde til alt godt. Alle som ser hen til og stoler på Ham vil finne, at Han er slik. Til dem som tjener Ham og klynger seg til Ham som sin himmelske Far gir Han den forsikring, at Han vil oppfylle Sine løfter. Hans glede vil bo i deres hjerter og deres glede vil være fullkommen. – *Brev 203. – 14. september 1903. – "Til dem, som har ansvar i Nashville Bokforlag."*

Hvis Judas Hadde Angret. – 15. september.

"Ikke om dere alle taler Jeg; Jeg vet hvem Jeg har utvalgt; men Skriften skulle oppfylles: Den som eter sitt brød med Meg, har løftet sin hæl mot Meg." (Joh. 13, 18)

Det sto i Kristi makt å befri Seg selv. Da Han uttalte ordene (i Gethsemane Hage): "Jeg er Den", samledes englene øyeblikkelig omkring Ham og menneskene fikk alle de bevis som de kunne eller ville ha: at Kristus var Guds kraft. Da den morderiske flokk som var sendt ut for å finne

Ham snappet etter luft som for å holde seg oppe likevel falt tungt til jorden, ville det ha vært en lett sak for Kristus å ha holdt dem hjelpeløse og nesegrus utstrakte på jorden, mens Han forsvant midt iblant dem, uskadd. Ved å la Sin herlighet og stråleglans lyne frem kunne Han ha utslettet dem. Judas forventet dette, for Kristus hadde unnsuppet mange ganger.

Det er ikke et under, at Judas likevel på det tidspunkt ville fortsette med sitt hat og sin plan til det siste. - Hvis han på dette tidspunkt hadde angret, hvis han hadde bekjent i dette siste øyeblikk, hvis hans bedragerhjerne hadde gitt seg, ville han ha blitt benådet. - Men satanisk motstand øker i samme grad som det lys som blir gitt og motstått. Appellene, advarslene om farene der og da og farene som ville komme forandret ikke Judas` plan, for hans hjerte var uforandret. På tross av lyset og beviset besluttet han å følge sin egen kurs og gjøre sin egen vilje til lags. Kristi langmodighet og den vennlige irettesettelse som ble gitt ham til sist fra de guddommelige lepper forandret ikke hans halsstarrige, stivsinne hjerte. Han forherdet sitt hjerte ved sin langvarige motstand. Han ser, hvor hans fottrinn synes å føre ham, men sataniske hjelpere er overalt omkring ham og han har ingen kraft til å frelse seg selv fra deres snare. De menneskelige egenskaper holdt så langt, men fordi han nektet å overgi seg, nektet å bære lyset, gjør dette ham nu blind for alle følger. Judas er ikke den eneste som har hatt den erfaring.

Judas var en mann med verdifulle kvaliteter. Men han var ikke lærvillig.

Når man har vært i forbindelse med dem som bærer budskapet fra himmelen, og lytter, men ikke praktiserer sannheten, blir sannheten nedvurdert, den betyr ikke det den skulle for en, den får ikke den oppmerksomhet, den fortjente. Slik var det for Judas.

Mennesket må tro sannheten; han må forandre sin egen kurs og sin handling, komme i harmoni med lyset som skinner på ham. – *Manuskript 100. – 15. september 1897. "Arrestasjonen av Kristus"*

Ta Jesus På Hans Ord. – 16. september.

"Vær ikke bekymret for noe, men la i alle ting deres begjæringer komme frem for Gud i påkallelse og bønn med takksigelse;" (Fil. 4, 6)

Jeg tenker meget på deg, og det gjør meg vondt, at du er bekymret og føler deg urolig. Jeg ville så gjerne trøste deg, om det hadde stått i min makt. La oss huske på, at Jesus, vår dyrebare Jesus, har vært hos deg så mange ganger, når du har trengt

en øyeblikkelig hjelp. Bedrøv ikke Den Hellige Ånd, slutt å bekymre deg. Dette er, hva du har sagt til andre, mange ganger. La ordene fra dem som ikke er syke, som du er, få trøste deg, og må Herren hjelpe deg, er min bønn.

Hvis det er Herrens vilje, at du skal dø, skal du føle, at det er ditt privilegium å gi hele kroppen – legeme, sjel og ånd – i hendene på en rettferdig og barmhjertig Gud. Han har ikke slike fordømmende følelser, som du nå forestiller deg. Jeg vil så gjerne, at du skal slutte med å tenke, at Herren ikke elsker deg. Kast deg selv uten forbehold inn under de barmhjertige vilkår som Han har skapt.

Du må ikke tenke, at du har gjort noe som har ført til, at Gud har behandlet deg med strenghet. Jeg vet helt sikkert, at du trygt kan stole på Hans kjærlighet og ta Ham på Hans Ord.

Han ønsker, du skal tro og leve ut din tro. Kristus har i Sitt liv gitt oss en illustrasjon på den elskelige karakter, som Han ønsker, at vi skal eie. Intet spor av mistillit må ta bolig i våre sinn. Ingen misforstått forståelse av Guds storhet må undergrave vår tro. Må Gud hjelpe oss til å ydmyke oss selv i saktmodighet og enkelhet.

Kristus la Sin kongekappe og Sin kongekrone til side for å bli i stand til å assosiere seg med menneskeheten og vise, at menneskelige vesener kan være fullkomne. Kledd i barmhjertighetens klær levde Han et perfekt liv i vår verden for å gi oss et bevis på Sin kjærlighet. Han har gjort det som skulle gjøre mistro til Ham til en umulighet. Fra Sin høye stilling i det himmelske råd steg Han ned for å ta menneskenes natur på Seg. Hans liv er et eksempel på, hva våre liv kan bli. At ingen forståelse av Guds storhet skulle komme inn og ødelegge vår tro på Guds kjærlighet. Kristus kom som en sorgenes mann og fikk oppleve dyp fortvilelse. Det menneskelige hjerte som blir overgitt til Ham vil bli til en hellig harpe som frembringer og sender ut hellig musikk. – *Brev 365. – 16. september 1904. Til Marian Davis, en av Ellen Whites sekretærer, som holdt på å dø av tuberkulose. (TDG 268, 6)*

Alle Mennesker er Brødre. – 17. september.

”Gud, Han som skapte Verden og alt som i den er, Han som er Herre over Himmel og Jord, - og Han lot alle folkeslag av ett blod bo over hele Jorderike. – (Ap. Gj. 17, 24. 26)

Gud har vist menneskelige vesener et ubegrenset evig kjærlighets dyp, men hvor kort er vi ikke kommet på vår vei til å lære å sette pris på denne kjærlighet. Kristus døde på Golgatas kors, for at

syndere kunne bli frelst fra syndens slaveri og bli satt på en privilegert plass foran Gud. Tenk på den vidunderlige kjærlighet, som Faderen viste, da Han gjorde dette offer. Det er vårt privilegium å vise dem som er utenfor menigheten denne kjærligheten, det er vår forrett å fortelle syndere om det, Kristus har gjort for dem og hva de kan utvikle seg til ved Hans forvandlende nåde.

Vi ønsker, at i alt, som gjøres, skal Herrens navn bli herliggjort og Hans verk fremmes. Det har aldri vært en tid, hvor guddommelig lederskap har vært mer nødvendig enn nu. Menneskelige fordommer kommer ikke fra Gud. Å la seg styre av impulser er meget farlig. Menneskelig impulsivitet er et ynkelig produkt og kan ikke erstatte hellig overveielse.

Herren Jesus ser på hver sjel med intens interesse. Han har erklært, at den åndelige karakter i Hans menighet skal bevares omhyggelig. Menigheten er i verden, og den skal gjøre en jobb for verden, men dørene i menigheten må ikke åpnes for verdslighet. ”Enhver plante, som min himmelske Far ikke har plantet, skal rykkes opp med rot.” (Matt. 15,13) Menigheten skal beskyttes nøye. Dens hellige karakter bør bli åpenbar for verden.

”For vi er Guds medarbeidere; dere er Guds åkerland, Guds bygning.” (1. Kor. 3, 9) ”Derfor mine elskede, likesom dere alltid har vært lydige, så arbeid, ikke bare som i mitt nærvær, men nå meget mer i mitt fravær, på deres frelse med frykt og beven; for Gud er den som virker i dere både å ville og å virke til Hans velbehag.” (Fil. 2, 12. 13) I dag skal sannheten forkynnes for alle nasjoner, stammer, tungemål og folk. Kristus ønsker, at vi skal arbeide på en måte som ikke vil skape fordom, for når fordom er skapt, blir noen avskåret fra å høre sannheten.

Vi er stadig i denne verden, hvor disse barrierer eksisterer, og vi må jobbe på en måte som vil hjelpe oss til å nå alle klasser. La ikke de nåværende hindringer bekymre deg og ødelegge din tro og din tillit til Gud. – *Manuskript 114. – 17. september 1904. – ”Retningslinjer Angående Arbeide for Fargede Folk.”*

Tråkk aldri på dem, som tar feil. – 18. september.

”Et godt menneske bærer frem gode ting av sitt gode forråd...” (Matt. 12, 35)

Behandl aldri dem du arbeider sammen med som utro, med mindre du har ufeilbare bevis på, at de virkelig er det. Og selv om en arbeiders utroskap er klart bevist, skal du ikke behandle ham på en måte som vil gi ham unnskyldning for å si: ”Du var hard”. Du må ikke gjøre noe som kan

provosere de feilende til vrede. Bebreid ikke troende eller en ikke troende på en måte som kan vekke de verste følelser i hjertet. Fremsett ikke anklager som kan være grusom urettferdige. Ved slik framferd kan du drive sjeler inn i fortapelse. I ditt arbeid skal du vise Kristi sympati. Dine ord skal være uttrykk for Hans sympati. Du skal tale Kanaens språk. Du hører ikke lenger til verden. Du har dratt ut fra verden og du må bruke andre metoder og praksiser enn verdens. I ord og gjerning må du vise Guds plan: at alle skal få se Hans kjærlighet. Du skal alltid behandle dine medarbeidere med respekt.

Den som tjener i Kristi sted gjør kun sin plikt, når han viser alle som er forbundet med ham Guds Ånds nådegaver. Det må ikke lyde et eneste skjennende eller vredt ord, for sådanne ord vanærer Kristus og kaster skam over kristenavnet. Det er en del av den plikt som hviler på den som tjener som veileder for den som skal lære å kontrollere seg selv.

Herren Jesus har valgt menneskelige vesener som Sine instrumenter. De skal utføre Hans planer. Hans død på korset i Getsemane var høydepunktet i Hans ydmykelse. Hans virksomhet som Frelser overgår menneskelig fatteevne. Kun de som er døde fra selvet, hvis liv er skjult med Kristus i Gud, kan ha en liten anelse om fullkommenheten av det offer som ble gitt for å frelse den falne rase.

I vårt daglige liv skal vi følge Kristi eksempel. Da vil den fred som overgår all forstand komme til syne i vårt religiøse liv. Vi må ikke ta del i noe arbeid eller i noe foretagende for å vinne menneskers ros eller ære. Vi må ikke tale et ord eller gjøre noen handling som i andres sinn vil senke det ideal, de har av Den som døde skammens død på korset, for at Han kunne kjøpe første retten til å frelse sine fiender. - *Brev 196. – 18. september 1901. – til en administrerende direktør ved St. Helena Sanitarium.*

Hvordan Kan Vi Ha Himmel Her. – 19. september.

”Men nu stunder de etter et bedre fedreland, det er et himmelsk; derfor skammer Gud Seg ikke ved dem, ved å kalles deres Gud; for Han har gjort en stad ferdig til dem.” (Hebr. 11, 16)

Vi ønsker og forsøker med all den visdom, Gud har gitt oss, å åpne Skriftene for dem som lever i mørke. I Skriftene finnes det glede, håp og fred for de fortvilte og motløse. Vi har ikke råd til å bruke vår Gudgitte gave og vie den til alminnelige formål på denne jord. Vi ønsker en tro som kan gripe og holde fast på løftet som er framsatt i evangeliet. Hva om vi skulle tape vår sjel? Det

ville ha vært bedre for oss, om vi aldri hadde vært født. En sjel er mer verdt enn all det gull og sølv som kan samles sammen på denne jord.

Vi vil så gjerne framelske en levende tro på Gud. Vi ønsker at våre øyne må være vendt bort fra denne verdens attraksjoner og være fokusert på Himmelen og himmelske ting. Vi ønsker ikke, at verden skal ta opp plassen mellom oss og Gud; men vi ønsker, at vårt blikk festes på Guds herlighet og på den alene. Vi taler om Himmelen og dens velsignelse, det ville være et stort tap å miste det håp. Vel! hvis dette er tiltrekkende, noe dere virkelig ønsker, da bring det inn i deres liv, få det inn i deres familier og utdann deres barn til ikke å leve for denne verden men for fremtidens udødelige liv.

Du kan ha en liten himmel her nede, hvis du bare vil feste ditt øye på Gud. – se ikke på Kristus den halve tid og på verden den andre halvdel av tiden. Når du lever for Gud, vil Han legge Sin Evige Arm under deg og si: ”Mitt åk er gagnlig og Min byrde er lett.” (Matt. 11, 30) Tror du det? Jeg kan bekrefte, at det er slik. Min erfaring har vist meg, at jeg ikke ville ha ønsket meg en prøvelse mindre eller en sorg mindre, for Paulus sier: ”De trengsler, vi nå må bære, er lette, og de skaper for oss en evig rikdom av herlighet som er uendelig mye større. Vi har ikke det synlige for øye, men det usynlige. For det synlige tar slutt, det usynlige varer evig.” (2. Kor. 4, 17. 18) Vi ønsker å betrakte de ting som har evig betydning, tenke alvorlig over, hva vi har brukt vår tenkeevne til. Har vi forsøkt å styrke den med tomme, intetsigende ting som vi ikke kan ta med oss, når vi blir løftet opp for å møte Kristus i luften.

Vi ønsker å være formet, så vi kan være mer enn kvalifisert til adgang til Guds stad. - Alt sammenlignet med dette er uten betydning. *Manuskript 16. – 19. september 1886. – ”Privilegiet av å Være en Kristen.”*

Kristus er Veien. – 20. september.

”Filip sier til Ham: ”Herre! Vis oss Faderen, og det er oss nok! Jesus sier til Ham: Så lang tid har Jeg vært hos dere, og du kjenner Meg ikke, Filip? Den som har sett Meg, har sett Faderen; hvorledes kan du da si: vis oss Faderen? (Joh. 14, 8.9)

Vi kan ikke ved gransking utforske Gud. Men Han har åpenbart Seg gjennom Kristi karakter, Han som er stråleglansen av Sin Faders herlighet og er det uttrykte bilde av Faderens person. Hvis vi ønsker kunnskap om Gud, må vi bli lik Kristus.

Den som ikke forsøker å bli mer lik Kristus hver eneste dag kan ikke kjenne Guds karakter. Å leve et rent liv i troen på Kristus som en personlig

Frelser bringer den troende inn i en klarere, høyere forståelse av Gud. Ingen hvis karakter ikke er edel og lik Kristi karakter kan beskrive Gud i et korrekt lys. Han kan forkynne Kristus, men han kan ikke vise sine tilhørere, at Kristus er en iboende gjest i hans hjerte.

De som har del i Kristi kjærlighet, fordi de har mottatt sannheten, vil bevise dette ved å gjøre alvorlige, selvoppofrende anstrengelser for å bringe budskapet om Guds kjærlighet til dem som er uvitende. Slik blir de Kristi medarbeidere. Kjærlighet til Gud og til andre forener sjelen med Kristus med gyldne kjærlighetsbånd. Sjelen er bundet til Ham i hellig, opphøyet forening.

Sann helligelse forener de troende med Kristus og med hverandre med bånd av inderlig sympati. Denne forening gjør, at det konstant flyter Kristuslignende kjærlighet i rike strømmer inn i hjertet, hvorfra den igjen flyter frem som kjærlighet til andre.

De kvaliteter som er viktige for alle å eie er de samme som markerte Kristi karakters fullkommenhet: Hans kjærlighet, Hans tålmodighet, Hans uselviskhet og Hans godhet.

Det er den største og mest fatale feiltakelse å anta, at mennesket kan ha tro som bærer frem til det evige liv uten å ha Kristuslignende kjærlighet til sine brødre. Den som elsker Gud og sin neste er fylt med lys og kjærlighet. Gud er i ham og i alle omkring ham. Kristne elsker dem som er omkring dem og verdsetter dem som dyrebare sjeler, som Kristus døde for. Det finnes ikke noe sådant som en kjærlighetsløs kristen, for "Gud er kjærlighet." – *Manuskript 133. – 20. september 1899. – "Betydningen av Guds Lov."*

Gud er en Person. – 21. september.

"Ved tro skjønner vi, at verden er kommet i stand ved Guds Ord, så det som sees, ikke ble til av det synlige." (Hebr. 11, 3)

Hele den naturlige verden bærer vitnesbyrd om den levende Guds arbeider. Naturen er vår lærebok, gitt oss av Gud, alle tings Skaper. Tingene i naturen skal ikke kalles Gud. De er uttrykk for Guds karakter, men de er ikke Gud. På grunn av de ting, Han skapte, kan vi forstå Gud, Hans kjærlighet, Hans makt og Hans herlighet, men det er en stor fare for mennesker å tilbe naturen som Gud.

Menneskers kunstneriske dyktighet produserer meget fine eksempler på skjønt håndverk der kan vise ting som fryder øyet. Sådanne ting gir oss noen ide om designeren, men tingen som er laget er ikke kunstneren. - Det er ikke arbeidet som skal roses, men mannen som tegnet tingene som verdsettes så høyt. - Således er det også i naturen.

Herrens makt er et vedvarende synlig mirakel, så den menneskelige familie kan få se en uendelighet over og en uendelighet på den annen side av det skapte, så alle kan skjønne, at Han som formet slikt et vesen som et menneske også har skapt alt det skjønne i den naturlige verden.

Det skrives meget i vår verden i dag om, at Skaperen ikke er en person. Gud er en person, og mennesket ble skapt i Guds bilde. Etter at Gud hadde skapt mennesket i Sitt bilde var skikkelsens form perfekt i alle henseender, men formen hadde ikke liv. Da pustet en personlig, selveksisterende Gud livets ånde inn i skikkelsen og mannen ble et levende, pustende, intelligent vesen. Alle deler av det menneskelige maskineri ble satt i sving. Hjertet, arteriene, venene, tungen, hendene, føttene, forstanden og sansene ble satt under fysisk lov. Det var da, at mennesket ble til en levende sjel.

Gjennom Jesus Kristus, Gud – ikke en flyktig, duftende væske, ikke noe ufattelig, men en personlig Gud – skapte Gud mennesket og utstyrte ham med intelligens og kraft.

Herren er en levende Gud, en person. Vår Frelser kom som en levende person til vår verden for å tilintetgjøre virkningene av de tilsynelatende ekte, men fordreide teorier og forredderske, forvridde, slibrige ideer som Satan var opphavet til. -

Manuskript 117. – 21. september 1898. "En personlig Gud."

Har Du Gått Over fra Død til Liv? – 22. september.

"Vi vet at vi er gått over fra døden til livet, fordi vi elsker brødrene; den som ikke elsker, blir i døden." (1. Joh. 3, 14)

Jeg har tenkt på, hvor lite vi verdsetter Guds Ords klare budskap om vår forbindelse med hverandre. Vi har dette problem med selviskhet i det menneskelige hjerte som setter oss selv i sentrum for våre tanker; og endog dem som synes å ha en forbindelse med Gud, ser vi somme tider til vår store sorg, likevel huser mange tanker sentrert på eget ego, de ser eller sanser ikke andres behov. Vi er knyttet sammen i menneskehetens store vev. Og i all samkvem med hverandre burde vi forsøke å ha Kristi sinn. Å lukke øynene for de nødstedte og de som er på vei til fortapelse, å etterlate syndere uten advarsel og ved likegyldighet og selviskhet friste dem til å si: "Ingen bryr seg om min sjel," er å vanære Gud og bringe skam over Guds verk. Vår oppgave er å bygge hverandre opp i den aller helligste tro.

Hvis det ikke eksisterer fullkommen enighet blant oss, burde vi ikke føle, at vi slet ikke kan

bebreides i den forbindelse. Hvis en annens tanker og følelser ikke tar helt samme retning som vår egen, bør vi ikke tenke, at han tar helt feil og jeg har rett. Vi ønsker konstant å ha vårt sinn fokusert på det rette poeng for å være et svar på Jesu bønn i Joh. 17, 21-23. - Vi vil gjerne vite, hva det åk består av som Kristus byder oss å dele med Ham og hva er byrdene som vi skal bære i denne tid, idet vi konstant skal forsøke i vennlighet og kjærlighet å vise vår bror, at vi interesserer oss for ham og således bringe Guds kjærlighet inn i våre handlinger hver eneste dag. Dette er gullet som er prøvd i ilden – tro og kjærlighet. Når vi ser, at noen tar feil i en eller annen retning, bør vi ikke forbigå det uten å si noe, men vi må gjøre, hva vi kan for å føre ham ut av mørket inn i lyset. Vi må vokte andres interesser som var de våre egne. Vi verdsetter ikke sjelen, som vi burde. Vi burde være forent i et meget omfattende broderskap og være der, hvor vi kan tåle hverandres feil med all tålmodighet og ydmykhet og søker å bære hverandres byrder. (Se Ef. 5, 1. 2)

Vel, du forteller meg, at dette er prestens arbeid. Men det er også hver enkelts arbeid. – *Manuskript 13. – 22. september 1886. – "Det Kristne Brorskap."*

"Han Er Alltid Med Meg. – 23. september.

"Hadde Jeg ikke gjort de gjerninger blant dem som ingen annen har gjort, da hadde de ikke synd; men nå har de sett dem og likevel hatet de både Meg og Min Fader." (Joh. 15, 24)

Alle Kristi mirakler ble utført for å velsigne dem som de ledende jøder forsømt og foraktet og nektet å hjelpe. Og folket (alminnelige mennesker) elsket Ham, fordi Han var Gjenoppreteren, Den Store Lege. Alle Hans barmhjertighetsgjerninger var lys fra Himmelen. Ved enhver god gjerning søkte Han å lede dem til å akseptere Ham som deres personlige Frelser. Hans liv var velduftende, en duft eller smak av liv til liv. Han brakte solskinn til hjerter og hjem. De kom nedslåtte og bedrøvede til Ham og forlot Ham med lovsanger og fryderop. Han tilbød Seg Selv, for at de skulle gi Ham et hjem i sine hjerter. Likevel ville de (de jødiske ledere) ikke ta imot Ham. Mens de påsto, at de holdt loven, fornektet de den ved sine gjerninger. Selv om de hadde øyne, så de ikke på grunn av den uvitenhet som var i dem som igjen skyldtes deres forherdede hjerter. Mens de påsto, at de holdt loven, var deres liv et konstant vitnesbyrd om deres sanne karakter. Deres hjerters urenheter, deres forurensende praksis, deres selvishet, deres

misunnelse, deres jalusi, deres onde hentydninger, deres overtredelse av Guds lov. Treet kjennes på frukten. Kristus avslørte dem. Han erklærte, at de "dyrker Meg forgjeves, idet de lærer lærdommer, som er menneskebud." (Mark. 7, 7) Og atter sier Han: "Er det ikke derfor dere farer vill, fordi dere ikke kjenner skriftene og heller ikke Guds kraft." (Mark. 12, 24)

"Salige er de rene av hjertet; for de skal se Gud." (Matt. 5, 8) Hvordan skulle de se Gud? På den måte som Enok så Ham. De hadde det privilegium å vandre og tale med Gud. I tro levde Enok i Guds nærvær i 300 år. I tro så Han Jesu tro. Han ble tatt inn og nøt spesiell yndest hos Gud. Prestene og lederne trengte akkurat slik erfaring som Enok hadde. De trengte en konstant fornemmelse av Guds nærvær. Åh, hvilke rikdommer av nåde Herren lengtet etter å skjenke Sitt favoriserte folk. Det kommer frem i kallet til å delta i måltidet som var gjort i stand til dem: "Kom, alt er ferdig." (Matt. 22, 4) – *Manuskript 96. – 23. september 1897. – "Jødenes Forkastelse av Kristus."*

Partnere Med Gud. – 24. september.

"Derfor er verken den noe som planter, eller den som vanner, men Gud som gir vekst." (1. Kor. 3, 7)

Vi trenger å skjønne, at vi hver især er i arbeidsfelleskap med Gud. "Derfor, mine elskede, likesom dere alltid har vært lydige, så arbeid, ikke bare som i mitt nærvær, men nu meget mer i mitt fravær, på deres frelse med frykt og beven; for Gud er den som virker i dere både å ville og å virke til Hans velbehag." (Fil. 2, 12. 13) Her beskrives samarbeidet mellom de guddommelige og de menneskelige agenter.

Tidlig Regn og Senregn trengs. "For vi er Guds medarbeidere; dere er Guds åkerland, Guds bygning." (1.Kor. 3, 9) Herren alene kan sende den dyrebare Tidlige – og Sildige Regn. Skyene, solskinnen, duggen om natten er himmelens mest dyrebare forsyninger. Men alle disse gunstbevis som så nådig gies oss fra Himmelen, vil vise seg å være av liten verdi for dem som ikke tilegner seg dem ved strevsom innsats. Personlige anstrengelser må gjøres, når man dyrker jorden. Man må pløye og pløye igjen. Verktøy må brukes og menneskelig dyktighet må anvendes. Sæden må såes i rette tid. Lovene som kontrollerer såtid og høsttid må overholdes, hvis ikke blir det ingen høst.

Apostelen viser til et annet bilde: "Dere er Guds bygning." (1.Kor.3,9) En åndelig bygning skal oppføres. Konstruksjonen av bygningen krever dyktighet og evne til å bruke tømmeret som Gud har fått til å gro til glede og velsignelse for

mennesker. Gud har skaffet skogtrærne, og nu kan menneskene bruke trærne. De skal felles og forberedes ved hjelp av sag og øks, kile og hammer for å egne seg til byggemateriale.

Slik presenteres samarbeidet mellom det menneskelige og det guddommelige. All kraft kommer fra Gud. "Uten Meg" sier Kristus, "kan dere intet gjøre." (Joh. 15, 5) Så hvor mange timer er det trygt å arbeide alene? All herlighet utgår fra Gud og skulle vende tilbake på enhver tenkelig måte gjennom samarbeide med Gud.

Vi trenger omhyggelig å gjennomtenke vår egen åndelige interesse. Hvis vi bor i Kristus, kan vi ikke tillate ambisiøse forretningsanliggender, selv i vår tjeneste for Ham, å bli satt foran den åndelige vellukt som skulle karakterisere vårt samkvem med våre brødre. – *Manuskript 182. – 24. september 1897. – "Dere er Guds Husholdere"*

Guddommelig Nåde, Vårt Største Behov. – 25. september.

"For om jeg forkynner evangeliet, er det ikke noe å rose meg av; det er en nødvendighet som påligger meg; for ve meg om jeg ikke forkynner evangeliet!" (1. Kor. 9, 16)

Ekte omvendelse bringer oss i daglig forbindelse med Gud. Det vil bli fristelser å møte og det vil være en sterk understrøm som vil dra oss bort fra Gud til vår tidligere tilstand av likegyldighet og syndig glemsomhet angående Gud. Intet menneskelig hjerte kan forbli sterkt uten guddommelig nåde. Intet menneske kan forbli omvendt, uten at han tar seg selv i vare og at Mesteren har omsorg for ham. Uten at hjertet klamrer seg til Gud, vil han bli selvtillitsfull og hovmodig og vil helt sikkert snuble og falle. Paulus var avhengig av Guds kraft ved tro. "Jeg er korsfestet med Kristus, jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg, og det liv jeg nå lever i kjøttet, det lever jeg i troen på Guds Sønn, som elsket meg og gav seg selv for meg" (Gal. 2, 20) "Jeg løper da ikke som på det uvisse; jeg feker ikke som en som slår i været; men jeg undertvinger mitt legeme og holder det i trældom, for at ikke jeg som preker for andre, selv skal finnes uverdig." (1. Kor. 9, 26. 27)

Paulus levde i slik konstant frykt for, at hans onde tilbøyeligheter skulle ta knekken på ham, så han kjempet alltid med besluttsom motstand mot ustyrlig appetitt og lidenskap. Hvis den store apostel følte seg skjelven, når han betraktet sin svakhet, hvem kan da med rette føle seg selvsikker og full av skryt? I samme øyeblikk vi begynner å føle oss selvtilstrekkelige og

selvtilfredse, står vi i fare for å gjøre en vanærende feil.

Vårt eneste sikre forsvar mot skjødesynder er bønn, daglig bønn og bønn hver time. Vi skal ikke den ene dag være ivrige og neste dag være tilsvarende likegyldige, men vi skal ved våking og oppriktighet bli levendegjort ved samkvem med Gud. Bønn er nødvendig og vi skal ikke vente på følelser, men bede, bede oppriktig og alvorlig, enten vi føler for det eller ikke. Himmelen er åpen for våre bønner. Bønn er den kanal som leder vår takknemlighet og vår sjels lengsler etter guddommelig velsignelse frem til Guds trone, for å bli returnert til oss i forfriskende byger av guddommelig nåde. Svært mange tillater at denne kanal fryser til, og så er forbindelsen med himmelen brutt. Åh, om vi kunne tilbringe mer tid på våre kne og mindre tid til å planlegge for oss selv og tenke, at vi kan utrette noe stort. – *Brev 52. 25. september 1974. – Til Edson og Emma White.*

Guds Kontinuerlige Oppfordring. – 26. september.

"Likeså er og de gode gjerninger åpenbare, og de som det ikke er slik med, kan dog ikke skjules." (1. Tim. 5, 25)

Mange som elsker selvtilfredsstillelse og som klager over det Laodikeiske budskaps likefremme vitnesbyrd, er uvitende om hvor syndige deres handlinger virkelig er; men i dommen vil de skamme seg over sin utakknemmelige og opprørske ferd mot Den som har tålt dem så lenge og som ikke har forkastet dem i deres synder. Ingen bekjennelse, ingen gråt kan da hjelpe dem som har ødelagt sine rulleblad. Mange av dem som nu bekjenner seg til å være Kristi disipler vil være blant dem som ikke ønsket å angre, men som lurte seg selv, og resultatet ble evig fortapelse. Å bortforklare sannheten vil ikke gi noen mot til på dommens dag å åpne sine lepper til selvforsvar. Da vil de bøker bli åpnet som forteller om enhver individs handlinger.

Gud har sendt budskaper fra Sitt Ord til sjeler som lever skjødesløse liv og som ikke skammer seg over, at deres handlinger tok feil retning. Jeg hørte disse ord: "Hvorfor vil du si, Jakob, og tale så, Israel: Min vei er skjult for Herren, og min rett går min Gud forbi? Vet du ikke, eller har du ikke hørt det? Herren er en evig Gud, den som har skapt Jordens ender, Han blir ikke trett, og Han blir ikke mødig; Hans forstand er uransakelig." (Es. 40, 27. 28) Hvis likegyldige, selvtilfredsstillende sjeler ville søke Herren og bekjenne sine synder, ville de skjønne, at deres

uomvendte liv fører andre på villspor, og da ville de angre og omvende seg.

Gud appellerer konstant til det menneskelige hjerte, idet Han byder oss å legge merke til Hans kjærlighet og barmhjertighet og akseptere Hans rettferdighet i stedet for den ondes prinsipper. Slik har Han bønnfaldt menneskene i alle tidsaldre. På Noa tid talte Kristus til menneskene gjennom en menneskelig budbringer som talte til dem som var syndens slaver. Kristus kom til Israel skjult i en skytøtte om dagen og en ildstøtte om natten. Det var Ham som utdannet den uendelig store folkemasse på deres ørkenvandring.

Det er mange som ikke tenker tilstrekkelig over disse ting. Den undervisning som ble gitt Israel, burde i dag vært forstått av enhver sjel som lever. Mennesket kan påstå seg å ha stor intelligens, men man trenger mer enn menneskelig intelligens for å fatte og gripe evangeliets åpenbaringer. – *Brev 106. – 26. september 1909. – Til Våre Menigheter i Oakland og Berkeley.*”

Forsøm Ikke De Små Ting. – 27. september

”Og hvem av dere kan med all sin bekymring legge en alen til sin livslengde? Og hvorfor er dere bekymret for klærne? Akt på liljene på marken, hvorledes de vokser: de arbeider ikke, de spinner ikke; (Matt. 6, 27. 28)

Jeg ble kalt til å tale (til en stor forsamling i Oakland, California) om nødvendigheten av å gjøre et dypt og grundig arbeid, vesentlig for enhver sjel, for at vedkommende kunne styrkes med all kraft, og hvorledes det også burde gjøres de mest alvorlige fremstøt for å hjelpe alle som vi blir satt i forbindelse med ved forskrift og eksempel, så dette grundige arbeid også blir gjort for dem gjennom Jesus Kristus, Vår Herre og Frelser.

Veldig mange kan lett bedras med hensyn til sin åndelige tilstand. I Kristus har vi seieren. I Ham har vi den fullkomne modell. Samtidig med at Han hatet synd med et fullkomment hat, kunne Han gråte over en synder. Han eide den guddommelige natur samtidig med, at Han eide et lite barns ydmykhet. Han hadde de egenskaper i Sin karakter som vi skal ha i våre karakterer: ufravikelig utholdenhet på pliktens vei som ingen hindringer eller farer kan stoppe, samtidig var Hans hjerte så full av medfølelse, at menneskehetens smerter fylte Hans hjerte med dypeste medynk. Han kunne ikke gå dem forbi, for Han var Den Store Lege som var kommet for å helbrede menneskehetens sykdommer.

Han var Himmelens Majestet som utførte fremtidens gjerning, og likevel tok Han opp og justerte dagsaktuelle saker; Han forsømte ikke de små ting, likevel levet Han ut de største planer for innvånerne i en fallen Verden.

Jesus, Den Dyrebare Frelser, talte til sine tilhørere om deres daglige plikter, deres bekymringer for klær, deres mat og drikke. Han lærte dem, at disse ting ikke måtte bli den interesse som opptok dem mest, selv om de stadig måtte bære denne byrde. Han henviste dem til fuglene og fortalte dem, at deres himmelske Far endog tar vare på den lille spurv. Han opprettholder verdener, likevel tar Han vare på de små fugler, og hvor meget mer bryr han seg om dem som er skapt i Hans bilde. Han viste til blomstene i sin strålende skjønnhet, ba dem legge merke til dem og erklærte, at de i sin nakne enkelhet overgikk Salomo i prakt; og dog visner de og dør en skjønne dag. Er dere ikke mer verdt enn de? – *Manuskript 21. – 27. september 1889. – Dagbok.*

Jag Mot Målet. – 28. september.

”Men ett gjør jeg; idet jeg glemmer det som er bak, og strekker meg ut etter det, som er foran, jager jeg mot målet, til den seierspris som Gud har kalt oss til der ovenfra i Kristus Jesus.” (Fil. 3, 14)

Vi har alle en erfaring å vinne og kors som skal bæres. Hvis vi er opptatt med vår egen fornøyelse og tilfredsstillende våre egne ønsker og vår egen smak, vil vi bli funnet for lette på gjengjeldelsens og belønningens dag. Hvis vi lever for å gjøre andre godt og for å forherlige Gud, vil vi ikke tenke så meget på oss selv, men på å være til nytte i verden, være en velsignelse for menneskeheten, da kan vi motta velsignelsen: ”Vel gjort” fra Mesterens lepper.

Vi skulle leve for den neste verden. Det er et nederlag å leve et tilfeldig målløst liv her nede. Vi ønsker å ha en hensikt med livet - å leve for noe. Gud hjelp oss alle til å være mer selvoppofrende, mindre opptatte med å ta vare på oss selv, mer selvforglemmende og måtte vi ha færre selviske interesser; la oss gjøre godt, ikke for den ære, vi kan motta her, men fordi det er hensikten med våre liv. Vi skal stå til ansvar for dette ved avslutningen av vår eksistens. La vår daglige bønn gå opp til Gud, at Han vil fjerne all selvishet fra oss.

Jeg har sett, at de som lever med det mål å gjøre alt de kan for å være til gagn og til velsignelse for sine medmennesker og ære og herliggjøre vår Frelser, er de virkelig lykkelige på jorden, mens mennesker som er hvileløse og utilfredse og

prøver både dit og datt, idet de håper, at de kan finne lykke, alltid klager over skuffelse. De savner alltid noe, er aldri tilfredse, fordi de lever for seg selv alene. La det være ditt mål å gjøre godt og trofast utføre din del i livet.

Der er det hastverk og spenning! – Mennesker investerer febrilsk sin kapital i obligasjoner og aksjer og blir rike på en dag, likevel er de ikke tilfredse. De fortsetter å investere i vanvittig forventning. Aksjeverdien faller, en som er millionær om morgenen er en tigger om natten og tenker, at den beste måte å få slutt på alt sammen er en pistol, et rep eller vannet i bukten. - Penger er en velsignelse, når de som disponerer dem er klar over, at de er Herrens forvaltere, at de arbeider med Herrens kapital, og at de en dag må stå til ansvar for deres forvalterskap. Bibelen fordømmer kjærlighet til penger og forteller, at kjærlighet til penger er roten til alt ondt – en slik kjærlighet som gjør, at når en mann mister penger, blir det dyrebare liv som Gud har gitt ham ikke regnet for noe, fordi pengene er borte. - *Brev 17. – 28. september 1872. – Til J. E. White.*

Din Forretning er Guds Forretning. – 29. september.

”Ser du en mann som er dugelig i sin gjerning – han kan komme til å tjene konger; han kommer ikke til å tjene småfolk.” (Ordspr. 22, 29)

Den sanne kristne vil betrakte enhver forretning som en del av sin religion, akkurat som bønn er en del av hans religion. Studiet av Skriftene vil også bli betraktet som en del av hans religion, for gjennom Skriften får han sine ordrer. I lyset av Skriftene ser den kristne seg selv som Guds tjener, beskjefteget med å gjøre Guds vilje. Somme tider finner han, at disse ordrer er det motsatte av det, han selv ville ha valgt, hvis avgjørelsen hadde vært overlatt til ham selv, men han finner ingen feil ved arbeidet på grunn av dette. Og når han prøver å utføre Mesterens vilje, er Guds engler med ham for å være hans forsvar mot Satans list. Guds Ord skal være vår daglige lærer. Dette er den eneste sanne kilde til trøst i alle våre prøvelser, den eneste sanne kilde til oppmuntring og instruksjon i vårt arbeid.

Den kristne skal stå som representant for himmelens prinsipper. Han er bunnet til hellige plikter for å representere sannheten med sine gode egenskaper og sin tiltrekning. Mildhet, vennlighet og streng sannferdighet burde kjennetegne hans ord og handlinger. Helliget til Gud, satt til side til Hans tjeneste, vil han alltid ære sin religiøse tro. Ikke en tråd av selvishet må veves inn i hans

karakter. Vi skal utdanne oss selv til å åpenbare Guds Ånd i alt, vi foretar oss. Guds Ånd vil aldri lede Guds barns føtter på avveier. Ved den kraft som Den Hellige Ånd tildeler, kan vi fjerne ethvert tvilsomt karaktertrekk fra våre liv. Hvis vi ønsker å komme ut av det mørke, som mangel på tro hyller våre sjeler inn i, må vi plassere oss selv der, hvor det klare lys fra Guds Ord kan falle helt og fullt på oss, og da vil vi bli ført skritt for skritt frem på stien som leder frem til hellighet.

Det er vår forrett ved alvorlig studium av Guds Ord å vite, hvilke prinsipper i Ordet vi ikke praktiserer i vårt daglige liv, og etterhånden som speilet avslører våre feil for oss, må vi ved alvorlig bønn og tro legge dem fra oss og vokse opp til den standard som er gitt oss. Som vi strever for å nå opp til den fullkommenhet som Gud ønsker vi skal ha, vil, uten at vi selv føler det, Guds bilde bli åpenbart i ord, gjerninger og ånd. Det menneskelige vil bli omskapt til det guddommelige. – *Brev 300. – 29. september 1907. – Til O. A. Olsen, president for Den Australske Union Conference.*

Et Stort Arbeid Skal Gjøres. – 30. september.

”Og om en basun gir en utydelig lyd, hvem vil da gjøre seg rede til strid? Således også med dere: Dersom dere ikke med deres tunge fremfører tydelig tale, hvorledes kan en da skjønne det, som blir sagt? Dere vil da tale bort i været.” (1. Kor. 14, 8. 9)

Det er mange som har ventet på å få høre den ”tydelige lyd” i det budskap som er i stand til å møte nødssituasjonen. Overalt i vårt land har Herren ærlige sjeler som står der, i villrede, uvisse. – Budskapet skal forkynnes med helliget dyktighet. Herrens Ord er talt. Gud kaller helliggjorte hjerter og lepper.

Advarselsbudskapene skal forkynnes i de store byene men også i de mindre og på bygdene. Guds utvalgte menn skal arbeide med iver med tilgang til våre bøker og det gjennomtrengende lys. Artikkene i våre blader skal ikke presentere sannheten på en romantisk måte, for det svekker det inntrykk som skal gjøres av den mest alvorlige og høytidelige sannhet som noensinne er overgitt dødelige. De skal inneholde et enkelt og klart: ”Så sier Herren.” Budskapet skal gjentas, Bibelbevis fremføres, ikke på romantisk vis, men på Bibelens vis. Det er mange som våger og venter på beviset på sann religion.

Herren erklærer, at ”Budskapet skal gå frem i ord som uttrykker høytidelig advarsel. Intet som kan hindre den klare presentasjon av budskapet skal

legges inn i deres planer. Gjenta budskapet. Ondskaper i byene tiltar. Fienden har stor innflytelse på mennesker, fordi Mitt Folk ikke åpnet sine hjerter, så de skjønnte sitt ansvar. Si til Mitt Folk, at de må ta opp sitt arbeid og forkynne budskapet. De skal tale og jobbe i sann gudfryktighets enkelhet og Min Ånd vil påvirke hjertene. La den sanne advarselslyd bli hørt. Min engel skal gå foran deg hvis du ønsker å bli helliggjort gjennom sannheten.”

Et stort arbeid skal gjøres. Sannheten skal forkynnes med klar og tydelig lyd. Vi må arbeide i Den Hellige Ånds helligelse og vandre ydmykt foran Gud. Vi må sende budbærere overalt på alle de uoppdyrkede marker, og Herren vil påvirke hjertene. Den første og den andre engels budskaper ble forkynt i Åndens kraft, og de som i sin forkynnelse vandret og arbeidet i ydmykhet ble storlig velsignet. La oss våkne opp og med stor energi ta fatt på arbeidet som skal gjøres. – *Brev 88. - 30. september 1910. Til pastor A. G. Daniells, president for The General Conference.*

Dere er Guds Instrumenter. – 1. oktober.

”Men alle dem som tok imot Ham, dem ga Han rett til å bli Guds barn, dem som tror på Hans navn.” (Joh. 1, 12)

Kristus kom til jorden for å være et sant og opphøyd eksempel. Selv om Hans offentlige virksomhet var kort, fullførte Han arbeidet, Han var kommet for å utføre. Sannhetene Han lærte sine tilhørere var ytterst inntrykksfulle, Hans Livsverk var fullkomment! Hvor vidunderlig var den åndelige maten, Han delte ut hver eneste dag, når Han presenterte livets brød for tusenvis av sultne sjeler. Hans liv var en levende forkynnelse av Ordet. Han var verdens Lys som viste mennesker Veien, Sannheten og Livet. Han var deres mat, Livets brød. Han lovet intet, som Han ikke holdt. ”Bed” sa Han, ”og dere skal få; søk og dere skal finne; bank på, og det skal bli åpnet for dere” (Matt. 7, 7)

Akkurat som vi kan spore en strøm med levende vann ved å følge linjen med levende grønt, slik kunne Kristus spores gjennom de barmhjertighetsgjerninger som markerte Hans vei for hvert skritt. Hvor enn Han hadde gått, fulgte helse, lykke og glede i Hans spor. Det evige livs ord ble presentert i en slik enkelhet, at et barn kunne forstå det. Menn, kvinner og barn var så påvirket av Hans måte å forklare Skriftene på, at de oppfattet selve intonasjonen i Hans stemme og la trykket på rette sted, når de siterte Hans Ord og etterlignet Hans bevegelser. Ungdom oppfanget

Hans prestegjernings ånd og søkte å etterligne Hans tiltrekkende vesen ved å prøve å hjelpe dem, som de så trengte hjelp.

De blinde og de døde frydet seg i Hans nærhet. Kristi ansikt var det første som mange så, Hans ord de første som noensinne hadde nået deres ører. De som var helbredet, fulgte Ham, hvor det var mulig. Hans ord til de uvitende åpnet for dem en livets kilde. Han spredte ut Sine velsignelser i rikelig mål og uten stans: det var evighetens lagrede skatter, gitt i Kristus, som var Herrens rike gaver til menneskene.

Kristi arbeid for menneskeheten er ikke fullført. Det fortsetter i dag. Gjennom Johannes erklærer Kristus, at så mange som tar imot Ham, vil Han gi makt til å bli Guds barn, de som tror på Hans navn. *Manuskript 79. – 1. oktober 1906. – ”Forlat Deres Fiskegarn og Følg Meg.”*

Bli Medlem av Guds Hær. – 2. oktober.

”Og skikk dere ikke like med denne verden, men bli forvandlet ved fornyelsen av deres sinn, så dere kan prøve hva som er Guds vilje; det gode og velbehagelige og det fullkomne!” (Rom. 12, 2. Fil.) La ikke verden rundt deg presse deg inn i sin støpeform, men la Gud omskape deg, så at hele ditt indre blir endret.

Vi må frigjøre oss fra omgivelsenes skikker og slaveri, så at når prinsippene i vår tro blir utfordret, tøver vi ikke med å vise våre farger, selv om vi blir kalt for originaler, når vi gjør det. Hold din samvittighet følsom, så du kan høre den svakeste hvirken av den stemme som talte, som aldri noe menneske har talt. La alle som vil bære Kristi åk ha den sikre hensikt å gjøre rett, fordi det er rett. Hold øyet festet på Jesus, idet du ved hvert skritt spør? ”Er dette Herrens vei? Herren vil ikke la den som gjør dette bli et leketøy for Satans fristelse.

Når forvirringene melder seg, hvilket helt sikkert vil skje, dra da nær til Gud, så vil Han dra nær til deg. Og så, når fienden kommer som en flod, vil Herren løfte et banner opp for deg. Bestem deg for å gjøre en alvorlig innsats, la intet menneske ved sin innflytelse eller ved sin motstand fjerne deg fra pliktens likefremme, enkle vei. Da kan du si med Nehemias: ”Min Gud har holdt Sin Gode Hånd over meg.” (Neh. 2, 18)

Når mennesker som er forbundet med Guds verk tillater seg å bli kjøpt og solgt, når de øver vold mot sannheten for å vinne fordeler og bifall av mennesker, beskriver Gud dem i Sin bok som forrædere av et hellig og betrodd tillitsverv. La

hver mann stå i moralsk uavhengighet, fast bestemt på, at Den Hellige Ånd skal forvandle hans sinn. Gud kaller på medlemmer med militarisk holdning som ikke er villige til å bruke sin stemme som talerør for menn som, hvis de hadde vært omvendt, kunne ha øvd en god innflytelse, men som ikke er til å stole på, når de ikke er omvendte. I en nødssituasjon vil de uten tvil føre folket på avveier. Herren vil ikke ha oss til å etterligne noe menneske, men ønsker, at vi skal fortsette å gå skritt for skritt for å lære Ham å kjenne.

Vi skal ikke forme oss selv etter verdens kjennetegn eller etter verdens mønster. Guds folk kommer til å lytte til samtaler, der man planlegger bruk av feile metoder. Ord som viser manglende respekt vil bli talt. Religion vil bli spottet. Lytt til Guds stemme: "Min sønn! Når syndere lokker deg, da samtykk ikke." (Ordspråk 1, 10) – De som blir kontrollert av Guds Ånd trenger å holde sine mottaksreseptorer skjerpet. De må ha mot til å gjøre det rette. Herrens løfte er mer verdt enn gull og sølv for alle som er Hans Ords gjørere. La alle forstå, at det er en stor ære å bli godtatt av Gud som Hans barn. – *Manuskript 121. 2. oktober 1898. "Et Eksempel på Trofasthet."*

Kraften av Forvandlende Nåde. – 3. oktober.

"Og det skjedde at Han var ensteds og bad; og da Han holdt opp, sa en av Hans disipler til ham: Herre! Lær oss å bede, likesom Johannes lærte sine disipler!" (Luk. 11, 1)

Enhver sjel har det privilegium å komme frem for Herren for å fremføre sine egne spesielle behov og å bringe sin individuelle takk for de velsignelser, som han daglig tar imot. Men mange, lange bønner, uten ånd og uten tro er ikke til glede for Gud, i stedet er de en byrde for Ham. - Vi trenger så overmåte meget å ha rene, omvendte hjerter. Vi trenger å få vår tro styrket hver dag. "Bed, og det skal bli gitt dere." Frelseren lovt: "Let, så skal dere finne; bank på, så skal det lukkes opp for dere." (Matt 7, 7) Vi trenger å lære oss selv å stole på dette ord og bringe Kristi lys og nåde inn i alle våre handlinger. Vi trenger å ta tak i Kristus og ikke slippe taket på Ham, før vi vet, at kraften av Hans forvandlende nåde er synlig i oss. Vi må ha tillit til Kristus, hvis vi skal reflektere den guddommelige karakter.

Kristus kledde sin guddommelighet i menneskelighet, levde et liv i bønn og selvoppofrelse og i daglig kamp mot fristelse, så Han kunne hjelpe dem som er svært fristet i dag. Han er vår effektivitet og kraft. Han ønsker, at vi

gjennom tilegnelsen av Hans nåde skal få del i guddommelig natur. Guds Ord i Det Gamle så vel som i Det Nye Testamente vil bringe åndelig visdom og liv, hvis det blir studert med omhu. Hans ord skal være hellig næring. Tro på Guds Ord og Kristi kraft til å forandre livet vil gjøre den troende i stand til å gjøre Hans gjerninger, leve Hans ord og ha et liv med glede i Herren.

Atter og atter har jeg fått instruksjon om å si til vårt folk: "La deres tro og tillit være i Gud. La intet feilende menneske definere din plikt for deg, gjør deg ikke avhengig av mennesker." Det er rett av brødre å rådføre seg med hverandre, men, når mennesker forsøker å detailstyre nøyaktig, hva deres brødre skal gjøre, skal brødene svare, at de har valgt å gjøre Herren til deres rådgiver.

Det finnes ingen makt i noe menneske til å helbrede den defekte karakter alene. Vårt håp og vår tillit må stå til Een som er mer enn et menneske. Vi trenger alltid å huske, at hjelpen er gitt til Een som er mektig. Herren har skaffet til veie den nødvendige hjelp til enhver sjel som vil motta den. – *Brev 340. – 3. oktober 1907. – Til Arbeiderne i det Sydlige California.*

Hver Mann Sitt Arbeid. – 4. oktober.

"For det er likesom en mann som ville dra utenlands og kalte sine tjenere for seg og overga dem sin eiendom." (Matt. 25, 14)

Vår tilmålte livstid er kostbar, og enhver handling burde derfor være gjennomtenkt. Livet er gitt oss, for at vi skal ta fatt på det i rette ånd, om vi ønsker det. Vi skal gjøre en gjerning, som Gud vil anerkjenne som god, varig som evigheten. Det er en ytterst alvorlig ting å leve, når vi tenker på regnskapet, vi må avlegge for Gud for vår tid, våre talenter og vår innflytelse. Guds gaver er verdifulle ting. Talenter skal ikke begraves i jorden, men brukes. Vi skal ikke skjule våre talenter, de er Guds betrodde gaver, som vi har fått til klok forbedring, så de kan modnes i Hans tjeneste, for at Han ved Sitt Komme kan få det som tilhører Ham tilbake med rente.

Intet menneske er kalt av Gud til å svikte sitt individuelle ansvar for sine betrodde gaver, så et annet menneske må fullføre hans oppgave for ham. Gud har gitt ethvert menneske sitt arbeid, og enhver er ansvarlig for Gud for, hvordan det arbeid er utført. Sjelen, som aksepterer den store tillit, som Gud har vist ham, kan ikke overføre sitt talent til en annen. Ingen kan overføre sin innflytelse til en annen person, ingen kan overta en annens tjeneste, ingen kan være intellekt eller samvittighet for en annen.

Vi er alle, hver især, i Guds tjeneste. Han er vår lærer, og hver eneste lekse, Han vil lære oss, bør

bli verdsatt og fulgt. Vi er ikke kalt til å gjøre rede for våre talenter overfor mennesker, men for Gud. Vårt sinn, vår dømmekraft, vår takt, vår visdom, alt er gitt oss av Gud, for at vi skal utvikle altsammen for Ham, og Gud vil kreve oss til ansvar for den måte, vi har brukt Hans gaver på.

Vår livsperiode er i hver enkelt fase omgitt av fristelser, og det er alene ved tro på Jesus, at vi kan finne nåde til hjelp i enhver prøvelses time. Men hver arbeider har et liv å leve, en karakter å forme. Hver livsperiode bringer, ettersom årene går, spesielle arbeidsmuligheter; og hvert nytt år skal benyttes til forbedring til det beste, som menneskelig evne kan oppnå. Dette, pluss hjelp fra guddommelige hjelpere, vil resultere i forbedring og fremskritt fremad og oppad, idet vi vandrer skritt for skritt på en trygg sti mot himmelen. – Manuskript 28. – 4. oktober 1896. – til ”Dem som er opptatt med å utgi Velsignelsens Fjell.”

Det Store Bud. – 5. oktober.

**”Mester! Hvilket bud er det største i loven?”
(Matt. 22, 36)**

Høyeste grad av kjærlighet til Gud og uselvisk kjærlighet til hverandre, disse er de to store bærebjelker som hele loven og profetene er tuftet på. Et godt tre bærer god frukt. Beviset for, at vi elsker Kristus, er vår kjærlighet til hverandre. Uselvisk kjærlighet til dem som er omkring oss er plassert blant de sterkeste bevis på sann religion. Ved den blir et daglig vitnesbyrd til fordel for Kristus båret til verden.

Appetitten og lidenskapene må underkues og kontrolleres, for at nervene kan bli stabile, og hjernen i stand til å se plikten klart. Dette kan gjøres ved guddommelig nåde. Kristi evangelium er pliktens og Guds stemme.

Følgene av ulydighet ses i Satans historie, da han på grunn av sin ulydighet ble kastet ut av himmelen. De største talenter og de beste gaver som kunne skjenkes et skapt vesen ble gitt til Lucifer, den skjermende kjerub. Før sitt fall var han et strålende vesen som hadde stillingen nest etter Kristus, men han søkte å bli likestilt med Gud og gjorde uopprettelig skade for seg selv.

Med denne lekse i tanke, la oss skjule oss i Kristus. Han er kilden til all visdom, all intelligens, all makt. Se hen til Kristi kors, den eneste garanti for vår frelse. Se hen til Frelseren som ga Sitt liv for oss, for at vi kunne bli kristne. De som strever for å leve et kristent liv kjemper mot djevelens løgn. Kan vi tvile på resultatet av denne konflikt? Gud lever, Gud regjerer og daglig utfører Han Sine mirakler. ”Men de, som hører Kristus Jesus til, har korsfestet kjøttet med dets

lyster og begjæringer.” (Gal. 5, 24) For verden og det himmelske univers avlegger de bevis på, at de forsøker å leve ut ordene: ”For øvrig, brødre, alt som er sant, alt som er ære verdt, alt som er rettferdig, alt som er rent, alt som er elskelig, alt som tales vel om, enhver dyd, og alt det som priselig er – gi akt på det!” (Fil. 4, 8)

Kjærlighet, glede, fred, tålmodighet, mildhet, godhet, tro, ydmykhet, avholdenhet, dette er frukten på det kristne tre. *Brev 21. 1901. – skrevet 5. oktober 1900 til en evangelist i New York City.*

Løp For Himmelen. – 6. oktober.

Lær først å vise barmhjertighet hjemme. (1. Tim. 5, 4)

Det har blitt vanlig i mange familier, blant foreldre så vel som blant barn, å være mer behagelig, når man er i selskap med andre, enn når man er i sitt eget hjem. Det er ikke den plan Gud har lagt for foreldre og barn. Gem noen av dine smil, din oppmuntring og din høflighet til din hjemmekrets. Du burde bestrebe deg for å være mild, betenksom, vennlig og utøve kristelig høflighet i hjemmet. Den tiltrekkende og glade ånd fra sann religion i hjemmet bør framelskes.

Kristus talte aldri et hardt eller uvennlig ord. Når Han ble fristet av Sine omgivelser til å gjøre noe galt, brukte Han å synge fra salmene eller sitere ord fra Skriften og således svekke fiendens mot. Skam deg ikke over å lære av Kristus. Han inviterer deg: ”Ta Mitt åk på deg og lær av meg; for jeg er ydmyk og saktmodig av hjertet; og dere skal finne hvile for deres sjeler. For Mitt åk er gagnlig, og Min byrde er lett.” (Matt. 11, 29. 30) Når du føler deg provosert til vrede, bør du tenke på, at når du gir uttrykk for denne ånd, bærer du ikke Kristi åk, for Kristi åk består av lydighet, selvkontroll og tjeneste.

Foreldre og barn, husk dette, at Kristi sanne etterfølgere vil så langt det er mulig gjøre sine hjem til et symbol på hjemmet der oppe, for ved å gjøre dette er de medarbeidere med Kristus og kunngjør Hans rikes lover. Les bønnen som Kristus lærte sine disipler. Lev den bønn. Den er en hel prediken for alle som vil etterleve den. Vi har noe å be Jesus om. Vi har store mangler og store behov, som Han er den eneste som kan hjelpe oss med. Den bønn som Kristus lærte Sine disipler dekker alle disse behov. Vi ønsker barmhjertighet og tilgivelse; men det får vi kun, hvis vi bærer over med og tilgir andre.

Kristus inviterer deg til å vise tillit. I deg selv kan du intet utrette. Du kan ikke være vennlig, sann, høflig eller uselvisk uten Den Hellige Ånds hjelp. .. Studer Kristi liv og praktiser i ditt hjemmeliv de ting, som du vet, vil bli krevd av deg i livet i

himmelen i selskap med din himmelske familie. I hjemmesirkelen her kan vi skolere vår oppførsel, så den er tilpasset familien der oppe. *Manuskript 125. – 6. oktober 1898. – "Utdannelse i Hjemmet."*

Kraft til å Seire. – 7. oktober.

"Men hellige Kristus som Herre i deres hjerter, og vær alltid rede til å forsvare dere for enhver som krever dere til regnskap for det håp som bor i dere, dog med saktmodighet og frykt." (1. Peter 3, 14b. 15)

De tider vi nå lever i kaller på helhjertede hjelpere. Den praktiske karakter av lærdomspunktene som vi bekjenner oss til vil gjøre inntrykk på hjerter, for himmelske budbærere jobber sammen med den arbeider som kombinerer tro og arbeid. Den som har en levende forbindelse med Jesus Kristus vil ha et vitnesbyrd å bære som et vitne for Mesteren. "Dere er Mine venner," sa Kristus, "hvis dere gjør, hva enn Jeg byder dere" (Joh. 15, 14)

Alle som i sannhet er Kristi venner vil gjøre Kristi gjerninger. Vi er så tilbøyelige til å bringe vanhellige, ikke omvendte karaktertrekk inn i ledelsen av vår familie og i ledelsen av menigheten, at våre ord, vår oppførsel og vår ånd, ikke blott er til anstøt i vårt hjem, men også til forargelse i menigheten og i hele universet. Gud kaller det for en forvrent ånd.

Hvis alle kunne fatte og forstå, hvorledes Gud ser på våre selviske, lett pirrelige tilbøyeligheter, ville de nære grundig forakt for seg selv og gjøre beslutsomme anstrengelser for å fjerne enhver uoverensstemmende handling. Noen tror, at mennesket kan forenes med Guds familie med alle de usympatiske karaktertrekk som aldri ble forandret i dette liv, men det er det størst tenkelige bedrag og et meget skuffende blendverk.

Kraft til å seire avhenger ikke av omstendighetene, ikke av noe levende menneske, hvor lærd han enn kan være, men av en hjelp som alltid er til stede, den hjelp som Gud gir. Sannheten er ikke noe som skal reserveres til private anledninger. Hvis sannheten er i hjertet, vil mottakeren vise den tro som arbeider ved kjærlighet og som renser sjelen. De prinsipper som bor i hjertet vil komme til uttrykk til alle tider og ved alle anledninger.

Hele vår success, all vår effektivitet er i Kristus. Vi bør konstant se høyere opp, høyt over all jordisk hjelp, høyere enn den største menneskelige kraft, høyere enn apostlene. Vi må feste vår tro direkte på Kristus selv. Han har erklært: "Uten Meg kan dere intet gjøre" (Joh. 15, 5) "Bli i Meg, så blir Jeg i dere! Likesom grenen ikke kan bære

frukt av seg selv, men bare når den blir i vintreet, således heller ikke dere uten at dere blir i Meg." (Joh. 15, 4) *Manuskript 114. – 7. oktober 1897. – "Til De Trofaste i Jesus Kristus."*

Knytt Dine Følelser Til Himmelen. – 8. oktober.

"La deres hu stå til det som er der oppe, ikke til det som er på jorden! Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud; når Kristus, vårt liv åpenbares, da skal og dere åpenbares med Ham i herlighet." (Kol. 3, 2-4)

Vi trenger et videre og bredere syn på Frelseren som "Herre og Kristus." "All makt" er gitt Ham, for at Han skal gi det til dem som påstår, at de tror på Hans navn. Vi forstår ikke det halve av Hans rett til vår hyllest, vår lydighet og til vår voksende tro på Ham.

"Ikke dere da som Guds utvalgte, hellige og elskede, inderlig barmhjertighet, godhet, ydmykhet, saktmodighet, langmodighet, så dere tåler hverandre og tilgir hverandre, om noen har klagemål imot noen; som Kristus har tilgitt dere, skal dere tilgi hverandre! (Kol. 3, 12. 13)

"Men over alt dette ikke dere kjærligheten. Som er fullkommenhetens samband! La Kristi fred råde i deres hjerter, den som dere og ble kalt til i ett legeme, og vær takknemmelige! La Kristi ord bo rikelig hos dere, så dere lærer og formaner hverandre i all visdom med salmer og lovsanger og åndelige viser og synger yndig i deres hjerter for Gud." (Kol. 3, 14-16)

Sett deg selv under Kristi disiplin. La deg lede av Hans ord. Akt på Hans instruksjon, "Ta Mitt åk på dere og lær av Meg! For Jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet; så skal dere finne hvile for deres sjeler." (Matt. 11, 29)

Jeg bønnfaller inderlig menighetene overalt, at de gjør grundig arbeid for evigheten ved bekjennelse og avleggelse av synder. "Ettersom Hans guddommelige makt har gitt oss alt som tjener til liv og gudsfrykt, ved kunnskapen om Ham som kalte oss ved sin egen herlighet og kraft." (2. Pet. 1, 3) Ved hjelp av hvilke midler? "Ved kunnskapen om Ham, som har kalt oss til herlighet og kraft." "Men vi som med utildekket åsyn skuer Herrens herlighet som i et speil, vi blir alle forvandlet til det samme bilde fra herlighet til herlighet, som av Herrens Ånd." (2. Kor. 3, 18)

Gud og Kristus er de eneste som vet, hva menneskenes sjeler har kostet. For vår skyld ble Guds Sønn fattig for at vi gjennom Hans fattigdom kunne bli gjort rike på evige rikdommer. Hans kjærlighet er uten sidestykke. – *Brev 318. 8. oktober 1907. – Til Elder O. A.*

Å Etterligne Mønsteret. – 9. oktober.

”Men Gud, som er rik på miskunn, har for Sin store kjærlighets skyld som Han elsket oss med, gjort oss levende med Kristus, vi som var døde på grunn av våre synder. Av nåde er dere frelst. I Kristus Jesus har Han reist oss opp fra døden sammen med Seg og satt oss i himmelen med Seg.” (Ef. 2, 4-6)

Hvor Guds Ånd er, der er det ydmykhet, tålsomhet, mildhet og langmodighet. Der er det en sjelens ømhet, en mildhet som minner om Kristus. Men disse frukter vises ikke av de ikke omvendte. Dess mer reelt behov denne gruppe har for å ydmyke seg selv for Gud, dess mindre forståelse har de for sin virkelige tilstand, og jo større selvtilitt samler de seg. Jo mer de påstår, at Gud leder dem, desto større myndighet opptrer de med overfor alle som omgir dem. Jo mer umulig det er for dem å ta imot noen som helst irettesettelse, dess mer utålmodige er de om noen sier dem imot og dess mindre føler de, at de trenger råd. I stedet for å være ydmyke og saktmodige, lett å be om noe, fulle av barmhjertighet, kjærlighet og gode frukter er de fordringsfulle og tyranniske; i stedet for å være snar til å høre og langsam til å tale, er de langsomme til å høre og snare til å tale.

De er uvillige til å lære av noen. Temperamentet er aggressivt og heftig. Deres beslutning er bestemt og fast, og deres utseende og deres holdning uttrykker sinne. De taler og oppfører seg som om de ville ta arbeidet ut av Guds hender og selv dømme dem, som de anser for å ta feil.

En sann Kristi dissipel vil forsøke å etterligne forbildet. Hans kjærlighet vil lede til perfekt lydighet. Han vil granske for å gjøre Guds vilje på jord som den skjer i himmelen. Den som har et hjerte som ennå er besmittet av synd kan ikke være nidkjær for å gjøre gode gjerninger og er ikke omhyggelig med å avstå fra ondt, han er ikke på vakt og kritisk overfor egne motiver og holdninger og er ikke ivrig etter å tøyse sin uregjerlige tunge; han er ikke omhyggelig med å fornekte selvet og løfte opp Kristi kors. Disse stakkars, bedratte sjeler holder ikke de første fire bud i loven som definerer menneskets plikt overfor Gud, heller ikke holder de de siste seks bud som definerer menneskets plikt overfor sine medmennesker.

Åndens frukter, som styrer hjertet og kontrollerer livet, er kjærlighet, glede, fred, langmodighet, saktmodighet, overflod av barmhjertighet og hjertets ydmykhet. Sanne troende følger Ånden,

Festmåltidet på Guds Ord. – 10. oktober.

”Jeg er det levende brød, som er kommet ned fra himmelen; om noen eter av dette brød, skal han leve evinnelig; og det brød Jeg vil gi, er Mitt kjød, som Jeg vil gi for verdens liv.” (Joh. 6, 51)

Det eneste sikre for enhver av oss er å plante våre føtter på Guds Ord og studere Skriftene, idet vi gjør Guds Ord til vår konstante meditasjon. Be folket om ikke å tro noe menneskes ord angående ”Vitnesbyrdene”, men les dem og studer dem for deg selv, da vil du finne, at de er i harmoni med sannheten. Guds Ord er sannheten. Om en god mann erklærer salmisten: ”Han har sin lyst i Herrens lov og grunder på Hans lov dag og natt.” (Sal. 1, 2) Den som legger sinn og hjerte inn i dette arbeid oppnår en solid, verdifull erfaring. Den Hellige Ånd er i Guds Ord. Her er det levende, udødelige element så klart representert i det sjettede kapittel hos Johannes

La oss tro på Ordet. Den som således spiser brødet fra himmelen får sin næring hver dag og vil vite, hva disse ord betyr: ”Det er ikke nødvendig, at noe menneske underviser deg.” Vi har budskaper soleklare og rene direkte fra Jesu lepper, Han som eier oss og har kjøpt oss med prisen av Sitt eget blod. Guds dyrebare Ord er en fast grunn å bygge på. Når mennesker kommer til deg med sine gjetninger, fortell dem, at Den Store Lærer har etterlatt deg Sitt Ord som er av uvurderlig verdi og at Han har sendt en Trøster i Sitt eget navn, noe så stort som Den Hellige Ånd. ”Men Talsmannen, Den Hellige Ånd, som Faderen skal sende i Mitt Navn, Han skal lære dere alle ting, og minne dere om alle ting som jeg har sagt dere.” (Joh. 14, 26)

Her blir et rikt festmåltid presentert for oss, som alle, der tror på Kristus, kan spise. Han er Livets Tre for alle som fortsetter med å brødføde seg av Ham.

Alle som studerer disse kostbare uttalelser kan få sterk trøst. Hvis de vil ta næring fra Guds Ords festmåltid, vil de få en erfaring av største verdi. De vil finne, at i sammenligning med Guds Ord er menneskers ord som agner sammenlignet med hveten.

Guds Ord har lært meg, at Hans løfter gjelder meg og ethvert annet av Guds barn. Måltidet er ferdig og klar til servering; vi er blitt invitert til å spise Guds Ord som vil styrke åndelige muskler

og sener. – *Brev 132. – 10. oktober 1900. – Til Elder and Mrs. S. N. Haskell.*

Barnets Første Skole. – 11. oktober.

”Og alle dine barn skal være lært av Herren, og dine barns fred skal være stor.” Es. 54, 13.

Det er deres plikt (foreldre) å gjøre alt som er mulig for å realisere Guds hensikt med deres barn, slik den er åpenbart i Hans Ord. Når Herren ser, at dere strever alvorlig for å frelse barnas sjeler, vil Han gi dere nåde og kraft til å sette dere i stand til å fullføre dette arbeid.

Gud har gitt Sitt folk stort lys i Sitt Ord. Men dette lys er kun en fordel for den troende, når han praktiserer sannheten, idet han renser sin sjel ved lydighet. Skal Satan alltid triumfere, fordi foreldre misrepresenterer Gud ved å følge verdslige planer, idet de unnlater å vise Kristi kraft til å rense hjertet? Hele menigheten lider, når en families barn er uregjerlige. Kristus skal komme snart. Våre skoler skal nå det høye mål: å bli avhengig av bibelske prinsipper.

Foreldre trenger en meget dypere forståelse av, hva det betyr å være lik Kristus. De trenger å se betydningen av å arbeide for deres barns frelse. Gud krever meget større helligelse av dem, enn de noensinne har vist tidligere. Hvis de ikke forandrer seg i flere retninger, vil skolen ikke oppnå det, den skulle.

Hjemmet er barnets første skole. Gud vil gjøre de foreldre ansvarlige som ikke disiplinere sine barn i samsvar med Hans instruksjon. Foreldre bør søke Gud alvorlig og lyde Ham ubetinget, uten forbehold, og de skal kreve lydighet av sine barn. Tro ikke, at du kan forsømme dine barn og så sikre dem en trygg fremtid ved å sende dem til menighetsskole og sabbatsskole. Gud kaller dere til å utføre det arbeid, dere har forsømt. Praktiser måtehold i alle ting og støtt opp om de lærere som forsøker å gi deres barn en sann utdannelse.

Lysen som skinner fra Golgatas kors viser det arbeid som Gud krever blir utført med alvor og med vaksomhet, så lenge som verden står. – *Brev 134. – 11. oktober 1901. – Til Lærere og Studenter ved Healdsburg Skole.*

Sky ikke Korset. – 12. oktober.

”Og hva samklang er det mellom Kristus og Belial, eller hva lodd og del har en troende med en vantro?” (2.Kor. 6, 15)

I det siste syn som jeg har hatt ble det vist meg, at du var ivrig for at barna dine skulle få så mye religionsundervisning, at det ville gjøre dem

tolerante og enig med alle, så de ikke ville bli utsatt for noen kritikk. - Guds Ånds bremsende innflytelse har kun hatt liten innvirkning på dem. Når vi bekjenner oss til å være Kristi tjenere, skal vi ikke lenger tjene verden, og da skal vi ikke være ett eller ha fellesskap med dem som forkaster sannhetene som vi regner for hellige. Jeg ble henvist til 1. Joh. 2, 6: ”Den som sier, at han blir i Ham, han er også skyldig å vandre således, som Han vandret.” ”Bli i Meg, så blir Jeg i dere! Likesom grenen ikke kan bære frukt av seg selv, men bare når den blir i vintreet, således heller ikke dere uten at dere blir i meg. Jeg er vintreet, dere er grenene; den som blir i Meg, og Jeg i Ham, han bærer megen frukt; for uten Meg kan dere intet gjøre.” (Joh. 15, 4. 5)

Dere kan ikke vurdere dere selv ved å sammenligne dere med verden eller lytte til andres meninger. Ettersom dere har bekjent dere til å være Kristi etterfølgere er deres eneste sikkerhet å sammenligne deres tilstand med hva den kunne ha vært om deres kurs stadig hadde vært fremad og oppad. Deres moralske karakter passerer revy foran Gud. Dere blir veid i helligdommens vektskål, og, hvis deres åndelighet ikke svarer til godene og privilegiene som dere har fått tildelt, vil dere bli funnet for lette. Deres sti skulle ha vokst seg stålende og stadig mer strålende, og dere skulle ha båret megen frukt til forherligelse av Gud.

Dere er mangelfulle; slapp likevel av som om det ikke angår dere og vær vel tilfredse, som om skyen gikk foran dere på dagstid og ildstøtten om natten som tegn på Guds velbehag. Dere regner dere selv blant det utvalgte, særskilte Guds folk, likevel har dere ikke hatt noen synlige tegn eller bevis på Guds makt til å frelse til det ytterste. Dere har ikke skilt dere ut fra verden, Gud krever, at Hans folk skal være annerledes, skilt ut fra verden.

Guds folk må stadig kjempe for å opprettholde sin spesielle og hellige karakter og under ingen forhold eller omstendigheter må Kristi kors unngås eller legges til side. *Brev 9. – 12. oktober 1861. – Et personlig vitnesbyrd.*

Den Guddommelige Forelder. – 13. oktober.

”Og Jeg vil igjen ta meg av deg og smelte ut dine slagger som med lutsalt og skille ut ditt bly.” (Es. 1, 25)

Vi vil bli prøvet i enhver henseende til alt smuss og bly er rensert bort fra oss, og intet uten det rene gull er tilbake. Det er et arbeid å gjøre for deg. Du må eie en dyp ydmykhet i din sjel og kjempe mot

deg selv og en vilje som ikke er overgitt til Gud. Hvis ikke du kjemper vil du helt sikkert bli bergtatt av fienden.

Noen som elsker å høre og fortelle nyheter har såret deg og skadet deg og i ditt sinn har du dadlet dem som ikke har fortjent å bli dadlet og du har vært mistenksom overfor dem som du trygt kunne ha hatt tillit til. - Når du inntar den holdning, du skulle ha hatt, vil ditt hjerte bli sterkt knyttet til dine brødre og søstere, og deres hjerter vil bli knyttet til deg; men du har skilt deg fra dine brødre, og skylden finner du hos deg selv. Du er ikke villig til å bli veiledet og instruert. Mørke og skyer samles omkring deg. Satan vil ha tak i deg for å sikte deg som hvete. Han våker spent for å se, om du faller, så at han kan få hovere over deg.

Gud kaller sin menighet til å skille seg mer ut fra verden i klesveien, enn du hadde tenkt. Gud underviser stadig sitt folk om å fly hovmod på grunn av utseende, kjærlighet til selvet, men du motarbeider Guds Ånd direkte i denne sak, idet du vandrer i mørke og plasserer deg selv på fiendens kampplass.

Jeg så, at Gud elsker deg. Den gode hyrde har ømt sørget for deg og bevart deg midt blant dine prøvelser og mentale lidelser, likevel må du oppgi din vilje og din egen vurdering og være villig til å bli undervist. Ingen, enn ikke een kan gå alene til himmelen. Gud har et folk som Han leder, opplyser og instruerer. De skal være underkastet hverandre. Hvis noen prøver å gå alene, uavhengig, mot himmelen, vil han finne, at han har valgt feil sti, en sti som ikke vil føre ham til livet.

Jeg har forsøkt å skrive om denne sak som den ble framstilt for meg. Måtte du skjønne, at dette er virkeligheten, er min bønn. Gjør et sikkert og grundig arbeid for evigheten. – *Brev 19. – 13. oktober 1861. Et personlig vitnesbyrd.*

Dommen Kommer. – 14. Oktober.

”For Gud skal dømme hver gjerning, holde dom over alt, som er skjult, enten det er godt eller ondt.” (Forkynneren 12, 14)

Herren vil snart komme i himmelens skyer med kraft og stor herlighet. Forstår vi tilstrekkelig av sannhetene rundt denne begivenhet til å tenke alvorlig på vår plikt i den forbindelse og den nødvendige forberedelse? - Dette emne skal holdes tydelig og klart frem for folket: ”Men når Menneskesønnen kommer i Sin herlighet, og alle englene med Ham, da skal Han sitte på Sin trone i herlighet, og alle folkeslag skal samles foran Ham. Han skal skille dem fra hverandre, som en gjeter skiller sauene fra geitene,” (Matt. 25, 31. 32)

Presenter den sannhet som trengs i enhver menighet som midlet til å fremprovosere en avslutning, og det vil avslutte dommen med dens evige beslutninger og belønninger. Gud vil gjengjelde enhver etter hans gjerning. ”Det var også om dem at Enok, Adams etterkommer i sjuende ledd, profeterte da han sa: ”Se Herren kommer med Sine hellige engler i tusentall for å holde dom over alle og kreve alle ugudelige til regnskap for alle ugudelige gjerninger de har gjort og for alle trassige ord de har rettet mot Ham, de gudløse syndere.” (Judas 1, 14. 15) Og Salomo fremførte sin appell og erklæring som forkynner av rettferdighet, idet han presenterte utsikten til en fremtidig dom på følgende måte: ”Til sist kan det hele samles i dette: Frykt Gud og hold Hans bud! Det bør alle mennesker gjøre. For Gud skal dømme hver gjerning, holde dom over alt som er skjult, enten det er godt eller ondt.” (Forkynneren 12, 13. 14) Vi har rikelig med vektige, høytidelige sannheter å forkynne fra Guds Ord, vi trenger ikke å tillate vårt sinn å konstruere og planlegge teorier av menneskelig tomhet for å presentere dem for Guds flokk som prøvende sannhet. Kan agner erstatte hveten?

Den siste domsscene er en ytterst høytidelig, forferdelig begivenhet. Den skal finne sted foran hele universet. Faderen har overlatt all dom til Herren Jesus. Han vil kunngjøre belønningen for lojalitet mot Jehovas lov. Gud vil bli æret og Hans regjering rettferdiggjort og forherliget, og det i nærvær av innbyggerne fra de ufalne verdener. På den best tenkelige måte vil Guds regjering bli forsvart og opphøyd. Det er ikke bedømmelsen gjort av et individ eller en nasjon, men gjort av en hel verden. Å, hvilken forskjell det dog vil bli på alle skapte veseners forståelse. Da vil alle skjønne verdien av evig liv. – *Brev 131. – 14. oktober 1900. Til Elder A. G. Daniells.*

Den Guddommelige Misjonsbefaling. – 15. oktober.

”Da trådte Jesus frem og talte til dem: ”Meg er gitt all makt i himmel og på jord. Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.” (Matt. 28, 18. 19)

Til Kristus, til Kristus alene er retten gitt til autoritet over alle ting. De som vil feste sin tillit til ham og vil holde fast ved bekjennelsen av sin tro inntil slutten vil bli beskyttet. Som Kristi disipler, som Hans medarbeidere må det være enighet angående arbeidet mellom alle arbeiderne.

Noen er omvendt til sannheten på en måte, andre nås best ved en annen metode. Så arbeiderne vil arbeide, noen på en måte, andre på en annen, men alle skal arbeide samstemt. Enhver har fått sitt arbeid anvist.

De som kritiserer sine medarbeidere åpner en dør som fienden vil komme inn gjennom. Hva kan være mer trist enn å se bror motarbeide bror, idet han uttrykker mistanke og tvil angående den andres oppriktighet? Det er plass nok for alle til å bruke sine gudgitte talenter. Alle arbeider med samme inspirerte tro på inspirasjonens ord. La da enhver tilrettelegge sin tale og sitt arbeid så han kan være i harmoni med dem som jobber mot samme mål som han selv.

La dem som nyter den tillit å få undervise i Guds Ord, føle seg sikre på, at de er under Hans kontroll som har erklært: "All makt er gitt Meg i himmel og på jord." (Matt. 28, 18) Hans misjonsbefaling til sine disipler inkluderer ordene, "Lær dem (alle nasjoner) å holde alt, hva Jeg har befalt dere" (vers 20). Ingen er autorisert til å sette sine egne tanker opp som et mønster som han kan tvinge andre til å rette seg etter.

Det herlige evangelium, Guds budskap om frelsende kjærlighet, skal bringes ut til folket, og den kjærlighet skal være åpenbart i arbeidernes hjerte. Temaet om frelsende nåde er det motsatte av en hard, utiltalende ånd. Kristi kjærlighet i hjertet vil komme til uttrykk i alvorlig arbeid for å frelse syndere.

La evangeliet bli presentert som Guds Ord til liv og frelse. Evangeliet vil bli anbefalt ved avsløringen av en ånd som arbeider i kjærlighet. "Hvor fagert det er, når den som bringer gledesbud, kommer løpende over fjell, melder fred og bærer godt budskap, forkynner frelse og sier til Sion: "Din Gud er konge." (Es. 52, 7) –

Brev 318. – 15. oktober 1906. – Til brødrene og søstrene i Nashville og i Madison.

Tømt for Stolthet og Selvbevissthet. – 16. oktober.

"Dere har tatt imot Kristus Jesus som Herre; så må dere også leve i Ham." (Kol. 2, 6)

Når våre hjerter er helliggjorte ved troen vil de være i samsvar med Kristi hjerte. Apostelen sier: "Vis det samme sinnelag som Kristus Jesus." (Fil. 2, 5) Presser selvrealisering og selvopphøyelse sin vei inn i ditt hjerte? La dine tanker dvele ved Jesus, din Frelser. Tenk på, hvordan Han ydmyket Seg selv. Han var Regenten i de Himmelske Palasser, men Han la Sin krone til side og Sin Kongekappe og kledde Sin Guddommelighet i menneskelighet, så menneskelighet fikk anledning

til å berøre menneskelighet, og guddommelighet knyttet seg til guddommelighet. På vegne av det falne menneske fornedret Han Seg.

Det er noen... som har stått blendet i sitt eget lys. Noen har stått parat til å oppdage det onde og å tale om det onde, men det gode de har sett i sine brødre, har de ikke lagt merke til. De som står rede til å tale og tenke ondt om sine brødre påfører Kristus smerte i Hans helliges skikkelse. De bedrøver Kristi hjerte og stiller sine egne sjeler i fare.

Hvem av oss har tømt seg selv for stolthet og selvbevidsthet? Hvem er virkelig ærlige som Jakob som kjempet mot engelen med all den energi, han hadde i sin kropp? Han brukte hele sin styrke, idet han antok, at han kjempet mot en lovløs motstander, men Herren la Sin finger på ham, en guddommelig berøring, og kampen tok slutt. Jakob visste, at dette var Herren. Helt slått, falt han Engelen om halsen og holdt Ham fast, idet han bad inderlig, "Velsign meg, også meg." "Engelen sa: "Slipp Meg, for morgenen gryr!"

Det var nu Jakobs tur til å forme setningene, og han sa: "Jeg slipper Deg ikke, uten Du velsigner meg." "Hva heter du? spurte Engelen, "Jakob" svarte han. Da sa Han: "Du skal ikke lenger hete Jakob, men Israel skal være ditt navn. For du har kjempet med Gud og mennesker og vunnet." Da bad Jakob: "Kjære, si meg navnet Ditt!" Hvorfor spør du etter navnet Mitt? Så velsignet Han ham der. Jakob kalte stedet Peniel. "For jeg har sett Gud ansikt til ansikt og enda berget livet." (1. Mos. 32, 26-30)

Jeg rådet folket til å søke Herren med største alvor. – *Manuskript 187. – 16. oktober 1898. – Dagbok.*

Leppetjenestens Religion. – 17. oktober.

"Når du deler ditt brød med den som sulter, og metter den, som lider nød, da skal lyset renne for deg i mørket, og natten skal bli som høylys dag." (Es. 58, 10)

Alle vegne råder en falsk oppfatning angående Jesu kjærlighet – at vi skal stole på Jesu kjærlighet, å tro på Jesus er alt vi trenger - men disse sjeler må bli undervist om, at Jesu kjærlighet i hjertet vil føre til en ydmyk innstilling og lydighet mot alle Hans bud. "Den som sier, at han kjenner Ham, men ikke holder Hans bud, er en løgner, og sannheten er ikke i ham." (1. Joh. 2, 4) Om Jesu kjærlighet ikke strekker seg lengre enn til leppene, vil den ikke frelse noen sjel men være en stor villfarelse. *Manuskript 26. – 17. oktober 1885. "Første Besøk i Sverige, Dagbok."*

Noen som påstår, at de elsker Jesus, er forførrere og hele deres religion er en leppetjeneste, for den har ikke forandret deres karakter. Den har ikke vist, at nåden har arbeidet og arbeider innvendig. Den viser ikke, at de på noe tidspunkt i Kristi skole har lært leksene om saktmodighet og ydmykhet av hjertet. De viser ikke i liv og karakter, at de bærer Kristi åk, eller løfter Kristi byrder. De når ikke opp til den standard, som Guds Ord har vist dem, men de når en menneskelig standard. Deres liv er ikke rent som Kristi liv. De blir ikke rensset og foredlet ved Hans Ånd. De har ikke kjent sannhetens vei og de hører til de mange som vil si, "Herre, Herre! Har vi ikke profetert ved Ditt navn og drevet ut onde ånder ved Ditt navn, og gjort mange mektige gjerninger ved Ditt navn? Men da skal Jeg si dem rett ut: Jeg har aldri kjent dere. Bort fra Meg, dere som gjør urett!" (Matt. 7, 22. 23). – Ibid.

De som forkaster Bibelens sannhet gjør det ved samtidig å late som om de elsker Jesus. De som elsker Jesus vil vise sin kjærlighet ved å være lydige barn. De vil være Ordets gjørere og ikke blott dets hørere. De vil ikke til stadighet påstå, "Alt vi trenger å gjøre er å tro på Jesus." - Dette er sant i den mest utvidede betydning, men de som påstår å tro på Jesus skjønner ikke, at de ikke forstår setningen i sin fulle betydning. Å tro på Jesus er å ta Ham som din Frelser og ditt forbilde. Alle som elsker Jesus skal følge Hans eksempel. De skal knytte seg så tett til Jesus, så tett som grenen er knyttet til det levende vintre. De blir i Jesus og Jesus bor i dem, de er Hans Ords gjørere, delaktige i guddommelig natur. – Ibid.

Tenk på Disse Ting. – 18. oktober.

"For Herren kjenner de rettferdiges vei, men de ugudeliges vei fører til undergang." (Sal. 1, 6)

Hvis sinnet er utdannet til å overveie dype tanker, betrakte himmelske ting, vil appetitten ikke være tilfredsstilt ved det som er billig og alminnelig. Vi må huske, at Herren har forberedt Seg på å gjøre store ting for oss, men vi må være forberedt på å motta disse ting ved å tømme hjertet for all selvtilstrekkelighet og selvtilitt. Herren alene skal opphøyes. "De som ærer Meg", sier Han "vil Jeg ære." (1. Sam. 2, 30). Vi trenger ikke å stresse for å bli gjenkjent, for "Herren kjenner Sine." De som ikke har tillit til seg selv men ser med mistillit på sitt eget arbeid, er dem som Herren vil åpenbare Sin herlighet for. De vil gjøre den beste bruk av de velsignelser, de har mottatt. Alle som drikker av de rene strømmer fra Libanon vil ha livets vann strømmende opp i seg, og det kan ikke hindres.

Herren vet, at dersom vi ser hen til mennesker og stoler på dem, støtter vi oss til en arm av kjøtt og blod. Han inviterer oss til å vise tillit til Ham. Det finnes ingen grense for Hans makt. Tenk på Herren Jesus, Hans barmhjertighetsgjerninger og Hans kjærlighet, men prøv ikke på å finne feil og dvele ved feiltakelsene som andre har gjort. Minn deg selv på de ting som er verd å lagre i din hukommelse og som kan være gjenstand for din ros; hvis du er flink til å finne feil hos andre, sørg for å bli enda flinkere til å legge merke til det gode og rose det gode. Du kan, hvis du kritiserer deg selv, finne ting som er like klanderverdige hos deg selv som hos andre. Så la oss alltid jobbe for å oppbygge hverandre i den høyest hellige tro.

I Pauli brev til Fillipperne, sier han: "Paulus og Timoteus, Jesu Kristi tjenere, hilser alle de hellige i Kristus Jesus som bor i Fillipi, og deres tilsynsmenn og diakoner. Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus! Jeg takker alltid min Gud, når jeg tenker på dere, og hver gang jeg ber for dere alle, gjør jeg det med glede. For fra første dag og helt til nå har dere vært med i arbeidet for evangeliet. Og jeg er viss på, at Han som begynte en god gjerning i dere, skal fullføre den – helt til Jesu Kristi dag." (Fil. 1, 1-6) La oss alle gjøre denne ånd til vår. –

Manuskript 187. – 18. oktober 1898. – Dagbok.

Livgivende Vann. – 19. oktober.

"Jesus svarte: "Kjente du Guds gave og visste du, hvem det er som ber deg om drikke, da hadde du bedt ham, og da hadde Han gitt deg levende vann." (Joh. 4, 10)

Dette budskap er beregnet til oss like sikkert som til kvinnen fra Samaria. Det lyder hele veien fra tidsalder til tidsalder. "Hvis du kjente Guds gave, og hvem det var, som bad deg om drikke, ville du ha bedt Ham, og Han ville ha gitt deg Levende Vann." Nagl dette fast i ditt sinn. Enhver sjel skulle våkne opp til en forståelse av sitt åndelige behov.

Veldig mange kjenner ikke Guds gave. De taler om sannheten, de taler om himmel og religion, de taler om tro, men de kjenner den ikke. De har ingen eksperimentell kunnskap om, hva tro betyr, hva det er å stole på Gud eller hva det betyr å drikke av det levende livets vann dag for dag.

Finnes det noen... som tørster etter det levende vann, og føler: – Å, om jeg dog kunne finne det? Jeg ser til høyre og det er ikke der, jeg søker mot venstre og finner det ikke. Jeg ser foran og bak meg, likevel finner jeg ikke min Frelser. - Ønsker du å vite, hvordan du skal finne Ham? Kom til Ham akkurat så trengende og avhengig du er i et lite barns enkelhet med all den tillit som et lite

barn har til sine foreldre og be din Frelser å vise barmhjertighet mot deg i din store nød. Fortell Ham at du ønsker frelsens vann...

Uten at vi drikker av det vann som Kristus gir, kan vi ikke forbedre vår situasjon og deres som er omkring oss. Kun hvis vi blir forsynt med den nåde som Jesus Kristus kan gi og som Han lengter etter å gi oss kan de som holder på å gå fortapt få dekket sine behov og bli hjulpet.

Det var ikke fordi denne kvinne var en samaritanerinne, at hun ikke kjente Kristus, for Han kom for å frelse samaritanere så vel som jøder. Hos Ham finnes det ikke noen kaste eller noe spesielt favorisert folk. Han kom for å fjerne verdens synder. Dette er Han villig til å gjøre for alle, jøde som hedning, og det må vi få gjort, før vi kan komme inn i himmelen. Vi må la Ham fjerne våre synder, for i Ham var det ingen synd. Han er den som bærer våre synder. – *Manuskript 18. – 19. oktober 1895.*

Hvordan Takle et Tap? – 20. oktober.

”Det er dyrebart i Herrens øyne at Hans fromme dør.” (Sal. 116, 15)

Jeg kan ikke gå inn på detaljene i min manns sykdom. Dere vil finne beretningen på trykk. - De fortalte meg, at han ikke hadde det så veldig bra. Doktoren sa, at det ville være bra for meg å besøke ham. De bar meg inn i hans rom og i samme øyeblikk, jeg så på ham, sa jeg: ”min mann holder på å dø.” Det var tydelige dødstejn i hans ansikt. Å, hvor sjokkert jeg ble. Jeg knelte ned ved hans seng. Jeg bad veldig alvorlig og ærlig om, at han ikke måtte dø...

Jeg satt hos ham hele den natt, og neste dag ved middagstid hadde han et frostanfall og fra da av var han bevisstløs. Han falt bare i søvn.

Vi telegraferte til Willie og Mary og ba dem komme... En uke etter hans død kom Willie og Mary; og også John White (James Whites bror, en metodistprest)...

John White sa: ”Ellen, det gjør meg ondt å se deg så svak. Du står foran en ildprøve: begravelsen i morgen. Måtte Herren hjelpe deg min kjære søster, Gud hjelpe deg ved denne anledning.” Jeg svarte: ”Bror John, du kjenner meg ikke. Jo mer prøvende situasjonen er, dess mer kraft får jeg. Jeg kommer ikke til å gi etter for et utbrudd av fortvilelse og få et eventuelt sammenbrudd. Jeg tjener Gud, ikke impulsivt, men intelligent. Jeg har en Frelser som for meg vil være en meget tilstedeværende hjelp i nødens time. Jeg er en kristen. Jeg vet, på hvem jeg har trodd. Han forventer av meg en ubetinget, Ikke vaklende

overgivelse. Uoverveid dyp smerte mishager Gud. Jeg tar opp det kors som er bestemt til meg og vil følge Herren fullt og helt. Jeg vil ikke gi meg over til sorgens fortvilelse. Jeg vil ikke gi etter for en usunn og melankolsk følellestilstand. Jeg vil ikke klage og syte over Guds forsyn. Jesus er min Frelser. Han lever. Han vil aldri slippe eller forlate meg.”...

(Den neste dag) Etter at pastor Uriah Smith hadde holdt begravelsestalen, lengtet jeg slik etter å få lov til å si noe, for at alle skulle vite, at det kristne håp var mitt og at det holdt meg oppe i tapets time, men jeg fryktet, at jeg ikke greidde å stå på mine føtter. Til slutt besluttet jeg å bestå prøven og Herren holdt meg oppe. Doktoren (J. H. Kellogg) sto parat til å ”fange meg” som han sa, hvis jeg skulle falle, ... men jeg kom igjennom det jeg hadde å si med klarhet.

Jeg føler meg takknemmelig til Gud, at jeg ikke ble overlatt til å søke trøst i verdens vennskap. – *Brev 9. – 20. oktober 1881. – Til ”Kjære Bror og Søster.”*

Velsignelsenes kanaler. – 21. oktober.

”Salige er de tjenere som Herren finner våkne, når Han kommer. Sannelig sier Jeg dere: Han skal binde opp om seg og la dem sette seg til bords og gå frem og tjene dem.” (Luk. 12, 37)

De som virkelig er omvendte er kalt til å utføre et arbeid som krever både penger og helligelse. De forpliktelser som får oss til å plassere navnene våre i menighetens protokoll, gjør oss ansvarlige for å jobbe til det ytterste av vår kapasitet for Gud. Han kaller oss til udelt tjeneste, en full overgivelse av hjerte, sjel, sinn og styrke. Kristus har gjort oss til en del av menighetens yteevne, Han vil engasjere og bruke alle våre evner i selvpoppofrende tjeneste for å frelse andre. Alt mindre er å motarbeide verket. Det finnes kun to steder i universet der vi kan deponere våre skatter – i Guds forrådshus eller i Satans. Og alt som ikke er viet til Guds tjeneste deponeres på Satans side og går til å styrke hans sak.

Herren har planlagt, at de midler Han har betrodd oss skal brukes til å bygge opp Hans rike. Hans midler er gitt Hans tjenere, for at de skal handle samvittighetsfullt med dem og bringe tilbake til Ham inntekt i form av - å frelse sjeler til evig liv. Og disse sjeler vil, når det er deres tur, bli forvaltere av sannhet for å samarbeide med det store firma for Guds Rikes interesser.

Hvor som helst det er liv i Guds rikes undersåtter, vil det være fremgang og vekst; det er en konstant byttevirksomhet, man tar og gir, mottar og betaler

tilbake til Herren det som er Hans eget. Gud arbeider med enhver sann troende, og lyset og velsignelsen som blir mottatt, blir igjen gitt ut ved det arbeid, som den troende utfører. Idet han således gir av det som han har mottatt, blir hans kapasitet til å motta større. Når han deler ut av de himmelske gaver, gjør han plass til friske strømmer av nåde og sannhet som kan flyte inn i sjelen fra den levende kilde. Større lys, voksende kunnskap og større velsignelse blir hans. I dette arbeid som er pålagt hver enkelt medlem i menigheten ligger menighetens liv og vekst.

Den, hvis liv består i alltid å motta og aldri å gi, mister fort velsignelsen. Hvis sannheten ikke flyter videre fra ham til andre, mister han sin kapasitet til å motta. Vi må dele ut godene fra himmelen, hvis vi ønsker å få nye velsignelser. - Hvis mennesker ønsker å bli kanaler som Guds velsignelser kan flyte gjennom til andre, vil Herren holde kanalen forsynt. – *Manuskript 19. – 21. oktober 1898. – "En missjonsappell"*

Tvil Ikke. – 22. oktober.

"Gled dere i Herren alltid! Atter vil jeg si: gled dere!" (Fil. 4, 4)

Enhver som har del i en eller annen gren i Herrens verk har det privilegium å vite, at hans synder er tilgitt og at han kan glede seg i forsikringen om et høyere liv i palassene der oppe. Dette håp er mer dyrebart enn sølv, gull eller edle steiner. Hold alltid dette håp levende og prøv å dele det med andre. Ved kunnskapen om at Guds smil hviler på deg vil ditt hjerte fylles med glede og fred.

Legg merke til Kristi nådige invitasjon til deg; "Kom til Meg, alle dere som strever og har tungt å bære, og Jeg vil gi dere hvile! Ta Mitt åk på dere og lær av Meg! For jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet; så skal dere finne hvile for deres sjeler. For Mitt åk er gagnlig og Min byrde lett." (Matt. 11. 28-30)

La alle søke den hvile, som Kristus har lovt. Dere skal åpenbare sannheten i Hans ord for verden. Dere må vise, at det er ekte lykke i å bære Kristi åk.

Vanær ikke Gud ved å tvile på Hans Ord. Fordi dere tror på Ham, vil Han samarbeide med dere i deres anstrengelser, og i forening med Ham kan dere gjøre en akseptabel jobb. Gjennom den rettferdighet som Han gir, kan dere unnfly fordervelsen i verden som kommer av lysten.

"Gled dere i Herren alltid! Atter vil jeg si: Gled dere!" (Fil. 4, 4) Åh, om vi kunne få høre mer av Guds pris fra takknemmelige hjerter. Vi trenger kristne, som alltid lever i solskinet, og som under alle forhold kan prise Herren. Hvordan er det

mulig for oss å være ulykkelige, når håpet og forsikringen som Kristus har gitt oss bor i våre hjerter?

Ingen kristen kan finne noen unnskyldning for eller kan rettferdiggjøre en utilfreds holdning. Gi aldri inntrykk av, at dere er skuffet over den vei, Kristus har merket opp til dere.

Våre karakterer skal dannes i Kristi bilde. I handling og i sannhet skal vi formes og forbedres etter Guds lov. Da kan Han bruke oss til å synliggjøre de velsignelser som kommer av å adlyde Hans Ords prinsipper. Himmelsens Konge står parat til å vedkjenne Seg den mest ydmyke sjel som tjener Ham. *Brev 299. – 22. oktober 1905. Til Hjelperne ved Paradise Valley Sanatorium.*

Hva Kan Vi Gjøre Med Depresjon? – 23. oktober.

"Hvorfor er du nedbøyd min sjel, og hvorfor bruser du i meg? Bi etter Gud! For jeg skal ennå prise Ham, mitt åsyns frelse og min Gud." (Sal 43, 5)

Om natten talte jeg med deg. Jeg holdt på å si til deg: "Gi ikke plass for nedtrykthet, men ønsk Den Hellige Ånds trøstende innflytelse velkommen i ditt hjerte for å berolige deg og gi deg fred."

Jeg ber om, at Herren vil åpenbare Seg for deg som en personlig Trøster. Sjelens øyne må holdes åpne for å gjenkjenne vår Himmelske Fars store barmhjertighet. Jesus er et klart og strålende lys. La Ham reflektere Sine klare stråler inn i hjertet og sinnet. Glem ikke å takke. "Den, som ofrer takksigelse, ærer Meg" (Sal. 50, 23) Se hen til Ham og legg alle dine behov frem for Ham. Er noe for vanskelig for Gud? Han er Den Store Lege. Han kan lege sjel og legeme, og Han ønsker, at du skal ta tak i Ham i tro. Han forstår dine behov og din sak fullt ut. Han er en meget nær hjelp på hvilket som helst tidspunkt og ved hvilket som helst behov. Og det behager Ham, at vi viser vår takknemlighet til Ham.

Kristus er Verdens lys. "Men for dere som frykter Mitt navn skal rettferds sol renne med legedom under sine vinger. Dere skal gå ut og springe som kalver når de slipper ut av fjøset." (Mal. 4, 2) La lyset fra Hans fred skinne inn i din sjel. Han føler øm omsorg for deg, og du burde prise Ham med hjerte, sjel og stemme. Du kan behage Ham ved å vise en glad og positiv ånd. La ingen motløshetens eller utilfredshetens sky skjule solskinet fra Hans nærhet for deg.

Det er ved å gjenkjenne Hans lys, at du vil seire. Du kan vokse i tro ved å trene din stemme til å

uttrykke Guds pris. Det hjerte som vedkjenner seg Ham har fått dette løfte: ”Jeg er Davids Rotskudd og ætt, Den Klare og Strålende Morgenstjerne.” (Åp. 22, 16)

Hvis du ønsker å vinne dyrekjøpte seire, løft ditt ansikt mot det lys som kommer fra Rettferdighetens Sol. Tal håp og tro og bring takk til Gud. Vær glad, full av håp i Kristus. Lær deg selv å prise Gud. Dette er et kraftig legemiddel mot sjelens og legemets sykdommer. ”Vent på Gud! For enda engang skal jeg takke Ham, min Frelser og min Gud.” ”For jeg skal ennå prise Ham, mitt åsyns frelse og min Gud.” (Sal. 42, 12; 43, 5) *Brev 322. – 23. oktober 1906. – Til hustruen til en menighetsleder i Australia.*

Få Selvet ut av Syne. – 24. oktober.

”Ja, ikke bare det, men vi roser oss også av våre trengsler, for vi vet, at trengselen virker tålmodighet, og tålmodigheten et prøvet sinn, og et prøvet sinn håp.” (Rom. 5, 3.4)

Erfaringen vunnet i prøvelsens og lidelsens ild er mer verdtt enn ubehaget og den smertefulle erfaring, det alt i alt har kostet. De bønner du sendte opp i din ensomhet, i din svekkede tilstand og i din prøvelse, besvarte Gud ved å gi deg kraft til å tåle altsammen. Du hadde ikke klare og korrekte synspunkter angående dine brødre, heller ikke så du deg selv i det korrekte lys. Men Han har vært opptatt med å besvare de bønner, du har sendt opp til Ham i din nød, og ved Sitt forsyns styrelse har Han frelst deg og har herliggjort Sitt eget navn.

I din uvitenhet om deg selv bad du om ting som ikke var til beste for deg. Gud hører dine alvorlige, oppriktige bønner, men velsignelsen du fikk ble noe helt annet, enn du ventet. Gud ønsket i Sitt forsyn å plassere deg i mer direkte forbindelse med Sin menighet, for at din selvtilitt skulle bli mindre og din tillit til andre, som Gud leder til å utvide Sin gjerning, skulle bli større.

Det er Gud som har ført deg gjennom vanskelighetene. Hans hensikt var, at prøvelsen skulle frembringe tålmodighet, og tålmodighet erfaring, og erfaring håp. Prøvelsene, Han tillot å komme over deg, skulle gjennom praksis gi deg erfaring med de fredsbringende rettferdighetsfrukter.

Gud ville lede deg gjennom smerter og prøver, så du kunne få mer fullkommen tro og tillit til Ham og være mindre opptatt av din egen oppfatning. Det er lettere for deg å tåle motgang enn fremgang. Jehovas altseende øye oppdaget mye avfall i deg, men du regnet det selv for gull og alt for verdifullt til å kaste. Fiendens makt over deg har til tider vært direkte og meget sterk.

Din vilje må formes etter Guds vilje, ellers vil du falle i svære fristelser. Jeg så, at når du jobber i Gud, legger selvet til side, vil du få merke en kraft fra Gud som vil gi deg adgang til hjerter...

Du er ikke bestandig vennlig, tenker ikke over andres følelser, og helt unødvendig skaper du vanskeligheter og utilfredshet omkring deg. Mer kjærlighet til dem, du arbeider for, og mer vennlig sympati ville gi deg adgang til hjerter, og du ville vinne sjeler for Kristus og for sannheten. – *Brev 54. – 24. oktober 1874. – til en tidlig SDA prest.*

Betydningen av Hjemmets Religion. – 25. oktober.

”Videre: Jeg vil sette min lit til Ham. Og enda et sted: Se her er Jeg og de barn, Gud har gitt meg.” (Hebr. 2, 13)

Det er behov for konstant vaktksomhet, en daglig ny omvendelse, for at våre individuelle karaktertrekk skal bli fullstendig helliget til Gud. Alle våre krefter skal renses for syndens avfall og skal trenes til tjeneste. ... det er mange som, mens de bekjenner seg til å være Guds tjenere og til å vente på Kristi snare gjenkomst, ikke har den erfaring som alle må ha som står uten feil innfor Gud. De gjør feil i arbeidet med sin karakterbygging. Å fortsette med å gjøre disse feilene er en kostbar affære, for den hindrer fremskritt i det guddommelige liv.

Våre religiøse forpliktelser begynner med trofast tjeneste for Gud i hjemmet. Jeg har fått alvorlig pålegg om å avlegge et inntrengende vitnesbyrd rettet mot foreldre både i offentlig og privat sammenheng med oppfordring om å vie alle evner til helliget tjeneste for Kristus. Jeg har fått instruksjon om å tilskynde vårt folk på det kraftigste til å være oppmerksom på nødvendigheten av å være fylt med Guds Ånd. Denne Ånd vil undervise alle troende om å arbeide i harmoni med Kristus, når og hvorsomhelst det blir gitt anledning til det. Idet forskjellige familier er blitt presentert for meg, har jeg fått se deres store behov for Guds kraft til omvendelse.

Å ha religion i hjemmet har livsviktig betydning. Ansvaret for den karakter, som deres barn mottar, hviler for en stor del på fedre og mødre. – Hvis foreldre ville lære sine barn å føye seg etter prinsippene i Guds Ord, vil deres barn ubevisst undervise andre om, hva det vil si å være kristen. La foreldre vise sann kristen verdighet overfor barna sine, og de vil motta stor støtte i deres arbeid for å bygge opp Kristi rike.

Apostelen Paulus beskriver barna som lever i disse siste dager som ”ulydige mot foreldre,

utakknemmelige, vanhellige.” Det er viktig at foreldre er klar over tendensen i tiden og at de arbeider utrettelig for å utdanne sine barn annerledes og få dem bort fra ovennevnte ting ved å lære dem å elske og kopiere Kristi liv og slik forberede seg en plass i fremtidens hellige liv. – *Brev 90. – 25. oktober 1911. – til Elder and Mrs. S. N. Haskell.*

Den Avsluttende Kamp. – 26. oktober.

”Se Jeg kommer som en tyv; salig er den som våker og tar vare på sine klær, så han ikke skal gå naken og de skal se hans skam.” (Åp. 16, 15)

En forferdelig kamp venter oss. Vi nærmer oss Gud Den Allmektiges Store Dag. Det som har vært holdt tilbake skal nå slippes løs. Barmhjertighetens engel folder sine vinger sammen og forbereder seg på å stige ned fra den gyllne trone og overlate verden til Satans kontroll, den konge som verden har valgt, en morder og ødelegger fra begynnelsen.

Makthaverne og myndighetene på jorden er i bitter strid med Gud i Himmelen. De er fylt med hat mot alle som tjener Ham og snart, meget snart, skal den siste store kamp mellom godt og ondt utkjempes. Jorden skal bli kampplassen, - scene for den avsluttende strid og den siste seier. Her, hvor Satan så lenge har vært leder for menneskene i kampen mot Gud, skal opprøret bli slått ned for evig og alltid.

Kristus kom til denne verden i menneskeskikkelse, for at Han kunne stå som vår frelses Kaptein, så vi ikke skulle bli overvunnet av Satans makt, og når det har sett ut som om fienden holdt på å vinne en betydelig seir over rettferdighet, har Gud arbeidet i barmhjertighet og kraft for å motarbeide hans opplegg.

Med beslutning om å ødelegge Guds bilde i mennesket, arbeider Satan med kraftig intensitet for å skjule Gud for det menneskelige blikk. Han arbeider ikke i det frie offentlige rom men i det skjulte, idet han blander det menneskelige med det guddommelige, det falske med det ekte for slik å forsøke å skape forvirring og motløshet. Men med tilsvarende kraft blir guddommelig barmhjertighet åpenbart for å motarbeide dette onde arbeid og bringe fiendens skjulte hensikter frem i lyset.

Guds folk skal høre et frimodig og sikkert vitnesbyrd om sannheten som fremlegger Guds hensikter ved hjelp av penn og stemme. Fra sted til sted skal de forkynde Guds Ords budskap, vekke opp menn og kvinner til å forstå sannheten.

Den sunne lære er en realitet. Den er ikke som en damp som forsvinner. Lyset fra Guds Ord skal

skinne. Gud kaller Sitt folk til å komme Ham nær. La ingen legge seg imellom Gud og Hans folk. Kristus banker på hjertedøren, Han forsøker å komme inn. Vil du åpne for Ham? – *Brev 153. - 26. oktober 1901. – Til Brødre og Søstere i Australia.*

Vi er i Fiendens Land. - 27. oktober.

”Og den store drage ble kastet ned, den gamle slange, han som kalles djevelen og Satan, han som forfører hele jorderike; han ble kastet ned på jorden, og hans engler ble kastet ned med ham.” (Åp. 12, 9)

Når Guds Folk viser sin beslutning om å følge det lys som Herren har gitt, vil fienden bruke all den makt, han har for å gjøre dem motløse. Men de må ikke gi opp på grunn av vanskelighetene som dukker opp, når de prøver å følge Herrens råd. Herren har pålagt oss å utføre Hans gjerning, og hvis vi følger Hans krav, vil vi bli velsignet.

Fienden er i aktivt arbeid, det vil du se, når du vandrer i hans territorium og åpner Guds Ord for folket. Når det siste barmhjertighetsbudskap blir forkynt av menneskelige lepper, vil Satan storme frem for at innta lederposisjonen. Men han kan ikke beseire Kristus. Idet vi presenterer sannheten som viser folket det onde i hans blendverk, vil hans vrede vekkes og han vil gjøre alt i sin makt for å forhindre våre anstrengelser. Men fortsett med å presentere et ”Så sier Herren”. Husk at Gud er din hjelper. Gi ikke fienden fritt leide.

Satan var engang den mest strålende engel i de himmelske saler. Men han tillot et ønske om å vinne overherredømme, få makten overført til seg og han ble lukket ute av himmelen. Han kom til denne jord og gikk med stor pågangsmot i gang med forhandlinger. Og med mindre vi står lojale og trofaste ved Prins Emmanuel's side, vil vi bli fanget i hans snare ...

I fremtiden vil det skje merkelige ting. Jeg forteller deg dette, så du ikke vil bli overrasket over det som skjer. Vi vil alle trenge å opprettholde en tett forbindelse med Herren. Avslutningen er meget nærmere enn da vi først kom til troen.

Under Satans lederskap er det menn som i dag gjør alt som står i deres makt for å kaste verden ut i en forhandlingskrig. På den måte prøver Satan å skape en tingenes tilstand som vil gjøre verden usivilisert. Han ønsker å se merkelige ting skje som Gud, som er for vis til å ta feil, ikke har forordnet. Men Herren, ja, vår Gud vil være Herskeren i himlene og på jorden. Hvis menn og kvinner vil leve opp til Hans forventninger, vil det ses, at Han er Regenten og fullfører Sin guddommelige vilje. – *Brev 114. – 27. oktober*

Barnlig Tro. – 28. oktober.

”Og sa: Sannelig sier Jeg dere: Uten at dere omvender dere og blir som barn, kommer dere ingenlunde inn i himmelens rike.” (Matt. 18, 3)

Jesus er din beste venn. Lev i daglig tro på Guds Sønn. La din gjerning være sådan, at Gud kan anerkjenne den. Da vil du være en velsignelse for andre. – Voks ikke fra din barndoms enkle tro og tillit. Når du ble syk var din første anmodning: ”Far, mor, bed at Herren vil helbrede meg og tilgi meg mine synder.” - Når vår bønn til beste for deg var sendt opp, formet du din enkle bønn og takket Herren for, at Han hadde hørt og svart, og i perfekt tro og tillit sa du: ”Jeg skal bli frisk. Herren har velsignet meg.” Du sov i fullkommen fred i tillit til, at hellige engler ville vokte din seng.

Bli barn igjen. Kast alle dine byrder og sorger på Ham som alene kan gi hvile til det trøtte hjerte og fred til den plagede sjel. Hvis du bare på ny ville lære lykkens dyrebare hemmelighet i dette liv, og hvordan du kan nå frem til fremtidens evige liv, da er det helt sikkert, at du igjen må lære å bli et barn med tillit, lydighet og kjærlighet. Hvis du kun utfører din plikt modig, likevel med glede og entusiasme som et lykkelig Guds barn, vil du reflektere solstråler til andre.

Jeg oppfordrer deg som en som har kunnskap, se opp til Gud med den enkle tro du hadde i din barndom og si, ”Far jeg er trøtt, gi meg hvile. Foren min uvitenhet med din visdom, min svakhet med Din styrke, min skrøpelighet med Din utholdende styrke. Bevar meg med Din beskyttende hånd i livets konflikter. Frels meg fra den årvåkne fiende, der som en regelmessig gjest følger mine trin.” Tro så, min sønn, at du vil få se endog mer enn du forventet.

Din eneste sikkerhet nu er å leve et liv i tro og gode gjerninger. Din himmelske Far vet om enhver av dine prøver. Han kjenner dine sykdommer. Han vil være en alltid tilstedeværende hjelp i nødens time, og Han vil ikke holde tilbake noe godt fra dem som frykter og elsker Ham. Herrens frykt er begynnelsen til visdom. Vår medfølende Frelser vil aldri forholde Seg likegyldig overfor noen smerte, sorg eller dyp fortvilelse som Hans barn lider under.

Alt hva du mister og alt hva du vinner: fremgang og velstand eller motgang, måtte det hele gjøre deg mer lik Jesus, det guddommelige mønster. Din glede og lykke vil være sikret, hvis du bevarer din barnlige tillit, idet du alltid beholder en ydmyk

Åndsrevne Kristne. – 29. Oktober.

”Herrens lov er fullkommen, omvender sjelen; Herrens vitnesbyrd er sikker, gjør den enfoldige vis.” engelsk versjon (Sal. 19, 8)

I denne stridens tidsalder ønsker mange av dem, for hvem Frelserens selvoppofrende liv skinner klart, ikke å leve i overensstemmelse med himmelske prinsipper. De ønsker å skape en annen fremtoning enn den Frelseren hadde. For å motvirke disse menns innflytelse, må vi løfte opp den kristne standard, for mange har vendt seg bort fra Kristuslignende prinsipper. Sannhet og rettferdighet har mistet sin fulle betydning for dem.

Når Den Hellige Ånd styrer menneskers sinn, vil det bli en meget høyere standard for tale, for tjeneste og for åndelighet i våre menigheter, enn det som sees nå. Da vil våre menighetsmedlemmer være forfrisket av livets vann, og arbeiderne som jobber under det ene Hode, Kristus, vil åpenbare deres Mester i ord, i ånd, i enhver form for tjeneste og vil oppmuntre hverandre til det enorme avslutningsverk som de er engasjert i. Det vil bli en sunn vekst i enhet og kjærlighet som vil bære vitnesbyrd til verden, at Gud har sendt Sin Sønn til vår Frelse. Vintreets grener vil bli beskåret, og de vil bære megen frukt. De grener som ikke bærer Åndens dyrebare frukt – Kristuslignende ord og gjerninger – vil bli skåret av og fjernet fra vintreets faderlige grunnstamme. Guddommelig sannhet vil bli høyt opphøyet, og, idet den skinner frem som en lampe som brenner, skal vi forstå den mer og stadig mer fullkomment.

De som holder sannheten i rettferdighet, vil stå opp og ta på seg evangelieskoene. Deres føtter vil bli skodd ved forberedelsen av fredens evangelium, de vil ikke bygge villedende veier, på hvilke de skrøpelige kan falle utfor.

Gud krever at alle mennesker skal være uavhengige, så de kan følge Ordets direktiver. Ved hvert fremstøt må Kristi etterfølgere vise sitt syn på kristne prinsipper – idet de elsker Gud over alle ting, og deres neste som seg selv; idet de kaster lys og velsignelse over deres sti som vandrer i mørke; trøster de nedbøyde; forsøter de bitre vann i stedet for å gi deres medpilgrimmer galle å drikke. Vi trenger å ha en ren, voksende kristenhet. I de himmelske rettssaler skal vi erklæres for fullkomne i Kristus. – *Manuskript 83. – 29. oktober 1903. ”Kristus Vårt Eksempel i Det Medisinske Misjonsarbeid.”*

Satan er ikke Død. – 30. oktober.

”Jeg beder ikke, at Du skal ta dem ut av verden, men at Du skal bevare dem fra det onde.” (Joh. 17, 15)

Satan er ikke død eller svakelig og han forbereder menneskesinn ved akademiske grader, for at de skal være gjennomsyret av hans ånd og arbeide etter samme metode som han selv bruker til å motarbeide dem som bærer ansvar i Guds verk i disse siste dager. I fremtiden vil Satans siste fremstøt bli utført med større kraft enn noen gang før. Han har lært meget og han er full av vitenskapelige intrikate planer for å tilintetgjøre effekten av arbeidet som er under ledelse av Een som kom til øyen Patmos for å undervise Johannes og gi ham instruksjonen som skulle gis til menighetene.

Enhver skarpsindig plan, enhver mulig metode som kan dras fordel av vil bli brukt for å få mennesker til å leve som en løgn, for at sannheten ikke skal stå som Gud hadde designet den til, nemlig til å forberede et folk som skulle stå klippefast på prinsippene gjennom helliggjørelse ved Den Helligånd.

Det finnes dem som ikke ydmyker sine hjerter for Gud og som ikke ønsker å vandre oppriktig. De skjuler sine sanne hensikter og opprettholder fellesskapet med den falne engel som elsker og skaper løgn. Fienden gir sin ånd til de menn som han kan bruke til å forføre dem som befinner seg i delvis mørke.

”Stirr på hverandre og bli forvirret! Stirr dere blinde, og vær blinde! Dere er drukne, men ikke av vin; dere raver, men ikke av sterk drikk. For Herren har utøst over dere en dyp søvns ånd, og Han har tillukket deres øyne, profetene, og tildekket deres hoder, seerne.” (Es. 29, 9. 10)
Åndelig fyllesjuka hviler over dem som antar, at de er det folk som skal opphøydes. Deres religiøse tro er akkurat det som er framstilt i disse vers. Under den dype søvns innflytelse kan de ikke gå rett. De er vitenskapelige intrikate planleggere, og de som kunne og skulle ha hjulpet, fordi de har åndelig klarsyn, er selv bedratt og støtter et ondt arbeid.

Disse siste dagers framskritt vil snart være ferdig planlagt. Når disse åndelige villfarelser er avslørt og virkelig viser, hva de er – De onde ånders hemmelige arbeider – vil de som har medvirket som en del av dette bli som menn som har mistet vettet. – *Brev 311. – 30. oktober 1905. – Til brødrene Daniells og Prescott og deres medarbeidere.*

Hvil Kun i Gud. – 31. oktober.

”Jeg har vært ung og er blitt gammel, men ikke har jeg sett den rettferdige forlatt eller hans avkom søke etter brød.” (Sal. 37, 25)

Jeg er meget lei meg for, at du er syk og lidende. Men klyng deg til Ham som du har elsket og tjent i disse mange år. Han ga Sitt eget liv for verden og Han elsker enhver som stoler på Ham. Han føler med dem som lider under depresjon og sykdom. Han føler ethvert slag av angst eller smerte som dem Han elsker føler. Hvil kun i Hans armer og vid, at Han er Din Frelser og Din aller beste Venn og at Han aldri vil slippe eller forlate deg. Han har vært din tilflukt gjennom mange år og din sjel kan hvile i håp.

Du vil komme frem med andre trofaste som har trodd på Ham for å prise Ham med en triumferende stemme. Alt som er forventet, at du skal gjøre, er å hvile i Hans kjærlighet. Bekymre deg ikke. Jesus elsker deg og vet, når du er svak og lidende. Han holder deg i Sine armer, akkurat som en kjærlig far holder et lite barn. Stol på Ham som du har stolt på. Har Han ikke elsket og tatt vare på deg gjennom hele ditt liv? Hvil bare i de dyrebare løfter Han har gitt deg.

Den store barmhjertighetsplan fra tidenes begynnelse har vært å få alle plagede sjeler til å stole på Hans kjærlighet. Din sikkerhet for øyeblikket, når ditt hjerte er torturert av tvil, er ikke å stole på følelser, men stol på Den Levende Gud. Alt Han forlanger av deg er, at du setter din tillit til Ham, anerkjenner Ham som din trofaste Frelser som elsker deg og som har tilgitt deg alle dine feiltrinn og feiltakelser.

Jeg har fått instruks om å si til deg, at Han har tilgitt deg alle dine synder og kledd deg i Sin Rettferdighets Hvite Klesplagg. Alt Han forventer av deg nå er, at du skal hvile i Hans kjærlighet. Han bevarer deg i Sin Hånd. Du har kjempet Jesu Kristi kriger, du har bevart troen og nå ligger en livets krone parat til deg, den skal være din belønning den dag, når liv og udødelighet skal gis til alle som har bevart troen og ikke har fornektet Frelserens navn.

At ditt sinn er formørket er ikke noe bevis på, at Kristus ikke er din dyrebare Frelser. Nå da alderens barndom har nådd deg, anser Han deg for intet mindre enn Sitt barn. – Hvil i Kristi kjærlighet, min søster. Stol på Den Ene som har hjulpet deg til å holde fast på troen i fortiden. – *Brev 299. - 31. oktober 1904. – til ”My Dear Aged Sister” (Hare).*

Behold Din Indre Overbevisning. – 1. november.

”Likevel var det mange, som trodde på Ham, også av rådsherrene, men for fariseernes skyld bekjente de det ikke, for at de ikke skulle bli utstøtt av synagogen; for de ville heller ha ære av mennesker enn ære av Gud.” (Joh. 12, 42. 43)

Det finnes stadig mer lys som skal skinne frem fra Guds lov og rettferdighetens evangelium. Dette budskap forstått i dets sanne karakter og forkynt i Ånden vil opplyse jorden med sin herlighet. Det store avgjørende spørsmål skal bringes frem for alle nasjoner, tonger og folk. Den tredje Engels budskaps avsluttende verk vil bli ledsaget av en kraft som vil sende strålene fra Rettferdighetens Sol inn på alle livets hodeveier og sideveier, og beslutninger vil bli tatt for Gud som den overordnede Regent, og Hans lov vil bli ansett for Hans Rikes regel.

Mange som bekjenner seg til å tro på sannheten vil forandre sine meninger i farens tid og vil velge å stå på Guds lovs overtreders side for å unngå forfølgelse. Det vil herske stor ydmykhet av hjertet for Gud blant dem som forblir trofast og tro til avslutningen. Men Satan vil arbeide så sterkt med de vanhellige elementer i det menneskelige sinn, at mange ikke vil akseptere lyset på Guds utvalgte vei.

Det er positiv fare for, at de som bekjenner seg til å tro sannheten vil befinne seg i en stilling som ligner på den som jødene befant seg i. - De tar ideene fra de mennesker som de er sammen med, - ikke på grunn av at de selv ved å granske skriftene samvittighetsfullt har funnet, at læresetningene i doktrinene er sannhet. - Jeg ber dere inntrengende om å gjøre Gud til deres tillit; gjør ikke noe menneske til en avgud; stol ikke på noe menneske. La ikke din kjærlighet til mennesker sette dem i tillitsposisjoner som de ikke er kvalifisert til å fylle til forherligelse av Gud, for mennesket er dødelig og tar feil, i stand til å la seg kontrollere av sine egne meninger og følelser. Selvbevissthet og selvrettferdighet vil komme inn og friste oss, og mange vil falle på grunn av vantro og urettferdighet, for Kristi nåde styrer ikke de manges hjerter. Vi bør i all evighet leite for å finne sannheten som en skjult skatt.

Det er vist meg at Jesus vil åpenbare for oss gamle sannheter i nytt lys, hvis vi er i stand til å motta dem; men de må bli mottatt akkurat på den måte som Herren vil velge å sende dem. – *Manuskript 15. – 1. november 1888, - ”Et Kall Til Dypere Studium av Ordet”*

Bønnesvar. – 2. november.

”Så la oss tre frem med sanndru hjerte i troens fulle visshet, rensset på hjertene fra en ond

samvittighet og tvettet på legemet med rent vann.” (Hebr. 10, 22)

Det eksisterer ingen sann bønn uten sann tro. ”Men uten tro er det umulig å behage Gud.” (Hebr. 11, 6) Bønn og tro er de to armer som sjelen henger omkring halsen på den uendelige kjærlighet og griper hånden til den uendelige kraft. Gud har ingen stumme barn, når det dreier seg om dem som har erfart Hans sannhet, for tro er en aktiv arbeidende kraft. Den nyfødte tro på Kristus åpenbares ved bønn og lovprisning. Bønn er en befrielse og en trøst for den plagede sjel. Den som ber oppriktig og ydmyk ved nådens trone kan vite, at han kommuniserer med Gud gjennom de guddommelig utvalgte midler, og at det er hans forrett å forstå, hva Gud er for den troende sjel. Vi må ha en realistisk forståelse av våre behov. Vi må hungre og tørste etter livet i Kristus og gjennom Kristus. Så vil vi komme til Ham i ydmykhet og i alvor, og Han vil skjenke oss tro som arbeider gjennom kjærlighet og renser sjelen.

Kristus ga Seg Selv villig og glad for å fullføre Guds vilje. ”Han... ble lydlig inntil døden, ja korsets død.” (Fil 2, 8) Når vi ser på alt Han har gjort, er det da mulig å føle, at det er en prøvelse å fornekte seg selv? Skal vi trekke oss tilbake og ikke være delaktige i Kristi lidelser? Hans død burde røre hver fiber i vår kropp og gjøre oss villige til å hellige alt, vi har og er til Hans gjerning.

Idet vi tenker på, hva Han har gjort for oss, burde våre hjerter fylles med takknemmelighet og kjærlighet og med glede ville vi ønske å gi avkall på all selvskhet og synd. Hvilken plikt ville hjertet nekte å utføre under den tvingende innflytelse av Guds og Kristi kjærlighet? ”Jeg er korsfestet med Kristus,” erklærte apostelen Paulus: ”Jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg, og det liv jeg nå lever i kjøttet, det lever jeg i troen på Guds Sønn, som elsket meg og ga seg selv for meg.” (Gal. 2, 20)

La oss vise vårt slektskap med Gud ved selvfornektende, selvoppofrende lydighet. Tro på Kristus leder alltid til villig og glad lydighet. Han døde for å frelse oss fra all urettferdighet og for å rense Seg et spesielt folk som er ivrig etter å gjøre gode gjerninger. Det må alltid være fullkommen overensstemmelse med Guds vilje i tanke, ord og gjerning. Himmelen er kun for dem som har rensset sine sjeler gjennom lydighet til sannheten. – *Brev 301. – 2. november 1904. – Til Elder and Mrs. S. N. Haskell.*

Skinnende Lysende Kristne. – 3. november.

”For dere er alle lysets barn og dagens barn; vi hører ikke natten eller mørket til.” (1. Tess. 5, 5)

Å kjenne Gud er å stole helt på Ham. Å, hvilke følelser opptar mennesker, når de tenker på Gud i dag! Mennesker trenger å bli restaurert tilbake til Gud og til seg selv. Det er så vanskelig for mennesker å se sine egne motiver og bedømme sitt eget åndsliv korrekt, så vanskelig for mennesker åpenhjertig å innrømme, slik som David gjorde: ”Jeg har syndet. Jeg har hatt en ånd, som ikke liknet på Kristus.”

De menn som har hatt den største makt i vår verden har levd i lyset reflektert fra Golgatas kors. De har øst ut sine bekjennelser for Gud fra hjerter fylt med sorg på grunn av sine feil og mangler. De har ikke pralt av sin godhet, sin klokskap og sin dugelighet for Gud, men har sagt: ”Mine hender bringer ingen fortjeneste, jeg klynger meg ganske enkelt til korset.”

Den kristne er i sannhet motstander av å stille seg til skue. I motsetning dertil er han kledd i ydmyghet, og denne spesielle nåde gjør ham til lys, en kontrast til mørket. Hvis vi er kristne, vil vi ikke streve for å bli rost eller æret av mennesker, og det er ikke mulig å dra oss bort fra Guds arbeid ved bestikkelse eller noe som helst smigrende lokkemiddel. Kristne blir ikke drevet fra pliktens vaktjeneste på grunn av frykt, motstand, beskyldninger, hat eller forfølgelse.

Jesus sier: ”Dere er verdens lys. - La således deres lys skinne for menneskene, for at de kan se deres gode gjerninger og prise deres Fader i himmelen.” (Matt. 5, 14. 16) Det vil være noen som vil se eksemplet og føle innflytelsen av et urokkelig kristent liv. Jesus byder ikke den kristne å streve for å skinne, men bare å la lyset skinne i klare og tydelige stråler til verden. Skjul ikke ditt lys under et teppe. Begå ikke den synd å holde lyset tilbake. La ikke skodde, tåke eller verdens malaria slukke ditt lys. Gem det ikke under en seng eller under en skjeppe, men sett det på en lysestake, at det må lyse for alle, som er i huset. Gjør deg ikke umake for å trenge deg fram for å skinne, skjul deg heller ikke i hulen, slik Elias gjorde i sin motløshet, men gå ut, stå der sammen med Gud og skinn. Gud byder deg å skinne, Han byder deg å trenge igjennom det moralske mørke i verden. Vær salt, vær en liflig duft. *Manuskript 40. – 3. november 1890. – ”Synet i Salamanca”*

Søk Som Etter Skjult Skatt. – 4. november.

”Men disse var av et edlere sinn enn de i Tessalonika; de tok imot ordet med all godvilje,

og gransket daglig i Skriftene om det var således som det ble sagt dem.” (Ap. Gj. 17, 11)

Min mann, Elder Josef Bates, Fader Pierce, Elder Edson, en mann som var ivrig, edel og ærlig og mange andre, hvis navne jeg ikke kan huske nu, var blant dem som etter at vi hadde passert tiden i 1844 (oktober 22) gransket for å finne sannheten. Ofte forble vi sammen til langt på natt og somme tider hele natten, idet vi bad om lys og studerte Ordet. Etter hvert, som vi fastet og bad, kom stor kraft over oss. Men jeg kunne ikke forstå brødrenes resonsemanger. Mitt sinn var låst, rett som det var, og jeg kunne ikke forstå, hva vi studerte. Så kom Herrens Ånd over meg og jeg ble tatt bort i syn, og en klar forklaring på versene, vi hadde studert, ble gitt meg med instruksjon om, hvilken stilling vi skulle innta med hensyn til sannhet og plikt.

En linje av sannhet strekkende fra da av til den tid, da vi skal gå inn i Guds stad, ble lagt klart frem for meg, og jeg ga mine brødre og søstre den instruksjon, som Herren hadde gitt meg. De visste, at når jeg ikke hadde et syn, kunne jeg ikke forstå, hva de drøftet, og de aksepterte de åpenbaringer som ble gitt meg som lys direkte fra Himmelen. De ledende trospunkter, som vi har dem i dag, ble skikkelig grunnfestet. Punkt for punkt ble klart definert, og alle brødrene ble enige.

Hele selskapet av troende ble forent i sannheten. Det var dem som kom med merkvverdige teorier, men vi var aldri redd for å motsi dem. Vår erfaring ble på vidunderlig vis bekreftet ved åpenbaringen av Den Hellige Ånd.

Det skjedde en tid, etter at min andre sønn var født (1849), at vi var i stor tvil angående visse punkter i doktrinene. Jeg bad Herren om å åpne mitt sinn, så jeg kunne forstå Hans Ord. Plutselig synes jeg å være innhyllet i klart, vakkert lys, og alltid siden har Skriftene vært en åpen bok for meg. - *Manuskript 135. – 4. november 1903. – ”Opprettelsen av Fundamentet For Vår Tro.”*

Fullkommen – Som Han Er. – 5. november.

”Derfor skal dere være fullkomne, likesom deres himmelske Far er fullkommen.” (Matt. 5, 48)

Som det sømmer seg for skapninger, som Herren Gud har utstyrt med evner til å tenke og evner til å handle, skulle vi bruke våre gaver i overensstemmelse med den guddommelige hensikt. Gud ønsker å bli æret og herliggjort gjennom Sine henders arbeid. Ethvert menneske skal avlegge regnskap for Gud for den måte, han

har brukt sine betrodde talenter på. Vi har forpliktet oss til å bruke våre evner på rette måte, for at vi kan bli kvalifisert til evig liv i Guds kongedømme. Gud krever fullkommenhet av hvert menneskelig vesen. Vi skal være fullkommen i dette liv som menneske, som Gud er fullkommen i Sin guddommelige karakter.

Gud skapte enhver form for forsyning til beste for mennesket, og skapte mennesket bare litt ringere enn englene. Adam var ulydig, og hans etterkommere fikk synden som sitt stamgods, sin arv. Men Gud ga Sin enbårne Sønn til frelse for den menneskelige rase. Kristus påtok Seg menneskelig natur og passerte gjennom det område, der Adam falt, for å bli testet og prøvd, som menneskelige vesener blir testet og prøvd. Satan kom til Ham som en lysets engel for å forføre Ham for om mulig å få Ham til å synde og således plassere hele den menneskelige rase fullstendig under det ondes herredømme. Men Kristus seirede. Satan ble slått, og menneskeheten ble plassert på trygg grunn hos Gud.

Da Faderen ga Sin Sønn for å leve og dø for mennesket, stilte Han alle Himmelens skatter til vår disposisjon. Det finnes ingen unnskyldning for synd. Gud har gitt oss alle de fortrin, som Han hadde mulighet for å gi oss; vi kan få styrke til å stå imot fiendens fristelser. Hadde mennesket, da det ble testet og prøvd, fulgt Kristi eksempel, ville det ha gitt sine barn og sine barns barn et eksempel på trofast renhet og rettferdighet, og rasen ville ikke ha blitt forringet, men ville ha gjort framskritt.

Mange oppfører seg i våre dager, som om dette var en sak av liten betydning. Men hadde den menneskelige familie, selv etter Adams fall, handlet i overensstemmelse med Kristi eksempel, ville enhver far og mor ha etterlatt sine barn et eksempel på, hvordan de skal forholde seg for å oppfylle sine forpliktelser overfor Gud, og da ville verden ha vært som Eden. Jorden, som nå er en ørken av synd, ville ha gledet seg og blomstret som en rose. – *Brev 143. – 5. november 1900. – Til Elder McClure, en prest i California.*

Forhale Tid Med Synd. – 6. november.

”Og Peter fulgte Ham langt baketter like inn i yppersteprestens gård, og han satt der sammen med tjenerne og varmet seg ved ilden.” (Mark. 14, 54)

Ingen burde være så dristig å formaste seg mot Guds barmhjertighet ved å føle seg fri til å synde så meget, han våger, mens han samtidig ikke vil gi slipp på håpet om, at Gud til sist likevel vil tilgi

og frelse. Det er en sørgelig beslutning å følge Kristus så langt bak som mulig, å våge seg så nær ødeleggelsens grenselinje, at det er stor fare for å falle utfor.

Det var et stort offer, Kristus brakte for mennesket, da Han døde på korset. Hva er vi villig til å ofre for Hans kjærlighet? Jesus sier, ”Hvis dere elsker Meg, da hold Mine bud.” – (Joh. 14, 15) – Vi kan ikke velge ut ett, to eller ni bud, men alle ti bud skal velges ut.– alle Hans bud skal holdes. Johannes forteller oss om dem som later som om de elsker, men ikke lyder Herrens krav. ”Den som sier jeg kjenner Ham og ikke holder Hans bud er en løgner og sannheten er ikke i ham.” (1. Joh. 2, 4) ”For dette er kjærlighet til Gud, at vi holder Hans bud; og Hans bud er ikke tunge.” (1. Joh. 5, 3)

Jesus var blant de ringe på jorden. Han inntok ikke Sin stilling ved siden av de lærde rabbinere eller regentene. Han ble ikke funnet blant jordens herskere men blant de ringe. Sannheten ble aldri funnet hos majoriteten. Den ble alltid funnet hos minoriteten.

Himmelens engler kom ikke til profetskolene for å synge sine sanger over templet eller synagogene, men de gikk til de menn som var ydmyke nok til å motta budskapet. De sang de glade nyheter om en Frelser over Bethlehems sletter, mens de store menn, lederne, og ærverdige mennesker ble etterlatt i mørke, fordi de var fullkommen tilfreds med sin stilling og ikke følte noe behov for en større fromhet enn den, de eide.

Store menn og menn som bekjenner seg til å være meget gode, kan utføre forferdelige handlinger i sin hyklerske og selvopphøyende posisjon og smigre seg med, at de utfører Guds gjerning. Det går ikke an å stole på dem. Sannhet, Bibelsk sannhet er det du og jeg ønsker, hva det enn koster. Som de edle Berøanere ønsker vi å gjennomsøke Skriftene daglig under oppriktig bønn for å få vite, hva som er sannhet, og deretter ønsker vi å adlyde sannheten, hva enn det vil koste oss selv, uten å henvise til de store eller de gode menn. – *Brev 35. – 6. november 1877. – Til Caroline Clough, en ikke-adventist slektning.*

Himmelen i Ditt Hjerte. – 7. november.

”Den som gjør Guds vilje, han er min bror og søster og mor.” (Mark. 3, 35)

En ren kilde vil ikke sende ut urent vann, heller ikke vil en sann kristen ytre ukvemsord eller yppe strid med dem omkring seg. Når vi løfter våre hjerter til Gud, får vi en konstant kamp å kjempe, for vi har fienden mot all rettferdighet å kjempe

med. På alle mulige måter vil han forsøke å gjøre oss motløse og nedkjempe oss. Verden er motstandere av Kristus og Hans verk. Men de som strever for å gjøre Guds vilje har denne trøst: - de er forent med de høyeste autoriteter i himmelen. Når de stoler på Kristus og forbedrer seg skritt for skritt, vil Guds barn vinne seieren.

Hvis vi ønsker en plass i den verden som kommer, må vi underordne vår vilje under Guds. Vi må følge det lys som skinner på vår sti.

La ingen tro, at han vil få tillatelse til å gå inn gjennom portene i Den Hellige Stad, mens han lever i overtredelse. De som, når Kristus kommer, gjør opprør mot Gud, vil ikke få adgang til salene der oppe. Ingen opprører vil komme inn i himmelen.

Daglig skal vi forberede oss til herlighetens kongerike. Herrens standard skal være prøven for vår karakter. Hvis vi består prøven, vil vi få plass blant de frelste. Vi må bringe himmelen inn i våre hjerter, inn i vårt daglige liv. Kristus er en allmektig hjelper, og de som følger Ham vil ikke vandre i mørke men vil forstå himmelens tanker. De vil kjenne den sanne Hyrdes røst og vil vandre i lydighet.

Vi må granske Skriftene alene for oss selv. Etterhånden som vi søker i dem, som man søker etter en skjult skatt, vil sannhetene, vi finner, gi oss styrke til å stå på Guds dag. Gud vil kreve oss til regnskap for dem som omgir oss. De er syndere som skal frelses, sjeler som skal vinnes. Skal vi tillate urettferdighet å skille oss fra Kristus, fra det arbeid Han har gitt oss? La enhver av oss si: Jeg vil ikke skuffe Frelseren. Han skal ikke ha dødd forgjeves for meg. Jeg ønsker å prise Ham i all evighet. Jeg må vinne himmelen, hva enn den koster.

Ønsker du å se Kongen i Hans skjønnhet? Ønsker du å stå sammen med de frelste rundt den store hvite trone? Da må du adlyde Guds bud, for ingen vil komme inn i himmelen som nekter å akseptere Jehovas lov som livets regel. – *Manuskript 31. – 7. november 1886. "Å Oppgi Vår Vilje Til Fordel For Guds Vilje."* (En Prediken i Torre Pelice, Italy)

Guds Nådes Husholdere. – 8. november.

"Og Moses gjette småfeet hos Jetro, sin svigerfar, presten i Midian, -" (2. Mos. 3, 1)

Moses tilbrakte førti år som hyrde, før Gud kunne fullføre Sin vilje i ham; først måtte han forberedes. Han måtte lære å forstå seg selv og rense seg selv for all selvishet. Herren tok ikke Sine arbeidere blant dem som intellektuelt og

følelsesmessig kun var maskiner. Både det intellektuelle og følelsene er viktige for å fullføre verket, men disse menneskelige karakterelementer må renses for defekter, ikke ved å tale om Guds vilje, men ved å gjøre Hans vilje. "Vil noen gjøre Hans vilje, han skal kjenne om læren er av Gud, eller jeg taler av meg selv." (Joh. 7, 17) Moses var under Guds skolering. Han utholdt en lang prosess av mental trening for å bli kvalifisert til å lede Israels hære.

Mennesker som Gud har utvalgt vil bli inspirert. Men inspirasjonen kommer ikke til den som holder fast på en svimlende høy ide om sin egen mentale overlegenhet. For enhver som Gud kan bruke til å fullføre Sin vilje må ha ydmyke og beskjedne ideer om seg selv og må søke i utholdende alvor etter lys. - Gud vil ikke kreve av noen, at han skal bli en nybegynner og synke ned i en frivillig ydmykhet og bli mer og mer uskikket til å jobbe. - Gud kaller på enhver, Han samarbeider med, så de har den aller høyeste form for tenkning, det beste bønneliv, det største håp og den mest levende tro.

Mange har som Moses meget tankegods, de skal fjerne, før de kan tilegne seg de meget nødvendige lekser, som de trenger å lære. Moses trengte å være selvlært ved hjelp av den strengeste mentale og moralske disiplin, og Gud arbeidet med ham for at gjøre ham skikket til å trene andres sinn og hjerte. Han var opplært ved det egyptiske hoff. Intet ble utelatt eller ansett for å være unødvendig for å lære ham opp til å bli general for hærene. De avgudsdyrkende egypteres falske teorier hadde blitt installert i hans sinn og innflytelsene som omga ham og tingene, hans øyne hadde sett, kunne ikke så lett bli rystet av eller korrigert. Således er det med mange som har hatt en falsk opplæring på et eller annet område. All hedensk vitenskaps avguderiske avfall skulle fjernes, bit for bit, emne for emne fra Mose sinn. Jetro hjalp ham på mange områder til en korrekt tro, så langt som han selv skjønnte. Han holdt på å arbeide seg oppad mot lyset, til han kunne se Gud i hjertets enkelhet.

Gud har gjort alt for oss. Hva har vi gjort? Skal vi bli Hans nådes trofaste husholdere? – *Manuskript 45. – 8. november 1890. – "At Sands (now Stanley), Virginia."* – *Dagbok*

Skaff Deg Kunnskap om Gud. – 9. november.

"Herre, hva ønsker Du, at jeg skal gjøre? (Ap. Gj. 9, 6)

De, som strever for å bli seiervinnere, vil bli forfulgt av fiendens fristelser. Satan vil friste dem

til å korrumpere de prinsipper, som alle må praktisere som ønsker å nå den høye standard, som Gud har satt foran dem. Satan gleder seg, når han kan lede mennesker til å følge misforståtte ideer, inntil deres navne er slettet i livets bok, og navnet deres blir skrevet blant navnene på de urettferdige. Vi kan kun vinne seir på den måte, som Kristus seiret på – ved helhjertet lydighet mot ethvert av Guds bud. Sann religion er lydighet mot alle Guds bud.

Enhver frelst sjel må gi avkall på egne planer og følge der, Kristus leder. Forståelsen må overgis til Kristus, så Han kan rense, foredle og desinfisere. Dette vil alltid bli gjort, når vi mottar Kristi lære på rette måte. Åh, hvor meget vi trenger en mer intim forbindelse med ham! Vi trenger å gå inn for Hans plan og utføre Hans vilje, idet vi sier av hele vårt hjerte: ”Herre, hva ønsker Du, at jeg skal gjøre?”

Guds barn skal strekke seg etter høyere og stadig høyere mål. Han skal bekjenne enhver synd, så at andre ved hans eksempel kan bli hjulpet til å bekjenne sine synder og gi næring til den tro som arbeider gjennom kjærlighet for å rense sjelen. Han må alltid være på vakt, aldri stoppe opp, aldri snu og vende tilbake, men stadig presse seg fremad til målet for det høye kall fra Gud i Kristus.

Vi burde alltid holde den kjensgjerning for øye, at tiden er kort. Ugjerningene tiltar på alle kanter. De rettferdige er satt som lys i verden. Gjennom dem blir Guds herlighet åpenbart for verden. Ha alltid fremtidens høytidelige begivenheter for øye – den store oversikten over dommen og Kristi gjenkomst. Du og din familie skal forberede dere for den dag.

Fortsett dag for dag å lære Herren å kjenne og fryd dere over, at det er deres privilegium ved Hans komme å kunne si, som dere står der sammen med Hans trofaste, ventende barn: ”Dette er Vår Gud; vi har ventet på Ham, og Han vil frelse oss – la oss juble og glede oss i Hans frelse.” (Es. 25, 9) – *Brev 92. – 9. november 1911. - Til en mann og hans kone.*

Himmelen er Åpen For Oss. - 10. november.

”Og han kom til et sted hvor han ble natten over, for solen var gått ned; og han tok en av steinene, som lå der, og la den under sitt hode, og så la han seg til å sove der. Da drømte han og så en stige, som var stilt opp på jorden, og dens topp nådde til himmelen, og se, Guds engler steg opp og steg ned på den.” (1. Mos. 28, 11. 12)

Jakob var tynget av sorg, fordi han hadde gjort en feil i sitt liv. Han var langt nede, helt nede på bunden. Alene, sliten, mismodig, plaget av de gjentakende tanker om sine tidligere feiltrinn og overveldet av frykt for fremtiden la han seg ned for å hvile med en stein til hodepute. Hadde Jakobs samvittighet vært ren, ville hans hjerte vært sterkt i Gud. Men han visste, at hans nåværende vegelsinn, hans frykt og prøvelse var en følge av hans synder. Denne refleksjon forbitret hans liv. Jakob angret og bekjente, likevel følte han seg ikke beroliget, på grunn av det gale han hadde gjort. Vanskeligheter, fysisk og mental lidelse var for ham på det tidspunkt eneste vei tilbake til håp om den velvilje, han tidligere hadde hos Gud.

Han la seg med tungt, bekjennende hjerte og likevel fylt av frykt. Han ventet, at nye prøver ville møte ham neste dag, som han fortsatte sin slitsomme vandring.

Det var ingen venner der til å tale et trøstende ord til Jakob, ingen som kunne fortelle ham, at med sin oppriktige, alvorlige bekjennelse, hadde han gjort det, han kunne. Men Guds øye hvilte på Hans tjener. Han sendte Sine engler for å vise en strålende stige som nådde fra jorden og til det høyeste av himlene, og Guds engler steg opp og steg ned på denne strålende stige som viste Jakob forbindelsen og det konstante samarbeide mellom de to verdener. Da Jakob våknet, var hans vanskeligheter ikke fullstendig forsvunnet, men han hadde så stor tillit til Gud, at han ble trøstet. I hjertets ydmyke takknemmelighet beundrer han sin Frelser og ærer til og med sin steinpute.

Å, hvor vidunderlig er Guds selvpålagte nedgradering! Han er alltid rede til å gå oss i møte endog i våre svake stunder og oppmuntre oss ved Sitt nærvær, når vi har gjort alt fra vår side for å overgi oss fullstendig til Ham. Himmelen er åpen for mennesker. Gud bønnfaller oss om å få gjøre disse ting for oss. Fremtiden kan synes mørk foran deg, men Gud lever.

Riv ned alle hindringer og lukk Frelseren inn i ditt hjerte. La selvet dø. Overgi din vilje og dø fra selvet nu, akkurat nu, og overlatt det til Gud å skape din vei til deg. – *Brev 29. 10. november 1879. Til Edson White.*

All Sannhet Stammer fra Kristus. – 11. november.

”Men ingen som tenner et lys, skjuler det med et kar eller setter det under en seng; han setter det i en stake, for at de som kommer inn, kan se lyset.” (Luk. 8, 16)

Vi skal ikke følge menneskelig ledelse. Kristus er vår leder. Til alle tider og på alle steder, i enhver nøds time vil vi finne, at Han er en tilstedeværende hjelp. - Fordi det er dem som bekjenner seg til å være kristne som vanærer Kristus i tanke, ord og gjerning, må vi gi tydeligere bevis enn noensinne tidligere om vår fullkommenhet i Ham. Vi skal vandre i lyset fra Hans ansikt. Vi kan hver især vise, at Kristus er lys, og at det slett ikke finnes mørke i Ham. Hvis vi vil underkaste oss Hans ledelse, vil Han lede oss fra det lave stade som synden har etterlatt oss i til nådens mest opphøyde stader. Vi skal ikke formørke våre liv ved å tale om våre eller andres ufullkommenheter. Vi trenger å være fylte fulle lys i Herren.

Fra Kristus stråler all sannhet. Uten Kristus leder vitenskapen vill, og filosofien er tåpelig. De som har skilt seg fra Frelseren vil fremme teorier som opprinnelig kommer fra den lumske fiende. Kristi liv skiller seg ut som en kontrast til all falsk vitenskap, alle gale teorier, alle misvisende metoder.

Hyklere vil stille seg opp med teorier som ikke har noe grunnlag i Guds Ord. Vi må holde det banner høyt som bærer inskripsjonen: Guds bud og Jesu tro. Vi må holde vår første tillit fast inntil enden. La ingen forsøke å vanne ut sannheten med en blanding av spissfindig forfalskning. La ingen forsøke å rive ned grunnlaget for vår tro eller ødelegge mønstret ved å veve inn menneskelig uttenkte tråder. Ikke en tråd av panteisme skal dras inn i veven. Sensualitet, skadelig for sjel og legeme, er alltid resultatet av å veve disse tråder inn i stoffet.

”Men vi som hører dagen til, la oss være edrue, ikledd troens og kjærlighetens brynje og med håpet om frelse som en hjelm; for Gud bestemte oss ikke til vrede men til å vinne frelse ved vår Herre Jesus Kristus. Han som døde for oss, for at vi, enten vi våker eller sover, skal leve sammen med Ham. Forman derfor hverandre og oppbygg den ene den andre som dere og gjør!” (1. Tess. 5, 8-11) *Brev 249. – 11. november 1903. – til P.T. Magan og E. A. Sutherland, ledende lærere ved etableringen av Emmanuel Missionary College.*

Ut i All Verden. – 12. november.

”Og de fremmede som holder seg til Herren for å tjene Ham og for å elske Herrens navn, for å være Hans tjenere, alle de, som holder sabbaten, så de ikke vanhelliger den, og som holder fast ved Din pakt, dem vil Jeg føre til Mitt hellige fjell og glede dem i Mitt bedehus, deres brennoffer og slaktoffer skal være til

velbehag på Mitt alter; for Mitt hus skal kalles et bedehus for alle folk.” (Es. 56, 6. 7)

De glade nyheter om frelse skal bringes til dem som ikke har hørt dem før. Satan har besluttet, at han vil plassere Guds folk i et falskt lys for verden. Han er glad, når deres liv avslører mangler og viser, at de nærer forkastelige karaktertrekk. Disse karaktertrekk bruker han i sin tjeneste. Han prøver å holde Guds folk i en fortforende status av uvisshet ved å utsette dem for falske teorier og falsk vitenskap. Han forsøker å forføre dem, som han forførte Adam og Eva. Han ønsket å få dem til å vende seg bort fra Gud, deres sanne Rådgiver, og få dem til å akseptere hans åndelig villedende feilslutninger. Med disse bevisste feilslutninger svøpt i lysets kledninger, forsøker han å forføre om det er mulig, de utvalgte.

Mange gir etter for hans fristelser og Guds tjeneres tid og innflytelse, som skulle ha vært brukt til å gjøre ikke troende kjent med sannheten for vår tid, blir brukt til tiltak for å redde bekjennende troende fra Satans feller. Således blir veien for sannhetens fremmarsj blokkert. Det er ingen lett sak å gjøre Kongens hovedvei klar, mens mennesker stoler på seg selv og gjør kjøtt til deres styrke.

Til alle, som ønsker å gjøre rett og bedømme rett, idet de holder sin hånd fra å gjøre noe ondt, lyder løftet: ”dem vil Jeg i Mitt hus og innen Mine murer gi et minne og et navn bedre enn sønner og døtre; et evig navn vil Jeg gi dem som ikke skal utryddes.” (Es. 56, 5)

Blant Guds folk skal det ikke være noen kolonisering. Herrens Ord til dem er: ”For du skal brede deg ut både til høyre og venstre, og din ætt skal ta hedningefolk i eie og bygge opp igjen ødelagte byer.” (Es. 54, 3) De skal dyrke planter alle steder. Alle vegne skal sannheten for vår tid forkynnes. De, i hvis hjerter lyset har skinnet, må huske på, at de er Guds arbeidere, Hans vitner. At tjene og ære ham bør være deres vitenskap. De bør kalle andre til å holde Hans bud og leve. Lydighet mot Guds lov er spørsmålet som skal prøve verden.

Sannheten skal forkynnes for alle folk, nasjoner, folkeslag og tungemål. Tiden er kommet, da meget aggressivt arbeid skal gjøres i byene og på alle forsømte, ikke bearbejdede marker. – *Brev 263. – 12. november 1903. - Til leger og sykepleiere.*

Ingen Tid Til Strid. – 13. november.

”Altså: likesom den enes fall ble til fordømmelse av alle mennesker, således ble også den enes rettfærdige gjerning til livsens

rettferdiggjørelse for alle mennesker.” (Rom. 5, 18)

I meget av den tjeneste som blir utført profesjonelt for Gud, er det mye konkurranse på vegne av selvet og selvopphøyelsen. Gud hater hykleri. Når menn og kvinner mottaker Den Hellige Ånds dåp, vil de bekjenne sine synder, og, tilgi, hvilket betyr rettferdiggjørelse, og den vil bli gitt dem. Men man kan ikke stole på de menneskelige redskapers visdom, når de ikke er angrende, ikke ydmyke, for de er gjort blinde for betydningen av rettferdiggjørelse og helliggjørelse gjennom sannheten. – Når mennesker er rippet for selvrettferdighet, vil de få se sin åndelige fattigdom. Da vil de nærme seg det stadium av broderlig vennlighet, som vil vise, at de er i sympati med Kristus. De vil være i stand til å sette pris på den høye og opphøyde karakter for kristen misjonstjeneste.

Mange er parate til å være tilfreds med å tilby Herren udugelige, latterlige tjenestegjeringer. Deres kristendom er svak. Kristus ga Seg Selv for syndere. Hvilken iver for sjelers frelse burde vi ikke fylles med, når vi ser menneskelige vesener gå til grunne i synd. Disse sjeler er kjøpt for en høy pris.

Guds Sønn's død på Golgatas kors er målestokken for deres verdi. Dag for dag tar de en beslutning i spørsmålet om liv eller død, de beslutter seg for, om de ønsker evig liv eller evig undergang. Og likevel er menn og kvinner som bekjenner seg til å tjene Herren tilfredse med å fylle sin tid og oppmerksomhet med saker av liten betydning. De er tilfredse med å være uenige med hverandre. Dersom de hadde vært helligt til Mesterens tjeneste, ville de ikke ha strevd og konkurrert som en familie av uregjerlige barn. Enhver hånd ville ha vært engasjert i tjeneste. Enhver ville ha vært på sin plikts post, arbeidende med hjerte og sjel som misjonærer for Kristi kors. Kristi ånd ville ha dvelt i arbeidernes hjerter, og rettferdige handlinger ville ha blitt utført. Arbeiderne ville bære med seg i sin tjeneste sympatien og bønnene av en oppvekket kirke. De ville motta sine ordrer fra Kristus og ville ikke finne tid til konkurranse eller strid. – *Brev 173. – 13. november 1902. - Til dem, som var samlet til rådslagning ved Battle Creek.*

La Kristus Være Ditt Lys – 14. november.

”Men den som drikker av det vann Jeg vil gi ham, skal aldri i evighet tørste, men det vann Jeg vil gi ham, blir i ham en kilde med vann som veller frem til evig liv.” (Joh. 4, 14)

Gud kaller alle som har drukket av livets vann til å lede andre til kilden. – ”Jeg, Jesus, har sendt min engel for å vitne dette for dere om menighetene; Jeg er Davids rotskudd og ætt, Den Klare Morgenstjerne.” (Åp. 22, 16) Kristus skal være ditt lys. Kristus skal være din næring og din kraft. Kristus er roten, og han støtter enhver gren med Sin kraft.

Enhver omvendt sjel har et arbeid å utføre. Vi må motta nåde for fritt å kunne gi nåde. Vi skal la lyset fra Den Strålende Morgenstjerne bryte frem for å spre sitt lys av selvfornektelse og selvoppofrende gjerninger, følgende det eksempel som Kristus har gitt oss i Sitt eget liv og i Sin karakter. Vi skal dra den substans opp fra roten som vil gjøre oss i stand til å bære megen frukt. Enhver sjel, som har hørt den guddommelige invitasjon, skal bringe budskapet som et ekko fra fjell til dal, idet han sier til dem, han kommer i kontakt med: ”Kom”.

Jesu kjærlighet i hjertet vil alltid komme til syne i ømhjertet medfølelse for deres sjeler for hvem Kristus betalte så kjærlig en pris. ”Mine barn! La oss ikke elske med ord eller med tunge, men i gjerning og sannhet! Og på dette skal vi kjenne, at vi er av sannheten, og vi skal stille våre hjerter til ro for Hans åsyn, for om enn vårt hjerte fordømmer oss, så er Gud større enn vårt hjerte og kjenner alle ting. I elskede! Dersom vårt hjerte ikke fordømmer oss, da har vi frimodighet for Gud, og det vi beder om, det får vi av Ham; for vi holder Hans bud og gjør det som er Ham til behag.” (1. Joh. 3, 18-22) Det finnes ikke en sådan ting som en kjærlighetsløs kristen.

Enhver sann troende oppfanger strålene fra Morgenstjernen og overfører lyset til dem som sitter i mørke. Ikke alene skinner de midt i mørket i sitt eget naboskap, men som en kirke skinner de videre til områdene omkring. Herren forventer, at alle gjør sin plikt. Alle, som forener seg med menigheten, skal være ett med Kristus for å spre lyset fra Morgenstjernen og bli verdens lys. Kristus og hans folk skal samarbeide om den store oppgave å frelse verden. – *Manuskript 51. – 14. november 1894.*

Nåværende Fortrin og Fremtidige Fordeler. – 15. november.

”Idet vi ser på troens opphavsmann og fullender, Jesus, han som for den glede som ventet Ham, led tålmodig på korset, uten å akte vanæren, og nu sitter på høyre side av Guds trone.” (Hebr. 12, 2)

Vi skulle alltid være takknemmelige følelser overfor dem som har vist oss velvilje i nødens

stund. Men disse følelser som så lett kommer til syne i vennligheten og upartiskheten hos våre venner svarer til kjærligheten og medfølelsen fra vår velvillige himmelske Venn. Det vennskap som uttrykkes av våre nærmeste og kjæreste slektninger og venner overgår så langt av åpenbaringen av Jesus Kristus, at den første er stum og uttrykksløs sammenlignet med den andre. Det er naturlig, at hjertet rommer den varmeste kjærlighet til dem som har gjort noe eller har lidt noe for oss.

La meg føre deg til korsfestelsesscenen og vise deg Guds Sønn, døende i stedet for deg. Vil ikke synet av Kristi kors vekke enhver takknemmelighetsfølelse i deg? Vil det ikke feie bort kulden og likegyldigheten som stjeler følelsene fra det store offer som ble gjort til beste for oss?

Satan, sjelefienden, arbeider hele tiden med sine forførelser og sitt blendverk for å lokke sansene og drepe følelsene for vår høyeste interesse. Når det dreier seg om små saker vedrørende livet får følelsene fritt løp, men når det dreier seg om evige interesser blir følelsene hindret, bundet som med magiske bånd.

Det er så mange som utholder fattigdom og forfølgelse, et anselig offer, et veivalg som lover fordeler i fremtiden. De gir avkall på nåtidig komfort for et fremtidig gode og anser de to ting for likeverdige, men her presenterer Jesus evig liv som lønn for lydighet, og hvis jordisk vinnings usle, tarvelige ting ofres for et fremtidig gode hvor meget mer burde bekvemmelighet, fornøyelse og nåværende jordiske fordeler ofres for usammenlignbare rikdommer og det fremtidige udødelige livs herlighet. La ikke jordiske fortryllesers trolldom stjele følelsene som tilhører Gud og forherde hjertet for evige interesser. Se på de ting som ikke ses. Steng Jesus inne i ditt hjerte som i et helgenskrin. - Elsk Ham av hele din sjel. - *Brev 15 a. – 15. november 1871. - Til Edson og Emma White. – Edson var 22 år og Emma var 23.*

Vår Tilflukt og Vår Styrke. – 16. november.

”Gud er vår tilflukt og styrke, en hjelp i trengsler, prøvet til fulle – Herren, hærskares Gud, er med oss. (Sal. 46, 1-12)

Tro er ikke vår frelses grunnlag, men det er den store velsignelse – øyet som ser, øret som hører, føttene som løper, hånden som griper tak i. Troen er middelet, ikke målet.

Vi har fått enhver oppmuntring til å tro at, hvis vi daglig overgir våre viljer til Gud, vil løftet bli

oppfylt: ”For av Hans fylle har vi alle fått, og det nåde over nåde.” (Joh. 1, 16) Enhver åpenbaring av Kristi nåde, til beste for oss, er til oss. Vi skal vise Hans nåde frem i våre liv, i tanke, ord og gjerning. La oss ikke gå glipp av vår mulighet til å tale og arbeide som Jesus Kristus. Vi skal representere barmhjertigheten, kjærligheten og Kristi kraft – den kraft, som Han har gitt oss.

Var det ikke for kraften, mottatt gjennom Kristus, ville vi ikke ha hatt noen styrke. Men Kristus har all styrke. ”Og Jesus trådte frem, talte til dem og sa: Meg er gitt all makt i Himmel og på Jord; gå derfor ut og gjør alle folkeslag til Mine disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn, og lærer dem å holde alt det, Jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil Verdens ende!” (Matt. 28, 18-20)

Her er vår kraft, vår trøst. I oss selv har vi ingen styrke. Men Han sier: ”Jeg er alltid med deg” hjelper deg å gjøre din plikt, leder deg, trøster deg, helliger deg og støtter deg, lar det lykkes for deg å tale ord som vil dra andres oppmerksomhet til Kristus og vekke i deres sinn ønsket om å forstå håpet og sannhetens betydning, idet det vender dem fra mørket til lyset og fra syndens makt til Gud.

Det er en vidunderlig tanke, at menneskelige vesener kan tale Guds Ord i enkle trøstende og oppmuntrende ord. De mest ydmyke mennesker vil Gud bruke til å så sannhetens frø som kan springe ut og bære frukt, fordi den, i hvis hjerte de ble sådd, trengte hjelp – en vennlig tanke, et vennlig ord, gjort effektivt av Den som har sagt: ”Se jeg er med dere alle dager, inntil verdens ende.” – *Brev 329a. – 16. november 1905. – Til hennes 19 år gamle barnebarn Mabel.*

Vårt Spesielle Oppdrag. – 17. November.

”Og Ånden og bruden sier: Kom! Og den som hører det, si: Kom! Og den som tørster, han komme, og den som vil, han ta livsens vann uforskyldt!” (Åp. 22, 17)

Herren har gitt Sin menighet en spesiell oppgave i personlig tjeneste. Gud kunne ha sendt engler til å arbeide for å reformere mennesker, men Han gjorde ikke det. Menneskelighet skal røre menneskelighet. Menneske skal kontakte menneske.

Kristi misjonsbefaling skal mottas og følges. Vi skal gå frem i tro med alvorlig og ærlig bønn om nærværet av Den som har sagt: ”Se Jeg er med dere inntil Verdens ende.” (Matt. 28, 20) Med løfte om et slikt følgeskap blir vi skyldige i stor vantro og ulydighet om vi nekter å ta opp

selvfornektelsens og selvoppofrelsens kors. – Etter kvart som vi deler ut av det lys som har funnet sin vei inn i våre sjeler, gir Helligånden ennå mer lys, og våre hjerter blir fylt med Herrens dyrebare glede.

Vi har en korsfestet, oppstått Frelser å presentere for folket. Alle som er kommet til Jesus for å få tilgivelse har opplevd, at Han alltid er parat til å ta deres synder og i stedet tilføre dem Sin rettferdighet. Den som er kommet til Kristus og har vært virkelig omvendt vil føle en lengsel etter å frelse sjeler som lever utenfor Kristus. Den som elsker Gud over alle ting og sin neste som seg selv kan ikke slå seg til ro uten å gjøre noe.

Gud vil bruke ydmyke mennesker som sine redskaper. Selv om de kun har et talent, hvis de handler med det, vil det vokse. Den store feil i menigheten er, at arbeidet med å frelse sjeler er så begrenset, at fremgangen av Guds Rike går langsomt. En tilbakestående menighet er det sikre resultat av en selvisk menighet, en menighet som ikke bruker sine talenter i arbeidet for å samarbeide med Jesus for å gjenopprette det moralske Guds-bilde i mennesket. Vi skal tjene enhver skapning. Det er lagt et ansvar på oss, at arbeide for alle, våre venner, våre bekjente, de som er bunnet til verden og fremmede for Gud. Den tilsynelatende elskelige og enige må bli innlemmet i vårt arbeidsfelleskap. Sannheten tilhører dem like meget som den tilhører oss og vi må si: ”kom”. – *Manuskript 123. – 17. november 1897. – ”Kristi Misjonsbefaling”.*

Gud Elsker Det Skjønne. – 18. november.

”Men la alt skje sømmelig og med orden.” (1. Kor. 14, 40)

Gud blir ikke herliggjort ved, at de som Han har kalt ut fra mørket til Sitt underfulle lys, er rotete, likegyldige og sjuskete. Vi ønsker å kopiere det himmelske mønster, når det dreier seg om orden og netthet, og hvis himmelen er ønskelig og attraktiv, ønsker jeg, at mine omgivelser skal være attraktive i deres enkelhet og orden. Vi trenger alle å tenke over, at grundighet, netthet og orden skulle være fremtredende hos dem som elsker og frykter Gud, for på den måte anbefaler vi vår tro.

Vi gjør inntrykk på dem som ser oss. Vår forbindelse med Gud vil forstørre vårt ønske om å ha rene hjem og omgivelser. Å ha frukttrær, prydrær og blomster omkring våre hjem lønner seg på mer enn en måte.

Herren elsker det skjønne, for Han har skapt de ruvene høye trær, gresset formet som spyd, de

skjønne busker, de fint formede blomster og alt dette har en mildnende, beroligende innflytelse på den som ser det, og når sansene er påvirket, blir de ubevisst dratt fra naturen til naturens Gud. Hvis Herren omsorgsfullt gir oss dette uttrykk for Sin kjærlighet i variasjonen av skjønne blomster som gror i sin naturlige prakt, skal vi da ikke vise vår takknemmelighet til Ham? Skal vi ikke gjøre akkurat det som Jesus bad oss om å gjøre, ”Akt på liljene på marken, hvorledes de vokser: de arbeider ikke, de spinner ikke; men jeg sier dere: Enn ikke Salomo i all sin herlighet var kledd som een av dem.” (Matt. 6, 28. 29) Her viser Herren kontrasten mellom det kunstferdige og det naturlige.

Jeg spanderer klokt noen midler for å ha Guds dyrebare ting innenfor synsvidde og for å ha alt som er helsebringende omkring min eiendom. Jeg gjør dette for å vise alle, at vi ikke på grunn av vår tro stiger ned til et lavere stade og blir slappe, likegyldige og uordentlige.

La alle se, at selv om du tror, at Herren kommer, forbereder du deg til en ren og hellig himmel ved å være ren, renslig og hellig her. Da vil du føle deg hjemme, når du blir kalt til de hellige herskapelige boliger der oppe. Hva sier Herren til oss gjennom Sin inspirerte apostel? ”Men dere er en utvalgt ætt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk til eiendom, for at dere skal forkynne Hans dyder som kalte dere fra mørke til Sitt underfulle lys.” (1. Peter 2, 9) – *Manuskript 28. – 18. november 1889.*

”En Betydningsfull Drøm” – 19. november.

”Og alt som dere gjør i ord eller gjerning, gjør det alt i Den Herre Jesu navn, idet dere takker Gud Fader ved Ham!” (Kol. 3, 17)

Hvor det finnes et hjerte, som ikke reflekterer lyset fra himmelen, er det en ensomhet, som Kristus ikke kan dvele i. Ved siden av enhver sjel er det også en engel til stede. Jeg er instruert om, at med Kristus fikk vår verden alle himmelens skatter. Intet ble holdt tilbake. Hvis et menneske ikke åpner sin hjertedør for Jesus Kristus og kommuniserer med Ham, vil Sataniske hjelpere kommunisere med det menneske.

Det er til Guds ære, at glede og fryd finnes i rikelig mengde. Hvis Kristi nådes mildnende, dempende innflytelse er til stede, vil det alltid bli talt behagelige ord. Hvis noen feiler, gå til den som feiler, alene. Gi ikke råd med høy kraftig røst, men demp stemmen. Den, som har en innflytelsesrik posisjon som Guds husholder, skal være særlig omhyggelig med ikke å irritere med

ord eller i gjerning. Han bør tale behagelig til enhver arbeider og ikke vise noen irritabilitet eller en negativ holdning.

La alle, som har et tillitsverv, være så meget mer forsiktig med hvorledes han taler og handler, som hans stilling er høyere og mer ansvarsfull enn hans medarbeidere, for de, som er forbundet med Guds verk, kan kun behage Mesteren ved å tale vennlig. Ethvert ord, som er talt tankeløst eller uklokt, bør tilbakekalles på pletten. Hvis taleren glemmer å gjøre dette, eller hvis han ikke angrer sin tankeløshet, skulle noen i Kristi Ånd minne ham på hans plikt til å be om unnskyldning, for vi må huske, at vi som kristne bekjenner oss til å jobbe som en enhet, vi må ikke oppføre oss som syndere, hvis syndefulle ord og gjerninger, om de ikke blir angret, vil fordømme oss.

Kristne skal elske hverandre, som Kristus elsket dem. Verdens gjenkjennelse av evangeliets sannhet avhenger av åpenbaringen av denne kjærlighet. Det var for dette, Kristus bad i den siste bønn, Han bad. Kristne må ikke oppføre seg som uregjerlige barn. De som bekjenner seg til å være kristne må for verdens øyne bevise, at de har lagt bak seg barnslighetene fra deres uomvendte liv. – *Brev 179. – 19. november 1902. – Til C. P. Bollman, Redaktør av the Southem Watchman, publisert i Nashville, Tennessee*

En Forsmak På Himmelen. – 20. november.

”Han som sitter på tronen, sa da til meg: ”Se Jeg gjør alle ting nye.” Og han la til: Skriv det ned for dette er pålitelige og sanne ord” Deretter sa Han til meg: ”Det er skjedd! Jeg er Alfa og Omega, Begynnelsen og Enden. Den som tørster, vil Jeg la drikke av kilden med livets vann for intet.” Åp. 21, 5.

På dette morgenmøte (på en konferanse holdt i Battle Creek, Michigan), lyttet vi til de vitnesbyrd som ble avlagt der og den siste salme var sunget: ”Når skal vi møtes igjen, møtes for aldri å skilles?” – Jeg glemte nesten meg selv. Mitt sinn vandret over til den andre kysten, til tiden da det skal bli et kjempestort møte i Guds Stad rundt den store hvite trone og de frelste vil synge om triumf, om seir og lovprise Gud og Lammet. - Vel, det vakte sådan en høytidelig, skjønn følelse i meg. Det mildnet mitt hjerte og jeg kunne ikke hindre tårene i å flyte fra mine øyne. Åh, hvilken lykke vi skal nyte - samlet der rundt tronen kledd i Kristi hvite rettferdighets klær. Ingen sorger mer, ingen atskillelse mer, tenk vi får dvele der i fred, hvile i lykke, hvile i herlighet gjennom de endeløse

tidsaldrer i evigheten. Hvilket lykkelig, lykkelig selskap vi da vil være!

La oss overveie og tenke på de samme privilegier her og nå. Når vi grunner på vår Frelseres uendelige offer og vet, at vi kan bli Guds barn og medlemmer av den kongelige familie, når vi tenker over denne opphøyelse, denne ufortjente forfremmelse, når vi overveier og ser, at alle disse privilegier skal bli våre og kan være våre hver eneste dag, at vi kan ha de forrettigheter, som tilhører Guds sønner og døtre, hvordan kan noen av oss da finne noe som helst å klage for? Hvorledes kan noen ytre et eneste utilfreds ord? Hvordan kan utilfredshet bo i våre hjerter?

Vi burde være det mest takknemmelige folk på jordens overflate. Vår lykke er avhengig av vår tro på Gud – vår tillit til Ham. Og så, når vi tenker over, hvilket håp vi har, hvilken tro vi har, at vår tro og vårt håp strekker seg helt inn i den andre verden; når vi vet, at det vil fortsette inn i de ubegrensede tidsaldrer i evigheten – Jeg ønsker å vite, hva dere føler, når dere tenker på de argumenter som er framført her i kveld?

Dersom det finnes noe, jeg kan bidra med i dette arbeid, vil jeg gjerne det. Det er mange, som er villige til å gi av sine midler, men seg selv holder de tilbake. Hvordan kan det ha seg, at vi ikke finner flere som vier seg selv til dette arbeid? – *Manuskript 5. – 20. november 1883. Prediken holdt av Mrs. White ved det avsluttende morgenmøte ved Generalkonferensens årsmøte, Battle Creek, Michigan.*

Forberedelse til Udødelighet. – 21. november.

”For alt det, som er født av Gud, seirer over verden; og dette er den seir, som har seiret over verden; vår tro.” (1. Joh. 5, 4)

Vår tid her nede er kort på sitt beste og vi ønsker, at alt, vi gjør, skal vise seg å styrke Guds verks fremme... La ditt rop gå opp til Gud. Omvend din innerste sjel. Be inderlig til Gud om Hans nådes forvandlende makt. Grip tak i din Frelser slik som Jakob gjorde, inntil Gud ikke bare vil vise deg, hvem du er, men Han vil vise deg, hvem Han er, og du vil i Jesus få se en styrke og støtte, en klarhet og makt, du aldri har sanset eller vært klar over før. Hvis din tro i utholdenhet tar tak i løftene, vil du seire. Dette er den seir som har overvunnet verden, vår tro.

Så lenge du er ærlig overfor deg selv, vil ingen motarbeidende makt på jorden eller helvete være i stand til å ødelegge din fred eller ødelegge din forbindelse med Gud. Hvis du frykter Gud, trenger du ikke å vandre i uvisshet. Hvis du

behager Ham, vil du sikre deg alt som din sjel ønsker seg. En fremtredende kristen hadde dette ordtak: ”Det er intet i universet, jeg frykter mer, enn at jeg ikke skulle kjenne hele min plikt og at jeg skulle svikte ved ikke å utføre den.”

La disse ord bli ditt motto: Stå opp for Jesus, selv om det kan koste deg hvilket som helst offer, hvilken som helst selvfornektelse. Stå opp for Jesus hvorsomhelst, nårsomhelst, stå opp for Jesus! Gjør all din gjerning som om du kunne se gjennom forhenget og se, at Guds øye hvilte direkte på deg med kunnskap om enhver av dine gjerninger.

Han har kjøpt deg med sitt eget blod og, når du trenger Hans hjelp, da kall på ham og du vil få hjelp. Det er da, at Jesus vil stå opp for deg. La ditt korte, usikre liv være en kontinuerlig forberedelse til det fremtidige, udødelige liv. Gud tillater, at vi møter fristelser for å finne ut av, hvilken karakter vi har, og for at vi skal utbedre våre mangler. Vi er til stadighet omgitt av påtrengende fristelser til synd som er maskert for å forføre og lokke sjelen til ruin. Satan vil forvandle seg til en lysets engel, og han legger alltid planer for å frarøve Gud Hans herlighet ved å ødelegge sjeler. Fest din hjelpeløse sjel til Gud. Følg det lys, du har fått fra Himmelen. *Brev 42. – 21. november 1879. – Til Edson White.*

Hvordan Holde Kjærligheten i Live. – 22. november.

”Og alltid si Gud og Faderen takk for alle ting i Vår Herre Jesu Kristi navn, og underordner dere under hverandre i Kristi frykt.” (Ef. 5, 20. 21)

Hvor mange vanskeligheter og hvilket tidevann av smerter og ulykke ville ha vært unngått, hvis menn, og også kvinner, ville ha fortsatt å dyrke den hensynsfullhet, oppmerksomhet og de vennlige ord som uttrykte takknemmelighet og verdsetting og viste de små oppmerksomheter som holdt kjærligheten i live, den de tidligere følte var så nødvendig for å vinne den livsledsager, de ønsket seg. Hvis mann og hustru blott ville fortsette å dyrke disse oppmerksomheter som gir kjærligheten næring, ville de være lykkelige i hverandres selskap og ville ha øvd en helliggjørende innflytelse på sin familie. De ville ha vunnet en liten verden av lykke for seg selv og ville ikke ha ønsket å gå utenfor denne verden for å finne nye attraksjoner og nye mål for sin kjærlighet.

Hvis hjertene hadde blitt holdt sensitive og varme i våre familier, hvis de hadde følt en edel, sjenerøs aktelse og hadde hatt respekt for hverandres smak

og meninger. Hvis hustruen hadde søkt anledninger til å uttrykke sin kjærlighet i handling og viste sin mann oppmerksomhet, og mannen viste den samme omtanke og samme vennlige hensyn til sin hustru, ville barna ha tatt del i samme ånd. Innflytelsen ville ha gjennomtrengt hele hjemmet og ha spart familien for den store tidevannsbølge av elendighet! Menn ville ikke gå fra hjemmet for å finne lykke annetsteds; og kvinner ville ikke lengte etter kjærlighet og miste sitt mot og sin selvrespekt og bli psykiske invalider på livstid. Vi har kun fått ett livs leiekontrakt, og med varsomhet, flid og selvkontroll kan livet holdes ut, være behagelig - ja, - til og med lykkelig.

Ethvert par, som forener sine livsinteresser, burde forsøke å gjøre hvert enkelt individs liv så lykkelig som overhodet mulig. Det vi setter pris på, forsøker vi å beholde og gjøre enda mer verdifullt, hvis vi kan. I ektepakten har menn og kvinner gjort en avtale, en investering for livet, og de burde gjøre sitt ytterste for å kontrollere sine utålmodige ord og sin grettenhet enda mer enn før sitt giftermål, for nå er deres skjebner knyttet sammen for livet som mann og hustru, og hver enkelt er verdsatt i nøyaktig forhold til hvor megen umake og anstrengelse det gjøres for å bevare og fornye den kjærlighet, de så ivrig søkte og verdsatte, før de giftet seg. – *Brev 27. – 22. november 1872. Til Bror Burton, et tidlig medlem av menigheten i San Francisco, California.*

Listig Uttenkte Planer. – 23. november.

”Og han sa til meg: To tusen og tre hundrede aftener og morgener; så skal helligdommen komme til sin rett igjen.” (Dan. 8, 14)

I fremtiden trengs det stor aktpågivenhet. Det bør ikke være noen åndelig dumhet blant Guds folk. Onde ånder er aktivt opptatt med å søke å få kontroll over menneskelige vesener. Menn blir bundet opp i bunter, klare til å bli fortært av de siste dagers branner. De, som forkaster Kristus og Hans rettferdighet, vil akseptere villedende resonnementer som oversvømmer verden. Kristne må være edru og på vakt, idet de trofast holder stand mot deres fiende, djevelen, som går omkring som en brølende løve, søkende hvem han kan oppsluke.

Menn vil utføre mirakler under innflytelse av onde ånder. De vil gjøre mennesker syke ved å kaste deres trolldom på dem, og så vil de igjen fjerne trolldommen samtidig med, at de får andre til å fortelle, at de som var syke er blitt helbredet

på mirakuløs vis. Dette spill har Satan gjennomført gang på gang.

Gud vil være Sitt folks helligdom, hvis de vil adlyde Hans Ord, idet de tror og forkynner de enkle evangeliske sannheter som Kristus forkynte, da Han var i denne verden. Vi trenger nå å be som aldri før. Vi lever på Den Store Forsoningsdag, og vi skal bekjenne våre synder og gjøre grundig arbeid for å angre. Vi må sette alle våre evner i sving for å fri oss fra onde og urimelige menneskers tankespinn. Satan kommer ned som en strålende engel og viser frem fabelaktig skjønne bilder for øynene av dem som har kommet seg bort fra Gud, så at de ikke ser, hva de er eller vet, hva de trenger. Fienden har kommet ned med stor makt for å arbeide med all urettferdighets forførelse i dem som går fortapt, Gud kaller mennesker til anger og gjennomvendelse.

Når Guds folks liv er rensset for moralsk og åndelig forurensing, når deres øyne er salvet med den himmelske øyesalve, vil de skjønne, at de er fattige, elendige, fortvilte, blinde og nakne. De vil komme til kilden som er blitt åpnet for Juda og Jerusalem og tilføre Kristi rensende blod til sine stakkars, syndsbelastede sjeler. Gud gi, at de ikke venter med å sikre seg de fordeler, som Han har beredt til dem som elsker Ham og holder Hans bud. – *Brev 259. – 23. november 1903. – Til Mrs. L. M. Hall, en nær venninne og i mange år forstanderinne på Battle Creek Sanatorium.*

Ærlighet i Forretningsanliggender. – 24. november.

”Vær ivrige og bli ikke slappe, vær brennende i ånden, tjen Herren!” (Rom. 12, 11)

Guds tjenere er tvunget til i mer eller mindre grad å ha forbindelse med verdslige mennesker i forretningsanliggender, men de skulle kjøpe og selge i forvissning om, at Guds øye hviler på dem. Ingen falske regnskap eller falske vekter skal benyttes, for de er avskyelige for Herren. I ethvert forretningsanliggende vil en kristen være akkurat det, han ønsker, at hans brødre skal tenke, at han er. Hans handlinger skal være ledet av underliggende prinsipper. Han lager ikke intriger, bedrar ikke, derfor har han intet å skjule, intet å pynte på. Han kan bli kritisert, han kan bli testet, men hans ubøyelige rettskaffenhet vil lyse frem som rent gull. Han er en velsignelse for alle som er i forbindelse med ham, for hans ord er til å stole på. Han er en mann som ikke vil ta en fordel fra sin nabo. Han er en venn og en velgjører for alle og hans medmennesker kan stole på hans råd.

En sann og ærlig mann vil aldri dra fordel av andres svakhet og inkompetanse for å fylle sin egen pung. Han tar en fair pris for det, han selger. Hvis det er mangler ved det, han har solgt, forteller han det åpent til sin bror eller sin nabo, selv om han ved å gjøre det kan motarbeide sine egne pekuniære interesser. I alle livets detaljer skal de strengeste prinsipper for ærlighet opprettholdes. Dette er ikke de prinsipper som regjerer vår verden, for Satan, bedrageren, løgneren og undertrykkeren er mesteren, og hans undersåtter følger ham og etterlever hans prinsipper. Men kristne tjener en annen slags Mester, og deres gjerninger skal gjøres i Gud uten hensyn til selvisk avanse. Avvik fra fullkommen ærlighet i forretningsanliggender kan synes å være en bitteliten sak etter noens mening, men Vår Frelser så ikke sådan på det. Hans ord på dette punkt er likefremme og tydelige: ”Den som er tro i smått, er også tro i stort.” (Luk. 16, 10)

I den kristne verden i dag er svindel og bedrageri praktisert i fryktelig stort omfang. Guds lovlydige folk burde vise, at de står på et høyere nivå. Uærlig praksis, som ødelegger handelen mellom en mann og hans medmenneske, burde aldri bli praktisert av en som bekjenner seg til å tro på den nærværende sannhet. *Brev 3. – 24. november 1878. Til bror O., en kolportør med tvilsomme forretningsmetoder.*

Framskynd Kristi Komme. – 25. november.

”Da nå alt dette skal oppløses, hvor må dere da strebe etter hellig ferd og gudsfrykt, idet dere venter på og framskynder Guds dags komme, hvorved himlene skal oppløses i ild og himmellegemene smelte i brann!” (2. Pet. 3, 11. 12)

Jeg var i England på det tidspunkt da dronningen hadde sitt jubileum. (Dronning Victorias gyllne jubileum i 1887) Hennes bilde var i alle vinduer, på papir, på glass, på alt. Alt var gjort for at folket skulle tenke på henne og huske henne. - Slike parader! - Tusinder og tusinder og tusinder av dollars ble brukt ved den anledning. - Oi, folket betalte dollars, kun for en sitteplass i et vindu for å se paraden. En sitteplass i et vindu kostet to- eller tre hundrede dollars for å se dronningen ved den anledning.

Jeg var akkurat der i London, da all denne forventning rådde. - Den gjorde meg bedrøvet... De hadde rett til å gjøre dette, men jeg tenkte: ... Her ser vi frem til å se Herren komme i himmelens skyer. - Tenker vi på Ham, husker vi på Ham? Er Han i våre sinn? Hvis vi virkelig tror

på Jesus og virkelig tror på Hans komme, hvis vi virkelig levde i Kristus, ville vi ikke klage over hvert lille kors. Da ville vi tenke på, hva Kristus Vår Frelser har gjort for vår skyld. Når vi ser på korset på Golgata, vil våre bitte små ergrelser forsvinne ut av syne. Hvorfor skulle vi ikke som kristne løfte Ham opp, Mannen fra Golgata? For Kristus la sine herlige klær til side; for vår skyld ble Han fattig, for at vi gjennom Hans fattigdom kunne bli rike.

Det offer vil gå tapt for oss, med mindre vi griper tak i Kristus i tro. Vi har slett ingen rettferdighet i oss selv. Alle profetiene viser oss, at avslutningen på alt er nær. La oss bringe våre hjerter i rett skikk for Gud.

Det er et liv på den annen side. En evighet. Et liv i lykke. Ingen død kan komme inn der. Det vil ikke være antydning av smitte der. Ingen sykdom, smerte eller sorg. Ønsker du ikke å komme der? Gatene er brulagt med gull, og du vil se Kongen i Hans herlighet. Jeg må være der. Jeg må få se Kongen i Hans Majestet. Led ikke folket til å tro, at de kan reise did og ta sine synder med seg. Karakterene må forvandles her. Vi må lære å synge frelsens sanger her, om vi noen gang skal få synge sangene om frelsen i Himmelen. Syng om Guds godhet. Tal om Hans makt. – *Manuskript 20. – 25. november 1888. – "En God Prediken."*

Skolen – Her og Heretter. – 26. november.

"Da de på ny korsfester Guds Sønn for seg og gjør Ham til spott." (Hebr. 6, 6)

Enhver må for egen del rette sin oppmerksomhet mot kallet: "Kom til Meg, - og Jeg vil gi dere hvile." (Matt. 11, 28) Herren Jesus har betalt ditt eksamensgebyr. Alt du må gjøre er å lære av Ham. Den kristelige høflighet som praktiseres i Den Høyere Skole, skal også praktiseres i denne lavere skole av gamle som av unge troende.

Alle som undervises i Kristi skole er under himmelske hjelperes trening, og de bør aldri glemme, at de er et skuespill for verden, for engler og for mennesker. De skal representere Kristus. De skal hjelpe hinannen til å bli verdige til opptak i Den Høyere Skole. De skal hjelpe hverandre til å bli edle og til å nære en sann ide om, hva det betyr å være et Guds barn. Deres ord skal bringe mot og oppmuntring til andre. De skal løfte opp de svake hender og styrke de svake kne. På hvert hjerte skal ordene skrives inn som med en diamantspiss: "Det er kun en ting jeg frykter, at jeg ikke skal forstå min plikt og at jeg skal gjøre den feil ikke å utføre den." Vi lever i en tid, da vi burde søke Herren alvorlig, ærlig og inntrengende.

Det er mange måter på hvilke menneskelige vesener kan korsfeste Guds Sønn på ny og utsette Ham for åpen skam. Å tilbe verdslig forretning forvirrer sinnet så meget, at Satan stjeler seg nærmere, og lumske lusken finner han en inngang. Han har mange teorier, som han kan bruke til å villede dem som ønsker det. De feile synspunkter om Gud som verden bruker er skjult skeptisisme som bereder veien for ateisme. Ved forhastede ord og selviske handlinger fyller menn ofte Kristi hjerte med dyp sorg. Således arbeider Satan utrettelig for å lede dem til illojalitet mot Gud. Etterhånden som han vinner kontroll over menneskers sinn, gjør han uutslettelige inntrykk på dem, og evighetens realiteter blekner bort.

En selvkontrollert ånd, ord som er talt i kjærlighet og ømhet, ærer Frelseren. De som taler vennlige, elskelige ord, ord, som skaper fred, vil bli rikelig belønnet. Vi er Kristi utvalgte prester, og vi skal la Hans Ånd skinne frem i ydmykheten og saktmodigheten, vi har lært av Ham. *Brev 257. – 26. november 1903. – Til Dr. J. H. Kellogg.*

Oppskriften på Helse. – 27. november.

"Lykkelige land som har en konge av edel ætt, og hvis fyrster holder måltid i sømmelig tid, som menn og ikke som drankere!" (Pred. 10, 17)

Spis regelmessig. Ved forkjerte kostvaner forbereder du deg selv for fremtidig lidelse. Det er ikke alltid trygt å takke ja til invitasjoner til måltider, selv når de kommer fra dine brødre og dine venner som ønsker å spandere en overflod av mange sorter mat på deg. Du vet, at du kan spise to eller tre slags mat ved samme måltid uten å skade dine fordøyelsesorganer.

Når du blir invitert ut for å spise, bør du sky de mange matvarianter, som de som har invitert deg setter foran deg. Dette må du gjøre, hvis du vil være en trofast vaktpost. Når vi får servert mat som vil gi fordøyelsesorganene mange timer med hardt arbeid, hvis den blir spist, må vi ikke bebreide dem som satte maten frem til oss for resultatet, om vi spiser den. Gud forventer, at vi selv skal beslutte kun å spise den mat som ikke vil forårsake, at fordøyelsesorganene lider.

Ofte passer de forskjellige slags fødemidler som plasseres i magen ikke sammen, og gjæring blir resultatet. Dette er årsaken til mange mageproblemer. Spis til faste tider og spis sunn mat. Plasser ikke for stor variasjon av mat til samme måltid i magen.

Jeg tør ikke si det til deg eller til noen annen. Du bør kun spise 2 måltider om dagen. Men dette sier

jeg for visst, at man ikke skal plassere for megen mat i magen til samme tid, for hvis det blir gjort har magen ingen sjanse til å gjøre skikkelig arbeid. For noen mennesker er tre måltider pr dag bedre enn to.

I trediva år har jeg kun spist 2 måltider om dagen, og jeg har ikke spist mellom måltidene. Jeg vet for egen del, at to måltider kan planlegges således, at det passer helt perfekt. Dog må ingen gjøre sine egne rutiner til en standard for andre. Enhver bør omhyggelig studere sin egen organisme, så han kan skjønne, hvordan han skal behandle den på en intelligent måte. Han skal til enhver tid ha sikret seg, at mangel på måtehold i matveien ikke ødelegger de vitale krefter i systemet. Enhver skulle vite med seg selv, hvordan han kan ta skikkelig vare på kroppens maskineri, for ingen annen kan gjøre det for ham. – *Brev 324. – 27. november 1905. – Til Elder W. W. Simpson, en evangelist i Los Angeles, California.*

Den Hellige Ånd – Gavenes Gave. – 28. november.

”Og da Han i sin ferd var funnet som et menneske, fornedret Han Seg selv, så Han ble lydlig inntil døden, ja, korssets død.” (Fil. 2, 8)
I forhold til Kristi ydmykelse og lidelse står Hans opphøyelse. Han kunne kun bli Redningsmannen og Frelseren, hvis Han forut hadde vært Offeret. Hvilket mysterium det dog er i Kristi Guddom. Etter å ha opphøyet loven og ha æret den ved å akseptere dens betingelser og redde en verden fra ødeleggelse, skyndte Kristus Seg til himmelen for å fullkomme Sitt verk og for å fullføre Sin misjon ved å sende Den Hellige Ånd til Sine disipler. Således ville Han forsikre dem som trodde på Ham, at Han ikke hadde glemt dem, selv om Han nå var i Guds nærvær, hvor det for evig hersker full glede.

Den Hellige Ånd skulle stige ned over dem som elsket Kristus i denne verden. Ved dette kunne de bli kvalifisert i og gjennom herliggjørelsen av deres Hode til å motta enhver salvelse som var nødvendig for å fullføre deres misjon. Livgiveren holdt i Sine hender, ikke blott dødens nøkler, men en hel himmel av rike velsignelser. All makt i himmel og på jord ble gitt Ham, og når Han hadde tatt Sin plass i de himmelske rettslokaler, kunne han øse disse velsignelser ut til alle som ville motta Ham.

Kristus hadde sagt til sine disipler: ”Men Jeg sier dere sannheten: Det er til gagn for dere, at Jeg går bort; for går Jeg ikke bort, da kommer Talsmannen ikke til dere; men går Jeg bort, da skal Jeg sende Ham til dere.” (Joh. 16, 7) Dette

var gaven over alle gaver. Den Hellige Ånd ble sendt som den mest uvurderlige skatt, mennesket kunne få. Menigheten ble døpt med Åndens kraft. Disiplene ble kvalifisert til å gå frem og forkynne Kristus, først i Jerusalem, hvor den skammelige gjerning å vanære den rettmessige konge var gjort, og så videre til de ytterste deler av jorden.

Hvor fulle og frie er velsignelsene som skal utøses over alle som kommer til Gud i Hans Sønnns navn. Hvis de vil være lydige og følge betingelsene som er nedlagt i Hans Ord vil Han åpne himmelens vinduer for dem og pøse en velsignelse ned som det ikke er kapasitet nok til å motta. Hvis Guds folk vil hellige seg selv ved lydighet mot Hans forskrifter vil Herren arbeide i deres midte. Han vil forny ydmyke, angerfulle sjeler og gjøre deres karakterer rene og hellige. – *Manuskript 128. - 28. november 1897. ”Den Eneste Sanne Mellommann.”*

De Himmelske Englers Tjeneste. – 29. november.

”Er de ikke alle tjenende ånder, som sendes ut til tjeneste for deres skyld som skal arve frelse?” (Hebr. 1, 14)

Herren etterlater ikke dem i mørke som følger alt det lys som er gitt dem, men Han sender Sine engler for å kommunisere med dem. Kornelius levde etter den instruksjon som var gitt i Det Gamle Testamente, og Herren sendte en budbringer for å fortelle ham, hva han skulle gjøre.

Gud kunne ha gitt Kornelius all den undervisning, han trengte ved en engel, men det var ikke Hans plan. Hans hensikt var å bringe Kornelius i forbindelse med dem som hadde mottatt kunnskap fra det høye, hvis oppgave var å formidle denne kunnskap til dem som søkte lys. Således gjør Gud alltid med Sitt folk.

”Send menn til Joppe” sa engelen, ”og hent til deg en mann ved navn Simon, som kalles med tilnavn Peter; han bor hos en garver som heter Simon og har et hus ved havet: Han skal fortelle deg alt, du bør gjøre.” (Ap. Gj. 10, 5. 6.) Kornelius fulgte den instruksjon han hadde fått. Han forente seg med menigheten og ble en brukbar og innflytelsesrik samarbeider for Gud.

Dette eksempel skulle være en trøst og en styrke for oss. La dem som er i Guds tjeneste nøye studere forbindelsen mellom himmelen og jorden. Himmelske og jordiske hjelpere skal forenes i det store arbeid å formidle lys til dem som sitter i mørke.

Himmelske engler skal bringe velsignelser til oss, og til gjengjeld skal vi dele dem ut til våre medmennesker.

Legg merke til oppfordringen gitt til Kornelius: "Dine bønner og dine almisser er steget opp til ihukommelse for Gud." (Ap. Gj. 10, 4b). Hans trofasthet ble lagt merke til i himmelen. Gud så, at han var en mann egnet til å bli betrodd større lys og større ansvar, fordi han hadde brukt de talenter, han hadde lånt, på rett vis. Vi bør betrakte vårt forvalterskap som et hellig ansvar. Vi skal arbeide flittig med de talenter som er oss betrodd. Når vi gjør det, vil Gud legge merke til vår trofaste anstrengelse og vil gi oss forstørret evne til tjeneste.

Gud prøver å forberede Sitt folk til å bære frukt til Hans ære. Paulus sier: "For vi er Guds medarbeidere; dere er Guds åkerland, Guds bygning." (1. Kor. 3, 9). *Manuskript 67. 29. november 1900. "Ord med Instruksjon til Menigheten."*

Daglig Omvendelse. – 30. november.

"Falsk vekt er en vederstyggelighet for Herren, men fullvektige lodder er Ham til velbehag." (Proverbs 11, 1)

Vi trenger å oppleve en ny omvendelse hver dag. Hvis du har utbyttet dine kunder, kaller Herren det for urettferdighet, og da må saken justeres, før du kan regnes for ærlig og rettferdig i Guds øyne. Sådanne saker trenger å bli rettet opp av vårt folk overalt. Når du tar opp dette arbeid å gjenopprette og sette alt i rett skikk for Gud, vil himmelens engler samarbeide med deg og gi deg forstand til å se, hvor du har vurdert saker i et falskt lys.

Kristus og englene betrakter ditt arbeid. De vurderer enhver handling. La ditt liv representere den ydmyke og saktmodige Jesus. Streb etter å gjøre som Kristus ville ha gjort, om Han hadde vært i din situasjon. La det ikke være noen uoverensstemmelse mellom din bedømmelse, gjort i streng integritet, og den guddommelige bedømmelse. Sanne, rene prinsipper må beherske livet til enhver sjel som skal erklæres for ren og rettferdig på Guds dag.

Det er mange transaksjoner i forretningsverdenen som verdslige mennesker regner for rette og ærlige, men som Gud fordømmer. Mennesker legger planer som de anser for riktige og gode men som ikke stemmer overens med de sanne, uselviske prinsipper som Kristus har nedfelt i Sitt ord. Men verdens bifall vil aldri gjøre en urettferdig handling rettferdig, og feil vil bli regnet for feil i det himmelske univers, hvis de ikke er angret og avlagt.

Herren kan ikke velsigne de mennesker som korrupperer seg ved uhederlige og uriktige handelsavtaler, enten det er med sine brødre eller med verdslige mennesker. De som gjør sådanne ting mister sin åndelighet; de vokser seg kalde, formelle og selviske. De praler av sine tidligere feiltakelser og benytter seg av teorier, de selv har funnet på, ofte det motsatte av Guds Ords prinsipper.

Prinsippet som burde karakterisere enhver forretning er klart fastlagt, bestemt av Kristus. "Derfor, alt dere vil at menneskene skal gjøre mot dere, det skal også dere gjøre mot dem; for dette er loven og profetene." (Matt. 7, 12)

Dumhetene, de onde mistanker, selvopphøyelsen som ødelegger sjelens iver vil bli lagt bort, de sanne troende vil være ydmyke av hjertet, ærlige og alvorlige i sine anstrengelser for sjeler på vei til fortapelse. *Brev 164. - 30. november 1909. - Til Arbeiderne i Washington og Mountain View.*

Frykt for å Være Ulydig Mot Gud. – 1. desember.

"Derfor, mine elskede, likesom dere alltid har vært lydige, så arbeid, ikke bare som i mitt nærvær, men nu meget mer i mitt fravær, på deres frelse med frykt og beven." (Fil. 2, 12)

Det tillates ingen overfladiskhet, skjødesløshet, ingen dovenskap, ingen makelighet, ingen likegyldighet, men hver især må arbeide på sin egen frelse med frykt og beven. Hvorfor? - La oss se: "derfor, mine elskede... arbeid på deres egen frelse med frykt og beven." (Fil. 2, 12) - Vel, vil du si, skal jeg gå omkring og frykte og beve hele tiden? Ja, på ett vis, men ikke på et annet vis.

Du har Guds frykten foran deg og du vil frykte for å fjerne deg fra Guds råd. Den skjelving vil være der. Du vil hele tiden arbeide på din egen frelse med frykt og beven. Stopper det der? Nei, la oss høre hvordan den guddommelige kraft kommer inn: "for Gud er den som virker i dere både å ville og å virke til Hans velbehag." (Fil. 2, 13) Her er menneskets gjerninger, og her er Guds gjerninger. De samarbeider. Mennesket kan ikke gjøre denne jobben uten hjelp fra den guddommelige kraft.

Gud tar ikke mennesket med sine egne naturlige følelser og mangler og plasserer ham rett inn i lyset fra Guds ansikt. Nei, mennesket må gjøre sin del, og mens mennesket arbeider på sin egen frelse med frykt og beven, virker Gud i ham både å ville og å virke til Sitt eget gode velbehag. Med disse to makter forent vil mennesket vinne seir og vil til sist motta livets krone. Han står og ser himmelens salighet og den evige herlighets vekt foran seg og han frykter for å miste alt; hvis det da

ikke finnes et gitt løfte, vil han gå glipp av det hele. Han har ikke råd til å miste det. Han ønsker denne himmel av salighet og anstrenger enhver energi i sin kropp for å sikre seg den. Han bruker sine evner til det ytterste. Han spenner enhver åndelig nerve og muskel for å bli en suksessfull seirvinner i dette arbeid, for han ser, at det er mulig å skaffe seg den dyrebare gave, det evige liv.

Når verden ser, at vi har et intenst ønske, noen ting som ikke kan ses, men som ved tro er en levende realitet for oss, vil det drive den til å undersøke saken nærmere og da vil den finne, at det virkelig er noe som er verdt å eie, for den ser, at denne tro har gjort en vidunderlig forandring i våre liv og i vår karakter. – *Manuskript 13. – 1. desember 1888. En Prediken, Des Moines, Iowa.*

Gaver Som Fyller Vårt Behov. – 2. desember.

”Se Jeg har kalt Besalel, sønn av Uri, Hurs sønn, av Juda stamme, og Jeg har fylt ham med Guds Ånd, med visdom og med forstand og med kunnskap og med dyktighet til alle slags arbeid.” (2. Mos. 31, 2. 3)

Gud har alltid valgt Seg ut menn til å trå til på steder, der det trengs å gjøre en jobb, menn med hvem og gjennom hvem Han kan arbeide. Herren har betrodd talenter til enhver. – Gaver som svarer til de behov som finnes.

Herren vil gi forstand til enhver som helt og fullt vil knytte seg til Hans verk. Vi er ikke overlatt til å stole på menneskelig visdom. I Herren er det visdom og det er vår forrett å se hen til Ham for å få råd.

Vi er alle medlemmer av Guds familie, alle er vi i mer eller mindre grad utstyrt med Gudgitte talenter som vi er ansvarlige for. Enten vårt talent er stort eller lite, skal vi bruke det i Guds tjeneste og vi må skjønne, at alle andre har rett til å bruke de talenter som er dem betrodd. Aldri skal vi tale nedsettende om eller ringeakte den minste fysiske, intellektuelle eller åndelige kapital. Noen kan handle med pennier og andre med ¼ penny, en farthing, og med Guds velsignelse og utrettelig flid kan disse ydmyke gjøre suksessfulle investeringer og skaffe seg et overskudd svarende til den kapital som er dem betrodd. Ingen må ringeakte en ydmyk arbeider som fyller sin plass og gjør et arbeid som noen må gjøre, hvor lite det arbeid enn kan synes å være.

Med meget tungt hjerte ser jeg, at menn, som har hatt store muligheter, søker å plassere seg på et begrenset felt, menn, som med oppmuntring, kunne ha utviklet seg til å fylle en posisjon, hvor

meget stor brukbarhet kreves. Herren gjør bruk av både store og små kar. Mange, hvis liv er fylt med aktivitet og alvor, trenger råd og oppmuntring fra andre og bifallende ord. Gud ser med velbehag på den fremgang, Hans barn gjør, når de hjelper og oppmuntrer hverandre.

Alle, enten de er utstyrt med få eller mange talenter, skal blande seg til en enhet. Vi trenger mer av Frelserens ånd, så vi kan hjelpe dem som er blitt begrenset og hindret. Hvor meget vi kan hjelpe dem i deres forsøk på å reise seg vil aldri bli kjent, før saken kommer frem i dommen. Vi burde tale et oppmuntringens ord til alle, mens vi samtidig husker på, at det er forskjell på gaver. *Brev 260. - 2. desember 1903. – Til dr. George A. Hare, som var invitert til å knytte seg til sanatoriet, som skulle etableres i Washington, D.C.*

Takknemmelig for Hvert Sekund. – 3. desember.

”Jeg vil ikke etterlate dere farløse; Jeg kommer til dere” (Joh. 14, 18)

Selv om jeg ikke sov godt siste natt var min fred som en elv. Jesu kjærlighet gror i mitt hjerte og jeg elsker Ham, mitt hjerte flommer over av takknemmelighet og takk. Guddommelig sannhets verdi presenterer seg med en sådan klarhet og kraft for mitt sinn, at jeg lengter etter å uttrykke den for alle, som jeg kan nå for å trøste og oppmuntre dem med den trøst, som jeg også selv blir trøstet ved. Jeg føler meg ikke det minste nedtrykt. Behagelige tanker og ideer presenterer seg for meg som dyrebare syner av gull, mitt hjerte gløder og jeg føler en begeistring og iver i min sjel som synes å lengte etter å uttrykke seg.

Når jeg leser skriftene, synes det som om, at det skinner lys på hvert brev. Setningene synes så friske, nye og betydningsfulle – og mitt hjerte er i full harmoni med det hele. Jeg er takknemmelig for hvert sekund, også når jeg ligger våken om natten og ikke får sove.

Jeg vet at i min daglige erfaring er Den Hellige Ånd til stede, når jeg leser Hans Ord. Han planter sannheten i hjertet, så den kan uttrykkes i livet og karakteren og formidles til andre. Guds Ånd tar sannheten fra den hellige bok, hvor Han selv har plassert den, og stempler den i sjelen. Hvilken hellig glede, hvilket håp og hvilken trøst kan bli vår, når vi deler den med andre.

Jeg var til stede på ettermiddagsmøtet, (i Ballerat, N.S.W., Australia) og det var flere mennesker til stede der for å lytte til Ordet enn jeg hadde forventet. Jeg talte ut fra Joh. 14, 15-24. Herren ga meg ord å tale til folket. Jeg skulle

legge frem for dem de dyrebare forsikringer, som Kristus har gitt til alle dem som kjenner og adlyder Hans bud.

Jesus ber om et bevis på deres kjærlighet til ham. ”Dersom dere elsker Meg, da holder dere Mine Bud.” (Joh. 14, 15). Hvis det ikke var mulig for oss å holde Hans bud, hvorfor taler Han da slike ord til oss? Det følgende vers åpner en skatt av kunnskap. ”Og Jeg vil be Faderen, og Han skal gi dere en annen Talsmann, for at Han kan være hos dere evinnelig.” (Joh. 14, 16)

Er dette løfte ikke sikkert? Kan noe ord fra Guds enbårne Sønnns lepper gjøre det mer sikkert, troverdligt og positivt? – *Manuskript 2. – 3. desember 1892. – fra dagbok.*

Botemidlet for Begjærighet. – 4. desember.

”Så sant dere blir ved i troen, grunnfestet og faste, og ikke lar dere rukke fra det håp, evangeliet gir, det som dere har hørt, som er blitt forkynt for enhver skapning under himmelen, og som jeg, Paulus, er blitt tjener for.” (Kol. 1, 23)

Kun innflytelsen av Guds nåde kan lede mennesker til å ta standpunkt for den selvfornektende fordomsfrie side. Guds sak må ikke på noe vis bli hindret. Budskapet: ”Angrer og bli omvendt” må gå ut til alle deler av verden. Gud har gitt oss Sine skatter av solskinn og regn for at alt det grønne kan blomstre og Han forventer, at enhver troende skal vise villig frivillighet til å fremme sannhetens sak. Vi trenger nå å arbeide som vi aldri har gjort før, for at evangeliet som er kraften fra Gud til å frelse kan bli forkynt over hele verden. Og de, som er omvendt til sannheten, skal være formidlerne, gjennom deres selvoppofrelse kan skattkammeret holdes forsynt, så det kan være mat i Herrens Hus.

Å gi etter for Herrens Ånd er en sikker medisin mot den sykdom som kalles begjær. Tal det, lev det. Ta på deg hele evangeliets rustning. Vi trenger mer av bønnens ånd og mer tro. Det første kapitel i Kolosensserebrevet gjør oss oppmerksomme på vårt høye ansvar.

Paulus sier: ”Således som dere har lært av Epafra, vår elskede medtjener, som er en tro kristen tjener for dere, han som også har fortalt oss om deres kjærlighet i Ånden. Derfor holder vi fra den dag, vi hørte det, ikke opp med å gjøre bønn og bede, at dere må fylles med kunnskap om Hans vilje i all visdom og forstand; at dere må vandre verdig for Herren til velbehag i alt, så dere bærer frukt og vokser i all god gjerning ved kunnskapen om Gud.” (Kol. 1, 7-10)

Vi må vokse til en høyere og stadig høyere åndelighet. Vi må slutte med all klaging og kultivere gaven: å takke. Vi skal jobbe for fortapte sjelers frelse.

Vi må gripe tak i den overlegne Kraft og lukke våre ører for klaging og leting etter feil. Knus denne tilbøyelighet og tøm din sjels tempel for ond tankegang. La ikke en ulykkelig tanke bo der inne. Sjeler holder på å omkomme i sine synder. Arbeid så at Gud kan bli forherliget. – *Brev 372. – 4. desember 1906. – Til pastor O. A. Olsen og dr. D. H. Kress, som jobber i Australia.*

Lys ut fra Mørket. – 5. desember.

”Se Jeg rensar deg, men ikke som sølv; Jeg prøver deg i lidelsenes ovn.” (Es. 48, 10)

Alle de trøstende ord jeg kan gi deg, vil ikke gagne mye. (et brev skrevet til pastor J. N. Andrews, som jobbet i Europa, kort tid etter at hans datter, Mary, døde.) Du kjenner Kilden til din styrke og din trøst. Du er ikke fremmed for Jesus og Hans kjærlighet. Du er blant de mange for hvem livet er en lang konflikt med smerte, trøtthet og skuffelse. Håp som har vært utsatt har bedrøvd hjertet, men denne verden er scenen for våre prøver, våre dypeste smerter og våre sorger. Vi er her for å tåle Guds test. Ovnens ild skal brenne, inntil vår urenhet er fortært og vi står frem som gull rensert i lidelsens bål. Du kan min kjære bror undre deg over Guds mystiske forsyn som har tatt fra deg dine øynes lys.

Du føler, at hadde det ikke vært for dette store tap, ville du ha vært en forholdsvis lykkelig mann. Men det kan hende, at tapet av ditt barn her, vil for deg bli til frelse for sjeler, ikke blott for deg selv, men for mange i Schweits. Det vil komme lys ut av dette mørke som for deg til tider synes å være uforståelig. ”Herren ga, Herren tok, Herrens navn være lovet” (Job 1, 21). La dette være ditt hjertes tale. Barmhjertighetens sky hviler over deg og vil åpne seg over ditt hode endog i den mørkeste time. Guds gaver til oss er så talløse som regndråpene som faller fra skyene på den tørstige jord for å vanne og forny den. Guds barmhjertighet hviler over deg.

Herren elsker deg, min kjære bror. Han elsker deg. ”For fjellene kan vel vike og haugene rokkes, men Min miskunnhet skal ikke vike fra deg, og Min fredspakt skal ikke rokkes, sier Herren, Han som forbarmer seg over deg.” (Es. 54, 10) ”Og vi vet at alle ting tjener dem til gode, som elsker Gud” (Rom. 8, 28) Kunne dine øyne ha blitt åpnet, ville du sett din Himmelske Far bøye Seg over deg i kjærlighet, og du ville ha hørt Hans stemme med toner av medfølelse for deg som ligger utstrakt på jorden i smerte og lidelse. Stå

fast i Hans styrke; der er det hvile for deg, den trøtte. *Brev 71. – 5. desember 1878. – Til J. N. Andrews.*

Gi Mens Dere Mottar. - 6. desember.

”Bær hele tienden inn i forrådshuset, så det kan finnes mat i Mitt hus, og prøv Meg på denne måte, sier Herren, hærskares Gud, om Jeg ikke vil åpne Himmelenes sluser for dere og utøse velsignelser over dere i rikelig mål!”
(Mal. 3, 10)

Enden nærmer seg hastig og mange i våre menigheter sover. La alle nå gjøre det til sin hodebeskjeftigelse å tjene Herren. Herren har utrustet Sitt folk med talentet, penger, noen har mange og noen har mindre enn andre. For mange har rikdom vist seg å være en felle. Ved deres ønske om å følge verdens skikker har de mistet sin iver for sannheten, og de står i fare for å miste det evige liv. Til gjengjeld for det Gud har tilgodesett dem med, burde de gi tilbake til Ham av de goder, Han har betrodd dem forvalterskapet til.

La alle omhyggelig undersøke sin handelsforbindelse med sin Skaper. De som ikke vil nøle med å bedra sin Skaper vil helt sikkert heller ikke være noen betenkning for å bedra sine medmennesker.

Jeg ønsker ettertrykkelig å understreke for vårt folk, at Gud anser det for røveri å tilbakeholde tiende og gaver. Vi er bare husholdere for Gud; vi eier ikke de penger som passerer gjennom våre hender. Når vi betaler penger ut skal vi samarbeide med Jesus Kristus.

Vi burde føle en intens interesse for Guds verks fremme. Dette verk har allerede grodd til store proporsjoner, men det bør vokse enda raskere. Vi trenger mange flere arbeidere, og i alle må det være en selvforsakelsens ånd for å skaffe muligheter til å spre budskapet til nye områder. På mange steder er arbeidet blitt satt betydelig tilbake på grunn av mangel på midler. Guds irettesettelse vil være over dem som ikke kommer Ham til hjelp.

I det store arbeid med å advare verden vil de som har sannheten i sine hjerter og er helliggjorte gjennom sannheten gjøre sin utpekte, fastsatte del. De vil være trofaste i sin betaling av tiende og gaver. Ethvert menighetsmedlem har ved paktsforbindelse med Gud forpliktet seg til å nekte seg selv enhver ekstravaganse. La ikke mangel på midler hjemme gjøre oss ute av stand til å gjøre vår del i å styrke det arbeid som allerede er startet og hjelpe oss til å gå videre inn i nye landområder. – *Manuskript 103. – 6. desember 1906. – ”Gaver og ofre.”*

Evig Tap. – 7. desember.

”Men, som skrevet er: Hva øye ikke så og øre ikke hørte, og hva ikke oppkom i noe menneskes hjerte, hva Gud har beredt for dem som elsker Ham.” (1. Kor. 2, 9)

Enhver synd, enhver urettferdig handling, enhver overtredelse av Guds lov faller med tusenvis mer kraft på utøveren enn på offeret. Hver gang en av de strålende evner som Gud har beriket et menneske med blir feilbrukt eller misbrukt, mister den for evig en del av sin livskraft og vil aldri bli, som den var før misbruket, den var utsatt for. Ethvert misbruk av vår moralske natur i dette liv vil ikke blott føles her i tiden men også i evigheten. Selv om Gud kan tilgi synderen, vil evigheten ikke kunne kompensere det frivillige tap, som ble gjort i dette liv.

Å fortsette i det neste, det fremtidige liv berøvet den halve styrke vi skulle hatt er en forferdelig tanke. Nådedagene som ble misbrukt her, som skulle vært brukt til å tilpasse seg himmelen er et tap som aldri kan erstattes. Kapasiteten, evnen til å kunne glede seg vil bli mindre i det fremtidige liv på grunn av lovovertridelser og misbruk av moralsk kraft i dette liv. Hvor høyt vi enn kan nå i det fremtidige liv, kunne vi ha gjort det enda bedre, oppnådd høyere og stadig høyere ståsted, om vi hadde gjort mest mulig ut av våre Gudgitte privilegier og gyllne anledninger til å forbedre våre evner her i denne nådegitte eksistens.

Vi står alle under den ene eller den andre av to store kapteiner. Den ene, menneskets og verdens Skaper, er den største av alle. Alle skylder Ham troskap, hele deres vesens fulle hengivenhet. Hvis sinnet er overgitt til Hans kontroll, og hvis Gud mildner og utvikler sinnets krefter, vil ny moralsk styrke bli mottatt hver dag fra Kilden til all visdom og styrke. Moralske velsignelser og guddommelig skjønnhet vil belønne deres anstrengelser, hvis sinn er vendt mot Himmelen. Vi kan gripe åpenbaringer – himmelske skjønnheter – som langt overgår verdensmannens kortsynte tenkeevne og overstråler enhver forestilling i den største hjerne til den mest lærde filosof som ikke har knyttet seg til uendelig makt.

Rettfærd, ære, kjærlighet og sannhet er egenskaper, knyttet til Guds trone. De er Hans regjerings prinsipper som skal håndheves her på jorden, når den er rensset av ilden fra Hans rettferdige gjengjeldelse. Dette er de edelsteiner som skal leites opp og bevares for tid og evighet. I lyset av disse ting, - bygg ikke din karakter opp etter en verdslig standard, men bygg for evigheten. – *Brev 41. – 7. desember 1877. – Til F. E. Belden, en nitten år gammel nevø.*

Halsstarrighet – Hindring for all Framgang. – 8. desember.

”Fordi Jeg visste, at du er hard, og din nakke en jernsene, og din panne av kobber.” Es. 48, 4.

Halstarrighet er et dårlig karaktertrekk, og dersom den ikke blir overvunnet, kan den gjøre en stor del skade. Den som er stua vil ikke gi etter, uansett hvilke oppfatninger han møter.

Trangsynthet er årsaken til stahet. Det finnes menn med intellektuell kapasitet som har tillatt stahet å utvikle seg i deres karakter. De nekter å tro fakta, fordi de ikke selv har funnet på dem.

Halsstarrighet er en hindring for all framgang. En halsstarrig mann vil ikke så lett la seg overbevise om noe, som han ikke kan se med sine briller. Han vet ikke, hva det vil si å vandre i tro. Han holder krampaktig fast på sine egne planer og meninger, uansett om de er rette eller gale; men fordi han har akseptert og adoptert dem, holder han fast på dem. Han kan ha rikelig anledning til å se, at han tar feil; hans brødre kan løfte sine stemmer mot hans meninger og hans metoder for å lykkes i arbeidet, men han setter en nesten urokkelig hindring i veien for annen overbevisning. Han vil foreslå planer som ikke stemmer overens med erfaringene og bedømmelsene av menn som er like intelligente og vise som han. Han vil framsette påstander, som om han hadde all oversikt og vil fremholde sine ideer som fullt ut tilstrekkelige. Selvet har i så lang tid vært et herskende element, at den uheldige mann anser det for en dyd å ha, som han tenker, sine egne ideer og tanker. Hvis hans råd ikke blir fulgt, vil han opponere ved enhver anledning i små og i store saker. Han vil tviholde på sine ord, enten de er sanne og riktige eller fullstendig feil. Den praksis, ofte gjentatt, vokser seg til en inngrodd vane og blir karakter.

Av to eller tre som har gjort kritikk til deres vitenskap og som står i opposisjon til nesten alt, kan det aller beste foretak bli dratt ned i støvet. De kan plante flere tvilsfrø, enn de ville ønske å se modne til høst.

Det behager ikke Herren å ha denne ånd til å hindre og skjende Hans gjerning. Han kaller menn som vil utføre Hans vilje, menn som vil la seg kontrollere av Hans Hellige Ånd. – *Manuskript 159. – 8. desember 1898. – ”Tal ikke ondt om noen.”*

Guds syn på Storhet. – 9. desember.

”Da tok kongen til orde og sa: Er ikke dette det store Babel, som jeg har bygget til kongesete ved min veldige makt og til ære for min herlighet?” (Dan. 4, 30)

Nasjoners og individers styrke finnes ikke i de fortrin som synes å gjøre dem uovervinnelige; den finnes ikke i deres oppskrytne storhet. Det eneste som kan gjøre dem store eller sterke er Guds makt og forsyn. Ved sin holdning til Hans styrelse avgjør de sin egen skjebne.

Verdenshistorien beretter om menneskers bedrifter, deres seire i slag, deres suksess i å klatre til topps i verdensopinionen. Guds historie beskriver et menneske, slik som himmelen ser på ham. I de guddommelige rapporter ser det ut til, at hele menneskets fortjeneste består i hans lydighet mot Guds krav. Hans ulydighet er troverdig nedtegnet, der står det, at han fortjener den straff, han helt sikkert vil få. I evighetens lys vil det ses, at Gud bedømmer mennesker etter øyeblikkets lydighet eller ulydighet.

Hundreder av år før et folk er kommet på scenen, har den profetiske penn etter diktat fra Den Hellige Ånd nedtegnet dets historie.

Guds stemme som ble hørt i forgangen tid lyder ned gjennom tidene fra århundre til århundre via generasjoner som er kommet inn på handlingens arena og er forsvunnet igjen. Skal Gud tale og Hans stemme ikke bli respektert? Hvilken makt forutså hele denne historie, at nasjoner den ene etter den andre skulle få makt til forutsagt tid og sted, uvitende om, at de vitnet om sannheten som de ikke selv forstod betydningen av?

Gud har bestemt en plass til ethvert menneske i Sin store plan. Ved sannhet eller falsk lære, ved tåpelighet eller visdom, alt tjener et formål og bringer sikre resultater.

I verdens øyne kan de som tjener Gud framstå som svake. De kan tilsynelatende dukke under i bølgene, men med neste bølge dukker de opp igjen, nærmere sitt mål. ”Jeg gir dem evig liv” sier vår Herre; – ”Heller ikke skal noen rive dem ut av Min hånd.” (Joh. 10, 28) Selv om konger kastes ut og nasjoner fjernes, skal de sjeler som i tro klynger seg til Guds løfter leve evig. ”Men de forstandige skal skinne som himmelhvelvingen skinner, og de som har ført de mange til rettferdighet skal skinne som stjernene evinnelig og alltid.” (Dan. 12, 3) – *Manuskript 36. – 9. desember 1896. – ”Lydighet Betingelsen for Suksess.”*

Hjerter fylt med Kristi fred. – 10. desember.

”At de alle må være ett, likesom du, Fader, i Meg, og Jeg i Deg, at også de må være ett i oss, for at Verden skal tro, at Du har utsendt Meg.” (Joh. 17, 21)

Kristus kom til Verden for å søke å frelse sjeler som holdt på å gå fortapt. Han ga dem lys angående sannheten. Det samme arbeid har Han overgitt til alle som mottar Ham som sin frelser. ”Og Jeg helliger Meg for dem, for at også de skal være helliget i sannhet.” (Joh. 17, 19)

Hvor betydningsfullt at vi er rotfestet og grunnfestet i sannheten! Ingen vranglære er sannhet. Herren Jesus har lovet, at dersom vi mottar Ham i tro og tror på Ham, setter Ham som vårt eksempel, vil Han gi oss ”makt til å bli sønner av Gud.” Jesu Kristi evangelium inneholder de store sannhetsprinsipper uttrykt i et rent liv. I kjærlighet og sann rettferdighet skal disse prinsipper forkynnes for verden. I all samkvem med andre skal vi adlyde Guds lovs bud. ”og Jeg helliger Meg for dem, for at de også skal være helliget i sannhet. Men jeg beder ikke for disse alene, men også for dem som ved deres ord kommer til å tro på Meg.” (Joh. 17, 19. 20)

Av disse ord ser vi hvor meget som avhenger av deres karakter som hevder å tro på Jesu Kristi evangelium. Verden vil bedømme Frelseren ut fra Kristi etterfølgeres liv. Hvis noen i ord eller gjerning viker av fra sannhetens levende prinsipper vanærer han sin Frelser og utsetter Kristus for åpen skam.

La enhver sjel tro på Kristus og motta den kraft som Kristus har lovd, så han kan være et Guds barn, idet han samvittighetsfullt følger sannheten, dens prinsipper vevd inn i hans ord, hans ånd og i alle hans arbeider. Slik kan kristne bli en foredlende innflytelse som motvirker falsk religion og utroskap. Deres nærvær bringer med seg den sterke innflytelse av himmelske prinsipper og gjør dem gjennom Kristus til en ære for evangeliet. De vokser i kraft til å kommunisere den helliggjørende nåde fra himmelen, idet deres innflytelse stadig øker på grunn av deres tiltagende ærbødighet for sannheten. Deres hjerter er fylt med Kristi fred. – *Brev 327. – 10. desember 1905. – Til W. C. White.*

At Deres Glede Må Være Fullkommen. – 11. desember.

”Denne Esra drog opp fra Babel. Han var en skriftlærd mann, vel kjent med Mose Lov, den som Herren, Israels Gud, hadde gitt. Kongen ga Ham alt det han bad om; for Herren hans Gud holdt Sin hånd over ham.” (Esra 7, 6)

Kristus ønsker, at alle skal eie en overflod av himmelsk nåde. Han ønsker, at Hans glede skal være i deg og at din glede skal være fullkommen. Enhver sjel skal disiplinere seg i streng, trofast tjeneste like sikkert utenfor møtetid som under

møtet. Du er under full overvåking av himmelske engler og enhver trofast disippel kan være, hvis han vil, hva Esra var foran kongen. Guds hånd hviler på dem til beste for dem som søker Ham, men Hans makt og Hans vrede vender seg mot dem som svikter Ham og som stoler på hjelp og vennskap fra verden, idet de henvender seg til Ekrons gud for å søke råd og ikke bryr seg om den levende Guds råd.

Guds barn vil vite, hvem som er deres hjelper. De vet, hvem de kan stole helt og fullt på, og med Kristi hjelp kan de uten å formaste seg ha hellig tillit. Ja, hans tjenere kan uten frykt trygt stole på Ham alene, idet de ser hen til Ham og presser seg fremad i lydighet til Hans krav, og idet de legger alt bak seg som binder dem til verden, hva enten verden gjør motstand eller bifaller. Deres suksess kommer fra Gud, og de kommer ikke til å tape, selv om de ikke har den rikdom og innflytelse som de onde. Hvis de mislykkes, er det, fordi de ikke er lydige mot Guds bud, og Den Hellige Ånd ikke er med dem.

Vår eneste sikkerhet er å være forent med Herren Jesus Kristus. Vi har råd til å miste vennskapet til verdslige menn. De som knytter seg til verdslige mennesker, så de kan sette sine vanhellige planer i gang, gjør en forferdelig feil, for de taper retten til Guds gunst og velsignelse. Jeg skal understreke og gjøre Guds folk oppmerksomme på, at Herren selv har plassert et skille mellom verden og det Han har etablert her på jorden. Guds folk skal tjene Ham, for Kristus har kalt dem ut fra verden, helliget og rensset dem, så de kan gjøre Hans gjerning. – Det finnes ikke noen mulighet for å skape overensstemmelse mellom det vanhellige og det hellige. Det kan ikke være overensstemmelse mellom Kristus og Belial. Men ”Dere veldige menn! Hvor lenge skal Min ære være til spott? Hvor lenge vil dere elske det som fåfengt er, søke løgn?” (Sal. 4, 3) Og denne helligelse til Gud, dette skille fra verden, er klart beskrevet og positivt bekreftet i både Det Gamle og Det Nye Testamente. *Brev 329. – 11. desember 1905. Til J. A. Burden, Direktør for Loma Linda Sanatorium.*

Herrens Filosofi. – 12. desember.

”Til Ordet og til Vitnesbyrdet! – Dersom de ikke sier så, det folk som ingen morgenrøde har.” Den engelske tekst: ”Til Loven og til Vitnesbyrdet: hvis de ikke taler svarende til dette ord, er det fordi det ikke er noe lys i dem.” (Es. 8, 20.)

Herrens filosofi klart forklart i Hans Ord skal være vår veileder for livet. Hele vårt vesen skal være under kontroll av En som kjenner

avslutningen fra begynnelsen. Bibelen og Bibelen alene skal være vår ledestjerne. Vi må følge og lyde himmelens livgivende prinsipper, ikke minst når det dreier seg om våre tilbøyeligheter. Guds visdom og kraft som jobber med det mottakelige hjerte bringer sinn og karakter i harmoni med himmelens lover og regler. Vi må hver især ha Den Hellige Ånds ledelse, så vi ser sannhetens og rettferdighetens store kjensgjerninger.

Vi har fått befaling om å sette en vekkelse i gang i folket. Vaktpostene må ikke svikte nå, de må våke i bønn, så de har en klar oppfatning av deres plikt overfor Ham som selv om Han var Den Enbårne Sønn av Gud kom til vår verden for å redde menn og kvinner fra Satans lederskap.

Vi skal instruere og få mennesker til å betrakte Kristi eksempel, for at de skal forstå sin plikt overfor Ham som de tilhører i kraft av skapelsen og i kraft av frelsen. Han eier enhver mann, enhver kvinne og ethvert barn som kommer til verden. Dette eierskap fikk Han, da Han betalte frelsens pris. Hvis falne menneskelige vesener ville være villige til å ønske å bli sønner og døtre av Gud og vise villig lydighet, ville de bli ett med Kristus. Frelseren har kjøpt dem ved å gi Sitt liv for å betale syndens straff... De som virkelig er omvendt, vil avsløre Kristi frelsende nåde ved å arbeide for disse sjeler, som Satan har gjort blinde. I sine egne liv skal Guds arbeidere vise sannhets og rettferdighets kraft. Verden skal snart møte Den Store Lovgiver og konfronteres med Hans brutte Lov. Bare de som vender seg fra overtredelse til lydighet kan håpe på tilgivelse.

Vi skal løfte fanen med inskripsjonen: "Guds Bud og Jesu Tro." Dette er det store tema. Slipp det ikke ut av syne. Vi må anstrenge oss for å vekke menighetsmedlemmene og de som ikke bekjenner seg til noe som helst til å se og lyde Himmelens Lovs krav. Vi skal opphøye denne lov og ære den. Vi må vekke dem som er fallet i åndelig slummer. *Brev 138. – 12. desember 1910. – Til Elder and Mrs. Starr, at Melrose Sanatorium, hvor Elder Starr arbeidet som kappelan og var i evangelisk tjeneste.*

Ydmykhetens Storhet. – 13. desember.

"For den som vil berge sitt liv, skal miste det, men den som mister sitt liv for min skyld, han skal berge det." (Luk. 9, 24)

Kristus ga Sine disipler en ytterst betydningsfull leksjon om hvem som skulle være Hans disipler. "I det rike som Jeg holder på å opprette," sa Han, "vil kampen om å få være den største ikke ha noen plass. Dere er alle brødre. Alle Mine tjenere der

skal stå på like fot. Den eneste storhet en vil finne der vil være ydmykhetens storhet og helligelse til tjeneste for andre. Den som ydmyker seg selv skal bli opphøyd og den som opphøyer seg selv skal fornedres. Den som søker å tjene andre ved å fornekte seg selv og gi avkall på egne ønsker vil få de karakteregenskaper som Gud favoriserer i gave, han vil utvikle visdom, sann tålmodighet, langmodighet, vennlighet, medfølelse. Dette gir Ham den høyeste posisjon i Guds Rike."

Menneskesønnen ydmyket Seg selv for å bli Guds Tjener. Han steg helt ned til bunnen og ofret Seg Selv, endog til døden for å gi frihet og liv og en plass i Sitt Rike til dem som tror på Ham. Han ga Sitt Liv som løsepenger for mange. Dette skulle være nok til å gjøre dem skamfulle som alltid strever for å være den første og få overtaket. "Hvis noen vil komme etter Meg," sa Kristus, "la Ham fornekte Seg selv og hver dag ta sitt kors opp og følge Meg" (Luk. 9, 23) Dette er beviset på en sann disippel. Hvis menighetsmedlemmene ville være Ordets gjørere, som de høyttidelig har forpliktet seg til å være, da de mottok dåpen, ville de elske sine brødre og alltid søke enhet og harmoni.

De som tror på Kristus og vandrer ydmykt med Ham, som våger for å se, hva de kan gjøre for å hjelpe, velsigne og styrke andres sjeler, samarbeider med engler som tjener dem som skal være arvinger til livet. Jesus gir dem nåde, visdom og rettferdighet og gjør dem til en velsignelse for alle, de blir brakt i kontakt med. Jo mer ydmyke de er i egne øyne, dess flere velsignelser får de av Gud, for det å motta gjør dem ikke store i egne tanker. De bruker sine velsignelser på rette måte, for de mottar for å dele ut.

De tjenende engler får instruksjon fra Guds trone om å samarbeide med menneskelige redskaper. De tar imot nåde fra Kristus for å gi den videre til menneskelige vesener. – *Manuskript 165. – 13. desember 1898. – "Enhet er Beviset på en Sann Disippel."*

Når Sannheten Kontrollerer Livet. – 14. desember.

"Atter talte Jesus til dem og sa: Jeg er verdens lys; den som følger Meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livsens lys." (Joh. 8, 12)

Herren Jesus tok på Seg en syndig manns skikkelse, Han kledde Sin guddommelighet i menneskelighet. Men Han var hellig, akkurat som Gud er hellig. Hvis Han ikke hadde vært uten plett eller antydning til synd kunne Han ikke ha vært menneskehetens Frelser. Han var den som bar våre synder og trengte ikke noen forsoning. På

grunn av at Han var ett med Gud, var ren og hadde en hellig karakter, kunne Han være en Forsoner for all Verdens synd.

Kristus er verdens lys, gjennom Ham skinner det lys midt i det moralske mørke. Hvis Han ikke var lyset, ville mørket ikke ha blitt synlig, for lys avslører mørke. Jo klarere lyset skinner, dess tydeligere blir kontrasten mellom lys og mørke. Fjern lyset og det vil ikke være annet enn mørke.

Kristus har forklart vår posisjon: "Den som følger Meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livsens lys." (Joh. 8, 12). Han er Selv Den Strålende Morgenstjerne. Han er Rettferds Sol, glansen av Sin Faders herlighet. Han er "Det Sanne Lys, som opplyser ethvert menneske, som kommer inn i Verden." (Joh. 1, 9) Han er lege, en helbreder. Han kom for å gjenopprette det moralske bilde av Gud som gikk tapt på grunn av overtredelse.

Når Kristus bor i sjelen ved tro, gjør Han den som elsker Ham til fullt lys i Herren. Det er sant, at mange som sier, at de tror sannheten, kun har en nominell tro. De kaller seg kristne, men de er ikke Ordets gjørere. De bekjenner seg til å tro, men deres bekjennelse omvender dem ikke.

Når Kristus bor i hjertet, er Hans nærvær tydelig. Gode og behagelige ord og handlinger avslører Kristi Ånd. Ett søtt og vennlig temperament kommer til syne. Det er intet sinne, ingen stahet, ingen bakvaskelse. Det finnes ikke noe hat i hjertet, fordi ideene og metodene ikke blir aksepterte og satt pris på av andre.

Hvor sannheten kontrollerer livet, er det renhet og frihet fra synd. Herligheten, fyllen, evangeliets plan om fullkommenhet blir fullført i dette liv. Sannhetens lys stråler ut fra sjelens tempel. Forstanden griper tak i Kristus. – *Manuskript 164. – 14. desember 1898. "Vær derfor fullkomne, likesom deres Far, som er i Himmelen, er fullkommen."*

Menneskeskapte Vitser. – 15. desember.

"For likesom legemet er ett og har mange lemmer, men alle legemets lemmer, om de enn er mange, dog er ett legeme, således er det også med Kristus;" (1. Kor. 12, 12)

Snart er det gamle år og dets innholdstynge historie passert inn i evigheten og det nye år begynt. La oss samle sammen skattene fra det svundne året og bære erindringene om Guds godhet og barmhjertighet med oss inn i det nye året. La oss lyse opp fremtiden med tanken på tidligere velsignelser.

"Derfor mine elskede, likesom dere alltid har vært lydige, så arbeid, ikke bare i mitt nærvær,

men nå meget mer i mitt fravær, på deres frelse med frykt og beven; for Gud er den, som virker i dere både å ville og virke til Hans velbehag." (Fil. 2, 12. 13) Vi må samarbeide med Herren Jesus. Kun på den måte kan vi være i stand til å fullføre vår del av jobben. Vi må holde fast på alt, vi vinner gjennom Kristus.

Å hvilke vidunderlige fordeler og anledninger de har som bærer Kristi åk! Våre vanskeligheter kommer, fordi vi fabrikkerer våre egne åk, idet vi nekter å bære Kristi åk. Han er vår effektivitet, vår tilstrekkelighet. Han vil gi oss kraft. Vi må derfor for vår egen del sørge for å plante våre føtter fast på den evige sannhets plattform; da kan vi vite, at over oss finnes Guds beskyttelse.

"Da vi nå altså er rettferdiggjort av troen, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus." (Rom. 5, 1) Å være rettferdiggjort betyr å være tilgitt. De som Gud rettferdiggjør tildeler Han Kristi rettferdighet for Frelseren har tatt bort deres synd. De står for Guds trone rettferdiggjorte og helliggjorte. De er tømte for selvet og gjennom helliggjørelsen ved sannheten bor Kristus i deres hjerter.

Vi blir prøvd og testet. Må Himmelens Herre sperre oss inne hos Seg, så Den Onde ikke kan ha noen makt over oss.

Kristus er den Store Arbeidsgiver. Vi samarbeider med Ham. Han har rett til å tildele enhver Sitt arbeid. Og la hver enkelt være sikker på, at han utfører det arbeid som er ham gitt. La oss trofast gjøre det arbeid som Herren har plassert i våre sinn. Den som forsømmer sitt bestemte arbeid for et arbeid som noen annen har kommando over er kommet ut av tritt. Tiden er tapt, tilliten er skadd og rystet og arbeidet er hindret. Når vi lærer omhyggelig å følge vårt eget spesielle oppdrag, vil Herren hjelpe oss, og alle deler av Hans verk vil bevege seg i harmoni. – *Brev 202. – 15. desember 1902. – Til "Til Mine Kjære Brødre og Søstere."*

Originaler og Særlinger. – 16. desember.

"Og min tale og min forkynnelse var ikke med visdoms overtalende ord, men med Ånds og krafts bevis." (1Kor. 2, 4)

Vi er ikke overrasket over å finne, at Satan ikke arbeider på annen måte i dag, enn han gjorde i fortiden. Vi skal leve i tro; for uten tro er det umulig å behage Gud. – Pralende påstander om å være rettferdig og støyende demonstrasjoner kan lede til en fanatisk erfaring som kan forvirre mange sinn. Hvis det blir oppmuntret til sådanne ting, vil en bølge av fanatisme oversvømme våre

rekker, og det vil være skadelig for Guds verk, for det vil drive mange sjeler inn i farlige blendverk. Disse ting har Satan oppfunnet for å forføre, om det er mulig, de utvalgte.

Det er vårt privilegium å forkynne Ordet og således være et uttrykk for Ånden. Det er enhver sjels forrett å utøve tro på Vår Herre Jesus Kristus. Men et rent, åndelig liv kommer kun, når sjelen overgir seg selv til Guds vilje gjennom Kristus, den forsonende Frelser. Det er vår forrett å bli bearbeidet av Den Hellige Ånd. Ved å utøve tro blir vi brakt inn i sameksistens med Kristus Jesus, for Kristus bor i alle deres hjerter som er ydmyke og saktmodige. De har en tro som arbeider i kjærlighet og rensar sjelen, en tro som bringer fred til hjertet og leder an på stien med selvfornektelse og selvpoffrelse.

La det ikke være noen merkverdig eller snål bevegelse som forkynner sannhetens Ord, for sådant vil svekke det inntrykk som Ordet skulle gjøre. Vi må beskyttes, for Satan har besluttet, hvis det er mulig, å blande inn sin onde innflytelse i de religiøse gudstjenester. La det ikke være noen teatraliske fremføringer for det vil ikke hjelpe til å styrke troen på Guds Ord. Snarere vil det bortlede oppmerksomheten til det menneskelige instrument.

De som virkelig er under innflytelse av Den Hellige Ånd vil avsløre Hans makt ved praktisk gjennomføring av sannhetens evige prinsipper. De vil være et bevis på, at den hellige olje er tømt fra de to olivengrener ned i kamrene i deres sjels tempel. Deres ord vil være gjennomsyret av Den Hellige Ånds kraft for å mildne og betvinge hjertet. Det vil komme tydelig frem, at de ord som blir talt er ånd og liv. – *Brev 352. – 16. desember 1908. Til Elder S. N. Haskell, presidenten i Den Californiske Konferens.*

Å holde Jul. – 17. desember.

”Og se en Herrens engel stod for dem, og Herrens herlighet lyste om dem, og de ble meget forferdet. Og engelen sa til dem: Forferdes ikke! For se, jeg forkynner dere en stor glede, som skal vederfares alt folket!” (Luk. 2, 9. 10)

Den 25. desember har lenge vært minnet som dagen for Jesu fødsel. – og det er ikke min hensikt å avkrefte eller stille spørsmål ved fordelene av å feire denne begivenhet på den dag, men jeg vil gjerne dvele ved vår Frelseres barndom og liv. Jeg tenkte å lede barnas oppmerksomhet hen til den enkle måte Vår Frelser kom til Verden på.

Hele Himmelen var interessert i den store begivenhet: Kristi komme til Jorden. Himmelske budbærere kom for å bekjentgjøre fødselen av den

lenge forventede Frelser til de ydmyke hyrder som våket over sine flokker om natten på Bethlehems sletter. Det første som tiltrakk seg hyrdenes oppmerksomhet ved Frelserens fødsel var et strålende lys på den stjerneklare himmel som fylte dem med undring og beundring. – De forbausede hyrder kunne nesten ikke fatte det dyrebare budskap som ble båret til dem av englene, og da det klare lys var forsvunnet, sa den ene til den andre: ”Og det skjedde da englene var faret fra dem opp til himmelen, da sa hyrdene til hverandre: La oss nå gå like til Bethlehem og se dette, som har hendt, og som Herren har kunngjort oss! Og de skyndte seg og kom og fant både Maria og Josef og barnet, som lå i krybben; og da de hadde sett det, fortalte de dem det ord som var sagt dem om dette barn.” (Luk. 2, 15-17)

Hvilken uforlignelig kjærlighet Jesus har åpenbart for en fallen Verden! Hvis englene sang, fordi Kristus var født i Bethlehem, skulle da ikke våre hjerter gjenta den glade strofe: Ære være Gud i det høyeste, fred på Jorden i mennesker Hans velbehag? Selv om vi ikke kjenner den nøyaktige dag for Kristi fødsel, vil vi ære den hellige begivenhet. Måtte Herren forbyde, at noen skulle være så sneversynt å ignorere begivenheten, fordi det nøyaktige tidspunkt ikke er angitt. La oss gjøre hva vi kan for å feste barnas sinn til de ting som er dyrebare for dem som elsker Jesus. La oss lære dem hvorledes Jesus kom til verden for å bringe håp, styrke, fred og lykke til alle. – La alles hjerter svare ved å vise overordentlig stor glede for Guds Sønnens uvurderlige gave. – *The Review and Herald. – 17. desember 1889.*

La Kristus Lede. – 18. desember.

”Og disiplene gikk til Ham og sa: Hvorfor taler Du til dem i lignelser? Han svarte og sa til dem: Fordi dere er det gitt å få vite Himmels Rikes hemmeligheter; men dem er det ikke gitt.” (Matt. 13, 10. 11)

Kristus lot Sine disipler forstå, at Han forkynte i lignelser og skjulte de store sannheter under lignelser på grunn av, at personer som ikke hadde sannheten og ikke elsket den, hvis hjerter var villedet av deres egne sinnsstemninger og foretrukne tilbøyeligheter ikke kunne forstå Hans læresetninger.

De ufruktbare lyttere blir karakterisert av Vår Herre som skeptiske, overfladiske eller sekulære. Disse kan ikke gjenkjenne sannhetens moralske herlighet eller dens praktiske personlige tilknytning til deres egne hjerter. De mangler den tro som overvinner verden, og som den sikre konsekvens overvinner verden dem.

Det er den tette forbindelse med Gud som åpner opp, og gjør forståelsen kvikk og skarp. Menn på Kristi tid påførte seg selv den blindhet, at selv om de så, så de ikke og den frivillige døvhets, at selv om de hørte, hørte de ikke, og heller ikke forstod de. Jesus fortalte dem, at det ikke var noen grunn til å føle seg overrasket over det, Han hadde uttalt med hensyn til deres vantros, for Esajas hadde forutsagt det samme. (Matt. 13, 13-15)

Noen av dem, som bekjenner seg til å tro sannheten for denne tid, vil være i en lignende situasjon. De kan ikke fatte Guds overveldende verk som stadfester Hans Ord. De kan ikke forstå, at Guds Ånds arbeid er utført ved Hans makt, ikke fordi beviset ikke er tilstrekkelig, men fordi deres egne hjerters luner og deres egne hjerters forderv ikke kan gi dem den mottakelighet som kreves for å kunne vurdere disse bevis, for folkets synder har forherdet deres hjerter, og deres tilpasning til verden har tilslørt deres begreper om guddommelige ting. De er ikke villige til å bli henvist til rettferdighetens sti som ville ha ført dem til Guds stad.

Vår tillit må være fullt ut knyttet til Gud. Han vil være en tilstedeværende hjelp for oss og dekke hvert behov. La oss vente på Herren og tro på hans løfter. Han vil høre oss. Tro kun. Vår frelses Kaptein vil ikke forlate oss og la oss styre vår egen skute. Vi skal få Hans hjelp og Hans visdom, akkurat når Han ser, at vi trenger den. – *Brev 24.* – 18. desember 1882. Til W. C. White

Velg i Dag. – 19. desember.

”Men jeg og mitt hus vi vil tjene Herren.” (Jos. 24, 15b)

Vinden tar til så det blir storm (på sjøen). Jeg våger ikke å gå opp på dekket (på dampskipet Wairarapa). Jeg er glad for å kunne holde meg i ro.

Jeg løftet mitt hjerte opp til Gud til Kristus som stilnet stormen på sjøen, da Han sa: ”Fred, vær stille.”

Plutselig dekket regnbuen himmelen. Jeg kunne se tegnene på Guds løfte i buen i skyene og jeg hvilte i tillit i Hans beskyttende armer.

Damen som er på vakt her (en kvinnelig oppvarterske eller sykepleier) behandler meg meget vennlig. Jeg ga henne ”Veien til Kristus” og noen papirer og traktater. Jeg talte med henne om hennes sjels frelse. Jeg nevnte de farer som alle som ferdes på sjøen er utsatt for. Hun sa at det hadde hun ofte tenkt på, men så sa hun: ”Hvis jeg kunne, ville jeg være en kristen, men jeg kan ikke. Det ville være en umulighet å tjene Gud på slik et fartøy som dette. Du vet ikke, du kan ikke ha noen ide om disse sjøfolks ondskap. Kapteinen og hans

kammerater har omtrent samme karakter som mannskapet på seilskutene, så det ville være nesten umulig for dem å introdusere en reform, hvis de ville ønske å gjøre noe slikt.” Jeg spurte henne, hvorfor hun ikke søkte en annen beskjeftigelse. Hun svarte: ”Det ville ikke nytte. Jeg har fire barn å ta vare på og har ikke krefter til å arbeide hardt.” Hun var en liten, spinkel kvinne med fine ansiktstrekk.

Jeg forsøkte å vise henne faren ved å leve et liv uten bønn. Hun svarte: ”Det nytter ikke å be her eller prøve å være religiøs.” Jeg fortalte henne, at hvis Herren hadde utsett den stilling til henne, ville hun, hvis hun ville akseptere Kristus som sin Frelser, få oppleve Kristus som sin tilflukt.” Da sa hun med tårer i øynene: ”Det er umulig. Jeg kjenner selskapet på denne båt. Jeg kan ikke leve som religiøs her. Jeg håper, at jeg engang kan få en annen stilling, der jeg samtidig kan forsørge min familie, og da vil jeg rette min oppmerksomhet mot seriøse ting. Hvis jeg blott kunne være sammen med mine barn og forsørge dem på en enkel måte, ville jeg være overveldende glad for å kunne velge å gjøre det.” – *Manuskript 88. 19. desember 1893. – Dagbok. – På vei til Sydney, Australia, fra New Zealand.*

Saml Smulene. – 20. desember.

”Men da de var blitt mette, sier Han til Sine disipler: Sank sammen stykkene som er blitt til overs, for at ikke noe skal spilles!” (Joh. 6, 12)

Denne morgen eller rettere ved tolv tiden i dag, sto jeg opp for å rette på mine rullegardiner som vinden hadde tatt tak i; og jeg fant frem manuskriptet som jeg skulle lese, før jeg skulle på toget som skulle gå kl. 6 til San Francisco, hvor jeg skulle arbeide sammen med Elder Corliss gjennom bønneuken. Med dette manuskript var det også et brev fra deg til W. C. W. (White), som jeg leste ved midnatt. Dette brev var av spesiell interesse for meg, og etter at jeg hadde lest det, kunne jeg ikke tenke på å sove; så jeg kledde meg på og sitter i min skrivestol i dette øyeblikk.

Jeg har følt meg mer takknemlig, enn jeg kan uttrykke, for dette behagelige tilfluktssted på mine gamle dager. (Elmshaven, nær St. Helena, California). Jeg føler meg ikke eldre enn jeg gjorde for 20 år siden, men jeg regner ikke med mange år nå, og jeg har et sterkt ønske om å fullføre arbeidet med å forberede mine skrifter og bringe dem i ordentlig stand, så at, hvis jeg plutselig skulle bli revet bort, andre kan håndtere dem, og således kan bære frem de ofte gjentagne instruksjoner jeg fikk: ”Saml sammen smulene; la intet gå tapt.”

Her har vi en overflod av all slags frukt. Våre omgivelser er meget behagelige og vidunderlige å se på. Vi har rikelig med rent vann fra de evige høyder og druer i overflod.

Jeg vil ikke skrive mer nå, men jeg håper at dere begge vil bli anbrakt der, hvor dere for en tid ikke vil være tvunget til å anspenne enhver nerve og muskel til det ytterste. Det er ikke det beste på noen måte å være formastelig. Herren ønsker at Hans utslitte tjenere må få en sjanse til å bo, hvor de vil få en mulighet til med penn og stemme å uttrykke fordelene ved en bred erfaring uten å ofre sine liv ved kraftanstrengelsen. Ved forskrift og eksempel skulle menn utdannes til å tåle arbeidspress, og de, som inntil nå har båret byrdene, skulle holde det liv ved like, Gud har gitt dem til å tale Hans Ord. – ”Dette er veien; gå på den.”

Jeg vil slutte her. Min klokke forteller meg at den er tre. I kjærlighet, Ellen G. White. – *Brev 161, - 20. desember 1900. – til bror og søster Druillard, som jobbet i Afrika og ble invitert til å slutte seg til Ellen Whites stab.*

Blafrende Lys. – 21. desember.

”La således deres lys skinne for menneskene, at de må se deres gode gjerninger og herliggjøre deres Fader i Himmelen.” Matt. 5, 16.

Jeg lengter etter å se menigheten våkne til full bevissthet om sitt ansvar og sin plikt overfor Gud, så de lar sitt lys skinne frem til verden i klare, stabile, glitrende stråler. Manges lys er alt for blafrende, ikke til å regne med og ikke å stole på. Til tider blusser det opp i klare stråler for deretter å dø hen. Herren Gud i Israel kan ikke bli herliggjort, med mindre at lyset skinner støtt midt i det moralske mørke; og det må alltid være like stabilt, når det skinner. Lyset fra Rettferdighetens Sol er aldri dimmet ned. Det skinner bestandig på oss. Selv om Satan kaster sin helvetes skygge tvers over vår sti, skinner lyset likevel frem på den annen side.

Så hvorfor skulle Jesu etterfølgere ikke vandre i Hans lys og reflektere de glitrende stråler fra Rettferdighetens Sol? De kan gjøre dette. Kristus har forent Seg med dem, så de kan gjøre det! Han gjør det mulig for dem å gjøre det, for Han ville aldri forene Seg med dem for å utføre noe, som det ikke er mulig for dem å gjøre. Det, som er mulig, skal gjøres ikke bare for deres egen lykke og fred, men til beste for hele verden.

Vi trenger hver dag å løfte vår sjel mot himmelen, idet vi fanger opp de klare stråler fra Rettferdighetens Sol. Har Gud glemt å være nådig mot Sitt folk som frykter Ham og elsker Ham?

Nei. Har Han stengt for sin omsorgsfulle barmhjertighet, så den ikke lenger kan nå Hans prøvede og fristede folk? Jeg sier deg, nei. Se opp, skjelvende, tvilende sjel. Se opp i Jesu Kristi ansikt som lyser av kjærlighet til deg. Han har kjøpt deg med Sitt blod og tvil ikke mer.

Jesus lever som din advokat, din store Yppersteprest. Han er din representant for Faderen i De himmelske rettssaler. Hans bønn sikrer deg alt, som din tro krever. ”Bed, så skal dere gis, let, så skal dere finne, bank på, så skal det lukkes opp for dere!” (Matt. 7, 7) Hvem har sagt dette? Den evige Fader, Fredsfyrsten. Han er din Frelser. Aldri vil Han mislykkes i å bevise, at Han er tro mot Sitt ord. Aldri vil Han gjøre Seg om til en bedrager. Gud har lovet det. La troen gjøre krav på løftet. – *Manuskript 24. – 21. desember 1889. – Dagbok.*

Kjærlighet Oppfyller Loven. 22. desember.

”Kjærligheten gjør ikke nesten noe ondt; derfor er kjærligheten lovens oppfyllelse.” (Rom. 13, 10).

Den egenskap som Kristus setter mest pris på i mennesket er kjærlighet fra et rent hjerte. Dette er frukten som er født på det kristne tre. ”Dere elskede! La oss elske hverandre for kjærligheten er av Gud, og hver den som elsker er født av Gud og kjenner Gud.” (1. Joh. 4, 7) Herren Jesus har sagt: ”Et nytt bud gir Jeg dere, at dere skal elske hverandre, likesom Jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre. Derpå skal alle kjenne, at dere er mine disipler, om dere har innbyrdes kjærlighet.” (Joh. 13, 34. 35)

Skjult i skystøtten talte Herren til Israels barn gjennom Moses: ”Du skal ikke hate din bror i ditt hjerte, men du skal irettesette din neste, for at du ikke skal få synd på deg for hans skyld. Du skal ikke hevne deg og ikke gjemme på vrede mot ditt folks barn, men du skal elske din neste som deg selv; Jeg er Herren. (3. Mos. 19, 17. 18) ”Dette byder Jeg dere, at dere skal elske hverandre.” (Joh. 15, 17)

Hvis dere er Bibelkristne vil enhver av dere ha like stor interesse for den bror som er en arbeidsfelle som for dere selv. Arbeidet med å gi livets brød til sjeler som holder på å gå fortapt skulle være av altoppslukende interesse og skulle bevare arbeidernes hjerter vennlige og barmhjertige mot hverandre. Sann kristen høflighet trenger å kultiveres, sinnet og hjertet må opplæres og trenes til gode gjerninger, og samtidig bør alle ha en uselvvisk interesse for enhver arbeider i Guds verk. (TDG 365, 4) Se på

dere selv som misjonærer, ikke blant hedninger, men blant deres egne brødre. Det krever en masse tid og arbeid å overbevise en sjel om sannheten. Hvor mange penger har vært brukt i forsøk på å vende menn og kvinner fra synd til rettferdighet! Og når sjeler er brakt inn i sannheten, hva skjer da i Himmelen? Da er det mer glede blant englene over en synder som angrer enn over nittini rettferdige personer som tror, at de ikke trenger til omvendelse. (se Luk. 15, 7)

Se på dere selv som misjonærer, ikke blant hedninger, men blant deres egne brødre. Det krever en masse tid og arbeid å overbevise en sjel om sannheten. Hvor mange penger har vært brukt i forsøk på å vende menn og kvinner fra synd til rettferdighet! Og når sjeler er brakt inn i sannheten, hva skjer da i Himmelen? Da er det mer glede blant englene over en synder som angrer enn over nittini rettferdige personer som tror, at de ikke trenger til omvendelse. (se Luk. 15, 7)

Hvis du blir i Guds kjærlighet, vil din sjel være omgitt av en innflytelse som vil være en duft av liv til liv. Du skal våge over sjeler som en som skal avlegge regnskap. – *Manuskript 16. – 22. desember 1892. "Kjærlighet til Brødre"*.

Vann til Vin. – 23. desember.

"Dette Sitt første tegn gjorde Jesus i Kana i Galilea og åpenbarte Sin herlighet, og Hans disipler trodde på Ham." (Joh. 2, 11)

Ved festen i Galilea, hvor Kristus var til stede, oppdaget man, at av en eller annen grunn hadde beholdningen av vin sluppet opp. Dette forårsaket megen bekymring og mye oppstyr. Det var ikke vanlig å slippe opp for vin ved festlige anledninger, og hvis det ikke var vin nok, kunne det oppfattes som mangel på gjestfrihet. Som slektning til brudeparet hadde Maria tatt del i bevertningen, og nu talte hun til Jesus og sa: "De har ikke vin" (Joh. 2, 3) Dette var et hint om, at Han kunne hjelpe dem med dette behov. Men Jesus svarte: "Kvinne, hva har Jeg med deg å gjøre? Min time er ennå ikke kommet." (Joh. 2, 4) Kristi svar gjorde ikke Hans mor mismodig. I rette øyeblikk ville Han gjøre Sin gjerning. "Hans mor sa til tjenerne: Hva Han sier til dere, det skal dere gjøre. Nå stod der, etter jødernes rensesskikk, seks vannkar av stein, hvert på to eller tre anker. Jesus sa til dem: Fyll karene med vann! Og de fylte dem til randen. Så sa Han til dem: Øs nå opp og bær det til kjøkemesteren! Og de bar det til ham. (Joh. 2, 5- 8)

Da tiden var moden, vakte miraklet, som Kristus hadde gjort, oppsikt. Straks festens vert satte begeret til sine lepper og smakte på vinen, så han

opp, gledelig overrasket. Vinen var bedre, enn noen vin han hadde smakt tidligere. Og det var ugjæret vin. Han sa til brudgommen: "Hver mann setter først den gode vin frem, og når de er blitt drukne, da den ringere; du har gjemt den gode vin til nå." (Joh. 2, 10)

Kristus nærmet Seg ikke krukkene eller rørte ved vannet; Han så bare på vannet, og det ble til ren druesaft, ferdig og klar. Hvilken virkning fikk dette mirakel? "Hans disipler trodde Ham" (Joh. 2, 11) Ved dette mirakel ga Kristus bevis på Sin barmhjertighet og medfølelse. Han viste, at Han så deres behov og hjalp dem som fulgte Ham for å lytte til Hans kunnskaps og visdoms ord. *Manuskript 79. – 23. desember 1900. – Dagbok.*

Hvorledes Være en Suksess. – 24. desember.

"Fra Deg kommer det alt sammen, og av det som din hånd har gitt oss, har vi gitt Deg." (1. Krøn. 29, 14)

Vi håper, at Gud vil gi deg fremgang. Hvis vi nyter Hans omsorg og Hans bifall, vil vi ha suksess, hvor vi enn er og i hva vi enn engasjerer oss i. Uten Guds velsignelse vil hvilken som helst mengde fremgang ikke være en suksess. Vår første streben skulle være å sikre oss Gud som venn. "La ham ta tak i Min styrke, at han kan slutte fred med Mig; han skal slutte fred med Meg." fra engelsk Bibel. (Es. 27, 5)

Gjør det ikke til en vane å tjene deg selv og stille deg likegyldig overfor Guds krav til deg. Du er Hans eiendom. Ha faste prinsipper. Husk, at Jesus har kjøpt deg for en uendelig høy pris. Dine tanker skal holdes rene; de tilhører Herren. Gi dem til Ham. Vi kan ikke fortjene noen ting uten Gud. Vi kan ikke forære Ham noe som ikke tilhører Ham. Har vi ønske om å holde noe tilbake som tilhører Ham? Røv ikke fra Gud og pantsett ikke Hans tid, Hans talenter og Hans styrke til verden. Han ber deg om dine følelser. Gi dem til Ham. De tilhører Ham. Han ber deg om din tid, øyeblikk for øyeblikk: Gi den til Ham. Den tilhører Ham. Han ber deg om dine åndsevner: gi dem til Ham. De tilhører Ham.

Husk ordene fra den inspirerte apostel, "Eller vet dere ikke, at deres legeme er et tempel for Den Hellige Ånd, som bor i dere, og som dere har fra Gud, og at dere ikke hører dere selv til? For dere er dyrt kjøpt. Ær da Gud i deres legeme!" (1. Kor. 6, 19. 20) Dere er kjøpt, - selv om dere går fortapt. Herren ønsker å få Sin egen eiendom tilbake. Når vi har gitt Gud sjel, legeme og ånd; når vi har holdt appetitten under kontroll av en opplyst

samvittighet og kjempet mot enhver lyst, idet vi således viser, at vi anser hvert organ for Guds eiendom, planlagt til å gjøre tjeneste i Hans verk; når hele vår hengivne kjærlighet arbeider i harmoni med Herrens vilje og fester seg til ting der oppe ”Er dere da oppreist med Kristus, da søk det, som er der oppe, der Kristus sitter ved Guds høyre hånd!” (Kol. 3, 1) Da har vi gitt alt det som tilhører Ham tilbake. Åh, Gud: ”Fra Deg kommer det alt sammen, og av det som Din hånd har gitt oss, har vi gitt Deg.” (1. Krøn. 29, 14)

Lev under ingen omstendigheter bare for dere selv alene. Det finnes dem som alltid trenger den hjelp, dere kan gi dem. Jesus ga Seg Selv for oss. Hvilken fornedrelse! La oss fornekte selvet og velsigne andre, herliggjøre Gud ved å velge Hans vei og Hans vilje. Han vil være Deres Vise Rådgiver og Deres Trygge, Uforanderlige Venn. - *Brev 23. 24. desember 1873. Til Edson og Emma White.*

Guds Usigelige Gave. – 25. desember.

”Gud være takk for Sin usigelige gavel!”(2. Kor. 9, 15)

I går aftes ble julefesten holdt i Tabernaklet i Battle Creek, alt gikk bra: beskjedenhet, høytidelighet og takk kom til uttrykk i alt som ble gjort og sagt: for Jesus, Livets Fyrste var kommet som et barn til Betlehem for å bli et syndoffer. Han kom for å oppfylle profetenes og seernes forutsigelser som Han hadde inspirert dem til å ytre for å oppfylle himmelens råd og den store misjon og arbeidet med å stadfeste det Ord, Han Selv hadde talt. Og for dette skal enhver sjel under det mest høytidelige press i takknemmelighet til Gud forkynne, at Jesus, Verdens Frelser, har forpliktet Seg til å skaffe full frelse til enhver sønn og datter av Adam. Hvis de ikke vil motta den himmelske gaven, kan de kun bebreide seg selv. Offeret var rikelig stort, i full overensstemmelse med rettferdigheten og æren av Guds Hellige Lov. Den uskyldige led i stedet for den skyldige, og dette skulle fremkalle fullverdig takknemmelighet.

Kl. halv elleve (25. desember) talte jeg til dem som hadde samlet seg i Tabernaklet. Herren ga meg meget alvorlige ord å tale. Jeg forsøkte å presentere saken i lyset av Guds Ord, at arbeidet med å jobbe for sjelers frelse ikke bare hviler på den valgte presten, men Gud har gitt ethvert menneske hvert sitt arbeid. Herrens verk skal bæres fremad av Kristi legemes levende medlemmer, og i den store guddommelige utvelgelse, Guds utvelgelse, skal hver enkelt

utdannes til å ta del i sjelers omvendelse. Alle har skrevet seg på listen til Herrens hær ikke for å ta det med ro eller fordype seg i egne fornøyelser, men for å holde ut i vanskeligheter som en trofast soldat for Kristi kors. Enhver privatperson må gjøre sin del, være på vakt, være fylt med mot, være sannferdig og trofast. Etter at jeg hadde okkupert femti minutter, ble mange strålende vitnesbyrd avlagt.

Vi vendte hjem og inviterte til vår middag, Fred Walling, min nieses sønn, hans kone, hans kones mor, og de kom med sine to små, en baby på 3 måneder og en gutt på seks år. De var fremmede og fattige og trengte denne lille oppmuntringen. – *Manuskript 24. – 25. desember 1889. – Dagbok.*

Enhet. – 26. desember.

”Jeg formaner dere altså, jeg, den fangne i Herren, at dere vandrer så som verdig er for det kall som dere er kalt med, med all ydmykhet og saktmodighet, med langmodighet, så dere tåler hverandre i kjærlighet, idet dere legger vind på å bevare Åndens enhet i fredens samband.” (Ef. 4, 1-3)

Les den bønn som Kristus bad for sitt folk akkurat før Sin prøvende rettergang og korsfestelse. Kristus led skuffelser og prøver i Sin menneskelige natur. Når jeg leser i Bibelen, hvor mange som nektet å tro, at Kristus var Guds Sønn, fylles mitt hjerte av sorg. Vi leser, at endog hans egne brødre nektet å tro på Ham.

Vi må være en ubrutt front av samhörighet og tro. Vi må være sterke i Herren og i kraften av Hans nåde. Det er når uenigheten råder, at fienden kommer inn og sår sin sæd. Vi trenger sannheten på alle kanter på hvert punkt. Vi trenger mindre av våre egne ord og flere av Guds Ord. Vi lever nær avslutningen, og vi har ikke råd til å gjøre noen feil. Sannhet vil vinne seieren. Vi må ”elske som brødre, være barmhjertige, være høflige.” (1. Pet. 3, 8) Vi må praktisere kristen høflighet. Et mildt svar på hjerteløse hugg, avvæpner vreden.

Kristus er såret på grunn av skillelinjene som så lett oppstår og som lett blir trukket frem foran. Finn frem det syttende kapitel hos Johannes og les Kristi bønn, Hans inntrengende bønn om, at Hans disipler må være ett, som Han er ett med Faderen. Vi vanærer Gud meget alvorlig, når vi anser det for en bisak å gjøre våre skillelinjer synlige. Dette vil helt sikkert svekke våre egne sjeler og andres. Når vi bringer våre egne ideer og meninger inn, fører vi andre på villspor. Vekk oppmerksomhet rundt et enkelt: ”Så sier Herren,” da vil vi være Kristi medarbeidere.

”Bli derfor Guds etterfølgere som Hans elskede barn, og vandre i kjærlighet, likesom Kristus

elsket dere og ga Seg Selv for oss som en gave og et offer, Gud til en velbehagelig duft.” (Ef. 5, 1. 2) Hvor monumentale og omfattende sannheter lyser frem fra Guds Ord, mildnes hjerter og sinn i samsvar med Kristi vilje. Gjennom natten hørte jeg disse ord talt til gruppene rundt den guddommelige lærer: ”Bland deres planer. La det ikke være noen skillelinjer blant dere.”

Til deg min bror vil jeg si: se opp. Tal tro og håp. Se ikke på den mørke side. La pris til Gud og håpets sanger være i ditt hjerte og på dine lepper. – *Brev 398. – 26. desember 1906. Til Dr. and Mrs. D. H. Kress.*

Arbeid blant Kristi Frontkjempere. – 27. desember.

”En ren og usmittet gudsdyrkelse for Gud og Faderen er dette: å se til farløse og enker i deres trengsel, å holde seg selv uplettet av verden.” (Jak. 1, 27)

Vårt arbeid er ufullkomment, om vi ikke utdanner andre til å samarbeide med Gud, idet vi besøker og ber med familier for således å vise verden, hva Jesus har gjort for oss. Guds ord erklærer: ”En ren og usmittet gudsdyrkelse for Gud og Faderen er dette: å se til farløse og enker i deres trengsel, å holde seg selv uplettet av verden.” (Jakob, 1, 27) Disse ord er talt til enhver Kristi etterfølger. Ikke bare presten, men enhver sjel som har forbindelse med Kristus skal være en arbeider i Hans vingård. ”Derved er min Fader herliggjort,” sa Kristus, ”at dere bærer megen frukt,” (Joh. 15, 8). Med Sitt Eget Liv har Kristus betalt for ditt ærlige, hjertelige samarbeid. Hvis du ikke jobber som en trofast misjonær, svikter du ditt kall, og du skuffer din Frelser.

I Sitt Ord har Gud vist oss den eneste måte, dette arbeid kan gjøres på. Vi skal gjøre alvorlig trofast arbeid, når vi arbeider for sjeler, for vi må avlegge regnskap. ”Omvend dere, omvend dere,” var det budskap, Johannes ropte ut i ørkenen.

Kristi budskap til folket var: ”Dersom dere ikke angre, skal dere alle forgå på samme måte.” Og Han bød apostlene å forkynne alle vegne, at mennesker skulle angre. Herren vil, at Hans tjenere i dag skal forkynne den gamle evangeliske læresetning om sorg over synden, anger og bekjennelse. Vi ønsker gammeldagske predikener, gammeldagske skikker, gammeldagske fedre og mødre i Israel som praktiserer Kristi barmhjertighet.

Det skal arbeides utholdende, alvorlig og klokt for synderen, inntil han skjønner, at han overtredet Guds lov, og at han skal angre for Gud og ha tro på Herren Jesus Kristus. Når synderen

forstår sin hjelpeløse tilstand og føler trang til en Frelser, kan han komme med håp og tro til ”Guds Lam som fjerner verdens synd.” Kristus vil akseptere den sjel som kommer til Ham med sann anger. Et nedbrutt og sønderknust hjerte vil Han ikke forakte.

Krigsropet lyder. La enhver korsets stridsmann haste mot fronten, ikke i selvtilstrekkelighet, men i ydmykhet og med saktmodighet i hjertet. – *Signs of The Times. – 27. desember 1899.*

Under Hans Vinger. – 28. desember.

”Kom det ord i hu som Jeg sa dere: En tjener er ikke større enn sin Herre! Har de forfulgt Meg, så skal de også forfølge dere; har de holdt Mitt Ord, så skal de også holde deres.” (Joh. 15, 20)

Det finnes ikke noe sterkere bevis for at Satan arbeider, enn at de, som bekjenner seg til å være helliget til Guds tjeneste, forfølger sine medmennesker, fordi de ikke tror på de samme læresetninger som de selv tror på. Disse vil i raseri angripe Guds folk og påstå, at det er sant, det som de vet ikke er det. Således viser de, at de er inspirert av ham som er brødrenes anklager og har drept Guds hellige. Men hvis Gud tillater tyranner å gjøre det med oss som prestene gjorde med Guds Sønn skal vi da gi slipp på vår tro, snu og gå fortapt? Det er ikke på grunn av, at Gud ikke bryr Seg om oss, at Han tillater disse ting å skje; for Han erklærer: ”Kostelig i Herrens øyne er Hans frommes død.” (Sal. 116, 15)

Med Satan som leder, gjennomsyret av hans ånd kan mennesker plage og bedrøve Guds folk, de kan påføre dem legemlige smerter, de kan berøve dem deres nåværende liv, men de kan ikke røre det liv som er skjult i Kristus. Vi eier ikke oss selv. Sjel og legeme er kjøpt med den pris som ble betalt på Golgatas kors; og vi må huske, at vi er i Hans hender som skapte oss. Hva enn Satan kan inspirere onde mennesker til å gjøre, skal vi hvile i tillit til, at vi er under Guds kommando, og at Han ved Sin Ånd vil gi oss styrke til å holde ut.

Tiden vil snart komme, da Herren vil si: ”Kom Mitt folk, gå inn i dine kamre og lukk dørene etter deg! Skjul deg et lite øyeblikk, inntil vreden går over! For se, Herren går ut fra Sitt sted for å hjemsøke jordboerne for deres misgjerning og jorden skal la det blod som er utøst på den, komme for dagen og ikke mer dekke sine drepte.” (Es. 26, 20. 21)

De som elsker Gud trenger ikke å bli overrasket over, at de som påstår å være kristne er fylt av hat, fordi de ikke kan undertvinge Guds folks samvittighet. Om ikke lenge skal de stå foran hele Jordens Dommer og avlegge regnskap for den

smerte, de har påført Guds arvingers legemer og sjeler. *The Review and Herald*. – 28. desember 1897.

Full Overgivelse til Guds Vilje. – 29. desember.

”Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja til evig tid.” (Hebr. 13, 8)

Min bror og søster, vi trenger alltid å ha Kristi fullkomne eksempel for øye. Når vi tillater våre sinn å dvele ved andres ufullkommenheter, blir våre egne sjeler fylt med den ondes surdeig.

I vår streben for å representere sannheten for denne tid for verden, vil vi møte mange vanskeligheter, men, hvis vi holder våre hjerter og sinn festet på den dyrebare Frelser, hvis vi taler om Hans kjærlighet og makt, vil vanskelighetene forsvinne, og vi vil bli lykkelige i forvisningen om Frelserens kjærlighet. Vi er ikke avhengige av verden og dens foranderlighet. Han, i hvem alle visdoms og kunnskaps skatter er skjult, er vår glede og vår høyeste fryd, vår fred, vår kraft, vår tilfredsstillelse. La oss fryde oss hva enn der skjer, innenfor som utenfor.

Vi må oppnå det mål av Kristi nåde som vil gjøre oss i stand til å leve sammen i kjærlighet og enhet i dette liv, ellers kan vi aldri bo sammen i det liv som kommer. Jeg forsøker å vise vårt folk behovet for den enhet, som Kristus bad om. Sjelen må fullt ut eie Guds Ords kraft og autoritet. Kristus, det fullkomne eksempel, står alltid for vårt øye. Vi kan komme til Ham for å få nåde og kraft til å seire over enhver feil.

Vi skal forberede oss til Guds store dag ved i vårt daglige liv å leve ut de fullkomne prinsipper som blir presentert oss i Kristi liv. Vi er kalt av Ham til å være Hans representanter. Vi er Guds barn. Ved åndelig adopsjon blir vi Hans sønner og døtre. Vi skal leve underordnet Hans vilje, idet vi representerer Ham i liv og karakter.

Evig liv blir gitt på betingelse av perfekt overensstemmelse med Guds vilje. Måtte Herren velsigne dere, min bror og søster, og lede dere ved kunnskapen av Hans Ord til en fullkommen forståelse av Hans vilje vedrørende dere. *Brev 96. – 29. desember 1911. Til Mrs. J. J. Gravelle, en legesøster i North Dakota.*

Gå i Jesu Fotspor. – 30. desember.

”Og en ga han fem talenter, en annen to, og atter en annen en, hver etter som han var dugelig til, og så dro han utenlands.” (Matt. 25, 15)

Studer instruksjonen gitt i (Matt. 25, 14-46) Sammenlign denne lekse med din livshistorie. La hvert menneske legge bort sin selvros. La oss vandre i Kristi fotspor i all sann tros ydmykhet. La oss legge til side all selvtilitt, overgi oss selv dag for dag og time for time til Frelseren, idet vi til stadighet mottar og gir av Hans nåde. Jeg bønnfaller dere som bekjenner dere til å tro på Kristus, at dere vandrer ydmykt for Gud. Stolthet og selvopphøyelse er en fornærmelse mot Ham. ”Da sa Jesus til Sine disipler: Vil noen komme etter Meg, da må han fornekte seg selv og ta sitt kors opp og følge Meg.” (Matt. 16, 24) Bare de som følger dette ord vil Han anerkjenne som Sine troende. ”Men alle de, som tok imot Ham, dem ga Han rett til å bli Guds barn, dem som tror på Hans navn; og de er født, ikke av blod, heller ikke av kjøtt vilje, heller ikke av manns vilje, men av Gud.” (Joh. 1, 12, 13)

”Og Ordet ble kjøtt og tok bolig iblant oss, og vi så Hans herlighet – en herlighet som den en enbåren Sønn har fra Sin Fader – full av nåde og sannhet.” (Joh. 1, 14) – Åh, vidunderlige nedgradering! Himmelske prins, kommandanten over de himmelske hærskarer, steg ned fra Sin høye stilling, la Sin kongelige kappe og Sin kongelige krone til side og kledde Sin guddommelighet i menneskelighet, så Han kunne være den guddommelige Lærer for alle slags mennesker og leve et liv fri for al selvskhet og synd i menneskelige veseners påsyn, idet Han satte et eksempel for det, som de ved Hans nåde kunne bli.

”Og Ordet ble kjøtt og tok bolig iblant oss, og vi så Hans herlighet – en herlighet som den en enbåren Sønn har fra Sin Far – full av nåde og sannhet.” (Joh. 1, 14) Pris Gud for denne vidunderlige uttalelse. Mulighetene som den presenterer synes nesten for store for oss å fatte og gjør skam på vår svakhet og vår vantro. Jeg priser Gud, fordi jeg kan se min Frelser med troens øye. Min sjel griper ivrig den overordentlig store gave. Vårt eneste håp i dette liv er å rekke frem troens hånd og gripe og klynge oss til hånden som er rakt ut for å frelse. ”Se, det Guds Lam, som bærer verdens synd.” (Joh. 1, 29) Hvis vi ville se bort fra oss selv til Jesus, idet vi gjør Ham til Vår Ledestjerne, ville verden se en kraft i våre menigheter, som de ikke ser nå. – *Manuskript 166. – 30. desember 1905. – ”Aggresivt Arbeid Skal Utføres.”*

La Intet Stjele Din Oppmerksomhet. - 31. desember.

”Brødre! Jeg tror ikke om meg selv at jeg har grepet det. Men ett gjør jeg: idet jeg glemmer det som er bak, og strekker meg ut etter det som er foran, jager jeg mot målet, til den seierspris som Gud har kalt oss til der ovenfra i Kristus Jesus. (Fil. 3, 13. 14)

Tillat intet å fjerne deg fra selvfornektelsens sti. Om dem, som i gamle dager tok del i konkurranser om fysisk styrke, leser vi: ”Hver den som er med i veddekamp, er avholdende i alt, hine for å få en forgjengelig krans, men vi en uforgjengelig.” (1. Kor. 9. 25) Idet vi tar del i den store kamp, bør vi tenke på, hva vi ville miste, om vi feilet. Vi ville miste det evige liv som er kjøpt til oss med Guds Sønnns blod. Kan vi da unngå det slitsomme strev for evig å være på vakt? - Hvis vi gjør alt som står i vår makt for å motstå det onde og overvinne hindringer, vil vi oppnå seieren. Livskraft er lønnen for de anstrengelser som gjøres for å presse seg framover mot belønningen for vårt høye kall i Kristus.

Verdslige attraksjoner vil bli presentert for å dra vår oppmerksomhet bort fra Herren Jesus; men når vi legger til side enhver byrde og skjødesynden som så lett henger ved oss, kan vi presse oss fremad, idet vi viser verden, englene og menneskene, at håpet om å få se Guds ansikt er verd alle de anstrengelser og ofre som kampen for å tilegne seg alle de ferdigheter, som håpet krever... ”Brødre! Jeg tror ikke om meg selv, at jeg har grepet det. Men ett gjør jeg: idet jeg glemmer det, som er bak, og strekker meg ut etter det, som er foran, jager jeg mot målet, til den seierspris som Gud har kalt oss til der ovenfra i Kristus Jesus.” (Fil. 3, 13. 14)

”Ett gjør jeg.” Paulus tillot ikke noe å avlede ham fra den ene store hensikt med hans liv. Under de travle aktiviteter i livet, glemte han aldri sitt ene overordentlig store mål, derfor presset han seg frem mot målet til belønningen for det høye kall fra Gud i Kristus Jesus.”

La de store mål, som tvang Paulus til å presse seg fram for å møte trengsler, farer og vanskeligheter, lede deg til å hellige deg selv helt og fullt til Herrens tjeneste. Hva enn dine hender blir ledet til å gjøre, gjør det med hele din styrke. Gjør ditt arbeid til en glede ved lovsang. Hvis du ønsker å ha et rent rulleblad i himmelens bøkens beretning, klag aldri og skjenn aldri. La din daglige bønn være: ”Herre hjelp meg å gjøre mitt beste. Lær meg, hvordan jeg kan gjøre et bedre arbeid. Gi meg energi og fyll meg med oppmuntrende glede. Hjelp meg å føye min Frelasers kjærlige tjeneste til i min tjeneste.” – Brev 1. - 31. desember 1903. – Til ”Mine Kjære Brødre og Søstere.”

Appendiks

Ellen G. White, 1827 – 1915.

De første år: 1827 – 1860.

Ellen ble født senhøstes på en bondegård nær Gorham, Maine. Ellen Harmon tilbrakte sine barneår og sin ungdomstid nær Portland. Hun giftet seg med James White i 1846, og det hardt arbeidende unge par bodde forskjellige steder i New England, hvor de forsøkte å oppmuntre og undervise andre Adventtroende med sine prekenes, besøk og skriv. Etter å ha sendt ut 11 uregelbundne utgaver av ”The Present Truth”, utga de ”The Second Advent Review and Sabbath Herald” * i Paris, Maine i 1850. Deretter satte de en stø kurs mot vest. – til Saratoga Springs, New York, så Rochester, New York i de tidlige år av 1850, og til slutt i 1855 havnet de i Battle Creek, Michigan, hvor de bodde de neste 20 år.

1827, 26. november ble Ellen Harmon født i Gorham, Maine. 1936 (c) Brudd og knusningsskader av nesen, Portland, Maine.

1840, mars. Hørte for første gang William Miller presentere Adventbudskapet.

1842, 26. juni. Døpt og opptatt i Metodistkirken.

1844, 22. oktober. Skuffet, da Kristus ikke kom.

1844, desember. Det første syn.

1845. Vårreise til det østlige Maine for å besøke troende som bodde der, traff James White.

1846, 30. august giftet hun seg med James White.

1846, høsten. Aksepterte Den Syvende Dags Sabbat.

1847-1848. Startet et hjem i i Topsham, Maine.

1847. 26. august ble hennes første sønn, Henry Nichols, født.

1848. 20-24. april. Tok del i den første konferanse for sabbatsholdende adventister i Rocky Hill, Connecticut.

1848. 18. november. Syn om å starte forlagsarbeid. - ”Streams of Light.”

1849. juli. De første 11 utgaver av ”The Present Truth, utgitt som resultat av synet i november 1848.

1849. 28. juli ble James Edson, den andre sønnen, født.

1849-1852. Reiste fra sted til sted med sin forlags-mann.

1851, juli. Den første bok utgitt. Et utdrag av Erfaringer og Syner.

1852-1855. Rochester, New York. Hennes mann utga Review and Herald og Youth’s Instructor.

1854, 29. august ble den 3. sønn født, William Clarence.

1855, november. Flyttet for å bygge opp et trykkeri i Battle Creek, Michigan.

1855, desember. ”Testimony for the Church” nummer 1, en seksten siders traktat publisert.

1856, våren. Flyttet inn i egen hytte på Wood Street.

1858, 14. mars. ”Mot Historiens Klimaks” Syn i Lovetts Grove, Ohio.

1860, 20. september ble den 4. sønn, John Herbert, født.

1860, 14. desember døde John Herbert, 3 måneder gammel.

1860-1868, År viet menighetsvekst.

1860 sto Ellen White og hennes ektefelle i begynnelsen av kampen for å organisere Adventkirken til en stabil organisasjon. De første ti år var også viktige, ved det de innbefattet begynnelsen av Adventismens vektlegging av helse.

Som svar på mrs. Whites oppfordring, begynte menigheten som et hele å se betydningen av et sunt levesett i det kristne liv. Som svar på hennes ”Jule-syn” i 1865, ble vår første helseinstitusjon: ”Det Vestlige Helsereform Institutt” åpnet i 1866. Institusjonen grodde senere inn som en del av Battle Creek Sanatoriet.

1860, 1. oktober ble Navnet Syvendedags Adventist valgt.

1861, 8. oktober ble Michigan Conferece organisert.

1863. Mai. Organiseringen av Syvendedags Adventistenes Generalkonferanse.
1863. 6. juni. Synet om Helsereformen i Otsego, Michigan.
1863. 8. desember døde den eldste sønn, Henry Nichols i Topsham, Maine.
1864, Sommer. Utgivelse av "Åndelige Gaver" (På Fast Grunn) 4. bind, en 30 siders artikkel om helse.
1864, august, september. Besøk på James C. Jacksons medisinske institusjon, Our Home on the Hillside, Dansville, New York, på veien til Boston, Massachusetts.
1865. Publisering av 6 traktater, Health: or How to Live.
1865, 16. august ble James White ramt av lammelse.
1865, 25. desember, syn, som etterlyste en medisinsk institusjon.
1865, desember, Mrs White flytter James White til det nordlige Michigan for å hjelpe ham til å gjenvinne helsen.
1866, 5. september. Åpner Western Health Reform Institute, forløperen for Battle Creek Sanatorium.
1867, Kjøpte et gardsbruk i Greenville, Michigan, bygget et hjem og engasjerte seg i jordbruk og skriving.

Teltmøte årene. 1868-1881.

Mens Ellen White bodde Greenville og Battle Creek, Michigan, henholdsvis indtil sist i 1872, og så brukte sin tid mellom Michigan og California, tilbrakte hun vintrene med å skrive og utgi.. Under sommeren delte hun i teltmøter, noen år helt opp til tjue otte møter! Vitnesbyrdene nummer 14-30, som er i Vitnesbyrd-bind 2-4, ble offentliggjort i disse årene.

1868, 1-7 september. Deltok i det første SDA teltmøte som ble holdt i bror Roots lønnetreslund i Wright, Michigan.
1870, 28. juli. Den andre sønnen, James Edson, giftet seg på sin 21. årsdag.
1870. "Profetiens Ånd", 1 bind, publisert, forløperen for "Patriarker og Profeter"
1872, juli-september. Hvilte og skrev i Rocky Mountains på vei til California.
1873-1884. Delte sin tid mellom Battle Creek og California, tok del i teltmøter, og tilbrakte noen måneder i 1873 i Colorado, slappet av og skrev.
1874, 1. april. Omfattende syn om Guds saks fremgang i California, Oregon og på den annen side havet.
1874, juni. Med James White i Oakland, California, da han grunnla "The Pacific Press Publishing Association" og "The Signs of the Times."
1875, 3. januar. På besøk i Battle Creek for å innvi Battle Creek College. Syn om Forlag i andre land.
1876. 11. februar. William Clarence, den tredje sønn og leder av Pacific Press, giftet seg, 21 år gammel.
1876, august. Talte til 20.000 ved Groveland, Massachusetts teltmøter.
1877 – "Profetiens Ånd", bind II, utgitt; forløperen for Slektenes Håp.
1877, 1. juli talte Ellen White til 5.000 om avholdenhet i Battle Creek.
1878 "Profetiens Ånd", bind III, utgitt; forløperen for siste del av "Slektenes Håp" og "Apostlenes Liv og Virksomhet"
1878, november. Tilbrakte vinteren i Texas.
1879, april. Forlot Texas for å delta i sommer-teltmøtevirksomhet.
1881, 1. august. Fulgte sin ektefelle til Battle Creek, da han ble syk.
1881, 6. august. James Whites død.
1881, 13. august. Talte i 10 minutter i James Whites begravelse i Battle Creek.

1880 årene, 1881-1891.

Etter James Whites død i august 1881, bodde Ellen White i California, av og til i Healdsburg og av og til i Oakland. Hun arbeidet der, skrev og talte, inntil hun reiste til Europa i

august 1885 som et svar på et kall fra Generalkonferansen. I løpet av de to år hun tilbrakte i Europa bodde hun i Basel, Schweits, bortsett fra 3 utvidede besøk til de Skandinaviske land, England og Italia. Da hun vendte tilbake til de Forende Stater i august 1887, reiste hun ganske snart vestpå til sitt hjem i Healdsburg. I 1888 var hun til stede på Generalkonferansens Møte i Minneapolis i oktober og november; etterpå, mens hun bodde i Battle Creek, arbeidet hun blant menighetene i Midtvesten og Østpå i Statene. Etter et år i øststatene vendte hun tilbake til California, men ble kalt tilbake for å overvære Generalkonferansens møter i Battle Creek i oktober 1889. Hun forble i nærheten av Battle Creek inntil hun reiste til Australia i september 1891.

1881, november. – Var til stede ved det californiske teltmøte i Sacramento og deltok i planleggingen av et college i vesten, som åpnet i 1882 i Healdsburg.
1882 – "Early Writings" utgitt, inneholdt tre av hennes tidlige bøker.
1884. Siste beskrevne offentlige syn fra Portland, Oregon, leirstevne.
1884. – "Profetiens Ånd", bind 4, utgitt. En forløper for "Mot Historiens Klimaks"
1885. Sommer. Forlot California for å reise til Europa.
1887. Sommer, "Mot Historiens Klimaks" utgitt.
1888, oktober – november. Tok del i generalkonferansens møter i Minneapolis.
1889. – "Testimonies", bind 5, utgitt, inneholdende "Testimonies", Tallene 31-33. – 746 sider.
1890 "Patriarker og profeter" utgitt.
1891, 12. september. Reiste til Australia via Honolulu.

Årene i Australia, 1891-1900.

Som svar på kallet fra Generalkonferansen til å besøke Australia for å støtte etableringen av skolearbeidet, kom Ellen White til Sydney, den 8. desember 1891. Hun mottok invitasjonen noe tøvende, for hun ønsket å fortsette sin skribentvirksomhet med en større bok om Kristi liv. Kort tid etter sin ankomst ble hun ramt av en reumatisk betennelse som bant henne til sengen i nesten 8 måneder. Selv om hun led intenst, fortsatte hun trofast å skrive. Tidlig året 1893 reiste hun til New Zealand, hvor hun arbeidet til slutten av året. Da hun vendte tilbake til Australia fikk hun oppleve det første australske teltmøte.

Ved dette teltmøte ble det lagt planer om å bygge en skole i landlige omgivelser, hvilket resulterte i begynnelsen til det som ble Avondale College i Cooranbong, 90 miles nord for Sydney. Ellen White kjøpte land i nærheten og bygget sitt Sunnyside hjem mot slutten av 1895. Her bodde hun, viet sin oppmerksomhet til skrivingen og reiste mellom menighetene, inntil hun vendte tilbake til De Forenede Nasjoner i august 1900.

1892, juni. – Talte ved åpningen av Den Australske Bibelskole i 2 leide bygninger i Melbourne.
1892. – "Veien Til Kristus" og "Evangeliets Tjenere" utgitt.
1894, januar. - Tok del i planleggingen av en permanent skole i Australia.
1894, 23. mai. - Besøkte Cooranbong projectet.
1895, desember. Flyttet til sitt Sunnyside-hjem i Cooranbong, hvor meget av Slektenes Håp ble skrevet.
1896 Tanker fra Bjergpredikenen ble utgitt.
1898. – Slektenes Håp utgitt.
1899-1900 – Oppmuntret til opprettelsen av Sydney Sanatorium.
1900, august. Forlot Australia og vendte tilbake til De Forente Stater.

Årene i Elmshaven, 1900-1915.

Da Ellen White bosatte seg i Elmshaven, hennes nye hjem nær St. Helena i det nordlige California, håpet hun på å kunne vie det meste av sin tid til å skrive sine bøker. Hun var 72 år gammel og hadde stadig et antall bøker hun ønsket å fullføre. Lite visste hun om, hvor mye reising, rådgiving og hvor mange taler, hun også måtte holde. Krisen som oppstod på grunn av stridighetene i Battle Creek stilte også store krav til hennes tid og styrke. Likevel, ved å skrive tidlig om morgenen var hun i stand til å produsere ni bøker i de år på Elmshaven.

1900, oktober. Bosatt på Elmshaven.

1901, i april deltok hun på Generalkonferensen i Battle Creek.

1902, 18. februar. Brannen på Sanatoriet i Battle Creek.

1902, 30. desember. Brannen på "Review and Herald."

1903, oktober. – Møtte panteismekrisen.

1904, april, september, Reiste østover for å assistere ved begynnelsen av arbeidet i Washington, D.C., for å besøke sønnen Edson i Nashville og være til stede ved viktige møter.

1904, november-desember. Opptatt med å sikre og etablere Paradise Valley Sanitarium.

1905, mai. Til stede ved Generalkonferensen i Washington, D.C.

1905. – "Ministry og Healing" utgitt.

1905, juni – desember. Opptatt med sikring og start av Loma Linda Sanitarium.

1906 – 1908. Travelt opptatt med litterært arbeid.

1909, april september. Reiste i en alder av 81 til Washington D.C. for å delta i Generalkonferensens møter. Dette ble hennes siste reise østpå.

1910, januar. Spilte en ledende rolle i etableringen av the College for Medical Evangelists i Loma Linda.

1910. Viet sin oppmerksomhet mot å avslutte "Apostlenes Liv og Virksomhet og en ny utgave av Mot Historiens Klimaks, et arbeid som fortsatte inn i året 1911.

1911- 1915. – I sin fremskredne alder reiste hun kun få ganger til det sørlige California. I Elmshaven var hun engasjert i arbeidet med bøkene, idet hun avsluttet boken Profeter og Konger og Råd til Foreldre og Lærere

1915. 13. februar falt Ellen White i sitt hjem i Elmshaven og brekket hoften.

1915, 16. juli avsluttet Ellen G. White sitt fruktbringende liv, 87 år gammel. Hennes siste ord var: "Jeg vet, hvem jeg har trodd på!"

Testimonies, bind 6-9, ble også utgitt i årene på Elmshaven.